

ஸ்ரீமத் தீகமாந்த மஹாதேவன்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக
 எழுந்தருளியிருந்த
 ஸ்ரீமதாண்டவன் (தேரமுந்தூர் ஆண்டவன்)
 ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய
 நூருவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக
 இது வெளியிடப்படுகிறது.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்பில் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீபரமதபங்கம்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த

தேமுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய

நூலாவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நியமனப்படி

ஷெ நூலாவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ கவிட்டியாகுக்கு

சென்னை T. V. சுந்தரம் ஐயங்கார் & Sons

நிறுவனத்தாரால்

செய்யப்பட்ட த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால்

அகில தம: கர்ச்சா ஸ்ரீ தேசிக தர்ச்சா ஸபையாரால்

இது அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது

முன்னாள் புணராத பரமதப் போர்பூரித்த

பொன்னயிந்தை நகர்

பரீதாபி வருஷம் வைகாசி திருவோணத் திருநன்னாள்

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரா திருவடிகளே சரணம்
சீராதூபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ பரமதபங்க வெளியீட்டு விழா

இந்த மஹோதஸவம் ஸவாமி தேசிகன முன்னாள் புணராத பரமதபபோர் பூரித்த பொன்னயிந்தை மாநகரில் 2-6-72 பரீதாபி வருஷம் வைகாசி மாதம் திருவோணத திருநன்னூளில் இந்த கிரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய திரவய ஸஹாயத்தை பெறுவதற்கு பரதாநராய இருநதருளிய ஸ்ரீமதி தயாதி பரகிருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன (திருக்குடந்தை ஆண்டவன) ஸ்ரீமத வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன திருமுன்பே நடத்தப்பட்டது

காலை 8 மணிகு ஸ்ரீ கோச ஊாவலம் அன்று வெளியிடப் படப்போகிற ஸ்ரீபரமதபங்க ஸ்ரீ கோசங்களை ஒரு தோளுக்கினி யானில் எழுந்தருளப்பண்ணி முன்னால் மேளதாளத்துடனும் பின்னால் ஸ்ரீதேசிகன அருளிச் செய்த ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலிய ஸதோதரங்களின் அனுஸந்தானத்துடனும் ஊாவலம் வந்து அடியவற்கு மெய்யனசநிதியில் சதயவாதியாய் சோபித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆசாயஸாலவபௌமனிடம் ஸமாப்பிக்கப்பட்டது

இந்த ஸ்ரீஸூகதியில் முதலில்

“நிதயம் உதிதோயம் அஹஸகர.” என்று

அருளிச்செய்து இருக்கிறபடியே சூாயனபோல பரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீதேவநாதன ஸநிதியிலிருந்து அவரைப் போன்ற தேஜஸ்ஸையுடைய ஸ்ரீதேசிகனும் ஒருசூாய பரபையில் திருவீதி அலங்கரித்து அவருடைய திருமாளிகையென்று இன்றும் ரக்ஷிக்கப்பட்டு போற்றப்பட்டு வரும் மண்டபத்தில் இறங்கி அருளிநா அங்கு, “நீ பிறந்த திருவோணம் இன்று, நீ நீராட வாராய” என்கிறபடியே ஸவாமி தேசிகனுக்கு திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது. திருப்பாவை ஸேவை சாத்துமுறை கோஷடி விநியோகத்துடன் நீராடல் முடிவு பெற்றது.

ஸவாமியின் ஜீவியதசையில் பரமதஸதாகள் ஒன்று கூடி ஸவாமியுடன் வாதம் செய்ய வந்து தோற்று நின்றார்கள் அத தால பரீதனான அடியவாகத் தெய்வான ஸவாமிகு கவிதாாக கிக ஸிமஹம் எனகிற பிருதை அாசக முகேந பரஸாதிதது அருளினா. இதை இந்தகரநததில் நாலாவது அதிகாரத்தின் இறுதியில்,

“தரையநதத தராணமேதத கவிகதகஹரே: உத்திதம் வேங்கடேசாத ’ என்று ஸூசிபிதது இருக்கிறா இதைப் பின்பற்றி மாலை திருவீதி அலங்காரத்திற்கு ஸிமஹவாஹனத்தில் சாததுபபடி ஆகிககொண்டிருந்தபோது ஸ்ரீ உப. வே கோமடம் S S அயயங்காராலஇந்த ஸ்ரீ ஸூகதி திருவஹீந்திரபுரத்தி லேயே அருளிச செய்யப்பட்டது என்றும் இதற்கு மாருக இககா லத்தில் சிலா சொல்லுகிற அாததம் நிபுணநிருபணத்தைப் பொறுக்காது என்றும் திருவஹீந்திரபுரத்திற்கு இருக்கும் பல ஏறறத்தைக் கொண்டு அததலத்திலேயே இதைவெளியிடு வது மிகவும்பொருத்தமாகும் என்றும், ஸ்ரீ. உப E D ஸ்ரீனிவா ஸாசசாரியரால் மற்றும்சில் ஏறறங்களும் உபனயஸிககப்பட டன ஸ்ரீமத திருக்குடநதை ஆண்டவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமா நுஜ மஹாதேசிகன கீழ் உபனயாஸங்களில் கூறப்பட்ட விஷயங் களை அனுமோதித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ பரமத பங்கததில் பலபாட் டுக்களில் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை காலக்ஷேபம் செய்து கஷ்டப்பட்டு அறியவேண்டிய பலவிஷயங்கள் கூலபமாக அறியும்படி அருளிச செய்யப்பட்டிருப்பதை உதாஹரணங்களுடன் எடுத்துக் காட்டி சரோதாக்களை ஆனந்தபரவச மாககினா திருப்பாபபுலியூ அடவகேட் ஸ்ரீ. உப ராமானுஜாசசாரியாரும் ஸ்ரீபரமதபங்கத தைப் பற்றிப்பேசினா.

இரவு எட்டுமணிகு ஸிமஹவாஹனத்தில் திருவீதி அலங்கரித்து ஆஸதானம் எழுந்தருளினா இதில் காலை உற்ச வம், திருமஞ்சனம் முதலியவைகள் ஸ்ரீ உப பரகாலாசாரிய ரும், ஸ்ரீமதிதயாதி ஸ்ரீமத திருக்குடநதை ஆண்டவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமானுஜ மஹாதேசிகனும் செய்தருளிய த்ரவய ஸஹாயத்தால் நடத்தப்பட்டது

அப்படியே மாலை உதஸவம் ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய திரு வடி ஸம்பந்தியான செனனை அடவகேட் ஸ்ரீ. உப K ஸ்ரீனிவாஸ னும், ஸபையின் பதிப்பாளர்களில் ஒருவரான கோமடம் S. S அயயங்காரும் செய்த உதவியினால் நடத்தப்பட்டதாகும் இந்த உதஸவத்தை விசேஷமாக கூட இருந்து நடத்திவைத்த தேவஸ தான அதிகாரிகளுக்கும், ஸநநிதி கைங்காயபராகளுக்கும் ஸதல வாஸிகளுக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாரா திருவடிகளே சரணம்
சீராராதூர்ப்புல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

பதிப்பாளரின் விண்ணப்பம்

இந்தகரந்தம் இதுவரையில் சுலபமாகப் படிக்கும்படி அச்சிடப் படவில்லை. ஸ்ரீ கோசங்களும் கிடைப்பது அரிதாய விட்டது. லோக த்தில் எல்லோருக்கும் பயன்படுமபடி ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸ்ரீ ஸ்லோகங்களில் ரஹஸ்யங்கள் என்று ஒரு வகுப்பு இது 34 ரஹஸ்யங் கள் கொண்டது இதில் மூன்று லுப்தங்களாய்விட்டன. இந்த ரஹஸ்யங்கள் அருந்த ரஞ்சனீ ரஹஸ்யங்கள் '17' என்றும், அமரு தாஸ்வாதின் ரஹஸ்யங்கள் '10' என்றும், ஸதேயாவிரோதம், ஸ்ரீ பரமபத ஸோபாநம், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாதமயம், முனிவாஹனபோகம் பரமதபங்கம், குருபரம்பராஸாரம், ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரம் எனதனி ரஹஸ்யங்கள் '7' என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திவ்யபரபந்தங் களைப்போலே எல்லோரும் இவற்றை அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்கிற பரமகிருபையினால் ஸ்வாமி தேசிகன் இந்த ரஹஸ்யங்களில் ஓரிடத்தி லாவது சருதி வாககியங்களை நேரில் கூற்றில்லை இதைப் பின்பற்றி இப் பரமதபங்கத்திலும் ஓரிடத்திலும் சருதி வாககியம் உதாஹரிக் கப்பட்டவில்லை ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் அாததாநுசாஸனபாகம் என்ற '22' அதிகாரங்களில் கிருபிக்கப்பட்டிருக்கும், அாததம் இதில் முதல் நான்கு அதிகாரங்களில் ஸங்கரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸதிரீ கரண பாகம் என்கிற இரண்டாவது பாகத்தில் பரபக்ஷ நிரஸனம் இல்லாமல் ஸம்பரதாய அாததங்களில் காணப்படும் அாதத பேங் களுக்கு ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது இங்கு பரதானமாய பரமத நிரஸனம் செய்யப்பட்டு ஸம்பரதாய அாதத பேதங்களுக்குச் சுருக்கமாக ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் இதன் விவரணமே ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரம் என்னலாம்

இக் கிரந்தத்தை படிப்பவர்களின் செளகரியத்திற்காக விஷயங் களைப்பிரித்து எடுத்துக்காட்டி முதன்முதலில் பிரசுரித்த பெருமை ஸ்ரீ உப வே ஸ்ரீமஹாமஹோபாததியாய சேட்டலூர் ஸ்வாமியினுடைய தேயாகும் முதல் நான்கு அதிகாரங்கள் வியாக்யானத்துடன் கரந்தா க்ஷரத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. மேல் அதிகாரங்களுக்கும் வியாக்யானம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ உப வே ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரியாஸ்வாமி இக்கிரந்தத்திற்கு விஸ்தாரமாக வியாக்யானம் எழுதியிருக்கிறார் ஆனால் அது வெளியிடப்படவில்லை

ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஏழாவது நூற்றாண்டு விழாவைமுன்னிட்டு அவருடையஸ்ரீஸூக்திகளை வெளியிட ஆரம்பித்த அகில தம் காசன ஸ்ரீதேசிக தாசன ஸபையாரால் இதுவரையில் மூன்று ஸம்புடங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன சில எதிர்பாராத ஸம்பவங்களினால் மேலே அச்சிட முடியாமல் நின்று போய்விட்டது என்ன செய்வது என்று மனச்சோர்வு அடைந்திருக்கும் ஸமயத்தில் நமமாண்டவன் என்று ஸுபரஸித்தமாக எழுந்தளியிருந்த, தேரமுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நூலாவது வருஷ பூத்தி உதஸவ ரூபகாததமாக இந்த கரந்தத்தை அச்சிடும் என்று பரக கிருதம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன அடியேனை நியமித்தார். ஸ்ரீமதிதயாதி தேரமுந்தூர் ஆண்டவன நூலாவது வருஷ பூத்தி உதஸவ கமிட்டியாரால் சென்னை T V S. நிறுவனத்தார் செய்த திரவய ஸஹாயத்திலிருந்து இந்த கரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது இந்த பேருதவி செய்ததற்கு அடியேனும் மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுஹத்தாரும் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இதற்கு வேண்டிய ஜனாநம், சகதயாதிகள் இலலை எனப்பதநனகு அறிந்திருந்தே கீழ்க்கூறிய ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூர் ஸவாமியின் திருவடியின் ஸம்பந்த பலத்தினால் பெற்ற தைரியத்தினால் இதை ஒருவாறு அச்சிட்டு வெளியிட முன் வந்தோம்

இக்கிரந்தம் அச்சிடப்படுவதில் பலகஷ்டங்கள் உண்டாயிற்று பாட பேதங்களை ஆராயவதற்கு வேறுகிரந்தமே இலலை சில இடங்களில் சிலவாகியங்களுக்கு ஆததம் முற்றிலும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை ஆனாலும் இக்கிரந்தம் வெளியிடப்படவேண்டும் என்கிற அவாவினால் உதப்பட்டு இதன் பிரசுரத்தில் ஓரங்கிளோம்.

இதில் சில லௌகிக அச்சுதாபங்களினால் சோதனத்தில் சில அச்சுப்பிழைகள் நேரிட்டுவிட்டன அவற்றைப் பொறுத்ததுகொண்டு இதை இன்னும் நன்றாக பரிஷ்கரித்து வெளியிடுவதற்குச் சில தேசிக பகதாக்களை உண்டாக்கும்படி பகவான் ஸங்கல்பிப்பான் என்கிற நம்பிக்கையினால் இது வெளியிடப்படுகிறது இதில் 13-ஆம் அதிகாரத்திற்குமேல் பிரமாண ஸலோகங்களுக்கு பொழிப்புரை எழுதிக்கொடுத்து உதவிபுரிந்தருளியதற்காகவும் சோதித்துக் கொடுத்து உதவியதற்காகவும், மற்றும் சில அம்சங்களைக் கூறியதற்காகவும், மீமாம்ஸாநாவ மீமாம்ஸாகேஸரி பூரவோத்தர தந்தரபரதீப பண்டித ராஜ ஸ்ரீ உப. வே. D T தாதாசாராயர் ஸவாமிகு அடியேனுடைய மனமாரந்த கருதஜஞ்ஞையை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

அப்படியே 16வது அதிகாரத்திலிருந்து இருபதாவது அதிகாரம் வரையில் மாதருகா சோதனாதிக்கள செய்து அச்சிட்டு உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உப வே வங்கீபுரம் நவநீதம் விததுவான சிரோமணி ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியாருக்கும் அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

சுமார் நான்கைந்து மாதங்களாக அடியேனுடைய நேத்திரத் திறகு ஏறப்பட்ட உபத்திரவத்தினால் சோதிககிற கைங்காயத்தில் பூண மானீகவனம் செலுத்தமுடியவில்லை அக்காலத்தில், கூட இருந்து படித்து உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உப வே சிரோமணி விததுவான கொளத் தூர திருமலை சங்கபுரம் கிருஷ்ணமாசாரியா ஸ்வாமிகும, சிரோ மணி கரளப்பாக்கம் ராமாநுஜாசாரியா ஸ்வாமிகும, மாதருகை சில பாகங்களைப் படித்து சோதித்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ உப வல்லீபுரம் ரங்க சாமி அய்யங்கார ஸ்வாமிகும, இதை அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபி யில் எழுதப்பட்ட மாதருகையை அச்சிடப்பட்டிருந்த கிரந்த புஸ்தகத் துடன் ஒத்துப் பாத்துக்கொடுத்த ஸரஸ் கலா நிலையம் ஸ்ரீ உப வே. ஸ்ரீனிவாஸ் ராகவாசாரிய ஸ்வாமிகும கரந்தலிபியில் இருந்து அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபியில் மாதருகை எழுதிக் கொடுத்து உதவி புரிந்த சென்னை மாமபலம் ஸ்ரீ உப. வே. A S கிருஷ்ணஸ் வாமி அய்யங்கார ஸ்வாமிகும அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித் துக் கொள்கிறேன்

இப்பதிப்பால் உண்டாகிய விசேஷப்ரயோஜனம்

இப்புத்தகம் கிடைக்கும்படி செய்ததும் அச்சிடும் வகையில் நல்ல காகிதத்தில் நல்ல எழுத்தில் சாததியமானவரையில் அச்சுப்பிழைகள் இல்லாமல் அச்சிட்டிருப்பதும், இக்கிரந்தத்தைக் கண்டு பயந்து ஓடாமல் எல்லோரும் அதிக சுலபமாய் இல்லாவிடினும் அதிக கஷ்டமில்லாமல் இதை படிக்கும்படி விஷயங்களைப் பிரித்துக் காட்டியிருப்பதும் பிரமாணங்களுக்கு ஆகரமும் பொறிப்புரையும் அதிகாரப் பாட்டுக் களுக்கும் ஸ்வாமியினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சுலோகங்களுக்கும் பதவுரையும் கூடியிருப்பதாகும். இவை கீழ்ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூர் ஸ்வாமியின் வயர்கயானத்தைத் தழுவியும் பரமதபங்கப்பாட்டுக்களுக்கு ஸ்ரீ வகுளாபரணம் ஸ்வாமி எழுதிய பராசீனவயாகயானத்தையும் பின்பற்றி எழுதப்பட்டவையாகும் இதில் முதலநான்கு அதிகாரங்களில் நமக்கு அவசியம் வேண்டிய அாதங்குளெல்லாம் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அப்படியே இறுதியில் சில பாட்டுக்களுக்கு விசேஷாதங்குள நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு மட்டும்கொஞ்சம் விரிவான அர்த்தம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இக்கிரந்தத்தை

படிக்க ஆசைப்படும்வார்களுக்கு உபயோகமாய் இருக்கும்படி இதில் உள்ள 24 அதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அர்த்தங்கள் ஸங்கரஹமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன இவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகையினால் இவை மறுபடியும் அநதந்த அதிகாரங்களில், அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஸவாமிதிருக்கைகளாலே திருவரங்கத்து எம்பெருமான நியமனத்தின் பேரில் சிலபிராஜனை ஜயிப்பது என்கிற வியாஜத்தையிட்டு ஸ்ரீகோசஞான முததிரையுடன் ஏறியருளப் பண்ணப்பட்ட ஸவாமி தேசிகனுடைய திவ்யமங்களை விகரஹம் பரதிஷ்டிதமாய் சேவை சாதித்தருளும் இடமாயிருப்பதும், வேறொரு இடத்திலும் காணப்படாத எம்பெருமானுக்குப் போலதுவஜாரோஹண-தீர்த்தவாரியுடன் கூடிய பிரமமோத ஸவமுமமற்ற உதஸவாதிகளும் நடை பெற்று வருகிறதுமான திருவயிந்திரபுரத்தில் ஸவாமிதமமுடைய ஜீவியதசையில் பல ஆண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்த இடமான திருமாளிகையிலேயே ஸ்ரீதேசிகன் திருமுனபே இதை வெளியிடுபடியான பாக்கியம் கிட்டிவந்து அடியேனுக்கு ஒருமஹத்தான பெருப்பேறு ஆகும்.

ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூகதிகளில் இன்னும் சில பாக்கங்கள் அச்சிட வேண்டி இருப்பதினால் அவற்றை வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவியை செய்தருளும்படி ஸ்ரீமதாண்டவனையும் மற்றுமுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரமுகாக்களையும் தரவய ஸஹாயம் செய்யும்படி பராததிககிறேன் இப்படி செய்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பரயதனம் ஸபலமாய் விடும் இப்படி நடக்கும்படி அனுகரணிககுமாறு அத்தூரப்பூல மாபுருடனை இரு கையும் கூப்பி பராததித்தூக கொள்ளும்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வார திருவடிகளே சரணம்
சீரார தூபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச்செய்த
பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

சில விசேஷக் குறிப்புக்கள்

[ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷணயம்—இந்த ஸ்ரீஸூக்தி அருளிச்செய்யப்பட்ட காலம்—அருளிச் செய்யப்பட்ட தலம்—கரநத விஷய ஸங்கரஹம்—இப்பதிப்பின் சில விசேஷ அம்சங்கள்—பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சில ஆதத விசேஷங்கள்—உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற பூவாசார்யாகளும் ஸ்ரீஸூக்திகளும்—ஸவாமியின் ஸ்ரீஸூக்திகள்—இதிஹாஸ புராணதிகள்—நாம நிராததேசம் செய்யப்பட்டிருக்கும் வயகதிகள்].

ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷணயம்.

அன்று இவ்வுலகினைடாககி, அருமபொருள நூல விரிதது, நின்று தணநீள புகழ வேங்கடமாமலை மேவி நின்றருளும் எம்பெருமான தானே பின்னும் வென்றிபுகழ்த திருவேங்கட நாதன என்னும் குருவாய நின்று நிகழ்நது மண மேல் நின்ற நோய்கள தவிப்பதற்காக, அதாவது தாரணியிற் வாழ்வாக்கள் வானேறப் போமளவும் வாழ்வைப் பெறுவதற்காக, பார ஒன்றைச் சொன்ன பழமொழிகள் 116 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஸதோத்திரங்கள், ரஹஸ்யங்கள் பரபந்தங்கள், ஸ்ரீவிசிஷ்டாதவைதபரகரண கரநதங்கள், உபய வேதாந்த கரநதங்கள், காவய நாடகாதிகள், அனுஷ்டான க்ரநதங்கள், இதரகரநதங்கள் என எட்டு வகுப்புக்களாகப் பிரிப்பாக்கள் பெரியோர்.

இந்த ஸ்ரீ ஸூகதி அருளிச் செய்யப்பட்ட காலம்

அவற்றில் இது ரஹஸ்ய கரந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது ஸ்வாமியின் ஸ்ரீ ஸூகதிகளின் நிர்மாண கால கரமத்தில் இது 58-வதாகவும், திருவயிந்தையில் அருளிச் செய்தவற்றில் 11-வதாகவும், ரஹஸ்யங்கள் வகுப்பில் 14-வதாகவும் இருக்கும். ரஹஸ்யங்கள் அமருதரஞ்ஜனீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், அமருதாஸ்வாதீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், தனி ரஹஸ்யங்கள் என்றும் முன்னு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் அதில் தனி ரஹஸ்ய வகுப்பில் இது இரண்டாவதாயிருக்கும்.

வைபவபரகாசிகை முதலிய கரந்தங்களில் இது திருவயிந்திரபுரத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஹயகீர்வன அருள பெற்ற பிறகு, அடியவாக்கு மெய்யனுடைய

‘முந்தை மறை மொய்ய வழி மொழி நீ என்று
முருந்தன அருள தந்த பயன பெற்றேன யானே’

எனனப்பட்ட நியமனம் பெற்று, அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலியவற்றுடன் இதுவும் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில்

பதினொராவது அதிகாரத்தில்

‘வேதாந்த ஸூத்திரங்கள் ஆமூல சூடம் இவாகளுக்கு விருத்தங்கள் என்னும் இடமும் சத் தூஷணீ பரபருதிகளிலே சொன்னோம்’ என்று ஸ்வாமி தாமே அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது ஸ்ரீசத் தூஷணிக் குப் பிற்பட்டே அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும், முதல் ஆவருத்தி அயிந்தைக்கு எழுந்தருளின பொழுது தம் ஆசாயரால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட மந்திரத்தை ஆவருத்தி செய்து, அவரை பரதயக்ஷீகரிக், அவர் உபதேசித்த ஹயகீர்வ மந்திரத்தையும் அங்கேயே ஆவருத்தி செய்து, பன்னுகலை நால் வேதப் பொருளை எல்லாம் அருளிய பரமனுடைய லாலாமருத் பானத்தினால் ஸகல விதயா மூர்த்திகளும் இவருக்கு முன் தோன்ற, அவற்றில் வேதாந்த விதயையை மீட்டும தம்முடன் இருக்கும்படிக்கும், மற்ற விதயைகளைத் தாம நனைக்கும்போது தோன்றும்படிக்கும் பராததித்ததுவிட்டு, அங்கு கொஞ்ச காலம் தங்கியிருந்து, திருத்தணகாவிறகுச் செல்ல உத்தேசித்தபொழுது, அடியவாக்கு மெய்யன ஸ்வபனத்தில் தோன்றித் தம் விஷயமாய் ஸதுதி முதலியவைகளைச் செய்யும்படி நியமிக்க, அந்த நியமனத்தைத் தலைக்கட்ட, அடியவாக்கு மெய்யன விஷயமான ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலிய சில கரந்தங்களை

அருளிச் செய்தாரா. பிறகு திருத்தண்கா சென்று அங்கு சில காலம் வாஸம்பண்ணி, ஸ்தோத்திராதிகளை அருளிச்செய்து, ஸம்பரதாய பரவசனம் செய்து, உத்தர திவ்ய தேச யாததிரைபண்ணி, மீண்டும் திருமபி வந்து, அங்கு தேவாதிராஜனுடைய அருளினால் ஒரு குமாரர் அவதரிக்க, அவருக்கு வரதாசாராயர் எனத்திருநாமம் சாற்றி, அங்கு எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது திருவரங்கத்தில் பரதிவாதிகளால் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை நிவருத்தி செய்வதற்காக அங்கு எழுந்தருளும்படி நியமனம் பெற்று, அங்கு சென்று, எம்பெருமானைத் தொழுது, சில ஸ்தோத்திரங்களை அருளிச் செய்து, பரதிவாதிகளை நிரஸனம் செய்து, எம்பெருமானாலும் பிராட்டியினாலும் முறையே வேதாந்தாசாராயர் என்றும், ஸாவதந்தர ஸ்வதந்தரர் என்றும் அநிதர ஸாதாரணமான பிருதுகளைப்பெற்று, அங்கிருந்து இரண்டாவது ஆவருத்தி எழுந்தருளினார் அயிந்தைக்கு. அப்பொழுதுதான் இது அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும் இதே ந்யாயத்தினால்தான் கருட தண்டகம் கருட பஞ்சாசத், ஸ்ரீ ஹயகர்வ ஸ்தோத்திரம், அச்யுத சதகம், ரகுவீரகதயம் முதலியவைகளும் இந்த இரண்டாவது ஆவருத்தியில் அருளிச் செய்யப்பட்டவைகளாகும். இதில் நாலாவது அகிகாரத்தில் தம்மை 'கவிகதகஹரே' என்று நிருபித்துக்கொண்டிருப்பதினால் அந்தப்பிருது பெற்ற பிறகே இது அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இது ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்திக்குப்பிற்பட்டது என்பது அதில் ஸ்வாமி சில ஸுத்திரங்களைச் செய்து காட்டி, இவை ஸுத்திரங்களாகாதா எனஎன்று அருளிச்செய்திருப்பதைஇதில் பதினாறாம் அதிகாரத்தில் 'கோதம் நூல்களைக் குற்றமிலாவகை கூட்டலுமாம்

கோது கழித்தொரு கூற்றில் குணங்களைக் கொள்ளவுமாம்

யாது மிகழ்ந்து ஒரு நீதியை யாமே வகுக்கவுமாம்

வேதியா நனையவித்தரமென்பது மெய்யுளதே'

என்றும்,

'ஆன பின்பு ந்யாயசாஸ்தரங்களில் குசகாசாவலம்பேந கமனீகைய' தல், விருத்தாமசபரிதியாகமாதல், அநுகூல கரந்தாந்தரகரண மாதலடண்ணி சதுராதச விதயாஸ்ததான ஸம்பத்தி கொள்ளவும்' என்றும் ஸுசிப்பித்திருக்கிறபடியினால் இது அதற்குப் பிற்பட்டதே யாகும்

இப்படியே ஸமுதாய தோஷ நிருபணத்திற்காரத்திலும்

'அவ்வதிகாரணத்தில் சபதாத்தமும் தாதபாயாததமும் ஸேச்வ மீமாமஸையிலே விசதமாகச் சொன்னோம்'

என்று அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது அதற்குப் பிற்பட்டது என்பது ஸித்திக்கிறது,

அருளிச்செய்யப்பட்ட தலம்

இந்த கரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் ஸவாமி தாமே

‘அஹீந்த்ரநகரே’

என்றும், இந்த கரந்தத்தின் இறுதியில்

‘பொன அயிநதை நகரில் முனனா புணராத

பரமதபபோ பூரிததோமே’

என்றும் அநுஸந்தித்திருக்கிறபடியினால் இது திருவஹீந்திர புரத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது ஸித்திக்கிறது இப்படியிருக்க இறுதியில்,

‘வடகோங்கில் வானியாற்றில் வண்ணிகை நன்னடங்கண்டு’ என்கிற இடத்தில் கொங்கு என்பதை கொங்கு தேசம் என்றும், வானியாற்றில் என்றதை பவானியாறு என்றும், இந்த கரந்தம் அயிநதையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் ஸதயமங்கலத்தில் முடிக்கப்பட்டது என்று சிலா சொல்ல முன வந்திருக்கிறார்கள். ‘வடககு’ என்பது குறுகி வடகு என்று நிற்கிறது, ‘வடகோங்கில்வானியாற்றில்’ என்பதற்கு பராசீன வயாகயானத்தில், வடககுத் திக்கில் பரவஹிக கிறகருட நதியில் என்று கூறப்பட்டிருக்கும் அாததம் இததால் அபல பிக்கப்பட்டதாகும். இப்படி ஒரு கரந்தத்தை இரண்டு இடங்களில் ஸாதித்தால் என்று வேறோ இடம் ஏற்படவில்லை செனனை யூநிவாஸிடி யாரால் பரகரம் செய்யப்பட்ட தமிழகராதியில் வானி-பவானி என்பதற்கு ஒரு உதாஹரணம் கொடுத்தது, இப்பாடடையும் மேல கோளாக எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள் இங்குமேல் ‘பொன்னபிநதையில்’ என்று ஸபஷ்டமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதினால் பவானி ஆறு என்ன முடியாது இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பரவஹிக்கும் கருட நதி அந்த திவய தேசத்திற்குக்கொஞ்சம் தூரம் வரையில் கிழக்கு முகமாய் ஓடி வந்து, இங்கு திருமபிவடக்கு முகமாய் பரவஹித்து திவய தேசத்தின் எல்லை தாண்டினதும் மறுபடியும் கிழக்கு முகமாய் பரவஹிக்கிறது, உத்தரவாஹினி நதிகளுக்கு ஒரு மஹிமை உண்டாகையினால் அந்த விசேஷத்தை இப்படிக்கூறியபடி யாயிருக்கும் ‘வடக்குப் பக்கம் ஓங்கி பரவஹிக்கும் ஆற்றில்’ என்றே அாததம் கூற வேண்டும் அல்லது வான என்றால் ஆகாசம். அதில் ஸஞ்சரிப்பவர்கள் வானி என்று கூறப்படுபவர்கள், அவர்களில்பரதானரானவா கருடன, ஆகையினால் வானி என்றதுகருட நதியையே கூறுமேயன்றி பவானி ஆற்றுக்கு இங்குபரஸ்தாவமே இல்லை அனரிககே வடக்குப் பக்கமாய் பரவஹிக கிற அதாவது வாஹினி என்பது வானி என்று சுருக்கிக் கூறப்பட்டது என்றும் கூறலாம். ஆக இது அருளிச் செய்யப்பட்ட இடம், அயிநதையேயாகும்

கரநத விஷய ஸங்கரஹம்

இது 24 அதிகாரங்கள் கொண்டது

முதல் நாலு அதிகாரங்களில் நம் ஸ்ரீ விசிஷ்டரத்வைத்ஸிததானதப்படித் தத்தவநிருபணமும், ஒரு அதிகாரத்தில்மேலே தாம் நிராகரிக்கப்போகிற மதங்களில் உள்ள ஸமுதாய தோஷங்களின் நிருபணமும், 15 அதிகாரங்களில் முறையே லோகாயதிக, மாதயமிக, யோகாசார, ஸௌத்திராந்திக, வைபாஷிக, பரசசனன பௌத்த, ஜைந, பாஸகீய, யாத்வபரகாசீய, வையாகரண, வைசேஷிக நையாயிக, கௌமாரில், பரபாகர, காபில், ஹைரணயகாபப பாசுபத்ருபமான பரித்ருசயமான பாஹ்ய மதங்களின் யுகதிகளை முதலில் அவர்கள் செரல்லும்படி பூாவபக்ஷத்தை நிருபித்து, மேலே அவை நிராகரணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறன, பகவத் சாஸ்திரமாகிய பாருசராததிர விஷயமாகச் சொல்லப்படுமசங்கைக் களை முதலில் நிருபித்து, மேல அதற்குப் பரிஹாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது, மேலே இரண்டு அதிகாரங்களில் பரமதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் உபாயம், பலன இவற்றின் தூஷணமும், கடைசி அதிகாரத்தில் நிகமனமும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது

இதில் நான்காவது அதிகாரமாகிய பரத்ததவாதிகாரத்தின் இறுதியில் ஒரு பிரிவு என்று குறிப்பிடுவதற்காக ஒரு சுலோகம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்படியே இருபத்திநாலாவது அதிகாரத்தின் இறுதியிலும் கரநதத்தின் பெருமையைக் காட்டும் சில சலோகங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன இதற்கு முன்புள்ள அதிகார ஸங்கரஹப் பாட்டுக்குப் பின்பு மூன்று பாட்டுகளும், ஆரம்பத்தில் போலே இறுதியிலும் ஸ்ரீஸுதாசநாமாவா விஷயமாக ஒரு பாட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

இப்பதிப்பின் சில விசேஷ அம்சங்கள்

இது தமிழிலும் தெலுங்கிலும் சில பதிப்புகளாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் அவைகள் நனருகப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை. படிப்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டே படிக்க வேண்டும் படிப்பவர்களின் ஸௌகாயத்திற்காக இதில் விஷயங்களைப் பாரபாராகக் களாகப் பிரித்து அதில் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அம்சம் தலையிட்டு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது,

பரமாண சலோகங்களுக்கு அகராதி சோககப்பட்டிருக்கிறது

இதில் உதாஹரிக் கப்பட்டிருக்கும் பரமாண சுலோகங்களுக்கு ஸாத்யமானவரையில் ஆகரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அந்த சுலோகங்களுக்கு பொழிப்புரையும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது,

திருவயிந்திபுரம் சேட்லூர் விதவான பகவத விஷயம் பண்டித பூஷணம் தேசிக தாசந விஜயதவஜ மஹா மஹோபாதயாய ஸ்ரீ உபவே நரஸிமஹாசாயா ஸ்வாமியினால் வயாக்யானத்துடன் ஒரு பாகம் கரந்தாஷ்ரததில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது மேல பாகத் திற்கு வயாக்யானம் மாதருகையாக இருக்கிறது பெருமாள் கோயில் ஸ்ரீ உப வே ஐயாகிருஷ்ண தாதாசாயா விஸ்தாரமாக ஒரு வயாக்யானம் ஸாதித்திருக்கிறார். அது அச்சிடப்படவில்லை, அந்த மாதருகை சென்னை அடவகேட் ஸ்ரீ உப டி ராமஸ்வாமி ஐயங்கார்ரி டம் இருந்து பெற்று அததுடன் மாதருகாசோதனதிகள செய்யப் பட்டு இது அச்சிடப்படுகிறது அதிகாரம் தோறும் இருக்கும் ஆத்யந தப்பாட்டுகளுக்கும், ஸ்வாமி அருளிச் செய்திருக்கும் சுலோகங்களுக் கும் அததம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் பரததவாதி நிருபணங்கள் ஸங்கரஹமாய இருந்தபோதி லும் அததம் காமபீய முள்ளதாயிருக்கும். ஸ்வாமி தம்முடைய அவ தாரத்திற்குப் பரம் பரயோஜனமாகக் கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் இதற்கு விவரணமேயாயிருக்கும்

ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பூவபக்ஷி சொல்லும் பரகாரங்களை எடுத்துக்காட்டி, அவற்றையே மேல எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி, இது உசிதமல்ல என்று பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸங்கரஹ மாயிருப்பதினாலும் பரமதஸ்தாகள சொல்லுமகக்ஷிகள அனுவத்க்கப்படு கிறபடியினாலும் இதின் அதத விசேஷங்களை அறிவது கொஞ்சம் சரமமாயிருக்கும் ஆகையினால்தான் மேலே இதில் பரதிபாதி க்கப்பட்டிருக்கும் அதத விசேஷங்கள் ஸங்கரஹமாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன,

சில விசேஷாததங்கள்

(1) ஆசாயன உபய விபூதியிலும் உததேஸ்யன்

சருதிகளில் பகவானைப் போலவே ஆசாயனை உபாஸிக்க வேண் டும் எனப்பட்ட அதத விசேஷத்தை

‘அத ரபரதரசாபி நிதயம யதீய சரணௌ சரணம் மதீயம்’

என்று உபய விபூதியிலும் (ஆழ்வாருடைய) ஆசாயனுடைய திருவடியே நமக்கு உததேசயம் என்றுபெரியமுதலியாரா உதகோஷித்தாரா.

அததையே ஸவாமியும் ஸ்ரீநயாஸவிமசதியில்

‘தேவவ ஸயாதுபாஸய ’

என்று ஸங்கரஹிததருளிநா

அந்த ஆசாய சபதத்திற்கு ஸவாமியின் அவதாரத்திற்கு முன்பு பரதான பரதிபரதயராய இருந்தவா நமமாழ்வாரா ஆகையினால் அவரைக் ‘குலபதி’ எனறுவயவஹரித்துக் கொண்டாடினா ஸ்ரீ ஸம்பரதாய பரிசுத்தியில்

‘இந்தக் கலியுக ஆரம்பத்திலே பரஹ்மநதயாதிகளுக்குப் பின்பு நமமாழ்வாரா பரவாததகரானா’ என்றும், ஸ்ரீ ஸதோத்திர பாஷ்யத்தில்

‘ஸாவோப நிஷத ஸாரோபதேஷ்டாரம்’

என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதே இங்கு

‘குருகையில் வந்து கொழுப்படக்கிய

குலபதி தந்த குறிப்பில் வைத்தனா’ என்றும்

‘ குலம் தீக்ரும குருக்கள் அடி சூடி மன்னும்
குறறேவல் அடியவா தம் குழாங்கள் கூடி.’

என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இததையே ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரயஸாரத்தில்

‘நாறுதுழாய முடிநாதனை நண்ணி அடிமையில் நம்
கூறுகவாந்த குருக்கள் குழாங்கள் குரைகழற கீழ்
மாறுதலின்றி மகிழ்ந்தெழும போகத்து மன்னுவமே’

என்று ஸாதித்தருளிநா

(2) ஸாவேசவரன பெருமை வாசாமகோசரம்,

ஸாவேசவரன பகலிலே ஸாவாதத கரஹணம் பண்ணியவா என்கிற ஏற்றம் பெற்ற கலியனும்

‘நான மறைகள் தேடிக் காணமாட்டாச் செலவன்’ என்று அருளிச் செய்ததா இததை இதில்

இருபத்திநாலாவது நிகமநாதிகாரத்தில் 53ம் பாட்டில்

‘ஐவாககனரோதுதுவனய ஒரு கோடி மறைகள் எல்லாம் தொடாநதோடத் தனியோடி’

என்று எம்பெருமானுடைய பெருமையை வாணிக்க வேதங்களாலும் முடியாது, அவைகள் அவனுக்குப் பின்னால் தேடிக் கொண்டிருக்கும் என்னும் அாதத்ததை நிரூபித்தருளினா,

‘நிகமாநதைரத நாபி மருகயமாணம்’

என்கிற ஸ்ரீ கோபால விமசகி சலோகம் இங்கு நினைவூட்டப்படுகிறது.

ஸாவேசுவரனுடைய கடாஷத்தினாலேயே அவனை அனுபவிககம் பெற்ற ஆழ்வாரும்

‘உயாவற உயா நலம்’ என்றா அதாவது தன்னுடைய பலத்தினால் பகவானுடைய திருக்கலயாண குணங்களை வாணிககிறேன் என்று கம்பீரமாய் பரதிஜைஞ் செய்துவிட்டு ஒரு குணத்தையே வாணிகக முடியாமல் திரும்பினான் வேதபுருஷன். ஆழ்வாரோ உமமுடைய குணங்கள் வாணிகக முடியாதவை என்று தத்தவாதத்ததைக் கூறினா.

(3) திருவாழியாழ்வாருடைய இரண்டு ரூபங்கள்

ஸுதாசநாழ்வார எட்டு ஆயுதங்களைத் தாங்கி ஸேவை ஸாதிக்கும் பரகாரம் முதல் பாட்டிலும், பதினாறு ஆயுதங்களைத்தாங்கி ஸேவை ஸாதிகும பரகாரம் இறுதி அதிகாரத்திலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

(4) ஜீவன பகவானைவிட வேறுபட்டவன்

முக்தன் ஈசுவரனோடொன்றாகிருன என்றது மற்றவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஐக்கியமாகி விடுகிருன என்றதல்ல, நதிகள் ஸமுத்திரத்தில் கலக்கிறப்போலே இருக்கும் அதாவது,

‘பூவ ஜலத்துக்கும் பரவிஷ்ட ஜலத்துக்கும், ஸவருபகயமிலலை’ ஸமசலேஷவிசலேஷமே உள்ளது என்னுமிடம் நீரணீராதி ஸமயோகத்திலே கண்டு கொள்வது இது பரிமாணதிகயத்தாலும் அறியலாம் ‘இருமபுண்ட நீரது போல’ என்ற தருஷ்டாந்தத்தாலும் ஐக்யம் சங்கிகக வொண்ணாது இருமபில் சுவரின நீர் அதற்கு ஆபயாயமாயக கொண்டு ஸஞ்சம்மாயக கிடககுமளவே உள்ளது என்று நிரூபிககப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஜீவாதமர என்பது ஈசுவரனைவிட வேறுபட்ட தத்தவம் என்றபடி,

இப்படியே இதில் பல விசேஷாததங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவற்றைத் தனியாக நிரூபிப்பதைவிட ஒவ்வோர் அதிகார விஷயமான ஸங்கரஹத்தை நிரூபித்துவிட்டு, அதன் கீழ் இந்ந அம்சங்களை நிரூபிப்பது உசிதமென்று சிலர் அபிபிராயப்படுகிறபடியினால் அதை அனுசரித்து மேலே குறிப்பிடப்படுகிறது

முதலாவது பரஸ்தாவனாதிகாரம்

இதில் இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரமும் (இது அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸதஸமான திருவயிந்திர புரத்தில் ஆசசா ரூபத்தில் ஸேவை ஸாதித்தருளும் எம்பெருமான விஷயமான மங்கள் ச்லோகமும்), ஸவபக்ஷஸ்தாபனமும் பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும் சாஸ்தரீயம் எனபதும், நல்ல ஐஞானம் ஆசாயனுடைய உபதேசத்தால் ஸம்பாதிக்கப்படவேண்டும், அதுவும் ஸத ஸம்பாதாய மூலமாய் இருக்கவேண்டும் என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஒரு பாடில் எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் சக்கரத்தாழ்வான் விஷயமான மங்களமும் ஒரு பாடில் ஆசாயாகள் இவ்வாததங்களை உபதேசித்தாராகள் என்றும் அவர்களில் நமமாழ்வாரா செய்தருளிய உபகார விசேஷமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

இதில் அதிகாரம் தோறும் அதன் ஸங்கரஹமாக முதலில் ஒரு பாட்டும் இறுதியில் ஒரு பாட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இதில்-பரபக்ஷ நிரஸனம் செய்யப்படுவது உசிதமா? ஏன பரம தங்களை நாம் கண்டனம் செய்யவேண்டும்? என்று சிலருக்கு ஸந்தேஹம் உண்டாகக்கூடும் நமமுடைய மதத்தை ஸ்தாபித்து அதன் கொள்கைகளை எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டும் எனபதற்காக அவர்கள் (பரமதஸ்தாக்கள்) சொல்லுமது வேதம் பரமாணம் அன்று என்றிவை முதலிய தோஷங்களுடன் கூடியபடியினால் அவற்றால் கலங்காமல் இருப்பதற்காக அவற்றை நிரஸிக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று.

இது ஸ்வாமிதேசிகன தாமாகப் புதிதாக இதைச்செய்யவில்லை, அநாதியான வேதம் தொட்டு இப்படியப்பட்ட நிரஸனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது முதலில் வேதத்தில் விரோசனனுக்கு உபதேசம் செய்யப்பட்டதை “இது அஸூரர்களின் உபநிஷத்து” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

தாமிரபாணீ நகிககரையில் அவதரித்த ஸ்ரீ சடகோபன பரதயக்ஷீகரித்து வெளியிட்டருளிய ஸ்ரீதரமிடோபநிஷத்தில இந்த நிரஸனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதில் முதல பாடடிலேயே

“ உயாவற உயாநலம் உடையவன யவன அவன
மயாவற மதிநலம் அருளினை யவன அவன
அயாவறு அமராகள அதிபதி யவன அவன
துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என மன்னே ”

என்று அனுஸந்தித்திருப்பதினால் பரஹ்ம குணங்கள் ஒன்றுமில்லாதது ரூபமில்லாதது, பரஹ்மத்தை தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை, இதயாதியாகச்சொல்லும் மதஸதாகளை பகவான எல்லையிலலாதவாறு இன்னும் உயாநது கொண்டேயிருக்கும் அநந்த கலயாணகுணங்களை உடையவனென்றும், அவன ஸமஸார கந்தம் ஒருநாளும் இல்லாத நித்ய ஸஞ்சிகளுக்கு யஜமானன் என்றும் இன்னும் ஸமஸாரத்தில் இருக்கும் ஜனங்களுக்கு ஜஞானம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து அருள் செய்கிறுனென்றும் அவன திருவடிகளை ஆசரயித்து நாம் உஜ்ஜீவிகக வேண்டும் என்றும் அருளிச் செய்தா இங்கு ‘திருவடி’ என்று சொன்னபடியினால் பகவான் திவ்ய மங்கள விகரஹ விசிஷ்டரூப இருக்கிறான் என்று கூறப்பட்டதாயிற்று

இப்படியே மேலே பல பாட்டுக்களில் பரதிவாதிகளை நிரஸித்திருக்கிறா எண்பது எம்பெருமானருடைய காலக்ஷேப ஸங்கரஹமான தாயும் அவருடைய ஜஞான புத்திரரான திருக்குருகப்பிரான பிள்ளை னால் எழுதப்பட்டு எம்பெருமானாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கும் திருவாரூயிரப்படியில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது

வேதங்களை வகுத்து அதன் ஸூத்தத்தை ஸூத்திரங்களாக நிரூபித்த வயாஸரும் இரண்டாவது (அபாதயதவம்) என்கிற அதயாயத்தில் வேதத்துக்கு புறம்பான பரமதங்களைக் கண்டித்திருக்கிறா. இந்த அமசம் இக் கரந்தத்தில் பல அதிகாரங்களில் இம் மதம் வயாஸரினால் இந்த ஸூத்திரத்தில் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளுமாறு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது

இந்த விசிஷ்டாதவைத் ஸித்தாந்தத்திற்கு இந்தக் கலியுகாரம்பத்தில் பரவாததகரான நமமாழ்வாரால் யோக தசையில் தோன்றி எல்லா உபநிஷத்துக்களின் ஸாராம்சத்தையும் எடுத்துரைக்கப்பெற்ற

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் தம்முடைய நயாயத்ததவ கரந்தத்தில் இந் நிரஸனத்தைச் செய்திருக்கிறா அதனுடைய மங்கள் சலோகத்தில்

“ யோ வேததி யுகபத ஸாவம பரதயக்ஷேன ஸதா ஸவத ”

என்று அருளிச் செய்தாரா பரஹ்மம் ஜ்ஞானத்தை உடையது அது எல்லா வஸ்துகளையும் ஒரே காலத்தில் தானே எப்பொழுதும் கண்கூடாகக் காண்கிறது என்று சொன்னபடியினால் பரஹ்மம் ஒன்றுமே தத்தவம் என்றே பரஹ்மே சிடையாது என்றே சொல்லும் இஃரமதங்களை நிரஸித்தருளினாராயிற்று

பெரிய முதலியாரும் (ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும்) திவ்யபரபந்தானு ஸந்தான பரீவாஹமாய வெளிவந்த தமது ஸதோத்திரத்தில் சந்தமிழ் தமிழ் மறையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் பரமத கண்டனத்தை ஆங்காங்கே சலோகங்களில் எடுத்துக் காட்டியும் ஸித்திதரயத்தில் அவற்றை நிரஸித்தும் செய்திருக்கிறா ஸதோத்திரத்தில்

“ நாராயண ! தவயி ந மருஷயதி வைதிக க ”

என்று அருளிச் செய்திருப்பதனால் வேதத்தை அங்கீகரித்த ஒருவரும் நாராயணனுடைய பரதவத்தை ஆக்ஷேபிப்பதில்லை என்ற தனால் அதை அங்கீகரிக்காதவர்கள் நிரஸிக்கப்பட்டார்கள் என்ற தாயிற்று எம்பெருமானா பரஹ்ம ஸத்திதர வயாக்யானமாகத் தாம் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸத்திதரகாரரைப் பின்பற்றிப் பரமதங்களை நிரஸித்திருக்கிறா, இது இரண்டாவது அத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸவாமி தேசிகள் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்தில் இறங்கினாராயிற்று. அப்படி இறங்கினபொழுது பரதிவாதிகளின் கொள்கைகளை முதலில் நிரூபித்து பரமாண உப்பத்திகளுடன் அவற்றை விஸ்தாரமாக நிராகரித்திருப்பதும் அறியத்தக்கது ஸ்ரீஸங்கலப் ஸாலயோதயத்தில் குருவாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் எம்பெருமானுடைய நியமனத்தை அங்கு சிஷ்யராக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் தாம் பெற்று பரமதங்களை நிரஸிக்கிறோம் என்று அனுஸந்தித்திருக்கிறா. அங்கு பரதிவாதிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து விவாதிக்கப்படுகநதால், என்ன விஷயம் சொல்லப்பட்டது என்பதை ஒருவரும் அறிய முடியாதாகையினால் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே வந்து தங்கள் மதத்தை நிரூபிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு சிஷ்யன் பதில் அளிக்கவேண்டும் என்றும் அதற்குமேல் அவர்களால் ஸமாதானம் கூற முடியாமல்

இருந்தால் அவர்கள் நிராகரிகப்பட்டார்கள் என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டேனெனும் என்கிற நியமம் ஏற்படுத்தப்பட்டது இந்த கரமம் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்தில் ஸ்வாமி தம்மாலேயே வகுக்கப்பட்டதாகும் ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும் இரண்டாவது அதயாய ஸங்கரகமான சுலோகங்களில் பரதிவாதி நிரஸனமும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது அவற்றிற்கெல்லாம் மூலம் இந்த ஸ்ரீ பரமத பங்கமே பாகும் இதற்கு நிதாசனமாக யோகப்பரதயுகதி அதிகரணத்தின் ஸங்கரஹமாக ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியில்

“வேதாந பூவம் விதாதா அலபத பகவத: ஸாவ

விதயாநியுகதோ

வாகீஸஸசைஷ தஸமாத ததுதித விஹதௌ

கமபநம் வேத மூாதன: ||

மைவம், தஸயாபி வேதா பஹருதிமுக விபத தாசனாத

சுஷதரிபாவாத

பராநதயாதி ஸம்பவேத இதி அகதிக விஷயே

பூாவவத் நிாவஹாம: || ”

என்று அருளிச் செய்திருப்பது இதில்

“தாவிப புவனங்கள் தாளிணைசூட்டிய தந்தையுநதிப பூவிற பிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணரத்திடினும் நாவிறபிரிவினறி நாமங்கை வாழினும், நானம்றையில் பாவித்ததனறி யுரைப்பது பாறும் பதாததிரளே ”

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டதே ஸம்ஸ்கருத்தத்தில் அருளிச் செய்யப் பட்டதாகும் இப்படியே மேலும் பல சுலோகங்களுக்கும் மூலமாய நிற்கும் இப் பரமத பங்கம் இது தவிர ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ ஸேசவர் மீமம்மை, ஸ்ரீசத் தூஷணி, வாதிதரய கண்டனம் முதலிய கரந்தங்களில் பரமத நிரஸனம் செய்திருக்கிறா ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலும் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்திலும் ஸ்ரீ ஸங்கலப ஸூராயோதயத்திலும், ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும் ஸாதித்திருக்கும் அர்த்தங்களை விசேஷித்து நிரூபித்து “ஸ்வாமி தேசிகனுடைய பரமத நிரஸக பரகரியை” என்கிற ஒரு தனிப்படுத்தகமாக வெளியிடப்படுகிறது ஆக பரமதஸதாக்ளினுடைய வாக்யங்களைக் கேட்டு நாம் பரமிககாமல் இருப்பதற்காக

பரமத்தத்திலுள்ள தோஷங்களை அறிந்து அவற்றைப் பரிதயனிக்
வேண்டும் என்பதற்காக இது மிகவும் அவசியமாகும்

இரண்டாவது ஜீவ தத்தவாதிகாரம்

சருதியில், ஜீவனை போகதா, என்று பிரித்து நிருபித்திருப்பதைப் பின்பற்றி ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபாதிகள் முதலில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஏக ஜீவபக்ஷம், அதாவது ஒரே ஒரு ஆத்மாதான் உண்டு என்கிற பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அப்படியே நித்யஸம்ஸாரிகள் என்று சிலா இருக்கக்கூடும் என்பதும் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்நிலைமேல இரண்டு அதிகாரங்களிலும் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கும் அர்த்தங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீ தத்தவமுகதா கலாப ஸாவாதத வித்தியில் நிருபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களின் ஸங்கரஹமாயிருக்கும் இதையே கொஞ்சம் எளிதமான ரீதியில் ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய ரயஸாரத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறார். அங்கு அர்த்த நிருபணம் மட்டுமே இங்கு பரதிவாதி நிரஸனமும் செய்யப்பட்டிருப்பது விசேஷம்

மூன்றாவது அசீதத்தவாதிகாரம்

இதில் ஸாததவிகாதி புராண விபாகமும், ஸாதாரணமான சிலப் ஸாஸ்திரத்தில் கூட ஸத்தவரஜஸ்தமோ குணத்துக்கு அனுகுணமாக விமானங்கள் கட்டப்படுகின்றன என்றும், அந்தக் குணத்திற்குத் தேவதை பகவான், பரஹ்மா, ருத்திரன் என்றும் கூறப்பட்டிருப்பது உதாஹரிகப்பட்டிருக்கிறது, மாயை என்றால் பொய் என்று அர்த்தமில்லை ஆச்சாயமான சகதியையுடையது என்றே அர்த்தம் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது நீதி சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட ஸாம், பேத, தான், தண்ட, ஸந்தி, விகரஹ, தவைதீகரணங்களாகிற ஏழுவித உபாயங்களிலும் மாயை இந்நிரஜாலம் என்கிற பதங்கள் பரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் மாயை என்பதற்கு பொய் (இல்லாதவை) என்கிற அர்த்தம் பொருந்தாது என்பப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சபூதங்களை நிருபிக்கும் இடத்தில் திருமழிசைப் பிரானுடைய

‘பூநிலாய ஐந்தாமாய’

என்கிற பாட்டு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. த்ரிவருத கரணம் சொன்ன இடம் பஞ்சீகரணத்திற்கும் உபலக்ஷணம் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

காலத்தை நிரூபித்தருளும் பரகரணத்தில் ஸ்ரீ நயாய ததவத்தில் 'ஒரு வஸ்துவை ஆதாரமாகவுடைய வயாபாரங்களின் எண்ணிக்கை காலம் என்னப்படுகிறது' என்றாததமுள்ள வாகயத்திற்கு காலம் இலலை என்று கூறுவதில் தாதபாயம் இலலை என்றும், அப்படியே பாஷ்யத்தில் ஜைநாதிகரணத்தில் (2-2-31) உப்பாதிககப் பட்டிருக்கும் வாகயங்களுக்கும் காலாபலாபத்தில் கருத்து இலலை என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆதமஸித்திமங்கள சுலோகம் பரமாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இதின் உபஸம்ஹாரப் பட்டில் நம பூவாசாயாகள் ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய அருளைப்பெற்ற வாகளான்படியினால் அவாங்களுடைய உபதேச பரம்பரையினால்பெற்ற அாததங்களே இங்கு தமமால் அருளிச செய்யப்பட்டவை என்று நிரூபிக்கும் பரகரணத்தில்

‘ஓ தேரில் ஆரணம் பாடிய நம தேவகி சீ மகனா’

என்று அனுஸந்தித்திருப்பதினால் கீதை ஒரு உபநிஷததாக பரமாண பரம்பரையில் சோநது நிற்கும் எனகிற அமசம் நிரூபிக்கப்பட்ட தாயிற்று இவ்வமசம் இவா தமமாலேயே, ‘சிலைவிசயன தேரணைய சிறு வேதததே’ என்று அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது

நாலாவது பரததவாதிகாரம்

இதில் முதல் பாட்டில்

‘மாலைப்பெற வழி காட்டிய தேசிகா வாசகமே

ஓலைப்புறத்தில் எழுதுகின்றோம் உள எழுதுமினே’

என்று அருளிச செய்ததையே தம்முடைய அவதாரத்திற்குப் பரம பரயோஜனமாகக் கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரய ஸாரத்தின் இறுதியில்

‘வெள்ளைப் பரிமுகா தேசிகராய விரகால் அடியோம்

உள்ளத தெழுதியது ஓலையிலிட்டனம்’

என்று அருளிச செய்திருக்கிறா. நாளேதுக கருபையை நிரூபிக்கும் பரகரணத்தில் ஒரு காரணமில்லாமல் பகவான் ஒருவனுடைய பாபங் களை மன்னிப்பதில்லை, சிசுபாலாதிகள் விஷயத்திலும் பூவ ஜனம் கருத ஸுகருத விசேஷமிருந்தபடியினால் அவன் ரக்ஷிக்கப்பட்டான் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே ஆழ்வா

‘ஓர் எண் தானுமின்றியே’ (1-10-5)

என்று அருளிச் செய்திருப்பதற்கும் பகவான தன்னுடைய நிதய நிரங்குச் ஸ்வாதந்தாயத்தாலே மோக்ஷம் கொடுத்தான் என்று கருத் தன்று, அப்படிக்கொண்டால் ஸாவ முகதி பரஸங்கம் வரும் என்று நாம் எண்ணாமல் இருக்க பலம் கிட்டினதைப் பாரா என்றே கருத்து என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

அப்படியே பஹிவாயாபதி என்பதும் பாஹ்ய பரதேசமுள்ள வஸதுக்கள் விஷயம் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது

நாராயணன்தான் திவ்ய மங்கள விகரஹத்துடன் கூடிய பரபரஹம் என்று நிரூபிக்கும் பரசரணத்தில் பராதிகரண பாஷ்யத் தையும் விங்க பூயஸ்தவாதிகரண பாஷ்யத்தையும் மேற்கோளாகக் கூறியிருக்கிறா இப்படி பரஸ்தாவனாதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட சாஸ்த ரீயமான ஸ்வபக்ஷ ஸ்தாபனத்தை மூன்று அதிகாரங்களில் நன்றாக நிரூபித்தருளியிருப்பது அறியத்தக்கது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் தத்தவதரய சிந்தனாதிகாரத்திலும், பரதேவதா பாரமாத யாதிகாரத்திலும் இந்த அத்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் சாரீரக் சாஸ்திரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தமான காரணதவம் (இப்படி ஐகத் ஸருஷ்டயாதிகளைப் பண்ணுவது) முதலியது இங்கு நிரூ பிக்கப்பட்டதாகும் இதற்கு மேல் அபாதயதவம் பரதிபாதிதமாகையி னால் அது, மேல் பரமத் நிரஸனமான அதிகாரங்களில் செய்யப் பட்டிருக்கிறது உபாயதவம் உபேயதா என்கிற மற்ற அத்தங்கள் இறுதியில் இரண்டு அதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

பரத்தவாதிகார இறுதியில்

‘தரயயநத தராணமேதத்’

நானுரம்பிதது ஒரு சுலோகம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த சுலோகத்தின் அத்தவிசேஷத்தை அதன் பதவுரை சொல்லும் இடத் தில் நன்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது அதை அவசயம் படிக்கவும்

ஐந்தாவது ஸமுதாயதோஷ (பங்க)ாதிகாரம்

இதில் மேலே நிராகரிக்கப் படப்போகிற மதங்களில் இருக்கும் பொதுவான தோஷங்களை அனுவதித்து, அததோஷங்கள் பரிஹாரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது வேதம் எப்படி நிதயமாகும்? ஸங்கேதமாய ஏற்பட்ட பதங்களே வேதங்களல்லவா? பாடபேதாதி

கள இருப்பதினால எப்படி ஒரேவிதம் என்னமுடியும்? இதயாதியாக ஆக்ஷேபிததுக கொண்டு அவற்றிற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

‘ நினமாட்டாய மலபுரையும் திருவுருவம் மனம் வைக்க மாட்டாத பல சமயம் மதி கொடுத்தாய ’

என்றும்,

‘ கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு போய புரம் புககவாறும் கலந்தசுரரை உள்ளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்ட உபாயங்களும் ’

என்றும்,

‘ வெள்ளியா பிண்டியா போதியா என்றிவா ஓதுகின்ற கள்ளநூல் ’

என்றும் அனுஸந்தித்திருப்பது, அவைகள் பரமானங்கள் என்ற படியன்று, பராணிகளுடைய துஷ்காமங்களுக்கு ஈடாக அவற்றை பரவாத்திப்பித்தான என்றும், காலாந்தரத்தில் பகவான்தானே அவதரித்து அவற்றை நிவருத்தி செய்வான என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பராசீன பதிப்புகளில் இந்த அதிகாரத்தை ஸமுதாய தோஷாதிகாரம் என்றே கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில் ஸமுதாய தோஷம் மட்டும் நிருபிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்தப்பெயர் உசிதமாகும் ஆனால் இதில் மற்ற மதஸ்தாக்கள் எல்லாருக்கும் பொதுவாக இருக்கும் தோஷங்களை ஸங்கரஹமாக எடுத்துக்காட்டி, அவைகள் விஷயமாய் பரதிவாதிகள் சொல்லக்கூடும் ஆக்ஷேபங்களைக்கூறி அவற்றிற்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது எனவே முதலில் நிருபிக்கப்பட்ட தோஷங்கள் ஸதாபிக்கப்பட்டனவாகும் இந்த கரந்தத்திலேயே மேலே இரண்டு மூன்று இடங்களில் ஸமுதாயாதிகாரம் என்றே இவ்வதிகாரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் இந்த அதிகாரத்திற்கு ஸவாமி திருவுள்ளம்பற்றிய திருநாமம் எது என்று நிச்சயமாய்க் கூற முடியவில்லை இதில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறபடியே ஸமுதாய தோஷ (பங்க)ாதிகாரம் எனத் கொண்டால் ஸமுதாய தோஷ விஷயமாய் எதிரிகள் கூறும் ஆக்ஷேபங்கள் நிராகரிக்கப்படும் அதிகாரம் என்று பொருள் கொள்ளவும் ஸமுதாய தோஷாதிகாரம் என்று கொண்டால் ஸமுதாய தோஷ விஷயமாய்க் கூறப்படும் ஆக்ஷேபம்

நிராகரிக்கப்பட்டு அநதஸமுதாய தோஷங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படும் அதிகாரமென்று அாததமாகும் ஸமுதாயாதிகாரம் என்று பாடமானுல பரதிவாதிகள் எல்லோருக்கும் பொதுவாயுள்ள தோஷங்களைக் கூறும் அதிகாரம் என்று அாததமாகும்

சபர பாஷயத்தில் சபதாதி கரணத்தில் வாண நிதயதவ ஸ்தாபனம் உசிதமல்ல என்று 'ஸ்ரீ ஸேசவர் மீமாமஸையிலேயே விசதமாகச சொனனோம்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாராயண பரதவத்தை நாம் மட்டும் அங்கீகரிக்கவில்லை மதப்பற்று அதிகமில்லாத கவிகளும் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதை காட்டுவதற்காக மஹாகவியின் ச்லோகம் ஒன்றை மேற்கோளாக்கக்காட்டி இருக்கிறார்

ஆளுவது லோகாயதிக பங்காதிகாரம்

இதிலும் மேல பாமத பங்காதிகாரங்களிலும், அவர்கள் கொள்கையை முதலில் நிரூபித்துவிட்டு மேலே அவற்றை நிரஸித்து இருக்கிறார் என்று கீழே கூறப்பட்டது இதில் கொள்கைகள் அதிகமாயிருப்பதினால் அவைகளை (1), (2) இதயாகி எண்ணிக்கையைக் குறித்து முதலில் காட்டி, மேலே அதே எண்ணிக்கையின் கீழ் அவை நிரஸிக்கப்படும் பரகாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது

இதில் 'நீதிசாஸ்திரமும் அநாபததில் தாம் விருத்த விஷயத்தை அபயனுஜைஞ பண்ணுது 'என்று அருளிச் செய்து, கலியன் செய்த ருளிய ஸதேயம் (களவு) சாஸதரீட மானது என்று மேலே நிரூபித்தருளி இருக்கிறார் ஸவாமியின் ஸஹஸர நாமத்தில்

'பரகால கருத ஸவாண ஸதேய சாஸதர அவிரோத தருக்' என்று அனுஸந்திசுக்கப்பட்டிருக்கிறது இது ஸவாமி திருவயிநதிர புரத்தில் அருளிச்செய்த மற்ற கரந்தங்களுடன் சோதது அனுஸந்திக்கப்பட்டிருப்பதினால், ஸவாமி இவ்விஷயமாக ஸதேயா அவிரோதம் என்கிற ஒரு ஸ்ரீ ஸூக்தியை அருளிச் செய்திருக்கிறார் என்பது ஏற்படும் என்று மஹான்கள் கூறுவார்கள்.

ஏழாவது மாதயமிக பங்காதிகாரம்

இமமதத்தை ஸூததிரககாரா நிரஸித்திருக்கிறார் என்பதை இதன் இறுதியில்

'ஸாவதாநுபபததேஸச '

என்றும், ஆழ்வரா

‘ உளன எனில் உளன ’

என்கிற பாட்டிலே நிராகரித்தாரா ‘என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்பாட்டின் திருவாரூர்ப்படியில் ‘இப்படி’ வேதாவலம்பி குதருஷ்டிகளை நிராகரித்து, பாமாணமுமில்லை, பரமேயமுமில்லை, ஸாவமும் சூநயமாகையாலே வேதமும் வேத வேதயனான ஈசுவரனும் அவனுடைய ஐசவாயமான ஐகததும் இல்லை என்கிற சூநயவாதியை நிராகரிக்கிறது’ என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பது இங்கு அனுஸந்தேயமாகக்கூடவது

எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம்

இதிலும் மற்ற அதிகாரங்களில் போலே மாதயமிகள் சொல்லும் கொள்கைகளை அனுவதித்து அவைகளை நிரஸித்தருள்கிறார். ஸுததிர காரரும் இமமதத்தை நிரஸித்திருக்கிறார் எனபதை நிரஸனம் செய்கிற ஸுததிரத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்

ஒன்பதாவது ஸௌதராந்திக பங்காதிகாரம்

இதிலும் இமமதம் ஸுததிரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது எனபது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது

பத்தாவது வைபாஷிக பங்காதிகாரம்

இதுவும் ஸுததிரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற ஆகாரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது

பதினொருவது பரசசனன பௌதத பங்காதிகாரம்

இதில் ஆதம் ஸித்தியிலே இமமதத்தை நிரஸித்திருக்கும் பரகாரத்தை ‘இவ வாததம் ஆதம் ஸித்தியிலே பரக்க உப்பாதித்து’

‘ ‘அத பரதயக்ஷ ஸித்ததவாத உகத நயாயாகமானவயாத 1 அவிதயா யோகதச்சாதமா ஐரூதாஹமிதி பாஸதே 11 ’’

என்று நிகமிதமாயத்து என்று அருளிச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ‘இவாகளுக்கு சூதரங்கள் விரோதமாயிருக்கும் எனபதை வேதாந்த ஸுததரங்கள் ஆமூலசூடம் விருததங்கள் எனனுமிடமும் சததூஷணீ பரபருதிகளிலே பரக்கச் சொன்னோம் என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

பன்னிரண்டாவது ஜென பங்காதிக்காரம்

இதில் ஜெனாதிக்காரன் பாஷ்யத்திற்கு காலம் என்கிற ததவததை இலலை என்று சொல்லுவதில் தாதபாயமில்லை என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த மதமும் வேதாந்த ஸூத்ரக்காரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது

பதினமூன்றாவது பாஸ்கர பங்காதிக்காரம்

இதில் சில மனுவசனத்திற்கும், கீதா ஸலோகத்திற்கும் கருத்து விளக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே ஸ்ரீ விஷ்ணு தாம் வசனத்திற்கும் விஷ்ணு புராண வசனத்திற்கும் 'ஸவரூப பேதம் நிறக ஒளபதிக வைதாமய ரூப பேத நிவருத்தி பரம் எனனுமிடம் பூவாபரபராமாசத தாலே அறியலாம்' என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே தாமரபாணி நதிககரையில் அவதரித்த ஆழ்வார பரதயக்ஷீகரித்து வெளியிட்டருளிய தரமிடோபநிஷத தாகிய திருவாயமொழியில்

“யானும் தானுய ஒழிந்தான்”

என்கிற பாட்டுக்கு இப்படி ஸாவானுகுணமாக தாதபாயம் கண்டு கொள்வது, என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது வேதாந்த ஸங்கரஹத்திலும் இவ்வாதம் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது ஸவருபைகயம் ஸவாபாவிசம் என்கிற பக்ஷம் கடியாது என்பது ஸௌபரி காதத வீயாதி நயாயத்தாலே உபாதி பேதம் போக வயவஸதாபக மாட்டாமையாலே' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பதினான்காவது வையாகரண பங்காதிக்காரம்

இதில் ஆலங்காரிகாசு சொல்லும் ஸமாதானம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது பதினெட்டு புராணங்களையும் வயாஸா சொன்னா என்பதினால் எல்லாப் புராணங்களும் பரமானமாகாது என்பதை தெரிவிப்பதற்காக அப்புராணங்கள் ஸாதவிகம், ராஜஸம், தாம்ஸம் என்று பிரிக்கப்பட்டிருப்பதினால் ஸாதவிக புராணங்களே பரமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

பதினேழாவது வைசேஷிக பங்காதிக்காரம்

இப்பக்ஷம் சில புராணங்களிலும் ஸூத்ரக்காரரினாலும் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், ஆழ்வாரும் 'சமணரும் சாககியரும் என்கிற நிலையிலே இப்படிசு கெரத்தவர்களை "மலிந்தது வாது செயவீகளும் என்று ஒரு கோவையாக அருளிச்செய்தார், என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

பதினாருவது நயாய விஸ்தார விரோதநிஸ்தாராதிகாரம்

இந்த அதிகாரத்தில் நயாயம் என்கிற ஒரு சாஸ்தரம் இருக்கிறது என்பதை தாம் ஆக்ஷேபிக்கவில்லை 14வித்யாஸ் தானங்களில் அது ஒன்றாக கணக்கிடப் பட்டிருப்பதால் அதை நிராகரிக்க எண்ண மில்லை ஆனால் கௌதமரால் பரவாததிகப்பட்டு வந்திருக்கிற நயாய சாஸ்திரத்தில் பலவிதமான தவறுகள் இருக்கிறபடியால் அவற்றை கழித்து நிரூபிக்க பாரிக்கிறோம் இவ் அாததம் இவ் அதி காரத்தின் முதல் பாட்டில் ஸபஷ்டமாக ஸங்கரஹிக்கப் பட்டிருக்கிறது அதாவது கௌதமரினால் பரவாததிகப்பட்ட நூலில் தோஷ மில்லாமல் நிரூபிப்பதோ அல்லது அதிலிருக்கும் தோஷங்களைத் தள்ளி மற்ற அம்சங்களில் இருக்கும் அங்கீகரிக்கத்தக்க பாகங்களை அபயுப கமம் செய்வதாதல் அவை முற்றுமே பரமாணமாகாது என்று அதைத் தள்ளி தனியாக ஒரு நீதிசாஸ்திரம் நாமே வகுத்தலாதல்- இம்முன்றில் ஏதாவதொரு பரகாரம் நயாய சாஸ்திரம் என்பது ஸித்திகடும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

இங்கு ஸ்ரீமன நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த இரண்டு கரந்தங் களில் ஒன்று ஸ்ரீ நயாயத்தவம் என்பது ஆகையால் நயாய சாஸ திரம் என்கிற பரமாணத்தை அவா அங்கீகரித்தாராயிற்று அதையே பின்பற்றி ஸ்வாமி தேகிகளும் ஸ்ரீ நயாயபரிசுத்தி என்னும் ஒரு நயாயகரந்தத்தை அருளிச் செய்திருக்கிறார் அதில் ஸ்வாமி தாமே சில ஸுத்திரங்களை வகுத்துக்காட்டி இவைஸுத்திரங்களல்லவா என்று அருளிச்செய்திருப்பதை இப்பாட்டில் அனுஸந்தித்தாராயிற்று

இம்மதமும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பதினேழாவது நிரீஸவரமீமாம்ஸக பங்காதிகார:

இம்மதமும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பதினெட்டாவது நிரீஸவரஸாங்கய பங்காதிகாரம்

இதுவும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டதாகும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பத்தொன்பதாவது யோக ஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

இதில் இம்மாதம் பரும்மாவினால் பரவசனம் செய்யப்பட்டது என்கிற ஏற்றம் பயன்றது என்பதை முதல் பாட்டிலே நன்றாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

தாவிப் புவனங்கள் தாளினை சூட்டிய * தந்தையுந்திப்
பூவிற பிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணாத்திடினும் *
நாவிற பிரிவின்றி நாமங்கை வாழினும் * நான் மறையில்
பாவித்தன நிறி யுரைப்பது பாறும் பதாததிரே.

என்ற இந்த யோக சித்தாந்த பங்காதிகாரப் பாட்டினபடியே
பிருமமா பகவானுடைய திருவுந்திப்பூவில் பிறந்த போதிலும், ஸரஸ்
வதீ வல்லபனினும், அண்டத்திற்குள் ஸருஷ்டி முதலியவற்றைப்
பண்ணுகிறவனாக இருந்தபோதிலும் வேதத்திற்குப் புறம்பாகச்
சொல்லுகிறபடியினால் அமமதம் பிரமாணமாகாது என்று நிரூபிக்கப்
பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் யோக பரத்யுக்தி அதிகரணத்தில்
இமமதம் நிரஸிக்கப் பட்டிருக்கிறது இதன் அதிகரண ஸாராவளி
யில் எம்பெருமானாரால் கூறப்பட்ட அம்சங்களை ஸங்கிரஹித்து
விட்டு அங்கு கண்டரவேண கூறப்படாத ஸரஸ்வதீ வல்ல
பதவத்தைக் கூறியிருப்பதற்கு இப்பரமத பங்கத்தில் கூறப்பட்ட
பிருப்பதே ஆதாரம் என்று அறியத்தக்கது

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்கார அதிகாரம்

இதில் பாசுபதமதம் ஸுதரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது
என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இத்துடன் அபாதயதவம்
என்கிற இரண்டாவது அத்யாயத்தின் அாததம் பரமதங்களை நிரஸி
த்து ஸவபக்ஷ ஸதாபனம் பண்ணியபடியால் நிரூபிக்கப்பட்ட தாயிறறு

இருபத்தோராவது பகவத சாஸ்திர விரோத பங்காதிகாரம்

இதில் பாஞ்ராதர சாஸ்திரத்தின் ப்ராமாணயம் நனருக ஸதா
பிக்கப்படுகிறது ஸுததிரகாரரினால் இமமதத்தின் பராமாணயம்
ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்கிற அம்சமும் கூறப்பட்டிருக்கிறது
இதில் வைகானஸ சாஸ்திரமும் நமக்கு உபாதேயம் என்று
நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இருபத்திரண்டாவது பரோகத உபாய பங்காதிகாரம்

இது உபாயதவம் என்கிற முனருவது அத்யாயத்தின் ஸங்கரஹ
மாய இருக்கும் இதில் கீழ் நிரஸிக்கப்பட்ட பரமதஸ்தாகள்
மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்க சகதியற்றவர்கள் என்பதை அவர்கள்

சொல்லும் கொள்கைகளை ஸங்கிரஹிதது எடுத்துக்காட்டி இக்காரணங்களினால் இவர்கள் மோக்ஷத்திற்கு உபாயத்தைக் கூற முன் வர முடியாது என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது தமது ஸித்தாந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் பகதி பரபத்திகளே மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகும் என்பது கூடிக் காட்டப்பட்டு இதன் விஸ்தரம் தம்மால் பிரபந்தாந்தரங்களால் பரக்கச் சொல்லப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது இவ்வதிகாரத்தினோக்கம் பராகளுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிக்க வழியிலலை என்பதேயாகும் இதில் பரமதஸ்தாகளுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிக்க அதிகாரம் இல்லையென்று நிரூபித்துவிட்டு பரபத்தியை விதிக்கிற சரமசலோக விஷயமாய் சிலா கூறும் ஆததங்கள் உசிதமல்ல என்றும் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த அம்சம்தான் ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரய ஸாரத்தில் ஸசிரீகரண பாகத்தில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

இருபத்து மூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிகாரம்

இதில் மஹ மதஸ்தாகளினால் சொல்லப்படும் பிரயோசனம் மோக்ஷ பலமாகாது அது நம் விசிஷ்டாதவைத மதத்தில் ஸமயக பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது நாம் வைகுண்டத்திற்குச் சென்றும் நம் பூவாசாயாகளின் திருவடிகளிலே கைங்காயம் செய்வதே உத்தமம் என பலன் என்று இவ்வதிகார ஸங்கரஹ பாட்டில்,

குலநதிகமும் குருக்களடி சூடி மனனும்

குறறேவல அடியவா தம் குழாங்கள் கூடி

வலநதிகமும் திருமகளும், மஹரிடத்தே

மன்னிய மணமகளாரும் நீளையாரும்

நலநதிகழ வீற்றிருந்த நாதன பாதம்

நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே.

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இருபத்து நான்காவது நிகமநாதிகாரம்

இதில் கீழ் பரமதஸ்தாகளை நிரஸித்த பரகாரங்களை ஸங்கரஹமாக ஒவ்வொரு மத விஷயமாக நிரூபித்துக்காட்டி இப்படி பரமதஸ

தாகள நிரஸிக்கப்பட்டார்கள என்று படிப்பவர்களின் சௌகாயத்திற்காக நிருபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதே கரமத்தான அதாவது கீழ் அதிகாரங்களில் நிருபிக்கப்பட்ட ஆததங்களை ஸங்கரஹித்து காட்டுவது ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரயஸாரத்தில் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது இதில் 53வது பாட்டில் இக்கிரந்தம் அருளிச் செய்யப்பட்ட இடம் திருவயிந திரபுரம் என்றும் இதில் பூர்வாசார்யாக்களினால் முனடி பிரதிவாத நிரஸனம் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் அவர்களால் கூறப்படாத யுகதி விசேஷங்கள் உபபாதிக்கப்பட்டு அந்த பிரதிவாதி நிரஸனம் பூணமாகப் பட்டது என்று இக்கிரந்தத்திற்கு பிரயோஜனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது இப்பாட்டில் வடகொங்கில் வானியாற்றில் என்கிற பதங்களுக்கு பரகரணம் பரமாணம் முதலியவைகளுக்கு முரண்படும் படி சில ஆததங்கள் சில வயாக்யானங்களில் நிருபிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அது உசிதமல்ல என்று இப்பாட்டின் வயாக்யானத்தில் பரமாண உபபத்திகளுடன் விஸ்தாரமாக நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதை அவசியம் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள் நிகமனப்பாட்டில் இக்கிரந்தத்தின் முதற் பாட்டில்தோல சுதாசனாவார விஷயமாக ஒரு பாட்டு அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது முதற் பாட்டில் எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் பரகாரம் நிருபிக்கப்பட்டது இப்பாட்டில் பதினாறு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் பரகாரம் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாரா திருவடிகளே சரணம்
சீரரா தூபுல்திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த
பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

தனியன்கள்

श्रीमान् वेदन्तायार्थं कथितार्थिकैसरी ।
वेदान्ताचार्यवयों मे सान्नेयतां सदा हृदि ।

रामायै ज दयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् ।
श्रीमद्वेदन्तायार्थं पदं वेदान्तदेशिकम् ॥

சீரொன்று தூபுல திருவேங்கடமுடையான
பாரொன்றச் சொன்ன டபுலிமழியுள்—ஒரொன்று
தானே அமையாதோ தூரணியில் வாழ்வாககு
வானேறப் போமளவும் உழவு

முதலாவது ப்ரஸ்தாவநாதிகாரம்

[இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்—ஸவபக்ஷஸ்தாபனமும் பரபக்ஷபரதி
க்ஷேபமும் சாஸ்தரீயம்—உச்சாபேர்பதேபத்தால் ஐஞான ஜனமம்—
ஸதஸம்பாதி யததின மூலமாய ஐஞானம் ஸம்பாதரீயம்.]

(இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்)

अथास्यतु तम पुस्तमनपायभान्वितः ।

अहीन्द्रन गरे नित्यमुदितोऽयमहंकर ॥

1 அபாஸ்யது தம: புமஸாமநபாய பரபாநவித: |

அஹீந்தரநகரே நிதயமுதிதோயமஹஸக: ||

2 ** எண்டளவம்புயததுள் இலங்கும அறுகோணமிசை
வெண்பணிலம் திகிரி வளைவில வளை வாய முசலம்
தீண்டுகையில் அங்குசம் சீர்திகழும் கதை செங்கமலம்
எண்படை ஏந்தி நின்றன எழிலாழி இறையவனே 1

3 ** விடுநெறி அஞ்சி விடத் தொடக்கிய
விதியரடைநது தொழத் தழைத் தெழு
விழியருள தநது விலககுககளை
விரகில இயம்பி விலககி வைத்தனா

1 [ப-ரை] அநபாய—அபாயமில்லாத, அதாவது நாசமும் பிரி
வும் இல்லாத, பரபா—காந்தியுடன், அதாவது பெரிய பிராட்டியா
ருடன், அநவித — சோந்தவராயும் அஹீந்தர நகரே—திருவஹீந
திரபுரத்தில், நிதயம்—எப்பொழுதும், உதித —உதித்தவராயும்
இருக்கிற, அயம்—இந்த, அஹஸகர.—ஸூரியன், புமஸாம்—சேத
னாகளுடைய, தம் — இருட்டை தமோகுணத்தை, இது அதினகா ய
மான அஜனானத்திற்கும் உபலக்ஷணம், அபாஸ்யது—நிவருத்தி
செய்ய வேண்டும்.

2 [ப-ரை] எழில்—உஜ்ஜவலஞ் சிறகிற, ஆழி இறையவன்—
ஸூதாசன என்கிற ஹேதி ராஜன், எண் — எட்டு, தள—
இதழ்களையுடைய, அம்புயததுள்—தாமரைப்புஷ்பத்தில், இலங்கும்—
பரகாசிக்கிற, அறுகோணமிசை-ஆறு கோணமுடைய சக்கரத்தின்
மேல், வெண்—வெளுத்த நிறமுள்ள, வண் என்று பாடாநதரம், அப
பொழுது ஸூநதரமான என்றாததம், பணிலம் — சங்கம், திகிரி—
சக்கரம், வளை வில-வளைந்ததான தனுஸஸு, வளை வாய—வளைந்த
வாயை, அதாவது நுனியை உடைய பரசு, முசலம்-உலகை, அங்கு
சம்—மா வெட்டி, சீர—சலாகையமாக, திகழும்—பரகாசிக்கிற,
கதை, செங்கமலம்—செந்தாமரைப் புஷ்பம் (பத்மாயுதம்) ஆகிய, எண்
படை—எட்டு ஆயுதங்களை, திண்—தருடமான, கையில்-திருக
கையில், ஏந்தி—தரித்துக்கொண்டு, நின்றன—நின்றன 1

3 [ப-ரை] பர மதம்—மற்ற மதம், அதாவது பாஹ்ய குத
குத்தி மதங்கள், பழமறையந்தி- அநாதியான வேதாந்தத்தில் பரதி
பாதிக்கப்பட்ட, நடைக்கு—மாககத்திற்கு, இடைச் சுவா-நடுவில

ஸ்ரீ பரமத பங்கம

கொடுவினை எனபதனை தினைததனை

கொணாதல இகழ்நத குணத்தன[னை]ததினா

** குருகையில் வந்து கொழுப் படககிய

குலபதிநத குறிப்பில் வைத்தனா

கடுநரகனு கழறி மற்றெரு

கதிபெறு மனபில் எமைப்பொருத்தினா

கமலை யுகந்த கடற கிடைக்கடல்

கருணையுயாநத திடர்க்கொருக்கினா

படுமுதல (லி) னறி வளாதத நற்கலை

பலபல ஒன்ற எமக்குரைத்தனா

இருககும் சுவா, அதாவது இடையூறு, என்று—என்று அறிந்து, அது-அதை, இடித்த—பங்கம செய்த, பத்தரே—பகதாக்களான நம் பூவாசாயாகள, விடு நெறி—விட வேண்டிய மாராகத்திற்கு, அஞ்சி—பயந்து, விட—அதை விட வேண்டியதற்கு, தொடக்கிய—ஆரம்பித்த, விதியா-பாகயதையுடையவாகள, அடைந்து—தங்களை அணுகி, தொழ-ஸேவிகை, தழைத்து—அநேக முகமாக, எழு—மேன மேலும் வருத்தி அடைகிற, அருள விழி-கருபாகடாஷத்தை, தந்து-அவாகள பககலிலே செய்து, விலக்கடிக்களை-விலக்கப்பட்டவாக்களாகளை, அன்றிககே நல்ல மாராகத்திலிருந்துவிலக்குவதற்கு காரணமானவிரோதிகளை, இயம்பி-உபதேசித்து, விரகில்-உபாயத்தினால், விலக்கி-அந்த விடவேண்டிய மாராகத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி, வைத்தனா-வைத்தவாகள (நல்லமாராகத்திலேசேரும்படிவைத்தவாகள), கொடுவினை- பாபம எனபதனை-என்று சொல்லப்பட்டதை, தினைத்தனை-தினையளவும், கொணாதல-கொண்டு வருதலை இகழ்ந்த-விட்டவாகளான குணத்தனத்தினா-குணமாகிற தனத்தையுடையவாகள, 'குணத்தனைத்தினா', என்று பாடாநதரம், எல்லாக்குணங்களையும் உடையவாகள என்றாததம், குருகையில் வந்து-திருக்குருகா புரியில் திருவவதாரம் செய்து, கொழுப்படககிய - பர வாதிகளுடையகாவததைப்போக்கடித்த, குலபதி-ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலத்திற்கு நாதனை நமமாழ்வாரா, தந்த-திருவாயமொழி என்னும் கிரந்த ரூபமாகக் கொடுத்தருளின, குறிப்பில்-மாராகத்தில, வைத்தனா, அன்றிககே லக்ஷ்யமாகிற எம்பெருமானிடத்தில் அடைக்கலமாக வைத்தவாகள, கடு-கருரமான, நரகு-நரகத்தில், அனபு-பரீதியை, கழறி-போக்கடித்து, மற்று-அதை விடவேறான, ஒரு-ஒப்பற்ற, கதி-மோஷத்தை, பெறும்- அடையக்கூடிய அன்பில்-விசுவாஸத்தில், எமை-எமமை, பொருத்தினா- பொருந்தும்படி செய்தவாகள, அதாவது பரம புருஷாதத்தில ஆசை மறவாமைக்குக்கும்படி செய்தவாகள, கமலையுகந்த-லக்ஷ்மீ பரீதி பண்ணின, கடல்

பழமறையநதி நடைக்கிடைசு சுவா
பரமதமென்று அது இடிதத பதந்தரே

2

[ஸவபக்ஷ ஸதாபநமும் பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும் சாஸ்தரீயம்]

1 आजासतङ्गजगानविषहवेगान् पादे यतिक्षितिभृतः प्रसभं निरुधन् ।
कार्यः कथाह्वकुन्हलिभिः परेषां कणं स एष कवितार्किकसिहनादः ।

ஆசாமதங்கஜகணநவிஷஹயவேகாந
பாதே யதிக்ஷிதிபருத: பரஸபம் நிருநதந |
காாய' கதாஹவ குதாஹலிபி: பரேஷாம்
காணே ஸ ஏஷ கவிதாக்கிகஸிமஹநாத: ||

சகலலோகோஜிவநார்த்தமாக ப்ருத்தங்களான அஃயாஸ்மசாஸ்யங்களிலே
சிஹவாஸுதி ந்யாயத்தாலே தர்கினுஹீத ப்ராணங்களைக் கொண்டு சுவ
பக்ஷஸ்தாபநமும் பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபமும்பண்ணக் காணுநின்றோம் இவை
இரண்டும் கூட தர்வாஃயவசாயத்துக்குக் காரணமாம்

-ஸமுத்திரத்தில், கிடை-சயனிதட்டைச் சொண்டிருக்கிற, கடல-ஸமு
த்திரம் போன்ற பகவானுடைய, கருணை-சருபையை, உயாநத-உநந
தமான, திடாககு-மேட்டு நிலத்திற்கு' ஒருக்கினா-சேருமபடி செய
தாகள, படுமுதலன்றி-தானே உண்டாகும் செடியைப் போலல்லா
மல், அதாவது அமுலமாகவன்றிக் கே மூல பரமாணங்களுடன் கூடின
வைகளாய், வளாத்-அபிவருத்தமாகுமபடி செய்யப்பட்ட, பலபல-அ
னேகம் விதங்களான, நறகலை-நல்ல சார்புரங்கள், ஒன்ற-சேருமபடி
அதாவது ஏக தாந்நாயமுடையவைகளாக, எங்கு, உரைத்தனா-உப
தேசித்ததாகள

1 [ப-ரை] அவிஷஹய வேகாந-பொறுசுமுடியாத வேகததையு
டைய, ஆசாமதங்கஜகணந-அநதநத சபதாதி விஷயங்களில் உண
டான ஆசைகளாகிற யானைகளின் கூட்டங்களை, அன்றிக் கே திககஜ
ங்களுடைய கூட்டங்களை, யதி க்ஷிதி பருத-எம்பெருமானுடைய,
அன்றிக் கே ஒரு மலையினுடைய, பாதே-திருவடிகளில், அன்றிக் கே
தாழ்வரைகளில், பரஸபம் பலாத்காரம் செய்து, நிருநதந-தடுக்கிற
அன்றிக் கே அங்கேயே நிறகுமபடி வளைக்கக்கூடிய, ஸ ஏஷ-அநத இ
நத, கவிதாக்கிக ஸிமஹ நாத கவிதாக்கிக ஸிமஹம என்கிற குண
க்குத்மான திருநாமததையுடைய இடித ஆசாயனுடைய சபத ரூப

[ஆசாயோபதேசத்தால் ஜஞாந ஜநம]

வீஜஹ் வாயத்தாலே அனாதியாச நயுஜமான அநா ஹ்வி ஆ
 ந்திசந்ததாலே அநாநரா க்ஷிபிதா பிறநது, அநாநராலே வந்
 கங்களான வந்நகலைபண்ணி, அவை அடியாக வந்நகலை
 களாகிற சிறுநக கூடங்களிலே கட்டுண்டு, அநாநரா தாபங்
 களாலே அடியுண்டு பீராதே (வீடு பெறுதே) போருகிற சா
 ரிகளுக்கும்

1 ' ராஜஸேனோ கௌ. பிநா சநா ச பாரத ।

அவாரிய சிநாய ஜாதி சா தந்யா சா:சநராபரா ' ॥

என்சிறப்படியே பிறப்பறுக்கும் பிறவியுண்டாம்

[ஸதஸம்பரதாயத்தின முலமாய ஜஞாநம் ஸம்பாருந்யம்]

2 ' ब्रह्म यस्वयनुज्ञानमवीयानादवाह्यात् ।

स ब्रह्मन्नेयमयुक्तो नाक प्रविशत्ये ॥

இ-யாதிகளில் ஜோனன நேரடகா வாராதபடி சவ்வுநயுயிழ் வாயி
 லே ரா:சநரா . சஹ்ரத வாராதகா லே அபேஷித சந் து தி. ஹிதமா
 னால அநித சந்முதலானபதிகுல வாராத வாயிதாது, முனடிபண்ணின
 வந்நகலு களையுண்டு அநாநரா தால கழிபாதவை சா:சநரா பூவிகவிதா

மான இநத கரநதம், அநநிககே ஸிமஹத்தினுடைய காணம், கதா
 ஹவ குதூஹலிபி -வாதபரஸங்கமாகிறயுத்தசதிலே உதஸாஹமுடைய
 வாகனினால், பதேஷாம் காணே-எதிரிகளின் காதில், காய யெய்யது
 தகதது

1 தகப்பனா தாயா ஆகி புவாகள இநதத தெஹததை, உண
 டாககுக்கிராகள, பரத உயசததிலே பிறநதவனே ' ஆசாயனாலைகொடுக
 கப்பபட்டபிறப்பு சதவே, அது உணமைமயானது, அது கிழததமை மர
 ணம், இவைகளிலொதது.

2 எவன் அறுமதி செய்யப்படாமலே வேதபாசிற பரஹ்மததை அது
 யனம் செய்பவலிடத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்வானே அவன் வேத
 ததைத் திருமுனை குற்றநததயுடையவனாய் நரகததை அடைகிறான் .

விசேஷங்களாலே கழியும், இப்படி ஷ்ஞானத்தாலே சંசார், த்வ ஶ்ஞானத்தாலே மோக்ஷமெனகிற சர்வத்வோக்திகம விருத்தியிலே. ஆகையாலே ச்ஞானநிவ்ருத்திகாமனுக்கு முற்பட த்வஜ்ஞானமஸ்பாத்தியம்

1 போமுரைக்கும் பொருள் யாமறியோம் பொருளா மறையில் தாமுரைக்கின்றன தாமேயறியும் தரமுடையா ஆமுரைக்கென்றிவை ஆய்நகெடுத்து ஆரண நூலவழியே நாமுரைக்கும் வகை நல்லருளேந்தி நவின்றனரே . 3

इति श्रीकवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

प्रस्तावनाधिकारः प्रथमः

[ப-ரை] பொருள்-அாததங்களிலை, அன்றிகே பரயோஜனங் களிலை, ஆர்'நிறைந்திருக்கிற, மறையில்-வேதத்தில், 'போமுரைக்கும் பொருள்' எனகிற இடத்தில் 'பொருள்' சபதத்தை 'போம் பொருள்' என்றும் 'உரைக்கும்பொருள்' என்றும் இரட்டித்து அந்வயித்துக்கொ ளளவும், போம் - நசிக்கக்கூடிய பொருள்-பரயோஜனம், உரைக்கும் பொருள்,ஸ்திரமான பரயோஜனம் என்று ஸச்சிஷ்யாக்களுக்கு உபதேசி க்கத்தகுந்த பரயோஜனம், போம் பொருள்-ஆபாத பரதீதி காலத்தில் தோன்றி நிாணய தசையில் நிலை நிற்காதே போகும் பரயோஜனம், உரைக்கும் பொருள்-நிாணய காலத்திலும் நிலை நின்று அயலாருக்கும் உபதேசிக துமபடியான பரயோஜனம் என்றும் சிலா சொல்லுவர்கள், யாம்-நாம், அறியோம்-அறியுததகுவாக்களல்ல. பொருள் ஆாமறையில் தாம்-தாங்கள், உரைக்கின்றன-உபதேசிக்கிற அாததங்களை, தாமே-தாங்களே அறியும்-தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய தரமுடையா-மேனமை யுடைய நம் பூர்வாசாயாசன, இது மேலுள்ள 'நவின்றனரே' எனப துடன் அந்வயிக்கிறது, இவை-இந்த அாததங்கள், உரைக்கு உபதே சிப்பதற்கு, ஆம்-யோக்யங்களாகும்,என்று,ஆய்நது-ஸாராஸாநிவே கம்பண்ணி,இவைஎடுத்து-ஸாரமானபாகததைப் பிரித்து எடுத்து, ஆரண நூல்-வேதாந்த சாஸ்தரத்தில் சொல்லப்பட்ட, வழியே - மாக கத்தையே, நாம்-அஐஞாக்களான நாமும், உரைக்கும் வகை-உபதேசிக குமபடி,அல்லது உபதேசிககும பரகாரத்திலே,நல அருள்ஏந்தி-நல்ல கருபையைத் தரித்து, கருபையுடன் கூடியவாக்களாய் என்றபடி, நவின் றனா-உபதேசித்தாக்கள்.

॥ श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ जीवतत्त्वाधिकारो द्वितीयः ॥

[தததவ நிருபண பரயோஜனம்—தகுதவலக்ஷணம்—ததவதரய நிருபணம்—ஜீவ தததவததை முதலில் நிருபித்ததற்குக் காரணம்—ஜீவ லக்ஷணம்—ஆதேயதவம்—விதேயதவம்—சேஷதவம்—சரீரதவம்—அணுதவம்—அஹநதவம்—பரதயசதவம்—நிதயதவம்—தரி வித ஜீவ பேதம்—பதத நிருபணம்—ஏக ஜீவ பக்ஷ நிரஸனம்—நிதய ஸம்ஸாரி பக்ஷம்—மோக்ஷ நிருபணம்—முகத நிருபணம்—நிதய நிருபணம்—பதத முகத நிதய பரஸபர பேதம்]

சித்தமசித்தம் இறையுமெனத் தெளிவுற்று நின்ற
தததுவ மூன்றும் தனித்தனி காட்டும தனி மறையால்
முத்திவழிகிது மூலமெனத் துணிவாகனையும்
கத்திமயக்கும் கதகரை நாம கடிகின்றனமே

4

[தததவநிருபண பரயோஜனம்,]

இப்படி அவியா கமோபவாததிலே ஒழுகி அபாரமான து:ख सागरத்தில் அமுநதுகிற चेतनனுக்குத் தன விசேஷங்களை विवेकியாமையாலே வருகிற प्रज्ञात्म भ्रमமும், தன विशेयத்தை

ப-ரை] சித்தம-அறிவுள்ள ஜீவாதமாவும், அசித்தம் - அறிவில் ஸாத வஸ்துவும், இறையும் - இவைகளுக்கு ஸ்வாமியான ஸாவேசவர னும், என-என்று, தெளிவுற்று - நிச்சயத்தை அடைந்து, நின்ற - நிற்கிற, தததுவம்-தததுவங்கள், மூன்றும்-மூன்றையும், தனித்தனியே தனித்தனியாகப் பிரித்து, காட்டும - காட்டுகிற தனி-அதவிதீயமான, மறையால் வேதங்களால், இது இப்படிப் பிரித்து அறிவது, முத்திவழி க்கு-மோக்ஷ மாகக்கத்திற்கு, மூலம் காரணம் அதாவது பரமபரையாக க காரணம், என என்று, துணிவாகனையும் விசவஸித்திருப்பவர்களை யும், கத்திமயக்கும் பரமிகுமபடிசெய்கிற, கதகரை-வாதியரை, நாம-ஸதஸம்பரதாய ஸித்த தததவ ஜ்ஞானதலையுடைய நாம , யதீசவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாசயாகளான ஸததுக்களையும் சோததுக கொண்டு பனமையாக (பஹு வசனமாக) அருளிச்செய்தபடி, கடிகின்றனம் - வெகு தூரத்திலேயே விலக்குகிறோம், ஏ அசை

4

இत्याதி வ்யாசி மாத்ரம் । நியாம்யத்வ ஷேபத்வாதிௌ ஆத்மித வாஸ்யாதி ப்ரயு
க்தங்ஙள அசிததுகுகும இஷ்வரனுகுகும பொதுவாய ஜிவனுக்
கிலலாத அகாரம் பராதின ஸுக்துவாத்மாவம். ஜிவனுக்கு ஸ்வாதின
ஸுக்துவம் ஆந்நி ஸித்ரும । இஷ்வரனுக்கு பராதினஸுக்துவம் குணகூதம். ஜிவீஷ்வ
ராக்ஞக்குப் பொதுவாய அசிததுகுகிலலாததவ ஜாத்ருவ ஸுக்துவா
திௌ கரணங்ஙளுக்கு ஜாத்ருவாதி வ்யவகாரம் ஔபகாரிகம். இப்படி
ஔரொனனுக்குண்டாய இவவிரணடுகுகிலலாத அகாரங்ஙள அஜ
த்வாதிௌரும பரதந்ரு ஷேதநத்வாதிௌரும நிராதாரத்வாதிௌரும அசித்ரு
காரமான அந்ருகரணததுகுகு ஜாத்ருவாதிௌ ஷே ஸொல்லுவார்க்ஞக்கும
முடிவில ஆத்மாபலாபம் ப்ரஸங்குகும ஜிவனுக்கு அவஸ்தா விஷேததிஸே
நிரபேஷ ஸ்வாத்ருவமும இஷ்வரனுக்கு அஜத்ருவமும கௌளஞுவார்குகும இஷ்வ
ரபலாபம் வரும

[ஜீவ தததவததை முதலில நிருபிததததருக் காரணம்]

இததத்ருவங்ஙள முனறில ஸாஸ்த்ருபபதி நிரபேஷமாக ஸ்ரப்திபபதிௌ
ததாலே அசிததை முறபட நிருபிகுக(கை) ப்ராமமான(கி)லும
ஸுக்தா ஂனறும், ஸுக்தம் ஂனறும், ப்ரீர்தா ஂனறும், ஆதி ஸொனன ஆ
டைவே தனனே அறிநது, தனகுகு த்யாத்ருபாத்ருவங்ஙளை விவேகிகுக
வேணடுகையாலே யத்ருபதேஷம் ஜிவ தத்ருவதை நிருபிகுகிடும.

[ஜீவலக்ஷணம்]

ஜிவனுக்கு லக்ஷணம் ஆத்யத்ருவ வித்யத்ருவ ஷேபத்ருவ அநுத்ருவங்ஙளில் ஔரொன
ருடே ஸூடின ஷேதநத்ருவாதல அஹ்நத்ருவாதல் ஆத்யத்ருவாதி ஸ்வந்ரு
நியமததாலே அசித்ருத்ருவம் பாலே ஜிவனும் இஷ்வரனுக்கு ஸரீரமாயி
ருகுகும

[ஆதேயதவம்]

ஸரீராதிௌருக்கு ப்ரகாரியாய வேருனனுக்கு ப்ரகாரமநறிககே
தோற்றுகிற ஜிவன ஆத்யனுகுகு ஸூடாது ஂனனில் ? ஆதநஸ்வரூமமா
தல அஸ்ஸாத்ருவாதிௌருடைய த்ருமஸூதஜ்ஞானமாதல ஆத்ருவமான இஷ்வரஸ்வரூப
தை த்ருஹிகமமாட்டாமையாலே கந்ருதாதி குணங்ஙள குணியை யொ
ழியத தோற்றுமாரபபாலவும, ஷ்ருஸ்ப்ரீநங்ஙளாலே மநுஷ்யாதிஸரீ

ரங்கள் ஶ்ரீரீயையொழியத் தோற்றுகிறுப் போலவும், ஜீவன
 ப்ரகாரியை யொழியத்தோற்றுகிறுஞகையாலே ப்ரகாரியோடே
 கூடகாட்டவல்ல ப்ரமம் பெற்றபோது ஆதேயனாயத் தோற்றக்குறை
 யிலலை இந்த ந்யாய் பூத்யாதிக்களிலும் துல்ய்

[விதேயதவம்]

தான் நினைத்தபடி ட்யூஹ்யூத் ப்ரவூத்திபண்ண வல்லுஞகை
 யாலே ஸ்வந்நனாயப்போருகிற ஜீவன விதி நிபேத ஶாஸ்த்ரயோக்யனாய்
 வேறெருத்த(ருக்கு)னிட்ட வழக்காகான என்னில் ? இஶ்வரன்
 இவனுக்கு ஜ்ஞான ஶக்யாதிக்களைக் கொடுத்தது ஹிதாஹிதோபதேஶங்களை
 அறிந்து ப்ரவூத்திக்க வல்லனும்படி நியமித்து வைக்கையால் இவ
 னுடைய விதேயத்வ ஶாஸ்த்ரவத்யாதிக்கள் கூடும் காய் கரண கர்ம வால்
 டி ஶாபேக்ஷனாய் ப்ரவூத்திக்கிறவனுக்கு விதி நிபேத சோத்னா விபயத்வ் லோக
 வேத் சர்வ் ஶித்வாந் ஶித்வமாகையாலே இஶ்வரஶாபேக்ஷதையிலொ(லுமொ)
 ரு விரோதம் வாராது

[சேஷதவம்]

சேதனஞகையாலே ஶ்வரமாகவன்றிக்கே ப்ரவூத்தியாத் ஜீவனை
 ப்ரஶோபஹூதன் என்ன ஒண்ணுது என்னில் ? ட்யூஸாதிக்கள் ஶ்வர்ப்ரவூத்திரா
 காநிறக்கச் செயதே ராஜாதிக்களுக்கு ஶோபமாகை லோகசித்வ் ஶ்வர
 ப்ரவூத்தக்தீர்வை க்ரியாவிஶோபங்களுக்கு ஶோபமாகை ப்ரீக்ஷகா நிர்ணயித்தாரா
 கள் இஶ்வரனைப் பற்ற இஶித்யங்களுக்குடைய ஶோபத்வ்

1 ' உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்கவொழியாது ' என
 னனும்படி நிற்கும் என்கிற இது விஶேப்

[சரீரதவம்]

ஶஜ்ஞாநாதி ரூபனன்றிக்கே தான் ஶ்ரீரீயாயிருக்கிற ஜீவனுக்கு
 ஶ்ரீரீத்வ் கூடாது(டுமோ) என்னில் ? மற்றுள்ளாரா சொல்லும்
 ஶ்ரீரீ லக்ஷணங்கள் எல்லாம் அவ்யாசி அதிவ்யாசி துஷ்டங்களாகையாலே
 அநந்யதா ஶித்வ லோக வேத்ப்ரயோகானுஸாரத்தாலே சேதனனைக் குறித்தது ஆதே
 யத்வ் விதேயத்வ் ஶோபத்வ் நியமத்தாலே அபூத்யக்ஷித்வ் விஶோபமான த்வ்ய் ஶ்ரீ

ரமென்று லக்ஷமாணபின்பு அசித்ததைப்பற்ற ஶரீரியானஜீவனுக்கு
 ईश्वरனைப் பற்ற ஶரீரமாகை விருத்தமன்று, அதை இவ் இஷ்வரனுக்கு
 அஹ்ரகமாகவும் சஹ்ரகமாகவும் ஶரீரமாம். சேதன ஶரீரமாமிடத்
 தில் ட்ரஹ்மசங்குமிலலை

[அணுதவம்]

ஶரீரம் போனவிடமெல்லாம் ஜீவர்களுக்கு சுலாதி கார்யங்கள்
 காண்கையாலும், அங்கே ஆத்மகமனதையும் கல்கிகுமபோது
 गौरवं வருகையாலும், ட்ரஹ்களிலே இவர்களுடைய அஹ்ரவிசேஷங்
 களாலே ஹ்ரய விசேஷங்கள் பிறக்கையாலும் யோகிகளும் நியுரும முக்
 ரும் ஒருக்காலே பல ஶரீரங்களை பரிஹ்ரகையாலும்,

1 'नित्यः सर्वगतः स्थानुः' (நிதய: ஸாவகத: ஸதாணு:)

இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலும், ஜீவனும் இஷ்வரனைப் போலே விஹ்வாக
 வேண்டுமையால் அஹ்ர எனறஇடம் அந்யார்த்தமென்று சிலா சொல்
 லுவார்கள் எங்கும் சுலாதி கார்யங்கள் காண்கையும், யதா ப்ரமாண
 ஶரீர விசுபுருணை அந்யாவினுடைய கமனததாலே கூடும் வவநசி
 டுததில் கலயநா गौरवंவாராது அஹ்ரமாவது ईश्वर बुद्धिविशेषமாகை
 யாலே ட்ரஹ்தில் ஹ்ரய விசேஷ சூழிகு ஹ்ரகாவின சன்னிஹிவேண்டா.
 யோகிப்ரஹ்திகளுக்கு ஒரு ஶரீரத்தில் ஹ்ரயததிலே ஆத்ம ஸ்ரூப மிருநதா
 லும் ஶக் ஶரீரத்தில் ஶிர்: பாணி பாடாடிகளிறபோலே ஶக்தி விசேஷ வி
 ஶிபு ஜ்ஞாந வ்யாபி விசேஷததாலே ஒருக்காலே அனக் ஶரீராஹிபுரான் கூடு
 கையாலே அஜாஹ் ஸநகலு ஸ்ரூப வ்யாபியை கல்கிகு வேண்டு
 திலலை. அந்யதா ஸிஹ்ரானுதவ ஸூக்ரான்தி கத்யாகதி கண்டுக்கியாலே ஸர்வ
 தாடிசாஹ் ப்ரகரணானுஹ்மாக அஹ்ரவெச யோஹ்வாடிகளைச் சொல்லுகிற
 தெனனலாம் ஜீவன இபபடி விஹ்வனறிககே ஒழிநதாலும், 'स्थूलोऽहम्'
 'पादे मे वेदन' இத்யாதி ப்ரதீதிகு அநுஹ்மாக ஆத்மா, டேஹ்
 ம்ரணவானுய அவலோ டேஹ்ங்களுக்கு டாடாகச சிறுபபதுபெருபபதா
 கிறுனஎனகிற ஜேநபஹ்மும் இபகாரததாலே நிரஸ்தம் । 'स्थूलोहम्'
 எனறது 'नीलोहम्' எனனுமாய் போலே டேஹ்மஹ்மாடிமூலம் । பாடா
 டிகளில் வேதநாதி வ்யபடேசமும ஜ்ஞாநவ்யாபி விசேஷததாலே கூடும் இங்
 ஹ்ந ஹ்ரகாள்ளாத போது யோகிகளுடைய நானா டேஹ் பரிஹ்ர ட்ரஹ்யில்

1 கீதே—2—24 அழிவிலலாதவன, எல்லா இடத்திலும் வயாபித
 திருக்கிறவன, அசையாமல் இருப்பவன்.

ஆத்மாவுக்கு விच्छேதாதி டோமுண்டாம் அஸரீர் ட்ரீயில் ஆத்ம பரிமாண ததுக்கு நியாமகுமுமில்லையாம் நிவீகார ஸ்திவலததாலே முக்திட்ரீ யில் ஆனந்த ஸ்தி

‘1 ப்ரிபவட்ரீஸ:’

எனகிறபடியே ட்ரீம் ட்யாஸ்தியாலே ட்ரீககும ட்ரீஸ ஸாஸ்களில் ஜீவன ஸீட்ட ப்ரீஸம் ஸுக்மாம் எனறதுவும் அட்ரீ விஸேபநியத ப்ராண வாய்வா ட்யுபாதி பரித்யாடததாலே நிவீஹிககலாம் ஸுரூபமொழிய ஸ்நானமில் லாமையாலே ஸுரூபவ்யாஸ்தியை ஸ்நானவ்யாஸ்தி எனறு ஸாஸ்யாடிகள் ஸொல்லுவா்கள இதுவும் ‘அஹ் ஜானாஸி’ எனகிற அவாஸித ப்ரத்யத தாலும், அஹமர்த்மே ஆத்மாஸெவனறு ஸ வ்ர்பமாண ஸிட்ரீமாகையாலும் ஆத்மா ஸ்நானஸுரூபனாமாய ஸ்நானகுணகனாமாய இருககுமெனறு ஸொல்லு கிற ஸ்திஸ்திஸ்தி ஸதங்களாலும் நிரஸ்தம் | ஸ்நானஸுரூபனெனனும் வாக்யங் களில் அவாஸாண ஜடாஸ வ்யுடாஸாடிபர்

[அஹநகவம்]

இபபடி ஸ்தனத்வமுண்டாளுலும் அஹத்வ் கூடுமோ? அஹ்டார் த்யாஸ்ய மெனறனறே ஸாஸ்யங்களஸொல்லுவது? ஆகையால அஹ்டார்ஸுபமான ஸந்த,கரணமே அஹமர்த்மெனறு ஸொல்லுவா்கள ஆத்மா ப்ரத்யஸுரூபனெ ன்று அட்யாத்ம நிரூபகா எல்லாரும இஸைகையாலும் அஹமர்த்மலலாத துக்கு ப்ரத்யக்த்வ் கூடாமையாலும் அஹ்டார் த்யாட வஸன டேஹாத்மஹ்ம டவாடி ப்ரித்யாடபரமாகையாலும், தத்வ விஸேபததில் அஹ்டார் ஸத்வம் அஹமர்த்மல லாதததிலே அஹ்மவூடியை ஜநிபபிககையாலே ப்ரஸுக்மா க்றதா்கையாலும் ‘மமேட்’ எனறு இட்ரீஸாஸ்கரமான ஸரீரததிற காட்டில் அஹ்ம வூடியாலே ஆத்மாஸைப பிபிககையாலும் அஹமர்த்மே ஆத்மா ||

[பரதயகதவம்]

இவன ட்ரீம்ஸூத் ஸ்நானததாலே தனக்குத தான ப்ரகாஸிககையே ப்ரத்யக்தவமெனறு ஜடாத்ம வாடிகள் ஸொல்லுவா்கள. ஸ்தி ஸ்தி வலதததாலே ஸவ்யப்ரகாஸத்வ ஸ்நானாஸ்யத்வாடிகள் (ங்ள) ஸிட்ரீககையாலே

1. ஸாரீரக ஸஓதரம்—4—4—15 விளககைபபோலே எல்லா இடத திலும் வயாபிததிருககை

स्वरूप धर्मங்கள் இரண்டாலும் தனக்குத் தான தோற்றலாம். தோற்றமிட சூதில் ஶ்ரீராதிகளைப் போலே சதுராதிகளுக்கு விஷய மல்லாமையாலே அத்மாவை அவ்யக்தன என்கிறது. ஶ்ரீராதிக ளோடு சஜாதீயனென்று சிந்திக்கவொண்ணாமையாலே அவ்நிந்ய னென்கிறது, சிலா ஜ்ஞானவிஷயத்துக்கு ஸ்வய் பிரகாஸ்த்வ் கூடாதென பாகள். ஜ்ஞானவிஷயமானாலும் ஜ்ஞானந்தர நிரபேக்ஷமாகவும் பிரகாஸிக்கையாலே ஸ்வய் பிரகாஸனென்னலாம் இது ஧்மஸ்மூத் ஜ்ஞானத்துக்கும் துல்யம். ஜ்ஞானவிஷயமல்லாததொன்றை ஒரு ப்ரபாஸத்தாலே ஸ்வய் பிரகாஸமென்று சாதிக்கவொண்ணாது ஧்மீ தனக்குத் தானதோற்றும், ஧்மஸ்மூத் ஜ்ஞான விஷய பிரகாஸகாலத்திலே ஸ்வய்யத்துக்குத் தானே தோற்றும் இரண் டொரும ஸ்வய் பிரகாஸ்த்விசையாதே ஜ்ஞானந்தர விஷயமல்லாததொன்றும் பிரகாஸியாதென்னுமவாகள் தாங்கள் இசைந்த சர்வஜ்ஞானத்தை யும் ஜ்ஞானலக்ஷणाதி ஜ்ஞானங்களையும் மற்ந்தார்களாமத்தனை. இஶ்வரனு க்கு ஁கோனசர்வஜ்ஞத்வ கொள்ளுவாக்ககு ஶ்ரீதி த்ருதி ஸ்வாமிமத் விரோத முண்டாம். அவனுக்கு அந்யோந்ய ஶ்ராக்நைக ஜ்ஞானங்களைக் கல்பிப் பாராக்கும் முடிவில ஸ்வய் பிரகாஸ்த்வ் துஶ்ரஹர். ஒரு வஸ்துவை ஜ்ஞானவிஷ யமன்றென்பாராக்கு ஸ்வவ்ந விரோதாதி தோஷம் வரும் இததாலே ஜ்ஞானவிஷயமாகில் விகாராதி தோஷம் வரும் என்கிற தர்க்மும வ்யாசிஸ்ந்ய் நிர்விகார வஸ்துவையும் நிர்விகாரமென்கிற ஜ்ஞானவிஷயமாக இசைய வேணுமிதே

[நிகததவம்]

அத்மவக்கும் ஜனம் மரண ஜ்ஞானஜ்ஞானாதி த்ரோக்நம், ஜீவாக்நைஶ்வ ரண ச்ருதித்தான என்கிற ஶ்ரீதியும்,

1 'புருஷாப்யுபாவேனௌ லீயேதே பரமாமனி'

2 'வாஸுதேவே ப்ரலீயேதே'

ஐதாதி ஶ்ராயங்க்நுமுண்டாயிருக்க ஜீவனை அவிகாய்நென்றும்நிந்ய நென்றும் சொல்லுகிறபடி எங்ஙனே என்னில்? பிற்பபத்து இற ப்பதாக்கிற ஶ்ரீரத்தோடு உண்டான ஸ்வந்தாஸ்வந்த விசேஷ மாத்ரத்தா லே இவனுக்கு ஜனம் மரணங்கள் சொல்லுகிறது ஧்மஸ்மூத் ஜ்ஞானத்தி னுடைய விகாஸமும ஸங்கோசமுமே ஜ்ஞானஜ்ஞான த்ரோக்நம். ஜ்ஞானத்ரோக்நில் இவனுக்குஸ்வது:ஸ்வது: த்ரேஷ ப்ரயத்நங்களும் ஧்மஸ்மூத் ஜ்ஞானத்தினுடைய

1. ஶ்ரீஷ்ணு புராணம்—6—4—39, புருஷனும் (பரகருதியும்,) இந்த இரண்டும பரமாத்மாவினிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன

2 வாஸுதேவனிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன

ऐकजीवன போதும் போன காலம் அனந்தமாயிருக்க இதனை நான் இவன் முகனாகாதொழிவானேன்? என்று चोद्यम् வரும் இப்போதும் संसारர் காண்கையாலும் मोक्ष सामग्रीவாராமையாலும் எனனும் परिहारர் அனந்தம் வாத்திலும் तुल्यம் இதற்கு முன்னே अन्तात्मாகளमुक्तरானால் இப்போது संसारிகள் शेषித்தபடி என்? என்னில், அனந்தங்களான एकजाती யங்களில் கறுத்தவையும் வெளுத்தவையும் கழிந்தவையும் நின்றவையும் தனித் தனியே अन्तங்களாய இருக்கிறுப் போலே अन्तात्मாகள முகரானும் अन्तात्मாகள शेषித்து संसरிகளாம் परावर जातीயங்களிலும் क्षण कलादிகளிலும் समुदायத்திலும் विभागத்தில் अनन्त्यं मात्रं तुल्यமாய तारन्यமுண்டாயிற்றே இருப்பது.

[நிதய ஸமஸாரி பகஷம்]

இப்படியானாலும் अवचरानुवृत्தியால் சிலாககு நित्य संसारர் கூடுமென்னும் पक्षத்திலும், ஓரளவிலே भगवत्कृपையாலே முகராவ விடுவார்கள என்னும் पक्षத்திலுமுள்ள प्रमाणवलावलங்கள் கண்டு கொள்வது

[மோக்ஷ நிருபணம்]

अनादि कर्मादि सामग्री प्रवाह वैषम्यतதாலே வடாககு मोक्षத்தில் முற்பாடு பிற்பாடு கூடும் முற்பட முகரானாகும் பிற்பட முகரானாகுமெல்லாம் पुनरावृत्ति இல்லாதமையும் மேலுள்ள भोगमुमसमानम् पुनरावृत्तியிலலைன்றது மீண்டும் संसरிகளையிலலைன்றபடி अर्वाचीन भगवत्कृपाங்களில் भगवत् सालोक्यादि मात्रத்தைमोक्ष மென்றவிடம் आसत्तियாலே சொன்னதத்தை சர்வகर्मक्षயத்தில் आनन्दतारतम्यம் கொள்ளும் पक्षங்கள் प्रमाणोपपत्ति विरुद्धங்களாம் ஆகையால் स्वत्मानुभवத்தையும் मोक्षமென்றது अन्यपरं । तदक्षान्मोक्षத்தில் सालोक्यादிகளெல்லாம் अन्तभूतங்களாயிருக்கும் उभय विभूतिविशिष्टன் अनुभाव्यனாகையாலே कामानिवादिகள் சொன்னவிடம் विशिष्ट भगवदनुभवपरं । ज्ञानसंकोच निवृत्ति இப்போது साध्याया कस्येयतेபண்டுமுண்டாயிருக்கக் காணாத आकारங்கள் காண்கையாலும் उपाधि निवृत्तியில் स्वरूप प्राप्ताकारங்கள் வருகின்றனவாகையாலும் स्वरूपादிகளில் आविर्भावம் சொல்லுகிறது இங்ஙன இசையாதார்க்கு

“1 तथा हेय गुणध्वसादवबोयादयो गुणाः ।

प्रकाश्यन्ते न जन्यन्ते नित्या एवात्मनो हि ते ”

ததா ஹேயகுணதவமஸாதவபோதாதயோ குணா: ।

பரகாசயநதே ந ஜநயநதே நிதயா ஏவாதமநோ ஹி தே ||

இत्यादि ப்ரமணங்கள் விरोधिकமும், முக்ததரீயில் பாபாண கல்பதாதி பக்ஷங்கள் எல்லாம் ஶ்ருதி ஸ்முதி ஸூத்ரோபபத்தி விருத்தங்களாகையாலே அநாத்ரணியங்கள் முக்தனுடைய அசரீரத்வாதி ஶ்ருதிகளும் கர்மகூத ஶரீராதி நிவृத்திபரங்கள் ஆத்மாகளுக்கு கர்த்வ ஸோகர்த்வங்களன்றிகே யிருக்க வதா முக்தா நியா என்றிவ விபாகமுண்டோ ?

“2 तस्मान्न वध्यते नापि मुच्यते नापि ससरति कश्चित्”

(தஸ்மான ந வதயதே நாபி முசயதே நாபி ஸமஸரதி கசசித)

என்கிறபடியே சர்வமும் நியமுக்தானோ? என்பார்க்கு புரூப ஸோப வர் ததுபாய ஶாஸ்த்ரங்களும் ஸ்வித்யந்த்ர வாக்யங்களும் விరోதிகமும் இப்படியே ஸோதததை நியமாஜ் ஹேதுக் எனபார்க்கும் அவிதா கால நியதி யதூக்ஷாதி விசேஷ ஹேதுக் எனபார்க்கும் நிஹேதுக் எனபார்க்குமுள்ள விரோதிக் கண்டுகொளவது ஹேது ஶாஹ்யமானு லும் உத்தராவதியிலலை யாகலாம் எனனுமிடம் ப்ரயத்சித்தாதித்யாஹ்யபாபக்ஷயாதிக்களிலே ப்ரஸி த்தம். ஸ்ம்சார் அரோபித் எனனிலும் அரோபாவஸ்யையும் அரோபநிவ்ருத்யவஸ்யையும் பிரியக்கொள்ளவேணும் இவர்களுக்கு கர்த்வ ஸோகர்த்வங்கள் இலலை என்கிற ஶாஸ்த்ரங்கள் நிரபேக்ஷ கர்த்வாதி நிபேதபரங்கள் குண கர்த்வம் ஸோனனவிடம் ஶ்வேத்யனுடைய கர்த்வவிசேஷம் குணவிசேஷா தீநி என்கையிலே தத்பர் । ஆத்மாவக்கு கர்த்வமிலலை எனபாரை யும் இது ப்ரநிரபேக்ஷமெனபாரையும்

1 விஷ்ணுதாமம்-104-55 அப்படியே (ஐஞானஸங்கோசம் முதலிய) கெட்ட குணங்கள் நாசம் அடைவதினால் ஐஞானம் முதலிய குணங்கள் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன, உண்டாகக்கப்படவில்லை, அந்தக்குணங்கள் எந்தக்கரணத்தினால் ஜீவாதமாவிற்கு நிதமாய இருக்கின்றனவோ .

2 ஸாங்கய காரிகை 62 ஆகையினால் ஒருவனும் பந்தததை அடைகிறதில்லை மோக்ஷததை யடைகிறதும் இல்லை. ஸமஸாரத்தில் இருக்கிறதும் இல்லை

1 'कर्ता शास्त्रार्थवत्त्वात्'

(காததா ஸாஸதராராததவததவாத)

२ ' परान्तु तत् श्रुते. '

(பராதது ததஸுருதே)

எனகிற அதிகரணங்களிலே நிராகரித்தது கர்ம தத் துலவாஞ்ஞ
 ஜீவனுக்கு நியநிர்மலத்ஞ்ஞ சொல்லுமது துரூபததில் த்ஞ்சாதிதஞ்ஞ
 துருதி குணதஞ்ஞதில்லா துமயாலே துதந்நத்ஞ்ஞ ।

[முகத் திருபணம்]

இப்படி கரிககளாய் மொகககளான வடிருண்டாலும
முகரென்று சில ஆமககருண்டோ ? மசுதததிலே நடிகள
புககாப்போலேயன்றோ முகன இவரனோடே ஓனருய விடு
மெனறனரு ஶுதிகள சொலலுகிறது? எனபார்க்கு பரம சாம்யாதி
ஶதிகளும் ,

3 'मम साधर्म्यमागताः'

इत्यादि स्मृतिकளும் विरोधिकளும் இபரமாசாஸ்யं துலாபூத स्वर्णपाषाण
ங்களுக்குப்போல அகாரभेदनियतமிறே उदकसंयोगத்தில தாஹ
காம் எனகிற अत्यन्तरத்தாலே सति समुद्र संयोगदृष्टान्तமும வ்யாக்யாந்
पूर्वजलतதுகளும் प्रविष्टजलतதுகளும் स्वरूपैक्यमில்லை संश्लेष विश्लेष
மே உள்ளது எனனுமிடம் नीरक्षीरादि संयोगத்திலே கண்ணு
கொள்வது இது परिमाणाधिक्यத்தாலும் அறியலாம்.

, 2. சாரீரகஸ-ஓதரம 2-3-33, 2-3-40

ஜீவாதமா காததா, விதிநிஷேத சாஸ்தரங்களுக்கு பரயோ
ஜனம இருக்கவேண்டுமாகையினால்

அநதக காதருதவம பகவானுல உணடானது, சருதியில்
சொல்லியிருக்கிறபடியினால்

3 கீத—14-2 எனக்கு ஸமமாயிருக்கையை அடைந்தவர்
களாய்

1 ' இருமபுண்ட நீரதுபோல '

என்கிற டிரான்ஸ்பாரன்ஸி எக்ஸ் ஷிக் கெண்ட்ரான்ஸி இரும்பில் சுவரின் நீர் அதுக்கு அபாயகமா யகெண்ட்ரான்ஸி மூலமாயக கிடக்கு மளவேயிறே உள்ளது

2 ' ஜகத்யாபார வர்ஜ '

' ஜகத வ்யாபார வர்ஜ '

என்றதும் மறந்தும் டிரான்ஸ்பாரன்ஸி என்கைக்கு அபாயகம் | ஜகத்யாபாரஸ்தி உண்டாயிருக்க வ்யாபாரமாமே இல்லாதது எனபார்க்கு முகன சர்வோபாதமாய வல்லென்னவேணும் அப போது சர்வசாரியாயத தலைக்கடடும். அது ப்ரமண விரூபமாகையாலே முகனுக்குள்ள ஸ்தி ப்ரவதம்மீத கீத்யாதிக்களிலே யாக்ககட வது ஸ்திததைப்பண்ணும் போதும் இவ்ரனுக்கு இவ்ரனறிககே யிருக்க இவ்ரனுக்கு இவ்ர உண்டென்னுதல் இவ்ரேதே க்கு முன்னே யாதல் சமமாகவாதல் இவ்ர உதிக்குமென்னுதல் சொல்லு வாக்கு,

3 ' இவ்ரத் ஏவ தவவிசவ பதாதத ஸததா '

(இசாத ஏவ தவவிசவ பதாதத ஸததா)

இவ்யாதிகள் விரோதிக்கும. ஆகையால இவ்ரேதேயாலே பிறந்தால இவ்ரனுடைய இவ்ரவிசய தலைக்கடடுகை இவ்ரனுக்கு இவ்ரமாகையாலே முகன சத்யஸ்க்ரபுனகிருன. இது நியாக்கும துய் | முகநாக்கு அடிமததாய அந்ரஹிதமான சாஸ்தார்க்கும ப்ரகாஸிதமணியினுடைய ப்ரபாவிகாஸ போலே. ப்ரதிவ்நகநிவ்ர்தி இவ்ரேதேயாலே

1 திருவாய்மொழி 10-10-5

2 சாரீரக-ஸூத்-4-4-17 லோகங்களைப் பற்றிய வியாபாரங்கள் ஐகத ஸ்ரூஷ்டி ஸமஹாராதிகளான காரியங்களைத் தவிர

3 ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவம்-36 உமமுடைய இசையினாலேயே எல்லா வஸ்துகளினுடைய ஸ்வரூபம் நிற்கிறது

வந்தது நியுருடைய நியுசாஶ்லாக்காராடிகளும் ஈஸ்வரனுடைய நியு
 ஶ்லாசிட்லங்களாயிருக்கும். இவவர்த்ததை நியுஶ்யஸ்சையாலே நியு
 ஶ்யஸ்சை எனலும் கணக்கிலே பரரை இசைவிப்பது

[நிதய நிருபணம்]

முனசொன்ன வடரும் முகரு மொழிய நியுஸுடரென்று சில
 ஜிவாகளுண்டோ ? ஈஸ்வரன ஒருவனையன்றோ ஶ்வத: ஶ்யஜ்ஞன
 நியுஸுடன ? எனபாக்கு ஶ்ருதிரிட்ல நியுஸ்வரபரிஶ்ரஹ்யயத்தாலே
 நியுரையும் கழிக்க விரகிலலை அஜ்ஞபரஸங்கமில்லாத் முகாக
 கும் நியுாக்கும் அஸ்யநமயமும பரவட்ருபொக்ஷவிஷயவிபரிபாத்தயும்
 சொல்லுமது அந்யபர் .

[பதத முகத நிதய பரஸபர பேதம்]

இப்படி ஜிவதர்லவிஷயமாக மற்ற்லும் சொல்லும் விபரிதங்க
 ளுக்கு பரிஶார் இததிககிலே கண்டு கொளவது இப்படிமுக
 நியுஸ்கங்களில் ஐக்கை வர்பரிநியுதங்களான ஶ்யங்கள டு ஶ்ல ஶ்வந்லாதி
 களும் அாடிமட்குதஸாவிஷ்யாடிகளும் அஜ்ஞபரிதந்ல ஶ்வஜ்லாடிகளும்.
 வர்ப்லநியுதங்களானவை டு:ஸாஸ்யந்லாபொக்யவக்ஷைாடிகளும் பரிதந்லா
 கர்ம்குத ஶ்வஜ்லாடிகளும் அாடிமட்கர்ம்குதஸாவிஷ்யரஹித பரிதந்லச்லதந்லாதி
 களும் ளவகும் ஶாபர்ய்மடியாக வரும் ஐக்ய ஶ்லததுக்கு வைய்லர்ஷ்ந்
 நிபர்த்கமாம்.

*முததின் வடங்குளென முகருதன பூண்ட மூவகையாம
 சிததில் அரும் சுருதிச செவவை மாறிய சிநதைகளால்
 பததிலிரண்டு மெய்ககப பகடும் பரவாதிபாதம்
 கததில் விமுருதடைந்த அமுககின்று கழற்றினமே (5)

ஐநி ஶ்ரிகவிநார்கிக ஶிஹ்ய ஶ்யதந்ல ஶ்வதந்ல

ஶ்ரிமட்வைக்லநாஸ்ய ஶ்ரிமட்வைந்லாாஸ்ய வ்லாபு

ஶ்ரி ப ர ம த ப ங்

ஜிவதர்லாஶிகார: டிரிதய:

* (ப-ரை) முததின-முத்துக்களினுடைய, வடங்கள்-ஸரங்கள், என-
என்று சொல்லும்படி, முருநதன் - பகவான், பூண்ட - ஆபரணமாகத்
தரித்துக்கொண்ட, மூவகையாம் - பத்தா, முகதா, நித்யா என மூன்று
பிரிவுள்ள, சித்தில - சேதன வாககத்தில், அரும் - அறிவதற்கு அசு-
யமான, சுருதி - வேதத்தில், செவவை - ஆர்ஜவத்தை விட்டு, மாறிய
- மாறியதான், சிந்தைகளால் - எண்ணங்களினால், இது பகடும்
என்பதுடன் அவையிகிறது, பத்தில் - பகதியில், அதாவது அதில்
விசுவாஸத்தைச் செயதால் என்றபடி, இரண்டும் - இஹலோக ஸுகம்,
பரலோக ஸுகம் எனலும் இரண்டு, எய்கக - இளைத்துப்போக,
கெட்டுப்போகும்படி என்றபடி, பகடும் - அயலாரை பரமிக்கும்படி
செய்யும், பரவாதியாதம்-இதரஸித்தநாதத்தில் இருக்கும் வாதி-
களினுடைய, கத்தில் - கத்துவதில், விழுந்து - ஸம்பந்தப்பட்டு, அடை-
ந்த, அழுகு - அழுகை, இன்று - இப்பொழுது, கழற்றினம் - நிவ-
ருத்தி செய்தோம், போகக்கூடதோம் என்றபடி

சீரரா தூப்புல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

श्री:

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीय ॥

(மூன்றாவது அசித ததவாதிகாரம்)

[அசேதனலக்ஷணம்-தரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொது
வான லக்ஷணங்களும் - தரிகுண நிரூபணம் - ஸதவ நிரூப-
ணம் - ரஜோ நிரூபணம் - தமோ நிரூபணம் - தரிகுணத்தின்
காயம் - ஸாதவிகாதி புராண விபாகம் - தரிகுணத்தின் ஸதத-
விகாரிதவம் - தமஸஸினுடைய லயத்தின் பரகாரம் - அக்ஷர

நிருபணம் - மஹத ததவ நிருபணம் - இநதரிய நிருபணம் - மனஸததவம் - இநதரியங்களின பரவருததி - அஹங்கார நிருபணம் - இநதரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம் - இநதரியங்களின பரதிக்ஷேதர பிநந்தவம் - தநமாதர நிருபணம் - பஞ்சபூத நிருபணம் - பஞ்சீகரணம் - ஆகாசாதி நிருபணம் - பூதங்களின காயம் - தரிகுண விஷயபக்ஷாநதர நிரஸனம் - பரகருத்யாதி ததவங்களில ஏற்றச சுருக்கத்திற்குத தாதபாயம் - கால நிருபணம் - சுததஸதவ நிருபணம்]

*நாககியலும் வகை நமமை அளித்தவா நல்லருளால்
பாககிய மேந்திப் பரனடியாா திறம் பாரதததறபின
தாக்கிபா தங்கள் தலைமிசை தாக்கித தனி மறை தான
போக்கிய மெனறதனில பொய மதங்களைப் போக்குவமே ரீ

[அசேதன லக்ஷணம்]

सर्वेनियन्स्व मन्त्रिकके भोक्त्स्वமுण्डाकையाले भोक्ता
என்று ஸ்ரீதி சொன்ன சேதனவர்த்ததை நிரூபித்தோம். ப்ரக்ஷ்மோக்
ஸ்வங்கள் இரண்டுமன்றிககே ஸ்வம்முண्डாகையாலே ஸ்வ
என்று சொன்ன அசேதனத்தினபடியைச் சொல்லுகிறோம் அசேதன
மாவது ஸ்வம்மில்லாத வஸ்து । ஸ்வம்மில்லாததுக்கு ஸ்வம்மு
ஐஹ்வாதிருக கூடாதிருக்க ஸ்வம்வததுக்கு ஸ்வம்வததையும் அசி

*[பதவுரை] நாகு, இயலும் வகை - அசையும்படி, இயலுமை
அசைகை, அதாவது சபதோச்சாரணம் செய்யும்படி, நமமை, அளித்த
வா - ரக்ஷித்தவர்களுடைய. நல் அருளால் - நல்ல கருபையினால்,
பாககியமேந்தி - பாகயத்தை அடைந்து, பரனடியாா-பரமாத்மாவிற்கு
சேஷபூதங்களான ஜீவாத்மகங்களினுடைய, திறம் - ஸ்வபாவத்தை,
பாரதததறபின-சாஸ்திரங்களைக் கொண்டு நிரூபித்த பிறகு, தாக்கியா
தங்கள் - தாக்கிக்காருடைய, தலை மிசை - தலையினமேல், தாக்கி -
பரஹரித்து. தனி மறைதான - ஒப்பற்ற வேதம், போக்கியம் என்ற
தனில - போகயம் என்று சொன்ன அசேதன வஸ்துக்களில், பொய
மதங்களை - பொய சொல்லுகிற மதங்களை, போக்குவம் - நிவருத்தி
செய்வோம்

ஹிகார விசேஷத்துக்கு அஹர்யத்வ ஹோக்துவாதிகளையும் ஈட்டின பக்டங்கள் சர்வபிராண ப்ரதிஹதங்களாம் ஧ம்ஹூதஜ்ஞானத்துக்கு ஜ்ஞானரூபநையாலே விசுத்வவாச்யத்வமுண்டானாலும் தானொரு ஜ்ஞானத்துக்கு அஹ்ரயமல்லாமை யாலே அவிசுத்வவாச்யத்வமுமுண்டு இப்படி ஜ்ஞானுவாதிகள் இல்லாததை அஹ்வயமான ஶ்ஷ் ஶ்ரீ ரூப ரசாதிர்ஷத்துக்கும சயோகாதிமததை யாலே ஹ்வயமான ஧ம்ஹூதஜ்ஞானத்துக்கும பபாதுவாயிருக்க இவையும் அவஹோ ஹ்வயங்களுக்கு விசேபங்களாயக்கொண்டு நிரூபிதங்களாய விடுகையாலும் ஶ்ரீயோகவிசேபமடியாக வந்த விஶ்வாவிசேபத்தாலும் விவிதாசெதனங்கள் என்று விசேபிதது எடுத்தது

[தரிவித அசேதன நிரூபணமும பபாதுவான லக்ஷணங்களும்]

விவிதாசினு ஹ்வயங்களாவன :—விபுணமும காலமும ஶுஹ்சர்வமும. வ்யக்தாச்யக்த காலங்களை விவிதாசனங்களென்னும்வாகள ஶ்ரீசுவர நிரூபணத்திலே ஶுஹ்சர்வத்தை ஶ்ரீசுப்ராஶ்ரீசேபமாக்கி நிரூபிததார்கள விபுணாதிசுளுக்குப் பபாதுவாய ஜிவ்ஶ்வரங்களுக்கு இல்லாதவைஅஜ்ஞாதிகளென்று முனபே சசானனோம் இவற்றில விபுண காலங்களுக்கு சா஧ாரணமான அகாரம் அமிதர்சர்வராஹியம். விபுணஶுஹ்சர்வங்களுக்குப் பபாதுவான அகாரம் சர்வபுணாஶ்ரயத்வம். கால ஶுஹ்சர்வங்களுக்கு அநுவுத்தமான அகாரம் ரஜஸ்தமோபுணராஹியம். இப்படி காலத்துக்கும அஹ்மாதிசுளுக்கும பபாதுவான புணத்ரய ராஹியாதிசுளும் கண்டுக்கொளவது அஹ்மாகங்களுக்கும் காலத்துக்கும் வாஹ்ணாதிவிபாபமும சாரிகாதி விபரபுமும் வசந்தஹேமந்தாதிவிபரபும போலே அஹ்பாதிசு.

[தரிசுண நிரூபணம்]

விபுணமாவது சர்வ ரஜஸ்தமஸஸும்கள எனகிற புணத்ரயத்துக்கு அஹ்ரயமான ஹ்வயம். இது தன புணங்களைக் கொண்டு வஹ்ரங்களுக்கு ஜ்ஞானசங்கோதிசுத்வத்தாலே பபாபத் ஶ்ரீரூபநிரோதானாதிசுளைப் பண்ணும் ஶ்ரீரூபநிரக்த ப்ரகாசரஹிதமான நிரிசேபவஸ்து நிரோஹிதம் எனபார்க்கு ஶ்ரீரூபநிர்ஷாதிசுளவரும் இஶ்ரீபுணங்களை ஹ்வயங்கள்

என்றும் சாம்யாவஸ்யங்களான இவற்றினுடைய சமுடாயமே சூலவக்தி என்றும் சொல்லுகிற சாங்க்யாக்கும

1 'புருதே குணம்மூடா'

(பாகருதே: குணஸமமூடா)

2 'சத்வ ரஜஸ்தம் இதி குணா. ப்ரவ்ரிம்ஸவா'

(ஸதவம் ரஜஸ்தம் இதி குணா: பாகருதி ஸமபவா)

இத்யாதி ப்ரமாணவிரோதமுண்டாம த்மம்மிகளுக்கு எவ்வுதே: மெதாதி களைச்சொல்லும் ப்ரபுஷ் ப்ரத்யக்ஷாதி விரூத் । சத்வ ரஜஸ்தம்மத்யக்ஷங்கள ட்யக்ஷங்களிலும் ப்ரபுக்ஷங்களிலும் இங்கு குணவிசேஷரங்கள் இஸ் சத்வாதி குணங்களை இலலை எனபார்க்கும், இவை அனுமான வேத்யங்கா எனபார்க்கும் அகம்வாதிக்களைச் சொல்லுவது ப்ரஹ்மப்ரதிவிஸ்வயுக்தை யான மாயையிலே சந்நிதானந்தங்கள் எனகிற ப்ரஹ்மாகாச்ய ஸ்஫ுரணமே சத்வரஜஸ்தம்ஸம்ஸுகள் எனகிற வாதிகளுக்கு ப்ரமாணாபாவமும் ப்ரபுஷ் விரோதமும் ச்வந்நிதானந்தவிரோதமுண்டு தம்ஸஸை க்ருணமென்றும், ரஜஸஸை ரக்தமென்றும், சத்வத்தை ச்வேதமென்றும் சொல்லுகிற இத்யாதி வாக்யங்கள் உபசாரவ்யாபாரே நடக்கின்றன அகம்வாத் லோஹித க்ருணாந்நிதானந்தங்கள் சந்நிதானந்தங்கள் தைவந்நிதானந்தங்கள் யிலே முக்யமாக வ்ரிப்பிக்கலாம் சத்வ ரஜஸ்தம்ஸம்ஸுகளுக்கு அவாய்விவாக்மாவமும் சந்நிதானந்தவிரோதங்களும் சொல்லும் வாக்யங்களை உத்பூதசத்வாதி குணவிசேஷமான த்ரிபுணத்வ ப்ரதேசவிசேஷத்திலே த-பரங்களாகக்கலாம்

[ஸததவ நிருபணம்]

இவற்றில சத்வமாவது லாபவக்ஷாஸ்வவிசேஷங்களுக்கு காரணமாயிருப்பதொரு குணவிசேஷ இது சுவ சந்நிதானந்தம் ஶ்ரீந்நிதானந்தம்

1 கீதை 3 - 21 பிரகிருதியினுடைய குணங்களினால் மோஹத்தை அடைந்தவர்களாய்

2 கீதை 14 - 5 ஸதவம் ரஜஸ்தம்ஸம் எனகிற குணங்கள் பிரகிருதியில் உண்டானவைகள்

தாலும் ஶ்வேந்திர வந்திகும் என்றது அநுசித ஸுஶ்ரானஸஶ்ரவிஷயம். இஸஸர்வ் சிலாககு

1 ‘ जायमानं हि पुरुष य पश्येत् मधुम्दन’

(ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பசயேத மதுஸூதந:)

ஶ்யாதிகளிறபடியே ஒரு குடிய விபாகஶ்ரீயிலே அத்யந்தோத்மதமாயக கொண்டு ஸ்வபவஸுபாதி ஶ்ரீததாலே ஸோஶ்யபயுக்தமாம் இதற்கு வுத்ர ஶ்ரீதகர்ண ஶ்ரீவஸ்யு துலாஶ்யா விதூர் ஶ்ரீவ்யாஶ்ரீ ஶ்ரீயரி ஸோபிகா காமல ஶ்ரீயா க்ஸ ஜஹ் ப்ரஶ்ரீதிகளும் உதாஶ்ரணம் ।

[ரஜோ குணம்]

ரஜஸஸாவது ஶ்ரீலநோபய்ஶ்ரீதவாய ஶ்ரீவிஷேஷாதி ஜனகமாயக கொண்டு க்ரம் வ்ரீயருடைய ப்ரவ்ரீதி விஷேஷங்களுக்கு காரணமான குண விஷேஷம். இது காம்ய நிஷித்க்ரம்விஷேஷ ஶ்ரீததால வந்திகும். இது தானே அதிப்ரவ்ரீதி ஶ்ரீவ்ரீதிக்கு குணிபவித்ய நின்று நிவ்ரீதி ஶ்ரீவ்ரீதி களில் ஶ்ரீவ்ரீதியாலே நிஸ்தார ஶ்ரீவ்ரீதி.

[தமோ நிருபணம்]

தமஸஸாவது ஶ்ரீவாஶ்ரண விஷேஷாதி ஶ்ரீவான குணவிஷேஷம். இது ப்ரமாதலஸ்ய நித்ராதிகளை உபாதிததுககொண்டு தத்ஸஶ்ரீததாலே வந்திகும். இதின் கார்யங்களில் அநுசித விபயானுபலித்யும் அவ ஶ்ரீபாஸநித்ரையும் வந்திகங்களாகாது இக் குண விபாகத்தை

2 ‘ तत्र सत्त्व निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामय’

(ததர ஸததவம் நிராமலதவாத பரகாஸகமநாமயம்)

- 1 பார - சாநதி - 358 - 73 மதுவைக கொன்றவனாகிய பகவான உதபத்தியடைகிற எலனைக் கடாக்ஷிப்பனே (அவன் ஸாதவிகள்) என்று அறியப்பட வேண்டியவன்
- 2 கீதை 14 6 அவைகளுக்குள் ஶ்ரீவகுணம், நிராமலமானதா கையால் பிரகாஸத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியது, ரோகமிலலாதது, அதற்குக் காரணம் என்றபடி.

இயாதிகளிலும், குணகார்ய விபாகத்தை சதததாப்யாதிதளிலும் கண்டு,

1 ‘ சத்வோபாதேயதான்திமே ’

(ஸதததவோபாதேயதான்திமே)

எனகிறபடியே சாரிசுரிசுரி ஁ராதேயமென்று அறிநது கொளவது. இவவிபாகம்

2 ‘ அவரவர் தமதமது ’ எனகிற பாட்டிலும் சங்கூதிநம்

[த்ரிசுணததின காரயம்]

இவை மூன்றிலும் ஒரு த்ரவ்யததில் ரூப ரசாதி குணங்கள் போலவும், ஒரு ஁ரீரததில் வானபித கங்ஙகள் போலவும், த்ரதே ஁தததாலும் கால ஁தததாலும் சாத்யவீத்யங்ஙகளை அடைநது, வீத்ய ததாலே அந்யோந்யமதிமவிதது, சில த்தமூத ங்ஙகளாய சில ச஁காரி களாயப போரா நிறகும் சர்வ ரதஸ்தபஸஸு ககளால் வரும் கதி களை மந்வாதிகள த்தம மத்யம அத்யம விபாகததாலே ஒநபது வகை யாககி த்ரவ்யாதிகள த்தம சாத்விக கதி என்று சோலலச சேயதே, த்ரவ்யாதிகளுக்குப பதினலு கூறு சர்வ, ஒரு கூறு ரதஸஸு, ஒரு கூறு தமஸஸு என்று தோடங்ஙகி, சர்வத்யுதகங்குக்கும் குணவய தாரதத்ய் சோலலலுகையாலே,

3 ‘ த்ரவ்யா சகலா தேவா. ’

(பரஹ்மாதயா: ஸகலா தேவா:)

1 கீதா-ஸங்ஙகிரஹம் — 22 கடைசி அததியாயததில் ஸதவ குணததை தடையவைகளை அங்ங்கீகரிக்கத தககவை (எநபது சோலலபபடுகிறது)

2 திருவாய 1 - 1 - 5

3 விஷ்ணுபுராணம் — 5-30-17 திரமமா முதலிய எல்லா தேவதைகளும் (மனுஷ்யாகளும், பசுக்களும் பகவானுடைய திரகிருதியாகிற பெரிய சுழலில் இருக்கிற அ஁ஞான மாகிற இருட்டி ளுல மறைக்கபபட்டிருக்கிறவா்கள)

1 'न तदस्ति पृथिव्या वा'

(நதஸ்தி பருதிவயாம் வா)

இत्याதிகளிற்படியே ஷேஷ்ரெல்லாரும் இககுணததாலே வஹா.
இப்படி

2 'तमः शूदे रज. क्षत्रे ब्राह्मणे सत्त्वमुत्तमम्'

(தம: சூதே ரஜ: க்ஷத்ரே பராஹ்மணே ஸததவ முததமம்)

இत्याதிகளும் ஶரீரோபாநத்வ தாரதம்ததைச சொல்லுகின்றன

[ஸாதவிகாதி புராண விபாகம்]

सात्त्विकादि कल्पभेदங்களுக்கீடான पुराण भेदங்களைச் சொல்லி,

3 'सात्त्विकेषु तु कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरे ।

तेष्वेव योगमसिद्धा गमिष्यन्ति परा गतिम् ॥

(ஸாதவிகேஷு து கல்பேஷு மாஹாதமய மதிசம் ஹரே: ।

தேஷுவேவ யோகஸம்ஸிததா கமிஷ்யந்தி பராம் கதிம் ॥)

என்கையாலே

'सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञान'

(ஸததவாதஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்)

1. கீதை 18-40 இந்த லோகத்திலாவது (ஆகாசத்தில் தேவதைகளுக்குள்ளாவது) (குணதரயங்களினால் விடப்பட்ட) அப்படிப்பட்டது இல்லை.

2. பாரதம் ஆசவ—40 11 சூத்திரனிடத்தில் தமோகுணமும் க்ஷத்திரியனிடத்தில் சஜோகுணமும் பிராமமணனிடத்தில் ஸதவமும் உததமமாய இருக்கின்றன

3. மாதஸ்யபுராணம்—29-16 ஸாதவிக கல்பங்களில் விஷ்ணு விற்கு மஹிமை அதிகமாக (சொல்லப்படுகிறது) அந்தக் கல்பங்களிலே(யே) சொல்லப்பட்ட யோகத்தில் சித்தியை அடைந்தவர்கள் உததமமான கதியை அடையப்போகிறார்கள்

4 கீதை—3-21 ஸதவகுணத்தினால் நல்லறிவு உண்டாகிறது

இत्याதிகளிற்றபடியே சாஸ்விக புராணங்களினுடைய பாவஸ்யமும் ராஜச
தாமச சங்கீர்ண புராணங்களினுடைய தீர்வஸ்யமும் சொல்லப்பட்டது.
ஸாধারণமான ஸில்பஸாஸ்தத்திலுமுளபட,

1 “ஸ்யாந்நாகர த்ரா[விட]வ் வசர் ச க்ரமேந வை சஸ்வரஜஸ்தமாஸி ||
மஹீஸுரோவீர்பதி வைஸ்யகாஸ்தே
ஹரிவிதாதா ஹர ஆதி தேவ: ||”

(ஸயாநநாகர தரா(விட)வள வேஸரம ச
கரமேண வை ஸதவரஜஸ்தமாம்ஸி ||

மஹீஸுரோவீர்பதி வைஸ்யகாஸ்தே
ஹரிவிதாதா ஹர ஆதி தேவ: ||)

என்று குணோத்ஸர்பகர்ஷ க்ரம் சொல்லுகையாலே சாஸ்விக புராணோக ப்ரக
தூக்ஷ் சுஸ்திரர் || இவ்விபா஑மெல்லாம் காலஸ்வபாவநியதி யதக்ஷாதி
ஸாத்ரததாலே எனனும் பக்ஷங்கள் உபநிபததிலே பூர்வபக்ஷங்களாகச்
சொல்லப்பட்டன.

[தரிசுணத்தின் ஸததவிகாரிதவம்]

2 “நியா சதத விக்ரியா ”

(நிதயா ஸதத விகரியா)

இதயாதிகளாலே க்ஷண க்ஷண ஸ்வபாவமான த்ரிசுண த்ரவ்யததுககு
ப்ரக்ஷ காலத்திலும் சூத்ரி காலத்தில் ப்ரதேஸாந்தரத்திலும் குணங்களினு
டைய த்ருவாவிபவாதி ப்ரேதமற்று இவை சமங்களாய நிறகையாலே

1 நாகரம், த ராவளம் வேஸரம் எனகிற பெயருடைய விமானங்
கள கரமமாக ஸதவம் ரஜஸ்தமஸ எனகிற குணங்களை யுடையவைக்
ளாக ஆகும் அவைகள் பராஹ்மணன் க்ஷத்ததரியன் வைஸ்யன் எனகிற
ஜாதியை யுடையவைகள், விஷ்ணு, பரஹ்மாருததிரன் இவர்கள் இவை
களுக்கு முதல் தேவதைகள்

2 பரமஸமஹிதை-2 நித்தியமானது, எப்பொழுதும் விகாரத்தை
அடையும் தன்மை உடையது.

நிஸ்தரங்கசமுத்தில போலவும் தரங்கிகதேஸாவஸ்யில ஢ா஢ான்தரத்தில போலவும் சதஷ விகார சந்தானம் நடககும் இபபடி சம விபய விகார விசிஷ்டவேததாலே சமஸ்தி வ்யப்யாதி விபா஢ம் ஸோலலுகிறது மேல ஸ்தரோத்தரங்ககுகு பூர்வபூர்வங்கள் சமஸ்திகளாய நிறகும்

[தமஸஸினுடைய லயத்தின ப்ரகாரம்]

அவ்யக்தம் அக்ஷரத்திலே லயிக கும் ஂனறும், அக்ஷரம் தமஸஸிலே லயிககும் ஂனறும், தமஸஸம் ஂகீர்ஸவிககும் ஂனறும் ஸ்திதி ஸோல்லு கையாலே அவ்யக்தததுகுகுமுனனே இரணடு அவ்யக்தம் கொள்ள வேணும். இங்கு அக்ஷரஸ்தத்திலே ஸ்வேஜ்ஜ சமஸ்தி விவக்ஷை கொண டாலும் அவ்யக்தம் ஸ்வேஜ்ஜ விகாரமல்லாமையாலும் ஸ்வேஜ்ஜத் தம் பரிணாமமல்லாமையாலும் ஸ்வேஜ்ஜஸ்ச்ஞாசிதவஸ்யாவிஸேஷம் அ஢ீகார்யம் லயம் ஸோலலுகிற ப்ரகரணத்திலே தமஸஸம் ககுகு ஂகீர்ஸவததைச ஸோல்லு கையாலே தமோவஸ்யை கழிந்தது மேல வருவாதோர் அவஸ்யான்தரமில்லை ப்ரபஞ்சஸ்ப்ய்யம்மாக விபக்தமான அம்சம் ஢ா தமஸஸோடே அவிபக்தமான ஢ாவேயுள்ளது.

1 “ ப்ரஶ்ரீதி யி ஢யாஸ்யாத்தா வ்யக்தாவ்யக்தஸ்வரூபினி ।

புருஷஸ்யாப்யு஢ாவேதே லீயேதே பர஢ாத்மனி ॥

அவ்யக்தம் புருஷே ப்ரஶ்யத் நிஶ்ரீக்யே சம்ப்ரலீயதே ।

தஸ்ஸதவ்யக்த஢ுத்பன்னம் த்ரிஶ்ஞம் த்விஜஸத்தம் ॥ ”

பரகருதியாமயாகயாதா வயக்தாவயகதஸவருபினி ।

புருஷஸ்சாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பர஢ாத்மநி ॥

அவயகதம் புருவோபரஹ்மந் நிஷ்கரியேஸ்வர஢ம்ப்ரலீயதே ।

தஸ்மாதவயகதமுதபந்நததரிசுணம் தவிஜஸததம் ॥

1. விஷ்ணுபுராணம்—6 4-39, ஂனனால் ஂந்த வயகதமாயும் அவயகதமாயுமுள்ள ஸவருபததையுடைய பிரகிருதி ஸோலப பட்டதோ (அதுவும் ஜீவாத்மாவும் இந்த இரணடு) பர஢ாத்மாவிடத் தில் லயததை அடைகின்றன மூலப்பிரகிருதி, ஓ'பிராம஢ணரே' கரியை ஂன்றுமில்லாத புருஷனிடத்தில் லயததை அடைகிறது ஓ' பிராம஢ண சிரேஷ்டனே' அந்தப் பர஢ாத்மாவின இடத்திலிருந்து மூன்று குணங்கையும் உடைய பிரகிருதி உணடானது.

இத்யா திகளிலே ப்ருதி புரூபங்களுக்கு உபபித லயங்களைச் சொல்லு
கையாலே இவை, மஹாதிசு ப்ருதி பரிணாமங்கள் ஆனாப்போலே,
இஃவரனுடைய ஸ்ரூப விகாரங்கள் என்று ப்ருதிதது இஃவரத்ப்ருதி புரூப
ங்கள் என்று சொல்லுமவாங்களுக்கு,

1 'प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्वन्नाडी उभावपि "

(பரகருதிம புருஷம சைவ விதயநாதீ உபாவபி)

இயாதிகளும் இஷ்வரனுடைய நியதிநிர்விகார நிரவயத்வ துதிகளும் ப்ருதி
புருஷேஷ்வராகள சன்மாந் ப்ருத்ததினுடைய நியத்யயுதிகள எனகிற த்வத்
தும் விரோதிகுதும், துத்தாககளுககு த்வரூபுத்புதி கௌளளில அந்
தாப்யாகம துத விபுநாசாதிகளும் த்வதும் துதையால காய்துகளான
தர்வ த்வத்களுககுதும் தத்ததூர்வத்ய திததிதூித்யுத பரமாத்மாவின் பகக
லிலே விதேஷணதூரகாவத்யாத்நராத்புதிதூஷணதூயுதிகளே துளளது
துவத்யுததை,

2 “मनुरप्याह वेदार्थं स्मृत्वा यं मुनिसत्तम ॥”

(மனுரபயாஹ வேதாாததம ஸமருதவா யா முனிஸததம)

ॐ नमः शिवाय ॥ परिगृहीतः महर्षिः

3 " आसीद्दिदं तमोभूतं "

(ஆஸீதிதம தமோபூதம)

என்று தொடங்கி

1. கீதை—13.9 மூலப்பிரகிருதியையும் ஜீவாத்மாவையும் இவை இரண்டையும் நித்யமானதென்று அறி.

2 விண்ணுபுராணம் 6-5-63 மனுஷம் எந்த வேதத்தின்
அாததங்களை நினைத்துக் கொண்டு சொன்னாரோ

3, 4 மனுஸமிருதி — 5, 8 இந்தப்பிரபஞ்சம தமஸஸாக இருந்
தது, அநதப்பகவான ஸங்கலபிததுத் தனலுடைய சரீரத்தில் இருநது
அனேக விதங்களான ஜனங்களை ஸஞ்ஜுககவேணும எனகிற ஆசை
உடையவராய்

“सोऽभिधाय गरीरात् सां सिद्ध्यु विविधाः प्रजाः”

(ஸோபிதயாய ஸாரீராத ஸவாம ஸிஸருக்ஷு. விவிதா

பரஜா:)

என்று உபநிஷததான். தமஸஸுக்கு அவ்வருகே என்றும், தமஸஸை மெடிக்கும் என்றும் ஸூதிகள் சொல்லுகையாலும்,

1 “तमसः परमो धाता”

(தமஸ: பரமோ தாதா)

2 “एकं पादं नोद्वगति सलीलायं समुद्रम् ॥”

(ஏகம் பாதம் நோததரதி ஸலீலாததம் ஸமுததரம்)

3 “अपेत्याहमिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम् ॥”

(அபேத்யாஹமிமாம் ஹிதவா ஸமஸரயிஷ்யே நிராமயம்)

இत्यादि स्मृतிகளாலும் இததமஸஸுக்கு परिच्छिन्नत्वं सिद्धிகளையால் இதுக்கு व्यापित्वानन्तत्वं வசனம் स्वकार्यं व्याप्ति நியத்வாஸானந்த்யமோகான ந்யாதி பரம். இதுக்கு சாங்க்யந் சொல்லும் सर्व व्यापित्वானुमानं ஸூதாதிவாசிதம் இது லௌகிக தமஸஸனறென்னுமிடம் தமோஜ்யோதிஸ்சு கசள இரண்டும் உதிராத காலத்திலே வரிககிறதென்கையாலே சித்தம். இந்த தமஸஸைப்பற்ற மாயாசாஹ் விசித்ர சூர்யுபகரணதையாலே உபபநம் ॥ இது மித்யாஸ்வாசி எனபாக்ககு,

1 ராமா—யுத்த 114-5 தமஸஸுக்கு மேலப்பட்ட இடத்தில இருப்பவன் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிப்பவன்.

2. அநதப்பகவான் எல்லாவற்றையும் உயரத் தூக்கும்போது விஜாயாட்டிற்காக ஒரு நாலில் ஒரு பங்கை தூக்குவது இலலை.

3. பாரதம்-சாந்தி 312-38 நான் இந்தப் பிரகிருதியை விட்டு விட்டு விலகிப்போய உபத்திரவம் இல்லாத ஸதானத்தை அடையப் போகிறேன்.

1 “ देव मायेव निर्मिता ”

(தேவ மாயேவ நிர்மிதா)

2 “ तेन माया सहस्रं तत् ”

(தேந மாயா ஸஹஸரம் தத)

इत्यादि प्रयोगाद्वक्ता विरोधिकम्, प्रयोगान्तराद्वक्ता मिथ्यार्थे प्रकाश
 णाङ्गिणो मायाशब्दस्तु कुरु मुख्यत्वं, मिथ्यार्थे तद्धि प्रयोगमौपचारिकम् ॥
 இப்படி நீதி ஶஸ்த்ரோக சாமாதி சஸோபாயங்களில் மஹேந்த்ரஜால விஸாஶ்ரம
 அந்யதா பரிணாம ஶக்தியாலும் அந்யதா ப்ரகாஸன ஶக்தியாலும் கண்ணு
 கொளவது.

3 “ प्रकृतिः कारणं माया तमस्सदसदक्षरम्

अव्या कृतमसद्वयोम योनिः शक्तिरजा त्रयी ॥

अलिङ्ग गुण सामान्यं प्रधानं मूलकारणम् ।

विद्या विद्यांगभावश्च ग्रन्थिः पाशश्च जालकः ॥

सलिलं प्रतिभा बुद्धिः कालोव्यक्तं कला निशा ।

मृत्युब्रह्म समुद्रश्च वाक्प्रज्ञा नियतिलयः ॥”

எனருபபோலவும், மற்றும் இதுக்குச் சொல்லும் ரஜ: ப்ரஶ்ரீ
 களான போகளுக்கெல்லாம் யதா சஶ்வ யோஶ ரூடி ஶௌ லக்ஷணாவூதி
 களாலே அந்நிஸ நிர்வஶ்முணு

[அக்ஷர நிர்ஶபணம்]

अव्यक्त तमो मध्य पठितमान अक्षरशब्दतते जीव विषयमाक
 णदुतत ग्रन्थिङ्कङ्कुकु तदवस्थ त्रिगुणद्रव्य विशिष्टचेतन समष्टि विशेषत

1 ராமர—பால 1-26 தேவதைகளுடைய மாயையையப்போல
 சிருஷ்டி கப்பபட்டவன.

2. விஷ்ணுபுராணம்—1-19-20 அநதச சககரத்தினுல அநத
 அனேகம் விதங்களான மரயைகள் (நாசம் செய்யப்பட்டன.)

3 நிகணு.

“அக்ஷரம் நக்ஷரம் ப்ரோக்தம் அக்ஷரேதே வ நரோக்ஷரம்” என்கிற வ்யூத்யக்ஷி களாலே ப்ரஹ்மித பூரூஷ்வர தத்வங்கள மூனறிலும் ப்ரயுக்தம் || இவவ்ஞ்நன விஷேபமான அக்ஷரததை முக்தாநககும் இஷ்வரனுககும் ப்ரோக்யானமென்று பரா சொன்ன அர்த்தததுககு மூலமில்லாமையாலே அப்ராஹ்ம ப்ரம வ்யோம ததில் அக்ஷரவ்யோம ஶத்வப்ரயோகததையும ப்ரமான அக்ஷரம் இत्याதி ப்ரயோகத தையும கொண்டு இப்படி உத்யேக்ஷிததார்களாமிததனை, இவவ்ஷ்வர ததிலே லயிகககும் எனறேதின அவ்யக்தததில் குணவீஷமயததால் வ்ரும பிறிவு தோறறூமையாலும் ரூஹியாலும் அவ்யக்தஷத்வம் ப்ரயுக்தமாகிறதது

இதில் முற்பட்ட சூன வૈபரிய விமக ப்ஷததிலே பிறநத
விகார் மேல வரும கார்யங்குளெல்லாததிலும் பெரிதான அள
வாலே மஹான் ஂன்று போ பெற்றிருக்கும் அதிகுதாமதமான்யதா
சிங்நெகசா஁ ஁களிலே மஹ஁காரா஁ க்ரமததாலே சூ஁சொல்லு஁க
யா஁ல

विषयाणां गृहीतृणि ज्ञानैः पञ्चेन्द्रियाणि च ॥'

விஷயானும கருவீதருணி ஸநை பஞ்சேசந்தரியாணி ச ||

1 மனு 1-14, 15 ஸத்தாகவும் அஸத்தாகவும் இருக்கிற மனதை உண்டாக்கினான், மனதில் இருந்த 'நான் என்று அபிமானிக்கிற நியந்தாவாகிற அகங்காரம் என்னும் பத்ததின் மஹத என்று பெயருடைய ஆத்மாவையும் எல்லா மூன்று குணங்களையுடைய வஸதுகளையும் சபதாதி விஷயங்களை வஹிக்கிற ஐந்தது இந்திரியங்களையும் மௌள (உண்டாக்கினான்)

இதயாதி வவநங்கள அந்யபரங்களாமததனை.

இஸ்மஹான் ஶ்வேஜாகு மனஸு அந்யவஸாய ஹேதுவாம போது சஹ காரியா னவளவாலே

1 "மஹன்வீ வுஹிலக்ஷண: "

(மஹாநவை புத்திலக்ஷண:)

என்று சொல்லப்பட்டது. இது தனக்கே ஜாத்வாதிகளைச் சொல்லும் சாந்த்யாகும அந்யவஸாயத்திலே ப்ரமணமிலையாம

2 "சாத்விகோ ராஜஸசு தாமஸசு த்ரிதா மஹாந"

(ஸாதவிகோ ராஜஸஸுசைவ தாமஸஸுச த்ரிதா மஹாந)

எனகையாலே இது குணவீசயததாலே மூன்று படியாயிருக்கும். சிலா சாத்விகமஹான் அந்யவஸாயக்ஷணமாய வுஹி என்று போ பெற்றிருக்கும் என்றும், இதுக்கு ஜநேந்ந்ரீயங்கள் ஐந்தும்துணை என்றும், ராஜஸ மஹான் சேஷ லக்ஷணமாய ப்ரணென்று போ பெற்றிருக்குமென்றும், இதுக்கு கர்மேந்ந்ரீயங்கள் ஐந்தும் துணை என்றும், மனஸு இரண்டுக்கும் துணை யென்றும், தாமஸ மஹான் வுஹிலவாதி லக்ஷணமாய காலமென்று போ பெற்றிருக்கும் என்றும் சொல்லுகிற பிரிவுகளுக்கு ப்ரதிவாக்யம் ப்ரமணவிரோதங் கண்டுக்கொள்வது இவை சந்தா மாத்ரங்களாகில வக்யாந்ந்ர விரோதமிலகை இம்மஹான் முதலான சமஸ்தி தத்வங்களெல்லாம பின்பு அஷ்டாந்ந்ரவீர்தி வ்யஸ்தி சூஸ்தியிலே ஶ்வேஜாகு ப்ரதிஸீரீர் விமக்நங்களாம.

[அஹங்கார நிருபணம்]

இம்மஹானில நின்றும் பிறந்த விகாரவிசேஷ அஹங்காரம் || இது அநாத்மாவான தேஹத்தில் அஹ் மானகரணத்தாக்கு சஹகாரியாகையாலே

1. விஷ்ணு புரா—6-4-28 மஹத்தானது புத்தியை லக்ஷணமாக உடையது.

2 விஷ்ணுபுராணம்—1-2-34மஹத்தானது ஸாதவிகம் என்றும், ராஜஸம் என்றும், தாமஸம் என்றும் மூன்று வகையானது.

அஹ்ங்காரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அஹ்ங்காரதவமே அஹ்மர்த்தம் என்று சாங்க்யரும் மாயாவாதிர்களும் சொன்னது ஆத்மாநாத்ம விவெக்யத்யாதி விரூ஢ம் ॥ அஹ்ங்காரம் த்யாஜ்யமென்னும்து தேஹ்ம்அத்மாநாத்மாதிகளையும் உக்து ஜநா வமான் தேனுவான் கர்வததையும் விடச் சொன்னபடி த்வேதாந்நத்மமான அஹ்ங்காரதவததையாதல் ஆத்மாவான் அஹ்மர்த்தததையாதல் விடச் சொன்னபடியன்று துஸ்த்யஜங்களையும் துபாத்த்யங்களையும் விடச் சொல்லுகை உத்திமமன்றிதே. இவ்வஹ்ங்காரதவமும் தனக்குக் காரணமான மஹான் தோலே குணவீசம்யததாலே த்விவதமாய அடையே தீகாரிங், தீசங், தூதாதி என்று தையரையுதையததாயிருக்கும் இவற்றிலு சாத்விகாஹ்ங்காரம் இந்ந்ரியோதாதன், தாமசாஹ்ங்காரம் தன்மாத்தோதாதன்.

1 “ரஜ த்வர்தகம் தவ”

(ரஜ த்வர்ததகம் ததர)

இத்யாதி வதனங்களாலே ராஜசாஹ்ங்காரம் இரண்துகுதும் த்வர்தகமாய்க் கொண்து இந்ந்ரிய தன்மாத்தூதிகளுக்கு நிமித்தகாரங் ॥

[இந்தரிய நிருதணம்]

சாத்விகாஹ்ங்காரததில் நின்றும் திறந்தவை இந்ந்ரியங்கள், இவை அஹ்ங்கார த்வேதங்கள என்கிற தீரண தர்மங், அஹ்ங்காரததில் நின்றும் இவற்றிற்கு உத்பத்தி சொல்லுகிற வாக்யங்களுக்குச் சேராது இந்ந்ரியங்கள் ததினென்றில் கர்மேந்ந்ரியதங்கததை ராஜசாஹ்ங்கார தர்மமென்று சொன்ன தீவதங் த்விதரதூதி தித்யமன்று. தூத்ய தாதததாலே கலித்குதும்தோது அதித்சங் வரும். கர்மேந்ந்ரியங்களுக்கு த்விதரீரதூதத்திவாந்நங்களைக் கொள்ளும் தங் தூதி காலததில் தகா த்வேந்ந்ரியங்களும் அஹ்ங்காரததிலே திறந்தனவென்கிற வாக்யங்களோடே த்விதிகுதும்.

1 அவ்நிடத்தில ராஜஸாஹ்ங்காரம் த்வர்தததிக்குதும்படி செய்கிறது

1 “மன: ஷ்ணானிந்திரயாணி ப்ருதிஸ்தானி”

(மந: ஷ்ணடானீந்திரியாணி பரகருதிஸ்ததாநி)

இயாதி வாக்ய மூலக்ஷணபரம் ||

[மனஸ்ததவம்]

ஜானேந்திரயபங்கததுககும் ஸஹகாரியாய ஸங்கல்ப ஸ்முத்யாதிகளுக குததானே காரணமுமான இந்ந்ரியம் மனஸஸு || இது கர்மேந்திரயங்கள வ்யா பரிககும்போது ஜானகிகிர்பாதிக்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஁பகாரக மாம ஜானேந்திரயங்களையும் கர்மேந்திரயங்களையும் பிரியஸ சொல்லி மனஸு ஁பயாத்மகமென்று ஸாங்க்யா சொன்னவிடம் மந் || வ்யாபாரமாந் ததாலேயாதல கர்மேந்திர வ்யாபாரததுக கு பர்பரயா காரணமாகையாலே யாதல இதுககு கர்மேந்திரயத்வம் சொல்லில் ஁தாதிக்களுககும் கர்மேந்திரயத்வம் ப்ருதிக்ககும் மானஸங்களான கர்மங்கள ஁னபதும் வுத்திவிஸேபங்களை யாதல ஁வறற்றிற்கு காரணங்களான மனோவ்யாபாரவிஸேபங்களை யாதலாமததனை இம்மனஸஸுதானே ஁த்யவஸாயாபிமான கிந்தை களெனகிற வுத்தி ஁தங்களாலே ஸில இடங்களிலே வுத்தி ஁ன்றும் ஁ஹாரமென்றும், கிந்தைமென்றும் சொல்லப்படுகிறதென்று மாய்யத் திலே சொன்னது ஸஹாதிதர்ஸங்களை நிஸேதித்த படியன்று பூரணுக்ககு வுத்திவ்ருத்திவிஸேபங்களைப்பண்ணும் ஁தரீயிலே இதற்கு நாமான்தர ங்களுண்டு ஁னகையிலே தத்பரம் || இததாலே கரணம் த்ருதரவித்யம், ஁ந்த: கரணம் த்ருவித்யம், ஁ன்றப்போலே ஸாங்க்யாதிக்கள சொல்லுமது நிர ஸ்தம், இவ஁த்யவஸாயாதிக்களும் காய்ஸங்கல்பாதிக்களும் பூரணுடைய ஁ர்ப்மஃபூதஜானவஸ்யா விஸேபங்களாயிருக்க இவறறை மனோவ்ருத்திகள ஁ன்று சொல்லுகிறபடி ஁ன்? ஁ன்னில், வ்ருத்தருடைய ஁ர்ப்மஃபூதஜானத்துக்ககு இவ஁த்யவஸ்யாவிஸேபங்கள வருகைக்ககு காரணம் இந்ந்ரியவஸ்யாவிஸேபங் களாகையாலே கார்யத்தையிடடுக காரணத்தை ஁பகரித்தபடி,

1. கீதை—15-7 தேஹத்தில் இருக்கிற மனதை ஁ருவதாக ஁டைய இந்ந்ரியங்களை (இழுத்துக்கொண்டு போகிறான்)

1 ‘இन्द्रியாणि दशैकं’

(இந்தரியாணி தசைகமச)

இயாதிகளாலும் சாதிகாஹ்ஹார காரியத்யத்வம் இन्द्रிய லக்ஷணமாகையாலும்
மனஸ்சுக்ரும இन्द्रியத்வமுண்டாகையாலே ஂகவாக்யத்திலே மனஸ்சும
இन्द्रியங்களுமென்றது கோவலிவ்ந்யாயத்தாலே நிர்ஹம் இन्द्रியலிங்
மென்றது வ்யுத்தி நிமித்தபாவரம் || இவ்விन्द्रியங்களெல்லாம
அஹ்ஹரிமாணங்களென்னுமிடம் 2 ‘அணயத்வ’ எனகிற அதிகரணத்திலே
சமயிதம் || விகாரி த்வயங்களுக்கு உத்யாதிகளும் பூத்யாதிகளுங்
கூடும். ச்ரீகூத்ய சந்தான ச்வாமிபிராயாதிகளுக்காக ச்ரீவிन्द्रியமென்றெரு
றையும், பூரூபகூத்யாதிகளுக்காக பூரூபேन्द्रியமென்றெருன்றையும், கர்ம
மூல ச்ரூபாதி ப்ரவூத்யுபாலம்சார்த்தமாக ஜிவேन्द्रியமென்றெருன்றையுங்
கட்டி, இவை தேஹ்யாபாரங்களாய் நிற்கும் என்ற சௌதாக்க நபுங்
கேन्द्रியமென்றெருன்றையுங் கட்ட ப்ரஹ்ம் || அந்யதாசித்திபரிஹாரங்
ளும் ஸூத்யங்களாயிருக்கும். மனஸ்சு நியமென்றும் விபுவென்றும்
பரா சௌனன வய

3 ‘एकादशं मनश्चात्र देवा वैकारिकाः स्मृताः’

(ஂகாதஸம் மநஸ்சாதர தேவா வைகாரிகா: ஸமருதா:)

4 ‘मनष्षष्टाजीन्द्रियाणि प्रकृतिः स्थानि कर्पति ॥’

(மநஷ்ஷஸ்டாஜீந்நிரியாணி பரகருதிஸததாநி காஷ்தி)

இயாதிகளாலே வாதிதம் || மனஸை விபுவென்று கொள்ளும் ஸ்ரீ
காக்கு நிரஹ்யாவாகாச ஸ்ரீ பக்ஷந்யாயத்தாலே சர்வாதாக்களுக்கும் மனஸ்சு

1. கீத 13-6 பததும் ஒன்றாமாய இருக்கிற அதாவது பதி
னென்றுகளான இந்நிரியங்கள்

2. சாரீ-கூத 2-4-6 அணுககளாயும் இருக்கின்றன.

3. விஷ்ணுபுராணம் 1-2-47 இவைகளுக்குள் பதினென்ற
வது மனஸஸு ஸாதவிகாஹ்ஹாரத்திலிருந்து உண்டானவை இந்நி
ரியங்களாக எண்ணப்பட்டதுகள்

4 35—ம பககம் பாகக

ஐகே என்று கொள்ளுபவர்க்கும், கர்ணாகுலவச்சிந்ந நியாகாசமே
 ஶ்ரோத்ரமென்றும் த்வாதிதள வாய்விதி காய்வுகளென்றும் எகேந்நியம் ப்ரதேச
 மெதததாலே சர்வக ர்யகரமென்றும் ஶ்ரீரவ்யாபியாந த்வாந்நியமொன
 றுமே யுள்ளதென்றும் ஶ்ரோத்ரமும் சக்ரு:சும த்விபயததை ப்ராபியாதே ப்ரஹி
 க்ருமென்றும் சொல்லுகிற ப்ரகங்கள உபப்தி ஶாஸ்த்ரவிரூபங்களாஸை
 யாலே உபேக்ஷணியங்கள

[இந்தரியங்களுக்கினை ப்ரஸுருத்தி]

இந்நிய வுத்திவிசேபங்கள கார்யானுரூபமாக யத்யாஸ்த்ர கண்ணுகொள்
 வது. ஶ்பதிக சலில காசாதி வ்யவஹிதங்களை ப்ரஹிசகுமிடததில் அநிஸ்ஸ
 ங்களான நயந கிரணங்கள ப்ரவேசிக்கின்றன. இந்நியங்கள சலிலாதி
 களை ப்ரவேசிக்ருமிடததில் ஶ்வேபாஸ்த்ர மதமேதங்களுக்கினை அஹித்யங்களுக்கினை
 கொள்வது. தூஸ்யசங்காதி கந்த ப்ரஹததில் சூக்ஷ்மமான கந்தவத்ருத்ய
 வாயுவோடே கூட வருகிறது ஶ்ரோத்ராதிகளை ப்ரஹித்யங்கள என்று
 மஹாபரதாதிக்களிலே சொல்லுவதும் அகாசாதிமூலங்களாலுண்டான
 அப்யாயநமடியாக வென்று வேதார்த்தம்ப்ரஹததிலே அருளிச செயதார.
 மன: ப்ராண வாக்ருககருடைய அந்நமயத்வாதிக்களைச் சொல்லுகிற ஶ்ருதி
 களுக்கும் பூத்யவ்யஸ்தேஜஸுகளாலுண்டான அப்யாயநததிலே தாத்யம்||

[இந்தரிய விஷய ப்ரதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம்]

இந்நியங்களுக்கினை அப்யாயநததிலே ப்ரஹித்யவாஹ்லாரிகத்வவாக்யங்கள இரண்
 டையுருதேதது அஹ்லார சஹிதமான த்ந்நாந்நபங்கததில் நின்றும்
 அடையே ஶ்ரோத்ர வாக்ருககளுக்கும் த்வக் பாணிகளுக்கும் சக்ரு: பாடங்களுக்கும்
 ஜிஹ்வோபஸ்யங்களுக்கும் ப்ராணபாயுககளுக்கும் பிறக்கின்றன மனஸ்சு ஒன்றும்
 கெவலஹ்லார ஜந்யமென்று சில மெதாமெதவாதிக்கள சொல்லுவார்கள.
 கர்மேந்நியங்களைக் கழியப்பார்க்கில் துல்ய யோகஸ்தேதயாலே ஜானேந்நிய
 ங்களையும் கழிக்கவேண்டுமடியாம நிபுண நிரூபணம் பண்ணி
 னால் இரண்டு வர்த்தததற்கும் சாதக வாத்கங்கள சமங்களாயிதே
 யிருப்பது சில ஶ்ருதிகளில் ந்யூநேந்நிய நிதேசங்கள ஶ்ருதிஸ்துதி சித்வேந்நிய

ந்ர ப்ரிவெதகங்களாகமாட்டாமையாலே அந்யபரங்ஙள ல்ய ப்ரக்ரணத் தில் அகாஷ் இந்ரீயங்ஙளிலேயாகவம், இந்ரீயங்ஙள த்மாந்ரீகளிலே யாகவம் ஓதுகிற வாக்யம் ச்ஸங்ரவீஷெபர் எனறு ப்ரவீஷாதி ப்ரயோசன பணணின் நிபுண ச்ஸங்ரயம் || இங்ஙனலலாதபோது சாதிகாஹ்ர கர்ய ஃகளாகவம் கெவல விகாரங்ஙளாகவம் இந்ரீயங்ஙளை எண்ணுகிற ஷாஸ்த்ரங்ஙளோடே விரோதமுண்டாம். ஸ்ரீகீதா மாயத்திலும் ஷ்வேபா தான த்வ்யங்களைப் பிரியக காட்டி இந்ரீயங்ஙளை ஷ்வேபத்ர த்வ்யங்ங ளென்று அருசிசசெயதார,

[இந்ரீயங்ஙளின் பரதிக்ஷேத்ர பிரநதவம்]

இவ்விந்ரீயங்ஙள பதினென்றும் பூதீவ்யாதி த்ரவங்ஙள போலே ப்ரத்யேக் அஸ்யாதங்ஙளாய ஷ்வேபாககு தனிததனியே விபக்நங்ங ளளாயிருக்கும்.

1 'तेषां त्वय्ययान् सूक्ष्मान् पणामयमितोजसाम् ।

सन्निवेश्यत्पमात्रासु सर्वभूतानि निर्ममे ॥ '

(தேஷாம் தவயவாந ஸூக்ஷ்மாந ஷ்ணாணுமபயமி

தௌஜஸாம்)

ஸந்நிவேஸ்யாதமமாத்ராஸு ஸாவபூதானி நிர்மமே ||)

எனறதும் இந்ரீயாந்ரோபலக்ஷணம் || மஹாதி பூதஸ்ஷ்மப்ய்ந்ந த்ரவங்ஙளாலே அக்ஷயஸ்யாயியாயிருப்பதொரு ஷ்ஷ்மசரீர் பிறககுமென்று சாஸ்யா சொன்னதுவும்

2 'आहल्यैकोन विशत्या सूक्ष्मदेहः प्रजायते '

(ஆஹதயைகோந விம்சதயா ஸூக்ஷ்மதேஹ: பரஜாயதே)

1 மனுஸமருதி 1-16 அளவிலலாத தேஜஸஸை யுடைய ஆறுகளான அநத அவயங்ங்ளினுடைய ஸூக்ஷ்மங்ங்ளான அம்சங்ஙளை ஜீவாதமாககளில் சோதது எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸருஷ்டித்தார

2 ஒன்றுசோநது பததொனபது தத்துவங்ங்ளினுலே சூக்ஷ்மமான தேஹம் உண்டாகிறது

என்று ஆனந்தானுமே சங்கீதததுவும் அந்நரவாக்யமூலமாகையாலே
அவிசம்பளியு ||

[தருமதா நிருபணம்]

வாஹீந்ரீய விஷயங்களான சந்தாதிசுண விசேஷங்களுக்கு அந்நர
ங்களான த்ருவங்கள மூதங்கள். இவை சூக்சமங்களென்றும், சூலங்
களென்றும் இரண்டு வகை. சூக்சமங்களை அவிசேஷங்களென்றும்
தந்நாந்ருவங்களென்றும், சூலங்களை விசேஷங்களென்றும், மூதங்களென்
றும் விசேஷிததுச சொல்லும். இசுரச சர்க்காதிசுருககுபபோலே
சுண விசயததாலே இந்த சூக்ச சூலவிசாசு தந்நாந்ருவகளில் சுண
ங்களுக்கு சூடு த்ருவாதி விசாசுமற்று, அசுர. த்யுபலம்ய. மயதையுமற்றிரு
கும். த்யுபலம்யசுண விசாசுததாலே சூலங்களில் சாந்ந த்ரு மூ
விசாசுமுண்டாகிறது. சந்தாதி சுணங்கள் தனனையே தந்நாந்ரு
களெனதார்க்கு சந்தாதிசுணங்களை மூலதருதி எனதாசுகுபபோலே
தாந்நாந்ருவி த்ருண விசேஷமும வரும். அஹாரமும தந்நாந்ருவை
தும் மஹாநுடைய விசேஷங்களென்றும் சொல்லுகிற த்ருணயசுமபுசு
சுதி விசுத || தந்நாந்ருவை மூதாதிசுலே லயிசுகுமெனகிற வாக்ய சாந்
ததைசுகொண்டு தந்நாந்ருவை ஐநதும் தாந்நாஹாரததிலே திறசு
மென்றும், இவை, ஐநது தந்நாந்ருவகளில் நினறும்டையே அகாசாதி
மூதங்கள் ஐநதும் த்ருதாந்ருவை திறசுகுமென்றும் சிலா நாவஹி
தார்க்கு. இது தருதிகள ஂடரு. கெவல விசுதிகள ததினறு எனறு
எண்ணுகிற அந்நரண சுதிசுகளுக்குச சேரும். அகாசததில் நினறும்
வாயு திறசுகுமெனருபபோலே சொல்லுகிற மற்றுளள தல சுதிசுகளி
னுடைய சுவசயததுசுகு அநுசுணமனறு. தாந்நாஹாரததினுடைய
தருதருதரு தந்நாந்ருவனததில் த்ரு த்ரு மூத சஹாசு க்ருமாதி கலதநைகிசு
கதி. வேறே சிலா த்ரு த்ரு மூதங்கள் தருதருதரு மூதங்களுக்கு தா
தாந்நாந்ருவை சொல்லுகிற தல சுதி சூதிகளைததாந்நாந்ருவை தரு
ங்களான சூக்ச மூதங்களில் நினறும் தருதருதரு தந்நாந்ருவங்களும அகா
சாதிசுகளான ஓரொரு மூதங்களும் திறசுகும். கந்நதந்நாந்ரு வேறொரு
தந்நாந்ருவதுசுகு காரணமனறிககே துதிவிசாசுகிற மூதமொனறையும்
தந்நாதிசுகு மெனதாசுகள. இத்புசுததில் அகாசததில் நினறும்

வாயு பிறககு மெனருப்போலே சொல்லுகிற விடங்களில் உபாதின விசயங்களான அகாசாதி ஶ்வுங்கள் தன்மாந் விசேப பரங்களாம். உபாதின விசயங்களான அவை தானே உத்தரோத்தர தன்மாந்களையும் அகாசாதிங்களான பூவ் பூவ் பூதங்களையும் விவக்ஷிக்கின்றன வென்னுதல், இங்கு பூதஸூழியைச்சொல்லி தன்மாந் சூழிககு அநுக்தி எனனுதலாம். அப்போது பூழியில நின்றும் அபிசிகளென்றது தொடங்கிச் சொல்லுமது விரூபமாம்.

சில புராணாதிங்களில் ப்ரதிதிவாஸ்யததைக கொண்டு பூதாதி யில் நின்றும் ஶ்வுதன்மாந் பிறககும இதில் நின்றும் அகாச, அகா ஶததில் நின்றும் ஶ்ப்ஷ் தன்மாந் இதில் நின்றும் வாயுவென்றும், மேலும் இக்ரமத்திலே சிலா சொல்லுவாகள இப்பஷ்ஷத்திலும் அகாசததில் நின்றும் வாயு எனருப்போலே சொல்லுகிற விடங்க ளெல்லாம் தன்மாந் தூரமாகக்கொள்ளுதல், காரண விசய வாய்விதி ஶ்வுங்கள் ஶ்வு வாய்விதி பரங்களாகவும் கார்ய விசயவாய்விதி ஶ்வுங் கள க்ரமபாவிசூக்ஷ்ம ஶ்வுவாய்விதி விசயங்களாகவும் கொள்ளுதலாம். ப்ரகூதிகள எட்டு எனகிற இடத்திலே பூவ் பூவ் பூதங்களையும் மடக்கி விவூதிகள பதினொன்றை பதினாறு எனகிற இடத்திலே ஶ்ந்ரியங்களடனே ஶ்வுதி விசயங்களையும் கூட்டவேண்டுமபடி நிறகும். ஶ்ரூதியில் உதாஶரண விசேப வாரஸ்யததைககொண்டு சிலப் பூவ் பூவ் பூதங்கள் உத்தரோத்தர பூதங்களுக்கு நிமித்த காரணங்கள். தந் தாம் தன்மாந்களை, இவற்றிற்கும் உத்தரோத்தர தன்மாந்களுக்கும் உபாதின காரணமென்பாகள. அப்போதும் உபாதின ப்ரகரணமும் பூதங்களினுடைய பஹு பவன ஶ்ரூதியும்

1 ' அந்யவஸ்தே ச சலிலே '

(அகநயவஸதே ச ஸலிலே)

1 'वायवस्थे च तेजसि'

(வாயவஸதே ச தேஜஸி)

இத்யாதிகளும் ஸ்வரஸங்களாகாது.

சூக்ஷ்மஸ்ததாலே உராதானமாயும் ஸ்தூலஸ்ததாலே நிமித்தமாயும் நிறகிற ஈகாஷாடியில் நின்றும வாஷாடிகள பிறககினறனவென்று விவக்ஷிக்குமதுவும் அதிவிஸ்தம

இப்படி மற்றும் தோற்றும் நிர்வாஹங்கள் தோறும் ஓர்ஸ்த திலே மிகுதி சுருக்கம் இருக்கக காணகையாலே இவறறினு டைய உத்பத்தி க்ம் ஆனபடியாகிறதென்று உபேக்ஷிதது, இவறறில் காட்டில் ஆத்மாவின வேறுபாடு தெளிகைக்காக இவறறின ஸ்வரூப விபாகமாத்ததையும் உத்பத்திமாத்ததையும் த்ரதானமாக சிலா அநுஸந்திப பாகள்.

[பஞ்சபூத நிருபணம்]

இப்பூதங்களில் ஷஷ்டாதி குணங்கள் நிறகுமடைவை யதாஸம் 2 'பூ நிலாய வைந்துமாய' எனகிறபாட்டிலே அநுஸந்திப்பது வாஷாதி பூதங்கள் நாலில் ஸ்பர்ஷ முதலாக உத்தரோத்தராதிவ்ய வுஷேஷிக் ரும் இசைவாக்கள். உத்தரோத்தர பூதங்களில் தூர் தூர் பூத ஸ்ஸர்ஸத்த தாலே உஷ்ண ஜல் எனனுமாப போலே ஷஷ்டாதி குணங்கள் தோற்று கினறனவென்று சிலா சொல்லுவாக்கள் தூர் தூர் பூத த்ந்மாந்ர களோடே கூடின த்ந்மாந்ரகளாலே பிறககையாலே குணாதிவ்ய மென றும்சொல்லுவாக்கள் கரகையில ஶுய் போலே காரண த்ரூஷியில் குண் கார்யத்ரூஷியிலும் நிற்கிறதென்றும் கொள்ளுவாக்கள் அதூர் ஸ்வாவோ த்பத்தியாலே தத்வாந்தர தரிஸணநையாளுலும் த்ந்நீகூத பூத விக்காரங்கள்

1 விஷ்ணுபுராணம் 6-4-22 தேஜஸஸானது வாயு எனகிற அவஸதையையுடைத்தாயிருக்குமபோதும்.

2 திருச்சந்தவிருததம்—1.

ப—ப—6

அவ்வோ மூல ஸ்வாவயங்களை விடாமையாலும் இவை எண்ணி முடியாதபடி இருக்கையாலும் பृथிவியளவிலே தத்வாணை பயிச்சிக கிறது

[பஞ்சீ கரணம்]

பஞ்சீகரணம் பண்ணுமிடத்து.

1 'व्योन्नोर्धं भागश्चात्वारो वायु तेजः पयो भुञ्जं'

(வயோமநோராதத பாகஸ்சாதவாரோ வாயு தேஜ பயோ புவாம்)

இत्याதிகளில் படியே தன கூறு விஞ்சியிருக்கையாலே

2 'वैशेष्यात् तु तडादस्तडाद'

(வைஸேஷ்யாதது ததவாத: ததவாத:)

3 'त्रयात्मकत्वात् भूयस्त्वात्'

(தாயாதமகதவாதது பூயஸதவாத)

என்கிறபடியே பாகுயத்தாலே வ்யவஹர் நடக்கிறது த்ரிவூக்ஷரணம் சொன்னவிடம் பஞ்சீகரணாதிக்கும உபலக்ஷணம் || த்ரிவூக்ஷரணாதி களில் மூதான்தர ரூபம் சம்ஸர்த்ததாலே தோற்றுகிறதென்று ஶ்ரீதி சொன்ன ந்யாயத்தாலே அகாசத்தில நீலதாதிடனும், வாகுஸில சூரமி ஶீதலதாதிடனும், வஹ்மில சூல க்ஷணதாதிடனும், ஜலததில வர்ண ரசான்தராதிகளும், ப்ரதீவியில ஸ்ணதாதிடனும் பஞ்சீகரணாதிடனா யாகவந்த மூதான்தர சம்ஸர்த்ததாலே தோற்றுகின்றனவென்னுமிடம் ஶ்ரீமோபபத்திகளாலே அறிந்து கொள்வது

1. ஆகாசத்தினுடைய பாதி பாகமும் வாயு, தேஜஸ், ஜலம், ப்ருத்வீ, இவைகளினுடைய நானு பாகமும் சோந்தது பாதிபாகமும்,

2, 3 சாரீரக ஸூத்ரதிரம் 2.4-19, 3-1-2 அதிகமாக இருப்பதி னால் அந்த பூதம் என்று சொல்லுகிறது இரணதேரம் சொல்லி யிருப்பது அதயாயத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறது தேஹத்திற்குக் காரணமான வஸதுக்கள் ப்ருத்வீ அப தேஜஸ் இவை மூன்றும் சோந தவைகளாகையினால் ஜலத்தைக் தனித்து சொல்லியிருப்பது அது அதிகமாயிருப்பதனால்

தநாந்ரேகனிலே ப்ஞ்சீகரணமாககி ப்ஞ்சீகரித்த அங்ஙனகளை ஆகா
 ஶாடிகளென்று சிலா சொல்லுமது தரஶ்பரிஶணனை பண்ணுகிற ஶ்ருதி
 ஶ்ருதி புராணாடிகளுக்கஞ்ச சேராது

[ஆகாச நிருபணம்]

இபஶூதங்ஙனில ஆகாசம் அவகாசபுரதன் பண்ணுகையாவது
 ஶர்ஶவ் த்ருவங்ஙனககு புதிஶதி பண்ணுதொழிகை இது பூவ் த்ருவ
 ங்ஙனககும துல்யம் ஆகாசம் னனருரு த்ருவமிலலை னனறும்,
 இததை அதிந்ருத்யமெனறும், இது நிய நிரங்ஷ விஶுவாயிருக்கிறதென
 றும் சாவிக வுதிர வுதிரகாடிகள சொல்லுமது ஶுபலஶ்ம் யுத்ய:ஶம
 விருத்ம் இததை ஶவ்ந்ருத்ய புத்யக்ஷவெவ்மென்று சிலா சொல்லுமதுககு
 ஶவ்ந்ருத்யவ்ம் இந்ருத்ய புத்யக்ஷமென்று பபாருள கொள்ள புரதம் |
 வாய்வாடிகள நாலு ஶூதங்ஙனம் ஶுபரதன் புத்யக்ஷங்ஙன. வாயுவில ஶுபர
 மாத்ருமே புத்யக்ஷம், த்ருவமனுமேய் னனறும் வுதிரகாடிகளுக்ககு தை: ப்ருதிக்களி
 லும் ஶர்ஶரூபாதி ஶுணங்ஙனகளை புத்யக்ஷங்ஙனென புரதிக்ங்கும. தம:
 புரதிதியில பாரிவாவயவங்ஙனனுதைய நிலஶுணமாத்ருமே புரதிக்ங்கி
 றது னனபார்க்கும தமஸஸென்று ஒரு த்ருவாந்ரம் னனபார்க்கும
 சாஶுஷ புத்யக்ஷாஶாவதரூபிலே நிலரூபஶ்ருதி புரதிக்ங்கெனபார்க்கும
 ஶுபலஶ்ம் விருத்ய கல்பநா ஶுரவாதி துபம் வரும.

[பூதங்ஙனின காரயம்]

இபஶூதங்ஙன ப்ஞ்சீகரணாதி புரதிக்ங்கியாலே சோதது கம் விபா
 கானுஶுணமாக புரூஷ ஶெதததாலும் கால ஶெதததாலும் ஶுஶ்யஶுஶுபகரண
 ஶுஶ்யஸ்தான ஶுஶயதனங்ஙனாயக்கொண்டு புரணமிக்ங்கும் புரூஷமென்று
 ஶுபகாதித்ய த்ருவமாய இது பாரிவ த்ருவங்ஙனகளில் த்ருவகதிநாஶ்வஸ்தைக்கள
 பால அநியதமாக வருகிற பூதிக்ங்கிதெஜு வாயுரூபாவஸ்தைக்களை அடை
 கிறது னனபார்க்கு கல்பநாலாஶ்வமுணடாகிலும் த்ருஶுண த்ருவததினு
 தைய நியதகம் ஶூதஶ்ருதி சொல்லுகிற நிய நிதூப துரபஶ்வ ஶாஶ்வ
 களாலே வாத் கண்டு கொள்வது. ஶுஶயதனங்ஙன ஶுவாதி ஶெதத
 தாலே சதுவிக்ங்கங்களாயிருக்ங்கும் நாகாந்ருத்யமாகவ்ம், ஶுவாந்ருத்ய

மாகவும் எண்ணின் இடம் ச்யாவர நாகங்களுக்கு உபலக்ஷணம்।
 யுக்யாபாசங்களாலே ச்யாவரங்களில் மோகங்களில் இலலை என
 பாகக்கு ஜஹ்மத்திலும் தேஹாதிருகமான அஹ்ம இலலை எனன ப்ரஸங்
 கும். இப்படி மோகப்யந்த கர்யங்கள் எல்லாம் ப்ர தாஹாதி ந்யாய
 ததாலே அவஸ்தாந்தரபத்ரிபுண ட்ரவ்ய தானே எனனுமிடம் சர்வப்ரபாநு
 குண்। அவயவி விவர்பிவ்யகாதி ப்ரங்களை சர்வ ப்ரபாந விருஹங்கள்

1 'அவிமீவதிருமாவ ஜந்மநாஷ விகல்பவத்'

(ஆவிபபாவதிருபாவ ஜந்மநாஷ விகல்பவத்)

இயாதிருகக்கும் அவஸ்தாந்தரபத்தியிலே தாத்ப்யம்।

[தரிசுண விஷய பக்ஷாநகர நிரஸநம்]

புணுட்ரவ்யத்திலே சமுட்ரத்திலே வுட்ருட்ரங்கள் போலவும், சர்வ்ர
 னுக்கு க்ரீஹாந்ருகங்கள் போலவும் அவன கைவழியாக விழுவ
 தெழுவதாகிற ப்ரஹ்மங்களினுடைய யுகபத் க்ரம சூத்ரிப்ரங்களை யுஹ
 ப்ரபக்ஷ் வஹ ப்ரமானுகுண்। வேதஸ்ப்ரடாய விசுஹ்ட்ரமயததாலே யுகபத் சூத்ரி
 ப்ரகாராதிருகளையும் உபலக்ஷமாபாவமாத்ரததாலே மூல்ப்ரகூதி முதலான த்ரவ
 ங்களையும் இலலை எனனும நிர்ஹ்ர மிமாஸகாதிருகள் வேதவிஹ்ரதா
 இவறறற இசைநது ப்ரவ்விசாதி த்ரவமாத்ரததைப்பற்றின ப்ரக்ஷ் ப்ரவ்விச
 ப்ரதிபாதிருகளான ப்ரஹ்ம வக்யங்களாலே வாதிதம்।

[ப்ரகருதயாதி தத்வங்களில் ஏற்றச் சுருககத்திறகுத் தாத்பாயம்]

அஹ்ம ஶாஸ்த்ரங்களில் சில இடங்களிலே ப்ரவ்விசாந் ப்ரமாஹ்மா
 என்றதுக்குத் தாத்ப்யத்தை

1 'अन्यश्च राजन्' स परस्तथान्यः पञ्चविशक ।

तस्थत्वादानुपश्यन्ति ह्येक एवेति साधयः ॥'

(அநயஸ்ச ராஜந் ஸபரஸ்தாதநய: பஞ்சவிம்ஸக: |

ததஸ்ததவாதநுபஸ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதிஸாதவ ॥)

என்று மஹிதானே அருளிச்செய்தான். இஃவரணே ஷட்விஷ்ந் என்று தல ஸதவிஷ்ந் என்றதல எண்ணவே ஸாத்மென்று ஸ்திதானே சொல்லிறிறே ப்ருதியில் தமோஸாவஸ்யாடிகளிலே ஒன்றைப் பிரிய எண்ணி ஸதவிஷ்ந் என்று எண்ணலாம். இஃவரனுடைய அந்தர்யாமி ரூபத்தைத் தனித்தெண்ணி ஸதவிஷ்ந் என்கிறதென்று சிலா சொல்லுமதுக்கு ஔச்சியிலகை. தைச்சிரியாடிகளில் ஸுஷ்டி வாக்யங்களைக் கொண்டு ஷட் ஧ாதுவாத் சொல்லுவார்க்கு மற்றுள்ள ஸ்த்யாடிகள விரோதிக் கும த்ரவங்களைச் சுருங்கச்சொன்ன இடங்களிலே ஏறச்சொன்ன இடங்களைக் கூட்டிக்கொள்ள ஸாத்ம் |

2 'क्षीरादिं तत इदं च ततो दधीति क्षीरात् दधीति वदतामपि किल को विशेषः ।'

(க்ஷீராதிதம் தத இதம் ச ததோததீதி க்ஷீராத ததீதி வததா மபி கில கோ விசேஷ:)

என்றாகளிறே, இங்ஙன கொள்ளாதபோது ஸத்யாவாக்யத்தைக் கொண்டு சததும் தைவந்நங்களும என்று சதூர்யாதுவாத் ஸஸங்க்கும வுதிகா ஒருவரும் இசையாத த்ரவங்களைக்கூட்டி ஷட் விஷ்ந் த்ரவ் சொல்லும் பக்ஷ் ஸாத்ம் ப்ரிஹாடிகள இல்லாமையாலே அநாத்ரணிய் |

1 பாரதம், சாந்திபாவம் 323-78 ஓ ராஜாவே, அநதப் பர மாதமா வேறு, அபபடியே இருபத்தைநதாவது ததவமாகிய ஜீவாதமா வேறு, அநத ஜீவாதமாவிறகு அநதராதமாவாக இருப்பதினால சில பெரியோர்கள் இருவரையும் ஒன்று என்றே அறிகிறார்கள்.

2 இது பாலிலிருந்து உண்டானது, அதிலிருந்து இது உண்டா யிற்று, அதிலிருந்து தயிர் உண்டானது, என்றும் பாலிலிருந்து தயிர் உண்டாயிற்று என்றும் சொல்லுகிறவர்களுக்கு என்ன விசேஷம்.

திஃ எனறொரு நிய விஹு தவததை ஹேனுகா கட்டினதும் தவபீகி யில் பரிசஸ்யாதமனறு. திஃ ஸுப்யாதி சொல்லும் இடம் ஸ்வாந்தரி ஷாதி ஸுபிவாக்யம் போலே அந்யதாஸித்யமாகையாலே தவ்வாந்தரகல்பக மாகாது. அகாசம் ஸூயதி விசோபிகளாலே விஹுமாயககொண்டு திககுககளாகிறதென்றும் அஹாரம் இப்படியாகிறது என்றும் சிலா சொல்லுவாசன. இப்படியக கொண்டாலும் இவை இரண்டும் இல்லாத ததாங்களில் தூதவாஸந்நவ பூவியாதி வ்யவஹாங்கன எல்லாம் உசிதோபாதி விசோபிகளாலே நிவ்ஹிககவேணும் காலபரிவந்தி யையும் ப்ராண வலததாலே நிரஸிககலாம்.

[கால நிருபணம்]

காலமாவது ஷுணாதி பராத் பரீயந்தாவ்ஷேததையுடைததாய் ஹூத ஹிவ்யத் வர்தமான் ஜ்யேஷ்ட கனிஸாதி வ்யவஹாங்கனககு விசோபிகாரண மாயிருப்பதொரு த்வம் । நியமான காலததில் ஷுணாதினை சிலா உபாதிங்களாலே வந்த பரிஷேதங்கனென்பாக்கன .

1 'காலம் ச பவதே ததர'

(காலம் ஸ பசதே ததர)

இத்யாதிகளாலே காலம் விகாரியாயத தோற்றுகையால ஷுணாதினன கால விகாரவிசோபிகனென்று சிலா சொல்லுவாக்கன

2 '஁காஸ்ய க்ரியா ஸம்கயா கால:'

(஁காஸ்ய க்ரியா ஸம்கயா கால:)

எனகிற ஸ்ரீந்யாயதவ் அந்யததுககும் காலோபாதி ஸவூபம் சொல்லுகை

1. பாரதம் சாநதிபாவம் 196-9 அந்த நிததிய விபூதியில் அந்த பகவான் காலததை பரிணுமததை அடையும்படி செயகிருன

யிலே தநயம் । ஜெனாடிகரணத்தில் காலவிஷயமாப்யமும் காலநிராகரண
புரமன்று எனனுமிடம்

1 'ரூபாந்தரம் தத தவிஜ காலஸமஜகூம்'

(ரூபாந்தரம் தத தவிஜ கால ஸமஜகூம்)

2 'புருஷ புருஷ கால வ்யகத முகதா யதிசசாம'

(புருஷ புருஷ கால வ்யகத முகதா யதிசசாம)

இயாதி ப்ரமாண சம்ப்ரதய ப்ரத்யங்கனையும், ப்ரத்ய தன்னில வாக்ய ஸ்வாஸ்யத
தையும் கொண்டு அறிந்து கொளவது. உபாதி ப்ரபராமாத்ததைக
கொண்டு காலமென்று வேறு ஒரு தரமில்லை எனகிற வாக்யமதம் ப்ரத்ய
ப்ரத்யபுரணபுரணதாபம் வாக்யங்கனாலே வாதிதம் । உபலப்ததையும்
அபரமததையும் விட்டு உபபதிமாத்ததாலே கலிப்பபாக்கிறே லாவ
தக் உத்தரமாவது

3 'அநாதிபகவாந கால:'

(அநாதிபகவாந கால:)

என்ற சாமானாடிகரணமும் அந்யபரம்.

4 'நித்யம் ஹி நாஸதி ஜகதி'

(நித்யம் ஹி நாஸதி ஜகதி)

1 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-24 ஓ மைதரேயனே, காலம் என்று
பெயருடைய அது பகவானுடைய மற்றொரு ரூபம்

2 ஸ்ரீஆதம் ஸிததி மங்களசலோகம். புருஷன் ஜீவாத்மா, காலம்,
மஹான் அஹங்காரம் முதலியவைகள் முகதாதமாக்கள, இவைகள்
எந்த பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை (அனுசரித்து நடக்கிறார்களோ)

3 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-26 அநாதியான காலமானது
பகவானுடைய விபூதி என்றபடி

4 பாரதம் - சாந்தி 347-32 இந்தலோகத்தில் (அந்த நாரா
யணனைத் தவிர) நிததியமான வஸது இல்லை.

இत्यादிகளைக்கொண்டு காலத்துக்கும் उत्पत्ति நாசं சொல்லும் பஃ அநாத்மன்த்வ வசன ததாலும், காலம் ஒரு காலத்தில் இல்லை என்றால் சுவசனவிரோதம் வருகையாலும் நிரஸ்தம் । அஃ சாஸ்த்ரங்களில் காலோत्பத்தி தோற்றுமிடம் परिच्छिन्न காலாதி பரம் । லீலாவிஹீதியில் காலம் उत्पत्ति விமாசாவததாய், நியதிவிஹீதியில் விஹீத்யநுரூபமாக நியத்யாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுமது காலஹ்நி கல்பனத்திற்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஒன்றே நியத்யுமாய் அநியத்யுமாய் இருக்கும் என்றால் அநேகாந்த்வாதம் ப்ரஸங்கிகையாலும், விஹீதிமேதம் விரோதம் அநமலலாமை யாலும், லீலாவிஹீதியில் அஹோராத்திராதி விபாகத்தையுடைய ப்ரமவ்யோமத்தில் அநபாய ப்ரமாவ்நித்யான நியதிநித்யானுலே ஒரு பகலான நடப்பையும் பற்றி சொன்னதாமதத்தை அங்குதேவதேவ சேதனாசேதனங்களினுடைய வ்யாபார ப்ரபலாபகக் காலாதிநி பௌவ்யம் கொள்ள வேண்டுமென யாலே

1 'ந காலஸ்தத்வ வை ப்ரம'

(ந காலஸ்தத்வ வை ப்ரம)

2 'கலாமுஹூர்தி மயஸ்ச காலோ ந தத்விஹீதே: ப்ரணாம ஹேது:

(கலாமுஹூர்தி மயஸ்ச காலோ ந தத்விஹீதே: ப்ரணாம ஹேது:)

3 'திவ்யம் ஸ்தானமஜரம் சாபரமேயம்'

(திவ்யம் ஸ்தானமஜரம் சாபரமேயம்)

இत्याதிகளுக்கு காலவிசேஷ நியதி ஜராநிவராதபடி ப்ரஸஹ்ய விசேஷ மே அங்குள்ள விகாரங்களுக்கு நியதிமென்கையிலே தாப்யம் ।

1. பாரதம்-சாஸ்திர-196-9 அந்த நித்ய விஹீதியில் காலமானது சகதியுடையதல்ல

2 விஷ்ணுபுராணம்-4-1-84 காலம் எந்த விஹீதியினுடைய மாறுதலுக்குக் காரணமில்லையோ.

3. பாரதம்-மௌசல-5-27 ஆகாசத்திலிருக்கிற அந்த இடமானது கிழத்தனமில்லாதது, அளவிடமுடியாதது.

उत्तरप्रकारं तन्नुल्लेखे परमपदतिले कालमिलले एननुम पक्ष
 मुम कपियुम कालततुकु विभुत्वं कोण्डाल ईश्वरनुकतु सर्व
 व्याति कुडुमपडि एन? अन्यतरकर्मादिकल इललामेयाले विभु
 द्वयततुकु अन्योन्य सयोगं कुडालीतेर एननिल? इन्द्रियादिकलान
 कारणङ्कलाननरिके इरुक कुम ईश्वरनुकतु ज्ञानादिकलानतताङ्कल
 कल्पितत कडडालीले विभुकककुतुम अन्योन्य सयोगं कल्पिक
 लाम विशेषिततु ईश्वरल्ले व्यापकनननुम, महरुलललव
 येयललाम इवनुकतु व्याप्यङ्कलननुम कोललुमतु नियन्तु
 नियाभ्य भ.वादिकलान कुडडि कोललुकिरतु ईश्वरन सर्वतति
 लुम अन्तर्बहि व्यप्तिनननुम श्रुतिकु संभवद्विषयततिले तात्पर्य इल
 ङनल्लरतडोतु ईश्वरन तननुडालय धर्मभूतज्ञानततुकु वहि
 व्यप्तिकु प्रसङ्गिकु आकयाल अकाल काल्य शुद्ध सत्त्व विभूति
 यिलुम कलसद्भावततुकु विरोधमिलले.

[சுதத ஸதவ நிருபணம்]

शुद्ध सत्त्वमावतु रजस्तमो रहितमाय विलक्षण सत्त्व गुणाभ्रय
 मायிருப்பதொரு ட்ரவ்ய் இதில் சத்வ் வந்தகசுவ சஜ்ஹெதுவாகாது.
 இதட்ரவ்ய் ரஜா சிஷாபிக்ரதனன சுவந்ரவாமியுடைய ஸ்ரூப ரூப குண
 விभूति चोर कारगृहमात्र लीला विभूति போலனனரிககே, கமோபாபிக
 ஶரீரததைவிட்டு ட்யா தந் ஫லவிசேய யோகததாலே உபாயோபேய் பூதனன
 நிரூபாபிக ஶரீரிரையப பெற்றவாகனககு தக்ஷேட்ய் ஸ்வரஜ்யஸ்தான
 மாயிருக்கும். இததை அபரிந்ஷேய ஸ்ரூப ஸ்வம்வ மெனனது தமஸஸு
 ககுமேல எனனதுககு விरोधं வாராதபடி நிர்வஹிககலாம அண்டத
 திறகுப புறம்பே லோகங்கல் இலலையெனனும, மூலப்ரஹ்மியினுடைய
 ப்ரதம விகாரமான சூக்ஷ்ம ப்ரதேஷ விசேஷமே ப்ரமபத்மெனனும கோலலும
 பக்ஷங்கல தம: பரத்வாதி ஶ்ருதி வலததாலும இததை விஷாடிகரிககிற
 ஶாஸ்த்ரங்கலாலும நிரஸ்தாங்கல, அப்ராகுத தேஷவிசேஷமுண்டானாலும
 அங்கு சப்யய்யமாயிருககிற விப்ரஹ் மஶ்ஶ்பாடிகங்ககு நியத்வ் கோன
 னவிடம் தேவாகங்ககு அமரத்வ் கோனனாப போலவம் வாய்வந்தரிஷ்
 ங்கங்ககு அமரத்வ் கோனனாப போலவம் சிர்காலஸ்யாயித்வப்ரமாயித
 தனையனனே? எனனில; தேவாடிகங்ககுப போல இவறறிறகு
 விசேபிதது உபநிஸ்யவாடமில்லாமையாலும,

1 'ததாकाशं सनातनं'

(ததாகாஸம் ஸநாதநம்)

2 'सदा हि तस्मिन्निवसामि देवाः'

(ஸதா ஹி தஸமிநிவஸாமி தேவா')

3 'नित्यं नित्याकृतिधरं'

(நிதயம் நிதயாகருதி தரம்)

4 'नित्य सिद्धे तदाकारे'

(நிதய ஸிததே ததாகாரே)

5 'ध्यातव्यो नित्य लोकस्थ'

(தயாதவயோ நிதய லோகஸ்த:)

இत्यादிகளாலே விசேபித்து நित्यत्वं சொல்லுகையாலும், आगमविरुद्धமாக अनुमानं சொல்லில் அதிர்ஷ்டம் வருகையாலும் परमपदத்தில் नित्यमायस சொன்னவை நित्यங்களாகலாம் नित्य प्राचुर्यத்தாலே नित्यविभूति व्यपदेशः । அதில் उत्पत्तिक्रमसिद्धमன்றிகளே स्वभाव नियमமான शब्दादि गुणकமத்தாலே आकाशादि विभागमुपपन्नं । अप्राकृत

1 அநதப பரமாகாசம் எனப்படும் பரமபதம் எப்பொழுதும் இருக்கிறது

2 'ஓ தேவதைகளே' அநதப பரமபதத்தில் எப்பொழுதும் வஸிகிறேன்

3 பாரதம் நிததியமாயும் நிததியமான விககிரஹத்தை தரித்துக் கொண்டிருப்பவனாயிருக்கிற

4 பெளஷ்கரஸம்ஹிதை—எப்பொழுதும் இருக்கிற அநதபகவானுடைய திவஸிய மங்கள் விககிரகத்திலும்

5. நித்யமான லோகத்தில் இருக்கிற பகவான தியானம் செய்யத்தக்கவர்

பஞ்சபூங்கள் பஞ்சோபநிஷத் ப்ரதிபாஷங்களாய் பஞ்சசக்திகள் என்றும் பேராயிருக்கையாலே ஸ்ரீமத் விஸ்வாசிகளை பஞ்சோபநிஷம்சயங்களுள்ளும் பஞ்சசக்தியங்களுள்ளும் சொல்லுகிறது இப்படியே இத ட்ரவ்ய ஸ்ரீகுண ப்ரகாஸோபயோகாடிகளாலே ஸ்ரீபாஷ்யமென்றும், அநுகூல ஸ்வபாவையாலே அநந்தமென்றும், அத்யந்த மோக்யமாய்க்கொண்டு ப்ராயமாய்க்கையாலே ப்ரஸப்தமென்றும் சொல்லுகிறதாய்கையாலே இப் பாசுரங்களில் அபாந ப்ரதீப்தியைக் கொண்டு அத்யந்தரங்களை க்ரஹிப் பாகத் து அவகாஸமிலகை.

*தீவகை மாற்றியனரோ தேரிலாரணம் பாடிய நம்
தேவகி சீராமகனா திறம்பாவருள சூடிய நாம்
மூவகையாமறியாத தததுவததின முகமறிவார
நா வழியே நடத்தும் நடையார்த்தம் நடந்தனமே

7

इति श्रीकविनार्किक मिहस्य सर्वतन्त्र स्वनन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य वृत्तिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीयः ॥

*(ப-ரை, அன்று - பாரத யுத்தாரம்பகதிலே, தீவகை - கெட்ட பிரகாரத்தை, மாற்றி - போக்கடித்து, ஓர் - ஒப்பற்றதான, தேரில், ஆரணம் - உபநிஷத்தை, பாடிய - உபதேசித்தவரான, நம் - நம் முடைய சுவாமியான, தேவகீ - தேவகியினுடைய, சீர் - கலயாண குணங்களையுடைய, மகனா - திருக்குமாரனாக அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய, திறம்பா - சலிக்காததான, அருள - கிருபையை, சூடிய - சிரஸா வஹித்தவர்களான, நாம், இதுமேலே 'நடந்தனமே' என்பதுடன் அநவயிக்கிறது, மூவகையாம் - மூன்று வகையான அறியாத - ஒன்றையும் தெரிந்து கொள்ள சக்தியில்லாத அசேதன மரண, தததுவததின - தததுவததினுடைய, முகம் - உட்பிரிவுகளை, அறிவார் - அறிந்தவர்களான பராசர்பாராசாய ஸ்ரீ குருகேச ஸ்ரீமந் நாதாதிகள், நாவழியே - நாககின் வழியாக, அதாவது அவர்கள் உபதேசித்த பிரகாரத்திலே, நடத்தும் - அவர்களுக்குப் பின்புள்ள ஸ்ரீயாமுநயதிவராதிகள் பரவசனம் செய்த, நடை - மாகக்கத்தை, பார்த்து, நடந்தனம் - நடந்தோம்.

श्री:

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परमं धिकारः चतुर्थः ॥

(நான்காவது பர தத்வாதிகாரம்)

[ஈசவரலக்ஷணம்—ஈசவரனுடைய காதருதவ பரேரகதவாதிகள - அவாப்தஸமஸ்தகாமதவம்-உபாதான காரணதவம்-ஈசவரஸய ஸாவ சரீரிதவம் - சரீரகத தோஷங்களினால் தொடப்படாமல் இருக்கை - துககாதி தோஷங்கள் இல்லாமை - லீலா போக ரஸவதவம் - நிரஹேதுக கருபா நிருபணம் - ஜகத பரஹ மாமசதவ நிராகரணம் - பரஹம் தரைவிதய ப்ரகாரம்-பரஹம்சேதநாசேதந ஸாமாநாதிகரண்ய தாதபாயம் - பேதாபேத பரிணுமாதி பக்ஷ நிரஸனம் - தரிவித பரிசசேதராஹிதயபரகாரம் - தேசபரிசசேதராஹிதயபரகாரம் - காலபரிசசேதராஹிதய பரகாரம்—வஸது பரிசசேதராஹிதய பரகாரம் - திவ்யமங்களவிக்ரஹயோகம் - நாராயணஸய பரதவம் - ஸர்வபலபரததவம் - பஞ்ச பரகார ரூபவதவம் - ஸாவகா மஸமாராதயதவம்-பராபதி பரகாரம்]

*வேலைப் புறமகம் காண்பதுபோல வேத நன்னெறிசோ

நுலைப்புறமகம் காண்டலில் நுண்ணறிவினறி நினறீர்

மாலைப்பெற வழிகாட்டிய தேசிகர் வாசகமே

ஒலைப் புறத்தில் எழுதுகின்றோம் உள்ளே எழுதுமினே 8

*(ப-உரை) வேலை - சமுத்திரத்தினுடைய, புறம் - வெளிப் பிரதேசம், அகம் - உள்பரதேசம், இவைகளை, காண்பதுபோல - பாப்பதைப் போல, வேத நன்னெறி - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட நல்ல மராககத்தை, அதாவது பகவானை அடைவதற்கு உபாயங்களை, சோ - அடைந்திருக்கிற 'நல' எனப்பது வேதத்திற்கு விசேஷணமாகவுமாம், அப்பொழுது அப்பெருஞ்ஜெயமாகையாலே பிரமணங்களுக்குள்

[எச்வர லக்ஷணம்]

உகங்களான चेतनावेदनங்களுக்கெல்லாய் ஒருயிராய்

1 'उत्तमः पुरुष त्वन्य'

(உததம்: புருஷஸ்தவநய:)

என்கிறபடியே உலகு தனனோடொன்றி நிறக வேறு நிற துவன
ईश्वर, सौगतः परिगणितो षोडशविधानुल्लिख्येति अतीन्द्रिय
களாய் शस्त्रैकवेद्यங்களான ईश्वर स्वरूप रूप गुण विभूति विशेषங்களை
निषेधिकक வெண்ணுது

2 'जन्माद्यस्य यतः'

(ஜநமாதயஸய யத)

உகிருஷ்டமானது என்றதாகும், இங்கு உபாயத்தைச் சொன்னது
புருஷாததங்கள் முதலியவைகளுக்கும் உபலக்ஷணம், 'நெறி' என்பது
பொதுவாக வழியைச் சொல்லி, வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற வழியை
அனுசரித்திருக்கிற என்றபடி, நூலை - சாஸ்திரங்களை, புறம் - வெளி
யையும், அதாவது மேல்முநதவாரியாகத் தோன்றும் அாதத்ததை
யும், அகம் - உட்புறத்தை அதாவது தாதபாயாதத்ததையும்,
காண்டலில் - அறிவதில், நுண - குக்ஷமமான அறிவு - புத்தி,
இனறி - இல்லாமல், நினறீ - நிறகிறவாக்ளை, இங்கு புத்தியில்லா
மையைச் சொன்னது காலம் இல்லாமைக்கும் உபலக்ஷணம், மாலை,
தனனை ஆசரயித்தவாக்ளிடத்தில் மிகுநதபீதியையுடையவனை -
பெற - அடைவதற்கு, வழி மாக்கத்தை (பசதி பிரபத்திக்ளை)
காட்டிய - காட்டிக்கொடுத்தவாக்ளான, தேசிகா - பூவாசாயாக்ளு
டைய, வாசகமே - வாதத்தையையே, ஒலைப்புறத்தில் - ஒலையின்
வெளிப்புறத்தில், எழுதுகின்றோம், ஆசாயாக்ள உபதேசித்தத்தை
எழுவுதுமாததிரம் செய்கிறோமேயன்றி நாமாகப் புதிதாய் ஒன்றையும்
எழுதவில்லை என்றபடி உள்ளே - மனதிற்குள்ளே, எழுதுமினே -
ஸதிரமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றபடி.

1. கீதை - 15—17 உததமனாகிய புருஷன் வேறுபட்டவன்.

2 சாரீரக ஸூத்திரம் - 1-1-2 இந்த சேதநாசேதன ரூபமான
பரபஞ்சத்திற்கு எந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து உதபத்தி முதலிய
வைகள் உண்டாகின்றனவோ

இत्याதிகளில்படியே நிவிலஜகதேக காரணத்வமும் சர்வ் ஶ்ரீரீத்வ நிர்வ
 யாதிகளும் முமுக்ஷுஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ முகபாப்யாதிகளும் இஶ்வர
 லக்ஷணங்கள். சர்வகாரியங்களுக்கும் 'ச்யா' என்கிற சத்ய விசிஷ்
 ணையக கொண்டு, இஶ்வரன நிமித்தமாம். ஸ்வரன் சயோகாதி விசேஷங்
 களுக்கு சாக்ஷாதுபாநமானானாகிலும் இராகங்களுக்கு சூக்ஷ்ம சித்சித்
 ஶிஷ்ணயக் கொண்டு ஓபாநமாகிருந்.

[ஶ்வரனுடைய காதருத்வ பரேரகத்வாதிகள்]

இஶ்வரனுக்கு கர்துவாதிகளையும் ஓபாநத்வத்வதையும் சர்வ் விபய
 மாகக் கொள்ளில் விருத்வமாம், நியத் விபயமாயக் கொள்ளுகைக்கு
 நியமக் காரணகிறிலோம், ஆகையால் இஶ்வர விபய ஶாஸ்த்ரங்கள்
 அந்ந் பரங்களனே, எனனில், சேதனாந்ர சங்கல்பமொழிய மஹாதி
 சூத்ரிகளையும் பூரூபங்களுடைய நித்ரா ப்ரவோதாதிகளையும் நடத்து
 மிடத்தில் தானே கர்துவாம் இந்ரகாரியங்களேபபற்ற ஹேதுக்களான
 ஜானசிக்ரீபாதிகளைக் கொடுக்கும்து சேதனாபக்கல் இவனுக்கு
 விசேபித்த ப்ரேகத்வ் | அசேதனங்களில் ப்ரேகத்வமாவது காரியந்ரானு
 ஶுணவிகாரமத்வ ஹேதுத்வ் இவற்றாலே காரயிதா என்றும் ப்ரவ்ரக்
 ளென்றும் சொல்லுகிறது. சேதனாசேதனங்கள் இரண்டுக்கும்
 இப்படி ப்ரேகமான வேதானே நியந்ந் | சேதன விபயமாக ஸ்வந்ர
 ஶாஸ்த்ர முத்வதாலே பண்ணும் நியந்ந்விசேஷ் ப்ரஸாஸித்வ் | அசித்
 தைப்பற்ற ப்ரஸாஸந ஶத்வ் ஓபசாரிக் | ஜிவாகளுக்கு பராதிந் கர்துவ
 முணடாகையாலே ஶாஸ்த்ர சாவகாஸ் | சர்வ்ஜ்னலலாதவனுக்கு
 ஓபதேஸாபேக்ஷமான ஜானமும் சர்வ் ஶக்தியலலாதவனுக்கு பரஸாபேக்ஷ
 கர்துவமுமுணடாகக் குறையிலலை ஜிவன் இஶ்வராயத் ப்ரவூத்தியாகில்
 ஶாஸ்த்ரவ்ஷ்யைகமாட்டான எனபாகக்கு காரயகரண கர்ம் காலாதிஸாபேக்ஷ
 மாக ப்ரவூத்திகையாலும் ஶாஸ்த்ர வ்ஷ்யத்வ் ஓபியாதபடியாம். அந்ந்ரயாபி
 யாயும் ஓபதேஸமுத்வதாலும் தான ப்ரேகக் ப்ரவ்ரிக்ரிற சேதனரை
 அப்போதே மீழ்க்கவல்லனாயிருக்க மீழ்க்காதே 'அஸ்து' என்று
 நிறுகும் நிலை அநுபந்ந் | ஒரு விபயத்திலே சேதனாசேதனங்களை
 ப்ரவ்ரீப்பித்த அளவால் அவ்வோ காரியங்கள் நிர்வஹியாமையாலே
 தானும் கூட ப்ரவ்ரீக்கை ஶஹாரித்வ் | ஜகத் சூத்ராதிகளில் ஶஹாரி

யும் இவனதானே எனபாக்கு காலாடிகளான சஹகாரிகளும் இவனுக்கு ஶரீரங்கள் எனகையிலும் சங்கலிதத விஷயததில ய்யாசஹ்யம் பினனை வேறெனறை அபேஷிகவேண்டா வெனகையிலும் தாத்யம் । இப்படி சர்வகால விஷயததாரவாண இஶ்வரன ஶ்வேஜருடைய விஷய சூழி ஹிதா ஹித ப்ரணாடிகளில் விஷே காரணமனறிககே அவாகளுடைய கர்மவீஷய அவற்றிறகு ப்ரயோகமாகையாலே இவனை உதாஸினனெனகிறது கர்மானுபா கார்ய சூழி(யை) பண்ணுகிறதெல்லாம இவனுடைய கர்மபத்ர ப்ரகாரம். இததாலே வீஷய நேர்மய பரிஹாரமும் வரும

[அவாப்த ஸமஸ்தகாமதவம்]

சேதனனவன ஏதேனும் ஒரு ப்ரயோஜனததையொழிய ஒரு ப்ரவூதி பண்ணன. லீலாஸ ததையாதல ஜீவரக்ஷணததையாதல காமிதது ப்ரவூதிக்கிறானுகில் அவாஸஸமஸ்த காமவ் கூடாது. ஆகையால இஶ்வரன இல்லையாதல திர்யாபாஶ்வரன காலாடிகளைப் போலே நிமித்தமாத்திரமாதல ஆமததனையனறே ? எனனில், நிய நிரதிஷ்யா நந்த்ரய நினைததபோதே தன அபிமதங்கனையெல்லாம தலைககட்டவல்லனாகையாலே அவாஸ சமஸ்தகாமனெனகிற தாகையாலே இவனுக்கு ததத் காலாபிமதசூழ்யாடி லீலாஸமும் அபித ரக்ஷணாடிஸமும் நடக்கககுறையிலலை. சேதனருடைய கர்மபத்ர ஹமும் அசேதனங்களுடைய பரிணாம ப்ரவாஹமும் இஶ்வரனுடைய லீலாகாஹ்ய ரஸபரித சஹ்ய ப்ரவாஹமும் அநாடியாக ப்ரவூதியா நினரூல இவற்றில் விஷே ப்ரயோகத்வ ப்ரதானத்வாடி விபாகதததை வஸ்வநூபமாக விவேகிப்பது.

[உபாதாந காரணதவம்]

இப்படி சத்யசஹ்ய்ரய சர்வ கார்ய காரணமான இஶ்வரன உண்டானாலும் பல ஶ்ருதி ஸ்மூதிகளினுடைய ஶ்வாஸ்யததாலும் லோக ட்ஷ ப்ரக்தியையாலும் இவன நிமித்தமாத்திரமாததனையனறே ? உபாநான் ப்ரக்யாடிகளாக வேண்டாவோ ? இங்ஙனல்லாதபோது விகாராடி டோஷங்களும் வாராதோ ? எனறு யோபாஸுபத வீஷேஷிகாடி சிஶ்டாந்திகள சொல்லுமது ஶ்ருதாடிகளில் ப்ரதிஜ்ஹ்யாந்த பஹு பவன சஹ்ய வன

களுக்கு விरोधமில்லை. அகर्मவश्यत्व நியத்வ த்ரैகாலிகத்வ सर्वेश्वरत्व
समाभ्यधिकारित्वादि श्रुति பலததாலே ईश्वर प्रवाह पक्षமும், முகனே
ईश्वरனஎன்னும் பक्षமும் घटियाது अनित्य शरीरங்களை ईश्वरனு
க்கு கொள்ள இசைந்தால துய் प्रमाण सिद्ध नित्य सर्व शरीरत्वமும்
கொள்ளலாம். ईश्वरனைப்பற்ற अधेयत्व विधेयत्व शेषत्व नियमத்
தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणங்களாய स्वरूपेच्छायत्तங்களான चेतना
चेतन द्रव्यங்கள் எல்லாததுக்கும் दिव्यज्ञान विग्रहतत्त्वக்குப்போலே
चेतनனைக்குறித்து अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यत्वं शरीरमेனகிற
लक्षणமுண்டாகையாலே இவனை शरीर द्वारा परिणमिकகிருன என
றது मुख्यं.

[சரீர கத தோஷங்களினால் தொடப்படாமலிருக்கை]

இப்படி विशिष्टपरिणामத்தில் இந்த शरीरभूत चिदचित्तத்து
களில் காட்டில் வேறுபட்டவனாகையாலே இவனுக்கு தீவ்ர दोष
ங்கள் தட்டாது. स्वरूपपरिणाम योग्यனல்லாதபடி प्रमाण सिद्धனாக
யாலே साप्रक्षितकाष्टन्यायं வாராது सर्व प्रशासिताவான இவ
னுக்கு शास्त्रवश्यत्वकर्मवश्यत्वादிகள் கூடாமையாலே क्षेत्रज्ञाக்குப்
போலே सशरीरत्व सव्याव्यापारत्व प्रयुक्त दुःख (खित्वा)दि दोषங்களும்
प्रसङ्गियाது. सर्वदा सत्यसङ्ख्यप्रत्यय தானே सहकारிகளையும் வகு
த்துக் கொள்ளுகிருன என்கையாலே इच्छा विघात सहकार्यलाभादि
प्रयुक्त क्लेशமும் வாராது.

[துககாதி தோஷங்கள் இல்லாமை]

परदुःख निराकरणेच्छै कृपै எனகிற लक्षणததுக்கும

1 ' तेन वञ्चयते लोकान् '

(தேந வஞ்சயதே லோகாந)

1. பாரதம் — உதயோக — 67-15 (எல்லாவற்றையும் செய்ய
சுததியுடையவனாகிருந்த போதிலும் பகவான் தூபபலனை மனுஷ்ய
னைப்போல சில காரியங்களைச் செய்து) அவற்றால் ஜனங்களை வஞ்
சனை செய்கிருன,

1 'மோஹிதவா ஜகத் சர்வ'

(மோஹிதவா ஜகத ஸாவம)

இத்யாதி ப்ரமணங்களுக்கும் சேர

2 'புஷ்ம் பவதி து:ஸித:'

(பருஸம் பவதி துககித:)

இத்யாதிகள அநுகூலஜ்ஞனார்த்தமாகவும் ப்ரதிகூலமோஹனார்த்தமாகவும் உண்டான அமினயததைப் பேசுகிறதாகையாலே பரது:ஸ து ஸிவதேஸங்களும் கூடாது. சர்வஜ்ஞனுக்கு அயதாரதரீயிலே அஜ்ஞானதுவாதிகளைச் சொல்லும் பக்ஷ் மெதாமெத பக்ஷ் போலே ஜைநகந்நியாகையாலே உபேக்ஷணியம். கர்மவஸ்யருக்கு ஹேயங்களான சர்வவஸ்துகளோடும் இவனுக்கு சத்வரகாத்வரக சத்யஸ்வந்நமுண்டாயிருக்கச் செய்தே தனனைப்பற்ற ப்ரதிகூலமொன்றுமில்லாமையாலும், தனக்கு ஒரு அவஸ்தையிலும் ப்ரதிகூலம் வருகைக்கு யோగ்யதையில்லாமையாலும், இக்ஷேயுள்ளபோது சர்வருடைய ஹேயங்களையும் கழிக்கவல்லனாகையாலும், இக்ஷரணே ஜுஹன அமலாத்மா ஹேயப்ரத்யனிகளை என்றும் சொல்லும் ஶத்/ங்கள் எல்லாம் த்ரிவிக்ஷ சேதனாசேதன ரூபயஸ்வந்நரஸாமந்யததாலே ச்வரூபகுணாதி விஸயமாக ஶத்ஸித் தோஷங்களை வ்யவக்ஷேதிககின்றன.

[லீலாபோக ரஸவதவம்]

இப்படி ஜகந்நிமித்தோபாதான பூதஞான இக்ஷரண

3 'விசித்ரா தேஹஸம்பததி:'

(விசித்ரா தேஹஸம்பததி:)

1. பாரதம் — மௌசல 9-34 எல்லா லோகததையும் மயக்கி விட்டு

2. இராமா — அயோததியா 2-41 மிகவும் துககப்படுகிறவனாக ஆகிருன

3. விசித்ரமான தேகமாகிற சம்பதது (பகவானுக்குக் கைங் கர்யம் செய்வதற்காக கை, கால முதலியவைகளுடன் கூடியதாக முன்பே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது)

இய்திகளில்படியே சுவேவார்க்க கொடுத்த கரணகஜேவரங்களைக் கொண்டு ஆறு கடகக்கொடுத்த தெப்பத்தைக் கொண்டு நீவாக்கிலே ஒழுகி அகப்படுவாரைப் போலே அமாரி ப்ருத்திரான வாகள லீலாஸ்ததுக்கு உறுப்பாய ச்ஸாரதீயந்ரத்திலே பரிப்ரமிப பாகள. அவ்ஸர ப்ரீதானுன ப்ரமகர்ணிகன 'யாவன ஒருவனை வரிக்கிருன' என்றும்

1 'ய் ப்ரதே' என்றும்

(யம பஸ்யேத)

2 'வெறிதே அருள செயவா செயவாகட்கு'

என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஒரு வ்யாஜததாலே விசேஷ க்ரஹ் பண்ணப் பெற்றவாகள ப்ரோஸ யோய்ராமபடி புனராவூத்தியிலலாத வழியே போவாகள.

[நிர்ஹேதுக கருபா நிருபணம்]

ஓரளவிலே அபாராஹ்மயஸ்தாமாதல அதடியாக வந்த து:வ ஹ்யஸ்தாமாதல ப்ரஹ் க்ரபைக்கு உத்த்மகமாய அத்தாலே அஜாத சுகுதாதி ப்ரபரே வருகிறதென்னுமவாகளுக்கு அபராஹ்மே உபகாரக மாய உபாடேயமாக ப்ரஸங்கிகும் விசுபாலாதிக்களுக்கும் சில ஹேதுக்க ளாலே அபராஹ் ஸ்ந்நயமான அளவேயுள்ளது ப்ரவ் சுகுதவிசேஷமே உபகாரகம்.

3 'ஓர் எண்தானுமினறியே'

1 முனனூல் பாகக

2 திருவாய 8-7-8-தான கிருபை செயதருள நினைத்தவாகளுக்கு நிர்ஹேதுகமாகவே கிருபை செயதருளவா (அதாவது சதருசமான காரணம் இல்லாவிட்டாலும் செயவாகட்கு அவனூல் விதிக்கப்பட்ட பகதியை அவனிடத்தில் செயதவாகட்கு அருள செயவான) என்ற கருத்து.

3 திருவாய—1-10-5.

இत्याதிகளில் தாத்பயத்தைப்பாராதே நிய நிரங்குசா ஸ்வாத்வய நிஹ்துக
கூபாதிமாத்ததாலே மோக்ஷபுதானம் பண்ணுகிறுன எனனும் பக்ஷத்தில்
சர்வமுக்தி நியமுக்தி வௌப்யநௌர்ஹ்யாதி புசங்ங் வரும் நிரங்குசா ஸ்வாத்வயம் ஜகத்
சுஷ்டி மோக்ஷபுதானாதிக்களில் இச்சையுள்ளபோது வித்யத் பிறவாமைக்கு
உறுப்பாம நிஹ்து கபௌ வசீகரண சௌகர்ய அவசரபுதீக்ஷண புவூத்திசௌ புர
நாதிக்குக் கு நிதானமாம

[ஜகத பரஹ்மாமசுதவ திராகரணம்]

இக்ஷரணை ப்ரஹ்மத்தின ஁கதேசமாக்கி அவன தனக்குவிஸ்வதௌச
புதானாக்கள எனனும், வாங்மய புரணபய மனோபயாக்கள எனனும் சில வ்யக்தி
க்கள உண்டனெனும்வார்களுக்கு அந்யபுரமனறிககே இருப்பது ஒரு
புரமாணம் அரிது. இக்ஷரணும் மோக்தமோக்யங்களும ஸ்வரூபேண உத்பத்தி லயவததுக்க
களான ப்ரஹ்மாசங்கள எனபார்க்கு சர்வ புரமணவிரௌதம் வரும்,

[பரஹ்மதரைவிதய பரகாரம]

மோக்தமோக்ய நியந்தாக்கள ப்ரஹ் ஸ்வரூபௌகதேசங்களுலலாதபோது
ஹம் த்ரிவிதம் எனகிற வாகயம நிர்வஹி க்குமபடி என? எனனில,

1 'உபாஸா த்ரௌவித்யாத்'

(உபாஸா தரைவிதயாத)

எனகிறபடியே ஶரீரமூதங்களுன சேதநாசேதநங்களுலும் தன ஸ்வாவ
விசௌபங்களுலும் விசுஷ்டுக்க அநுசந்நேயஞகையாலே அநுசந்நேய அகா
ரத்ரௌவித்யத்தை நினைத்து த்ரிவிதமெனகிறது எனனுமிடம் சர்வ ஸ்ரேயநு
புணம் ।

1. சாரீ-ஸூத—1-1-32 உபாஸநத்தின மூன்றுவிதமாக இருப்பதி
னலே அதாவது பரபுரமததைப் பற்றிய உபாஸநம் மூன்றுவிதமாக
இருப்பதினலே.

1 'या वेदवाह्याः स्मृतयः'

(யா வேதபாஹ்யா: ஸ்மருதய)

இत्याதிகளிலே கண்டு கொள்வது ஁க்தங்களான சரவோபாடானத்வ நிமித்த த்வாதிகளாலே ஁க்திங்ளான விகாரித்வ ஜடத்வ ப்ரதிகூலத்வ பரிச்சின்ன த்வாதிகளைக் கழிக்கைக்காக ஁திகவாக்யங்ளிலே சத்யத்வ ஁னத்வாதி த்ரீங்ள சால்லப்படுகின்றனவாகையாலே இவதிகவாக்யங்ள நிர்விசேஷ பரங்ளென்று சால்லம் பத்ரீ பூரீபர ஁த்யந்தர ப்ரணான்தர சுவசன விரூதமாம்.

[த்ரிவித பரிசசேத ராஹிதய பரகாரம்]

அனந்த ஁தத்தில் சங்கோசமிலலானமயாலே த்ரிவிதபரிச்சேத மும் கழிக்குமிடத்தில்

2 'यथा सर्वं गतो विष्णुः'

(யதா ஁ாவ கதோ விஷ்ணு)

எனகிறபடியே சரீ தேசவர்த்தித்வ சப்ரதிபத்தியாலே தேசபரிச்சேத ராஹி த்யமும்,

3 'श्रीवत्स वक्षा नित्यं श्रीरज्यः शाश्वतो भूवः'

(ஸ்ரீவதஸ வக்ஷா நிதய ஸ்ரீரஜ்யய ஁ாஸ்வதோ தருவ:)

1 மனுஸமிருதி 12-95 ஁ந்த ஁மிருதிகள வேதத்தை அஹ ஁ரிககாதவையோ

2 விஷ்ணுபுராணம் 1-8-17 எப்படி பகவான எல்லா இடத்தி ஹம் வயாபித்திருக்கிறோ

3 ராமா—ஸுந்தர—36-28 ஸ்ரீ வதஸம் எனகிற மறுவைத திருமாமில் உடையவன் எப்பொழுதும் லக்ஷ்மியை உடையவன். ஁ருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவன் அநாதியாக இருப்பவன் அழிவில் லாதவன்.

என்கையாலே அபாகுதவிதாதி விசிஷ்ணுடைய கால பரிஷ்டேதாதி
யமும,

1 'ஜகத் சர்வ் ஶரீரம் தே'

(ஜகதஸாவ ஶரீரம் தே)

இத்யாதிகளாலே சர்வ் வஸ்து சாமானாதிசுரணய யோக்யதையாலும் விபூதி குண
யாபாரயோக்யதாதிகளால் தன்னில அதிசயித வஸ்துவந்தரமிலலாமை
யாலும் வஸ்து பரிஷ்டேத ராஹியமும சித்திககிறது.

[தேச பரிசுசேத ராஹிதய பரகாரம்]

சர்வ்வாதி சொன்ன இடத்தில் அந்தர்வாதிசியாவது நியதவங்
களோடு சாவயவங்ககளோடு வாசியற அவையுள்ள இடத்தில்
இவன இலலை எனனாதபடி பரிதாபமற்று நீங்காதபடி நிறகை.
இதில் பரிதவஸ்து பூர்ணவ் ஜான சத்தியாதி சங்கோபாவததாலே கண்டு
கொளவது இஷ்வரனுடைய சர்வ் ஶரூபமும அலபரிமாணமான ஁கத
திலே அடங்கும எனனும் படிததில் வஹிவ்யாதி சொல்லவொண்ண
து அணுவ விபூதவாதிகளை அத்திட தடனா தக்தியாலே ஁ருககாலே
யாதல கமததாலேயாதல கொண்டால் ஁தா஁தாதிபடிங்களைக
கழிகக விரகிலலை சர்வ் ததுககும் வஹிவ்யாதினென்னுமிடம் சம்பவி
ககும் இட ததிலேயாக வேண்டுகையாலே வாஹபரிதாபமுள்ளவற்றுக்
கெல்லாம் வஹிவ்யாதினெனகிறது.

[காலபரிசுசேத ராஹிதய பரகாரம்]

காலபரிஷ்டேதமிலலை எனறவிடத்தில் சர்வ் த்ரவ்யததுககும்
ஶரூப நியதவ் சமானமாகையாலும், த்ரம் பூதஜனாதி நியதவ் நியதூரி
கருககும் உண்டாகையாலும், இஷ்வரன வபததிலே நியதவ்
சொல்லுகிறது அந்வய வ்யதிரேகங்களாலே காரணவ் அறுதியிட
வேண்டியிருகக வ்யதிரேக த்ரஹமும வ்யதிரேக ச஁ாவ்நையுமிலலாத

நியவிபுவான வஸ்துவககு காரணத்வ் கொள்ளுமபடி என ? எனனில், லௌகிக காரணவிசேஷங்களுக்குப் போலன்றிககே அந்யய்யதிरेक निरपेक्षமாக धर्मिग्राहकतதಾಲே நியவிபுவககும் நியத பூர்வாவித்வலक्षण காரணத்வ் அறியலாம். ஸ்வரூபசஹகரி வৈஷயததாலே நியவிபுவககளுக்கு கார்ய விசேஷ ப்ரதிநியமும கூடும

[வஸது பரிசசேத ராஹிதய பரகாரம]

वस्तु परिच्छेद राहियतதை वस्वन्तराभावतதாலும் वस्वन्तरस्वरूपैक्यतதாலும் निर्वहिपபாாககு ப்ரத்யக்ஷாதி சகலப்ரமாண விரோధ் வநும சர்வசரிரியானவகை

1 ‘அமலன்’

என்னுமிடத்தில் चेतन चेतनங்களுக்கு உள்ள டோஷங்கள் இவனுக்கு இல்லை என்றும், அஹ்ரிதருடைய டோஷங்ககை கழிக்கவல்லன் என்றும், ப்ரமாணானு குணமாக தாத்ரய் கொள்ளுவது.

[திவய மங்கள் விகரஹ யோகம]

இப்படி காரண லக்ஷண ஡ேத தாத்ரய்ய க்ஷன ஸோதன விஷய வாக்யங்களாலே சித்தமாய பரிசுத்தமாய் பரிபூர்ணசமான திவ்யாத்ம ஸ்வரூப துக்ஷாந்நியிலே ந்யாஸோபாஸனங்ககை அவலக்ஷிதது இழிந்தது எங்கும் அநு பவிககபாாங்ககும்வனுக்கு திவ்ய குண விக்ரஹாதி கள துறைகளாம். குணங்களில் சர்வாவஸ்தானுபூத ஜானசத்ஸ்யாதி பாஹுக்ஷ்யததின ப்ரகாரமும் இவ வா(ஆ)று முதலாக வந்த சௌக்யாந்நயந்ந குணதரங்ககும் இருககும் படி ப்ரகவக்ஷாஸ்த்ரங்களிலே பரககககாணலாம். நியவிபூதி நிரூபணத திலே ப்ரகவத்விக்ரஹ நியத்வாதி கள க்ஷடிக்ஞமென்னுமிடம் சொன்னோம். ஸ்வரூப துல்ய விக்ரஹ்யாஸிபக்ஷமும, வ்யூஹவிபக்ஷாதி சர்வ விக்ரஹானியத்வ பக்ஷமும, இவை எல்லாம் ப்ரமபதநிலய நியவிக்ரஹபரிணதி விசேஷங்கள் என கிற பக்ஷமுமபிணக்ககும் ப்ரகாரம் சர்வ தர்சித்வதசூயிலே கண்டு கொள்வது

[நாராயணஸய பரதவம]

இப்படி விग्रहविशेष विशिष्टனயக்கொண்டு शुद्धशुद्ध सर्व
 सृष्टि कारणமான सर्वेश्वரன नारायणன எனனுமிடம் सर्वकारण वाक्य
 विश्रान्तियாலும், सार्विकोपब्रह्मணங்களான धर्म शास्त्रेतिहास पुराणादि
 களாலும் सिद्धமாகையாலே त्रिमूर्ति सास्यैक्योत्तीर्ण व्यक्त्यन्तरादि पक्ष
 ங்கள निरवकाशங்கள். सर्वकारण भूतनய उपाय भूतनुமான नारा
 यणனதானே मुक्तप्राप्यனென்னுமிடம் पराधिकरणத்திலே समर्थितं ।
 लिङ्गभूयस्त्वाधिकरणத்திலே नारायणனே सर्वपरविद्या वेद्यனென்று
 निर्णीतं । संकीर्णराजस तामस पुराणங்களைக கொண்டு तत्त्व निर्णयं
 பண்ண வொண்ணுதென்னுமிடம் सत्त्वादि गुणस्वभाव प्रतिपादक
 प्रमाणங்களாலும் सार्विक पुराणादि विभाग प्रकारங்களாலும் अन्यथा
 सिद्धकारण वाक्यादि बलத்தாலும் அறுதியிடலாம்

[ஸாவ பலபரததவம]

सर्वपरविद्यैகளிலும் प्रतिनियताकार विशिष्टनயக கொண்டு
 प्रधानप्रतिपाद्यन नारायणனே என்று श्रुति स्मृति शत सिद्धமாகை
 யாலே प्रतर्दनादि विद्यैகளில் प्राणायचेतनங்கள் போலே कञ्चुक कल्प
 रान इन्द्रादிகள் उपास्यरன்று सर्वान्तर्यामியான ईश्वरனெருவனுமே
 शास्त्रीय सर्वकर्म समाराध्यनय कल्पान्तरத்திலும் நின்று सर्व कर्मफलप्रद
 न्नाम ब्रह्म रुद्र इन्द्रादிகள் शास्त्र प्रवर्तनादிகள் பண்ணினார்களே
 யாகிலும், 'मोक्षयिष्यामि' எனகிற अव्यवहित सङ्कल्पத்திற்கு आश्रय
 மல்லாமையாலே मोक्षप्रदரன்று श्रीपौष्करத்தில் परव्यूहादि प्रकर
 णத்திலே

‘स्वभावमजहच्छ्वदाकारान्तरमाकृते: ।

यत्तत्त्वमब्जसंभूत प्रादुर्भावान्तरन्तु तत् ॥’

(ஸ்வபாவமஜஹ்ச்சுவதாகாராந்தரமாகருதே: ।

யத்ததவம்பஜஸம்பூத பராதூபாவாந்தரந்து தத ॥)

इत्यादिकளாலே चेतनान्तर स्पर्शरहितமான मुख्य प्रादुर्भावान्तरத்தைச்
 சொல்லி, गौण प्रादुर्भावान्तरं சொல்லத் தொடங்கி, हिरण्य गर्भ रुद्र
 ப—ப—9

வூதாதி ஸ்ரேஜாக்கள வித்யாதிதேவாதி ப்ராதுர்மாவிங்களாலே அபிஷித்தமாங்
என்று அறுதியிடப்பட்டது

1 'சுஷ்டி தத: கரிக்யாமி த்வாமாவிஷ்ய ப்ராபதே'

(ஸருஷ்டி தத: கரிஷ்யாமி தவாமாவிஷ்ய ப்ராபதே)

இத்யாதிக்களிலுர் இவத்ய் கணடு கொளவது

[பஞ்சபரகார ரூபதவம]

பரவ்யூதாதி பஞ்சபரகார விப்ரஹ விசிஷ்டன ஈஸ்வரனை சூக்ஷ்ம வ்யூஹ விபவ
பேதமின்ன எனனுமிடத்தில் அந்தர்யாமி ரூபமும், அர்வாதாரமும், அவற
றின பரிணாம விசேஷ் என்று விவக்ஷிதமாகையாலே விசேஷமிலகை
அர்வாதாரத்தில் வர்ண பூஜ பூஷண அக்ஷலாங்கன பத்ரி பரிஜனாதி விசேஷங்களும
பூர்வபூர்வ ரூபானுரூபங்களாயிறேயிருப்பது, குமாஸ்யத்வம் இப்பஞ்சரூபங்களி
லும் ஂகரூபம் ।

முக்தப்ராப்யதையில் சர்வ விசிஷ்டன ப்ராப்யனாகையாலே நியதரோடு
முக்தரோடு ப்ராஹ்மாதிக்களோடு துணாதிக்களோடு வாசியற எலலாம்
ப்ராப்யந்தர்வாதமாய பதியினுடைய அபரணாதிக்கள பதினக்கு ப்ராப்யங்களை
கும் கணக்கிலே சர்வமும் ப்ராப்யமாம்

[பராபதி பரகாரம்]

முனபு ஁பா஁யாலே ப்ரதிகூலமானவத்துக்கும் மேல் ஁பா஁ய
நிவ்ருத்தியில் ஸ்வத: ப்ராப்தானுகூல்யததுக்கு விசேஷமிலகை மற்றும் சர்வ
ஸ்வரனுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளில் பாஹ்ய குஹ்டிகள சொல்லும்
வூதாஜல்ப வல்வஜங்ககை எலலாம் முனபு சொன்ன ப்ராப்ய தர்க்கங்க
ளாலே ஁ந்மூலன பண்ணுவது

1. ஁' ப்ராப்யமாவே, ஁னை அனுபரவேசிதது ஸ்ருஷ்டியை
செய்யப்போகிறேன.

* சிறைநிலையாமபவத்தில் சிறுதேனின்பமுண்டு உழலவார்
மறைநிலைகண்டறிபா மயல மாற்றிய மன்னருளே
துறைநிலை பாரமெனத் துளங்கா அமுதக்கடலாம்
இறைநிலை யாமுரைத்தோம் எம் குருக்கள் இயம்பினவே.

* * त्रय्यन्तत्राणमेतत् कविकथकहरे स्तित्तं वेदशेतात्
दत्तं सद्भिः दधानः स्थिर चतुर मृदूदार गंभीरगुम्भम् ।
यः कश्चित् वामनोपि प्रकटित महिमा विक्रमैरुज्जिहीत
प्रज्ञा दौर्जन्य गजेत् परपत परिष्वस्तक न्यस्तपादः ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परतत्वाधिकारः चतुर्थः ॥

॥ स्वमतस्थापकः प्रथमो भागः ॥

*[ப-ரை] சிறை நிலையாமபவத்தில் - சிறையின் தன்மையுள்ள ஸம்ஸாரத்தில், சிறுதேன இனபம் - சிறுதுளி தேனபோல (அறபுமான்) சுகததை, உண்டு உழலவா - அனுபவித்தது (அதிலேயே) மண்டியிருப்பவர்களுடைய (தும்), மறைநிலை - வேதத்தின் தாத்பாயத்தை, கண்டு அறியா - தெளிந்தது அறியமுடியாத (படி - செய்வதுமான), மயல மாற்றிய அஜ்ஞானத்தைப் போக்கிய, மன அருளே - வலிய கருபயிஞ்ஞல், எம் குருக்கள் இயம்பினவே - எங்கள் ஆசாாயாக்கள் உபதேசித்தபடி, துறை நிலை பாரம என (ஆனந்தக்கடலில் இறங்கும்) துறையும் நிலையான நிறகுமிடமும் (ஸம்ஸாரத்தின் அக) கரையும் என்று சொல்லும்படி, துளங்கா - நிலைகலங்காத, அமுதக்கடலாம் - அமுருத மயமாகிய ஸமுதரமாகிய, இறைநிலை - பகவானுடைய பரகாரத்தை, யாம், உரைத்தோம் - சொன்னோம்.

** [ப-ரை] கவிகதகஹரே - கவிதாக்கிக லிமம்மான, வேங்கடேசாத - ஸ்ரீ வேங்கடேசன என்கிற ஆசாாயனிடமிருந்து, உத்திதம் - உண்டான, ஸதிர - உறுதியாயும், சதுர - சாதுயத்தையுடையதாயும், மருது - மருதுவாயும், உதார - அனேகாரத்தங்களைத் தெரிவிக்க

கிறதாயும், கம்பீர - கம்பீரமாயுமுள்ள, குமப - பதங்களின் அமைப்பையுடைய, த்ரயயந்ததராணம - வேதாந்தங்களை ரக்ஷிக்கிற, ஸதபி - பெரியோர்களினால், தத்தம - கொடுக்கப்பட்ட, ஏதத - இந்த கரந்தத்தை, ததாந - தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, ய கச்சித - எவனாவது ஒருவன், வாமனோபி - குளமாய, அதாவது ஜ்ஞானதிகளினால் குறைந்தவனாக இருந்தபோதிலும் பரகடிதமஹிமா - பரகாசம் செய்யப்பட்ட மஹிமையையுடையவனாகக் கொண்டு, பரஜ்ஞா - ஜ்ஞானத்தினால் உண்டான, தெளாஜ்ஜநய - கர்வத்தினால். காஜத - கத்திக் கொண்டிருக்கிற, பரமத - பரமதஸ்தாகளது, பரிஷத - ஸமுஹத்தின், மஸ்தக - தலையில், ந்யஸத - வைக்கப்பட்ட, பாத - பாதத்தை யுடையவனாகக் கொண்டு, விகரமை - பராகரமங்களினால் (அடிவைப்புக்களினால்), உஜ்ஜீஹீத - வருத்தி அடைவான்.

இங்கு

‘त्रय्यन्तस्थापकोऽय दृढतरममुना तत्त्वदृष्टिश्च दिष्टा

दिष्ट्या चाऽऽदिष्टमेतत् दिशिदिशि लब्धो(ह)ङिण्डिमस्ताडनीयः ।

शुष्कोपन्यास शिक्षापटिम कटुरटद्वैरि विद्वत्करोटी

कुडाक क्रीडमष्टापदकटकमसौ वामपादे विभर्तु ॥’

என்று ஸ்ரீஸங்கலப ஸூரியோதயத்தில் இரண்டாம் அங்கத்தில் 101வது சுலோகமும், அதே அங்கத்தில்

‘यतीश्वर सरस्वती सुरमिताशयानां सता

वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।

तदन्यमतदुर्मद ज्वलित चेतसां वादिनां

शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥’

என்கிற 43-ம் சுலோகமும், இவற்றுககு மூலமான பாரதம் ஸபாபாவம் 42-3, 4-ம்சுலோகங்களில் ஸஹதேவன் வாததையாக

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः॥

சீரார தூபபுல் திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

(ஐந்தாவது ஸமுதாயதோஷ (பங்க)ாதிகார

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை - பரவாதிகள் மதத் திலுள்ள ஸமுதாய தோஷ நிருபணம் -

வேத நிதயதவ ஸமர்த்தனம் - வாண நித்யதவ ஸமாததனம் - ஸாங்கேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம் - யாஜ்ஞ வலக்யாதி கருததவாதி வாகயங்களுக்கு ஸமாதானம் - வேத

‘ अर्च्य अर्चितु इच्छाम् सर्वे सम्मन्तुमर्हय ।

यो वा न सहते कश्चित् राज्ञा सबलवाहनः ।

क्षिप्र युद्धाय निर्यातु तस्य मूर्न्याहित पद ॥’

என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதும் அநுஸந்தேயங்கள் ஆகும்.

அங்கேயே

‘ मानिना बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ।

ततोऽपतत् पुष्पवृष्टिः सहदेवस्य मूर्धनि ॥’

என்று அந்த ஸஹதேவனுடைய வாராததையை அங்கீகரித்து, அதற்குப் பாரிதோஷமாக தேவதைகள் புஷ்பததை வர்ஷித தார்கள் என்று கூறப்பட்டதே இங்கு ஸங்கலபஸலாயோத யத்தில

‘ अष्टापदकटमसौ वामपादे विभर्तु ’

என்று அநுஸந்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருதது - ஸாரஸ்வதாதி பாட பேதங்களுக்கு கதி - தேசகாலாதி பேதத்தினால் கலி யுகத்தில் காணப்படும் வாண பாட பேதங்களுக்கு கதி - மாகதாதி அபரமஸ பாஷாந்தரங்கள் நிதயங்கள் ஆகமாட்டா - பரமவிபர லம்பாதி யுகதிகளினால் வேத பராமாணயம் பாதிக்கப்படாது - ஆகமங்களும் வேத பராமாணயத்தை நிஷேதிகக முடியாது - அந்யோநய விருத்தமாயத தோற்றம் வேத வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம் - ஸாஸ்தராதரங்கள் உதிப்பதற்கு காரணம் - இவற்றால் வேதத்தின் நாஸம் ஏற்படாது - எண்ணிக்கையின் ஆதிகயம் பராமாணயத்தை ஸாதிக்காது - வேத விருத்த மதங் கள் பரமாணமாகமாட்டா - கேவல தாககத்தினால் ஒரு ஸம யத்தை உண்டாக்க முடியாது - பாஞ்சராதராகமத்தின் பர மாணயம் வயாஸராலேயே நிரணீதம்.]

* வெறியா துளவுடை விததகன் தனமையின் மெய்யறிவா குறியா நெடியவரென்று ஒரு குற்றம் பிறாக்குரையா அறியா திறத்தில் அருளபுரிந்து ஆரண நன்னெறியால் சிறியா வழிகள் அழிப்பதும் தீங்கு கழிப்பதற்கே 10

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை]

प्रवलप्रमाण सिद्ध स्वप्नोपक्षेप पूर्वकமாக संग्रहेण परपक्षங்களைக் கழித்தோம். மேல் मन्दमतिकளுக்கு

*(பதவுரை) வெறியா - வாசனை நிறைந்த, துளவுடை - திருந் துழாய் மாலையைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, விததகன் - ஆச்சரிய மான சுபாவத்தை உடைய எம்பெருமானின், தனமையின் - சுபாவத் தின், மெய்-உண்மையை, அறிவா-தெரிந்த ஆசாயர்கள், குறியா - குள்ளர்கள். நெடியவா - நீண்டவர்கள், என்று, ஒரு, குற்றம் - தோஷத்தை, பிறாக்கு - அயலாருக்கு, உரையா - சொல்லமாட்டா கள், அறியா திறத்தில்-அறியாதவர்கள் விஷயத்தில், அருளபுரிந்து - கிருபை பண்ணி, ஆரண நன்னெறியால் - வேதங்களாகிற நல்ல மாககத்தினால், சிறியா - அலப்பலாறுகளுடைய, வழிகள் - மாககங் களை, அழிப்பதும் - நிவ்ருத்தி செய்வதும், தீங்கு - தோஷத்தை, கழிப் பதற்கே - போகக் கடிப்பதற்காகவே அனறி வேறிலலை.

1 'अज्ञश्च अद्विधानश्च संशयात्मा विनश्यति '

(அஐஞ்ஞஸாஸரத்ததநாஸ்ச ஸம்ஸயாதமா விநஸ்யதி)

2 ' नायं लोकोस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः '

(நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம் ஸம்ஸயாதமந:)

3 ' ससंशयान् हेतुबलान् नाध्यावसति मध्वः '

(ஸஸம்ஸயாந் ஹேதுபலாந நாதயாவஸதி மாதவ:)

இயாதிகளில் சொன்ன ட்ரௌ வாராமைக்காக பரபஹங்களை நிர்ஷேபமாக கழிக்க வேண்டுமையாலே இவற்றுக்கு முற்பட சமுடாயதொ஢ம் சொல்லுகிறோம்.

4 ' यथाशक्ति निगृह्णीयात् देवता गुरु निन्दकान् '

(யதாஸகதி நிகருஹணீயாத தேவதா குரு நிரதகாந)

5 ' विद्या चोरो गुरुद्रोही वेदेष्वरविदूषकः ।

त एते बहु पाप्मानः सद्यो दण्ड्याः इति श्रुतिः ॥'

(விதயா சோரோ குருதரோஹீ வேதேஸவரவிதூஷக: ।

த ஏதே பஹுபாபமான: ஸதயோ தண்டயா: இதி ஸருதி: ॥)

1 கீதை—4-40 தெரியாதவனும், (அறிந்ததில்) நம்பிக்கை இல்லாதவனும், ஸம்ஸயத்தையே ஸவபாவமாக உடையவனும் நாசத்தை அடைகிறான்

2 ஸம்ஸயத்தையே ஸவபாவமாக உடையவனுக்கு இந்த லோகமும் இல்லை பரலோகமும் இல்லை, சுகமும் இல்லை,

3 பாரதம்-சாநதி 359-71 ஸந்தேகத்ததுடன் கூடினவாகளி டத்திலும், தாககத்தையே பலமாக உடையவாகளி டத்திலும் பகவான் வலிக்கமாட்டான்

4. — தேவதையையும் ஆசாயாகளையும் நிரதிப்பவர்களை தன்னுடைய சகதிகருத தககபடி சிஷ்டிக்கவேண்டும்

5 — விதயையைத் திருடுகிறவன், ஆசாயனுக்கு விரோதியாயிருப்பவன், வேதத்தையும் பகவானையும் தூஷிப்பவன், அந்தஇவர்கள், அநேக விதங்களான பாபங்களைச் செய்தவர்கள், அப்பொழுதே சிஷ்டிககத் தருநதவர்கள் என்று வேதம் (சொல்லுகிறது).

இயாதி ப்ரமாணங்களாலும்

1 'तत्वाध्यवसाय संरक्षणार्थं जल्पवितण्डे
वीजप्ररोह संरक्षणार्थं कण्टकशाखावरणवत् '

(தத்வாதயவஸாய ஸமரக்ஷணாததம் ஜல்பவிதணடே
பீஜப்ரரோஹ ஸமரக்ஷணாததம் கண்டகஸாகாவரணவத)

என்று அக்ஷபாடொக் த்ரகாரததாலும் விஜிगीஸு கயீயிலே நின்று வேடொ
ஸூவக வாஹ்கூடஸ்டிகளை நிராகரிககை ப்ராஸ்தமாகையாலே

2 'न विगृह्य कथां कुर्यात् '

(ந விகருஹய கதாம் குரயாத)

3 'अधीयानः पण्डितं न्यमानो यो विद्यया हन्ति यशः परस्य
तस्यान्तवन्तश्च भवन्ति ' 'लोका नचास्य तत् ब्रह्मफलं ददाति ॥ '

(அதீயாந பண்டிதம்நயமானோ யோ விதயயா ஹநதி
யஸ. பரஸய தஸயாந்தவநதஸ்ச பவந்தி) (லோகா நசா
ஸய தத ப்ரஹ்ம பலம் ததாதி)

1. — தத்வங்களைப் பற்றிய நிச்சயத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக ஜலபம், விதண்டம், இவைகளும், விதை முளைப்பதைக் காப்பாற்றுவதற்காக முள நிறைந்த கிளையைச் சுற்றிலும் வைப்பதுபோல.

2. மனு-4-72. சண்டைபோட்டுக்கொண்டு ப்ரஸங்கத்தைச் செய்யக்கூடாது,

3. — அத்யயனம் செய்கிற தான பண்டிதனய அல்லாமல் இருக்கச்செயதே தன்னைப் பண்டிதனாக எண்ணி இருக்கிற எவன விதையினால் அயலானுடைய கீர்த்தியை அழியச் செய்கிறானே, அவனுக்குப்புணய லோகங்கள் நாசத்தை அடையக் கூடியவைகளாக ஆகின்றன. இவனுக்கு அநத வேதமானது பரயோஜனத்தைக் கொடுக்கிறதில்லை.

1 'वादेन ब्राह्मणान् जित्वा हृष्टो भवति यो नरः ।
श्मशाने पादपस्स स्यात् काकगृध्रनिषेवितः ॥ '

(வாதேந பராஹ்மணாந ஜிதவா ஹ்ருஷ்டோ பவதி யோ நர ।
ஸம்ஸானே பாதபஸஸ ஸயாத காக்கருதர நிஷேவித: ॥)

2 'गुरुं त्वंकृत्य हुंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः '

(குரும் தவமகருதய ஹும்கருதய விபரம நிராஜிதய வாதத:)

இत्यादிகள வੀதராஹ வೈதிக விஷய நியதங்களாகக்கடவன வாட் ஒன
றுமே கதே எனறு ஜீனாடிகள கட்டினது ப்மாண தர்காஸங்ஙகளை
கொண்டு ப்வர்திககையாலே முடிவில தோறகிறேரும எனகிற ப்யத
தாலும் வீதராஹத்வ ப்ஸித்தியையிட்டு விப்ரலங்கைக்காகவுமாமித
தனை இப்படி ஶாஸ்த்ர ப்ராமாண்யததையும் த்மாத்மாடிகளையும் இசையா
தாரும், த்மாத்மாடிகள உண்டென்று இசைநது வேத ப்ராமாண்யததை
இசையாதாரும், இரண்டையும் இசைநதிருப்பாரை சட்டை
யாககி உள்ளே வேதவாஹ்ராயிருப்பாரும் நிராகரணியா எனனுமிடம்
மஹாபாரதாடிகளில் பல ஸ்பாஸ்யாநங்ஙகளிலும் கண்டுக்கொளவது.

[பரவாதிகள மதத்திலுள்ள ஸமுதாயதோஷ நிருபணம்]

இப்பரபக்ஷங்களுக்கெல்லாம் அஶ்ரஹிதங்ஙளான தர்கங்களை
பரிகரங்ஙளாகக்கொள்ளுகையும், ஸ்பஜிவ்ய ப்ரத்யக்ஷாடி விஸ்த்ர ஹேதுக்களை
ப்ரயோகிககையும், அநாடி நிதநாவிஸ்சிந்ந ஸம்ப்ரதாயதையாலே நித்பமான
வேதத்திறகு விருத்தங்ஙளைச் சொல்லுகையும், ப்ரம விப்ரலிப்தாடி தோஷ
பிதாரான பூரூபாக்களுடைய வாக்யங்ஙளை ப்ரமாணமாகக் கொள்ளுகை

1 மனு— —எநத மனிதன பிராமமணாகளை வாதத்தில்
ஜயிததுவிட்டு ஸநதோஷததை உடையவனாக ஆகிறானே, அவன கடு
காட்டில் காககை, கழுகு இவைகளினால் அடையப்பட்ட மரமாக
ஆவான்.

2 ஆசாயனை நீ யென்று ஒருமையாகச் சொல்லியும், ஹும்
காரம் செய்து மிரட்டியும் வாதத்தினால் பிராமமணனை ஜயிததும்.

யும் தீரணட டோ. அவாகள ஸாலலும் தக்ங்களுடைய அ஢ாஸத
தையும், ஸ்யக்ஷாடி விரோததையும் அவவோ அஸஸரங்களிலே
காட்டககடவோம்

[வேத நிதயதவ ஸமாததனம்]

வேத நித்யநிர்டோமாயககொண்டு ஸமாணமாணுலனனேரு ஸரஸதங்
களுககு வேத விரோத டோமாவது? வர்ண ஸத வாக்யங்களுககு ஸ்யக்ஷாடி
களாலே அநித்யத்வ் தோனருநிறக வேத நித்யமாஸபடி என? எனனில,
ஸதததுககும் வேதததுககும் நித்யத்வமாவது ஸர்வகாலததிலும் ஸக ஸுஸகம்
விஸேஷ விஸிஸ்டமாயககொண்டு ஸயோகிககபடுகையாலே க்ரஸவூத்தி
களுக்குப்போலே வர்ணததுககும் வேடோகமான உத்ஸத்தி ஸாஸங்களைக
கொண்டாலும் ஸீஸரனும் ஸற்றுள்ள ஸர்தீகருமெல்லா஢ ஸக ஸு
மா஢ ஸவாத்திபபிககையாலே ஸதததையும் வேதததையும் நித்யமென
னலா஢.

[வாண நிதயத்வ ஸமாததனம்]

வர்ண நித்யத்வமுண்டாணும் ஸுஸுவூ஢்யதீன க்ரஸ விஸேஷங்கொண்ட
டபோது அநித்யத்வ் வரும் ஸத்வா஢ிகரணததில ஸவர்ஸவாஸா஢ிகள வர்ண
நித்யத்வ வ்யாஸ்யாந் பணணின இடம் அநஸேஸ்திதவவ்னம். வோ஢ா஢ிகளைக
குறிதது வோஸவா஢மா஢வ்மா஢். அவ்ஸ஢ிகரணததில ஸத்வா஢்மும்
தாஸ்யா஢்மும் ஸேஸரஸிஸாஸீஸிலே விஸதமா஢கஸ ஸொனனேும்.

[ஸாங்கேதிக ஸத ஸக்ஷ நிராகரணம்]

ஸஸ்குத ஸதங்கள் ஸல்லா஢் அஸா஢ியாக அர்த்விஸேஷங்களிலே
அவா஢ித நிதய ஸயோகங்களாயபபோராநிறக லோகததிலே கில ஸத்வங்
கள ஸாங்கேதிகங்களாகக கணட அளவைககொண்டு ஸற்றுமுள்ள
ஸர்வ ஸதங்களும் ஸாங்கேதிகங்கள் எனறு அஸுஸிபபா஢ககு விஸக்ஷ வாக்ய
மில்லா஢ையாலும் ஸஸ்குத ஸர்வ ஸத்வங்களுககும் ஸங்கேதயிதா எனறு ஓரு
வளை ஸஸ்ஸிபந்நமா஢கக காட்டவொணனூ஢ையாலும், ஸர்வ லோக

परिग्रहमुण्डाभयम् अर्वाचीनरीले ஒருவன் இப்படி சங்கேதிகைக்கு
 संभावनेयिलலாமையாலும், शक्यभावादिमूल अपभ्रंशादि प्रतिबन्दि
 अनुपपन्नையாகையாலும், जगदादियीलே ईश्वरन சங்கேததபடி
 (து இப்படி) प्रवर्तिपतिததான் என(கைக்கு)கிறதற்கு ஒரு प्रमाणयिल
 लामையாலும்

1 'सर्वेषां तु स नामानि कर्माणि च पृथक् पृथक् ।
 वेद शब्देभ्य एवादौ पृथक् संस्थाश्च निर्ममे ॥'

(ஸாவேஷாம் து ஸ நாமாநி காமாணி ச பருதக பருதக ।
 வேத ஸபதேபய ஏவாதௌ பருதக ஸமஸதாஸச நிாமமே ॥)

என்றும்,

2 'नाम रूपं च भूतानां कृत्यानां च प्रपञ्चनं ।
 वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः ॥

(நாம் ரூபம் ச பூதாநாம் கருதயாநாம் ச ப்ரபஞ்சனம்
 வேதஸபதேபய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ: ।

என்றும் மனு பராஸராதிக்கள் நியமான வேததிலுள்ள பதங்களுையே
 जगत्कारण पुरुषन यथापूर्वं प्रवर्तिपतिककिருன என்று சொல்லுகை
 யாலும், இப்படிக்கு ஸருதிதானும் உண்டாகையாலும், संस्कृत
 सर्वपदங்கள் அநாதிகளா(யா)க்க குறையிலலை. இவை சங்கேதி
 கங்கள் எனகிற वेदावलम्बि वैशेषिकादिकளுக்கு श्रुतिविरोधமும் तदनु

1. மனுஸமருதி 1-21 அவா எல்லா வஸதுக்களுக்கும் தனித
 யாகப் பெயாக்கையும் காயங்களுையும் ரூபங்களுையும் தனியான
 அமைப்புகளையும் முதலில் வேதங்களிலுள்ள சபதங்களிலி இருந்தே
 நிாமாணம் செயதா (ஸருஷ்டிததா)

2. விஷ்ணுபுராணம் 1-5-63 அந்தப் பகவான முதலில் தேவர்
 கள் முதலிய பராணிகளுக்குப் பெயாக்களையும் ரூபங்களையும் காயங்
 களினுடைய விஸதாரகதையும் வேதங்களிலுள்ள சபதங்களிலிருந்து
 செயதா,

சாரி பராசார பதஞ்ஜலி ப்ருதி வாக்ய விரோதமும வரும் இததாலே வேத வாக்ய பௌபேயத்வ ப்ரதிபாதினமும டதோத்தரம் । வாக்யத்வ வேத்யாதி அநுமானங் களுக்கு விபக்ஷே வாத்தகாபாதிக்களையும் வேதநித்யத்வம் சொல்லுகிற ஸ்ருதி ஸ்முதி வாக்யங்களாலே வாத்தததையும் கண்டு கொள்வது

1 'ப்ரதிந்யந்தரம் சேபா ஸ்திரந்யா விதீயதே'

(பரதிமந்வநதரம் சைஷா ஸ்ருதிரந்யா விதீயதே)

என்றது ததத் கால நியந அநாதி வேத்ப்ரவர்தன பரம் ।

[யாஜ்ஞவலகயாதி கருதவாதி வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம்]

ஈபிகளுடைய ஸூகாண்டபந்நகுவ வதனமும யாஜ்ஞவலக்ய வேத க்லஸ்திவதனமும, விஷ்வாமித்ராதி சங்க்ர பூர்வ பூர்வ ஈபி டபு வேதபாகததை அந்யயநம் பண்ணுதிருக்கச செயதே ஸூகநவிசேப வரததாலே கண்டு ப்ரவர்திப்பிககைகையச சொல்லுகிறது நியமான வேதத்துக்கு அநித்யார்த் சயோகவிரோதமும த்ரோஹி(யத்)பஷ்வாதிக்காபபோலே இந்தராதி களும் ப்ரவாஹ நியராகையாலே பரிஹதம். காடகாதி சமாஸ்யா விசேப ங்களும் இபபடி ப்ரவாஹ நியப்ரவர்தக விசேப சவ்ந்ந நிவந்நங்ங்களாகையாலே பௌபேயத்வ ஹேதுக்களன்று.

[வேதஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருதது]

ஜகத்காரண பூரூபன பககலிலே வேதங்க்ள ஜநிததன என்ற தும் தாத்வர்த்மான ப்ரார்டுபிவததிலே தத்பரம் । இது ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதங் ககைக கொடுததான எனகிற வாககியததாலே ஸுவயக்தம் । இவ்வர்த்

1 ஓவவொரு மநவநதரத்திலும் இந்த வேதமானது வேருக்கச செய்யப்படுகிறது

1 'अनादिनिधना ह्येषा वागुत्सृष्टा स्वयंभुवा ।
आदौ वेदमयी दिव्या यतस्सर्वाः प्रसूतयः ॥'

(அநாதி நிதநாஹயேஷா வாகஉதஸருஷ்டா ஸவயமபுவா ।
ஆதௌ வேதமயீ திவயா யத: ஸாவா: பரஸூதய: ॥)

इत्यादि महर्षि वाक्यनिर्णीतं । द्वापरान्तं काले व्यास प्रवाह मुक्ततालौ
शाखा भेदकरणं कालं (क्रमं) संकुचितं प्रज्ञरान अधिकारिकं कृत्वा ग्रहण
सौकार्यार्थमात्रं विभजनादि विषयमेतन्नुमिदम्

2 'तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनं'

(தபஸா பரஹ்மசாயேண வயஸய வேதம் ஸநாதனம்)

इत्यादिकलिले परसिततम्.

[ஸாரஸவதரதி பாடபேதங்களுக்கு கதி]

ஓர் அளவுகளிலே சாஸ்திரபாட சंहितைகளை அநுஸந்தான
(புத்தா)திகளாலே வரும் ஸ்லோகம் வைபவ்யமாந் ப்ராப்ய விருத்தியன்று
அவிச்சித்ர சந்திரமாயக கொண்டு சர்வ லோகத்திலும் நடக்கிற வேத
த்தில் 'अन्यथाकरणे चास्य बहुभ्यस्याग्निवारणं' என்கிறபடியே उपप्लव
शकै இலலை.

[தேசகாலாதி பேதத்தினால் கலியுகத்தில் காணப்படும்
வாண்பாட பேதங்களுக்கு கதி]

कलियुगत्तिले पापरदेशाङ्गकलिले सिल मूर्खराले वर्णपदादि

1 பார-சாநதி—23-93 ஆதியும் முடிவும் இல்லாததாயும்
மேனமைபொருந்தியதாயுமிருக்கிற இந்த வேத வாக்கியமானது முத
லில் பகவானால் பிரகாசம் செய்யப்பட்டது, எதிலிருந்து எல்லா
ஸருஷ்டிகளும் உண்டாயிற்றே !

2. பார-ஆதி 1-34 தபஸஸினாலும் பிரமமசாயத்தினாலும்
அநாதியான வேதத்தைப் பிரித்தது

களிலே அந்யாந்யதாபரணம் ப்ரஸக்தமாணலும் இது சில நிபுணராலே கடுக நிரஸ்தமாம. அநுவூத்மாணவையும கால க்ரமத்திலே கழியும். அபி காரியுடைய ஸக்திவீகர்பததாலே சில இடங்களிலே ஸாஸ்த்ரோக்ஷ்ணங்கள பிறநதாலும் மலய மஹேந்த்ர விஸ்ய ஹிமவத் ப்ரபூதி டேஸ விஸேஷவர்திகளான அஸ்ய ப்ரஸூராம அபஸ்த்ர வ்யாஸாதி மஹர்ஷிகள அநுஸந்திததுக கௌண்டி ருநது க்ருத யுரீ பிறநதவாறே ஂங்ரும யதாபூர்வ ப்ரவர்திப்பிப்பாராகள ஆகையால வேதததுககு ஒருபடியாலும் உத்பத்தி விநாஸங்கள ஸௌலல வௌண்ணுது

[மாகதாதி அபபரம்ஸ பாஷாநதரங்ள நிதயங்ள ஆகமாட்டா]

மா஘ா஘பக்ஷ ஹபைகளாலே பிறநத வா஘்யாபங்க்ளககு வேதங்க்ளககுபபோலே நியத்வ் ஸௌலல விரகிலலை அவ்வோ ஸி஢்நாந்திகள தங்க்ளககும இஷ்டமன்று.

[பரமவிபரலமபாதி யுததிகளினுல
வேதப்ரமாணயம பாதிக்கப்படாது]

இப்படி நியமாய அதிந்ரித்யாதி வு஢்நி ஜனகமாண வேதததுககு ஸ்வ: ப்ராஸ்தமாண ப்ரமாண்ய் அப விப்ரலம்மாதி வக்து டோபாஹ நிஸ்யதத்தாலே நிர ஸ்தாபவா஢்மாயக கௌண்டு ஸுப்ரதிஸ்திமாம். காரண டோஷ்ண஢்லோமா கிலும் வா஢்க ப்ரத்யததாலே அபா ஸாண்ய் வாராதோ? ஂனனில, அதிந்ரித்ய விஸயததில ப்ரத்யக்ஷவா஢் ப்ரஸங்மிலலை ஂந்ரித்யக விஸயததிலே விரௌத முணடாயத தோற்றின இடங்க்ளம் அஸ்தவாக்யங்ளகளில போலே உப ஒாரததாலே நிர்வஹிக்ரும ஸம்வ஢்ஷ டேஹ்மஅமாதி ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யததில காட்டிலும் நிர்஢்ஷஸாஸ்த்ரஜந்ய ப்ரௌக்ஷ ங்ளந் தாணே ப்ரவலமாம. அந்யதா ஸி஢்நி ஸம்வாஸ்யுடைய அப்ரௌக்ஷ ப்ரத்யததில காட்டில் அநந்யதாஸி஢்நி ப்ரௌக்ஷ ங்ளந் ப்ரவல் ஂனனுமிடம் ங்ளாலாஸே஢்நாநாநாதிக்களிலும் அஸ்தவாக்யங்ள களிலும் காரணலாம. காரியாதிக்களில கா஢்நாதிக்க விஸ்வா஢் க்ரம் க்ருத ஸா஢்ந வௌ்ருண்யததாலே வருகிறது அவிகலாநுஸ்தித காம்ய ங்ளோதிஸ்தோமாதி களில ப்ரலவிஸ்யம் ப்ரதிவந்நகாயத் (஢்ளின) அநுமானமும வேதததோடே விரௌதததால ஢்ளிஸா஢்நிஸே஢்ந ங்ளஹகா஘ம வா஢்நிதமாயபோம.

ஆராமாந்தரங்கள் கா(க)ரணபொசங்கா கட்டினைகளாகையாலே வேத
துக்கு வாழாதிக்கோப பண்ணமாட்டாது.

[அநயோநய விருத்தமாயத தோற்றம
வேத வாககியங்களுக்கு ஸமாதானம்]

கர்வ்யத்திலேயாதல சித்தர்த்தத்திலேயாதல வேத வாक्यங்கள்
अन्योन्यं विरोधित्तुत தோற்றமுள்ளனில் சர்வ லௌகிக பரீக்ஷக சம்மத
वाक्य तर्क सिद्ध विकल्पविषय व्यख्यादिकளாளே யதா சமவ் விरोध प्रशन्न
முண்டாம். அபஹேதத்தில் ஒரு ப்ரயோகத்திலே வா஑முண்டானாலும்
प्रयोगान्तरप्रामाण्य विरोधமில்லை வேதவாக்யவிசேஷங்களுக்கு அஹதமஹ்
त्येकदेश विरोधं தோற்றறினால அஹதமவஹ்ஸுஹ்திகளையும் ஸூலதர்சன சம்வாச
भवங்களையும் பாதாது யதாசமம் विकल्पस्मृति वाधान्तरपर्यादிகளாளே
निवाह्यं । उपमानार्थी पत्यभाव संभवैतिஹங்களென்று சில ப்ரமாணங்களைப்
பிரிய கொள்ளுவாாக்கும் அவற்றாலே வேதததுக்கு வா஑் ப்ரஸங்கிக
வழியில்லை வாலிசாகுதர்க்கங்களாலும் வா஑் மாத்ரததாலும் பண்ணும்
शुद्रोपद्रवங்களை அாமான்தரங்களிலும் பண்ணலாம்

[சாஸ்திராந்தரங்கள் உதிப்பதற்குக் காரணம்]

இப்படி நிய நிதௌ நிர்வாகமான வேதத்தை பரம காரணிகளுள்
சர்வஸ்வரண ப்ராஹ்மதலான தேவதேவர்களையும் மஹர்ஷிகளையும் கொண்டு
பவர்திப்பித்து போரா நிறக, லோகத்திலே அநர்த்ஹேதுக்களான சாஸ்த்ரான்த்
ரத்கள உதிககைக்கு அடி என்? என்னில், சர்வஸ்வரண அநாதி கர்ம
பவாஹ விபமிதராயப போருகிற ஷ்வேதஜாதிறத்தில சர்வஸமனாய்
கர்மானுரூப லபப்ரதனுகையாலே சாத்விக விபயத்தில ப்ரதிலூலான
ஆசுர ப்ரகூதிகளை அவாகளுடைய துக்ரமலமாக மோஹிப்பிகுதம்
போது ஸபகரணமான வேதவாக்ய விசேபங்களிலே யுணடாயிருப
பன சில ஷுத்ரோபாயங்களை பக்ஷிசாமிப ந்யாயத்தாலே அவவோ அகமங்
களிலே நிவேசிப்பித்து அவாகளை மோஹிப்பிக்கிருனுகையாலே
அவ்வோ காலங்களிலே அவை ப்ரவூதங்களாகலாம் இவ
வர்தங்களே

1 'शुद्धोदनसुतो भूत्वा मोहयिष्यामि मानवान् '

(ஸுத்தோதனஸுத்தோபூதவா மோஹயிஷ்யாமி மானவாந்)

என்றும்,

2 'त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहयास्त्राणि कारय ।

दर्शयित्वा लपन्त्यासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥

कुहकानीन्द्र जालानि विरुद्धाचरणानि च ।

दर्शयित्वा जनं सर्वं ने ह्याशु महेश्वर ॥'

(தவம ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹஸாஸதராணி காரய ।
தர்ஸயிதவாலபமாயாஸம பலம ஸீகரம் பரதாஸய ॥

குஹ காநீந்த்ரஜாலாநி விருததாசரணாநி ச ।

தாஸயிதவா ஜநம ஸாவம மோஹயாஸு மஹேஸவர ॥')

3 'अहं मोहं करिष्यामि यो जनं मोहयिष्यति '

(அஹம் மோஹம் கரிஷ்யாமி யோஜநம மோஹயிஷ்யதி)

என்றும்,

‘நின்’

4 மாட்டாய மலாபுரையும் திருவுருவம் மனமவைக்க
மாட்டாத பல சமய மதி கொடுத்தாய ’ என்றும்

1. சுத்தோதனருடைய பிள்ளையாயப்பிறந்து ஜனங்களை மோஹிப்பிக்கப் போகிறேன்

2. வாராஹே - ருத்ரகீதை. பராகரமசாலியான ருத்திரனே! நீ, மோஹஸாஸ்தரங்களைச் செய், ஸவலபமான வருததத்தை காண்பித்து பலத்தை சீக்கிரத்தில் காண்பி ஒ' ருத்திரனே, வருசனைகளையும் இந்நிரஜாலங்களையும் லோகங்களுக்கு விருததமான ஆசாரங்களையும் காண்பித்து எல்லா ஜனதையும் சீக்கிரத்தில் மயங்கும்படி செய்.

3 நான் மோஹத்தைச் செய்யப்போகிறேன் , எந்த மோஹம் ஜனத்தை மோஹிப்பிக்கப்போகிறதோ.

4 திருவாய—3-1-4

1. 'கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு போய்ப் புரம் புககவாறும்
கலந்து அசுரரை

'உள்ளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்ட உபாயங்களும்'
என்றும்,

2 'வெள்ளியா பிண்டியா போதியா என்றிவா ஓதுகின்ற
கள்ள நூல்'

என்றும், மற்றும் பல इतिहास पुराण प्रकरणங்களிலும் கண்டு
கொள்வது.

[இவற்றால் வேதத்தின் நாசம் ஏற்படாது]

இப்படியானால் களையை வளக்க பயிர்கழியுமாப்போல
வும், इयेन कपोतमध्यस्थ कपोत न्यायतதாலும் वैदिकदर्शनं முழுக்க
அழிந்து போகாதோ? எனினில்,

3 'काणाद् शाक्य पाण्डैः त्रयीधर्मो विलोपितः ।
त्रि दण्ड धारिणा पूर्व विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥

(காணாத ஸாக்யபாஷணடை: தரயீ தாமோ விலாபித: ।
தரிதண்டதாரிண பூாவம விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥)

1 திருவாய—5-10-4

2 பெரிய திருமொழி—9-7-9

3 ஆதரிஸமருதி-காணாத மதத்தில் இருப்பவர்கள், சாக்யர்கள்,
பாஷணடிகள் இவர்களினால் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தாமத நாசம்
செய்யப்பட்டது த்ரிதண்டத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற
விஷ்ணுவினால் வேதமானது முன்னால் ரக்ஷிக்கப்பட்டது
ப—ப—11

1 “धर्मस्य परिरक्षिता”

(தாமஸ்ய பரிரக்ஷிதா)

2 ‘त्वमव्यय शश्वत धर्मगोता’

(தவமவ்யய: ஸாஸ்வத தாமகோபதா)

3 “नारायणस्सात्वत धर्म गोता”

(நாராயண: ஸாத்வத தாமகோபதா)

4 “धर्म संस्थापनार्थयि संभवामि युगे युगे”

(தாமஸமஸதாப நாராததரய ஸம்பவாமி யுகே யுகே)

5 “धर्म त्राणाय केवलं”

(தாமதராணாய கேவலம்)

இत्याதிகளில் சொல்லுகிறபடியே சர்வீஹரன தாஸன வுதிக சமயத் துககு வேண்டும ரக்ஷண பண்ணிககொண்டு போருகையாலே சவ்ஞ்ரராககலிலே இது ப்ருத்மாயப போராநிறகும்

[எண்ணிககையின ஆதிக்கயம பராமாணயத்தை ஸாதிககாது]

இப்படி (நிய) நிதீஷ வேத் நடவாநிறக அவவோ மதாந்ரங் கருககு அஸ ரவ்யாத ஜநபரிஹ் லீகததில வநதபடி என்? எனனில்,

1 தர்மத்தை காபபாறுகிறவன்—(ராமா-பால 1-13).

2 நீர் அழிவில்லாதவராயும் அழிவில்லாத தாமத்தை ரக்ஷிப பவராயும்—(கீதை 11-18).

3 நாராயணன ஸாத்வத சாஸத்திரத்தில் சொல்லப்படுகிற தர்மத்தை ரக்ஷிப்பவன்.

4 கீதை — 4 - 8, தாமததை ஸதாபிப்பதற்காக யுகம் தோறும் அவதரிக்கிறேன்

5. தாமததை ரக்ஷிப்பதற்காக மாததிரம் அவனுடைய அவதாரம்

வैदिक परित्यक्तरायकகொண்டு போககற்றவாகளை ஆளதிரளுகைக
காகக கூட்டிக கொள்ளுகையாலும், औषध मणि मन्त्र यन्त्र भावन
भाषित दृष्टि मुष्टि चेष्टादिविशेष सामर्थ्यங்களைககொண்டு प्रतिमाजल्पनं
पाषाणस्फोटनं आदित्यस्तम्भनं மற்றும் मायेन्द्र जालश्याकर्षण मोहनादि
களான क्षुद्रसिद्धिकளையிட்டு मन्दबुद्धिकளாய क्षुद्र कौतुकिकளாய இருப
பாாககு அவற்றிலே ஆசை விளைப்பிககையாலும், अन्तः करण संक्षो
भतதைப பண்ணி अनुप्रवेशितதுக கொள்ளுகையாலும், सप्तघटिका
भोजनादि जीविका सौकर्यததாலும் வார क्रम,दिकள போலே அவாழித
अनादि परंपरा प्रसिद्धियालே असंकेत संभावनाங்களான जाति विशेषங்
களை அழிததுச சொல்லுகிற नियम लाघवததாலே दृष्टादृष्टसौकर्यத
தைககாட்டி वशीकरीககையாலும் इन्द्र जाल कल्पங்களாய ஏழைக
ளுககு दोषं தெரியாத साधन दूषणाभासங்களையிட்டு अनतिप्रज्ञरான
तार्किकரை आकर्षितதுக் கொள்ளுகையாலும் இபப்காரங்களாலே
वहुजन परिग्रहமுண்டாம். ஆனபின்பு இதுதானே வழியாக

1 ' गतानुगतिको लोकः न लोकस्तत्त्वचिन्तकः '

(கதாநுததிகோ லோக ந லோகஸ்ததவ சிந்தக:)

என்றும்,

2 ' मूर्खाः पूजितपूजकाः '

(மூாககா: பூஜிதபூஜகா:)

என்றும் சொல்லுகிறபடியே परिग्रह परंपரை நடவாநிறகும். वेदங்
களுடைய परिग्रहததில் இவவுபாழிகள ஒன்றும் சொல்ல வொண்
ணுதென்னுமிடம் सर्वாககும் அறியலாம் ஆகையால வேதாதிய
सन्निधियில் विपरीत समयங்கள அந்ந்காரகல்பங்களாம்

1 லோகமானது ஒருவன போன வழியே போகிறது. லோக
மானது உண்மையை யோசிக்கிறதிலலை—(பார-உதயோ 33-62)

2 மூடாகள அயலாரால் பூஜிக்கப்படவனையே பூஜிக்கிறவர்கள்

[வேதவிருதத மதங்கள் பரமாணமாகமாட்டர]

இப்படி வுதிக சமயமொன்றையும் அவல்துதது மற்றுள்ள சமயங்களுயெல்லாம தள்ளப்போமோ? வுதிகரான மஹி்கள தாங்களுே சமயதர்மங்களுே அநுபாலிககவும சொல்லி அவற்றை அதிக்ர சிததவாகளுே ராஜா த்ணிகுமபடியும் சொல்லிறறிலாகளுோ? ஆகையால சர்வ சமயங்களும ப்ரமாணசித்ரங்களாக வேண்டாவோ? எனனில, மஹி்கள சமயானுபாலநாதிகளுேச சொன்னது பாஷண்ட சமயவிதயமன்று. ப்ரஹ் தர்மரக்ஷணார்த் த்ரிகாவ்யவஸ்தாதிகள போலே தர்மானுஸுண மாக வுதிகா தாங்கள் நியமிமிதத சமயவிசேஷ விதய மென்னுமிடம அவலோ தர்மசாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரசித். இப்படியல லாதபோது.

1 ‘ பாஷண்டநோ விக்ரமஸ்தாந் பைடாலவரதிகாந் ஸடாந |

ஹைகாந் வகவூதீஸ்த்ர வாடமாந்ரேணாபி நார்த்யேத் || ’

(பாஷண்டினோ விக்ரமஸ்தாந் பைடாலவரதிகாந் ஸடாந |
ஹைகாந் வகவூதீஸ்த்ர வாந்ரமாத்ரேணாபி நாராசசயேத ||)

2 ‘ ட்ரமிஹைகாஷண்ட வகவூதீஸ்த்ர வர்ஜ்யேத். ’

‘ சம்பாஷணாதபி நரா நரகம் ப்ரயாந்தி ’

(டம்பிஹைதுக பாஷணட பகவூததீமஸசவாஜ யேத |
ஸம்பாஷணாதபி நரா நரகம் ப்ரயாந்தி ||)

1. பாஷணடிகளையும் வேதத்திற்கு விருததமான காமங்களுே அனுஷ்டிப்பவாக்களையும் பைடால வரதமுடையவாக்களையும், குதாக்கங்களுே செய்பவாக்களையும், குகாக்கு வருத்தியை உடையவாக்களையும், வாக்கமாத்திரத்தினாலும் பூஜிக்கக் கூடாது—(மனுஸம்—4-30)

2. டாமபிகர்களுையும், ஹைது வரதம் பண்ணுகிறவாக்களையும், கவூத் செய்பவாக்களையும், விட்டுவிடவேண்டும். மனிதா ப்ேசுவதினாலேயும் நரகததை அடைகிறார்கள—(யாஜு ஸமருதி 1-130).

1 ' வெறுப்பொடு சமணா முண்டர் விதியில் சாககியர் '

இயாதிகளோடு விரோதி க்கும் ஆனாலும்

2 ' பிணக்கற அறுவகைச் சமயமும் நெறியுள்ளி உரைத்த
கணக்கறு நலத்தனன் '

என்றும்

3 ' இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும் சாககியரும்
மலிநது வாது செயவீர்களும் மற்று நும் தெயவமுமாகி நின்றான் '
என்றுதொடங்கி

' ஒன்றும் பொய்யிலலை போற்றுமிதே '

என்றும் ஆழ்வார் அருளிச் செய்திலரோ? என்னில், அவ்விடத்
திலும் இவை ப்மாணமென்றபடியன்று பரஸ்பரவிருதங்களுமாய்
வேதவிருதங்களுமான இஸ் சமயங்களையெல்லாம் ப்ரணிகளுடைய
துக்ஸங்களுக்கீடாக ப்ரதிப்பித்தது அஹிதாக்கு அவற்றால் கலக்கம்
வாராதபடி வேதங்களைக்கொண்டு நலவழி காட்டி நடத்திப்
போருகிருன் சுவேஹ்நெருவனுமே அவனை யதாஸாஸ்வ் யதாபிகார்
வல்லதொரு விரகாலே வரிகரித்து ஁ஜீவியுங்கோள் என்று
தாபய் | இததை

4 ' மாட்டாதேயாகிலும் ' எனகிற பாட்டிலும்

5 ' அறுவகைச் சமயமும் அறிவரு நிலையினை '

1. திருமலை 8

2 திருவாய 1-3-5

3 திருவாய 4-10-5

4. திருவாய 3-1-4

5. திருவெழு கூற்றிருக்கை

இயாதிகளிலும் கண்டு கொள்வது. மஹாபாரதத்திலே சாங்க்யயோக பாஞ்சராட்ர வே பாசுபதங்களுன்று பஞ்சசித்தாந்தங்களாகச் சொல்லி

1 ‘एतान्यपि प्रमाणानि न हन्तव्यानि हेतुभिः’

(ஏதாநயபி பரமாணாநி ந ஹந்தவயாநி ஹேதுபி:)

எனகைககும் சாங்க்ய யோகாடிகளை ப்ரஸ்சிக்கைககும் தாத்யே என் எனினில, இ(அ)வறறை ஹேதுககளால வாடிககவொண்ணு தென கிறஇடம் அதிந்ரீய சாஸ்தா்யீவியததில ஹேதுவுககு விதி நிபேத சாம ல்ய்மில்லாமையாலே யாமததனை தோசசமாவனையுடைய பௌபேயாம நகளுககு ஸ்திதிவிரோதமுள ளவிடத்திலே ஸ்திதியாலே வாதமுண்டாகக குறையிலலை

இப்படியானால்,

2 ‘सांख्यं योगः पांचरात्रं वेदाः पाशुपतं तथा’

(ஸாங்கயம்யோக: பாஞ்சராத்தரம் வேதா, பாசுபதம் ததா)

என்று தொடங்கி

2 ‘किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने’

(கிமேதாநி ஏகநிஷ்டாநி ப்ருதநநிஷ்டாநி வா முநே)

என்று ப்ரந்பண்ண

1. இந்த பரமரணங்கள் யுகதிகளினால் நிராகரிக்கத் தக்கவைகள் அல்ல.

2 பாரதம் சாநதி 359-122 ஸாங்கயமதம், யோக சாஸ்திரம், பஞ்சராத்தரம், வேதம், பாசுபதம் இவைகள் ஒரு முடிவில் நிஷ்டையுடையவைகளா? ஒ' ரிஷியே, தனிதனி நிஷ்டையுடையவைகளா?

1 'सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथा न्यायं निष्ठा नारायणः परः' ॥

(ஸாவேஷு ச நரூபசரேஷ்ட ஜநானேஷவேதேஷு தருஸ்யதே
யதாகமம் யதாநயாயம நிஷ்டா நாராயண: பர:)

என்று பञ்ஞ் சித்தாந்தங்களுக்கும் நாராயணனே ப்ரதிபாடின என்றது
கூடுமோ ?

2 'बहुधा व्यागमैः भिन्नाः पन्थानस्सिद्धिहेतवः ।
त्वय्येव निपतन्त्योघा जाह्नवीया इवार्णवे'

(பஹுதா ப்யாகமை பிநநா பந்தாந: ஸிததி ஹேதவ)
(தவயயேவ நிபதநதயோகா ஜாஹ்நவீயா இவார்ணவே

என்று மஹாகவிகளும் சொல்லும்படி இவையெல்லாத்துக்கும்
(இததனைக்கும்) ப்ராபாண்ய் சுப்ரஸித்த மாயனரே இருக்கிறது'
என்னில, அவவிடத்திலே

3 'सांख्यस्य वक्तृकपिलः'

(ஸாங்கயஸய வகதா கபிலா:)

என்று தொடங்கி, மற்றுள்ளவை பௌரபேயங்கள் என்கையாலும்,

1 ஓ' ராஜசரேஷ்டனே' ஜஞானததிறகுக கரரணமான இந்த
எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வேதததை அனுசரிததும், நயாயபபபிகுகும்
எல்லாரையும் விட உயாநதவனுன நாராயணன முடிவான ததவ
மாக காணபபபுகிறுன

2. ரகுவ மசம ஆகமங்கினில அனேக விதங்களாகக் கூறப்
பட்ட மார்கங்குகள கங்கையினுடைய பரவாஹங்குகள ஸமுத்திரத்திலே
போல உம்மிடத்திலேயே வநது சேருகின்றன.

3. பாரதம் - சாநதி 359-65 ஸாங்கய சாஸ்திரத்ததைச்
சொன்னவா கபிலா

1 'அவாந்தரதமா நாம வேதாசார்ய: ச உத்யதே'

(அவாந்தர தபாநாம வேதாசார்ய: ஸ உத்யதே)

என்று வேதத்துக்கு பௌசயதவபுஸதில்லை எனகையாலும் வேத
விருதமுண்டான பாகத்திலே அகமான்ரங்களுக்கு பரமபு
கூடா தெனனுமிடம் சூசிதம்

[கேவல தாககத்தினால் ஒரு ஸமயததை உண்டாகக முடியாது]

2 'தகோஃபுதிபு. ஸுதயோ விபிநநா :'

தாகோ அபரதிஷ்டட ஸருதயோ விபிநநா)

இத்யாதிகளிறபடியே பரஸ்பர விருத வேதங்களபோலே எல்லா சமய
ங்களும் ஒரு விபயவ்யவஸ்யாலே பரமபுங்களாகாதோ? எனனில,
சித்யார்யவிபயததில விருத கூடாது. வேதததில போலே தாத்பய் மேத
ததாலே நிவ்ஹிககவொண்ணுதபடி தகங்கையிட்டு பிபரிதா
மாக அவ்வோ வகாக்கள தாங்களே உபபாதிதது வைததார்கள.
அனுபூநவியததில விருத சாலலும்போது க ருநதபுசபாவததாலே
பரமபு சிதிதது நிரபாதிசு மஹான பரிபுஹமுண்டாகவேணும்.
எல்லாம் பரமபுமானால் சாஸா சூச மேதங்களில போலே வேதிகவிவாத
தத் வஹிகாரங்களும் பாபுண்டத்வ பரிதிதியுமனறிககே யொழியும். வேதி
ருதங்களெல்லாம் பரமபுமெனகை வேதவாஹாதங்களுக்கும இஹமன்று
அதிநித்ய விபயததில அஹத் சுகதாதிங்களில ஒருவனை அாசனென்று
விவாசிககைககு விசுஷ ஹேதுவிலலை. வுதிமத் வஹுனபரிபுஹமே ஹேது
என்றால், தேசகால மேதததாலே பரிதிதிசயவானகளுடைய அனுபுவிச
பரிதிதிசயங்களும் ஓரொன்று கிளாநது போருகையும் எல்லாத

1 பாரதம் - சாந்தி 359-66 அவாந்தர தபஸஸு
எனகிற பெயரையுடைய அநத ரிஷி வேதங்களுக்கு ஆசார்யனாக (உப
தேசிததவராக) சாலலப்படுகிறா

2 பாரதம் - சாந்தி 359-66 யுகதியான ஓர் இடத்தில்
முடிவை உடையதல்ல, ச்ருதிகள வெவவேறுய இருக்கினறன.

துக்கும் துலயம் । துர்வாசனாமூலமான சுகிமாந்ததாலே யாதல், துரமிமானதாலே யாதல், அவற்றிலே ஒன்றை ப்ரமாண மென்று பற்றுவாக்கும், கர்தவ்யமாகத்தூக்கு அலைந்து வேதமொழிய ஏதேனு மொன்று ப்ரமாணமாக அமையுமென்பாக்கும், ஓர் அநுஷ்டாதி வ்யவஸ்யை யன்றிகடே சார்கிசேஷமாம் படியாம் சில காம்யங்கள் கலிக்கக்காண கையாலே அவற்றோடே சோந்த வாஹ்யாஸ்த்ரங்களை முழுகக ப்ரமாண மென்று கொள்ளில் இதுவும் வேததுக்கும் வேதவாஹ்யங்கள் எல்லாத் துக்கும் ஓரொரு முலத்தாலே துலயமாயிரா நின்றது. பாஷ்யாஹ்யங்களில் ஶ்ருதங்களை விப்ரலம்பார்க்கமாக நிவீசிப்பித்ததாகள் எனனு மிடம் முனபே சொனனோம் மாஜரத்தை மதஜ்ஜ(மாதஜ்ஜ)மாக வர்ணி ப்பாரைப் போலே மஹாவிசாதிக்களான சில அப்ரதிஶ்டிதானுமானங்களைக் கொண்டு ஒரு சமயத்தை ப்ரமாணமாகும்போது துலய ந்யாயத்தாலே எல்லாததையும் ப்ரமாணமாகக்கலாம். அஜ்ஜபஶ்வகீனதையாலே அப்ரதிஶ்டி த்ங்களான தர்க்கங்களையிட்டு ஒன்றை அழிக்கப்பார்க்கில் எல்லாத தையும் அழிக்கலாம். சுவமதஸ்துதியும் ப்ரமதநிந்நையும எங்கும் உண் டாநப்படியாலே இத்தாலும் ஒன்றுக்கும் உக்ர்ப்சொல்ல வொண் ணுது. ப்ரந்யாதி பூயஸ்தாதிக்களாலே ஒன்றிலே சமத்காரம் பண்ணப் பார்க்கில் அப்போதும் அனந்தங்களாய் அனந்தபரிகரங்களையும் உடைத்தான வேதங்களுக்கு மிகவும் சமத்காரஹேதுவமுண்டாம். மஹா பாரதத்ததில் சாங்க்யயோகங்களை மஹிப் பலகாலம் ப்ரஸாசிக்கச் செயதே

1 'बहवः पुरुषा राजन् । सांख्ययोग विचारिणः(णां) ।

नत इच्छन्ति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्वह ॥

समासतस्तु यद्व्यासः पुरुषैकार्थ्यमुक्तवान् ।

तत् तेऽहं संप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजसः ॥ '

(பஹவ: புருஷா ராஜந் ஸாங்க்யயோக விசாரிண (ணாம்) ।

நைத இச்சந்தி புருஷமேகம் குருகுலோதவஹ ॥

ஸமாஸதஸ்து யதவ்யாஸ: புருஷைகாதயமுகதவரந ।

தத தேஹம் ஸம்பரவக்ஷ்யாமி பரஸாதாதமிதௌஜஸ: ॥)

1 பாரத—சாந்தி 359-217—ஓ' ராஜாவே, அனேகம் புருஷா கள் ஸாங்க்ய சாஸ்தரத்தையும், யோக சாஸ்தரத்தையும் விசாரிப்ப வாகள் இவர்கள், ஓ' குரு குலத்தில் சிறந்தவனே, ஒரு புருஷனாகிய பகவானே இச்சிக்கிறதில்லை (அங்கீகரிப்பதில்லை). ஆகையினால் வயாலா சுருக்கமாக பரம் புருஷன் ஒருவனே என்பதைச் சொன னா. அதை உனக்கு நான் அளவில்லாத தேஜஸஸையுடைய அந்த ரிஷியினுடைய அனுகரஹத்தினால் சொல்லப்போகிறேன்.

இत्याதிகளாலே விருஷாங்கமுண்டென்று காட்டினான் பாசுபத் தாமச மோஹாத்மக ப்ருத்தமென்னுமிடம் கௌதமசாஸ்திரவியய வஹுபுராண (ப்ரம. ௧) ப்ரசித்.

[பாஞ்சராத்திரகமத்தின் ப்ராமாணயம் வயாஸரினாலேயே நிரணீதம்]

ஸ்ரீ பாசுபாத்ததுக்கு வேதவிரோதமில்லை என்றும், இது க்ருத்ஸமும ப்ரமாமென்றும்

1 ‘**भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनं ।**’

(பவிஷ்யதி ப்ரமாணம் வை ஏததேவாநு ஸாஸநம்)

இत्याதிகளாலே பல இடங்களிலும் ப்ரப்சித்ததான. ஶாரீரகத்திலும் சாங்க்யாதி மதங்களில் வேதவிருஷாங்கங்களை யெல்லாம் எடுத்து டூஷித்தது, ஶ்ரீபாசுபாத்ததுக்கு அவற்றுகுப் போலே, வேதவிரோதமில்லாமையாலே இததால வேதத்துக்கு ப்ரதிவிரோதமில்லை என்று சாதித்ததான ப்ரபக்ஷ டூஷணப்ரகரணத்திலே பாசுபாத்தமும வேதவிருஷமென்று சொல்லும் ப்ரபக்ஷத்தையே கழித்ததானாயதது. ஆகையால்

2 ‘**यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः**

(யதாகமம் யதாந்யாயம் நிஷ்டடா நாராயண ப்ர.)

என்றதுக்கு சர்வேத வேதாந்தானுபுண சமீचीन न्यायोपबृह्मण विशेषங்களைக் கொண்டு அவ்வோ அகாமங்களை த்ரவியயத்தில் ப்ரகூதி புரூஷ ப்ஷு

1 பாரதம்—சாநதி 359-69 இந்த சாஸ்திரம் தானே ப்ரமரணமாகவே ஆகப்போகிறது.

2. 87-ம் பக்கம் பார்க்க

பதி ப்ருதி சர்வத்வான்தயாமியான நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிகக
 ஶ்ஞயமெனறு தாத்யம் । அல்லது வேத வஹிகமத விருதாசாராதி ப்ரதி
 பாடக பாாமெல்லாம அநுதாதமாகிறதன்று. இப்படி வேதவிருத
 சமயங்கள் அநாதரணியங்களானாலும் அவற்றுக்குள்ள தோஷங்களை
 யெல்லாம அநுசந்திககப்ப ப்ராதத்தால அவற்றில ஓரொ(ஒனரு)ன
 றைததெளியககற்கும் அளவிலே ஆயுத்சேஷ கழியும்படி யாயிருகக
 ஒருவன இந்த வஹிக ப்ஷததில் துதப்ரதிதூத வுத்யாமபடி என?
 எனனில், பரப்ஷங்களில் அதிசுத்சுத தோஷவிரோஷங்களை அறிநதிலனாகி
 லும் ஶ்ருவின ஶரீரததில் சிராதி விரோஷங்களை அறியாதிருகக ஆயு
 தாதிர்களாலே அதை நிரஸிககுமாப்போலே ப்ரதான தூயா்ஸததைத
 தெளியககற்று ப்ரதான தூயா்ஸததையும் த்வவிராசாரயோபதேததாலே
 தெளிறது விலககடிகளைவிட்டு த்வயப்ருத்கக குறையிலலை

* (மீ)மிணடுரைகக விரகுதரும தருககம கொணடே
 வேணடுமகால வேண்டுவதே விளம்புகினரூர்
 கணடதருகு விபரீதம கததுகினரூர்
 காணுத குறை மறையில் காட்ட நிற்பார்
 பணடொருததன கணடுரைததேன நானே எனன்ப
 பலவகையில் உபாதிகளால படிந்து வீழ்வார்
 கொணடலொககும திருமேனீமாயக கூததன
 குரைகழல்சோ விதிவகையில் கூடாதாரே.

11

ஐதி ஶ்ரீகவிதார்த்திகசிஹ்ய சர்வதந்ந த்வதந்நத்ய

ஶ்ரீமதேத்குடநாத்ய ஶ்ரீமதேதான்தாசார்யத்ய க்ர்திஷு

ஶ்ரீ ப ர ம த ப ங் க

சமுதாயதோஷ(பங்)ாதிசார: பங்ம: ॥

ஐந்தாவது ஸமுதாய தோஷ(பங்க)ாதிகார:

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூப்புல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः पष्ठः ॥

(ஆளுவது லோகாயதிக பங்கா திகார:)

[லோகாயதிகமத நிரஸ நிரஸநம் - அவாகள கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் - பரதயக்ஷமொன்றுமே பரமானம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அனுமானம் பரமானயமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - மந்தராதிகள பரமானமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அதீதநாய விஷயமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - ஆதமா இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - பருதிவயாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதநயஸூகாதிகள என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அவைகளே இதர வயாபாரகரணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - சேதநாதர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் -

* (ப-ரை) கொண்டல் ஒக்கும் - மேகம் போன்ற, திருமேனி - திவ்யமங்கள விகரஹத்தை யுடைய, மாயக கூத்தன் - ஆச்சாய சேஷ்டிதனான பகவானுடைய, குறை - சபதித்துக் கொண்டிருக்கிற, கழல் - திருவடிகளை, சோ - சரணம் அடைவதற்கு காரணமாகிய, விதிவகையில் - பாக்யவிசேஷத்தில், கூடாதா - சேராதவர்கள், மிண்டுரைக்க - மேலேமேலே யுகதிசைச் சொல்ல, விரகுதரும் - உபாயத்தை கொடுக்கிற, தருக்கம் கொண்டே - யுகதிகளை கொண்டே, வேண்டும் கால - வேண்டும் சமயத்தில், வேண்டுவதே - வேண்டிய வாதத்தையே, விளம்புகின்றா - சொல்லுகின்றார்கள், கண்டதற்கு - பரதயக்ஷத்தில் காணப்பட்டதற்கு, விபரீதம் - விருத்தத்தை, கததுகின்றா - உத்கோஷிக்கிறார்கள், மறையில் - வேதத்தில், காணாத - கண்டறியப்படாத, குறை - தோஷங்களை, காட்ட - காட்டுவதற்காக, நிற்பா - முனவந்து நிற்பார்கள், பண்டு - முன காலத்தில், ஒருதன் - ஒருவனாகிய, நானே, கண்டு - உண்மையைக் கண்டு, உரைத்தேன் - சொன்னேன், என்ன - என்று சொல்ல, பல வகையில் - அனேகவிதமாக, உபாதிகளால் - அவரவர்கள் காமங்களாகிற காரணத்தினால், படிந்து வீழ்வார் - பரதிஷ்டிராய இருந்து நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

சுரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷ மெனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - தாமா தாம பல னிலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - பரமமாவிஞால் உண்டாகப்பட்டது எனகிற ஏற்ற நிரஸநம் - ஈச்வரன இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்.]

*கண்டது மெய்யெனில் காணுமறையில் அறிவு கண்டோம்
கண்டதலாதது இலதெனில் கண்டிலம் குற்றமிதில்
கண்டதுபோல மறைகாட்டுவதும் கண்டது ஒத்ததனால்
உண்டது கேட்கும் உலோகாயதா இன்று மீறுவதே

12

[லோகாயதிகமத நிரஸந பரதிஜகை]

उक्तप्रकारतथावे निस्सारङ्गकलायं வைதது मन्दमति मोहन(क)
ங்களான बाह्यकुट्टि मतங்களில் முற்பட लोकायतिकसिद्धान्तத்தை
अनुवदितदु दूषिककिण्ठम्.

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவர்கள் சொல்லும்படி எது எனனில் :—

(1) 'प्रत्यक्षमोक्षणमेषमाणं அதுதன்னிலும் करणदोषादि
களுள்ளது प्रमाणम् அனறென்னுமிடம் सर्वं संप्रति यन् , (2) अनुमा
नादிகளிலே சிலவற்றை यादृच्छिक संवादத்தாலே प्रमाणமென்று भ्रमि

*(ப-ரை) கண்டது - தமமால் பரதயக்ஷத்தில் காணப்படுவதே,
மெய் - ஸதயம், எனில் - என்று சொல்லில், காணும் - நமமால் காதி
னால் கேட்டு பரதயக்ஷத்தினால் அறியப் பட்ட, மறையில் - வேதத்தில்,
அறிவு - ஜஞானத்தை, கண்டோம் - பாததோம், கண்டதலாதது -
கண்ணினால் பரதயக்ஷத்தில் பராககப்படாது, இலது - இலலை,
எனில் - என்று சொல்லில், இதில் - இந்த வேதத்தில் உண்டாககப்
பட்ட ஜஞானத்தில், குற்றம் - தோஷங்களை, கண்டிலம் - நாம் பராகக
வில்லை, கண்டதுபோல - பரதயக்ஷம் பரமாணம் ஆனதுபோல, மறை
காட்டுவதும் - வேதம் தெரிவிக்கும் அர்த்தமும், கண்டது ஒத்ததினால்
- பரதயக்ஷத்திற்கு ஸதஞ்சமாக இருப்பதினால், உண்டது கேட்கும் -
முன்பு சாபபிடிப்பட்ட வஸதுகளை மறுபடியும் கேட்கிற, உலோகா
யதா - சாரவாகாகள், இன்று - இப்பொழுது, மீறுவதே - உத்ததா
களாய வருகிறார்களே.

க்கிரூர்களததனை, இவற்றிலே சிலவற்றுக்கு **பிராமாண்யக் கொள்ளும்** ப்ரக்ததிலும் அவற்றை **ப்ரத்யக்ஷததிலே** **அந்நர்மவிபபிககலாம** (3) **விபஹ்ரணாதி மந்ந யந்ந சேஷாதி ஫ல சன்வாத் ஔபத அய: சூர்யசந்ந** **காந்நாதி ந்யாததாலே யயா டர்சந்** **வ்யவஸ்திதமாம**. இ **ப்ரத்யக்ஷததையும்** இதின் **விசேஷமான** **அந்வய வ்யதிர்ஃகடர்சந்** **ததையும்** **கொண்டு** **ப்ரவூத்** **மான** **சாஸ்த்ர லோகாயத்**, (4) **லோகசிஃத்வானுமான** **பூத** **ப்ரமாண** **மாணாலும்** **அநீந்நித்யமில்லை** இ **ப்ரமாண** **யகொண்டு** **அறிய** **வேண்஢ும** **அர்த்** **ததை**

1 'அத லோகாயத்-பூத்யந்யாப ஸ்தேஜோ வாயுரிதி ததவாநி ।

தேஃயசுத்ரேதெந்ய் கிஸ்வாதிஃயோ ஢்நடர்சக்திவத் ॥'

(அத லோகாயதம்-பருதிவயாப ஸதேஜோ வாயுரிதி ததவாநி ।

தேபய: சைதநயம் கிணவாதிபயோ மதஸகதிவத் ॥)

என்று தொடங்கி **சூத்ரங்களாலே** **வூஃஸ்பதிசொன்னான** இவற்றை **சார்வாகாதி** **சுல்ததாலே** **மாஃய்.தி** **பூர்வகமாக** **ப்ரவர்திபபிபபதும்** **செயதான**. **ஆகாஸமும** **தத்வமாக** **சன்ஃரஹிககவுமாம** **சர்வ** **சன்ஃரதிபந்நங்களாய** **ப்ரத்யக்ஷோபாய** (சிஃத்வ) **சாஃய்நங்களுமான** **அர்த்ஃகாமங்களாகிற்** **பூஸுபார்த்நங்களு** **கதும்** **அவற்றை** **ப்ரயோஜநமாக** **பற்றின** **நீதி** **ஸ்தேய** **காம** **சாஸ்த்ரங்களு** **கும்** **பொருநதி** **இருககையாலும்**, **லோகசிஃத்வங்களில்** **ஒருவருக்கும்** **பிணங்க** **வேண்டாமையாலும்**, **லோகோத்நீர்நங்களை** **கொள்ளாமையாலே** **அவையடியாக** **வாடிஞ்சொல்லவொண்ணாமையாலும்** **'யாவஜ்ஜிவ் சுல்த்ர ஜிவத்'** என்றபுபோலே **சொல்லும்** **சூரூபதேர்** **பசுமூ** **நாதி** **களோடொகக** **சர்வசாமயிகாக்களுடையவும்** **ஃத்வதததை** **தொடுப** **பாாததால்** **ஒத்திருககையாலும்**, **ப்ரவூத்மமான** **இசாஸ்த்ர** **மே** **பர்மஹித்**, (5) **கார்யங்கள்** **போலே** **கண்டறியாத** **ஜாதி** **விசேஷ**

1 பிறகு லோகாயத மதம் சொல்லப்படுகிறது பூமி, ஜலம், தேஜஸ், காற்று என்றவைகள் ததவங்கள், ஒன்று சோநத இவைகளினால் ஜஞாநம் உண்டாகிறது-ஒன்று சோநத கஞ்சா முதலிய வைகளினால் மயக்கம் முதலியவை உண்டாகிறுபோலே

कर्तव्य विशेषादिकளைக்கட்டி கையிலுள்ள धनத்தை அழிககையும் கயக்லேசப்படுகையும், இரந்து உணகையும், தலைபறியும் சடைக்கட்டும் போலே சொல்லுகிற दुःखसाधनங்களை सुखसाधनங்கள் என்கிற मिथ्यादृष्टिमूल मतान्तरங்கள் बुद्धिமானகளுக்கு उपादेयங்கள் அன்று. बुद्धि पौरुषह, नाकகு जीविकையாய गतानुगतिकलोक चञ्चनार्यमाकையாலே राज्ञादि संकेत सिद्ध समयங்களைப்போலே அந்நாடு உறந்து பற்றி நிறக प्राप्त ; (6) शरीर प्राण वैश्वानरेन्द्रिय अवयव विशेष धातु विशेषादिकளையொழிய வேறொரு आत्माவும் உண்டாய அவன शरीरात्तरपरिग्रह்பண்ணும் எனனும் अर्थ மெய்யா கிலன்றோ नरकादिकளுக்கு அஞ்சி परहिसादிகள் தவிரவேண்டு வதும், तरुण, तांबूल शयनासनादि प्रत्यक्ष स्वर्गங்களை விட்டு परोक्षस्वर्ग ங்களைப்பற்ற படடிணியும் உபபிலிய முதலாகப் படாதன பட வேண்டுவதும், शरीरं अत्मा எனனுமிடம் 'स्थूलोहं, सूक्ष्मोहं' இயாதி सर्वं संप्रतिपन्न प्रत्यक्ष प्रत्यय सिद्धं । இததை வாழிக்கப்பாாததால 'अग्निरुष्णः' இயாதி प्रत्यक्षததையும் வாழிக்கலாமபடியாம். 'मम शरीरं' என்றது शिला पुत्रक शरीरादि व्यपदेश न्यायतதாலே 'ममात्मा' என்றதோடொககும் ; (7) अचेतन परिणामததுககு चैतन्यं கூடுமோ? எனனில, पृथिव्यादிகள் நாலும் ஒழிய வேறு ஒரு तत्त्व மிலலாமையாலும், இவற்றினுடைய यादृच्छिक संसर्ग विशेष दशैयிலே क्षिणादिद्रव्य विशेष संसर्गावस्थையில் मदशक्तिபோலவும், மற்றும் विचित्र द्रव्यसयोगविशेषததிலே विषरसायनादि शक्तिकளபோலவும், चूर्ण हरिद्रादि राग करक काठिन्यादிகளபோலவும், काल पाकादिकளாலே गन्ध रस रूपा स्पर्शादि परिणाम विशेषங்கள்போலவும், चित्ररूपபோலவும், कण्टकतैक्ष्ण्य वक्रतादிகளபோலவும், स्वभाव विशेष वैभवतதாலே चैतन्य सुखादि परिणामங்களும் அவற்றில तारतम्यங்களும் इष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं प्रवृत्ति निवृत्तिकளும் உண்டாகின்றன , (8) चैतन्यஎன்று ஒரு குறாத தனனையும் தவிரந்து चैतन्योन्पत्ति सामग्रीதனனாலே सहकारिविशेषமूल प्रतिमाजल्पनादि न्यायतதாலும்,

1 'படி சம்மீலன விகாஸவத் ததிகார:'

(பதம ஸமமீலன விகாஸவத் ததவிகார)

எனகிறபடியாலும், ஁ச்சவாஸ நிஸ்வாஸம்மீலன நிமீலனாடிகள் போலே மறறுமுள்ள வ்யாபாரங்களும் உணடாகிறனவாகவுமாம் ; (10) வெட்டி நாட்டின கொம்புகள் சில உய்யக காண்கையாலும் வேறு ஒரு ஁தனாடிஸ்டான்கூடாது புண்ய பாபங்கள் அடியாக ஁ரீர பரிஸ்ஹ்மென்பார்க்கு மனுண்ய திரிய்கூஸ்தாவர்களில் உத்ரோத்ராடிண்ய ததுக்கு விஸேஷஹேதுஸொல்லலெண்ணுது , (11) இப்படி ஁ு:ஸமும் பாபபலமல்லாமையாலே ஁ு:ஸ்வ காரணங்களுடைய அத்யந்த நிவூத்தி மோக்ஷ மென்பார்க்கு ஁ரீரநிவூத்தியே மோக்ஷமாம். மஹானந்தலக்ஷணமே மோக்ஷமென்பார்க்கு ஁ஹ்ஸாடி வாக்யோக்தமே மோக்ஷமாம். விக்ஸ்ய ப்ராமாண்ய வாஸாடிகளாலே குணகுணிஸேதம்஁஁மாதல் அஹேதுக விநாஸததாலே ஁்ஷணம்஁஁மாதல் நிர்வ்஁னா஁யோண்யதாடிகளாலே கார்யகாரண ஁ரூபம் ஁஁஁மாதல் ஁்ராஹ் ஁க்ஷணா ஁ோகடிகளாலே வாக்யார்தம் ஁஁஁மாதல் ஁ர்வானுபபத்திகளாலும் ஁ர்வ஁ண்யத்வமாதல் கொள்ளும் பக்ஷங்களுக்கு ஁ாத்வ கர்த்வம் மோகத்வாடி விஸிஸ்டுணை நிண்யாத்மாலை இஸைண்ய வேணடாம் ஆகையால் ஁ர்மா ஁ர்ஸங்களைவிட்டு ஁்வாவர திரிய்க்குகளபோலே அண்ய ஁ி஁஁மாயும் ஁ண்யத்வ ஁ி஁஁மாயும் வருகிற ஁஁஁மோகங்களை மூஜிதது துஸ்துண்யப் போகவே யுள்ளது எனபார்க்கள்., (13) இப்பக்ஷததை ப்ராபாதி விர்ஸெந ஁ுக்கு உபதோஸிக்க, அவண்யம் தன் வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் ஁ொல்ல, இததை ஁ஸுரர்களுடைய உபநிஸததெண்று வேத்தானே ஁ொல்லிற்று இதுவூ஁்஁மானங்களுக்கு நிர்஁ர்ஷனமான வேதகுருவினுடைய மத்மெண்று இரண்டுபடியாலும் இதற்குண்டான அண்யததை வேடிகா தாங்களும் இஸைந்தார்கள. ஁ாவாலியும் உடகிடந்த ஁ோகாயத் (மத்)ததை ஁ுரளவிலே உமிமுந்தான. மஹா஁ரதத்தில் கண்வாஸ்ரம் வர்ணததிலே

1 'லோகாயதிக முக்யைஸ்ச'

(லோகாயதிக முக்யைஸ்ச)

என்று மற்றுள்ள சித்தாந்திகளோடொக்க இவாகளையும் எடுத்தது. ஧்மவிருத்யார்காமங்களில் அனுதாபமற நிரந்தரவृத்தராய ஜனானுர஑மாந் ஧்நரானவாகளெல்லாம் இஸ சித்தாந்தததுககு சமயிகள., (14) லோக வ்யவஹார சித்தானுன ஐஸ்வரண யதாலோக அராத்யண வேருரு வுஷ அ஑ாராதி லக்ஷண வேணடா ஆகையால இஸ சித்தாந்த் ஧்மாணதர்க் ஧்ர஑க்ஷாஸ்யு஑மங்களாலே ஧்வுலத஧்மென஧ாகள

இமமதததை நிரசிககும஧டி ஸொலலுகிறேமும் :—

[஧்ரதயக்ஷமொனறுமே ஧்ரமாணம எனகிற ஧்ஷ நிரஸனம]

(1) இவாகள ஧்ரத்யக்ஷமொனறுமே ஧்மாணமெனறது அநு஧஧்ந். அநுமாந அ஑மங்களாலும் ஐந் ஧ிறககக காணகையாலும், இந்த ஐந் ஸ்ஸ்யரூ஑மாயிராமையாலும், இதுககு ஒரு வாத்க் காணுமையாலும், விஸுஷேஸு஑மா஑ாவாத்யாதிர்கள ஸவ஑ன நிருதாதி஑ிதங்களாகையாலும் ஧்ரத்யக்ஷததுககுப் ஧ோலே இவற்றுக்கும ஧்மாண்யமிஸைய வேணும். இஸையாதொழியில் ஧்ரத்யக்ஷ தானும் ஧்மாணமனறிககே ஒழியும். அநுமானா஑மங்களிலே சில வாதிதங்களாகக காணகையாலே மற்றுள்ளவற்றிற்கும் யாத்஑ிக்ஸ்வாத்மேயுள்ளது எனனில்? இது ஧்ரத்யக்ஷ தனனிலும் ஸொல்லலாம் ஧்மாணாந்தரங்களை இலகை எனகிறவாகள தாங்களே, ஑ண்டால ஧்சி கெடும எனரு஧ ஧ோலே அநுமிதது ஑ுஜனாதிர்களிலே ஧்வுத்தியா நினருாகள. தங்களுக்கு ஧்ரத்யக்ஷானுமாந விஸயமல்லாத நிலங்களிலே அத்வாக்ய ததை விஸ்வசிதது நிஸ்ஸ஑்மாக ஑ந வ்யாதிக்களைப்஧ண்ணு நினருாகள. ஓர் அத்ந தங்களுடய சித்தாந்தததைச ஸொனனுன

1. ஧ார - ஆதி - 91 - 48 ஸாவாக மதஸதாங்களில் சிறதவாகளினுலும் (இந்த ஸிததாததததிற்கு அதிகாரிகள் நிரு஑ிக஑஧ ஧ுகிறுாகள)

என்று கேட்டு அத்தை விவ்விததிரா நின்றார்கள். दृष्टार्थं मन्त्र औषध शिल्प ज्योतिष निमित्तादि शास्त्राங்கान् अन्वय व्यतिरेकங்களால் அறியவொண்ணாத விஷயங்களிலே நிபுணனுக்கு சாந்திககககாண நின்றோம் இப் ப்ரகாரத்திலே பாரலௌகிக் ஶாஸ்த்ரங்களிலும் அதிசங் கைபண்ண வொண்ணாது. ஶக்ஷமாநனுக்கும

1 ' अस्ति चेत् नास्तिको हतः '

(அஸ்தி சேத் நாஸ்திகோ ஹத:)

என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶாஸ்த்ராதிலுந்முசிதமன்று.

2 ' प्रत्यक्षा श्रुतिरर्थधीश्च '

(பரதயக்ஷா ஶ்ருதிரர்தததீஸ்ச)

என்கிற ஶ்லோகத்தை இங்கே படிப்பது.

[அநுமாநம் பரமாணமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(2) அநுமானாங்கங்களை ப்ரத்யக்ஷத்திலே அந்ந்ர்ப்வி(பபி)ககலாம் என்றதுவும் வாஹ்நிந்ரீயமில்லாத ட்ரீயிலே ஶ்மூதங்களான லிஶ்டாதி களாலே ப்ரமிதி பிறககக காணகையாலும், सर्व साधारण मनो व्या पारं सहकारिमात्रमात्रमात्रमात्र, परंपर्या प्रत्यक्षमूलतையைக் கொண்டு இவை ப்ரத்யக்ஷாந்ரீயமெனபார்க்கும் இவை காட்டின அர்த்தங்கள இசைய வேண்டுகையாலும் அநுபபந்,

[மந்த்ராதிகள் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(3) விஷஹண மந்நாடிகளில் அந்வய வ்யதிரேகாந்ரீ விஷயமுண் டெனனுமிடம் சொனனோம்

1 தெயவம் இருந்ததேயாகில் தெய்வம் இலை என்றவ்ந கெட்டான

2. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-5 வேதம் (காதினூல் கேடகப்படுகிற படியினால்) (காதுக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும், அதன அாததமும ப்ரதயக்ஷமாய் அறியமுடிகிறது.

அर्थகாமங்களைப் பயோஜனமாகக்கொண்டு ப்ருத்தமான நீதிशास्त्रம் அநாபததில் धर्मविरुद्ध विषयத்தை अभ्यनुज्ञै பண்ணுது, स्तेय शास्त्रமும்,

1 ‘असाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यस्संप्रयच्छति’

(அஸாதுபயோடாததமாதாய ஸாதுபய : ஸம்பரயசசதி)

2 ‘प्रसह्य वित्ताहरणं न कल्कः’

(பரஸஹய விததாஹரணம் ந கலக:)

எனகிறபடியே क्षत्रियादிகளுக்கு பரகாலாதி ந்யாயத்தாலே धर्मोपयुक्तமாக ப்ருத்தம் । காமशास्त्रமும் स्वदारसन्तोषार्थமாக

3 ‘धर्मविरुद्धो भूतेषु कामोसि भरतर्षभ’

(தாமாவிருததோ பூதேஷு காமோஸமி பரதாஷப)

எனகிற பாபரஹித காமோபயுக்தமாகையாலும், अदृष्टपञ्चपुरुषपरस्त्री विषय निषेधादிகள் சொல்லுகையாலும், पारदारिकமும் स्वदाररक्षणाद्युपयुक्तமாகையாலும் धर्मविरुद्धமென்று நிர்ணயித்தார்கள்.

(4) “लोकसिद्धங்களில் ஒருவருக்கும் பிணங்க வேண்டா” எனந்து पक्षान्तरங்களுக்கும் तुल्यं । லோகோத்திஷங்களாக கொள்ளா மையாலே அவையடியாக வாங்கமில்லை எனகிற செட்டுச சொல்லில் सर्व परित्यागியான माध्यमिकனுககே விஜயமாம்.

1. துஷ்டாக்களிடமிருந்து பணத்தை கரஹித்து ஸாதுக்களின் பொருட்டுக் கொடுக்கிறான்

2 பாரதம் - ஆதி 1-301 பலாதகாரம் செயது பணத்தை அபஹரிப்பது தோஷமல்ல

3 கிதை—7-11. ‘ஓ’ அாஜஜுந, பராணிகள இடத்தில் தாமத் ஃறகு விரோதம் இல்லாத காமமாக இருக்கிறேன்

सर्वहृदयसंज्ञतार्थकथनं என்றது நிபுண வுத்தி சங்கதியில்லாமை யாலே அசிங் । லோகயதிகன தானும் அஃகுமுண்டாகில் செயவது என? என்று உள அஞ்சியிருக்கும்

[அதீதநரியவிஷயமில்லை என்கிற பகஷ் நிரஸநம்]

(5) ब्राह्मणभ्रष्ट्रियादि जाति विशेष गो महिषादि जातिकां போலே காணவொண்ணாதிருக்க இவற்றைத் துவக்கி வருகிற விதிகள் ப்ரமாணமாமபடி என? என்றதுவும் அநுபபன்ன । अब्राधितानादि परिग्रह परंपरையாலே அஃகுபால் ப்ரசித்தமான ஜாதிவிபாகத்தை அபஹ்விக்க (அபலபிக்க) வொண்ணாமையாலும்,

1 'अनादौखलु संसारे'

(அநாதௌகலு ஸமஸாரே)

இत्यादிகளிறபடியே சில விஷயங்களிலே விபூவமுண்டானாலும் அநுபபுத்தவர்க அனந்தமாகையாலும், சંசாரத்தில் சர்வோபபூவசாந்திபிறந்து மேலும் சாதுர்வ்யாதி வ்யவஸ்தித சூத்திரமுண்டாகையாலும் வர்ணாதி வ்யவஸ்தை க்குக்குகுறையில்லை.

2 'कस्यदोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीडयते'

केनदुःखं न संप्राप्तं सुखं कस्य निरन्तरं'

(கஸ்யதோஷ: குலே நாஸ்தி வ்யாதிநா கோ ந பீடயதே ।
கேந துக்கம் ந ஸம்பராபதம் ஸுகம் கஸ்ய நிரந்தரம்)

1 அநாதியான ஸமஸாரத்தில்

2 எ னுடைய வம்சத்தில் தோஷம் இலை? எவன் ரோகத் தினால் பீடக்கப்படுவதில்லை? எவனால் துக்கமானது அடையப்பட வில்லை? எவனுக்கு ஸுகமானது இடைவிடாமல் இருக்கிறது?

ஐத்யாதிகளுக்க கு பரபரிவாதி நிவृத்திமாத்ததிலே தாத்யீ । கந்ந விசேஷ பய: ப்ரதரணாதி லிங்ஸஹ்ருத ப்ரத்யக்ஷததாலே வृதரந்ந விசேஷாதி ஜாதிகளாக காணுமாபபோலே ப்ராஹ்மண்த்வாதி ஜாதிகளாயும் காணலாமென்று நிர்வஹிப்பாகள.

1 'தமஸுத்ரே ரஜ: ஶ்வ

(தமஸா ஸாதிதரே ரஜ க்ஷதரே)

ஐத்யாதிகளிலபடியே ஶாரிரகுணத்ரய தாரதம்த்யலக்ஷண ஜாதி பக்ஷததில வார க்ரமாதிக்களபோலே அவாதித பரிஶ்ஹாதிக்களே ப்ரமாணமாம. மநுஷ்யத்வ ஜாதி யொழிய அவாந்நர ஜாதியுணடாமாகில அநுலோம ப்ரதிலோம சங்கீர்ணோத்பத்தி க்டிககுமபடி ஂன? ஂனனில, அக்ஷத்ய கர்஢்மத்வ கோமாயுத்வ ஶாரமேய த்வாதி ஜாதி ஶே஢்நகளுண் டாயிருக்க விஜாதிய சஸர்ஸததாலே வெசரா த்யுத்பத்தியுணடாமாபபோலே சங்கீர்ணோத்பத்திககு விரோத்யமில்லை. வைதிக மார்க் வஹுவிதநியம க்லேசோத்தரமாய பித்ராதி க்ரமேண ப்ரவृத்தமாய போருகை யாலே வு஢்நிபௌஷ ஶீநஜிவிகை ஂன்றும், கதானுபாதிகலாக வக்ஷநார்க் மென்தும் ஶங்கிககவொண்ணுது. அநாதி வேதமூலமாக அவிவிக்ஷிந்ந ச஢்ப்ராடயமான நடபபை ஓருவன கட்டிண இடஙகை வலஙகை போலேயாககி உறறது பறறெனனவுமொண்ணுது.

[ஆதமா இலலை ஂன்கிற பக்ஷ நிரஸநம]

6 ஶாரிரமே அத்மா ஂன்றதுவும அநுபபந்ந ।

2 'அவயவத்யேத் கர்வாணை: ' ।

(அவயவிதயேதம் குாவாணை:)

ஂனகிற ஶ்லாகததினபடியே ஶாரிர பாக்ஷமூதிக பாணி பாதிாதி சங்ஙாதமாய்

1 26-ம பககம பாகக.

2 ஸ்ரீரஙகராஜஸதவம 2-4 (சரீரமானது) அவயஙகளுடன் சோநதிருபபதிஸை 'இது' ஂன்று அறிகிற வெளி இநதரியஙகளாய (ஜீவாதமாஹிரகு ஆதேயமாயும் பரகாரமாயும் தோன்துகிறது)

இது எனனுடைய ஶ்ரீர் என்று தன்னில் வேறுபாடு தோற்றுவதாய், **चक्षुरादिकरणங்களுக்கு விஷயமாய் चक्षुरादिकरण** ச்யோமில்லாதபோது தோற்றுதிருக்கையாலும், **ज्ञाता**வான **आत्मा** **एकरूप**யை **सर्वविव**புரேதத்தில் **सुखादिक**ங்களுக்கு **प्रतिसन्धाता**வாய் **अहं** **बुद्धि** விஷயமாய் **बाह्येन्द्रिय**ங்களால் தோற்றுதே **समाहित**னுக்கு **करण**ங்களுடைய **प्रत्याहरण**தசை யிலும் காணலாயிருக்கையாலும், **देह**ததில் காட்டில் இவனுக்கு வேறுபாடு தோற்ற நிர்க், காயநத இரும்பில் **तेज**ஸஸைக்காண கிறவன் இரும்பு சிவநதது, **उष्ण**மாயிருநதது எனகிருபு போலே **ससर्ग**விசேஷத்தாலே, '**स्थूलोऽहं**' இயாதி **प्रत्यय** **व्यवहार**ங்களும் உண்டா கின்றன. **दीपैक्य** **प्रत्यभिज्ञा**திகள் போலே **अन्यथासिद्धि** சம்பாவனை யுள்ள **प्रत्यक्ष**ங்களை '**अग्निरुणः**' இயாதி **प्रत्यक्ष**ங்களோடொக்கச் சொல்ல வெண்ணுணமையாலே **अनन्यथासिद्ध** **व्यतिरेक** **प्रत्यय**த தாலே **देहात्मभ्रमं** வாழிதமாம்

'**मम शरीरं**' எனகிற **प्रत्यय**ததுக்கு **वाधिनान्यार्थ**மான, **शिलापुत्रक** **शरीरादि** **दृष्टान्त**ம் **अनुपपन्नम्** | '**ममात्मा**' எனகிற இடத்தில் **आत्मशब्द** **स्वरूप** **पर्याय**மாகையாலே, '**मम गृहं**' எனனுமாபு போலே **अर्थान्तर** ததைக காட்டுகிற **शरीरशब्द**ததுக்கு **दृष्टान्त**மாகாது. **प्रत्यक्ष**விருத்தங் களில் **अनुमानागम** **प्रवृत्ति** கூடாதெனனுமது **दोषशङ्कानर्ह** **प्रत्यक्ष** விஷயம்

[பருதிவயாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதநயம் எனகிற பகஷ் நிரஸநம்]

(7) **पृथिव्या**திகளொழிய வேறொரு **तत्त्व**மில்லை எனறதுவும் **यथासंभवं** **प्रमाण**ங்களாலே **तत्त्वान्तर**ங்களும் **सिद्धि**கையாலும் **अतीन्द्रिय** விஷயங்களில் **योग्यानुपलम्भ**வாழ்மில்லாமையாலே **शास्त्र** **प्रवृत्ति**கூடுகையாலும் அவறறை இசையாதொழியில் இசைந தவை தன்னையும் தள்ளலாமபடி நிற்கையாலும் **अनुपपन्न**ம்

(8) **योग्यायोग्य**விभागமற **अनुपलम्भ**வாழ்மத்தாலே **वस्तु**வை இலலை எனபாக்களை,

1 'गृहाद्वहिर्गतश्चावकिस्सोरस्ताडनं शोकविकलो विक्रोशेत्'

(கருஹாத பஹிகதஸ்சாவாகஸ ஸோரஸதாடநம்
ஸோகவிகலோ விகரோசேத)

என்று உபலம்பித்தார்கள்.

[அவைகளே இதர வயாபார காரணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(9) भूतचतुष्टय संयोगविशेषकதாலே கிஷாதி ச்யோகததில் மத
शक्त्यादिकளபோலே சைதன்யகுண் பிறககிறது என்றதுவும் ஸ்யேகஸமுதா
यदि विकल्पतதாலே டுபிதம் । शरीराव्यङ्गकளையெல்லாம் தனித
தனியே சைதன்யுகள என்றால் ப்ராமஸமாபியாய பரஸ்பரயூஹித ப்ரதீஸந்நா
மும் கூடாதே பரஸ்பரோபகார நியமமுமில்லையாம், இவற்றாலே
अव्यविगनறொரு ட்வ்யான்தர்பிறககும் என்று வுஷோடிகள சோல்லும்
अर्थ संप्रतिपन्नोपादानावस्था विशेषமொழிய அபூவமாகவருவதொரு
द्रव्यविशेष प्रत्यक्षादிகளாலே சித்தியாமையாலும், अनन्यथासिद्ध प्रत्यभि
ज्ञावतததாலும் நிரஸ்தம் அவ்யவிகொளளுவாககும் அவ்யவக
विशेषगुणங்களில்லாதபோது அவ்யவியில் விஷேசகுண் பிறகக ப்ராதீ
யில்லை. मद्भक्ति विषयशक्त्यादிகளும் चूर्णहरिद्रादि संयोगजरागமும் கரக
काठिन्यமும் ரூபசாதி விசித்ர பரிணாமமும் பகாதி நிமித்தவிஷேச
களாலே ஸ்யவ்யவப் பிறநதன எனனுமிடம் உபலம்புகயாதிசிடம்.

[சேதனாதர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

व्यवस्थितरूपங்களான அவ்யவங்களில் இல்லாத விசித்ர ரூப் அவ
यविधिल வநதபடி என? என்னில், यथादर्शनं அவ்யவகரூப விஷேசங்
களாலே அவ்யவியிலே ரூபவிஷேப் பிறககிறது என்று இவ்வள
வும் கொள்ள வேணும். अव्यवसङ्घात மொழிய அவ்யவி இல்லை
என்கிற பக்ஷததில் அவ்யவகர சித்ரகாதி சமுதாய மொழிய வேறொரு
चित्ररूपமென்பதொன்றில்லை. இததாலே பாணி பாடாதி சங்காதமே

1 தனவீட்டிலிருந்து கிளம்பிப்போன சாவாகன மாடில்
அடித்துக்கொண்டு துக்கத்தினால் ஒன்றும் தெரியாதவனாய்
அழிந்தோம்

अतः एनन्तुम पक्षतथिलुम प्रत्येक समुदायादि विकल्पदोषं तुल्यमेन
नुमिदम सिद्धं । इतर्क

1 ' पिण्डः पृथग्यनः पुंसः शिरःपाण्यादि लक्षणः '

(பிண்ட: பருதகயத: புமஸ: ஸிர:பாணயாதி லக்ஷண:)

इत्यादि महर्षि वाक्याङ्गुलिलुम अभिप्रेतं (सिद्धं) । देहत्ववादतुक्कु

2 ' नान्यदृष्टं सत्यन्यो नैकं भूतमक्रमात् ।
वासनासंक्रमो नास्ति न च गत्यन्तरं स्थिरे ॥ '

(நாநய தருஷ்டம் ஸமரதயநயோ நைகம பூதமபகரமாத ।
வாஸநா ஸங்கரமோ நாஸதி ந ச கதயநதரம் ஸதிரே ॥)

इत्यादि न्यायाचार्योक्त दूषणङ्गुलिलुम कण्ठु कोलवतु. हेतु फल
भावमिललै एनन्तुमவனுக்கு

3 ' तेभ्यश्चैतन्यं '

(தேபயஸ சைதநயம்)

எனறதுவும் அநுபபந்ம ।

कण्ठक तैक्षण्यवक्रतादि दृष्टान्तमुम संनिवेश वैचित्र्यमात्रतुक्कु
उद्हरणमा. अललतु अहेतुकोत्पत्त्यादिकुक्कु निदर्शनमाक माड

1. விஷ்ணுபுராணம் 2-13-89 தலை, கை இவை முதலிய
வற்றை லக்ஷணமா வுடைய ஸரீரம் ஜீவாதமாவை விட ஈந்தக கார
ணத்தினால் வேறுபட்டதோ

2 வேறு ஒருவனால் பாககப்பட்டதை மறறெருவன் ஸமரிப
திலலை முனக்ஷணத்தில் இருந்ததும் அடுத்தக்ஷணத்தில் இருப்பதும்
ஒன்றன்று. முனக்ஷணத்தில் இருந்தது நசித்ததுவிட்டபடியால் ஒன
றின வாஸனை மறறெனறில் போய ஒட்டாது ஸதிரமான ஆதமா
இருக்க மறறெரு கதியும் சொல்ல இயலாது.

3. 94-ம் பகம பாகக.

டாது. அங்கும கார்யவிரேஷனுரு காரணவிரேஷங்களுண்டு. ஸாவ, ஸாவ ரூப சர்வ கர்யங்களுக்கும் காடாசித்வ ஸாஸாஸாதததை அவலேவிதது ஒரு வஸ்துவக்கு காரணத்வம் பரமாஸ்மாசில் நீலாடிகளைப்போலே 'சர்வ் ப்ரதி ஸ்யத்' எனனுமிது ஸாஸாஸிகமாசில் 'சர்வதா சர்வ கர்ய கர்யாத்' என்றும், ஔஸாஸிகமாசில் ஁பாதி தனனிலும் ஸாஸாஸிகத்வ஁பாஸிகத்வ விகல்ப ததாலே அதிப்ரஸஜ்ஜ ஁னவஸ்துைகள வருமென்று கர்ய காரண ஸாதததை அழிககசஸொலலும் தர்க்குகள மூல் ஸுைதில்யாடி துபித வுகளாகையாலே தகாஸாஸங்குள, ஁மய஁ந்தவததுகுகளாயத துோற்றுுகிற பதாஸ்தங்களுக்கு அவதினிய஁மகமில்லாதபோதும் இவை நியங்குளாதல துஞ்ஞங்குளாதலாக வேண்டுுகையாலும், வ்யக்திஸாதததிலே கர்ய காரண ஸாத நியம் ஸொனனலை அதிப்ரஸஜ்ஜாடி துஷம் வருகையாலும், விஸிஷ்ட வ்யாஸ்தியில் வ்யக்தி விஸேஷ நியம் யத஁துர்ஸான் வ்யவஸ்திஸமாுகையாலும், இங்ஙன இஸையாதபோது

1 'தெஸ்யத்செதன்ய'

(தேபயஸஸைசதநயம்)

இத்யாடி ஸுஸித்யாந்த ஸாஸ்யுபயஸ ஸவசன ஸுபவூதி விருதங்குள வருகையாலும், சில் ஁பபூதிக்குளாலே ப்ரபுஷததைக் கழிததுத தங்குள ஸித்யாந்தததை ஸாஸிககையாலும் நிரஸ்தம் யதாலுக் இஷாநிஷு ப்ராஸ்தி ப்ரஹாராஸ்த் ப்ரவூதிக்குள இஸைநது, லுக்விருதமாுக கர்யகாரண ஸாவமில்லை என்றால், வாடி ப்ரவூதியாடிகளும் வுடியாதிருே. சுைதன்யஸாஸஸுஸாஸாதததைக் குொண்டு சுைதன்ய தனனையும் கழிககும் பக்ஷ ஁பலம்மவிருதம் சுைதன்ய ஸாஸஸ்தியில் ப்ரகாஸமன்றிகுேயிருக்க சுைதன்ய ப்ரகாஸமுன்னெனனுமிடம் ஸுர ஜாஸரங்குளில் ஁ாடிஸு ப்ரத்யயயங்குளிலும் ஁நிரூபித ஸுஸூதாடிகுளிலும் காணலாம் ப்ரதிமாஜலபநமும துேவாஸுராடி ஜிவாவேஸ(விஸேஷ)ததாலேயாதல சர்வகமாஸாஸுய சர்வேஸுர ஸங்கல்பவிஸேஷததாலேயாதல வருுகிறதாுகையாலே அங்கும சுைதன்யமூல்வம் ஁ணுடு. இததாலே பவ ஸம்ஸீலன நிஸு்வஸாடி துஷாந்தமும நிரஸ்த்.

(10) வெட்டி நாட்டின கொம்பு உய்யுமிடத்தில் ஜ்ஞானாத்ம ததாலே கர்நிரூபமாக வேறொரு சேதநாதிஷ்டானம் ஏதிகும (கூடும) சுவாதிக்களுடைய அதிகயம் பாபகர்மக்களுடைய அதிகயததாலே கூடும இது தேஹம் ஸ்வாதிக்களுக்கு உபபாடகம் ஆகாது.

[சரீரநிவருததியே மோக்ஷம் எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(11) இப்படி சரீராதிரிக்குய் புஜ்ய பாபமூல சுஜது:வ மோகா வான ஆத்மா சித்திககையாலே சரீரநிவ்ருத்திபாத்தமாதல சரீரானந்த விசேஷமாதல மோக்ஷம்மனறதுவும நிரஸ்த்.

[தாமாதாம பலங்கள் இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(12) ப்ரதிநியத ட்ஷஸாமயிரி ப்ரவாஹததாலே சர்வமும் நிர்வஹிக்க லாயிருக்க சுஜது:வாஸாஹரண காரணங்களாக ஧ர்மா஧ர்மங்களைக் கொண்டால் கல்பநா கௌரவமுண்டாம எனறதுவும நியா஑ம சித்த ததில் வாத் மிலலாதாப போலே கல்பனையுமிலலாமையாலே நிர ஸ்தம் || அட்ஷமெனெருன்று கொளளப பராததால் ட்ஷ சாமத்ரியுண டாயிருக்கசசெய்தே கார்ய் பிறவாதேயொழிய வேண்டாவோ? என்னில், இது சாஸ்த்ரசித்த ப்ரஹ்ம ஹனுமதாதி வுத்தான்தங்களிலும் ஶப்த விசே ஷாதிக்களிலும் கண்டபடியாலே ட்ஷப்ரஸங்க(மா)ம் ப்ரத்யக்ஷானுமான லௌகிகா சா஑மங்களுக்கு ஒரு ப்ரகாரததாலே அர்ய்ச்வந்த்முண்டாயிருக்கும், நியா஑மததுக்கு உத்யபாஸித வாக்யததுக்குப் போலே புரூஷாஸ்ய டோஷ மில்லையேயாகிலும் அர்ய்ச்வந்த்வகூடுமபடி யென? என்னில் பதங் களுக்கு ச்வபாவ ஶக்தியாலே வ்யுத்பத்தி சித்த பதார்க்ய்ச்வந்த் ப்ரதிஸ்திதம் இப் பதங்கள் ஆகாஸ்த்ரஸக்தியௌக்யதைக்களுளள போது விசிஷ்ட டோஷங்களு மாம். இப்படி ச்வந்த் இசையாதபோது இவையடியாக விசிஷ்ட ஜ்ஞானம் பிறவாதொழிய வேணும்.

இப்படிப் பிறந்த ஜ்ஞானததுக்கு கரண டோஷ வாத்ரக ப்ரத்யயங்கள் கூடாமையாலே ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞானததுக்குப் போலே ப்ராமாண்யங்கொளளக் குறையிலலை ஑கதேஸ்வர்தி புஷ்பபலாதிக்களாலே வூஷாதிக்களிலே புஷ்ப

நயாதி வ்யபதேசீ போலே ஶரீரீகதேசவரீ ஜ்ஞானததாலே வ்யபதேச (ஶரீர)த
திலே ஜாதூவ வ்யபதேசமென்று சார்வாகா சொல்லுமதுககுமிபபடிக
கொரு ப்ரத்யக்ஷமில்லை ட்யாந்த மாத்ரததாலே அபிமத சாதனீ பண்ணப
பாாததால ப்ரமாண நிரபேக்ஷமாக சர்வாககும் ஸ்வபக்ஷஸித்தியுண்டாம
ஸ்தூல பிண்டததைவிட்டு ஸூக்ஷ்மேருதேஜத்திலே சை ந்யமெனனபபுககாலஅது
ஶரீரீக தேஜத்திலேயோ ஶரீராதிருக்த ட்ரவ்யத்திலேயோ வென்று
நிஷிவதமாகக காட்டவல்லதொரு ப்ரத்யக்ஷமாதல, அநுமானமாதல
இல்லாமைபாலே சாதக வாஹக ப்ரமாணாந்தரரஹித விபயத்தில ஸ்வந்ந
மான ஶாஸ்த்ரமே ஶரணம்

இப்படி ப்ரத்யக்ஷோபபத்தி ஶாஸ்த்ர பலததாலே அனேக ஸமுதாயாத்மக
மான ஶரீரீர் ஆத்மாவாகமாட்டாதெனற ந்யாயததாலே ப்ராண வைஶ்வானரா
த்ம வாட்மும டதூதூதரம சில ஶுட்ரயோகிகளும் ப்ராணாதினமான விசித்ர
கார்யங்களைககண்டு ப்ராணவாயுலே ஆத்மாவென்று அபிப்பாாகள .
ஆத்மவிஷயத்தில் ப்ராண ஶவ் ப்ராண ஶூத்வாதி நிவந்தனம். எனனுடைய ப்ராண
எனகிருப போலே நான ப்ராண இயாதி ப்ரதீதி ப்ரஸங்முமில்லை இக
கட்டளையிலே இந்த்ரியாத்ம வாட்மும நிரஸ்தம் । இந்த்ரியங்களை நியத விஷய
ங்களாயிருகக, இவறறருலே தனிததனியே அநுபூத சர்வ விஷயங்க
ளையும் ஒருவன ப்ரதிஸ்தானீ பண்ணுகையாலே பலவாயக கரணங்
களும் தோற்றுகிற விவறறையெனனுடைய கரணங்களை
என்றருவன கரண வுத்தி பண்ணுகையாலும் இந்த்ரியங்களொன்றும்
அநுபவிதாககளாகமாட்டாது அவற்றை ஆத்மா வென்றால் அநு
பவித்த சக்ஷராதிந்த்ரியங்களை நமமானபோது அவவிந்த்ரியததால அநு
பூதததை ஸ்ரீககை தவிரப்ரஸங்கிககும் அந்யகுணம் அந்யத்தில் போகா
மையாலே வாஸநா ஸங்க்ரம் கூடாது. ஸ்ராமத புப்புாதி வாஸனை போலே
அவயவ ஸங்க்ரான்தியாலே வாஸனையென்னில, அதிப்ரஸங் வரும். மாதாபிதா
ககளுடைய அவயவ ஸங்க்ரான்தியால புத்ரனுக்கு ஸ்முதி பிறக்கிறதிலலை
யிறே ஆகையால் பலவாயக கரணங்களாய தோற்றுகிற சக்ஷ
ராதிக்களில காட்டில் வ்யதிருக்துண ஆத்மா ப்ரத்யக்ஷன. கண காணு
நின்றது, செவி கேளாநின்றது என்றப போலே சொல்லும்
வ்யபதேசங்களை உபசாரததாலே எனனுமிடம் என கணகாணுநின்ற
தென்கையாலே ஸித்தி.

சत्यதபாவின வாகயம் ஶரணாகத ரக்ஷணாமிஸங்கியாலே அந்ய
 பரம் சர்வ ஶரீர வ்யாபியாயிருப்பதொரு இन्द्रியமே ப்ரதேஶ ஶேதங்களாலே
 ஶ்லாடிகளை ஶ்ரஹிகிற தென்னும் பக்ஷத்தில் அநுபவிதா ஒரு ஶரீரத்தில்
 ஒருவனுண்மையும், அவனுக்கு ப்ரதேஶ ஶேதங்கள் உபக்ரணங்களாமை
 யும் கொள்ள வேண்டினால் இக்கல்பனையில் காட்டில், கண்ட ப்ரமாண
 நுஶரணம் உசிதம் ॥

ப்ரதி நியத வ்யாபாரங்களான வாஸ்தவிகளை யெல்லாம் ஒருவன்
 வ்யாபரிப்பிக்கையாலே, ஆத்மா கர்மேन्द्रியங்களிலும் வேறுபட்டவன்,
 சர்வ விஷய ஶாடாரணமான மனஸஸு சர்வேन्द्रியார்த்தப்்ரதீஸந்தான பண்ணுகிற
 தென்னும் பக்ஷமும் நிர்மூலம் । ப்ரதீஸந்தாவான ஆத்மா ஶித்தததால
 இவனுக்கு ஶங்கல்பாடிக்ரணமாக ஶாஸ்த்ரஶித்தமாதல் கல்பிதமாதலாய வரு
 கிற மனஸஸை இதுக்குக் கரணியாய்த் தோற்றுகிற ஆத்மாவென்கை
 கூடாதிதே மனஸஸு என்றொரு க்ரணமும் இதுக்குக் கரணியாயிரு
 ப்பதொரு ஆத்மாவுமுண்டோ? வுத்தி விஸேஷமேயன்றோ மனஸஸாவது?
 இப்புவுத்தி விஸேஷம் நான் என்று தோற்றுகையாலே இதுதானே ஆத்மா
 வாம் அததனை என்று ஜ்ஞானாத்மவாதிகளான சார்வாகாடிகளை சொல்
 லுவாக்கள். இப்பக்ஷத்தில் ஶ்ரணிகமாகவாதல் அநுவூத்தமாகவாதல்
 கொள்ளுகிற ஜ்ஞானாத்மததுக்கு ஜ்ஞானத்வமில்லாமையாலே பூர்வ ஜ்ஞானத
 தாலே அநுபூதமான விஷயத்தில் ப்ரயபிஜ்ஞையும் ஶ்மூதியுமன்றிககே
 யொழிய ப்ரஸங்கிகமும், ஶந்தானைக்யாடிகளுக்கு தூபணம் வுத்திமத்திலே
 சொல்லக்கடவோம். வுத்தி விஸேஷ பக்ஷத்தில் போல் இவாக்கள் பக்ஷ
 த்திலும் சுஸுத்திததையில் ஜ்ஞானமில்லாமையாலே ஶந்தானைக்யாடுகளான
 ப்ரஸங்கமில்லை பூர்வ ஜாஶரததில் ஶஸ்காரததாலே உத்தர ஜாஶராரம்பததில்
 ஜ்ஞானம் பிறக்கையாலே ஶந்தானைக்யாடிகளை நிர்வஹிக்கலாமென்னவு
 மொண்ணாது ஶஸ்காரததுக்கு அக்ரயமாயிருப்பானொரு ஶ்ரீரண
 ஆத்மாவுண்டாகிலிதே இப்படிச் சொல்லலாவது. ஶ்ரீர
 மான ஶ்லத்யாடி ப்ரதேஶ விஸேஷ ஶஸ்காரங்களுக்கெல்லாம் ஶாஸ்கமாய
 ஶஸ்கார கோஷமென்று ப்ரேர்ப்பெற்றிருக்கிறதென்னில்? அது தானே
 ஜ்ஞானாவாய ஆத்மாவாக ப்ராதம். அப்படிக் கொள்ளுகை ஜ்ஞானாத்ம வாத்
 ததுக்குச் சேராது. ஶ்லத்யாஶ்ரயவ விஸேஷததுக்கு ஜ்ஞானத்வமும் ஶஸ்காராடி

யோமும் கொள்ளப் பார்த்தால், இப்படிக்காணாததொரு விச்சிவர்த் ததைக் கட்டுமதில் காரணதொடிகளில்லாத ஶாஶ்ஞசொன்ன கட்ட னையே கொள்ள ப்ராதம் । ஆத்மா ஶாத்வாயத தோற்றுகையாலும் எனனுடைய ஶானமென்று தன்னில் காட்டில் ஶான் பிரியததோற்று கையாலும் அதுக்கொரு வாங்காணமையாலும் ஶானாவமே ஆத்மா வென்கை தாங்களிசைந்த ப்ரதக்ஷ ப்ரமாண விரூதம் । மரண காலத்தில் ஶானவிரூதமே ஆத்மா விநாசம் எனகிற இவ்வன மரணத்தில் ஆத்மா நாசத் துக்கு அஞ்சுமாப் போலே சுபுதி வருகிறதென்று ப்ரதப்பத ப்ராதம் । இவ்வனனறிககே சுபுதியாலே தனக்கு விஶ்மாடிகள பிறந்து பின்பு தான் ப்ரததயை சுபுதியே இருப்பானாக நினைத்திறே லோகாயதிகனும் சுபுதியை ஆசைப்படுகிறது இப்படி ஆதமாவுக்கு ஶிரதம் ப்ரதக்ஷ ததாலும் ஶரீரான்தரானுபுத்தியுண்டென்னுமிடம் வீதரண ஜ்நாடர்ஸந்த தாலும் நியனென்னுமிடம் ஶாஶ்ததாலும் அறியலாம். இவ்வாத்மா தேஹாதி விலக்ஷணென்னுமிடம் யுக்தி நிரபேக்ஷமாக துஸ்யஜ ப்ராமாண்ய ஶ்ருதி ததர்த்தபத்திகளாலும் (சித்திகும) சித்தம் வ்யதிசைக ப்ரதயாதி வலததை யிசைந்தது ஆத்மாவை தேஹாவதி ப்ரதயாவதி மோக்ஷாவதியென்று சொல் லும் ப்ரதக்ஷனும் ஶ்ருதாதி வாதிதங்களாம் ஶக் தேஹாவதி எனகிற ப்ரதக் ஶங்கிக்ஷப்பற்றுமோ? வென்னில்

1 'ச ஶ்வது கர்மானுஸ்தி ஶத் விதிஶ்ய:'

(ஸ ஶ்வது காமாநுஸமருதி ஶபதவிதிபய:)

எனகிற அஶிகரணத்திலே சுபுதிதனையகப்பட ஆத்மான்தரமென்று ஶங்கிக்ஷுப் பரிஶ்ரிககக் கட்டவதானால் தேஹாவசானத்தில் ஆத்மா நாசம் சொல்லுவா ப்ரதததை ஶங்கிக்ஷுப் பரிஶ்ரிககத் தட்டில்லை. ஶ்ருதியி லே 'பரலோகத்தில் என் ஁ளமையும் இல்லாமையுமறிவாராரென் றும்', ப்ரேதனனால் அர்த்தசஜ்ஜியிலையென்றும், விஶ்நானயனால் ஆத்மாவே

1 சாரீரக் ஶதததி—2-3-29 அந்தத் தூங்கினவன் தானே (எழுந்திருக்கிறான், ஏனெனில்) தூங்கினவனால் செயப்பபட்ட புண்ய பாபகாமங்கள் அவனாலேயே அனுபவிக்கப் பட்டவேண்டும், ஐஞ்சுபகப் படுத்திக் கொள்ளாதல், அதாவது தூங்கின நான் விழித்துக் கொண்டேன் என்று அனுஸந்தித்து, சருதியில் முன்பு தூங்கினவன் எப் படித் தூங்குவதற்கு முன்னால் இருந்தானே அப்படியே விழித்துக் கொண்டபிறகும் ஆகிறான் விதிகள் இருப்பதினால் பரதிதினமும் தூங்கும்பொழுது மோக்ஷம் வந்துவிட்டால் அதை அடைய உபாயங் களை விதிகளும் சாஸ்திரங்கள் நிஷ்பரயோஜனங்களாகும் என்றபடி

இப்பூதங்களோடொகக எழுநது இவை நசிகும்போது தானு
மொகக நசிக்கிருனென்றும் சொல்லுகையாலும் பிறந்தான
இறந்தானென்கிற லோக வ்யவஹார ஸ்வரஸ்ததாலும், ஆத்மாவுக்கு ப்ரதி
சரீரம் உபத்தி நாஸங்களைக்கொள்ள வேண்டாவோ? எனபார்கள
ஶுதி மூலமாக இப்பஶங்கொள்ளப பாரததால ஶுதி தானே நிய
னான ஆத்மாவுக்கு சரீர பரம்பரா யோகத்தைச சொல்லுகையாலும்,

1 'வாஸாஸி ஜிர்ணி'

(வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி)

இயாதிகளான உப வஶங்களாலும் இபபமானங்களுக்கனுபு
மாக ப்ரேஸாவன்கள பண்ணுகிற நிர்வாஶ நிரூபாஶிக பார லூகிக
பவூத்திகளுக்கு நிஶயோஜனத்வ, தஶ ப்ரயோஜனத்வங்கள் கூடாமையாலும்
சரீராவஸானத்தில் ஆத்ம நாஸ சொல்லிறருகத் தோற்றுகிற ஶுதி
களுக்கு அவஸ்யா விஸேஸத்திலே தாத்ஸ்ய கொள்ள ப்ராத்ம இஙங்
கொள்ளாதபோது ஆத்ம நியத்வஞ்சொல்லுகிற ஶுதிகள் போலே
இஶுதிகள் தானும் ப்ரமானமனறிககே யொழிகையால இது மூலமாக
இவாகளுக்கு ஸ்வஶமுதியாது

லோக வேதங்களில் ஆத்மாவினுடைய உபத்தி நாஸ வ்யவஹார சரீர
ரோபத்தி விநாஸாஶிகளையிட்டு விஸிஸ்ட வேஸத்திலே ப்ரவர்த்திகிறது.
ஆனாலும்

2 'ப்ரகூதி யா மயாஸஸ்யாநா வ்யக்தாவ்யக்த ஸ்ரூபிணி ।

புருஸஶ்யபூபாவேதௌ லீயேதே ப்ரமாத்மனி ॥'

(பரகருதிராயா மயாஸஸ்யாதா வபகதாவயகத ஸ்வரூபிணீ)
(புருஷம் சாபயபாவேதௌ லீயேதே ப்ரமாத்மனி)

1 கீதை—2-22 கிழிநதுபோன வஸ்திரங்களை (விட்டுவிட்டு
புதிய துணிகளை எடுத்துக் கொள்வதைப் போல பழைய சரீரம் போய்
புதிய சரீரம் வருகிறது)

2. 28-ம் பக்கம் பாரகக

இत्याதிகளாலே ஆத்மாவும் அபரூபஸ்தாயியாம் அததனையன்றோ ?
எனப்பார்கள். அப்போது

1 'प्रकृति पुरुषं चैव विद्वन्नादी उभावपी'

(பரகிருதிம் புருஷம் சைவ வித்யநாதீ உபாவபீ)

இत्याதி ப்ரமாணங்கள் விरोधिकையாலும் இங்கு ப்ரவாஹினியத்வம் விவக்ஷித
மெனனவேண்டுமபடிக்கொரு ப்ரவல வாசுதேவமில்லாமையாலும் ஶ்வேத
ர்க்கு உத்பத்தி நாசங்கள் கொண்டால் இஶ்வரனுக்கு வேஷ்ய நேர்வுண்ய ப்ரஸங்
பரிஹரிகக வெண்ணுணமையாலும்,

2 'कर्मभिः भाविताः पूर्वैः'

(காமபி: பாவிதா: பூர்வை)

3 'नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्यकोटि शतैरपि'

(நாபுக்தம் க்ஷீயதே காம கல்பகோடி ஸதையபி)

இत्याதிகளாலே ஆத்மாவுக்கு கல்பாந்தரஸ்திதி கரணிகையாலும்
அகூதாஶ்யாஶம் கூத விப்ரணாசங்கள் கூடாமையாலும், 'லீயதே ப்ரமாநமி'
என்றவிடம் இருமபுண்டநீர் போலே வருகிற பூதவ்யபதேசாநஹிவி
ஸ்திவிஸேஷாபத்தியாலே நிர்வாஹ ஆகையால் சூத்ரி ப்ரவ்யங்களில் ஆத்மா
திகளுக்கு ஶ்ரூபுத்பத்தி விநாசங்களை அவ்யவஸ்தித ப்ராஶமாநவாதல
சொல்லுகிற ப்ரஹ்மஸ்தாதி மதங்கள் வாஶ்யமத துல்யங்களாம்.

1 28-ம் பக்கம் பாரகக.

2 விஷ்ணு—1-5-28 முனசெயத காமங்களினால் உண்டாகக்
பட்ட, அதாவது அந்த காமங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு உண்
டாகப்பட்ட

3 ப்ரம்ம கைவர்த்தம் - பரகிருதிகாண்டம் - 26-70 நூறுகோடி
கலபங்களிலும் காமங்களின் பலன்கள் அநுவிக்கப்படாததாய்க்
கொண்டு நாசம் அடைகிறதில்லை

நிய நேஸிதிக ஸ்ரீ ப்ரத்யங்கலில் நஸியானூகிலும் ஂத்ய நிக ப்ரத்யததில் ப்ரத்யததிலே லீனநாம ஂனறு ஸொலலபபடுகிற ஂத்யா பின்பு நிறகககடுமோ? ஂகையால ஂத்யா ஂமோக்ஸஸ்தாபி யாமததணையனறே? ஂனபார்கள ஂபபதததிற்கு மோக்ஸதரே தன னிலே ஜிவாகளுககு ஸேக்ருஸொலலுகிற ஂதிஸ்திதிகள விரோதிக கையாலும் ஸாஸ்ய ஸாஸ்யம் தாத்வாதி நிதேஸங்கள ஸேராமையாலும் ஸுக்ருககு ஸவ்ஂந் ஸோகிஸொபங்ச ஂத்யும் வ்யாபார விஸொபங்க்ளத்யும் ஸொலலுஂகையாலும் மோக்ஸததில் ஂத்யந்திக ப்ரத்ய ஸத் ஂவித்யாக்ஸாதி களுடைய ஂத்யந்த நிவ்ருத்தியத்யும் பூந்ராவ்ருத்தியிலலாதபடி ப்ரதிஸ்தித பரி பூர்ண ப்ரஹ்ஂஂபவதரேயத்யும் பறற ஂயுக்தமாகிறது. ஸுக்ருககு ஸஜ்ஜியில லேயெனறூப போலச ஸொலலும் ஸத்யங்கள ப்ரதிகூல ஸஜ்ஜாதி நிவ்ருத்தியிலே தத்பரங்களாப. ஂகையால ஂத்ய நாஸ் மோக்ஸமெனகிற ப்ரத்யமும் ஂவார்காதி ப்ரத்யத்யம்

குண குண ஸேதஸங்க்ஷண ஸங்காதி க்ளககொண்டு ிஸிஸ்த நியத்யாஂத்யா பந்ஂவ் பணணப பாாககும்ருககு பரிஂஂர ஸோகதாதி ஸமய ஸங்கதரே யிலே கண்டுகொளவது ஂகையால ப்ரத்யக்ஷொபபத்தி ஸாஸ்த்ர ஸஸிஂஂஂ மாண நியத்யாஂத்யா தத்யததையிஸைநது பாரலூகிக ஸுல ஂல ஸாஸி பரிஂஂ ராஸுகுணமாக வ்திககப ஸாஸம் ||

[பரமமானிஂல ஂணடாககபபட்டது ஂனகிற ஂறற நிரஸநம்]

(13) ப்ரஜாபதியும் ஂவ்ரகுருவும் ஂஂஂத்ய வாத்தததத ஸொனண துவும் ஂஸூர வ்யாமோஂநாஸ்ய் ராஸஂகி ஸூலமாண ஜாவாலி வாக்யம் ராஸவாக்ய நதணஂலே தத்தொத்தர் ஂஂஂரம் வர்ணாநததிலே லோகாயதிக ஸுஂய்ரென கிறது லோகாயதிக ஸிஂஂஂததததத தூபிககலாமபடி தெளியக கறற வாக்ளாஸ் ஸொனண தாமததண. ஂகையாலதுககு வேதவேதிக பரி ப்ரஂ லேஸ ஸஸங்கமுமிலலை. பஸுபாய ஸூடாஸய பாபிஸுஜன பரிப்ரஂ ப்ரேக்ஸவஂ பாதிஸா ஸூலமாகாது.

[ஈசவரன இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம]

(14) லோக வ்யவஹார சித்தேஸ்வரனையொரு பிரகாரத்தாலே ஈராதிகக பல் வருமென்று நிர்வயித்தது ப்ரவர்திககிருப போலே லோக வேத வ்யவஹார சித்தனான ஈஸ்வரனையும் ஈராதிகக பல் வருமென்று நிர்வயிககக்குறையிலலை ப்ரத்யக்ஷாத்ர பக்தருககும் ஸ்ரூபமும வேதஜந்ய ஜ்ஞானம் கண்டபடியாலே ஈபஹ்ரவிகக வொண்ணுது. இதுகக கரண ஈஷமும வாஈக ப்ரத்யயமும காணுமையாலே (ஈபராமாணயம்) இசைய வொண்ணுது இபபடியால் ப்ரத்யக்ஷத்தைப போலே வேதமாகிய ஸநாதன ஈயஸுஸ்யையும் கொண்டு ஈஜன விஸேபாடிகளாலே நிர்விகாணு மாபபோலே ஈதீந்ரீயங்கனையெல்லாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

* கண்டதனால காணுது ஈனுமிககினரூ,
கண்டொருத்தன ஈரைத்ததனைக் கவருகினரூ,
ஈண்டு பசிகெடுமென்றே யுணர்நதுணகினரூ,
ஈன்றலே யொன்றைத்தான ஈாதிககினரூ,
பண்டுமுலையுண்டதனால முலையுணகினரூ,
பாாககினரூ பலரல்லாத தமமை மறறும்,
கண்டு மதிகெட்டநிலை காணகிலலார்,
காணுத்திலதென்று கலங்குவாரே.

13

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः पष्ठः ॥

(ஈருவது லோகாயதிக பங்காதிகாரம்)

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நி஑மான்த் மஹாடேஸிகாய நம: ॥

சீரார தூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாதயமிகபங்காதிகாரம்)

(மாதயமிக பங்க ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் — புத்த ஸாவஜ்ஞுவ பக்ஷ நிரஸனம் — ஸதஸத பக்ஷ நிரஸனம் — ஸவாக்஑ாதிகருக்காக பரயதனம் வேண்டா என்கிற பக்ஷ நிரஸனம் — மோக்ஷமே இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்)

* [ப-ரை] காணாதது - நமமால் கண்டறியப்படாதது, இலது - இலலை, என்று, கலங்குவாரா, பரமிப்பவர்கள், கண்டதினால் - பரத யக்ஷமாக பாககப்பட்ட புகை முதலிடவைகளைக் கொண்டு, காணாதது - காணப்படாத வஸ்துவை, அனுமிககின்றா - ஊகிககிறார்கள், ஒருததன் - ஆபதன் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டவன், கண்டு - பரதயக்ஷமாகப்பாத்தது, உரைத்ததனை-சொன்ன வாததையை, கவருகின்றா? - அங்கீகரிக்கிறார்கள், உண்டு - சாப்பிட்டு, பசிகெடும் - பசி தீராதது விடும, என்றே உணர்நது - என்று தெரிநதுகொண்டு, உண்கின்றா - சாப்பிடுகிறார்கள், ஒன்றிலே ஒரு வாததையினிலே, ஒன்றை - மற்றைய ஒன்றை, தான் - தானே, சாதிககின்றா - சொல்லுகிறார்கள், பண்டு - பூவ ஜனமத்தில், முலையுண்டதனால் - ஸதனயபானம் செய ததினிலே, (முலைப்பால் உண்டதினால்) முலை உண்கின்றா - (பிறந்த அடுத்த நிமிஷத்திலேயே) அநத வயாபாரத்தில் பரவாததிககிறார்கள், பலரலலா - அனேகவஸ்துக்களாக அல்லாத, தமமை - தன் ஆத மாவை, பாககின்றா - நான் ஒருவன் என்று பாககிறார்கள், மற்றும் - இப்படி பலவேறு விதமாக, கண்டு - தாங்களே பரதயக்ஷத்தில் அறிநது, மதி - புத்தியானது, கெட்ட - கெட்டுப்போன, காண்கில லாரா - காண சகதி இல்லாதவர்கள், (அனறிககே) கண்டுமதி - பரத யக்ஷத்தினால் உண்டான ஜ்ஞானம், கெட்டநிலை - தோஷத்தை அடைந திருக்கும் நிலை, காண்கிலலாரா

காணுததில்தெனும் கலவியினுரைக்கடிந்ததற்பின்
கோணா குதாக்கங்கள் கொண்டே குழப்பும புவுததாகளில்*
நாணுதனைத்து மில்தென்றும் நால வகையன்றிதென்றும்,*
வாணுளறுககின்ற மததிமத்தான வழி மாற்றுவமே 14

[மாத்யமிக பங்க பரதிஜை]

பரோக்ஷமொன்று மிலலையெனகிற லோகாயதிகரை நிராகரித்
தோம இவர்களுக்குத் தோள தீண்டுகளான வௌ்டாகளில்
புத்யக்ஷ புதிவநித் சொல்லவொண்ணாதபடி புத்யக்ஷ பரோக்ஷங்களிரண்டு
மிலலையெனகிற மாத்யமிகனை நிராகரிக்கிறோம்

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவன சொல்லும்படி பென்? என்னில் :—

சர்வஜ்ஞனென்று பேராம்படி பரிஐஹிதனான வுஐன் சொன
னதே ப்ராநானிகம் இவன ஐ்ணம், புத்யக்ஷார்த்தம், வஹார்த்தம், ஧ர்ம஧ர்மி
மாவம், ஐதிகள சொன்னதுவும் மிஐு பாத்ரபரணம் பண்ணினபடி சர்வ
ஐந்யத்ரமே ஐுராமனகாஐ ஆனபினபு அஹமித் ஜானாமி என்று ஐத் ஐய
ஐானஸ்ரூரமாயத் தோற்றுகிற அர்த்தஜாதத்தை ஐதஐஐஐமயானுமயகோதி
களிலே நடத்தப் பார்த்தால ப்ரவ யுத்திகளாலே யொன்றிலும்
கூடாதபடியாயிரா நின்றது இவவத்

---

* [ப-ரை] காணுது - பரத்யக்ஷத்தினால், காணப்படாதது இல
தெனும்-இலலை என்று சொல்லுகிற, கலவியினுரை-வித்தையையுடைய
வாகளை, கடிந்ததற்பின் - நிரஸனம் செய்த பிறகு, கோணா
கோணலாயிருக்கையினால் நிறைந்த, குதாக்கங்கள் - கெட்டயுக்தி
களை, கெண்டே - ஆதாரமாகக் கொண்டு, குழப்பும - லோகத்தை
பரமிகுமபடி செய்கிற, புவுததாகளில்-(ஸௌத்திராநதிகள், யோகா
சாரன, வைபாவி்கள, மாத்யமிகன)என்று நாலவகைப்பட்ட பெளத்
தாகளுக்குள், நாணுது - வெட்கடபடாமல், அனைத்தும் - எல்லாம்,

- 1 'न सन्नासन्न सदसन्न चाव्यनुभयात्मकम् ।
चतुर्कोटि विनिर्मुक्तं तत्वं माध्यमिका विदुः ॥'
- 2 'बुद्ध्या विविच्यमानानां स्वभावो नावधार्यते ।
अतो निरभिलापास्ते निस्स्वभावाश्च दर्शिताः ॥'

(ந ஸத ந அஸத ந ஸத அஸத நசாபி அனுபயாதமகம் ।
சதுஷ்கோடி வினிராமுகதம் ததவம் மாதயமிகா விது: ॥
புதயா விவிசயமானாநாம ஸவபாவோ நாவதாயதே ।
அதோ நிரபிலாபாஸதே நிஸஸவபாவஸ தாஸிதா: ॥)

इत्यादिकं नीले संगृहीतम् ॥

இப்படியால் स्वप्रकल्प जागर प्रतीति विषयங்களும் गगन कुसुमादि
கள் போலே तुच्छங்களென்றறிநதால் स्वर्ग मोक्षादि पारलौकिक
फलार्थं प्रवृत्तிகள் பண்ணவேண்டுவதிலலை दृष्टार्थं व्यापारங்களு
மெல்லாம் स्वप्न व्यापारங்கள் போலே अविचारित रमणीयங்களாய்
நடக்கிறனவததனை. मोक्षमावत्सु सर्वத்திலும் நடக்கிற सत्यता
भ्रमं கழியு நியத்சிद्ध निरुपाधिक शून्यतापत्तियே யுள்ளதெனபார்கள்.

இலது என்றும் - இலலை என்றும், (இது)-பரபஞ்சததிலுள்ள வஸதுக
கள், நாலவகையன்றி - நாலுவகைப் பட்டதல்ல, என்றும் - என்று
சொல்லிக்கொண்டு நாள்களை, அறுக்கின்ற - வீணாகப்போகுகின்ற,
மத்திமத்தான மாதயமிகனுடைய, வழி - மாககததை, மாற்றுவம் -
கண்டிப்போம்

14

1 நஸத - ஸததும்மல்ல, நஅஸத - அஸததும்மல்ல, நஸதஸத -
ஸதஸததும் அல்ல, இருவகைப்பட்டதும்மல்ல என்பதும் அல்ல கீழ்ச்
சொல்லப்பட்ட நாலு விதங்களை விட வேறுபட்டதான ததவத்தை
மாதயமிகாக்கள் அறிநதாக்கள் 2 புத்தியினால் பிரித்தது அறியப்படுகிற
இநத வஸதுககளுக்கு ஸவபாவமானது நிச்சயிக்கப்படுகிறதிலலை,
ஆகையினால் அநத வஸதுககள், சொல்லத்தகாதவைகள்
ஸவபாவம் இல்லாதவைகள் என்று காண்பிக்கப்பட்டவைகள்

[புத்த ஸாவஜஞுவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள ஸமதத்துக்கு மூலமாகச் சொன்ன சர்வஜ்ஞையும் வந்யாஸுத துல்யஞை இசைகையாலும் சர்வஜ்ஞ சநாஶ்யாமாஶ் மஹாவுஷாதி ஶத்வங்கள போலே அந்வர்த்தமாகமாட்டாமையாலும் மற்றுள்ளாக கும இப்பேரிட ஶக்யமாகையாலும் ஒருவன ஶரஸ்பர விரு஢்மாக நானா மதங்களை ஶ்ரலபிதத இதில் ஒன்றிலே தாத்பர்யமெனகைக்கு நியாமக மிலலாமையாலும் இவற்றுக்கெல்லாம ஶ்ரமாதிகளே மூலமா மிததனை.

[ஸதஸதபக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள சதுக்ஷோதி விநிர்முகத் தத்வமெனறதுவும் அநுபபந்ம் । ஒரு ஶேஷாதிக்களிலே சத்யாயும் ஶேஷாந்ராதிகளிலே அசத்யாயும் இப்படி அபயாகாரயோகததாலே சத்சத்யாயும் ஶவ்யதிரிசுத சதசததுக்களில் காட்டில் வேறு பட்டிருக்கையாலே சத்சத்யிலக்ஷணமாயும் ஶ்ரத்யுஷாதி ஶி஢்மான வஸ்துவக்கு இஶகாரததாலே க்ஷோதி சதுஷ்யமும கூடும. சர்வஶகார சத்வமாதல சர்வ ஶகாரா சத்வமாதல, ஶேஷாதி ஶேஷ நிரஶேஷ சத்சத்யாமகவமாதல சத்வாஸத்வாத்யந்ராதாஶ்வமாதல கொள்ளும் ஶக்ஷங்களுக்கனறே? விரோ஢முள்ளது. இப்படி அகார ஶேஷததாலே இக்கோடிகளை யிசைநதால ஜைன சொல்லும் சத்யமங்கி ஶ்ரஸங்குமம் வாராது. நிரஶாஶ்யமான அஶாவததுக்குச் சில ஶேதுக்கள ஶ்ரஶா஢்ங்க களாமபோது அநத ஶேதுக்களுக்கு நிர்விஶயத்வம் ஶ்ரஸங்கிக்கையாலும் ஒரு ஶேதுவாலே வருமவைததுக்கெல்லாம விநாசம் வேண்டுக்கையாலும் இவ்வுபபதி தனனாலே விநாச நிரஶேஷமாக ஶ்வத எவ நிரஶாஶ்யமான அஶாவததுக்கு விநாசம் கூட்டாமையாலும், ஶ்ரஶாஶ்வமெனறும், ஶ்ரஶ்வஸாஶ்வமெனறும் விக்கலிபதமான அஶாவம் நியமமாகையாலே சர்வ ஶாவங்களும எப்போதும் ஶ்வாஶ்வ ஶ்ரஸ்தங்களாகையாலே இவைததுக்கு சத்வம் கல்பநாமாஶ் ஶி஢்மனறே? எனனில், ஶாவாந்ர ரூபமாயாதல, அதிரிசுதமாயாதல ஶி஢்மக்கிற அஶாவததுக்கு ஶ்வெந் ரூபெந் நிரஶாஶ்யத்வமில்லை. வஸ்தவந்ர ரூபததாலே வரும நிரஶாஶ்யத்வம் கார்யத்வம், காரணத்வாதிக்களுக்கு விரோ஢ியனறு இப்படியால அஶாவததுக்கு யதா ஶ்ரமாணம் நிர்வர்த்த்யம்மும ஶ்ரஶாஶ்வம்மும, ஶ்ரஶ்வததுக்கும ஶ்ரஸ்தாவதி ராஶ்யமுங் கூடு

கையாலே ப்ராபாவ ப்ரவ்ஸாபாவ மஃபவர்தியான பாவததுககு ஸ்கால சத்வ
 விरोधமில்லை விவேகத்ரீயில் ஸ்வபாவானவ்ஹாரணமும தன்னுடைய
 மதிமான்வ ப்ரயுக்தம். பாவபாவரூபமாயிருப்பது ஏதேனுமொன்றையும் நிர
 பாய்ய, நிரபிலய், நிஸ்வபாவமென்றூப் போலே சொல்லுமவனுக்கு
 ஸ்வவ்ந விरोधமும ப்ராண விरोधமும வரும் பூவ் அஸத்தாகையாலே
 அப்போது நிஸ்வபாவமாய நின்றதுக்குப் பின்பு சத்தாயோமாதல, ஸ்ரூ
 ப்ரே வியமானத்வமாதல கூடுமபடி யென்? எனனில், ஸ்காலத்திலே
 ப்ராண வ்யவஸ்தித ஸ்வபாவமான வஸ்துவுக்கு பூவ்காலத்தில் சொல்லுகிற
 அஸத்வம் அபாவமாத்ரமாகையாலே இவ்வஸ்து பூவ் நிஸ்வபாவமாய நின்ற
 தில்லை. இவ்வபாவ் கார்யத்ததுக்கு ஸ்ரூபமாகில் ஒன்றுக்கே விரு஢்
 ஸ்வபாவத்வ் கொண்டதாம் ஸ்ரூபாதிருக்தமாகில் கார்ய் முன்பு எப்படி
 இருக்குமென்றுகேடக? இதின்னுடைய அபாவமாயிருக்குமென்ற அர்ய
 ந்ரததைச சொன்னால் கேட்டதுக்கெனன உத்ரஞ் சொல்லிற்ற
 மென்னில், இக்கார்ய் பூவ்காலத்திலுண்டாகிலன்றே அதுக்கொரு
 படி சொல்லவேண்டுவது, கார்யத்தின்னுடைய ஸ்ரூபநதான காலத்தி
 லில்லையென்று உத்ரதாப்யைமாகையாலே ப்ரஸ்ததோடு சங்ரதாம.
 தேவதத் ஸ்ரூபத்தை இசைநது, அவன எங்கே வர்திக்கிருனென்று
 தேச விசேஷ சவ்ந்யததைக கேட்டவனுக்கு தேவதத்னுண்டாகிலன்றே
 அவனிருக்கிறவிட கேடக வேண்டுவது, அவனில்லைகாணுமாம்
 எனனுமாப் போலே, பூவ்காலத்திலே த்ரஸ்ரூபததையிசைநது,
 அதெப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவததையுடைத்தாயிருக்கிறதென்று கேட்ட
 வனுக்கு, அக்காலத்தில் கார்ய் ஸ்ரூபமில்லாமையாலே ஸ்ரூப விசேஷ
 ப்ரஸ்தததுக்கு அவ்காசமில்லையென்று உத்ரஞ்சொல்லிற்றயதது.
 இததாலே 'ந ஹஸந் தாதிந் பட்டாதி: எனற ஸ்ரஹந ஜல்பமும நிர
 ஸ்தம் || 'அஸிந்நேசே அஸிந்நகாலே கார்ய்மஸ்தி எனகிறவிடத்தில் அஸ்தி
 ஸ்ரவ்யத் கார்ய்ஸ்ரூபமாகில் புநருக்தமாம். தேச காலங்களில் விதிநிபேத
 ஸாஹாரணமுமாம் ஸ்ரூபாதிருக்தமாகில் ஸ்ரூபச் சத்தாபபடியென்? எனனில்,
 தேசகால சவ்ந்யாதி ரூபமான அஸ்தி ஸ்ரவ்யத்மும வஸ்துவுக்கு ஸ்வபாவத
 விசேஷணமாகையாலே இவ்வஸ்துவை சத் எனனலாம். சவ்ந்யாந்ர
 ப்ரேஷாதிக்களில்லாமையாலே அந-ஸ்யாதி தோஷமும வாராது. அந்ரிக
 காரங்கள் தன்னிலும் சவ்ந்யி சத்யலோக வ்யவஹா சித்திககாக யதா த்ரீந்

விசேஷ விசேஷ ஞாபாதிக்கள மாஃயமிகாதிக்களும் (கொள்ளா) சொல்லா நின்றுக்கள. இங்ஙனங் கொள்ளாதபோது சர்வமும் துச்சம் அநிர்வீசனியமென்றப போலே சொல்லும் துச்சவாதி விசேஷ விதிக்கு கதிமியிலலை. வஸ்துவுக்கு டேச கால விசேஷங்களிலுண்டான அஃவம் சவ்நாஃவரூரமானால் சவ்நம் தனக்கு டேச காலங்களில் சொல்லுகிற அஃவமெனனாகக் கடவது (என?) எனனில், அதிரிகாஃவவாதி களுக்கு அஃவம் தானாய நிறகும். ஃவான்தராஃவவாதிக்களுக்கு தத்விரூட் ஃவாவமான ஃவான்தரமாயிருக்குமென்று யதாடர்சனம் கண்டுக்கொள்வது. இததாலே

1 'அந்தஃவீவதசத் சேத் காரணம் ததஸத்தத: |
நான்தஃவீவதசத் சேத் காரணம் ததஸத்தத: ||'

(அநதார்பாவித ஸததம் சேத காரணம் ததஸததத: |
நாநதார்பாவித ஸததம் சேத காரணம் ததஸததத: ||)

இதாதி விக்களங்களும் நிரஸ்தங்கள. இததை

2 'அந்தஃவீவதசத் சேத் காரணம் ததித் தத: |
நான்தஃவீவதசத் சேத் காரணம் ததித் தத: ||'

(அநதாபாவித ஸததம் சேத காரணம் ஸதிதம் தத |
நாநதாபாவித ஸததம் சேத காரணம் ததிதம் தத: ||)

1 காரணமாகிய வஸ்து காரயத்தின் ஸவரூபத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால், இப்படி சொல்லுகிறபடியால் அநத வஸ்து, அஸத காரணமாகிய வஸ்து காரயத்தின் ஸவரூபத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை எனனில் அப்படிச் சொல்லுவதினாலேயே அநதக காரயம் அஸததாகவே இருக்கும் அதாவது காரயம் காரணத்துடன் கூடவே இருநததாகில் இதுகாரணம் என்பதே பொருந்தாது முன்பு அஸததாயிருநத காரயத்திற்குப் பின்பு ஸததாயிருக்கை வராது என்றபடி

2 காரணமாகிய வஸ்து காரயத்தின் ஸவரூபத்தை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் இப்படி சொல்லுகிறபடியானால் அநதக்

என்று படிப்பது

காரியமாயத்தோற்றினது உபநிசுக்கு முன்னே சத்தாயிருக்குமாகில் உபநிசுக்கும் உபாபகங்களுக்குமொரு பயோஜனமில்லையாம். முன்பு அசத்தாயிருக்குமாகில் சூயயதத் சூத்தாயிருக்குமாப் போலே பிறநதாலும் முன்பு போலே அசத்தாயிருக்க வேண்டுமெனயால் காரண வைய்யாதி டோப சமான்மாம் எனனில்? ட்ரவ்ய் நியசத்தாயிருக்க அவஸ்யா விசோபங்கள் அகந்நுக்கங்களாகையாலே காரணாதி சாபல்ய முண்டு. அவஸ்யைகள் தனனில் பூவ் சடசத்ர விகல்பத்தில் கதியென? எனனில், பூவ் அசததுக்கு ஹேதுவததாலே சத்ரமும, பின்பு ஹேவந்ரவததாலே அசத்ரமும வரக்காண்கையாலே கண்டபடி கொள்ளு வராகு விசோபமில்லை கண்டபடியை இலையெனபாக்கே விசோபமுள்ளது அதது சத்தாபடியென? விசுடங்களுக்குத் தாடாத்ய் கொண்டால் பாகசத்தான தான தனக்கு உபாபகமெனகிற ஜைவாடி மாகாதோ? எனனில், காலமேடிததாலே ஒன்றுக்கு சத்ரவஸ்தங்கள் வருகை விசுடமன்று பூவ் சிசுடிவஸ்தவ் பரியாகத்தில் ஸ்ரூப பரியாக மாம். அதைப் பரியாகியாதொழியில் அசத்தான அவஸ்யைதனனில் சத்ரமுண்டாகாதோ? எனனில், பூவ்காலவஸ்தவ்மெனகிற ட்ரம்ததை யொரு காலத்திலும் விடாமையாலே ஸ்ரூபத்யாகமுமில்லை, ஸ்ரூப வஸ்தவ் விசோபமுமில்லை, சத்ரவஸ்தங்கள் ட்ரம்களானால் ஸ்ரூபமெதாவது? எனனில், அதுவுமிப்படிப்பட்ட சத்ரவஸ்தங்களுடைய அஸ்ய மென்று லோகட்ரம்

வநதேறியான சத்ர ட்ரம்ததுக்கு பூவ்சத்ரவஸ்தங்களில் விசோ ட்ரவஸ்தாடிகள் வாராதோ? அததை சடசட்ரலக்ஷணமெனருல்

காரணம் ஸததாக்கும் அதாவது காரவஸது காரண தசையில் ஸவருபம் இருநது அதின் அவஸதை மாறிவருகிறபடியினால், அநத அவஸதை மாறுவதற்குக்காரணம் அவஸ்யம் வேண்டியதாகையினால் அப்படி ஒப்புக் கொள்வது பரயோஜனத்துடன் கூடியதாகும்.

காரணமாகிய வஸ்து கார்யத்தின் ஸவருபத்தை உள்ளடக்கி கொண்டிருக்கவிலலை என்றால் இநதக்காரயம் ஸத அதாவது கால பூபத்தினால் ஸத்வாஸதவங்களுக்கு விரோதமில்லை என்றபடி.

அதுககந்த ரூபமநுபூதமாதல், வ்யாவூதமாதலாமபோது பரித்யாயா
 சத்வமும் ப்ராயஸத்வமும் கூடாதபடியாய அககட்டனாயிலே சர்வமும்
 அநிர்வ்ஞனியமாம் அநிர்வ்ஞனியத்வத்தை விட்டு சத்வம் வருகை விசு
 மானால் பிறந்தாலும் அநிர்வ்ஞனியமாய உபபித்யை வ்யாய்ய வாராதோ?
 எனனில், சத்வததுககுப பூர்வசத்வமாவது பூர்வகாலவர்தி விசு த்ம்
 ப்ரதியோகித்வம் சத்வமாவது ப்ராபிக். இப்படி யயாத்தர்ன் கொண்டால்
 ச்வபரிநிர்வாஹிகளாலே விருத்தானஸ்யதிகள வாராது, உபந்மமாகிற
 வஸ்து தன்னாலே பிறக்கிறதாகில் பூர்வசத்வமானதால் பிறக்க
 வேண்டா. ச்வாபாவகாலத்திலே ச்வசத்வா விருத்தமும் வரும். பரத்தாலே
 பிறக்கிறதென்றால் பரத்வவிசேஷத்தாலே எல்லாம் எல்லாததில்
 நின்றும் பிறக்க வேண்டாவோ? இரண்டாலும் பிறக்கிறதென
 றால், இரண்டு தோழமும் வாராதோ? எனனில், பரத்வ மாத் காரணத்வ
 நியாமகமென்றொரு யுக்தி சொன்னோமாகில், இப்படி ப்ரஸங் வரும்
 அந்வய வ்யதிருக த்ர்ன் நியதாக்கார விசேஷ விசித்தமான வஸ்துவககு
 காரணத்வம் சொல்லுக்கையாலும் பரஸ்பர ச்வந்நங்களான காரணங்க
 ளெல்லாம் கூடிக் கார்யத்தைப் பண்ணுக்கையாலுமொரு தோழ்
 வாராது கண்டபடி காரணத்வமென்று கொண்டு கதார்த்தய நிரூப
 னார்த்த யுக்தியைக்கழிக்கப் பார்த்தால், தைலோபபித்யை கண்ட திலங்க
 ளுக்கு தைலகாரணத்வமாய திலாந்தரங்களுக்குத் தைலகாரணத்வ் காணமை
 யாலே, அவற்றைத் தைலார்த்திகள் உபாதான் பண்ணத்தவிர வேண்
 டாவோ? எனனில், இது ததோத்தரம் || திலஜாதிய் தைலோபபித்யைகாரண
 மென்று ப்ரஸுத்ததாலே சாமான்யேந வ்யாபித்யை ப்ரஹ்ந பண்ணினால் விசேஷத்
 தில் அநுமானத்தாலே ப்ரவூதி கூடும். தைலோபபித்யையில் பரத்வ திலத்வங்களி
 ரண்டுக்கும் காரணத்வ் அந்வய வ்யதிருக நியத விபய ப்ரத்யக்ஷ சித்வமாகை
 யாலே இவற்றில் ஒன்றைக்கொண்டு ஒன்றைத்தள்ள விரகிலலை
 பரத்வ் சர்வ காரணானுபூதி, திலத்வாதிகள காரண விசேஷ நியதங்களாயிருக்
 குமென்று இவ்வளவே விசேஷ இப்படியே

1 'அசத்வாந்நாஸ்தி ச்வந்ந: காரணை: சத்வஸங்கிமி: |

அசத்வஸ்ய சோபபித்யைமிசுத்தோ ந வ்யவஸிதி: ||'

(அஸதவாநநாஸ்தி ஸம்பநத: காரணே ஸதவ ஸங்கிபி |
அஸம்பததஸ்ய சோதபததிம் இச்சதோ ந வயவஸதிதி: ||)

என்று சிலா சொன்னதுவும் இததாலே த்துத்தரம்

கார்த்ததுக்கு காரணத்வ் கொண்டு ச்யோகாதிச்வ்வ் வேணு
மெனகை அயுக்மாங் சுவீகாரமாம் காரணங்களுடைய அந்யோந்ய ச்வ்வ்
மும கார்த்ததைப்பற்ற நியத பூர்வ் ஖ாவித்வ்மும ச்வ்வ்மாகப்போரு
தென்றபோது யுக்மாங் பரித்யாங் வரும். மற்றும் விக்ரதாவிக்ரதாதி
விக்ரப பரிஹார் அரங்காங்கிகரணாதிக்களிலே கண்டுக்கொளவது உத்பத்தி
நாசங்களை கடியாததுக்கு சாச விபாணததுக்குப்போலே துக்ஷத்வ் நியத
மாகவேணுமென்னுமதுவும் ப்மாண சித்ர நியதசத்ராவததாலே பரிஹதம்

இவாகள் சர்வததையும் பற்றி அசதவிக்ர சூந்ய துக்ஷ நிர஖ிலப
நிரபாரவ்ய நிஸ்வமா வ சித்யாதி சத்ரங்களை சொல்லுமவை லோகசித்ர
வ்யுத்பத்தி ப்ரகாரததாலே சொல்லப் பாகாக்கில் நிரபாங்கிக நிபேக் கூடா
மையாலே த்ர கால ச்வ்வ், நியத நிபேக் பரங்களைக்க கொள்ளவும்
வேணும். அப்போது த்ராதி ஖ேதததாலே வஸ்துக்களுக்கு சத்யத்வ்முண
டாம். லோகசித்ர வ்யுத்பத்தியை அநாத்ரிக்கில் இவற்றுக்கு ஒன்றைப்
பற்ற வோகத்வ்மும வாங்கத்வ்மும கூடாது வந்யா சூதாதி வாக்யங்களை
லும் வ்யுத்பத்தி சித்ரபதார்த்த் பரித்யாத்தில் ப்ரதிநியதார்த்த் வோகத்வ் கடியாது,
வ்யுத்பந்ந பதார்த்த் சுவீகாரத்தில் அநந்வயாத்ரஹாதிக்களாலே நிர்வாஹ்ம
அநந்வித நிர்விசோபாதி சத்ரங்களும அந்வித விசாட்ர வோகங்களைம்.

ஒரு காலத்திலேயாதல ஒரு த்ரத்திலேயாதல ஒரு ப்ரகாரத்
திலேயாதல நிபேக் விபம்மாயிருக்குமதுக்கு ஒரு காலத்திலும் ஒரு
தேசத்திலும் ஒரு படியாலும் விதி விபயத்வ் கூடாதென்று க்ரம்

ஸம்பநதம் இலலை அப்படி ஸம்பநதம் இல்லாத வஸ்துவிற்கு உத
பத்தியை இச்சிப்பவனும் இன்னதற்கு இன்னதுதான காரணம்
என்கிற நியமம் சொல்லமுடியாது.

ரோமாதிகளிலே காண்கையாலும் சர்வதேச சர்வகால சர்வஸ்வभावங்களாலும் விधि விषயமாயிருப்பதொரு வஸ்துவிலலை யென்னுமிடம் விरोधाभ्युप गमतதாலே ஃபலிக்கையாலும் சர்வशून्यत्वं கொள்ளவேண்டாவோ? எனனில், நியாசததில் கண்டபடியைப் ப்ரபஞ்சததிலே கட்டப்பபாத தால ப்ரபஞ்சததில் கண்டபடியை நியாசதததுதனனிலும் கட்டலாம்.

प्रमाणाप्रमाण विभागமில்லை யெனப்பாக்கு இரண்டும் தன்னிலுமொக்கும். गगन कुसुमादिकளைப்போலே சர்வமும் तुच्छமென்றும், स्वप्नज्ञानादिकளைப்போலே சர்வबुद्धिकளும் स्वरूपाश्रय விषयशून्यங்கள் என்றமசில் हेत्वाभासங்களைக்கொண்டு साधिकப்பபாத்தால், இவை माध्यमिकன தனக்கும் स्वरूपासिद्धि दृष्टान्तासिद्ध्यादि दोषங்களாலே निरस्तங்களாம்

இவாகள सत् எனகிற पक्षத்துக்குச் சொன்ன दृष्टं மெய்யாகில், அப்போது गत्यभावததாலே असदதெனகிற பக்ஷம் सुप्रतिष्ठितமாம் असत्पक्ष दृष्टं प्रतिष्ठितமானபோது सत्पक्षமே परिग्राह्यமாம். प्रमाण विरुद्धங்களான कोट्यन्तरங்களில் சொல்லும் दूषणங்கள் प्रामाणिकाக்கு इष्टங்களுமாய் अनुकूलங்களுமாயிருக்கும்.

இப்படியால் கண்டபடியொழிய पंचमकोटियைக் கட்ட விரகிலலை. இவாக்குக்கு स्वपक्षस्थापक प्रमाणं परमार्थமாகில் निरुपाधिक निषेधं सिद्धியாது अपसिद्धान्तமுமாம். अपरमार्थமெனனில், இதுக்கு संवृति सत्यादि नामकरणं பண்ணினாலும் स्वपक्षं सिद्धியாது. शून्यமானதுக்கு अविद्यादிகள் ஒருபடியாலுஞ்சொல்லவொண்ண மையாலே தோற்றுகிறவை अविद्यासिद्धங்கள். संवृतिसिद्धங்கள் भ्रान्तिसिद्धங்களென்றபுபோலே பண்ணும் व्यवस्थைக்கும் விரகிலலை. अपरमार्थ साधकததாலே स्वपक्षं सिद्धिक்கும் கட்டளை தன்னாலே परपक्षங்களுமெல்லாம் सिद्धिक்கக் குறையிலலை. இப்படிப் परपक्ष बाधक युक्तியிலும் परमार्थापरमार्थ विकल्प दूषणங்கண்டு கொள்வது. சர்வமுமில்லையென்னுயிவனைக் குறித்தது நாமொரு साधनமாதல दूषणमாதल प्रयोगितதால் அவைததை असिद्ध्यादிகளாலே அவன निरसियाண்டு? எனனில், आभासानाभासादि व्यवहार व्यवस्थे இசைந்த

வணைக்குறித்து சாधன டூபாங்குள் ப்ருத்தங்களாம். இசையாதவனோடு வாடிமுமிலலை. அசைதன பசு சூக வாலோம்சாதிக்குகருப்போலே இவனுக்கும வாடாபிகாரமிலலையென்று ஸிப்யாதிக்குகருசுசொல்லு மததனை. இவவ்ந்ததை

1 “அபிகாரோ஽னுபாயத்வாத் ந வாடி ஸூந்யாதின:”

(அதிகாரோ அனுபாயதவாத ந வாடி சூந்யவாதிந:)

என்று சங்ரஹிததாராகுள்.

[மோக்ஷம் இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸனம்]

சர்வமும் துத்தமென்றறிந்து தானே ட்யாப்ய வ்யாபாரங்களைப் பண்ணுநிலுல ஸர்வ மோக்ஷாடித்ய் ப்ருத்திகளையும் ப்ரதிபேதிககவேண்டு வதிலலை. நிய சிஹ ஸூந்யத்வ் சாஹ்யமல்லாமையாலே சவ்ஸாத்ரமும் நிஹயோஜனம். சய்யதாஹ்மந்தானும் துத்தமாகையாலே அததைககழிக்க வேண்டுவதுமில்லை இமமாஹ்யமிக ப்ரததை வேதாந்த சூகாரா

2 “சர்வதானுபபதேஸ்ச”

(ஸாவதானுபபததேஸ்ச)

எனகிற சூகததாலே நிரசிததா. ஆழவாரும்

3 ‘உளனெனிலுளன’

எனகிற பாடடிலே சர்வசரிர் பரதத்வ சத்சொஹரணமுத்ததாலே நிரகரிததா

1. பட்டாயா — ஸாவமும் சூந்யம் என்று சொல்லுகிறவ னுக்கு உபாயம் ஒன்றும் இல்லாமையால் வாதத்தில் அதிகாரம் இலலை

2. சாரீ ஸூத 2-2-30 ஸாவமும் சூந்யம் என்றவது, மற்ற எதவிதமாகவாவது சொன்னபோதிலும், எல்லாவிததாலும் பொருநதாதாகையினால்.

3 திருவாய 1—1—9.

1 'प्रतीतिश्चेदिष्टा'

(பரதீதிஸ்சேதிஷ்டா)

எனகிற ஐலாகததையுமிங்கே ஸரிபபது,

* மானமிலை மேயமிலை யென்றும், மறரோர்
வாதநெறியிலை யென்றும் வாதுபூண்ட *
தானுமிலை தன்னுரையும் பொருளுமில்லை
தத்துவத்தினுணாததி சயமில்லையென்றும் *
வானவரும் மானவரும் மனமும வெளக
வளம்பேசு மதிகேடன மத்தி மததான *
தேனநெறி கொண்டனததும் திருடாவண்ணம்
செழுமதிபோலெழுமதியால சேமிததோமே.

15

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாத்யமிக பங்காதிகாரம்)

1 ஸ்ரீரங்காஐஸதவம் 7 (ஒன்றும் இலலை) எனகிற அறிவா
னது உண்மையென்று கொள்ளப்பட்ட,

*[ப-ரை] மானமிலை - (ஸாதக) பரமாணம் இலலை, மேயமிலை -
(அந்த பரமாணங்களைக் கொண்டு) அறிய வேண்டியது ஒன்றும்
இலலை, மறறு - இதைவிட வேறுப்பட்ட, (ஓ) வாத நெறி இலலை -
வாதத்திற்கு ஏற்பட்ட மாககம் ஒன்றுமில்லை என்றும், வாது பூண்ட-
வாதத்தைப் பூட்டிக்கொண்டவனான, தானும் இலலை - வாதம் செய்ய
வனும் இலலை, தன உரையும் - தன்னுடைய வாதத்தையும், பொரு

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ योग.चार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிக்காரம்)

[யோகாசார நிரஸன பரதிஜனஞ — அவன கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் — கார்ய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம் — ஜஞான ஜஞேயா பேத பக்ஷ நிரஸனம் — பரதயக்ஷம் பரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

* முற்றுஞ்செகததில்தெனறே பகட்டிய முட்டரை * நாம் *
சுற்றுநதுறநது துறையில் நினறே துகளாககியபின *
மறஞென்றிலது மதிபல வுண்டென்றுவஞ்சனையால் *
சுற்றுநதுறநது யோகாசாரனைச் சதிககினறனமே 16

னம் - அதற்கு அாததமும், இலை - இலலை, ததவததின உணாததி - ததவ ஜஞானமும், சயமில்லை - ஜயமில்லை, வானவரும் - தேவதைகளும், மானவரும் - மனுஷ்யாகளும், மனதும் - சொல்லுகிற தன்னுடைய மனதும், வெளக - ஜுகுபஸைப்படுமபடி, வளம் பேசும் - தன்னுடைய பெருமையை தானே பேசிக்கொள்கிற, மதிகேடன - புத்தி இல்லாதவனான, மததிமததான - மாத்யமிகன, தேனநெறி - திருடாகளுடைய வழியை, கொண்டு - அங்கீகரித்தது, அனைத்தும் - எல்லா வஸதுக்களையும், திருடாவண்ணம் திருடாமல இருக்கும் படியாக, செழு - சலாக்யமான, மதிபோல - சந்திரனைப்போல, எழு - வருத்தி அடைந்தது கொண்டிருக்கிற, மதியால் - புத்தியினால், சேமித்தோம் - காப்பாற்றினோம். 15

* [ப-ரை] செகதது - இந்த லோகத்தில், முற்றும் - எல்லா வஸதுக்களும், இலது - இல்லாதது, எனறே - என்று சொல்லிக் கொண்டு, பகட்டிய - (ஜனங்களை) மயக்கின, முட்டரை - மூடாகளை,

[யோகாசார நிரஸந பரதிஜை]

कार्य कारण भावादिकलिलयैनेन चार्वाकानुक्तम् सर्वम्
मिलयैनेन मायमिकानुक्तम् सोनन तौशुङ्गकैत तपपला
मेननु पार्ततु ज्ञानमोमनरैयुमिसेन्तु अतिले कार्य कारण
भावततैयुम कोणणु सुवदुःखादि व्यवस्यैककाकपपल ज्ञान
सन्ततिकैयुम कोणणु योगाचारैने नरसिककिणैम.

[அவன கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவன

1 'अविभागो पि बुद्धात्मा विपर्यासि तदर्शनैः ।

ब्राह्म ब्राह्मक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते ॥'

(அவிபாகோபி புத்தாதமா விபாயாஸி ததர்சனை: ।

கராஹய கராஹக ஸமவிததி பேதவாநிவ லக்ஷயதே ॥)

என்றும்,

நாம, சுற்றும் - எல்லாதிக்குகளிலும், துறந்து - விட்டு விட்டு
துறையில் நின்றே - (பூவாகள நின்ற) மாககத்திலேயே நின்று
கொண்டே, துகளாக்கிய பின் - சூர்ணமாககிய பிறகு, அதாவது
அவாகளை நிராகரித்தபிறகு என்றபடி, மறநென்று இலது - வேறு
ஒன்றும் இல்லாதது, அதாவது துககம் என்றபடி, பல - அனேகவித
மான, 1தி - ஜஞானம் உண்டு, என்று - ஜஞானம் மாததிரம் உண்டு
என்று, வஞ்சனையால் - கபடத்தினால், (மற்றும்) சற்றும் துறந்த - சில
வஸதுககளை விட்டவனான, யோகாசாரனை சதிககின்றனம் - துணடு
துணடுகளாகசசெயகிறேம்

16

1 ஒருபிரிவும இல்லாத ஜஞானத்தின் ஸ்வரூபமானது வித்யா
சத்தை உண்டாக்கப்பட்ட பாவையை உடையவாகளினாலே, அறியப்
படுகிற வஸது அறிகிறவன ஜஞானம் இவைகளாகிற பேதத்தை
உடையதைப் போல காணப்படுகிறது.

1 'சஹோபலம் நியமாந் அபேதோ நீலதத்யோ:'

(ஸஹோபலமப நியமாத அபேதோ நீலதததியோ:)

என்றும், இவன சொல்லுமிததை அநுவதிககிறவாகளும்

2 'त्वत्पक्षे यद्यपि स्वच्छो ज्ञानात्मा परमार्थतः ।

तथाप्यनादौ संसारे पूर्व ज्ञान प्रसूतिभिः ॥

चित्राभिश्चित्र हेतुना द्वासनाभिरप मृगात् ।

स्वानुरूपेण नीलादि ग्राह्यग्राहक रूपितम् ॥

प्रविभक्तमिवोत्पन्नं नान्यार्थं प्रपेक्षते ।'

(தவதபக்ஷே யதயபி ஸவச்சோ ஜஞாநாதமா பரமார்த்ததத ।
ததாபயநாதௌ ஸமஸாரே பூாவஜஞான பரஸூதிபி:॥
சிதராபி: சிதர ஹேதுதவாத வாஸநாபி: உபபலவாத ।
ஸவாநு ரூபயேண நீலாதி கராஹய கராஹக ரூஷிதம ॥
பரவிபகதம இவோதபந்நம நாநயம அதததம அபேக்ஷதே ।)

என்றும் சொன்னார்கள்.

[காய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இப்பக்ததை இவவுபல்மஸ்வாஸ்யாதிகளாலும் அநுமனங்களாலும்
சாங்கிகும் இவன சொல்லும் மோக்ஷமாவது, விஷயோபராக்ஷ்ய வுத்தி

1 நீலரூபம் என்ன, அதைப்பற்றிய ஜஞானம் என்ன, இவைக
ளுக்கு எப்பொழுதும் ஒன்றாகவே (சோநதே) அறியப்படுகிறபடியினால்
இவை இரண்டுக்கும் அபேதமே

2 உன்னுடைய பக்ஷத்தில் ஜஞானஸவரூபம் உண்மையில்
அமுககற்றதுதான், அப்படி இருந்தபோதிலும் ஆதி இல்லாத ஸம்
ஸாரத்தில் முன்பு உண்டான ஜஞானத்தினால் ஏற்பட்டவிசிதரமான
காரணங்களை யுடைத்தாயிருப்பதினால் விசிதரங்களான வாஸனைகளி
னாலே கெடுக்கப்படுகிறபடியினால் அந்தந்த வாஸனைக்குத் தகுந்தபடி
நீலரூபம் முதலான அறியப்படவேண்டிய வஸதுக்கள் அறிகிறவன
இவர்களினால் கெடுக்கப்பட்டதாய்ப் பிரிக்கப்பட்டதைப் போல உண்
டானது வேறு ஒரு வஸதுவை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை.

ஸ்தான ஸ்஫ுரணம். இதுககு உபாயமாகச் சொல்லும்தும் இப்படியே தெளிந்து ஸாவிக்ை இவன தனககுச் சார்வாதிக்களில் காட்டில் வாசியாக கார்ய காரண ஸாங் கொண்டது நிர்வஹிக்கவொண்ணுது. எங்ஙனே யென்னில் :—

ஶ்ணிக ஸ்ஷண வ்யக்தி நியமததாலே கார்ய காரணஸாவ் சொன்னுல ஸர்ஶ ஶூஸ்தி க்ருகுகும் கார்ய காரணஸாவம் சொல்லலாம். அப்போது, ஸல்லா பூர்வ்ஷணங்ளும் ஸல்லா உத்ர்ஷணங்ளுகுகும் காரணமென்ன லாமபடியாயததானிசைநத அநுஸானமும நிர்மூலமாம் ஸந்தானைக்ய ததுககு வ்யவஸ்தாபகம் கொள்ள விரகிலலை ஆகையாலே

1 ‘ யஸின்னேவ ஹி ஸந்தான ஸஹிதா கர்மவாஸனா |
பலம் ததரைவ பதநாதி காபாஸே ரகததா யதா ||

(யஸமிந்நேவ ஹி ஸநதாந ஆஹிதா காமவாஸநா |
பலம் ததரைவ பதநாதி காபாஸே ரகததா யதா ||

என்று சொன்ன த்ரூபாந்த ஶார்யாந்திகங்ளும் ஶடிகாது ஸ்வய வ்யதிர்க ஸிஶ் ஸாமான்ய நியமததாலே காரணவாதிக்கை கொள்ளுக்கை ஸாமான்ய ரூபததையும் அதுககு வ்யாஸ்தியை ஶஹிக்கை க்ககு நிலை நினருன ஒரு ஶ்ஶாதாவையும் கொள்ளாமையாலே கூடாது.

கார்ய காரண ஸாநதாநு ஶ்ணங்ளுடைய ஸத்வமும பூர்வோத்ர கால ஸத்வமும ஸாஶ் ஸத்வாதிக்களும் ஶ்ணி ரூபவிக்ரஶ ஸாந் ஸிஶ்ங்ள க்ளென்கையாலே ஶ்ணததுககு ஸாயாவாதிக்கள சொல்லும் நியத்வ ஸாதல், ஸாஶ்ஸிக்ள சொல்லும் துக்ஷத்வ ஸாதல் ஒழியக் கொள்ள விரகிலலை. ஶ்ணமதான ஸய் ப்ரகாஸமாநுல அதினுடைய ஸய் ப்ரகாஸத்வ ப்ரமாணாந்ர நிரபேக்ஷத்வ ஶ்ணிகத்வாதிக்கைகாட்ட ஸாடடாமை யாலே ஸர்வ ஸ்ங்ரஹக் ஶ்ணாந்ரததாலே யறிய வேண்டியிருக்க

1 ஸநத ஸநதானததிலேயே காமததின வாசனை சேர்க்கப்பட டிருக்கிறதோ, பஞ்சில் சிவபபு நிறம் உணடாவதைப் போல, ஸநத ஸநதானத்திலேயே பரயோஜனததை உணடாகுகுகிறது.

ஸாகாரமே ஸாஹமென்கை ஸபக்ஷவிரூ஢ம் ஸந்தானாந்தரமும் ஂகஸந்தானததில் பூர்வ பரக்ஷாங்களும் ஁ணடென்று காட்டுகிற ஶானமும் ஸ்ஸ்வ ரூபாதிரித் தஸ்ய விஷயமென்னுமிடம் தனக்கே ஁சையவேணும் ஸந்தானாந்தரம் ஸாஹமலலாதபோது ஶிஷ்யா஁ர்ய ஶ்ரு மித்ர வாதி ப்ரதிவாதி ஸ்வயவஹாங்கள஁னறும் கூடாமையாலே ஂகஸந்தான பரிஸேஷமாதல அ஢்வீதிகள ஶொல்லும் ஂகஸ்திர பரிஸேஷமாதலாம் ஁கையால வஹ்யஶ்ரஹததை வா஁கக்கைக்கு ஶொல்லும் கதர்க்கங்களெல்லாம் ஸ்ஸிஶ்ட்ர஁ந்த வா஁கங்களாம் ஸ்ஸபக்ஷஸ்தாபகன தானும் ஸ்ஸ்வே஁ விஷயததில் ப்ரமாணமன்றெனகிற விவனுகு மா஁யஸிகனுக்கு ஶொன்ன ஢ூபததைததபபவொண்ணது

஁ஞாந ஁ஞேயாபேத பக்ஷ நிரஸனம்

ஶான ஶ்வேங்களுக்கு ஁கார஢ே஢்காணகிறிலோம் ஁னறதுவும் ‘஁஢்மஹ் ஶானாமி’ ஁னகிற த்ரதயப்ராஶாத்மக் ஸ்ஸாநு஢் த்ரவ்லோகாநு஢்ங்களாலே நிரஸ்தங்கள் ஁து கொள்ளாதபோது

1 ‘ஸாஹ்யாஹக் ஸ்வித்தி ஢ே஢்வானிவ லக்ஷயே’

(கராஹய கராஹக் ஸம்விததி பேதவானிவ லக்ஷயதே)

஁ன்னவொண்ணது

஁வ வுபலம் பலததாலே கண்ட ஁காரததை ஶானாகார மாகக் ஁மையும் ஁ன்று லா஁வம் ஶொன்னதுவும் நிரஸ்தம் || ஸ்ஸப்ரதிபத்ர விப்ரதிபத்ரங்களில் ஸ்ஸப்ரதி ஶ்ஸ்ந்ரஶானததுக்கே ஁காரமென்னு மதுவும் விப்ரதித்ரம் அர்த் த்ரவ்லோக ஸ்ஸப்ரதி பத்ரம்மாதையாலும், ஁தி னுடைய ஶி஢்ஶிரூபமாய் ஁ரு ஶ்ர஁தாவின த்ரம்மாயலலது ஶ்ர஁த் ஶி஢்ஶிர யாமையாலும், ஁மய நிரூப ஶ்ர஁தமாத்ரததைக் கொண்டு ஁மயாக்ராப ஹ்வம் பண்ண ஶக்யமன்று. விப்ரதிபத்ர மாத்ர வா஁கமாகாதென்னு மிடம் த்ரவ்லாதி ஸ்ஸப்ரதிபத்ரம்

஁பபடிககண்ட ஸாஹ்யாஹக்ங்களை கதர்க்கங்களாலே வா஁க

கில மாப்யசிக ந்யாததாலே ஜான தானும் வாபிதமாம. அவயவி ரூப வாஹ்யத்தில ப்ரமாணமிலலையென்று வேதாந்திகள தாங்களே வாபி ககையாலும், சங்காதிக்களை யொழிய சங்காதமென்றெருரு ட்வயமிலலா மையாலும், சங்காதிக்களைத் தொடர்ந்தால ப்ரமாணு பரிசேஷமாயவை தானும் ஷட்பாஷ்வாதி விக்ரப டுஸ்தங்களாய அனவஸ்தா டோஷ வருகையாலும், அவை ப்ரத்யக்ஷ மல்லாமையாலும், வாஹ்யேப்ரஹ்ம் ப்ராணமாகக கூடா தென்னில? டிஷ்யமான ப்ராணுபாவத்தைக கொள்ளுமளவில யதாடர்சன பார்வ கலபநாதிக்கள கூடுகையாலும், அவற்றின சங்காத விசேஷங்களாலே லோகத்திலுள்ள சர்வ விக்ரபமும டபலம் தரதஸ்யாதி களும் கூடுகையாலும், அதிந்ரித ப்ரமாணுவைக கலிபயாமையாலும், ஷிலிப ஷாஸ்த்ர டர்ம ஷாஸ்த்ராதிக்களிலும் கணட ப்ரமாணுவைக கொண்டு மேலுள்ள ப்ரிமாண கலபன்கைக கூடுகையாலும், அவற்றிலே அதிந்ரித ப்ரமாணு முதலாக சங்க்யோக்ஷ கலபனை சொன்னதுவும் அபிசநித விஷயமல்லாமையாலும், அஸவாக்ய சிட்டமென்று அதிந்ரித ப்ரமாணுவைக கொண்டாலும் சங்காத டர்சையிலே அவைத துககு ப்ரத்யக்ஷ வருமென்று ஷாஸ்த்ரவல சிட்ட மாகையாலும், இக்கடட்கை யிலே அதிந்ரித மூலப்ரகூதி முதலாக ப்ரிணாம ப்ரபரே வந்தால மூத மூதிக ரூப ப்ரிணாம டர்சையிலே ஂந்ரித்யக்ஷவகூடுகையாலும், வாஹ்யத்வ யங்களும் தட்ரூணாதிக்களும் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரிமாண சிட்டங்களாகக குறையிலை.

அதமா அணுவாகிலும் விபுவாகிலும் அஹமென்று தோற்றின இதுககு ஜானததுக்குப்போலே வாங்குசொல்ல வொண்ணாமை யாலும் ப்ராஹ்மகாகரமும் சத்யமாம சஹோபலமனியமததாலே ஜான ட்ரீயங்களே ஂகமென்னுமிடமும ஸ்வந்நஸ்ப்ரிபதி ஸ்வசிட்டாந்தவிக்ரட மாம ப்ராஹ்மப்ராஹ்மகாகரங்களே ஜானததோடே அபிந்நங்கள ஂன்றால் சத்ய சிட்ட்யாதிங்களுக்கு ஂகத்வம் ப்ரிசங்கிதது, ஷூன்ய வாட்மாத்தல அனெகாந்த வாட்மாத்தலாம. தன்கையொழிந்தவற்றை ஜானங்காணுமாகில அதி ப்ரிசங்க வா்ராத்தோ? ஂன்னில, இவ விஷய வ்யவஸ்கை யதாடர்சன சிட்ட்யா விஷயத்தில் போலே சத்ய விஷயத்திலும் காணலாம் இததாலே ஂப்படிப்பட்டது ஂந்த ஜானததுக்கு விஷயமென்று லக்ஷணங்காண்கிற லோம ஂன்றதுவும் நிரஸ்தமூ.

स्वप्न ज्ञानादि दृष्टान्तத்தைக்கொண்டு सर्व ज्ञानங்களுக்கும்
 निरालंबनत्वं साधिकம்துவம் सर्व लोकोपलंभ स्वप्नानादि विरुद्धமாகை
 யாலும் स्वप्नादि ज्ञानங்களுக்கு सत्यसंकल्प सृष्टि विशेषादிகளாலே
 तादात्विकமாகமாதல், (कल्प) कालान्तरादிகளிலேயாதல் आलंबनமுண்
 டாகையாலும் अनुपपन्नம்.

1 'परिवाद् कामुक शुनामेकस्यां प्रमदा तनौ ।

कुणपः कामिनी भक्ष्या इति तिस्रो विकल्पनाः ॥ '

(பரிவாட் காமுக சுனாமேகஸ்யாம் ப்ரமதா தனௌ ।

குணப: காமினீ பக்ஷ்யா இதி திஸரோ விகல்பநா:)

என்கிறபடியே बाह्यवस्तुவிலே परस्पर विरुद्ध विकल्पங்கள் பிறக்கை
 யாலே இது निस्भावமாகவேண்டாவோ? எனினில், ज्ञानம் தன்னி
 லும் परीक्षकाக்களுக்கு सत्यत्वं तुच्छत्वं जडत्वं स्वयंप्रकाशत्वं क्षणिकत्वं
 नित्यत्वादि परस्पर विरुद्ध विकल्पशतமுண்டாகையாலே ज्ञानம்தானும்
 निस्भावமாய்விடும்

एकवस्तुविले विरुद्ध लिङ्ग संख्या परिणामादि व्यपदेशங்களு
 மெல்லாம் सोपाधिकங்களாகையாலே वस्तुவில் विरोधம் உண்
 டாகாது. இங்ஙன கொள்ளாதபோது ஒரொரு ज्ञानங்கள்
 தன்னிலே (पूर्वत्वापूर्वत्व) परत्वापरत्व कार्यत्व कारणत्व नील पीता
 कारत्वादि विरुद्ध विकल्पங்களாலே मिथ्यात्वं வந்து शून्य वादमे
 पुक्लिडमாம். இப்படி बाधितानुवृत्त्यादि शुद्धोपद्रवங்களுக்கு மெல்
 லாம் परिहारம் கண்டு கொள்வது ஒரு नील ज्ञान सन्तान स्वभावத்
 தாலே இதுக்குப் पीत ज्ञानांश அज्ञானமாமென்றும், पीत ज्ञानसन्तानादि
 களுக்கும் स्वभाव वशத்தாலே नीलादि ज्ञानांशங்கள் அज्ञானங்களா
 மென்றும், இப்படி स्वप्न ज्ञान सन्तानभेदங்களில் போலே अपयनुयोज्या
 नादि वासना वैभवத்தாலே बाह्यार्थ निरपेक्षமாக नील पीतादि विकल्प

1. ஒரு ஸதீயினுடைய சரீரத்தில் சநயாஸி காமத்தை உடைய
 புருஷன் நாய இவைகளுக்கு பிணம் யுவதி சாப்பிடக்கூடிய வஸ்து
 என்று மூன்று கலப்பை உண்டாக்கினான்

ங்கள் மாறி மாறி வருகிறன என்கையாலும், வாசனைக்கும் ஆதாரமாக ஒரு स्थிரத்தைக் கொள்ளாமையாலும், ஜ்ஞான ஸ்வரூபமொழிய வாசனையென்றொரு குணத்தைக் கொள்ளாமையாலும், क्षणप्रत्यय ஸ்வரூப ப்ராஹ்மே வாசனையென்றறுதியிட்டபின் அநாதியான சંசாரத்திலே சர்வ ஜ்ஞான லக்ஷணங்களும் சர்வ வாசனா ரூபங்களாக வேண்டுமென யாலே நீல பீதாதி ப்ரதிநியத விகல்போத்ய தவிராநது एकैक क्षणங்களே சர்வ விகல்போத்ய हेतुकகளாய சர்வ ஜ்ஞான ஸ்ந்த,நங்களும் சர்வ விகல்பயோగ्यங்களாயவிடும்.

இத்தாலே शुभैயான चित्तवासனை धर्मेமென்கிற சௌக்ய ப்ரதிந்ந வ்யவஸ்தையும் கழிநது, देश काल व्यस्थिन् शास्त्राथनुष्ठानங்களும் வ்யாகுலங்களாம். அவைதனையும் தவிர்நதுவிட்டால் मोक्षार्थं शास्त्र निर्माण श्रवणोपदेशादிகளெல்லாம் निरर्थकங்களாம், அநாதி ஸ்ந்தானத்திலே मोक्षமும் வநதபோது காணுமத்தனை என்றால் अज्ञान तत्त्वज्ञानங்களாலே संसार मोक्षங்களென்கிற சர்வ தந்நாயு-ப்பகம விరోध வரும்

तत्त्व ज्ञानम् தானும் வநதபோதுகாணுமத்தனை யென்றால், श्रवणादि प्रतिनियत कारण व्यवस्थापरित्यागतதாலே अहेतुक सर्वोत्पत्ति पक्ष तुल्यமாய चार्वाक माध्यमिक स्यूथனும்தொழிய गतिയിலலை.

இப்படிக்களால் 'इदमह जानामि' என்று தோற்றின மூன்று அर्थத்தில் இரண்டுக்கு सत्यत्व नियमமும், विषयांशத்திலும் अधिष्ठान रूपादि सत्यत्वமும், आरोपितांशத்திற்கு देशान्तरादि सत्यत्वமும் கொள்ளவேண்டி இவற்றில थिरास्थिरविभागமும் यथादर्शनं கொள்ள வேண்டி பற்றின பின்பு ज्ञानंபோலே ज्ञाताவும் ज्ञेयமுமுண்டாய ஜ்ஞானந்தானும் क्षणिक सन्तति रूपமன்றிககே நிறகையால் அவர்கள் சொன்ன मोक्षமும் प्रामाणिकमல்லாமை யாலும் இதுக்கு वेदविरुद्ध वेषाचार ज्ञान योगादிகளைக் காரணமென ரது समुदायाधिकारத்தில் சொன்ன न्यायங்களாலே निरस्तமாகையாலும் योगाचारपक्षமும் चार्वाक माध्यमिक पक्षங்களபோலே स्वर्गापवर्गादि सकल पुरुषार्थ विरुद्धம் இம் மதத்தை

1 'नाभाव उपलब्धे: '

(நாபாவ உபலபதே:)

2 'वैधर्म्याच्च न स्वप्नादिवत् '

(வைதாமயாசச ந ஸவபநாதிவத்)

எனகிற சூத்ரங்களாலே வேதாந்த சூத்ரகாரர் நிராகரித்தார்.

* உளக்கதியை நாமுள்ளி உள்ளாதேறி

உலகத்தாரா உகந்திசைய உலகுண்டென்றேம் *

இளக்கவரிதாகிய நற்றருக்கம் சோந்த

எழில் மறையில் ஈசனுடன் எம்மைக்கண்டோம் *

விளக்கு நிரைபோல மதிகள் வேறாய வேறெனறு

அறியாதே விளங்குமென விளம்புகின்ற

களக்கருத்தன கண்ணிரண்டுமழித்தோம், நாணக்

காகம் போல திரிந்திவன என கற்றுமாறே.

17

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री प र म त म ज्ञे

॥ योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிக்காரம்)

1. சரீ-ஸூ 2—2—27 வெளி வஸதுக்களின் அபாவம் இலலை நமமால் அறியப்படாருபபதினால

2. சரீ-ஸூ 2—2—28 ஸவபநத்தில் உண்டான ஜஞானத்திற்கு விருத்தமான ஸவபாவம் இருபபதினால ஸவபநத்தில் உண்டாகும் ஜஞானத்தைப்போல் அல்ல, விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது உண்டாகும் ஜஞானம்.

* [ப-ரை] உளக்கதியை - மனது ஸவரஸமாக ப்ரவ்ருத்திக்கிற

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः॥

சீரரா தூட்டில் திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிக்காரம்)

[ஸௌத்ராந்திக பங்கு நிரஸன் ப்ரதிஜ்ஞை அ வ னு டை ய
கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் - அந்தக் கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

* பொருளொன்றில் தென்று

போத மொன்றுங்கொண்ட பொய்யரை * நாம்

மாகக்கதை, உளளி-யோசித்து, உளளமதேறி - மனதில் நிச்சயம்
உண்டாகி, உலகதூரா-லோகத்தில் இருக்கும் எல்லோரும், உகந்து
-ஸந்தோஷித்து, இசைய - அங்கீகரிக்கும் படியாக, நாம், உலகு -
லோகம், உண்டு என்றோம்-உண்டென்று நிரூபித்தோம், இளக்க-இள
கும்படி செய்வதற்கு, அரிதாகிய-அசக்யமான, நல-நல்ல, தருகம்
சோந்த-தாகக்கதுடன் கூடிய, எழில் மறையில்-பரகாசித்துக்கொண்
டிருக்கிற வேதத்தில், ரசனுடன்-ஸாவேசவரனுடன் கூட, எமமை -
ஜீவாதமாக்களையும், கண்டோம்-பாாததோம், விளக்குநிரைபோல -
விளக்கின் வரிசையைப் போல, மதிகள் வேறிய-புத்தியின் ஸந்தானங்
கள் தனித்தனியாய், வேறென்று அறியாதே-தன்னை வேறெரு
ஜஞானம் அறியாமல், விளங்கும் பரகாசிக்கும், என-என்று
விளம்புகின்ற சொல்லுகிற, களக்கருத்தன் - கள்ளாகளுடைய
கருதையுடையவனுடைய, கண் இரண்டு-இரண்டு கண்களையும்,
இவன்-இந்த யோகாசாரன், நாணக்காகம்போல - வெட்கம் இல்லாத
காகாஸூரனப்போல, திரிந்துலோகங்களை எல்லாம் பரிபரமித்து,
(சுற்றி), கதறுமாறு-கதறும்பரகாரம், அழித்தோம், அவன் சொல்லு
கிற பரதயக்ஷம் அனுமானம் இவைகளை நிராகரித்தோம். 17

* [ப-ரை] பொருள் ஒன்று-வஸதுக்கள் ஒன்றும், இலது-இலலை,
என்று-என்றும், போதம்-ஜஞானம், ஒன்றும்-ஒன்றையுமே, கொண்ட

தெருள கொண்டு தீர்த்தபின்
காண வொண்ணாப் பொருள் தேடுகின்ற *
மருள கொண்ட சூதுரைக்கும்
சௌத்திராந்திகன வண்ணிகை * நாம,
இருள கொண்ட பாழங்கிணறென்று
இகழநதோட இயம்புவமே

18

[ஸௌதராதிக பக்ஷ நிரஸன பரதிஜைஞ]

वाह्यार्थमिलयैत्येनर योगाचारन सर्वलोक परिहास विषय
மானபடியைக்கண்டு வாஹ்ய்முண்டென்றெரு பேரையிட்டு அது
प्रत्यक्षमன்று, அதடியாகவந்த ஜானாகரமே தோற்றுகிறது.
இததைக் கொண்டு वाह्यार्थத்தை अनुमिककिण्णम எனகிறसौत्रान्ति
களை निरसिककिण्णम.

- அங்கீகரித்தவனான, பொய்யரை-மதியாவாதியான யோகாசாரனை,
நாம - பரமானாதிகளை நன்றாக நிரூபித்திருந்த நாம, தெருள
கொண்டு-ஸமயகஜஞாந்ததைக் காரணமாகக் கொண்டு, தீர்த்தபின்
- நிராகரித்த பிறகு, காணவொண்ணா-பரதயக்ஷத்தினால் அறியமுடி
யாததான பொருள்-(பாஹ்ய) வஸதுக்களை, தேடுகின்ற-ஜஞானத்தில்
உண்டாகிற் ஆகார பேதத்தைக்கொண்டு, அனுமிககவேண்டும் என
கிற, மருள கொண்ட - அஜஞானத்தைக் கொண்ட, சூது-கபடயுகதி
களை, உரைக்கும்-சொல்லுகிற, சௌத்திராந்திகன-ஸௌதராதிக
னுடைய வண்ணிகை-வாணிப்பதை, நாம, கீழே ஒரு நாம! எனகிற
பதமும், இங்கு மறுபடியும் அநதநபதத்தைப் பரயோகிப்பதற்குப் பொய
யரை நாம எனகிற இடத்தில் பரமதங்களை நிரஸிப்பதற்குக் காரண
மான நல்ல பரமான தாக்கங்களினால் உண்டாகக்கப்பட்ட நல்ல ஜஞா
னதையுடையவா என்பதையும் ' வண்ணிகை * ' நாம எனகிற இடத்
தில் பரமதங்களைத் தூரத்திலேயே தள்ளி விடுவதற்குக் காரண
மாகிய அநதநத மதங்களிலுள்ள தோஷங்களையும், அவைகள் அநாத
தத்தை உண்டாக்கக்கூடியவைகள் என்பதையும் தெரிந்து கொண்ட
நாம எனகிற அததபேதம் உண்டாகையினால் புனருகதி தோஷ
மில்லை, இருள கொண்ட - இருட்டை அடைந்ததான, பாழங்கிணறு -
ஜலம் இல்லாத கிணறு, என்று-என்று தெரிந்து கொண்டு, இகழந்து
அவைகளைத் தூரத்திலேயே விட்டு விட்டு, ஓட - ஜனங்கள் ஓடும்
படியாக, இயம்புவம்-சொல்லுவோம்

[அவன கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்]

இவன வாஹ்யங் கொண்டவிடத்திலும் அவ்யவி சங்காபங்களை அவஸ்துககளென்று கழித்தான பரமங்குகள தன்னையும் சாவ்யவ த்வாதி சோய ப்யததாலே நிரங்குகளென்று கொண்டான. க்ருசுநேகதேச விகல்பததுகுகலலாத பரமங்குகளுக்கு சயோகநதனையும் விகல்பமாந் சித்ருமென்றான சில ஸ்லக்ஷண விசேஷ ஸ்வாவத்தாலே இவறறுககு அந்யோந்ய் சங்கோக ஁ம் பிறகுக சங்குக்ருவ்யவஹாரம் வருமித்தனையென்றான, பரிசுக்ருந்நங்குளான அங்குகளுக்கு க்டாதிக்குககுப் போலே பார்வங்கு கொள்க வேண்டுகையாலும், பார்வ்கொள்காதபோது அகாசங் போலே சர்வகந்நங்குகாக ப்ரஸங்குகையாலும், பார்வத்தாலே சங்கோக மாக வேண்டாவோ என்று சங்கத்தது. இதுககுப் பரிஹாரமாக பரமானு குகளுக்கு பரமானு:வ மென்றெருரு பாரமார்திக த்ரம்கிலலை, ஁ரான்தி சித்ரு பரமானு கலாபங்குகளிலே இயசுநையென்றும் பரிசுக்ருந்நத்ருவமென்றும் கண டோம். அது காணும் அகாசாது அதுவும் ப்ர஁சி மாத்ருததனை, வஸ்து஁தம் என்று. இப்படி கலாபங்குகளில் கண்ட அகாச ஁துவை பரமானு குகுகளிலுங் கல்பிக்கிறோமாகையால் ஁ணிக பரமானு மாத்ரு ரூப வாஹ்யங் அநுமேயமென்றான.

[அககொளகைகளின் நிரஸனம்]

இப்படிப் பரமானு குகுகளிலே சங்கோக ஁ரமென்றும் கலாப ஁ர மென்றும், பரிசுக்ருத ரூபாகாச ஁து ஁ரமென்றும் சோனனூகுகள இவறறைக கொள்குகிறவனுக்கு வோபாபிகன சோலலுகிற பரமானு பூக்ரு ப்ருத்யக்ருத்ருவமாகல, மறறுள்ளார சோலலும் ஸ்திர ப்ருத்யக்ருத்ரு வாகல ஒழிய மறறெருரு நிலை கூடாது.

சிர விக்ருத்ரு஁த மவிய்ருத்யிக ஁நங்குகளுக்கு காரண ஁த விசய ததாலே அகார ஸமர்ப்ருகமென்றதுவும் கூடாது ப்ருத்யக்ருத விசேஷ தாலே ப்ரு஁஁நத்தை அநுமிக்கிறுப் போலே ப்ருத்யக்ரு ஁ந விசேஷததாலே ஁த விசேஷத்தை அநுமிக்கிறுமென்று த்ருத்யான்த்ருசோலலும் துவும் ஸர்வார்த்ரும அநுமேயமென்கிறவனுக்குச சோராது. இவனுக்கு அகாச

புரீதீதீயககொண்டு ஂகாசுமென்றெரு சத்ய பதார்த்ததை அநுமிககலாயிருகக, இததை துச்சுமென்றதுவும அநுபபந்நம், புரீதீதீதூய த்வும உண்டாயிருகக யுக்தியாலே ஒன்றை துச்சுமென்னபபாத தால ஡ா஢்யஸிக மய்யாடீயாலே நீலத்வாடிகளாயும துச்சுமென்னலாம. ஂவரணா஡ாவமாத் ஂகாசுமென்றவனுக்கு சஸரீா஡ாவிடி விகல்பத தீலொரு கௌடி புரி஢்ரஹிக்க விரகிலலை. ம஢்யாசாததில் தூரசந்நத்வாடி விசுஷங்ளும் சஸாலல வழியிலலை.

தூத்வாடி விசுஷ கலாப கல்பகைளாலே அலீகாந்நரலததில் கல்பநா஡ேதங்கெளண்டு, ஂகாசாததை சத்யமாக்ககொண்டு, அதிலே ஸ்஢்ஜ்ஞான தூய கல்பநாஸித கலாப விசுஷங்ளாலே அவவோ புரிசுதே ஂ஢்மென்று கட்டலாம ஸ்஢ுடூபல்஡ாடி வலாந்வநம் பஃத்யத துக்கும தூயம் இவவர்த்ததை

1 ' ஂகாசு சாவிசுஷாத '

(ஂகாஸு சாவிஸுஷாத)

என்று ஸூகாரரருளிசசெயதாா

ஜ்ஞான வுச்சித்யததுக்கு அர்த்துவுச்சித்ய காரணமாகவேண்டுமெனகிற விதுக்கு, ஜ்ஞானங்களுக்குளா வ்யாஸி஢்ரஹ் பண்ண விரகிலலை வ்யாஸி ஢்ரஹ் பண்ணியலலது இவனுக்கு அர்த்து கல்பிகக வொண்ணுமை யாலே (விரகிலலாமையாலே) அர்த்துங்ள தன்னிலும் வ்யாஸி ஢்ரஹிகக வொண்ணுது. ஜ்ஞானங்கலையே விசித்ர காரணங்ளாகக கொண்டு வ்யாஸி஢்ரஹ் பண்ணினுல, பின்பு வேறெரு ஜ்ஞானததில் அர்த்ததைக் காரணமாகக கல்பிகக வேண்டா நீல ஜ்ஞான சந்நாந் நடவா நிறக, சதுராடிகளும் நீல பீதாடி ஸா஢்ரணங்ளாயிரா நிறக, பின்பு பீத ஜ்ஞான

1. சாரீ—ஸூத 2-2-23 ஂகாசததிலும் துசசதவம் இலலை மற் ற வஸதுககள விஷயததில் போலவே ஜ்ஞானம் தூயமாக்கிற படியினுல

வருகிறது **பீதமாயிருப்பதொரு வாஹ்யம்** சன்னிहितமாகப் பெற்றனளோ, அல்லாத போது முன்புபோலே **நீல ஜ்ஞான சந்ததியே** நடந்து விடாதோ? என்கிற **அனுமேவாஹ்யம்** வாடிககு **சுபத்தில** **நீலபீதாதி ஜ்ஞான சந்ததிகள்** மாறிவருகிறபோது முன்புபோலே **நீல ஜ்ஞான சந்ததி வாஹ்யம்**மன்றிகேயிருக்க **வாசனாவசத்தாலே** வருகிறதென்று **இவன தானும் யோகாச்சாரனும்** கொண்ட **கணக்கிலே** **ஜாగரத்சையிலும்** **வாசனாவிசேஷ** **வैचित्र्यத்தாலே** **சர்வபரிமாசமும்** வருகிறதென்னும் வழியைத் தப்ப **விரகிலலை** **யோகாச்சாரன** சொன்ன **பாஹ்யக்ஷண யோகத்த** ககுப் **பரிஹாரமாக**விவன

1. ' भिन्न कालं कथं बाह्यमिति चेत् बाह्यतां विदुः ।

हेतुत्वमेव युक्तिज्ञाः ज्ञानाकारापणं क्षमम् ॥'

(பின்னகாலம் கதமகராஹ்ய மிதிசேத கராஹ்யதாமவிது: ।
ஹேதுதவமேவ யுக்திஜ்ஞா: ஜ்ஞானாகாரார்பணக்ஷமம் ॥)

என்று **இन्द्रிய சம்பயோக** **க்ஷணத்திலே** **அஸ்திதமாய** **ஸ்வோப** **ஜ்ஞான** **க்ஷணத்திலே** **ஸாகார சமர்ப்கமான** **வாஹ்யத்ததைப்** **பேரிடுகிறோமென** **றதுவும்** **அனுபபன்னம்**. **வாஹ்யத்தனக்கு** **ஸ்வரூபமொழிய** **இவன வேறு** **ஒரு** **ஆகாரங்கொள்ளான** **கொண்டாலும்** **அது** **ஸ்வாப்யத்தை** **விட்டு** **வரப்புகிற** **ஜ்ஞானத்தில்** **சென்றேறமாட்டாது**. **அর্থ** **ஸ்வரூப** **தான** **ஸகாயமான** **ஜ்ஞான** **பிறககுமளவும்** **இராது**. **இரண்டும்** **நிர்ஹம்மாயிருக்க** **துவ்யமான** **ஆகார** **பிறந்ததென்ன** **வொண்ணுது**. **ஸ்வக்ஷமான** **ஜ்ஞானத்திலே** **அர்யாகார** **பரிபலிதமென்னும்போது** **லோக** **சமத்** **பரி** **பலன** **ந்யாயத்தாலே** **சபான** **காலம்** **ரூபவாடிகள்** **வேணும்** **இத** **தர்க்கங்களாலே** **தபாய: பிண்ட மாப ராசி பரிபு மபி** **நீலோத்பல வன** **கத்** **காட்வாதி** **ந்யாயங்களும்** **கழியும்** **பூர்வாரங்களான**

1. வேறு காலத்தில் இருக்கும் வஸதுக்கள எப்படி அறியப்படும?
எனில் யுக்தியை அறிந்தவர்கள் ஜ்ஞானத்தில் தன்னுடைய ஆகாரத்
தைக் கொடுப்பதற்குத் தக்கதான காரணமாயிருக்கையையே அறியப்
பட்டிருக்கையாக அறிந்தார்கள்.

அந்நினைவுகளுக்கு பரோக ஜாதி போலே ஓர் அகாரங்கிடக்கிற தென்னுமது உபலம்போபபதி ஸ்சித்தாந்த விரூதம் ॥

சூர் ஹரிதா ச்சர்ஜ ஜனிட ராம்போலே அந்நினைவுகள் இரண்டிலுமில்லாத அகார் அபபோது வருகிறதென்னும பஹும பூர்வபரங்களுக்கு ச்சர்ஜ கூடாமையாலே நிரஸ்த். இப்படியால் இவனுக்கு வாஹ்யகார் ப்ரத்யக்ஷமென்று கொள்ளுதல் வாஹ்யமனறிககே யிருக்க வாசனாவசத்தாலே சர்வ ப்ரதிபாசமும என்னுதல் போக்கி மறுநிலையிலலை. இவனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமுமனறிககே அநுமிதங்களான ஷ்ணிக பஹ்ய ப்ரோயாதிக்க பஹ்யாதி ப்ரவூதி விஷயமாகமாட்டாது ஜ்ஞானகாரத்தைத் தினனவும் மெல்லவும் ஒண்ணுது

அநுமித ஷ்ண அநிஷ்டமானால் உத்தரஷ்ணங்களும் பஹ்யசந்தான ரூபங்களாய் விஷாட் ரூபங்களுமாம். உத்தரஷ்ணங்களும் பூர்வ ஷ்ணங்களென்று அநுமிககில் சர்வ ஜ்ஞான சந்ததிகளின் விஷயங்களில் வச்சித்யம் கொள்ளவொண்ணாதபடியாய் அந்நினைவுததாலே ஜ்ஞான வச்சித்யம் எனகிற கல்பனை கழியும் இப்பஹ்ய வாஹ்யங்கள் தன்னிலே ப்ரத்யக்ஷானுமேய் பண்ணி நடக்கிற ஸ்வோபலம்ப சர்வ லோகோபலம்ப விரூதமாகையாலும் அநநிவத த்ரஸ்திர கல்பமாய் அபஹ்யத்யம். இம் மதத்தை

1 ' நாஸதோ த்ருஷ்டவாத் '

' நாஸதோ த்ருஷ்டவாத் '

என்று ஸூகாரர் நிரஸித்தார

* நிலையிலலாப பொருள் மதியை விளைத்துத் தான சோ நிறங்கொடுத்ததுத் தானழியும் * தன்னால் வந்த

1. சாரீரக—ஸூகத 2 2-25 இல்லாத வஸதுவிறகுத் தன்னுடைய ஆகாரத்தை ஜ்ஞானத்தில் ஸமாப்பிப்பது (காட்டி கொடுப்பது) ஸமாபவிககாது, இல்லாத வஸதுவின் ஆகாரம் மற்றொன்றில் தோன்றுகிறதென்பது லோகத்தில் காணப்படாமையினால்

* அடுத்த பக்கம் பாக்க

நிலையிலலாமதிதனனில நிறததைககாணும்

இதுகாணும் பொருள காண்கை என்ற நீசன *

முலையிலலாததாய் கொடுத்த முலைப்பாலுண்ணும்

முகமில்லாமொழியெனவே மொழிந்த வாராததை *

தலையிலலாததாளுரும் கணக்காய நின்ற

கட்டளை, நாம கண்டு இன்று காட்டினோமே

19

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிகாரம்)

* [ப-ரை] நிலை - நிலைத்திருக்கை, இல்லா-இல்லாததான், பொருள-வெளியில் இருக்கும் வஸ்து, மதியை-புத்தியை, விளைதது -உண்டாககி, தானசோ-தான் அடைந்திருக்கிற, நிறம்-ஆகாரத்தை, (ருபத்தை) அனறிககே, நிறம் எனபது கறுப்பு, மஞ்சள முதலிய வாணத்தைச சொல்லி, அததால் ஆகாரத்தை உபலக்ஷிக்கிறதாகவு மாம கொடுத்தது, தான், அழியும்-நசித்துவிடும், தன்னால் வந்த-உண்டாககப்பட்ட நிலையிலலா-ஒருக்ஷணத்திற்கு மேல் இருக்காத, மதித்தனனில-தன்னிடத்தில் இருக்கும், நிறத்தை-ஆகாரத்தை, காணும் -பார்க்கும், இதுகாணும்-இதுவே, பொருளகாண்கை-வஸ்துக்களைப் பற்றிய பரதயக்ஷம், என்ற-என்று சொல்லுகிற நீசன-நீசனான ஸௌத்ராந்திகனுடைய, இதுமேல் 'கட்டளை' எனபதுடன் அநவயிக்கிறது, முலையிலலா-ஸதநம் இல்லாத, தாய-தாயா, கொடுத்த, முலைப்பாலுண்ணும்-ஸதநயபானம் பண்ணுகிற, முகமில்லா-முகம் இல்லாமலே சொல்லப்படும் மொழி வாராததை (எனவே) என்று, இது, மேல், 'என்ற' எனபதுடன் அநவயிக்கிறது, மொழிந்த வாராததை-சொல்லப்படுகிற வாராததை, தலைஇல்லா-தலைமுதலிய மற்ற அவயவங்களில்லாத, தாள-பாதமானது, ஊரும் கணக்காய - ஊரும் பரகாரமாய, நின்ற - இருக்கிற, கட்டளை-பரகாரத்தை (கலப்பனையை என்றபடி) நாமஇன்று, கண்டு, காட்டினோம்-எல்லோரும் அறியும்படி உபதேசித்தோம். 19

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிஃமான்த் மஹாடேஸிகாய நம: ॥

சீரரா தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ வைபாஸிக ஸ்ரீபாஸிகார: ட்ஷம: ॥

(பததாவது வைபாஸிக பங்காதிதாரம்)

[வைபாஸிக மதநிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை அவனகொள்கைளின ஸங்க்ரஹம் - அககொள்கைகளின நிரஸனம்]

*காணகினறவனில்லை, காட்சியும் கண்டது முண்டு *அவைதாம் ஏண கொண்டனவன்று, இவற்றிற்குணமு நிலையுமில்லை * சேணகொண்டசநத்தியால் சோந்துமொன்றென நிறகுமென்ற * கோணகொண்ட கோளுரை வைபாஸிகனகுறை கூறுவமே 20

[வைபாஸிக மத நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை]

முன்பு கழிந்த வௌகாசு முவாககுச சொன்ன டொப் தப பலாமென்று பாதது ஜானத்தோடொக்க வாக்யமும் ஸ்யக் ஜான ஜெயகளிரண்டு நிர்விஸேஸாமக ஸ்ரீபாஸிக சந்தான ரூபங்களாயிருக்கும். ஜாதாவொருவனுமே கலிபுத்திரனெனகிற வைபாஸிகனை நிராகரிக்கிறோம்

* [ப-ரை] காணகினறவன-அறிகிறவன, இல்லை, காட்சியும் -ஜ்ஞானமும், கண்டதும் - பாககப்பட்டதும், உண்டு அவைதான் -அந்த ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களும், ஏண கொண்டன அன்று எண்ணிக்கை உடையவைகளன்று இவற்றில், குணமும் நிலையிலும் நீடித்திருப்பதும், இல்லை, சேண கொண்ட-நீடித்திருக்கையை உடைய, சநத்தியா-சநத்தியால், சோந்து-ஒன்றுசோதது, ஒன்று என-கூணங்கள் தோறும் அவை வெவ்வேறாய் இருந்தபோதிலும் ஒன்று என்று சொல்லும்படி, நிறகுமென்ற கோண கொண்ட-கோணலை கொண்ட, கோள உரை-கருமரான வாததைகளையுடையவனான, வைபாஸிகன-வைபாஸிக னுடைய, குறை-குற்றங்களை, கூறுவமே (இந்த அதிகாரத்தில்) நிரூபிப்போம்

[அவன கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

இவன கொண்ட ஷணிக பரமாமுகுகள ப்ரத்யக்ஷங்களென்று தானே இசைந்தான். பூஜ ட்ரத்யக்ஷமென்னும்போது பூஜ மென்று ப்ரமார்த்தமாக வொன்றைக் கொண்டு, இவன பூஜமென கைக்கு ஹேதுக சய்யோமென்றதல நேரந்த்யமென்றதல ஒரு, ட்ரத்யக்ஷம் கொண்டலன ஷணிக ச்ரத்யக்ஷ விசேஷங்கள நிர்விகல்பததாலே தோற்றி பூஜ விகல்ப விஷயமாமென்னும்

[அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

இப்படி நிர்விகல்பநததாலே இவை தோற்றித்தென்று சாதிக்கைக்கு நிர்விகல்பம் ப்ரமாமாகமாட்டாது.

1 ' விகல்பே வஸ்து நிர்மாஸாத் அஸ்வாடாபுபஸ்தவ: '

(விகல்பே வஸ்து நிர்மாஸாத் அஸமவாதாதபபஸ்தவ: '

என்றும்,

2 ' தஸ்யாஹ்மஸு அபாதி வாக்யமேகமிவான்யத: '

(தஸமாத யதருபம் அபாதி பாஹபம் ஏகம் இவாந்யத.)

என்றும்,

3 ' வ்யாவ்ருத்தமிவ நிஸ்தத்வம் பரிசுநாந்ஸகபாவத: '

(வயா வருத்தமிவ நிஸத்தவம் பரிசுநாந்ஸகபாவத:)

1 ஸவிகல்பகஜஞானத்தில் வஸ்து தோனுகிறபடியினாலும், மறறொரு பரமாணத்தை அனுசந்தித்திசாமையாலும் ஸந்தேகமுண்டு.

2 அநத ஸவிகல்பக ஜஞானத்தினால் வெளியிலிருக்கும் வஸ்து ஓன்றைப் போலவும், மறறொரு வஸ்துவில் இருநது வேறுபட்டவை போலும் எநத ஆகாரத்தை உடையதாகவும் தோனுகிறதோ.

3 விசாரிப்பதற்கு அநுமானம் இலாபமையினால், உணமையை உடையதல்ல

என்றுஞ்சொல்லி சவிகல்பமும் அநுமானமும் கல்பிதாசுர விஷயமென்று தாங்கள் கட்டுகையாலே அவையும் பரமார்த்தத்தைக் காட்டமாட்டாது இப்படி விகல்பம் ப்ரமாணமென்றெனகிறவனுக்கு - விகல்ப வ்யவசாயமான நிர்விகல்பமும் ப்ரமாணமாக விரகிலலை விகல்ப ப்ரமாண வாதகானுமானத்துக்கு அநேகான்யாதி டோஷங்களவரும் விகல்ப மூல விசிஷ்ட வ்யவஹரமெல்லாம கல்பிதவிஷயமென்னுமிவனுக்கு ஸ்வாஸ்த்ர ஸ்வச்சன, டி விரோ஢ம் உண்டாம். ஆகையால் ஸ்பக்ஷஸ்தாபக ப்ரமாணபாவ் மா஢்யஸிகாதிக்களுக்கும் இவனுக்கும் துல்யம்

இததாலே வுத்தியிலும் வோ஢்யங்களிலும் ஸ்வபாவமென்னலாமவை ஸதம், விகாரமென்னலாமவை மித்யாவென்ற விபாகமும் கூடாது. விசிஷ்ட ஸ்திர விஷயமாயத தோற்றுகிற புத்தி விகல்பம் ப்ரான்தி ரூபமென்கையாலே இது ஸயூத்யா் ஸொல்லும் வாஸனாதி மாத்த்ரவாத தாலும் கூடுகையால் இவனுக்கு வா஢்யார்த்த ப்ரத்யக்ஷமென்னவிரகிலலை ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களுக்கு ஸ்வந்஢ான்தர் வேண்டாம். ஸ்வபாவ விசேஷத்தாலே விஷய விஷயி பாவமென்றதுவும் ஜ்ஞானவிஷயமென்று ஒன்று ஸத்யமாயிறுலிறே ஸொல்லலாவது காரணபூத பூர்வக்ஷணம் இந்த்ரிய ஸம்ப்ரயுக்தமாகையாலே இது ஸ்வந்஢மாக உத்தர ஜ்ஞானம் பூர்வக்ஷணத்தை ஢்ரஹிக்கிறதென்றதுவும் ஸர்வ லோகோபலம் ஸித்தமான ஜ்ஞான ஸமகால விஷய ப்ரகாஸத்தாலே நிரஸ்தம்

வ்யவஸாய விஷயங்களான பூதபவிய்யத்வஸ்துக்களை வ்யவஸாயத் தோடொக்க அநுவ்யவஸாயம் ஢்ரஹிக்குமென்றும், விநிஸ்யத்வஸ்து விஷய ப்ரத்யக்ஷ விஷயவிநாஸத்துக்குப் பினனும் க்ஷணான்தர ஸ்தாயியென்றும் ஸொல்லவாா படியிலே பூர்வவிஷய க்ஷணம் உத்தரஜ்ஞான க்ஷணத்துக்கு விஷய மாகத்தட்டு என? எனனில, இப்படி ஸொன்னனும், ஸர்வலோகத்திலு முள்ள பூர்வக்ஷணங்களும் விஷயமாக ப்ரஸங்கிக்கும் அவற்றிற்கு இநத ஜ்ஞானத்தைக் குறித்து காரணத்வமில்லை எனனில? அல்வநக்ஷணம்போலே காரணங்களான அபிபதி ஸஹ்காரி ஸமனந்தர ப்ரத்யக்ஷங்களாக்கும் விஷயத்வம் வரும்

காரணத்வாதிக்கள துல்யமாயிருக்க ஸ்லக்ஷண, ஸ்வபாவ விசேஷ மாத்த்ர தாலே மித்தகாலம் ஢்ராஹ்யமென்றால் அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவ விசேஷ ஸம்பத்

4-4-19

என்றும் சொன்ன ட்யூன்தமும அநுபபந்நம.வாஸநா஧ார ஸ்திர ட்ரவ்யானு
வூத்திகளாலே வருகிற நியமத்தை ஶ்ணிக சந்தானத்தில் சொல்ல
வொண்ணுது

நிரந்வய விநாஸ பஶ்ரத்தில் சந்தானேக்ய வ்யவஸ்துபகமில்லை
யெனனுமிடம் சொன்னோம். டீபத்தில் நிரந்வய விநாஸங்கண்டு
மென்று ஑டாடிகளிலும் நிரந்வய விநாஸ கட்டவொண்ணுது ஑டாடி
களில் கண்ட சாந்வய விநாஸத்தைக் கொண்டு இபபஶ்ரத்திலும்
சாந்வய விநாஸமெனகை ஁த்திதம். டீபாவயவங்கள் வுடவுடாவயவங்கள்
போலே அதிஸூக்ஷ்ம ட்ரஸ்யாபந்நங்களாகையாலே, அநுபல்பம் வருகிறது.
ஸத்வா஑்நுமானங்களைக் கொண்டு சர்வத்திலும் ஶ்ணிகத்வம் கொள்ளு
கைக்கு ட்யூன்தமில்லை ஸ்திரங்களினுடைய பரஸ்பராஸ்ச்஑ே ஁ஸேஷ மாஸ்த
தாலே ஶ்ணோபா஑ி நிர்வாஹ் கூடும் அபா஑ித ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே ஶ்ணிகத்வானு
மானங்களுக்கு பா஑முமுண்டாம்

ஸமமான ஸ்திர வஸ்துவக்கு கரணாகரணங்கள் ஸஹகாரி சம்பந்தா
சம்பந்தங்களாலே கூடும். அவை தானும் ஸ்வஸாமஸ்ய ப்ரவாஹநியதங்களாய
கால ஢ேட வ்யவஸ்திதங்களாகையாலே (கூடும்) ஁ரோ஑்மில்லை ஁கவஸ்து
வக்கு ஸ்வகாலத்திலே ஁பா஑்ந்ர ஁ரூ஑்மான அ஁ந்ர கால஢ேட ஁ரூ஑்
மன்று. ஁ரோ஑்முள்ள ஸ்வாபவ காலத்தில் ஸ்வஸத்஁ கொள்ளோம்.
ப்ரத்யக்ஷநதான வர்த்மான ஶ்ணததை ஑ஹிககையாலே பூர்வாபர கால
வ்யாவூத்த வஸ்துவைக் காட்டுகிறதன்றோ? எனனில், இது ஸ்வகால ஸத்஁
யைக் காட்டுமததனை போக்கி காலாந்ரஸத்஁யைக் காட்டாது.
அஹேதுக் விநாஸ சொல்லும் ஢ுவபா஁த்வானுபந்நமம் அநேகாந்யாடி டு:ஸ்த்.

1 'நித்யம் ஸத்வம் அஸத்வம் வா ஹேதோரநயானுபேக்ஷணாத் |

அபேக்ஷாதோஹி பாவாநாம் காதாஸிதகத்வ ஸமபவ: || '

(நிதயம் ஸதவம் அஸதவம் வா ஹேதோரநயானுபேக்ஷணாத் |
அபேக்ஷாதோஹி பாவாநாம் காதாஸிதகத்வ ஸமபவ: ||)

1 காரணததையும் அபேக்ஷிக்காமல் இருப்பதினால் எப்போதும்
ஸத்தாயிருக்கையாவது, வேறு ஒரு காரணததை அபேக்ஷிததா
லன்றோ வஸதுக்களுக்கு லசிகாலம் இருக்கை சமபவிகும.

என்று ஧்ம்கிரிதி ழாவங்களில் சொன்னது, ழவ்வ்சத்துக்கும் வருகையாலே இததை அஹதுகமென்றால், இதுக்கு அநாதிவமுண்டாகையாலே ழாவமன்றிககேபோதல், இபழவ்வ்சத்தைத துஞ் என்று கொண்டபோது, ழாவததுக்கும் ழரழாவதியனறிககே போம்படியாம். இபபடியுள்ளல் எல்லா ழரழாங்கனையும் ஆராயநதால், சில வஸ்துகளுக்கு அநியதா ழாழ் கொள்ளுமளவே யாகையாலே ழரிராடிகளில் நிலையிலலாமை சொல்லுகைக்காக வியு துவுதுதாதி துதூந்நங்கனையிட்டு விராழ்ய் பிறககுமளவே அழ்யாத்ழ ழாழ் கृत்ய். ஹுவை யொழிய நாழ் வரககடவதானல் இவர்க்கள சொல்லுகிற அஹிஸா ஧்ம்ததை விதிககிற ழபதேழங்களுக்கு ழயோஜனமில்லையாம்.

ழான ருபழான ஆத்ழாவககாதல், ததனுவந்நி ழரிராடிகளுக்குாதல், வேறென்றாலே நாழ் வரிலிறே இவைததை நழிப்பியாதே கொள என்று ஒருவனுக்கு ழபதேழிககவேண்டுவது.

அஹிஸாதி விதியாவது விஸழாழ ழந்தானுத்பாதின ழதிவெழாதல் வேதநா ருப சைத விஸேழ ஜநந ழதிநிவெழாதல் ஆகககுறை என்? எனனில், ஆத்ழாவை ழுணிகழான ருபனென்று தெளநதவனுக்கு விதி நிவெழ ழாழ்நானுத்பாநாடிகள கூடாது. விநாழததோடே அந்நய வ்யதிரைக வ்தான ஹுவை விவித விஸழாழ ழந்தான ழாழ்ழாககி காடாழித்கழான விநாழததுக்கு அஹதுகோத்பதி சொன்னல் பழைய ழாழ்ழிக ழகிரைய யாலே ழாவங்கனையும் நிஹ்துகங்களென்ன ழஸங்கிககும. ழவ்மும ழுணிகமென்றால் இசைவாரிலலை யென்று பாராதது நியுமாயிருப்ப தோரு தத்வமுண்டென்று சொன்ன விழத்ய வழாஸிக ழதததிலே,

1 'अति हि विक्को अकदयज गति एदस्स जन्तु णो सत्तं।

मानस्स सुण्णरत्ताणं संपज्ज ई॥'

'अस्ति हि भिक्षोरुक्तं नास्त्यै तस्यजन्तोस्सत्त्वं।

मानस शून्यावस्थाननु संपद्यते॥'

1. ஓ' சிஷ்யனே, நித்யழான வஸது இருக்கிறதல்லவா, இநத வஸதுவிறகு அஸத்தாயிருககை இலலை, மனது இல்லாத அவஸ்தை, ஜஞானம் இல்லாத அவஸ்தை யுகதழாகாதல்லவா. (வைபாஸிக காரிகை)

என்று நியத்வாப்யுபகம் முதலாக எடுத்த வுத் வாக்யம் அபாஸோபபதி மூலம் என்னுமிடம் சுயக்ம். ஒரு நியத்வத்தை இசைந்ததுவும் க்ஷணம் விக்ஷிபித்வாதிக்ககுகுசு சொன்ன தூஷணங்குகுகுப பரிஹாரமாகமாட்டாது. ஒரு வஸ்துவை நியமென்று கொண்டவ னுகு க்ஷணிக்வசாதக சத்வானுமான் விக்ஷிபித்வம். நியமாக இசைந்த வஸ்துவை தூஷணமாகக் கொண்டு சத்வானுமானந்தனனாலே வஸ்வந்தரங் களை ச்ரீரங்கனென்று சாதிக்கலாம் படியாம்.

கூதகவாதிக்களாலே நீக்கி உள்ளவற்றிறகு க்ஷணிக்வத்தை சாதிக்கிறே மென்றால், இந்த ஹேது பதிவாதிக்ககுகு பாகாசித்வம். அது தனனையும் சாதிக்கும் ஹேதுக்களிலும் இப்படி தோக் கண்டு கொள்வது.

உபபதியை விட்டு உபதேச மாத் வலத்தாலே யொன்று நியமென்றும், மற்றுள்ளவையெல்லாம் க்ஷணிகங்களென றும் கொள்குகிறேமென்னில், இவ்வுபதேசம் அமாத் மூல மாகக் கூடுமாகையாலே வித்வசனியமாகாது இங்ஙனல்லாத போது ஜனாதிக்ககுகும் உபதேச மாத்த்தைக் கொண்டு ச்வபக்யஸ்தாபந் பண்ணும்படியாம்

புருஷ வித்வயோபபாதங்கூடாதென்று சமூதாயாதிக்கத்திலே சொன்னோம், ப்ரக்ஷணம் வுத்வன சொல்லும் நியானியத்வ வித்வக் க்ருமம் மேலே தூஷிதமாம், ஆகையால் சர்வ த்ருயங்களும் ச்வரூபநியங்களாய் அகாந்தகவச்யைக்ககுகே நிவ்ருத்தியுள்ளதென்கிறதே பாதம்.

இவாக்கள் காலபநிக் வித்விக்ஷிபித்வங்களிலே கலிபதமான பரித்வெத் அகாசம், இதுதான் ச்வபூஷ்ணமேலே துத்வமென்னுமதுவும் ச்வோதி ச்வாப்யுபகத் பூத்வியாதி துல்யோபந்மத்தாலே நிரஸ்தமாமென்னு மிடம் சூத்ரான்திக் ப்ரத்ததிலே சொன்னோம். பரித்வெத் சித்வியானால் பரமானுக்ககுகும் கலாபங்குகுகும் பரா சொல்லும் வித்வக்ககுகுகுப போலே அபரித்வெத் ப்ரஸங்கிக்ம். ஜானக்யங்களுகுகும் பரித்வெத் சித்வியா வென்கையாலே ஜாலாஸ்ச்ரண ந்யாத்த்தாலே பூவ்வித்வ த்யாக் ப்ரம் கோச

புவேசாடிகள சொன்னதுவும் ஏதிராதபடியாய் எகேக ஜ்ஞானங்களுக்கே சர்வ வ்யாபித்வம் கொள்ள வேண்டுமபடியாம வுத்திஸ்தானமே ஆத்மா எனகிற வுத்தா மூவாககும் அஹமர்த்ததில் பிறநது தோற்றுகிற வுத்தி அஹமர்த்தமெனகை உபலம்பாதி வுத்திமாம. சித்த விஜ்ஞான சந்தானமும் ஆலய விஜ்ஞான சந்தானமும் பிரியககட்டினவாககும் இவற றிறகு பரஸ்பரானவங்கடாது ஶுத்த ஜ்ஞான சந்தானோதயமாதல் ஜ்ஞான சந்தானத்தககு ராஜாடிகளுடைய அந்யந்தோபதேஸமாதல் மோக்ஷமென்றது வும் ஶ்ணஸங்காதி தூஷணத்தாலே நிரஸ்த் இவாககளுடைய ப்ஞஸ்கந்த வ்ஞாஸயதன சாதூரார்த்த்ய் சத்யா வ்ஞாஸதாஸாதூரபுத்தி பரிமாஸேகனும் பரிபாதி களுமெல்லாம ஒரு ப்மானத்தோடு துவககற்று, நூல்லலா மாஸை போலே நிறகும் நிலை நுண்ணிதாக்ககண்டு கொளவது. இந்த வுஸாஸிக மதத்தை

1 ‘சமுதாய உபய ஹேதுகேபி ததபராபதி :’

(ஸமுதாய உபய ஹேதுகேபி ததபராபதி)

என்று தொடங்கி ஶூத்ரா காரா நிரஸித்ததா.

* குமபிடுவாராரென்று தேடுகின்றார்

குணங்கனையும் தங்களுக்கக கூறுகின்றார் *

தம்படியைத தமாககு உரைத்துப் படிவிககின்றார்.

தமககினிமேல் வீடுனறுசாதிககின்றார் *

தம்புடவை யுடலகுறித்து நெடிதெணகின்றார்

சந்ததிககுத தவ பவிக்கததாம போகின்றார் *

1 சாரீ-ஸ-ஓத-2-2-17 பரமாணுக்கனையும், பருதிவயாதி பூதங் கனையும் காரணமாக உடைய குமபலககளிலும் ஸமுதாயத்தை உடைய தாயிருககை பொருநதாது

* (ப-ரை) குமபிடுவாரா-நம்மை நமஸகாரம் செயவாகள யாா, என்று, தேடுகின்றார்-தேடிககொண்டே இருப்பவாகனும், தங்களுக்க

செம்படவா செயகின்றசிறறினிபபை

சேவகப்பற்றுடனே நாம சிதைத்திட்டோமே.

29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பத்தாவது வைபாஷிக பங்காதிக்காரம்)

-குணங்களையும் - சாந்திமுதலிய குணங்களையும், கூறுகின்றா-
சொல்லுகிறார்கள். தம்படியை தம்முடைய பரகாரத்தை, தமாகு-
தமமைச்சேர்ந்த சிஷ்யர்களுக்கு, உரைத்து-உபதேசித்து, படிவிககின
ரா-படியும்படி செய்கிறார்கள். தமக்கு, இனிமேல்-இதற்குபிறகு, வீடு
-மோஷம், என்று-கிடைக்கபோகிறது என்று, சாதிககின்றா-சாதிக
கிறார்கள், தம்-தங்களுடைய, புடவை-வஸ்திரம், உடல், சரீரம் இவை
களை, குறித்து, நெடிது-வெகுகாலம், எண்கின்றா-யோசிக்கிறார்கள்.
சந்ததிககு-ஐஞானசந்தானத்திற்கு, தவம்-தபஸஸு, பலிக்க - பலிப
பதற்காக, தாம், போகின்றா- (தபஸஸுசெய்ய) போகின்றார்கள்.
செம்படவா-மீனபிடிப்பவர்கள் போல, செயகின்ற-செயகிற, சிறறி
னிபபை அலபருசியை, சேவகப்பற்றுடனே-சாஸ்திரபரமானங்களின்
அவலம்பத்துடனே, நாம, சிதைத்திட்டோம் - தூள்களாகும்படி செய
தோம்.

29

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादशः ॥

(பதினோருவது பரச்சந்ந பௌத்த பங்காதிகாரம்)

[பரச்சனன பௌத்த பங்க ப்ரதிஜைஞ — அவன கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிராகரணமும்]

* வேதங்கள் மௌளி விளங்க வியாசன விரித்த நன்னூல் *
பாதங்களான பதினாறிலீசன படிமறைத்துப் *
பேதங்களிலலை யென்று ஓர் பிரமப்பிச்சியம்புகின்ற *
போதங்கழிந்தவனைப் புத்தர் மாட்டுடன் பூட்டுவமே. *

[பரச்சனனபௌத்த பங்க ப்ரதிஜைஞ]

बुद्धि ஒன்றையுங் கொண்டு बोद्धாவையும் बोधविषयத்தை யும் बुद्धि धर्मங்களையும் बुद्धियிலே कल्पितங்கள் என்ற योगाचारனை யும் இவனுடைய सयूच्यரில், नित्यமொன்றுண்டு மற்றுள்ளவை अनित्यமெனகிற वैभाषिकैकदेशियையும் निरसितத வளவிலே वेद्वाद प्रच्छन्न बौद्धனை निरसிக்கிறோம்

* (பரை) -வேதங்கள்-வேதங்களுடைய, மௌளி-தலை(உபநிஷத்து) விளங்க-பரகாசிகுமபடி. வியாஸன-விரித்த-வியாசமஹர்ஷி விஸதாரமாக நிகுபித்த, நன்னூல்-நல்ல சாஸததிரததில், பாதங்களான பதினாறில்-ஒரு அதயாயத்திற்கு நாலுபாதமாக நான்கு அதயாயங்களுக்கு பதினாறுபாதங்களில், ஈசனபடி-பகவானுடைய பரகாரங்களை, மறைத்து - அபலபித்து, (இலலைஎன்று சொல்லி), பேதங்களிலலை - (குடம், படம் முதலிய) விதயாஸங்கள் கலபிதங்களே யன்றிவாஸதவத்தில் இலலை, என்று - என்று சொல்லி, ஓர் - ஒப்பற்றதான, பிரமபிச்சு - பரமிககச் செயது இயம்புகின்ற - சொல்லுகிற, போதம்கழிந்தவனை - ஐஞானம் இல்லாதவனை, புத்தர் மாட்டுடன் - பசுபராயனான் புத்தரோடு, பூட்டுவமே-ஒருகண்ணியிலே கட்டுவோம் இவனும் புத்தரோடு துல்யன் என்று நிருபிக்கிறோம் என்றபடி.] 30

[அவனுடைய கொள்கைகளும் அவற்றின் கிரஸனமும்]

இவர்களில் வுத்திகு ஶ்ருதிக் வஹுவாதிகள ஸொனன வுத்தி
னும், நியத்வக்வாதிகள கொள்ளுகிற மாயாவாதியும், நிர்வி ஸே
வுத்திகுத் தநதாம் ஸொல்லுகிற தர்மங்கனையெல்லாம் கலிப்தங்க
ளெனகையாலே நியுண நிரூபண த்ரூயில் இரண்டு மதமும் ஒன்றும்.

ஸ்மத் ஸாதனததுக்குத் தாங்கள தனிததனியே ஸொல்லும்
வூத்ரா஑ம் வேடா஑ாதிக்களுடைய ஸ்ரூபமும் ஸாமாந்யமும், வுத்தாவும் வுத்தி
ப்தங்களும் ஸொய்யெனகிற இருவரும் மாந்யமிக்ன கடையில்
ஓதினவாக்களாகையாலே இவாக்கள அவனே அநுவதிக்கவே ஸாஸ்த்

மாந்யமிக்ன ஶ்நாமில்லையெனறது ஸொய்யானபடியாலே
இவாக்களோடொக்க ஶ்நமுணடெனறதாம். இவாக்கள ஶ்நமுண
டெனறொரு ஸமாநததாலே ஸாதிக்கிறது ஸொய்யானபடியாலே
அவனோடொக்க ஶ்நமுமில்லையெனறதாம்.

வூத்ரா ஸ்வதி ஸத்யததாலே ஸர்வ வ்யவஹா்மெனறதுக்கும் மாயா
வாதி வ்யாவஹா்ரிக ஸத்யததாலே ஸர்வ வ்யவஹா்மெனறதுக்கும் ஸாகரத
தில் வேறுஸாடொழிய ஸதிஸாதததில் வுஷ்மயில்லை, அநிர்வ்நிய
நுத்ராதி ஶத்ரங்களிலும் தாத்ரய் நிரூபண ஸணணிஞல் அர்த்ஸெதம்
கூடாது.

வேதங்களுமெல்லாம் ஶ்நாந்தி ஸித்ர ஸமாநங்களென்றும், வுத்திக்
கர்மங்களுடைய ப்த ஸாதனத்வ் ஸித்ராவாகையாலே இவை ஶ்நாந்த்யங்
கள என்றும் த்ரூவாஶிலாதிக்கா்நய் வேதஶிர்ஶிஸ்தலே வ்திக்கிற
த்ரஹவித்துக்கு ஶாஶ்வஸ்யதையில்லை, வேதவிருத்ரானுத்ரானததால் ஸாபமும்
வாராதென்னும் இஸபதி ஶ்நிப்க்கிறவன் வுத்திகாக்கு தூரஸிஹரணியன்

த்ரஹததினுடைய ஸத்யத்வ் ஸ்வய் ஸகாஶ்வானந்தத்வ் நிரவ்யத்வ் நி
ர்விஸேத்வாதிகளையும், ஸ்ரப்தததினுடைய ஸித்ராவாதிகளையும், ஸமாந
மல்லாத தொனறாக கொண்டு காமமாத்ரததாலே ஸாதிக்கப
ஸாந்ததால் அதிஸஸ்யமாம்.

த்ரஹ வ்யதிர்ஶித்மெல்லாம் ஸித்ராவெனகையாலே ஸரமார்த்மா
யிருப்பதொரு ஸமாநமில்லை. ஸரமார்த்மான த்ரஹஸ்ரூபமில்வையொன்

றையும் சாதிக்கமாட்டாது. व्यावहारिक प्रमाण व्यवस्थை கொண்டாலும் व्यावहारिकமானது सत्यபோலே சிறிது போது தோற்றியபின்பு निरूपितதவாறே பொய்யாய்ப் போமென்கையாலே स्वप्न प्रमाण तुल्यமானவற்றாலும் स्वप्न व्यवस्थை கூடாது प्रमाणத்தினுடைய प्रामाण्यமும் पारमार्थिक धर्मமன்றென்று தாங்களேயிசைந்தார்கள்.

विषय सत्यत्वक्षणமான प्रामाण्यं ज्ञानத்திலேயாதல तत्साधनத்திலேயாதல, भ्रान्तியாலே आरोपितமென்னும் पक्षத்திலும் ब्रह्मத்தினுடைய सत्यत्वादि धर्मங்களையும், प्रपंचத்தினுடைய मिथ्यात्वादि धर्मங்களையும் தாங்களே मिथ्या भूतங்களாய்க் கொள்ளுகையாலே ஒரு படியாலும் स्वप्न स्थापनத்துக்கு प्रमाणம் சொல்லவிரகிலலை.

निर्विशेषत्व प्रपंच मिथ्यावादिकளுடைய मिथ्यावादிகளாலே परपक्ष ज्ञान प्रपंच ज्ञानादிகள் सत्यविषयங்களாகையாலே அவை प्रमाणங்களாய்விடும் प्रमाणங்கள் போலே தோற்றியவை வாதிதங்களாமென்னில், श्रुதியும் प्रमाणं போலேதோற்றி मायावादि वाक्यத்தன்னாலும் शून्यवादि वाक्यத்தன்னாலும் வாதிதமாம் அதுக்குமேல் வேறொரு வாத்கமில்லை.

दुष्ट सामग्री मूलतयाபோலே அதுக்கு अप्रामाण्यं சொல்லில், இது தன் पक्षத்தில் वेदத்திலும் तुल्यம், स्वप्नगत वाक्यத்துக்கு स्वरूप मिथ्यात्वத்தாலும் प्रामाण्यं இல்லாதாபபோலே वेदத்துக்குமிது வரும். असत्यத்தாலே सत्यம் सिद्धிக்கும் என்கைக்கு இவன் சொல்லும் दृष्टान्तங்களிலொன்றும் स्वप्न परपक्ष संगतமாகாது. तत्वावेदங்களென்று வகுத்த वेदान्त वाक्य विशेषங்களில் தோற்றின सत्यत्व ज्ञानवादிகள் ब्रह्मத்துக்கும் मिथ्याவென்றும் சொல்லுகிறவனுக்கு இவை கொண்டு प्रपंचத்தில் காட்டில் வேறுபாடு சொல்லவொண்ணாது असत्यत्वादிகளை प्रपंचத்தன்னிலும் मिथ्याவென்கையாலே प्रपंचத்துக்கும் ब्रह्मத்தில் காட்டில் பிரிவு கூடாது विशिष्ट ग्रहणத்தில் प्रत्यक्षத்துக்குச் சொன்ன अनुपपत्ति भ्रान्तியிலும் வரும் केवल प्रत्यक्षमात्रம் उपपत्ति सहित प्रत्यक्षमात्रம் निर्विशेषத்தைக் காட்டுமென்கை उपलंभादि विरुद्धम्.

மேததில சொன்ன **स्वरूप धर्म विकल्प दूषणं** அவ்வோ கட டனாகளிலே **अभेदततिलुम्** சொல்லலாம் **सर्वं भेद मिथ्यात्वं** சொல்லுவனுகு **प्रामाण्य तदभाव साध्य साधन, सत्यासत्य, स्वप्न परपक्ष, साधन दूषण, वादि प्रतिवादि, जय पराजय, भक्ष्याभक्ष्य, पाप्य मुखादि विभंगं घटिया ममया** லே **सर्वं व्यापार विरोधं** வரும்.

अवेद्य निर्विशेषादिकளைப் பற்றச் சொல்லும் **अनुमानगम**ங் களுக்கு **स्वप्न विरोधादि दोषं दुष्परिहरं हेतुसाध्य संबन्धसापेक्ष**மான **अनुमान**த்தைக் கொண்டு **निर्विशेष-वादि** **साधनं** காஞ்சோரியாலே பண்ணும் **कण्डूयन**மாம். **अनुमान**ங்களாலே **निरर्थ निर्विशेषः स्वयं प्रकाशवादि ब्रह्म स्वभाव**ங்களையெல்லாம் அறியலாமென்கிறவ னுகு **ब्रह्मविद्या विषय**த்தில் **अपशूद्राधिकरणं निरर्थक**மாம் **त्रैवर्णिक** ருக்கும் **सर्वं शास्त्र नैरपेक्ष्यं प्रसंगिक**கையாலே **शारीरकादिक**ளும் **निरर्थ** கங்களாம்

पदवाक्य ரூபமாய்க் கொண்டு **प्रवृत्त**மாகிற **आगप्र**த்தில் **निर्विशेष** வஸ்துவை **प्रतिपादि**க்க வலவது ஒன்றும்மில்லை யெனனு மிடம் **पापर परीक्षक**ரெல்லாரும் **परापरीक्षक**லாம்

निर्गुणवादि **व्यपदेश**த்திற்கு **तात्पर्य** **शास्त्र**த்தில் **निर्गुण-वादि**கள் சொன்ன இடம் **समीचीन न्याय**ங்களாலே **हेयगुण-दि निषेध**பர். **परब्रह्म** **स्वरूप**த்தை **सर्वं कल्पनाहीन**மென்று **शस्त्र**ங்கள் சொல்லா நிற்க இதிலே யொரு பேராதல, **जाति**யாதல, **गुण**மாதல, **शक्ति**யாதல, **व्य** **पार**மாதல, **विभूत्यादिद्रव्य**மாதல, **अभाव**மாதல கொள்ளப்போமோ? இவையெல்லாம் **अन्ति कल्पित**மாகையாலே **परमार्थ** **निरूपण** **दर्श**யில் **स्वरूप**மே **शेष**ிக்கும் ததனையன்றோ? வென்னில், இது **श्रुति** **स्मृत्यादि** **सर्वं प्रमाण** **विरुद्ध**மாய், **स्वप्न** **विरुद्ध**முமாயிருக்கையாலே **कल्पनाहीन**மென்றவிடம் இது தனக்குள்ள **विशेषण**ங்களைக் கழிக்கிற தன்று **वस्त्वन्तरस्वभाव**ங்களாய் **सामान्य दृष्टिया**லே இங்கே **शंकित**ங் களானவற்றை இல்லையென்கிறது.

இது தனகுள்ளவையெவை? கழிககிற கல்பனைகளெவை? என்னில? ஧்மிஸாஹ் சாஸ்த்ர சி஢்஢ா ன ஈஸ்வரா஢ி னா஢ங்களு஢, ஂத்஢த்வ ஜாதியு஢, ஜ்நா஢ி குணங்களு஢, சர்வா஢ிஸ்த்நா஢ி ஶக்தியு஢, ஜகத்ஸுஸ்த்ரா஢ி வ்யாபாரங்களு஢, ஶரீர ஢ூத ஢ி஢ூதி஢்஢ு஢, ஸ்஢ூபத்தில விகார புரூபா஢ி ஢ாவு஢ இவையெல்லா஢ ஂநந்ய புரங்களான ஶாஸ்த்ரங்களாலே சி஢்஢ ஢்களாகையால இவை புரஸ்஢ூபத்திலுணடானவை. ஂ஢்஢ாரக ஢ான ஢நுஸ்த்ரா஢ி னா஢ங்களு஢, ஂவவோ ஜாதிகளு஢ ரூப ரஸா஢ி குணங்களு஢, ஸ்஢ூபௌ புரினா஢ யு஑்யதையும், ஸ்வகர்஢ ஢ூல் புரா஢ின வ்யாபாரு஢, ஢ு:ஸ்தாவ஢ ஶரீரா஢ிகளு஢, கல்யாண குனா஢ாவு஢ புர஢ாண விரு஢்஢்களா கையாலே இவை புரஸ்஢ூபத்தில் இல்லாதவை.

இபப஢ி ஜீவாத்஢ விபயத்தில் ஶுலாலு஢ னிபே஢ ஶாஸ்த்ரங்களுக கு஢ விபய வ்யவஸ்து கணடுகொளவது

஢்஢ ஧்மி ஢ாவா஢ி ஢ௌததுககுச ஶுலாலு஢ குதர்க்கங்களுக்குப் புரிஹார ஶு஑த ஢ௌததிலே கணடு கொளவது

இபப஢ியால ஢்஢ ஶஜாதிய விஜாதிய ஸ்஑த ஢ே஢ ஶூந்ய஢ னனறது சர்வ புர஢ாண விரு஢்஢.

ஂத்யாபுஸ்த்ரா஢ி புர஢ான்த்ரங்களை யிசைநதாலு஢ இவையு஢பூர்வாக் துல்ய புராங்களாகையாலே னிர்விசுஷததைக காட்ட஢ாட்டாது புர஢ாண்கள ஓனுறு஢ வேணடா, ஸ்஑்ய புராச ஸ்஢ூப ஢ாவததாலே னிர்விசுஷ சி஢்஢ிககு ஢ௌனனு஢து ஸ்஢ூப ஢ாவததால ஶா஢ிகக வொண ணுது. ஸ்஑்ய புராச சி஢்஢ி஢ௌனு வேறெரு புர஢ாணத்தாலே ஶா஢ிக கப பாாததால, ஂது விசுஷு஢ாக வல்லது காட்டாது னிர்விசுஷ ஸ்஑்ய புராச வஸ்துவுக கு ஂவி஢ாதிருனிதவாவிசு஢்வா஢்யாஸ஢்ர஢ வா஢ங்கள ஶுலால வழியிலை

஢ே஢ப஢த்தில் ஂத்஢ாவுககு வ஢ு ஧்஢ விசுஷித்வமுணடாகை யாலே சில ஧்஢ங்க்ளினுடைய திரு஢நததாலே ஂத்஢ாவுககு ஂவிசு஢்வ விரு஢்஢ாகா஢்யாஸா஢ிகளு஢ ஑டிககு஢

शरीरादिकளுக்கு ஜாத்வங் கூடாமையாலே இவை ஆத்மா வன்று என்று பிரிககிற இவனுக்கு நிர்விசேஷ ஜ்ஞமாத்மாவென்கை அநுபபந்மாதையாலே ஜாதாவான் அஹமர்த்மே ஆத்மாவென்று கொள்ள வேணும். அஹமர்த்மதுக்கும் அநாத்மத்வ ஜட்வாதிகளையும், சர்வின்மாத்மத்வ துக்கு சாஸ்த்வாத்மத்வ ப்ரத்யத்வ அபாஹர்த்வாதிகளையும் சொல்லும் அநுமானங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷா஑மாதி விரோதம் வரும். இவ்வர்த் ஆத்மாஸித்தி யிலே பரகக ஁பாதிதது

1 ‘अतः प्रत्यक्ष सिद्धत्वादुक्त न्यायागमान्वयात् ।

अविद्या योगतश्चात्मा ज्ञाताहमिति भासते ॥’

(அத: பரதயக்ஷ ஸிதததவாத் ஁கத நயாயாகமானவயாத !
அவிதயா யோகதஸ்சாதமா ஜ்ஞாதாஹம் இதி பாஸதே ॥)

என்று நி஑மிதமாயதது.

अहमर्थं आत्मावललातपोभूतु अह शब्द सामानाधिकरण्यम्
கொண்டு ஜிவ ப்ரஹ்மக்ய் சா஑ிககிறவிடம் சேராது. சித்சித்ப்ரபந்த துக்கு சாஜானா஑ிகரணமும் ஁க்ஷர்த்மும் வா஑ர்த்மமன்று. ஶரீராத்ம ஑ாவ நிர்வ஑நமென்னுமிடம் ஑டக ஁த்யாதிகளாலே சித்஑ம் ஑ேத் நிஷே ஑ாதி வா஑்யங்கள் பூர்வாபரபரா஑ர்ஷாதிகளாலே அந்யபரங்கள். அநுமான ஁஑மங்களைக் கொண்டு ப்ரபந்த சித்஑ாத்வாதிகள் சொல்லும்து காலாத்ய யாபதேஷாதி நிர்ஸ்த். சர்வ ப்ரத்யக்ஷவா஑ம் பண்ணும்போது ஁பஜிவ்ய விரோத தாலே அநுமானா஑மங்கள் ப்ராணமாகமாட்டாது. ஁வலேக்ஷ்யாதி வா஑த திலும் ஁பஜிவ்ய விரோதமில்லை. கார்ய காரணாதி விஷயமாக மா஑்யஸிகாதி ஑தங்களிலே இரவல் வரங்கிச சொல்லும் கனர்க்கங்களுக்கெல்லாம் முனபே பரி஑ாரம் சொன்னேம்

ஆகையினால் பரதயக்ஷத்தினால் ஏற்பட்டபடியினாலும் கீழ்சொல்லிய நயாயம் வேதம் இவைகளுடன் பொருந்தி இருப்பதினாலும், அவித்யையின்ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிற படியினாலும் ஆதமா அறிகிறவனாய் நான் என்று பரகாசிக்கிறேன்

ப்ரவததுக்கு சத்சதிலக்ஷணத்வம் கொள்ளுமது சத்சத்வ சமூக்ய
வாத்போலே விரூத். அநிவ்ஞனியத்வத்தை சாதிககைக்குச் சொல்லும்
அத்யாப்திகளுக்கெல்லாம் அந்யத்யைவோபப்தியுண்டு சத்சந்நிபேத வாக்யம்
சத்சசுத்வ வாக்ய கார்ய வர்ஜ்ய ப்ரஹ்ம பர் ப்ரப்சோபாதானமாக சத்சதநிவ்ஞ
நியா ஜ்ஞாததைக்கட்டுகைக்குச் சொல்லும் ப்ரத்யக்ஷாதிக்களெல்லாம்
நிபுண நிரூபணத்தில் விபரித ப்ரஹ்மங்களாம்.

ஏக்ய ஜ்ஞாததாலே அவித்யானிவ்ருத்தியென்னுமது ப்ரேத ஜ்ஞாத
தாலே மோக்ஷமெனகிற ஸ்திதிகளோடே விரூத்வம் வந்ஹமும நிவ்ருத்த ஜ்ஞா
நமும ஜ்ஞாதாவும் ஜ்ஞாநப்ரதனும் ஜ்ஞானோத்பாதக சாஸ்த்ரமும ஜ்ஞாந ப்ரஹ்மான அவி
த்யா நிவ்ருத்தியும், ப்ராயச்யெனகிறவனுக்கு ப்ரஹ்ம ஜிஜ்ஞாஸாதிக்களும் உப
தேசாதிக்களும் நிப்ரஹ்மங்களாம்.

ப்ரப்ச சத்யத்வம் சர்வ ப்ரமாண சித்ரமாகையாலே வாக்யாத்ர ஜ்ஞாத
தாலேயாதல், நிப்ரப்சாப்சீகரண நியோகததாலேயாதல் த்யானயோக ஜந்ய
சாஸ்த்ராத்ரததாலேயாதல் ப்ரப்சவாத்ரமென்றதுவம் கூடாது.

அத்வ ஜந்ய ப்ரத்யக்ஷ ஜீவந்முத்தியென்றப்போலே சொல்லுமதுவு
மெல்லாம் சர்வ லோகாபஹாஸ்யம் நிய மூகன ஆத்மாவெனகிறவனுக்கு
ஜீவந்முத்தியும் சாஸ்த்ரந்முத்தியும் சொல்ல வேண்டும்திலலை ப்ரஹ்ம வ்யதி
ரிக க்ருத்ஸந் வாத்ரஜ்ஞாநம் பிறநதவனுக்கு வாத்ரதானுவ்ருத்தி கொள்ள விர
கிலலை. லோகத்தில் வாத்ரக ஜ்ஞாந விஷயமல்லாத சத்ய தோஷம் அநுவ்ருத்
மாகையாலே வாத்ரதானுவ்ருத்தி கூடும்.

சிஷ்யன சித்யாபூநனென்றபிறநதவனுக்கு உபதேசாதிக்கள்
கூடாது. சத்யமென்று நினைத்ததபோது உபதேசா அத்வவித்தாவான்.

ஏக ஜீவ வாத்ரததுக்கு சுஹித்வ து:ஹித்வ சிஷ்யாசார்ய வத்ர மூகாதி
வ்யவஸ்த்யைகூடாது ஸூகாதி மோக்ஷம் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரங்களும் விரோதிகமும்.

ப்ரஹ்ம ப்ரதிசுத்ரந்மாக கலிப்தரான நானா ஜீவாகளைக்கொண்டவ
னுக்கு ப்ரதிசுத்ரந் த்ரஸ்தாவாக வொருவனைக் கொள்ள விரகிலலை.

निर्विशेष निर्विकार प्रकाश मात्र स्वरूपमान ब्रह्म अविद्यातरङ्गक
களான அனத்-கரணங்களிலே ப்ரதி ஫லிக்கையாலே த்ரங்கவந்நனுகு
அனேகத்வ் வலத்வ் தத் ர்ஷாடிகள போலே ஸேதங்களும் விகாரங்களும்
விபய் ஸ்ரீங்களும் ப்ரதிஶாஸிக்கின்றன எனகிற வ்ரணன் நிப்ரஶ
மரகையாலே நாத்வ் கல்பனா துல்ய்.

प्रतिच्छन्दमान जीवனுக்கு மோக்ஷமும் ஆத்மநாஸமாய்த் தலை க
கடடும் மாயாவித்யா விஶாக வாத்ததில் ப்ரஹ்மததுக்கு ஸித்த்யா ஶூத் ஜீவத்ர்
நாடிகளைப் பண்ணுகிற மாயைக்கு அவித்யத்வ் துப்ரஹ்ரம் மாய, ஶத்வ்
அந்யாத்ம்மாக ப்ரயோக விஸேஷாடிகளாலே ஸித்தமாகையாலே மூல் ப்ரஹ்ம
களில் இஷ்த்வ் ஆத்மர்ய் ஸ்ரீ ஹேத்வ்ாடிகளாலே யென்னுமிடம் பூர்வ
பர் நிர்ரிஷ்ணாடிகளாலே அறியலாம்

अवतार दशैयिल ईश्वरனுக்கு அந்நானாடிகள் தோற்றநின்விடம்
அஸினய மாத்ரமாம்,

1 'परीक्षां च जगन्नाथः करोत्यदृढचेतसां '

(பரீக்ஷாம் ச ஜகநநாத: கரோதயத்ருடசேதஸாம்)

इत्यादिकளால ईश्वरனுக்கு அறியாமை சொல்லவொண்ணாது,
இவற்றிற்கு ஹித் விஸேஷ ப்ரவூத்தியிலே தாத்ரயம்। மாயையைக்கொண்டு
ஸர்வீஸ்வரன் ஜகத் ஸ்ரீபண்ணுகிறுன்னென்றும், மாயையாலே ஜீர்ஷன்
கட்டுண்டு கிடக்கிறுன்னென்றும், இஜ்ஜீவனுக்கு ईश्वरன் கர்மானு
ரூபமாக வந்ந் ஹேத்வென்றும் வித்யா விஸேஷங்களாலே மோக்ஷ ஹேத்வென்
றும் ஶ்ரூதாடிகள் சொல்லுகையாலே சிர்ச்சிதீஸ்வர தத்வங்கள் நிய
ஸின்னங்களாய இவையெல்லாம் ப்ரதி நியத் குணாதி விஸிஷங்களாய
ப்ரஶாண வாப் ப்ரஸங்கமற்று நிறகின்றனவென்றனறே கொள்ளுகை
ப்ரமாணிகாக்கு ப்ராதம்

1 லோகத்திற்கு நாதனாகிய பகவான் உறுதி இல்லாத மனதை
யுதையவர்களுக்கு பரீக்ஷையைசெய்கிறா.

இப்படித்தலை அநுபவிதரானவாகள முன்னில் ஊகருத்தகக படி ப்றவாஹீதம், சிவாஹீதம், வாசுதேவாஹீதம், ஸ்ஹோடாஹீதம், சர்வதேஹீதம், எனருபபோலே சொல்லும் வாலோபக்ஷ்ந்ந மெதங்களில் ப்ரணோபபத்தி சஹாயிருப்பதொரு சிலவான ப்ரமேயமுமில்லை யென்னு மிடமும வேதாந்ந சூத்ரங்கள் அமூல சூத்ரம் இவாகளுக்கு விருத்தங்களென்னுமிடமும ஶதத்புரீ ப்ரபுத்திகளிலே பரககசசொன்னோம்.

* பிரிவில்லா இருளொன்று பிணக்கொன்றிலலாப

பெரு வெயிலை மறைத்து உலகங்காட்டு மென்ன *

அறிவில்லா அறிவொன்றை அவிததை மூடி

அகம் புறம் என்றிவை அனைத்தும் அமைக்கும் எனபா *

செறிவில்லாப புத்தருடன் சோநது கெட்டா

சீவனையும் ஈசனையும் சிதைக்கப் பாததா *

நெறியில்லா நோவழியும் தானையானை

நெடுமாலை நாம அடைந்து நிலைபெற்றோமே.

23

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वत्र स्वतंत्रस्य

श्रीमद्वैकुण्ठनाथस्य श्रीमद्वैदान्ताचार्यस्य कृत्य

श्री परमतमज्ञे

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादश ॥

(பதினோவது பரச்சந்ந பௌதத பங்காதிகாரம்)

* [ப ரை] பிரிவில்லா - வேருக இல்லாத, இருள் ஒன்று - ஒரு இருட்டு, ஒன்று - ஒருவிதமான, பிணக்கு - தடங்கல், இல்லா - இல்லாததான். பெருவெயிலை - எல்லாவற்றையும் பரகாசம் செய்பககடிய பெரிய வெயில் போன்ற பரமமத்தை, மறைத்து, உலகம் - லோகம் இருப்பதாக, காட்டு - தோன்றும்படி செய்கிறது, என்ன - எனபதற் குஸதருசமாக, அறிவில்லா - ஜ்ஞானமில்லாததான், அறிவொன்றை - ஒப்பற்றதான் ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தை, அவிததை - அவிததையானது,

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நி஑மான்த ஸாடேஸிகாய நம: ॥

சீரரா தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ ஜைன ஸ்ரீ஑ா஑ிகார: ட்ராடச: ॥

(பன்னிரேண்டாவது ஸைன பங்காதிகாரம்)

[ஸைன மத பங்க பரதிஜைரு — ஁வனுடைய கௌகைகளின் ஸங்கரஹம் — ஁வறறின் நிரஸனம்]

* சோதனை விடடொருததன சொலலை மெய்யெனசசோகதரை, சோதனை யற்றவ ரென்று சிதைத்தபின் சீவாகடகோர், வேதனை செயகை வெறுமறமென்று விளமபிவைததே, மாதவ மென்று மயிாபறிப்பாா மயல மாற்றுவமே. 24

முடி - மறைதது, ஁கம் - ஁ளளே இருககும் வஸதுககள், புறம்-வெளியிலிருககும் (இடம் முதலிய) வஸதுககள், எனறிவை - ஁ன்று சொல்லப்படுகிற இவை ஁னைததும், ஁மைககும் - ஸருஷ்டிககும், ஁ன்பாா - ஁ன்று சொல்லுவாாகள், செறிவிலலா - ஜஞானமில்லாத, புத்தருடன் - புத்தாகளுடன், சோநது - ஁வன சொன்னபரகாரங்களை ஁னுசரிதது, கெட்டாா - நஷ்டாகளாயப போனாாகள், ஜீவனையும் - ஜீவாதமாவையும், ஁சனையும் - ஁சவரனையும், சிதைகக இலலை ஁ன்று சொல்ல, பாததாா, நெறியிலலா ஁பாயமில்லாத, நோவழியும் - தங்கள் புத்திககு நேராகப்பட்ட மாாககமும், தானேயானு - தான தானுய நின்ற, நெடுமாலை - ஁சரிதாகளிடத்தில் ஁திகமான வயாமோஹத்தை ஁டையநெடுமாலை, நாம ஁டைநது-நாம ஁சரயிதது நிலைபெற்றேும் - நல்லஸதிதியை ஁டைநதோம் (23)

* (ப-ரை) ஒருததன - யாரோ ஒருவன், சொலலை - வாததையை, சோதனை - நிருபிததுப பாாபபதை, விட்டு - தயஜிதது, மெய்யென - மெய்஁ன்று சொல்லுகிற, சோகதரை - செளகதாகளை (புத்தாகளை) சோதனையற்றவா-ஜஞானம் இல்லாதவாாகள், ஁ன்று - ஁ன்று நிருபிதது, இசைத்தபின் - ஁வாாகள் சிதிலமாயப்போகும்படி நிராகரித்தபின், சீவாகடகு - ஜீவாதமாககளுக்கு, ஁ா - ஁ரு, வேதனை - துககததை, செயகை - ஁ண்டு பண்ணுகை, வெறும் ஁றம் - வயாதத

[ஜைனமத நிரஸன பரதிஜைனஞ்.]

புகழ்ராயும் ப்ரஞ்நராயுமுள்ள வுஹாடிகளை நிரஸிததோம். அவர்களைப் போலே வேதா஑மததை ப்ரமாணமனறென்று கழித்து வு஢்னைப் போலே அஹ்னெனறெரு விப்ர஡்மகளை சர்வஜ்ஞக ஁ஸிதது அவன வா஑்யததைக கொண்டு தர்வா஑ார தபஞ்ரயாடிகளை வேறெரு படி வகுதது, வு஢்஑ு஑்ஷண ஁ங்காடி பரித்யா஑ததாலும் அஸ்தி நாஸ்யாடி சத ஁ங்கி பரி஑்ர஢்ததாலும் சர்வாகுதம் நலல பிளனாயாக நடககிற ஜைநடனை நிரஸிககிறோம்

[அவனுடைய கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்—அவற்றின் நிரஸனம்]

அவன சொல்லும்படி யெனனெனனில் —

அஸ்யாடிகளுககு காணவுமரிதான ஑்ர஢் ஑்யாடிகளை சர்வ லு஑ சவா஑ம் பிறககுதம்படி ஑பு஑ேசிககையாலும், காணகிற அர்த்தங்களில் வு஢்னைப் போலே யொனறையும் அபந்஢்வித்யாமையாலும், அவன தானும் அவனையனுவாததிதத ஑்ஷணாகளும் கட்டின மந்ரங்கள ஑லிக்கககாண்கையாலும் அஹ்தனை சர்வஜ்னென்று கொள்ள வேணும். சத்யவாடியான தானுநதனை சர்வஜ்னென்று சொனனா஑.

வேர஑்யா஢்சாடிகளை ப்ர஑ானமாக ஑பு஑ேசிககிறவிவனுக்கு ர஑ ஢்ஷாடிகள கூடாமையாலே இவன் சொனன ஑ா஑்ரததுக்கு ப்ராம஑்ய மிசைய வேணும், இவன சொல்லுகிற வஸ்து வ்யவஸ்தைக்கு ப்ரத்ய஑ாடி ப்ரமாண தர்க஑்நு஑ுண்யமுண்டு ஑ுக்கையால இமதமே ஁஑஑ம஑஑ார்க்களுககு ஑்வி஑ர்யமென்று சொல்லும்.

இவன வேத்ப்ராம஑்யததைக கழிககப்பார்க்குமதற்கெல்லாம் பரி஢்஢ர்ம஑ிகார஑்நரங்களிலே சொனனோம்.

மான தாமம், எனறு, விளமபி வைததே சொல்லிககொண்டே இருநது, மாதவமென்று இது ஑ரு பெரிய தபஸ என்று, மயிர்ப்பறிப்பா, கேசங் களை பிடுங்குகிறவா்களுடைய, மயல - அஜ்ஞானததை, மாற்றுவோம் - மாற்றிவைப்போம்.

वेदोक्त मर्यादैव विदुः इव पञ्चास्ति कायङ्गण, जीवा जीवास्व निर्जेर संवर बन्धमोक्षङ्गण घाति कर्म चतुष्टय मधाति कर्म चतुष्टयमेनरूप बोधे कडुम तत्वानुष्ठान संग्रहङ्गणिल परि भषेकण पड्डतु पड आचार तपश्चर्यादिकङ्गणिल कैमेमेले फलिककिर तले पढियोपुडिय वेवेरुणु प्रयोजनमिलले.

அஹ்ண ப சமுலமான ஜ்யோதிஷத்திலேயொரு ப்ரகிரைய யவல்விதது ஂணிதாடிகள சொன்னவிடம் அஸ்டாடிகளுகுகும் துஷ்ரமன்று. இது வே விருதாஸத்யோபதேஷ் பண்ணத தோடஙுகுகிற விவனுககு விப்ரல்ஃ த்ராம். இவன் ப்ரஃகாடிகளில ஓராஃரததாலே ஃந்ரத்ரித்வமாத்யத்ரித்வமெனரூப்போலே கட்டினவையும் பூபதநாடிகள சொன்னது ஃம் அநுபபந்மென்று உபபாடிததாஃகள.

ப்ரத்யக்ஷ சித்ரார்த்தங்களிலே சிலவற்றை யதா ப்ரமாணமுபதேசிததா னென்று இது ஃகாணடிவணை அஸ்தனுகுகில ஓரோராஃரததாலே சர்வசித்ரான்திகளுகுகுமிது சொல்லலாம் இவாஃகள கட்டின மந் ஃலிககுகிறது மந் வ்யாஃரணாடிகளைஃக ஃகாண்டு வ்ரணாடி விசேஷங்களி னுடைய சாமர்த்த்ய விசேஷங்களை யறிந்து அதற்கு அநுஃகுணமான சந்த்ர்ப்ணங்களைப் பண்ணி ஔஷதத்தைப் பழத்திலே மறைத்துஃக ஃகாடுகுகு மாப்போலே வ்ஞ்னார்த்தமாக வ்ரண பதவாக்யான்த்ரங்களைஃக்ட்டடி ப்ரயோஃகிக் ஃதூர ஃலங்கள சந்த்ரவிக்ஃகையாலே இது ஃகாண்டு ச்வசித்ரான்தத்தை விஸ்வசிபமிதத விரகு இது ஃவூதாடிகளுகுகும் துஸ்யம். இப்படிப்பட்ட ஃதூர மந் சூத்ரயாடிகள ஃஃஃக மர்யாஷ வ்யுத்பத்தியுடைய அஃதநாஃகுகும் ஃக்ய் சர்வ விப்ரல்ஃக சாஃதாரணமான ஃகதேஷ சத்ய வாதித்வத்தைஃக ஃகாண்டு

1 'அஃ சர்வஃ:

(அஹம் ஸாவஜ்ஞ:)

என்கிற அஃத்ராக்யத்தையும் விஸ்வசிஃகப் பாத்தால்

1 'அக்ஷிண: '

(அகனிநுஷண:)

2 'அபொத்வா: '

(ஆபோதரவா)

இत्यादि बुद्धवाक्यं போலே बुद्धागममेवலாம் ப்ரமாண மெனபார்க்கும்
प्रतिक्षेपमिलयाम

அஹ்ணைப் போலே வுத்தனும் தனனை சர்வஜ்ஞென்று சொல்லக
கேட்டவர்களிதை யவனுக்குப் போக்கினூர்கள, அஹ்ண வைராக்யாஹி
சாதிக்களை உபதேசித்ததுக கொண்டு விப்ரல்பகனென்று எனனும்துவும
दत्तोत्तरम् ॥

அதில ப்ரவ டு ஸ்ரமான கெஸுஜ்ஞநாதி க்ஷேத்தை உபதேசியா
மையாலே அஹிஸுபதேஸ வுத்தனுக்கு அதிகம். சௌதரோடொகக
காருணிகத்வ ப்ரஸித்தியைக கொண்டு காதரரைப்பகட்டுகைககாக
ஹிஸைய டர்மமெனகிற வேத ப்ரமாணமாகமாட்டாதென்று விட்டு
ஆத்மபீடாதி ரூப கெஸுஜ்ஞன காயக்லேசாதிக்களிலே மூட்ட இவறறை
தப்ஸ்சாக இசைநது ப்ரபீடையாகாதெனகிற இதுககு விருத்தமாக
ப்ரவாதிக்களை நிராகரிககைககு வழி தேடி ப்ரவர்க்கிறவனுக்கு ஹிஸா
விசேஷ டர்மமெனன வேண்டுகையாலே டர்மாடர்மவ்யவஸ்தாபகமான
சாஸ்த்ரததாலே அஸ்ரிஸுமீயாதி ஹிஸைகளிலும் யுத்தததில வடாஹ் வதத்தி
லும் காலாதிக்காரி விசேஷ விஸயங்களான அநஸன ப்ரு சலிலாதி ஹெதுக
மரணங்களிலும் பாபத்வசுக் பண்ணவொண்ணது.

இததாலே கர்ம ஜ்ஞானங்கள விஸயானு ரூப ப்ரதங்களென்று
யுக்திமாத்த்ரப்ரதானர் கட்டின வ்யாஸியுங் கழிந்தது, இந்த உக்தியைப்
பற்றுவார்ககு

1. நெருப்பு குடு.

2. ஜலம் தரவமாக இருக்கும்.

1 'சंसार मोचकादेश्व हिंसा पुण्यत्वसंमता'

(ஸம்ஸார மோசகாதேஸச ஹிம்ஸாபுண்யதவஸம்மதா ||)

என்கிறபடியே ஒரோர் அவஸ்தையிலே பரஹிஸைதானும் புண்யமாக ப்ரஸங்கும இப்படியே ப்ரதார ப்ரமர்ஷாடிகளும் விஷயானு ரூப ஫ல ப்ரத்னாக வேண்டும் ஹ்ருதயக்ரோஷத்தாலேயவை பாபமென்னில ட்ரஃபு விரோஹிலலாத விடத்தில் ஶாஸ்த்ர விலக்காதபோது ஹ்ருதயக்ரோஷங்கூடாது. வೈதஹிசை ப்ரஸுபுக்கு ஹிதமென்று ஶாஸ்த்ரமாகையாலே அதுக்கு அநர்த்தேதுவன்று, இது சிகித்சுக் ஶல்ய ப்ரயோகாதிந்யாயத்தாலே ஹிதமாம் சூர் ட்ரஃபாடிகளிலுமிக கட்டளை கண்டுள்ளவது.

ஆகையாலே

2 'स्वप्नस्संकरस्सुपरिहरस्स प्रत्यवमर्शः'

(ஸவலபஸ் ஸங்கரஸ் ஸுபரிஹரஸஸபரதய வமாஸஃ)

என்றும்,

3 'करिष्यति'

(கரிஷ்யதி)

என்றும் சாந்த்யா சொன்ன ஸ்வப்னதோஷ சங்கரத்தாக்கும் அவகாஸமில்லை. இவ்வாததததை

1 அஹன் முதலியோருக்கு ஹிம்ஸை புண்யம் என்பது ஸம்மதம்.

2. அலப தோஷத்தின் ஸம்பந்தம் அனுதாபத்தோடே கூடிய தாயக கொண்டு ஸுலபமாய பரிஹரிக் தக்கது.

3. உண்டாகுகிறது.

1 'अशुद्धमिति चेन्न शब्दात्'

(அசுத்தம் மிதிசேத ந, சபதாத)

என்று வேதாந்த சூত্রகாரர் அருளிச்செய்தார்

பாய்ஷித்த பண்ணவேண்டும்படி பாபமான அபிச்சார ஹிசையை வேத விதிப்பானேன எனினில, துர்நிவார க்ரோதாந்நய ஶ்ருவை ஹிசை கப பாராததவன ப்ரகாராந்ரததாலே ப்ரஹிசை பண்ணினால் இது ப்ரஹீதாந்ந ஹேதுவாய ப்ரஹீத பாய்ஷித்த விபயமுமாகையாலே அதில மூளாமைக்காக பாய்ஷித்தாதி லாபவமுடைய அபிச்சார ப்ரஹீததை காட்டுகிறதாகையாலே,

2 'शास्त्रं हि वत्सल तर् माता पितृ सहस्रतः '

' சாஸ்தத்ரம் ஹி வத்ஸல் தர்ம மாதா பிதரு ஸஹஸரத: '

எனறதுக்கு விரோதமில்லை

ஸ்தாவரங்களை நிராत्मகங்களென்று கொள்ளாதே ஸ்தாவர ஹிசை பண்ணியும், பண்ணுவிததும் வயிறு வளாதது வாணியமான ஧்மஞ்செய்கிறேமென்றும்வை ஸ்ஷாஸ்த்ர சிஹ்யோப கரணாந்மாக ஜ்நுஹிசா நுஜ்ஜ என்றுஞ்சொல்லுகிறவிவனுககு சர்வஹிசா ப்ரத்யாகததுக்கு ப்ரஸங் மில்லை.

இப்படியால் வேதததில் ப்ரஹிம்ஸாதிக்களைச் சொல்லுகிற ப்ரதேஸ் ராஜஸ் ப்ரக்ஷிதமென்று நிப்ரமானமாக ஸ்வேக்ஷாநாந்ரததாலே ஜ்ரஹிக கும சௌக்யாதிக்களுக்கு ஸ்ரக்ஷ ஸ்ஷோம் வரும். அநேகாந்ந வாதிக்குத தான சொல்லும் ஧்மததுக்கும அ஧்மத்வங்கொள்ளவேணும். தான கழித்த ஹிசாதிக்களுக்கு ஧்மத்வமும துஃப்ரஹர் ||

1. (முனடி செயத யாகங்கள் ஹிம்ஸையுடன் கூடியிருப்பதால்) அசுத்தம், ஆகையினால் வர்ஹயாதி பாவங்கள் வருகிறது எனினில இல்லை அது அசுத்தமான ஹிம்ஸையல்ல ச்ருதியில் புணயலோகம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால்

2 சாஸ்திரம் ஆயிரம் மாதாபிதாக்களைக் காட்டிலும் வாத்தஸல் யம் (அனடி) உள்ளதனனே

வேத வேதிக ஶாஸ்த்ரங்களில் சில ப்ரதேஸங்களிலே ஜிதேந்த்ரியராய் டிங்வரராய ஶ்ரமணஸ்த் வாச்யரான ஶ்ரஶிகளைச் சொல்லுகையாலே அஹ்நுபடித்ய ஧்மே வேதானு மதமாக வேண்டாவோ? என்னில், தூஷணர்த் மாக அஸ்த்கார்யவாதிக்களைச் சொன்னாப்போலே இதுவுமொரு ப்ரமதோ ப்ந்ரஸமாதல சில வேதிக த்ரதவிஸேஷ நிஸ்த்ரஶிவிஸேஷ விஸயமாதலாம இதுவும அஸூர மோஹர்த் ஧்மேப்ரதிஸ்த்ந்ரஸ்த்ரயாதிக்களுக்கு த்ராம

இவன த்ரவ்யங்களும் ப்ரயாய் ஶத் வாச்யாவஸ்தாவிஸேஷங்களையு மொழிய த்ரவ்யமில்லையென்னுமது நித்யங்களான த்ரவ்யங்களுக்குச் சில நியத்ய ஧்மங்கள ப்ரமாண சித்யங்களாகையாலே நிரஸ்த். சஹோத்யந்ந ஧்மங்கள குணங்கள் அரான்துக் ஧்மங்கள் ப்ரயாயங்க ளனகிற விமாஸத தாலு மிதுக்குப் பரிஹாரமில்லை. த்ரவ்யங்களில் இஸ்வராதிக்களை ப்ரதி ஶ்லேபிக்குமது நியதித்யோ வேதாஸம விஸ்த்ரம்

இவாகளிசைநத ஜிவ ஧்மாத்ம பூத்ர காலாகாஸங்களென கிற த்ரவ்யங்களில் ஜிவன அனுபரிமாணனாலும் தேஹத்ம ஶ்ரமாதிக்களாலே ஶவ தீர்த் ஶ்தூல க்ரஸாதி வ்யஸ்த்ரர் த்ரதிககையாலும் பாத ஶிர: ப்ரவூதிகளில் சுலதூ:ஸானுஸவமும அவவோ க்ரமானு ரூப ஜ்ஞான விஸ்ப்ரததாலே கூடுகையாலும் ஜிவனுக்கு தேஹ பரிமாணங்கட்கினவிடம் அனுபபந்ந் ரஜாதி ஶரீரங்களிலும் பிபிலிகாதி ஶரீரங்களிலும் மாறி மாறி ப்ரவேஸிக்கிற ஜிவனுக்கு க்ரஸ்த்நோபல்த்மாதி சித்யிக்காக நானாபரிமாண ப்ரயாயங்களைக் கொள்ளுமதுக்கு ஜிஸானுத்வ நிர்விகாரத்வ ஶ்ருதிவிருதமும வரும

ஶரீரமில்லாத முக்தி த்ரஸையில பரிமாணததுக்கு வ்யவஸ்தாபகமில் லையாம. நியத்யோவ்ரீகபந்ந் பண்ணுதல ஶ்ருத்வீகமந் பண்ணி அலோகாஸத திலேயொரு ப்ரதேஸத்திலே வ்ர்திக்குமென்னுதல சொல்லுகிற வனுக்கு முக்தனை அபரிஸிதனென்ன வெண்ணுது முக்தரெல்லாரு மொரு நியத்யஶரீரத்திலே ப்ரவேஸிபபுதல, தனிததனியே ஶரீரங்களை யெடுததுக் கொண்டுயிருபபுதல செயவார்களென்றால் வேதாந்திகள் சொல்லுமாப்போ லிவனுக்கொரு ப்ரயோஜனஞ் சொல்லவிரகிலலை.

அத்மாவுக்கு பரிமாண மாத்ரசித்யிக்காக ஶரீர பரிஸ்த்ரஹ்மெனகை அபஹாஸ்யம் ஧்மாத்ம த்ரவ்யங்களை ஜகத்யாபிகளென்றது ஶவ்ரூபேண வ்யாஸ்தியை

யாதல் அனுகளாய டாஸ்வஹ்யாடி ந்யாததாலே எங்குமுண்டென றுதல விவக்ஷிததாலிலை நியங்களாகையாலே புரூப வ்யாபார சாவ்யங் களாகாது சர்வபுரூபசாபாரணங்களுமாம்.

இவைத் தின பர்யாய விசேபங்கள் ப்ரதிநியதபுரூப வ்யாபார சாவ்ய ங்களென்னில அவைதானே டர்மா஧ர்மங்களாய அப்போதும் சம்ப்ரதி பன்ன ஜிவாடி ட்ரவ்யங்களுக்கே டர்மா஧ர்ம ஸ்ரூப பர்யாயங்களைக்கட்டவ மையும், விஹித நிஷிட்யாநுஸ்தானாடிகளே டர்மா஧ர்மஸ்வ வாக்யங்களென்று மிவைததுக்கு ஫ல ட்ரடான ட்ரார டேவநாப்ரீத்யாடிகளென்றும் நியாபாமஸிட்ய இததாலே புரூபவிசேபங்கள் புப்ய ஫ாபங்களெனகிற பக்ஷமும் நிரஸ்த்.

புரூபமாவது ஸ்ரஸாடி யுக்த ட்ரவ்யமாய இதுதானே அநியதமாக வாயுவந்டி சலில பூதீவீ ரூப பரிணாமங்களை யடையுமென்னுமிது ப்ரத்யக்ஷததாலே கண்டதன்று. கல்பநா லாட்வாத்மமாகக் கட்டுகிறே மென்றால் கண்டவளவைக் கொள்ளுமவனுக்கு கல்பநா லாட்வ முள்ளது. ஁கைக பூதங்களிலே அநியதானந்த பரிணாமங்கண்டிலோமோ? எனனில அதுவுங் கண்டவளவிலே நிறுததுமததனை, இது கொண்டு காணுத விடங்களிலே கட்டப்பாாததால் அதிப்ரஸங் வரும்

ப்ரகூதியென்றொரு ட்ரவ்யமேயெல்லா பூதங்களுமாய பரிணமிக கிறதென்று வுைடிகாங்களும் வுைவலங்வி சாங்யாடிகளும் கொண்டிலா களோ? எனனில, அதுவும ஃருதிப்ராமாப்ய வலததாலே நியதக்ர ஸ்வபாவ பரிணாமமாகக் கொண்டதததனை அப்படியிவனும் கொள ளில இதுக்கும (விரு஧்) (விருோதம்) சொல்லோம்.

இவ்வஸது தனனை அபூத், அஸிந, பவி'யதி என்றூப போலே சொல்லுக்கக்கு நிட்யநமான காலததை இவாகள அபுஸ்வ ரூபமென்றது, சிறுமையாலே யாதல், சர்வ வ்யாபியாயிருக்கச செயதே அகாசம்போலே ஸ்வக்ஷதாடிகளாலேயாதலானால் சம்ப்ரதி பன்னாறுக்களாலும் அவற்றின பர்யாயங்களாலும், கால வ்யாவஹரமெல லாம் நடக்கலாயிருக்க வேறு ட்ரவ்யததைக் கலமிகக் வேண்டுவ திலலை.

வீதிகர்க்கு வேதங்களும் வேதோபர்ஹங்களும் 'காலத்தை வேறு படக காட்டுகையாலே கல்பனா கௌரவமில்லை. அகாசாஸ்வரன் அஹ்தாஹ மததாலே தத்வாத்ர கொள்ளபபார்க்குமது அாசாஸாஹ்மாஹ,

ஜீனாஹிகரணததில் கால விஸய ஹாஹ்ததக்கு மிவவளவிலே தாதபாஹம். இததைக கொண்டு சர்வாஸ்த்ர விருஹ்மா க கால,பஹ்வ் பண்ண வொண்ணுது.

அகாசததை நிய்மாஹ அஹ்ந் த்ரதேஸ்மாஹ, சர்வ வ்யாபியாஹ நிற்குமெஹ்நவிடம் அகாசோத்யாதி ஸ்திதிருஹ்மாகையாலும் இதுக குச சொலலும் தர்காஹ்மாஹங்க்கு வ்யஸ்திசொலலவொண்ணுமை ஹாலும் அநாஹ்ரணிய்.

இவவாறு த்ரவ்யங்க்குக் கும் த்யாஹ்யங்க்குக் கும் ஸேதாஸேதஹ கொண்டு

1 'ஸ்யாதஸ்தி ஸ்யாஹ்நாஸ்தி ஸ்யாதஸ்திவ நாஸ்திவ |

ஸ்யாதவக்தவ்ய் ஸ்யாதஸ்திவாஹ்நவ்யம் ||

ஸ்யாஹ்நாஸ்திவாஹ்நவ்ய் ஸ்யாதஸ்திவ நாஸ்திவாஹ்நவ்ய் வ '

'ஸ்யாதஸ்தி ஸ்யாஹ்நாஸ்தி ஸ்யாதஸ்திவ ஸ்யாஹ்நாஸ்திவ |

ஸ்யாதவக்தவ்யம் ஸ்யாதஸ்திவ சாவக்தவ்யம் ||

ஸ்யாஹ்நாஸ்திவ சாவக்தவ்யம் ஸ்யாதஸ்திவ நாஸ்திவாஹ்நவ்யம்'

எஹ்நு சர்வத்திலும் சஹ்ந்ரங்கி கட்டிஹ்நவிது ஹாஹ்யமிக்ஹ சொலலும் ப்ஞ்ஹ் கோடிகைய இசைஹ்தும் இவை தஹ்நேடே யததைக் கலஹ்தும்

1. இருககலாஹ இலலாஹ்லும் இருககலாஹ

இருஹ்தும் இலலாஹ்லும் இருககலாஹ

சொல்லவியலாத தாஹ்ருககலாஹ

இருககலும் இருககலாஹ சொல்லவியலாததாஹ்லும் இருககலாஹ

இலலாஹ்லும் இருககலாஹ சொல்லவியலாததாஹ்லும் இருககலாஹ

இருஹ்தும் இலலாஹ்லும் சொல்லவியலாததாஹ்லும் இருககலாஹ

தவிர்ந்தும் சக்தோடியோடும் அசக்தோடியோடும் சதசக்தோடியைக் கூட்டியும் மெய்ந்நரங்கள் கட்டலாமாகையாலே சத மெய்யென்று நிறுத்தினது மதிபாந். அவை அநுபபந் மெனறறிந்து போக விட்டானாகில் பரஸ்பர விருத்ததாலே யிவை தனனையும் போக விடவமையும் அஸ்திவாதி விசித்தனககே நஸ்திவாதிக்கள வருமாகில் விருத்திபதார்த்தமுபந் மாகையாலே ஸ்பக்ஷ பரபக்ஷ ஸாதன பூஷன சத சதாதி வ்யஸ்தே கழிந்து ஸர்வ நிர்விவாத்வாதிக்கள வரும். தேச காலாபுபாதி ப்ரேததாலே அஸ்திவ, நஸ்திவ சதஸ்தவாக்ஸவ்யவாதிக்களேச ஸொல்லப பாரததாலிது, மற்றுள்ள ஸித்தாந்திகளிசைகையாலே இவன தனக்கு ஸ்வதமாக அனெகாந் வாதங்கடட வேண்டா ஸர்வமும் அநேகாந்தமென்று கட்டுகிறவனுக்குத்தான பணணின தத்வ விபாகங்களும் அநுபநவி பாகங்களும் குலையும்படியாம்.

1 'அநெகாந் ஜகத்ஸவ் ஹேர்வநரஸிஹவத் '

(அநைகாந்தம் ஜகதஸாவம் ஹேரமபநரஸிமஹவத)

எனறதுவும் தப்தானுபபத்தியாலே நிரஸ்த். விலக்ஷண ஸந்நிவேச விசேஷ விசித்தாவயவ ஸந்தாதத்தில் த்ரிஹியவ ஸ்கீர்ண ராஸியில் போலே விரூத் தமந்வயு ஸொல்ல விரகிலலை. இவவளவு அனெகாந்தத்வம் ஸொல்லில் இத் த்ரஸங்கமாம்

2 'ஸர்வமநெகாந் ஸத்வாத் பரபர ஜாத்யாதிவத் '

(ஸாவ மநைகாந்தம் ஸதவாத பராபர ஜாத்யாதிவத)

எனகிறதுவும், பரவாபரத்வ ஸ்தூல்தானுத்வ ஹ்ஸத்வ தீர்த்தத்வ பித்தத்வ புவத்வ த்ரஜத்வாவரஜத்வாதி ஸாமானாதிகரவ்ய் ப்ரதியொகி ப்ரேத நிர்வ்யூத்மாகையாலே இது ப்ரதி யொகி ப்ரேதரஹிதானெகாந் த்ரப்தாந்தமாகாது.

1. உலகம் முழுதும் ஒரே தனமையுள்ளது என்ற நியமமல்லாதது, -பிள்ளையாரும் நரகிங்களும்மனுஷ்யனே அல்ல மிருகமே என்ற நியம மில்லாமல் இரண்டு தனமையும் கலந்திருப்பது எப்படியோ அப்படி.

2 எந்த வஸ்துவும் ஒரேவித ஸ்வபாவமுள்ளதன்று உளதுஎன்ற தனமை உள்ளதாகையால் பரமாயும் அபரமாயுமுள்ள ஜாதி முத லாலானவைபோல

சா்ஷங்களோடே அங்களுக்கும், ஸ்பர்யங்களோடே அஶ்ய ட்ரவ்யங்களுக்கும் அனேகா் கொள்ளுமளவேயுள்ளது எனனும் பக்ஷ மும ஸோபாபிக நிரூபாபிகானேகாந் விகல்ப டோஷததாலே பரிஹ்ந்.

ஸர்வ ட்ரவ்யங்களுக்கும் ஸாபாவிகா்ஷ ஁ணடெனகிறஇவன பரமாணுகங்களுக்கும் அனந்நா்ஷ கொள்ளுகையாலே அணு ட்ரவ்ய வ்யதி ரி஠்டங்களை அஸ்தி காயங்களுண்டு கட்டுகைககு வ்யவஸ்திநமாயிருப்ப தொரு அணுவிலலை அட்மாடிகளும் புட்ரஸ்க்ங்ஙங்கள் போலே ஸாபாவி கா்ஷவசுத்யாலே ஸங்஘ாட் ரூபங்களாம். அப்படிசு கொள்ளப்ப பாராததால அட்மவிஸயததில் சார்வாக பக்ஷத்துககுசு ஸொன்ன ப்ரத்யேகஸமுடாயாடி விகல்ப டோஷ்வரும

அஸேடமும ஸாபாவிகமாகையாலே ஁கத்வ ப்ரதிஸந்நாநாடிகள னன்? னன்னில் ஸேடமும ஸாபாவிகமாகையாலே தடபாவமுண்டாம்.

ஸர்வநிகாந்ந வாடிககு அட்மஸேடங்களிலுமொரு அகாரததாலே அஸேடங்கொள்ள வேண்டுகையால அதிப்ரஸங்ஙவரும. அ்ஷா்ஷங்களுக் கும டர்ம டர்மிகங்களுக்கும் ஸாபாவிக ஸேடததைததானே இசைநதான, இவற்றுக்கு ஸாபாவிகாஸேடஞு ஸொல்லுமது ஸேடாபாவமென்ன வொண்ணுது அப்படிசு ஸொல்லில் ஸ்வவநவி்ரோடாடிகள வரும.

அஸேடமாவது அந்நிர்மென்னில், அதுவும ஸப்ரதிபந்நஸேடத தோடு வி்ரோடாவி்ரோட விகல்பததாலும் ஸேடாஸேட விகல்பததாலும் டததொத்ரம்.

மிந்நங்களுக்கு அகார ஸேடததாலே அஸேடமென்னுமதுவும அகாராகார ஸேடாஸேட விகல்பாடிகளாலே அபஹ்ஸங் மற்றுமிவன ஜிவா வஸ்தாவி்ரோஷ ஜகத்ஸந்நாந டேவதாஸேட தடாராபந யா஑ாடி வி்ரயமாகசு ஸொல் லும் ஁ட்ரஜல்பங்களுக்கு இப்காரங்களிலே டூஷ்ணங்கண்டு கொள வது.

இஜ்ஜை பக்ஷததை

1 'नैकस्मिन्नसंभवात्'

(நைகஸமிந்நஸம்பாவாத)

इत्यादि सूत्रங்களாலே वेदान्त सूत्रकारா நிரஸித்தாரா.

சொன்னா தாம் சொன்னதெலாம் துறவோமென்றும்
 சொன்னதுவே சொன்னதல தாகுமென்றும் *
 தினனாதும தினனுமது மேகமென்றும்,
 சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவனென்றும், *
 மனனாது மன்னுமது மொன்றே யென்றும்
 வையமெல்லாம் விழுகின்றதென்று மென்றும் *
 தென்னாடும் வடநாடும் சிரிக்கப்பேசும்
 சினநெறியாரா சினமெல்லாம் சிதைத்திடடோமே. 25

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பன்னிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிக்காரம்)

1 ஒரே வஸதுவில் விருத்த அநேக தாமங்கள இருக்க முடியாது ஸம்பவிககாதாகையால

* [ப-ரை] சொன்னாதாம் - அநதந்த மதங்களை சொல்லுகிற வாகனினுலே, சொன்னதெலாம் - சொல்லப் பட்ட ஆததங்களை யெல்லாம், துறவோமென்றும் - விடோமென்றும், சொன்னதுவே - சொல்லப்பட்ட வஸதுவே, சொன்னது அலது - சொல்லப்படாதது, ஆகுமென்றும், தினனாதும - சாபயிடாததும, தினனுமதும - சாபயிடுவதும, ஏகமென்றும் - ஒன்றே என்றும், சீவன - ஜீவாதமா, சிறியனு

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமுனருவது பாஸகர பங்காதிகாரம்)

[பாஸகர பங்க பரதிஜைஞ—அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமு—அவற்றின் நிரஸனமு]

ஐ[ஏ]காந்திக மொன்றுமில்லை யென்றசையைத் தாமுடுப்பார் *
சோகாந்தமாகத் துறப்புண்டபின் தொழிலவைதிகமென்று *
ஏகாந்திகள் சொன்னவீசன படியில் விகற்ப மெண்ணும் *
லோகாந்த வீணாதம் வேதாந்த வார்த்தை விலக்குவமே * 26

மாம் - சிறிதாயும், பெரியனுமாம் - பெரிதாயும், இருக்கும் என்றும், மனனதும் - தருடமலலாததும், மன்னுமதும் - தருடமாய இருப்பதும், ஒன்றேயென்றும், என்றும் - எப்பொழுதும், வைய மெல்லாம் - லோகமெல்லாம், விழுகின்றது என்றும், தெனனதும் - தக்ஷிணதேசமும், வடநாடும் - உத்தரதேசமும், சிரிகக - பரிஹசிக குமபடி, பேசும் - சொல்லுகிற, சின-ஜெனனுடைய, நெறியார் மதத் தைச் சார்ந்தவர்களுடைய, சினமெல்லாம் - கோபத்தை எல்லாம், சிதைத்திடலோம் - துகளாகும்படி செயதோம் 25
சிதைக்கின்றோமே என்று பாடாந்தரம்.

ஆசையை தாமுடுப்பார்—திகம்பரரான ஜைனர்கள்

* [ப-ரை] ஒன்றும்-ஒருவஸதுவும், (ஐ) காந்திகமில்லை-ஒரே விதமான ஸவபாவத்தை உடையதன்று என்று - இப்படிசொல்லி, சோகாந்தமாக - சோகத்தை, முடிவாகஉடைய, துறப்புண்டபின் - விலகப்ப்டபின், வைதிகம் - வேதவிசாரமே, தொழில் - காரியம், என்று, ஏகாந்திகள் ஏகாந்திகளாலே, சொன்ன சொல்லப்பட்டதான, ஈசனபடியில் - ஈச்வரனுடைய ஸவபாவத்திலே, விகற்பம் - பேதா பேதங்களை, எண்ணும் - சிந்திக்கும்வரான, லோகாந்த வீணாதம் - லோகத்தில் அறிவிலலாதவாகளான அதாவது பிதற்றுகிற பாஸகர யாதவர்களுடைய வேதாந்த வார்த்தை - வேதாந்த வார்த்தைகளை, விலக்குவம் நிராகரிப்போம். 26

(பாஸ்கர பங்க பிரதிஜைஞ)

ஆறு ட்வயங்களும் அவற்றின் பரியங்களுமே தத்வமென்ற ஜைனரை நிராகரித்தவளவிலே அவாகள ரோத்ரமே ஸ்வோத்ரமாக்கி சதாत्मக வ்ரஹாதி ஶ்வத் வாஞ்யமான ஁கட்வயமும் இதின் வ்யஹிவிகாரங்களும் தத்வமென்கிற ஁னெக வியதெதாதெதிகளே நிராகரிக்கிறோம்.

[அவாகளின் கொளகைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

அவாகளிலே சிலா ஶ்வத்ஸக்தியாய ஶ்வப்காஶமாய ஶ்நமாத்ரமான வ்ரஹமொன்றுமே தத்வம். இது ஶ்வத்ஸ்வங்களினுடைய ஶ்மப்யாயிருக்கும். இதுவே ஁ஶ்வரன பூஶ்யன ப்ருதி யென்று மூன்று வியபகம் நிய்யமாயிருக்குமென்று ஶொல்லுமது வ்ரஹ நிர்ஶம், ப்ருதி பூஶ்ய விலக்ஷணம், ஁ஶ்வரனஒருவனுமே வ்ரஹமென்கிற ஶாஶ்வங்களோடே விரோதிக்கும். ஁நுவூத்ரமான ஶ்நமாத்ரம் ஁ஶங்களில் காட்டில் விலக்ஷண மனறே? ஁ன்னில் மூன்றிலும் ஶத்ராமாத்ரமே ஁நுவூத்ரிகிற தாகையாலே மூன்றினுடைய த்ம் வ்ரஹமாக ப்ஸங்கிக்கும்.

பெனத்ரங் வுத்ருஶ் கல்பமான ஶிததி஁ஶ்வர வியபகத்தில் காட்டில் வேறுபட்ட ஶத்ருத்வம் நிஸத்ரங் ஶ்முத்ர்போலே நிறகிறதென்னில், த்ரங்ாதி ஶ்நானியங்களான இவை மூன்றிற்கும் ஶத்திலே ல்யங் கொண்டு ஁வ்யவஶ்யிதபாகமாக மீணடும் ஁தபத்தி கொளளில், ஶிததி஁ஶ்வர நிய்யத்வாதி ஶ்ருதி விரோதம் வரும் ஁ஶுதாஶ்யாகாதி தோபமுமுண்டாம்.

வ்யவஶ்யித பாகோத்பத்தியாலே இந்த ததவங்கள் மூன்றும் நிதயங்களென்றே கொளளில் இவை மூன்றுக்கும் ஁திரிக்ஸத்வமாக நாலு ட்வயமாய ஒன்றுக்கொன்று துவக்கறும் ஁ல்லாததுக்கும் ஶெதாஶெத்ருங்களென்றது ஜைனபங்கா஁காரத்தில் தூபித்தோம்

஁ஶ்வரன வ்ரஹாஶமாகையாலே நிரதிஶ்ய ஜ்நானந்஁ஶ்வய்யுணமும் படி வ்ரஹ ஶக்திகள் நிய்யமாக ஁விஶ்ரூத்ங்களாக விருக்குமென்றதும் ஁நுபபந்ம். வ்ரஹததுக்கு இந்த ஶக்திகளுண்டாகில் ஶ்முத்ரஶ்நானியமான

स्वरूपத்திலும் திரோதாயகமில்லாமையாலே இவை ஆவிர்மூதங்களாக
 ப்ரஸங்கிக்கும் இஸ்வரன பககலிவற்றுக்கு ஆவிர்மாவ் ப்ரஹ்மர்ஷதையாலே
 யென்றால் ப்ரக்தி பூரூஷாங்கனிலும் இவற்றுக்கு நியாவிர்மாவ்
 கொள்ள வேண்டுமபடியாம்.

இஸ்வரனுக்கு மனோமயன், வாங்மயன், ப்ராணமயன் என்று விபாஸ்
 கொண்டது ஸ்ரூப மெதவிஷயமாகில் இஸ்வரேக்ய வகனசாத விரோத வரும்
 சதானந ப்ராஹ்ணாதிசுளும் அந்யபரங்குள மாயாவாதிசுள சொல்லும்
 விஸ்வதேஜச ப்ராஜ கல்பநையிலும் ஁பாதி மெதததாலே மெதஞ்சொல்லும்
 மதொழிய கதியிலலை.

மனோ வாங் ப்ராணங்குளே அபிஷ்டிககிறவளவாலே மனோமயாதி
 மெதஞ் சொல்லில் த்வான்தராபிஷ்டானங்களாலும் மெதஞ் சொல்லலாம்
 இவை மூனறையும் அபிஷ்டிககுமிடத்தில் ஆத்யாஸ்ரிசந்த்ர தேஜஸ்சுக்க
 ளாய அபிஷ்டிககுமெனறதுவும் ஸ்ரூப பரிணாமததாலே யென்ற
 போது ஁யாதி விரோதமுண்டாம்

வாஸுதேவாதி விபாஸ் ஸ்ரூபமனறிககேயிருக்கிற விஸ்ரஹாதி
 விசேஷததாலே வருகிறதாசையாலே விரோதமில்லை. மனோவாங் ப்ராணங்
 குள சத்வ தமோரஜ: பரிணாம த்ரவ்யங்குளேன்னுமிவை சன்சாரிகங்குக்கு
 மனஸ்ஸாயும், ஶந்ம்மாயும், ப்ராணாயும், பரிணமிககு மென்றும், ஸுக்ருக்
 கும், இஸ்வரனுக்கும் இவையடியாக த்ரிவிதப்ரவூததிகுளேன்றும், இவை
 இவாகங்குக்கு, ஁பகாரமூதாகுளான தேவாகுளேன்றும் இக்கட்டளே
 யிலே மற்றுள்ள கரணங்குளேன்றும் ப்ராணமயனே அந்தர்யாமியாய சர்வ
 தத்வங்குளோடும் அவைததிலுள்ள தேவதாதி சேதனரோடுங் கூட
 கர்தாவாகிருனேன்றும் கர்தாவான ஜிவனுக்கு அந்தர்மாதனே மனோமயந்
 ஜிவனுக்குக் காரயிதாவென்றும் வாங்மயன் எல்லாததிலும் பரிணம
 யிதாவென்றும் சொல்லுமதெல்லாம் ப்ரமாணகதிகுளேப பாராததால
 ஁த்தான மூஷிதங்குளாயிருக்கும்.

இஸ்வர வ்யதிரிசு பூரூப நிரூபணத்தில் ஁ரு பூரூஷன் மோக்த்ரசக்தி யுக்
 துயிருக்கும் அவனுடைய வ்யூஹங்குள ஶரீரநதோறும் பிரிய வ்யவஸ்தித

ங்களாய அநுக்ளாய நியங்களாய அனந்தங்களாய ஜீவாகள என்று போ பெற்றிருக்கின்றன வென்றதுவும் एक पुरुष परिणाम विवक्षै யாலே சொல்லில் ஜீவநியத்வாதி ஸ்திதி விरोधம் உண்டாம். समुदायै कदेश विशेष विवक्षैயாலே சொன்னால் पुरुष शब्दार्थமான समष्टियुम ஜீவ शब्दार्थமாகக் குறையிலலை.

ஜீவாகள ब्रह्मांशமாகையாலே சில ஜீவர்கள் பக்கலிலே சில ब्रह्मगुणங்கள் आविर्भूतங்களாய சில तिरोहितங்களாயிருக்கு மென்று பிரிவு சொன்னதுவுங்கூடாது. ब्रह्मांशत्वं तुल्यமானால் எல்லா ஜீவாகள பக்கலிலும் எல்லா ब्रह्मगुणங்களும் எல்லாக் காலத்திலும் आविर्भूतங்களாயிருக்க ப்ராप्त. स्वभाव विशेषादிகளாலே நியமஞ் சொல்லில் रूपरसादிகளபோலே இவை ब्रह्मांशங்க ளென்னுமத்தனை போக்கி सर्वानुवृत्त ब्रह्मगुणங்களென்று கட்ட விரகிலலை.

ஜீவாகளை सिद्धरென்றும், बद्धरென்றும், मुक्तरென்றும் பிரித்தது सिद्ध वर्गத்தை आजान सिद्धरென்றும், योगसिद्धरென்று மிரண்டு கூறுககி आजान सिद्धरीश्वरனுக்கு उपकरण भूतरென்றும் योगसिद्धा வந்தேறியான अणिनादिगुणाविर्भावத்தையுடையவாக ளென்றும் பிரிவு சொன்னது योगसिद्धரை बद्धரிடே கூட்டப் ப்ராப்தமாகையாலே निरस्त

बद्धाக்கு प्रकृति बन्धं वैकारिक बन्धं दक्षिणा बन्धं என்றும் बन्धं மூன்றுவகை அவைத்தில் पृथिव्यादிகளிலுண்டான अष्टप्रकृतிக்ளிலுண்டான रागं प्रकृति बन्धं विकारங்களான शब्दादிகளிலுண்டான बन्धं वैकारिक बन्धं कर्मங்களாலுண்டான बन्धं दक्षिणा बन्धं. இவை மூன்றும் तुषकंवूकங்களபோலே ஜீவனை வேஷ்டித்தது இவனுக்கு ब्रह्मगुणங்கள் आविर्भूतियाதபடிபண்ணி நிறுகிறன வென்றதில் बन्ध त्रैविध्यं पुण्यपाप रूप कर्मத்தாலே बन्धं இதுக்குக் காரணங்களாயும் காராயங்களாயும் रागादிகள் வருகின்றனவெனகிற निष्कर्षத்தாலே निराकृतं सारव्यादि ग्रन्थங்களில் त्रैविध्यं சொன்னதற்கும் இவ்வள விலே तात्पर्य கொள்ளலாம். मुक्ताக்கு सप्तगुणाविर्भावமென்றது

வும் **சுதிவிரூட்** **ஸ்வபொகஸ்தாந்ந்யமிசைகையாலே** **ஸத்ய சங்கஸ்ப்தமும்** அவ்வளவிலே கொள்ளலாம். **ஸ்வபொக மாந்ஸ்தாந்ந்யதாநும** **இஸ்வராயுத்** மென்றறியவேணும் **ஸத்யகாம ஸத்யசங்கஸ்ப்தங்களுக்கு** **஁கப்யொஜனதீயைக** கொண்டு **஁க குணத்வதை** **கஸ்ப்தது**, **ஸத்யகுணாஸிவமென்று** சொல்லுமது **குணாந்நரங்களுக்கும்** **஁க ப்யொஜன தையககடடி** **஁கீகரண** பண்ண **ஸக்யமாதையாலே** **நிரஸ்த்**.

இஸ்வரேணுடே **ஸுக்தா** **வேணடினபடி** **ஸிஸ்த்ரராயும்** **அஸிஸ்த்ரராயும்** நிறபார்களுென்றதுவும் **இவாகங்களுக்கு** **நிய ஸிடி** **வ்ஹாகாரீக்ய** **ஸெடி** களுாழிய மற்றுஞ் சொல்லும் **ஸிஸாாஸிஸாங்களு** **மாஸ ராஸி** **ஸபி** **ஸிஸாாஸிஸாா** **தூயங்களுா** **கையாலே** **அகிஸ்த்ரவசந்**.

ப்ருக்திபோலே **இஸ்வரனும்** **புருஷனும்** **ஸததபரிணாஸிகளுல்லாகளு**. சில **஁துககனையடைநது** **ஸாநாடிபரிணாமதை** **ஸஜிபபாகளு** **என்றது** **வும்** **தர்ஸதூத ஸாந பரிணாமமுகததாலே** **கொள்ளாதபோது** **வ்ஹுஸ்திஸி்ரொத்** வரும. **ப்ருக்த்ய்ஸததில்** **வ்ஹுகுணங்களு** **பாயேண தி்ரொ஁தங்களுா** **கையாலே** **இதை** **அசெதநமென்றதுவும்**, **ஸர்வப்ராண விரூட்**.

ப்ருக்திதானே **காலம்** **பரமாகாஸம்** **அவ்யக்தமென்று** **மூன்று** **வகையாயி்ருகக்குமென்றதுவும்** **கால பரமாகாஸங்களுடைய** **ப்ருக்திஸிஸ்த்ரணத்வஞ்** **சொல்லும்** **ப்ராணங்களுாலே** **நிரஸ்த்**. **காலம்** **அநாஸ்யந்த்** **என்று** **கொண்டால்** **ப்ருக்தியில கூறு** **என்ன ப்ராஸியுமில்லை** **அந்பஸ்திஸிஸாஸவத** **தென்றால்** **ஸ்வசந** **ஸி்ரொதாடிகளு** **வரும்** **ஸர்வநிஸித்ரமாய** **வருகிற** **காலதை** **பரிஸ்பந்நததுகக்கு** **ஸி்ரொஸ காரணம்** **என்றதுவும்** **அநுபபந்ந்**. **காலம்** **ஸாமாந்யகாரணமாய** **நின்று** **ஸி்ரொஸேஷ ஹேதுககளுாலே** **பிரிநத** **பரிஸ்பந்நங்களுாலே** **பரிஸ்திஸ்த்ரந்ரமாஸவேயி்றேயுளது**.

ப்ருக்த **காலததில்** **இ்ருமபுண்ட** **நீாபோலே** **இஸ்வரஸ்ததிலே** **ஸவறி** **வே்ருரு** **பேரிடவெண்ணுதபடியாய** **ஸத்யவஸ்தீயென்றும்** **தமென்றும்** **பேரிடுமபடி** **நிறகிற** **மூல் ப்ருக்திகக்கு** **இஸ்வரனை** **ககாடடில்** **ஸிஸாாஸ்யபடிஸ யொக்யமாய** **அஸ்தரஸ்த்** **வாச்யமான** **அஸ்தாஸ்தீ** **பரமாகாஸம்** **என்னுமிது** **ஸ்த்ரபரிணாம** **ஸக்தியுக்ரமானபடியாலே** **வாகூ** **என்றும்**, **அஸ்தரமென்றும்** **போ** **பெற்றதென்றும்** **இது** **இஸ்வரனுடைய** **ப்ராஸ்யென**

றும், இதுதான் தேசீரூபமாகையாலே இதுக்கு देशान्तरापेक्षையில்லையென்றும் மற்றுள்ள ப்மீகளுக்கு देशापेक्षையுண்டென்றும் பரமாத்மவுக்கு அदेशயோகத்தாலே ஜ்னப்மீ அனந்தப்மீ க்ரியாப்மீ என்றிவை முதலாகவந்த ப்மீகளுண்டாமென்றும், அவனுடைய அனந்தப்மீ பூரூபாகள பக்கலிலே அபிவ்யக்தையாய்க் கொண்டு விபயசுலமென்று போ பெற்றிருக்கிறதென்றும் க்ரியாப்மீ ப்ராணமென்றும் இப்மீகளெல்லாங்கூட மிஸ்திதங்களான வேதத்தாலே பரா ப்ருதியென்றும், பரமா காசமென்றும், ஜ்னாப்மீயினின்றும் சத்வமும், க்ரியாப்மீயினின்றும் ரஜஸ்சு, வாக்ஸக்தியும், தமஸ்சு பிறககுமென்றும், இஸ்ச்வாதிகளுக்கு பூர்வோக்த மனோமயாதிகள அபிஸ்தாபககளென்றும், விசாலமான சர்வத்தின் வயிறறிலே ரஜஸ்சாய, ரஜஸ்சின் வயிறறிலே தமஸ்சாய, இவை மிஸ்திதமான வேஷத்திலே அவ்யக்தமென்றும், சத்வம் நடுவே நிறக இரண்டுக்கும் (பக்கம் 3) ரஜஸ்தமஸ்சுகள நிறகுமென்று ப்ராசுரன சொன்னான் என்றும் ஜீவாத க்மீங்களுக்கு ப்ரஸ்பர சங்கர் வாராதபடி காதது க்மீபல டேசாவிசேஷத்திலே ப்மோக்தாவை நியமிககையாலே நியதி யென்று போ பெற்றிருப்பதொரு அவஸ்தாவிசேஷத்தோடே கூட, ப்ருதி சதுர்விதீயாகவுமாம் என்றும், கால நியதிகள ஂக்சாஸ்புரங்களாகையாலே ஂகவ்யபடேசமுமாம் என்றும், இப்புடைகளிலே சொல்லும் வாததைகளுக்கு அநந்ய ப்ரமாயிருப்பன சில வே வுதிக வாச்யங்கள மூலமாகக் காணவரிது.

இவைத்தில் ப்ரஸித ப்ராணங்களோடு விரோதமில்லாத அஞ் கழிக்கவேண்டும நிர்வந்தமில்லை. க்மீந்ரியங்களுக்கு ப்ரதி ஶ்ரீரமூபக்திகொள்ளுமதுக்கு விசேபிததொரு வசனமில்லை. சர்வீந்ரியங்களுக்கும் தத்வஸூயாதி காலங்களிலே சூயிப்ரத்யங்கள சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களோடே விசேஷமுண்டாம்

1 'हस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवं'

(ஹஸ்தாதயஸ்து ஸதிதேதோ நைவம்)

1 மனிதன பிழைத்திருக்கும்போது கை முதலான இநதரியங்கள உண்டு ஏழுதான் எனபதில்லை சார்-ஸு 2-4-5
ப—ப—23

எனகிற சூத்ரமும் அந்யபர்.

1 ‘வாங்கமநஸி தர்ஸநாச்சபதாச்ச’

(வாங்கமநஸி தர்ஸநாச்சபதாச்ச)

இत्याதிகளாலே சர்வேन्द्रிய ச்யுக் த்ரூஷரீரததோடே ஜீவனுக்கு கமநா கமந ப்ரகார் நிர்ணீதமாயிற்று.

2 ‘தேஸா த்வயவாந் த்ரூஷாந் ஷணாமயமிதௌஜஸா | சந்நிவேஷ்யாத்மமாந்ரஸு சர்வ் பூதானி நிர்மே ||’

(தேஷாம் த்வவயவாந் ஸூக்ஷ்மாந் ஷணாந்ரமபயமிதௌஜஸாம் |
ஸந்நிவேஷ்யாத்மமாந்ரஸு சர்வ் பூதானி நிர்மே ||)

என்கிற மனுவ்ரணமும்

3 ‘மந்ஷஸ்தானிந்ந்ரீயாணி ப்ரகூதிஸ்தானி கர்வதி’

(மந்ஷஸ்தானிந்ந்ரீயாணி ப்ரகூதிஸ்தானி கர்வதி)

என்கிற ப்ரகவத்ரீயாந்ரணமும் ப்ரதானங்களைபிட்டு அப்ரதானங்களை
ப்ரபலிஸ்திககிறது. இங்ஙன கௌளாதபோது

4 ‘அத ஏவ சர்வாந்யநு’

(அத ஏவ சர்வாந்யநு)

1. மரிககும்பேரது வாகு மனஸஸில அடங்ருகினறது காண்ப
படுகிறபடியினுமும் ச்ருதியில சௌலலியிருக்கிறபடியினும

சாரீ-ஸு 4-2-1

2. மனு 1-16

3. 35-ம பக்கம் பாக்க.

4. சாரீ-ஸு 4-2-2

எனகிற சூழ்மும் இதின் விஷய வாக்யமும் விरोधिக்கும்

अधिष्ठान विशिष्ट सृष्टियालुम् आप्यायन विशेषततालुम् कर्मेन्द्रियங்களுக்கு प्रतिशरीरं सृष्ट्याகிறதென்னில, இது ஜானேन्द्रியாடிகளிலும் சொல்லலாம் இப்படி மற்றுமுள்ள विरुद्धार्थங்களுக்கெல்லாம் परिहारம் கண்டு கொள்வது.

இமமதத்துக்கு மூலமாக

1 'ईश्वराव्याकृत प्राण विराट् भूतेन्द्रियोर्मिभिः।

यत्प्रनृत्यदिवाभाति तस्मै सद्ब्रह्मणे नमः॥'

(எஸ்வராவயாகருத பிராணவிராட பூதேந்தரியோர்மிபி:।

யத பரநருதயதிவாபாதி தஸ்மைஸத் பரஹ்மணே நம:॥)

என்று தொடங்கி कात्यायन காரிகையென்றும் पठिக்கும்துவும் आर्ष்மென்று विश्वसनीयமாமபோது प्रमाणाविरुद्ध तात्पर्यம் கொள்ளுதல்,

2 'उत्कमिष्यत एवं भावादित्यौडुलोमिः'

(உதகரமிஷ்யத ஏவம் பாவாதிதயௌடுலோமி.)

इत्यादि सूत्रங்களாலே மற்றும்சில ऋषिमताங்களை எடுத்தது கழித்தாபபோலே கழிப்புதல் செய்யலாம். ऋषिमताங்களை படுகிறபடிகண்டால் ब्रह्मदत्तादிகள் சொன்ன भेदाभेद पक्षத்துக்கும் कैमुतिकन्यायத்தாலே निरासமுண்டாம்

1. எஸ்வரன், மூலபரகருதி, பராணன், விராட், பூதங்கள், இந்தரியங்கள் இவற்றால் எது குத்தாக்குவதுபோல தோனறுகிறதோ அந்தப் பரஹ்மத்துக்கு நமஸ்காரம்.

2 (ஜீவனைச் சொல்லும் சபதத்தால் பரஹ்மத்தைச் சொல்வது) சரீரத்தை விட்டுக்கிளம்பிப் போகிறவன் இவ்விதமாகிருக்கையால், என்று ஒளடுலோமி (சொல்லியிருக்கிறார்) சாரீ-ஸு 1-4-21

श्रुति स्मृत्यादிகளில் एकविषयங்களான एकानेक भेदाभेद शब्दங்கள் विशिष्टाकार भेदங்களாலே उपपन्नங்களாம். भास्कर मतத்தில் सदादि शब्द वाच्यமுமாய सर्वोत्तमமான एक द्रव्यं ब्रह्म. இதில் ईश्वरांशं सर्वदा सर्वज्ञमाय सर्वशक्तियामிருக்கும் उपाधियेनனொரு अंशम प्रकृत्यादि विभागवत्तथाय नित्याचेतनमாயிருக்கும் இவ்வுபாधि परिणाम विशेषங்களாலே अनादियாக अविच्छिन्नமான ईश्वरांशं जीवाகள் என்றுபேராய उपनिषत्तुக்களில் சொல்லுகிற ऐक्य योग வலததாலே उपाधिसंसर्गம் निःशेषமாகக் கழிந்தால்

1 'घटध्वंसे घटाकाशो न भिन्नो नभसो यथा'

(கடதவமஸே கடாகாஸோ ந பிநநோ நபஸோ யதா)

என்னுமபடி ईश्वரனில் காட்டில் औपाधिकभेदं கழிந்தும் ईश्वரனோடு வேறுபட்ட अहन्तैयம் சவோதமுமில்லாத अविभक्तेश्वर तत्त्वमाय நிறகு மென்ற उपन्यासं नित्यः सर्वज्ञ एकश्चेत्यादிகளுக்கு अनुगुण்போலே தோற்றி தேன பூச்சி வரளிபோலே आपातरमणीयमाय निपुण निरूपणदशैयில் अत्यन्तानुपपन्नமாயிருக்கும்

இப்பக்கத்தில் सद्द्रव्यमात्रं ब्रह्मமென்றதுக்கும் இததை चिदचिद्भागवत्என்றதுக்கும் இப்பாங்குகள் இரண்டுக்கும் उपाध्यंशங்களுக்கும் परस्पर भेदाभेदங்கள் स्वाभाविकங்களென்றும் மற்றுமிप्रकारங்களில் சொல்லு மவைததுக் கெல்லாம் श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरोधமும் जैनादि मतங்களில் சொன்ன उपपत्ति विरोधமும் दुष्परिहरम् । जीबानुக்கும் ईश्वरனுக்கும் ऐक्यं स्वाभाविकं, भेदं औपाधिकं மென்ற विभागத்தில் प्रत्यक्षानुमानங்கள் प्रवर्तियாது ஒன்று स्वाभाविकं ஒன்று औपाधिकं என்று வகுத்துச் சொல்லுவதொரு शास्त्रमில்லை. ऐक्य भेद व्यपदेशங்களும் शक्ति शरीरादि शब्दங்களும் सामानाधिकरण्य

1 கடம நாசமடைந்தால் கடாகாசம் ஆகாசத்தைக் காட்டிலும் பிந்நமாகாததுபோல

மும் விச்சிபுக்களிரண்டிலும் துலயமாயிருக்க இவைத்தில
கொண்டு இவனுக்கு அசைததில் காட்டில் வேறுபட்ட சைதாசத்
தில் ஔபாபிக் கெட் கட்டவொண்ணது. முக்த ட்ரீயிலே விசைபிதது
ரேக்யம் சைாலலுசையாலே அசைத் சவாபிக்மரக வேணடாவோ?
என்னில், இதுவும் சாம்ய ஸ்யாதி விசைததாலே,

1 'மம சாப்ய்மரகதா:'

(மம ஸாதாமய மாகதா:)

2 'மோமரவ சாம்ய லிசாச'

(மோகமாதர ஸாமய லிங்காசச)

ஸ்யாதி ஸ்யுதி ஸூ விசைததாலும்

3 'ராம ஸூரீவயோரைசயம தேவயேவம ஸமஜாயத'

(ராம ஸூரீவயோரைசயம தேவயேவம ஸமஜாயத)

ஸ்யாதிசளில் மோலே அந்யபரமாம. முக்தனுக்கு விசைஷிதது ப்ரஹ்
சத் சாமானாபிகரண்யமும் ஸ்யுந்ரோக்த பரமசாம்ய விவசுயாலே
பாதிக்கும் ப்ரஹ்மேயாமெனகிற அவபாரணமும் ஸ்பர்சமானன பூரண
வாமந பஸ்தாஸ்ததாலே விணுவேயாயிநத லோகங்கையெல்லாம்
ஜயிகு மெனனுமிடததில் மோலே பரசாம்ய விவசுைக்கு அந்யந்ரானு
ஜுமாம.

1 எனக்கு ஸமானமான ஸவபாவததை உடையவாகளாயிருக்கையை அடைநதிருக்கிற, கீதை

2 அனுபவம மாததிரம ஸமமாயிருக்கும் எனபதில் ஸமருதி முதலியவைகள் இருக்கிறபடியினாலும். சாரீ-ஸு 4-4

3 ஓ தேவி ராமனுக்கும் ஸூரீவனுக்கும் இவ்வாறு ஐக்யம் உண்டாயிற்று (ராமா ஸுந)

நடிகள் சமுத்திலே அஸ்ததை யடையுமாப போலே
 வித்தான நாம ரூப விஸுத்தியக கொண்டு பரமபுருஷனையுடையுமென
 கிறவாக்யத்திலும் கர்மகூத நாமரூப நிவூத்யாடிகளாலே வருகிற
 விவகித சாம்யமே பூர்வஜலததுகுகும் ப்ரவிஷ்ஜலததுகுகும் ஸ்வரூபீக்யமில்லை
 யென்னுமிடம் ஘ட கரக சலிலசம்ஸேததில் ஆதிக்ய டர்ஸனததாலே
 யறியலாம் இது குத்தோதகததிலே ஆஸித்தமான உடகான்தர் நாட
 காமாபபோலே யெனகிற ஸூத்யந்தரததாலே வ்யாவ்யாத் ஘டஹ்வஸத
 தில் ஘டாகாஸ நமஸுடே அமின்னமாபபோலே என்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணு
 டர்மவகனமும ஘டாகாஸ மஹாகாஸ பாங்குகளுக்கு புதிதாகவொரு
 ஸ்வரூபீக்யாபத்தியே உடாஹரிககிறதென்று ஘ட சயோக லக்ஷண வுபஸ்ய நிவூதி
 மாத்தோஹரணததிலே (தாதபாயம்) தத்பரம்।

1 ‘ ததாவ பாவ மாபன்ன ’

(தாதபாவபாவ மாபந்ந)

2 ‘ விஸேத ஜநகே ஜானே ’

(விபேத ஜநகே ஜனானே)

இத்யாடி ஸ்ரீவிஷ்ணு புராண வகனங்குகும் ஸ்வரூபஸேதநிற்க ஆபாதிச வுதஸ்யரூப
 ஸேதநிவூதி பரங்குகென்னுமிடம் பூர்வபராடி பராமர்ஸததாலே
 யறியலாம்.

3 ‘ ஆஸுத்தேஸேத: ’

(ஆஸுத்தேஸேத)

என்னும் பரவகூத வகனங்குகுகும்

-
1. அதன தன்மை வரபபெற்றவன.
  2. பேததை உணடாக்கும ஜனானம்.
  3. முகதி அடையும வரையில் பேதம்.

1 'யானுந்தானுயொழிந்தான்'

இत्यादि द्रमिडोपनिषद्वाक्यங்களுக்கும் தமிழ்ப்படி சர்வானு குணமான தாத்மீயம் கண்டு கொள்வது, உபாப்யவச்சித்தநிதிதர்ச ஜிவனென்கிற இவன உபாபியாலே ஘டாக்காஜலினியாததாலே ஓதம் சொல்லுமாகில ஓதநாதநிதீவ வசன விரோதவரும் ஘டாக்காஜலி நியாததாலே பாத்ஸ்வரூப தில் உபாபி சயுக்த ப்ரதேச மெதங்களை ஜிவா கனென்னில் உபாபி சங்கார தசீயிலே பூர்வபர ப்ரதேசமெததாலே பூர்வானு பூத ப்ரதிக்ஷானாதி களில்லை யாம் ப்ரதிக்ஷண வந்ந மோக்ஷங்களும் ப்ரஸங்ககும்

உபாபிபுக்த ப்ரதேச தனனிலே உபாப்யந்தராகமததாலே மீண்டும் த்ரமுண்டாம், வ்யவஸ்திதீகை ப்ரதேச ப்ரதிகளாக சில உபாபிகளை கட்டவொண்ணாது ஜிவபிபுவாதி கள சொல்லும் ப்ரகாரததாலே உபாபிசயுக்த ப்ரஹ் தனக்கே ஜீவதவமென்னில் ஜிவானுவாப்யுபாகம் விரோதமுண்டாம். சர்வோபாபிகளால் வரும் சுவது:வங்களெல் லாம் ப்ரஹ் தனக்கே யாகையாலே ப்ரதேச நியம ப்ரயுக்த மாக வ்யவஸ்தீயம் இவ்ரனாடைய நிதூ ல்வாப்யுபாகமும் நிர்மூலமாம். உபாபி ஸ்ரூப்தானும் ப்ரஹ்மாகையாலே உபாப்யவச்சித்தநிதி ப்ரஹ்மென்று உபாபி தன்கை விவக்ஷிக்கிறோமென்னில் சித்சித்திமாக சித்தான்ததை விட்டு சார்விக ப்ரததை ப்ரப்ரஹிககும்படியாம் ஆகையால் உபாபி விசித்ர சேதநான்தரங்களை ஜிவா களாக இசைநது உபாபிநிவ்ருத்தியில் ஜிவனாகு இவ்ரனோடு ஜகத்வ்யாபாராதி வ்யதிரித் பரம சாம்யங்கொள ளுமதே ஶ்ருதிஸ்மதி ஸ்வானுபாணம் ||

ஜிவ்வராகளுக்கு ஸ்வாபிகமாக மெதாமெதங்களிரண்டையும் கொள்ளுவாக்கும் ஔபாபிக மெதங்கொள்ளுவாக்கும் பொது வான தோஷஞ்சொல்லுகிறோம்:—

ப்ரஹ்ம்சமாய ஸத:சர்வஜ்ஞான இவ்ரன அது தனனோடொகக ப்ரஹ்ம்சமாயாதல் அது தான உபாப்யவச்சித்தநிதி ப்ரதேச விசேஷ மாயாதல் நிறகிற ஜிவா களுக்கும் தனக்கும் ஸ்ரூபீக்யததையறியானுகில்

சर्वज्ञனாக மாட்டான அறியுமாகில் सर्व जीवदुःखதைதையும் स्वदुःख
மென்று प्रतिसन्धानं பண்ணி नरकादिभोक्तாவாய जीवानन्यतதாலும்
अनादि संसारानु वृत्तिगलूम अनन्त नित्य दुःखவானாக प्रसंगिकமும்.

जीवाकள் தங்களுக்கும் स्वरूपैव स्व भाविकமென்கிற இவ
னுக்கு सौभरिकार्त्तवीर्यादि न्यायததாலே उपाधिभेद भोग व्यस्थापक
மாகமாட்டாமையாலே सर्वानु भूत सर्व सुखदुःखादि प्रतिसन्धानவரும்

1 'शाख फलं प्रयोक्तरी'

‘சாஸ்தர பலம் பரயோகதரி’

என்கிற व्यवस्थையுங்குலைநது कर्तृविशेष नियत विधिनिषेधशाख व्याकुलै
யும் உண்டாம் ईश्वराशததிலுள்ள आनन्दादிகளும் எல்லாம்
ऐक्याकारத்தாலே सर्व जीवाகளுக்கும் प्रतिसन्धेयங்களாம். सर्वத
தோடும் स्वरूपैवமுடைய सद्रव्य स्वरू ब्रह्मविषयததில் निरंशत्व,
निर्विकारत्व निर्दोषत्व ஸூதிகளும் அந்வியாதபடியாம்.

இப்படியால் இபபேதாபேதபக்ஷ் ब्रह्मज्ञान पक्षததிலும் காட்டிலும் पापीया
னென்று वेदार्थसंग्रहததிலேயருளிச் செயதார்

ஒன்றெனவும் பலவெனவும் தோற்றுகின்ற
உலகெல்லாமொரு பிரமநதானையாககி *
நன்றெனவும் தீதெனவும் பிரிநததெல்லாம்
நன்றென்று தீதனறேயென நவினரூ *
கன்றும்லா பசுவும்லராகி நின்ற,
கனருகிப பசுவாகி நின்றவண்ணம், *
இன்று மறை மாட்டுக்கோ ரிடையனான,
ஏகாநதி யறிநதிட நாமியமபிஞ்ஞேமே.

27

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமுனரூவது பாஸ்கர பங்காதிகாரம்)

[ப-ரை] ஒன்றெனவும் - ஒன்றாகவும், பலவெனவும் - பலவகைப் பட்டவைகளாகவும், தோற்றுுகின்ற-காணப்படுகின்ற, உலகெல்லாம்-லோகத்திலுள்ள வஸ்துகுகளெல்லாம், ஒருபிரமந்தானையாகுகி - ஒரு பரமமமாகவே இருக்கிறாக்க கொண்டு, நன்றெனவும் - நல்லதுகளென்றும், தீதெனவும் - கெட்டதுகளென்றும், பிரிந்ததெல்லாம் - பிரிக்கப்பட்ட வஸ்துகுகளையெல்லாம், நன்றன்று - நல்லவையல்ல, தீதன்றே - கெட்டவைகளல்ல, என நவினரூ - இப்படி சொல்கிறவாகள, கன்றும் அலா-கன்றும்ல்ல பசுவும்அலா-பசுவும்ல்ல, ஆகி நின்றே-இப்படி சொல்லும்படியாக இருந்தே, கன்றுகி-கன்றுக குட்டிகளாகவும் பசுவாகி-பசுகுகளாகவும், நின்ற வண்ணம் - நிற்கும் ப்ரகாரத்தை, இன்று-இன்றைக்கு, மறை - வேதமாகிற, மாட்டுக்கு-பசுவுக்கு, ஓர்-ஒப்பற்ற, இடையனா-கோபாலனா, ஏகாந்தி-ஒரே நிலையில் உள்ளபகவான், அறிந்திட-அங்கீகரிக்கும்படி (ஒப்புக் கொள்ளும்படி) நாம், இயம்பினோமே-சொன்னோம்-அதாவது பகவான் ஸ்ரீபகவத கீதையில் சொன்ன அர்த்தங்களுடன் சேரும்படி பரமதஸதாகளை தூஷித்தோம் என்றபடி)

27

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैयाकरण भङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

பதிநான்காவது வையாகரண பங்காதிக்காரம்)

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை அவாகள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

சாயாமறைகளில் சததந் தெளிந்திடச் சாற்றுதலால் *
தூயாரிவரென்று தோன்ற நினறே பலசூதுகளால் *
மாயாமதமும் மறு சினவாதும் பவத்தமும் சோ
வையாகரணா சொல்லும் மறுமாற்றங்கள் மாற்றுவமே 28

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை]

बौद्ध जैन निराकरण क्रमத்திலே ब्रह्म विवर्त परिणाम वादங்களை நிராகரித்தோம். वेद वाद कश्चिच्छन्नरायंक கொண்டு विपरीतஞ சொன்ன இவர்களைப் போலே वेदाङ्ग निर्वहण वारवाण संवृत्तरायक

[ப-ரை] சாயா - ஸவர, அக்ஷர, மாத்திரை இவைகளுடன் உச்சரிக்க வேண்டிய, மறைகளில் - வேதங்களிலே, சததம் - சபதங்கள், தெளிந்திட - தெளியும்படி, சாற்றுதலால் - நிரூபிக்கிற படியால், இவா - இவர்கள் (வையாகரணர்கள்) தூயாரா - தோஷமில்லாதவர்கள் என்று தோன்ற நினறே - என்றும் தோன்றும்படி நின்று கொண்டே, பல - அனேகங்களான, சூதுகளால் - கபடங்களாலே, மாயா மதமும் - மாயாவாதி பக்ததையும், மறு - மற்றொன்றான, சினவாதம் - ஜைனாளுடைய வாதங்களும், பவத்தமும் - புத்தமதத்தையும், சோ-சேர்த்துக்கொள்ளும்வரான, வையாகரணா, சொல்லும்-சொல்லுகிற, மறுமாற்றங்கள் - வேறுவிதமான அாதங்களை, மாற்றுவம் - ஒழித்து விடுவோம், 28

கொண்டு சர்வமும் ஶ்வுத் த்ரஹத்தினுடைய விவர்த்மாதல பரிணாமமாத
லென்று சொல்லுமவர்களை நிரசிக்கிறோம். (நிராகரிக்ுகிறோம்)

[அவாகள கொளகைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவாகள ப்ரத்யக்ஷசித் த்ரவ்ணங்களையும் வ்ரண்சதாத விசேஷ ரூப பத்ரங்
களையும் பத்ரத்சங்ாத விசேஷாத்மகங்களான வாக்யங்களையுமொழிய அர்த்
விசேஷ வோத்கமாக ஶ்஑ோட்மென்று ஒன்றைக கட்டுமது ஶாத்வஸாத்ரு விவ்
கார்த்ஷ்வுத் ப்ரக்ரியாதிகளுக்கு ஁பகாரகமன்று. ஶ்வுத் த்ராலே அர்த் ததை
அறியா நின்ருமெனகிற விடத்திலே தத்வ ப்ரத்யக்ஷ் அந்யதாசித் த்
நிபுண நிரூபண் பண்ணின் வ்யாகரணா ஶெவியாலே கேட்டுப் பாத
தாலும வ்ரண்திரித்ரிகமாகவொரு வாக்ஷக் தோற்றுகிறதிலலை வ்ரண்
களுக்கு அர்த் வோத்கத்வத்திலே ஶில அநுபபத்ரிக்ுகளைச் ஶொல்லி
வேருென்றை வோத்கமாகக கட்டுகிறவனதானே இவவாண விசே
ஷங்கள தன்னை அநத் ஶ்஑ோட் த்ருகக்கு விசேஷ வ்ய்ஜகங்களாகக
கொளளுகையாலே இவைத்ருகக்கு அர்த் வோத்கத்தில் ஶொன்ன அநு
பபத்ரிக்ுகளெல்லாம் ஶ்஑ோட் வ்ய்ஜக(ந)த்திலே வரும். வ்ரண் ஶங்க்யமாக
ஷ்஑ோட்மென்றென்றை வ்யாஸாதி மஹி்ுகள ஶொன்னதுவும் வ்ரண்
களுடைய ஶ்வர்த் ஶ்஑ுதி்ுகரண ஶக்தி மாத்ரமாக அமையும்.

இபபத்ர பரமித ஶ்஑ோட்ரூப ஶ்வுத் த்தில் ப்ரமாணமில்லாமையாலே

1 ‘ ஶ்வுத் த்ரஹ யதேக் யக்ஷ்வைத்நய் ஶ் சர்வ் பூதானா்

யத்பரிணாமம் த்ரிபுவந் மக்ஷிலமித்

(ஶ்஑பத்ர பரமம யதேகம யக்ஷ்வைத்நயம் ஶ ஶாவ பூதாநாம

யத்பரிணாமம் த்ரிபுவந் மக்ஷிலமித்)

சம்பாவனாமாत्र வचनமானால் ப்ரமாணமாகாது. இத்தை அநுமானமாக வகுக்குமபோது ப்ரமாண விரோதம் வரும் வர்ணங்களில் வणन्तिरोत्पत्ति சொன்ன விடமும நியங்களான மந்தரங்களுக்கு बीज कृत्स्नि பண்ணினதுவும்

1 'स्युः शक्ति शालिनो मन्त्राः एवं सृष्टि विचिन्तनात्'

(ஸயு:ஸகதி ஸாலினோ மந்தரா: ஏவம் சருஷ்டி விசினதநாத)

எனகிறபடியே भावनादि विशेष विधिपरं

2 'न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः शब्दानुगमादते ।

अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्वं शब्देन गृह्यते ॥'

(ந ஸோ஁ஸ்தி ப்ரதயயோ லோகே ய: ஸபதாநுகமாத்ருதே)

அநுவிததமிவ ஜ்ஞானம் ஸாவம் சபதேந கருஹ்யதே॥)

என்றதுவும் पशु मृग बाल मूकादि ज्ञानங்களில் शब्दानुमानं கூடா மையாலும் அங்குமிதைக கலப்பிக்கைககொரு ப்ரமாணமில்லாமை யாலும் निरस्तम् . अव्युत्पन्नावस्थैयிலும் वाचक शब्दத்துக்கு बोधकत्वं स्वभाव सिद्धमेनानுமது अनुपलम्भததாலும் व्युत्पत्ति नैरपेक्ष्य ப்ரஸங்கத தாலும் अनुपपन्नं

शब्दतिनुद्वेदय सूक्ष्मतैयாலே अनुपलम्भमेनानில அபபடி अनुपलम्भ शब्दத்துக்கு बोधकत्वमில்லையாம

1. இப்படி ஸருஷ்டியை (உத்தத்தியை) தயானிததால் மந்தரங் கள சக்தியுள்ளவைகளாயிருக்கும்.

2. சப்தத்தின சோககையிராமல் ஒரு அறிவும் உலகத்தில் இல்லை எல்லா ஜ்ஞானமும் சப்தத்தோடு ஒட்டினதாகவே தோன்று கிறது.

१ 'सूक्ष्मैः पश्यन्तिवैखरि'

(ஸஞ்சுத்மை: பர்யந்திவைகரி)

யென்று **शब्द**த்திலே சில **अवस्था**விசேஷங்கள் **आप्त वाक्य** **सिद्ध**ங்களா னாலும் **सूक्ष्माद्यसै**களில் **वाचकत्वं** **घटि**யாது. இவ்வி¹भागोपदेशமும **अन्यार्थम्** இவ்வ²र्थங்களைப்பற்ற சில **अनुमान**ங்களைக் கட்டினாலும் அவை **उपलंभोपपत्ति** **विरुद्ध**ங்களாம **वेदान्त** **प्रस्थान** **विरुद्ध**ங்களாம். **वेदान्त** **प्रस्थान** **विरुद्ध**மாக **शब्द** **स्वरूप** **नित्य**வாதிகள் சொன்னது **वाचकत्व**ததுக்காதல் **वेद** **नित्य**வாதிகளுக்காதல் **अनपेक्षित** **मात्र**கையாலே **वैभव** **वाद**மாமதனை **जैमिनि** **शब्दाधि** **करण**மும் **अन्यपरं**.

மற்றும் **பௌத்த** சொல்லும் **சாத்திய**சாத்தியங்களுக்கும் **பௌத்த**விய
வியாக்கிராத்திகள சொல்லும் **பரிபா** வாக்ய வாக்யாத்தி வாதங்களுக்கும்
பரிபாங்களாலே **உத்திர**ங்களுக்கொளவது.

[illegible]

இப்போது எங்கும் நடையாடாத **என்ட் சான்ட் மாஹேஷ் தௌர்**
கௌமார் கபிசலாதி வ்யாகரணங்களில் சில **விரூதார்த்த**ங்களுண்டு என்று
 சொல்லுகைக்கு **பிரமாண**மில்லை. உண்டானாலும்

1 'अष्टादश पुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च।

ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्चक्रे भारतं संहितां॥'

(அஷ்டாதசு புராணானி அஷ்டௌ வ்யாகரணானி ச।

ஜ்ஞாதவா ஸதயவதீஸுநு:சுகரே பாரத ஸமஹிதாம்॥)

என்று சொல்லசெய்தே சங்கீர் ராஜச தாமச புராணங்களில் விருஷா
விருஷாம்பண்ணும் கரமத்திலே நிவ்ஹிகண்டுக்கொளவது,

கலகத்தில் கலங்கிவரும் காணிககெல்லாம்

கண்ணுறு சதிரவழி கட்டுவார்போல, *

உலகத்தில் மறை சோந்த வுரைகள் தமமால்,

ஒருபிழையும் சேராமல் உபகரித்தாரா, *

பலகத்தும் பவுததர் முதலான பண்டைப,

பகற களளர் பகட்டழிககப பரவும் டொய்யாம் *

சிலகற்றுச்சித்தநாதமறிய கிலலாச,

சிறுவரினி மயங்காமற சேமித்தோமே.

29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र खतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैयाकरणभङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

(பதிநான்காவது வையாகரண பங்கரதிகாரம்)

1. பதினெட்டு புராணங்களையும் எட்டு வயாகரணங்களையும்
அறிந்து ஸதயவதீபுதரரான வயாஸா மஹாபாரதத்தைச் செய்தார்.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினேறதாவது வைசேஷிக பங்காதிக்காரம்)

[வைசேஷிக்காக்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

கண்டதலாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனால் *
பண்டுளதான மறைக்குப் பழமையை மாற்றுதலால் *
கொண்டது மீசனைக்கொள்ளா வகையென்று கூறுதலால்*
கண்டகராய நின்ற காணாதர் வாத்தங்கழற்றுவமே * 30

[ப-ரை] கலகத்தில் - விவாதத்தாலே, கலங்கி - கலக்கப்பட்டு, வரும், காணிக்கெல்லாம் - ஷேதரங்களுக்கெல்லாம், கண்ணாறு - கண்ணாற்றென்று போபெற்றிருக்கிற, சதிரவழி - சாமாத்யம் உள்ள மாகக்கத்தை, கட்டுவாராபோல - உண்டாகக்குவா போலே, உலகத்தில் மறைசோந்த - வேதங்களோடே கூடினவையான, உரைகள் தம்மால் - வாதத்தைகளினால், ஒருபிழையும்-ஒருதவறும், சேராமல்-வராதபடி உபகரித்ததா - உபகாரம் செய்தவாளுடைய, பலகதும் - அனேகவிதமாக பிதற்றுகிற, பவுத்தா முதலான - பௌத்தா முதலிய, பண்டை பராசீனங்களான, பகல்களார் - பகலில் திருடுபவாளுடைய (திவாசோரர்) பகட்டு - பரமிக்கசெய்யும் வாதத்தைகளை, அழிக்க - போகக்கூடாக, பரவும் - (லோகத்தில்) பரவிக்கொண்டிருக்கும், பொய்யாம் - பொய்யான, சிலகற்று - ஜலபங்களுடைய, சித்தாரதம் - மதத்தை, அறியகில்லா - அறியகில்லாதவார்களான, சிறுவா - அலபாக்களாகிய வையாகரணங்கள், இனி - இதற்குப்பிறகு, மயங்காமல்-கலங்காமல் இருக்கும்படி, சேமித்தோம் - ரக்ஷித்தோம். 29

[ப-ரை] கண்டதலாதன - காணமுடியாத வஸத்துக்களை - கட்டுதலால் - இருப்பதாக சொல்லுகிறபடியினால், கண்டு - நேரில் பார்த்து விட்டதனால் - விட்டு விட்டபடியினாலும், பண்டு - முன்பே உளதான - இருக்கிற, மறைக்கு - வேதத்துக்கு, பழமையை - வெகு

[வைசேஷிகா களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

अत्यन्त वेद वाह्यங்களான गुरु सुतजिन மனங்களையும் तत्सग
न्धங்களான कुट्टिपक्षங்களையும் निराकरितதவளவிலே चार्वाकादि
களைப்போலே वेदத்தைப் पौरुषेयமென்றும் प्रकृत्यादिकளை யிலலை
யென்றும் द्रव्य विशेषங்களிலே वैभाषिकादிகளைப்போலே असत्कार्य
வாட்டுசொல்லியும் संप्रतिपन्न वर्णादிகளையொழிய अर्थबोधकமாக
வேண்டுண்டு கட்டுவாரைப்போலே सघातादि व्यतिरिक्तமாக अवयवि
तद्गुण सामान्य विशेष समवायाभावங்களைக் கட்டியும்

1 'काणाद शाक्य पाषण्डै खयी धर्मो विलोपितः '

त्रिदण्डधारिणा पूर्व विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥ '

(காணாத ஸாக்ய பாஷணடை: தரயீ தாமோ விலோபித: |

தரிதண்டதாரிண பூாவம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥ '

என்று धर्म शास्त्र निन्दितரான वैशेषिका वैदिकसंग्रहार्थமாக முற்பட

2 'अथाऽतो धर्मं व्याख्यास्यामो यतोऽभ्युदय

निश्रेयससिद्धिः सधर्मस्तद्वचनादाम्नाय प्रामाण्यं '

(அதா஽தோ தாமம் வயாகயாஸ்யாமோ யதோ஽ப்யுதய

நிசரேயஸஸித்தி: ஸதாமஸததவசநாதாமநாய பராமாணயம்)

காலமாக இருக்கையை, மாற்றுதலால் - இல்லை எனபதினாலும்
' ஈசனை - ஈசுவரனை, கொண்டதும் - அங்கீகரித்ததும், கொள்ளாவகை
-(வேதங்களை நம்புகிறவர்கள்) அங்கீகரியாத பரகாரம், என்று கூறுத
லால் - சொல்லுகிறபடியிலை, கண்டகராயின்ற - நல்ல மரக்கத
திறகு முன்போல நிறகிற, காணாதா - காணாதாக்குடைய, வாதம்
- வாதத்தை, கழற்றுவம் - துகளாகுவோம் 30

1 81-ஆம் பக்கம் பாகக

2. இனி இதனை தாமத்தை விளக்குகிறோம் எதனை முகதியும்
மற்ற சிறு பலனகளும் உண்டாக்குமோ அது தர்மம் இதைச் சொல்வ
தால் வேதம் பரமாணமாகிறது

ப—ப—25

என்று வேதோக்த ஧்மீததை வ்யாக்யானம் பண்ண சங்கலிபத்து ட்ரவ்ய குணாதி
ஷ்ட் பதார்த்த சா஧ர்ம்ய வ்யைர்ம்யாதி வர்ணததோடே தலைக்கட்டிவிட்டார்கள்

இப்படி நிரூபிக்கிற பதார்த்த வர்ணத்தை பாபாபாவ ரூபத்
தாலே இரண்டு வகையென்பார்கள். பாபாதிர்ரிக்கமான அபாவம்
ஒரு ப்ரத்யக்ஷத்தாலே விஷ்மாக்கக்காட்ட வெண்ணணமையாலும்
அதிர்ரிக்காபாவத்தனனில் கொண்ட கட்டளையிலே பர்ஸ்பர விரூட்
ஸ்வரூபங்களான பாபாந்ரங்காளாலே அபாவ வ்யவஹர்மெல்லாம நிர்வஹிக
கையாலும் ப்ராபாபாதிக்களுடைய அபாவத்தை பாபமென்று தாங்க
ளுமிசைகையாலும் ப்ராபாபா ப்ரஹ்ஸங்களுக்கு பாபாபாவங்களிரண்
டுங்கூட ப்ரஹ்ஸ ப்ராபாபாங்களுண்டு கட்ட வேண்டுக்கையாலும்
இப்பகாரத்திலே பூர்வவ்யா ப்ரஹ்ஸ ப்ராபாபாபம். உத்ராபவ்யா ப்ரஹ்ஸ
ப்ரஹ்ஸாபாவம். கால விசேஷ விசேஷித டேசவிசேஷாதி சஸர்ஜாபாவம்,
கோத்வாதி சஸர்ஜாபாவம், கோத்வாதி விரூட் ஧்மீங்களை தானே அஸ்வ
த்வாதி ஧்மீ ஧்மீ நிரூபித விசேஷத்தாலே அத்யந்தாபாவ
மும அந்யோந்யாபாவமும ஧்மீங்களு தனக்கு பராபிமதாபாபங்களுக்கு
குப்போலே பர்ஸ்பர ரூபங்களு அபாவங்களுண்டு நிர்வஹிக்கலாமாக்க
யாலே அவ்யா விசேஷாதி பாபாங்களை தானே அகார ஸேதத்தாலே
அபாவங்களான பின்பு பதார்த்தம் பாபாபாவ ரூபத்தாலே இரண்டு வகை
யென்ன விரகிலலை இவவர்த்தத்தை

1 ‘அஸ்ட்ரவ்யபடேசான்திசென்ன ஧்மீந்ரேண

வாக்யசேஷாடியுக்தே: ஸ்ரவ்யாந்ரவ்ய

(அஸத் வயபதேசா நநேதிசேநந தாமாநதரேண

வாக்ய சேஷாதயுகதே, ஸபதாநதராசச)

1 அஸத இல்லாதது என்று வேதம் கூறுவதால் ஸதகாரய
வாதம் ஸரியன்று எனனில் அபபடியன்று இருக்கும் வஸதுவே வே
றொரு தனமையை இட்டு இல்லாதது எனப்படுகிறது அஸத என்று
சொல்லப்பட்ட பொருளே மேல் வாககியத்தில ‘ஸங்கல்பிதத்து’
எனப்படுகிறபடியாலும் இருப்பு இல்லாமை இரண்டும் ஒருபொருளின
தனமையே யன்றி வேறிலலை என்ற யுகதியினாலும் ஸதேவ என்று ஸத
தாகவே மறறொரு சொல்லால் கூறப்படுகின்ற படியாலும்,
(ஸாரீ-ஸூத 2—1—18)

என்கிற சூத்தரிலே प्रतिपादितதா.

அभावங்களுக்கு भावங்களோடே विशेषण विशेष्य भावமென்றொரு பதார்த்தந்ததைச் சிலா கட்டுமதும் கர்பனிய சம்பந்த பரிவந்தியாலே நிரஸ்தம் அபபடியே अपृथक्सिद्ध द्रव्य गुणादிகள் அருகருகும் தந்தாம் அந்நியங்களோடே கூட சம்பந்தமாகக் கட்டின சமவாய் நியமாய எகமாய சே சம்பந்தங்களுடையவும் சம்பந்தமாய நிறகிற தென்பாக்கள் இதுககு சம்பந்தி வஸ்துக்களோடும் देशகாலங்களோடும் சம்பந்தாந்தரங்கொள்ளில் अनवस्थै வரும் என்று ஸ்யபபட்டுத்தாங்களே இதுக்கொன்றோடும் சம்பந்தமில்லை யென்று சம்பாவத்தாலே சர்த்ததோடும் विशिष्ट व्यवहार विषयமாமென்றும் சொல்லுவார்கள்.

இப்படியானால் சமவாயமென்றொன்றை சவிகல்பக விஷயமென்னுதல் अनुमिति निर्विकल्पक विषयமென்னுதல் நியானு மையமென்னுதல் சொல்லி இதுககு சம்பாவ விஷயத்தையும் கட்டுமதில் காட்டில், சம்பரிதபன்னங்களான அந்நியாந்நியங்களுக்கொரு சம்பாவத்தாலே विशिष्टप्रत्यय विषयत्वங்கொள்ளுகை उचितம்

2 'धर्मिकल्पनातो वरं धर्म कल्पना'

(தாமிகலபநாதோ வரம் தாம் கல்பநா)

என்னுங்கணக்கிலே காணாத சமவாயத்துக்களுக்கட்டும் महि ग्राहक, கண்டவற்றிலே கட்ட பரி

சரே கால சம்பந்த நியமென்பாக்கு நியமான சமவாயத்துககு கால சம்பந்த இல்லையென்ன வொண்ணாது அது கொண்டால் अनवस्थै வரும். ஏதாங்களுக்குக் காலத்தோடே சம்பந்தமாய तद् गुणादிகளுக்கு கால சயுக்த द्रव्य द्वारा கால சம்பந்தமானுப்போலே

---

1 புதிதாக ஒரு பொருளைக் கல்பனை செய்வதைக் காட்டிலும் இருக்கும் பொருளுக்கே ஒரு தன்மையைக் கல்பனம் செய்வது மேலானது.

சமவாயத்துக்கு சமவாயிதாரா ச்வந்தமென்னுமதுவும், சமவாயிகளோடே ச்வத:ச்வந்தமென்னுமாபபோலே காலத்தோடும் ச்வத: ச்வந்தமென்னலாமாகையாலே நிரஸ்த் சமவாயத்துக்கு சர்வ கால ச்வந்தங் கொண்டால் சமவாயிகளெல்லாம் நியங்களுக்காக ப்ரஸங்கியாதோ? எனினில், இது ச்வபக்ஷோந்மூலநமாம்.

காலத்திற்கும் காலகுண விசேஷங்களுக்கும் நிய ச்வந்தங் கொள்ளுகையாலே சமவாய் சர்வகால ச்வந்தியாகையால் தான சொன்ன அதிப்ரஸங்கம் தனக்கே வரும். நியத்வ்யாந்தரங்களோடே சமவாய் நியச்வந்தமாயிருக்க ட்வ்யாந்தர குணாதிக்களுக்கு தத் த்வ்ய ச்வந்தத்தை அநியமாகத் தானுங் கொள்ளாதே காரணாவ மாத்தாலேயாதல், ப்ரவ்ஸராஹ்யத்தாலேயாதல், சமவாயத்துக்கு நியத்வம் கொள்ளும்போது ப்ராவ்ஸாபவங்களுக்கும் நியத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும்.

காலத்துக்குப்போலே ஁மயாந்த ஶூன்யத்தை நியத்வமென்னில் இப்போதிதிலே குணாதி சமவாய் பிறந்ததென்கிற சர்வ லோக ப்ரதீதி வ்யவஹரங்களுக்கு விருட்மாம் நியமாய சர்வத்துக்கும் ஁கமான சமவாயம் ஒரு கால விசேஷத்திலே ஒன்றுக்கொன்றை விசேஷமாக குகிறதென்கைக்குத் தனக்கே நியாபகத்வங்கூடாமையாலே நிய குண குணங்களுக்குப்போலே சர்வத்துக்கும் நியத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும்.

விசேஷ விசேஷ ரூப வஸ்து ச்வபாவத்தாலே நியமஞ் சொல்லும் போது சமவாயம் அஜாங்ஸ்தந துல்யமாம். நியானிய நானா சமவாய வாத்ததிலும் ஒன்று ஆதாரமாகவும் ஒன்று ஆதேயமாகவும் வ்ரதீதம் ஆகைக்கு சமவாய ச்வரூபமாதரம் நியாபகமாக மாட்டாமையாலே ஆதாராதேய ச்வபாவ வ்யவஸ்தேயைக் கொள்ளுகை ஁சிதம்

காரியங்களுக்கு காரண சமவாயமாதல் சத்தா சமவாயமாதல் ஜந்மமென்றும் சமவாயத்துக்கும் சமவாயமில்லாமையாலே ஜந்ம மில்லை யென்றுஞ் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ஜந்ம ஶ்வாத்ரீமான சமவாய

யததுக்கு அன.திவ்ங்கொண்டால கர்யங்களுக்கு ஆதிமவ்ங்கொள்ள
விரகிலயைம. இக்காயததுக்கு கிப்போது ஜன்முண்டாயிற
நெண்கிற சர்வ் பாமர பரிஷக் வ்யவஹார் விரூடமுமாம.

நிய[மு]மாய நிறகிற சமவாய் காரியங்களடைவே வர
 அவைததின் ஜன்மமென்று போ பெற்றிருக்கு மென்னில, இப்படி
 கொரு ப்ரத்யக்ஷாதி ட்ட ப்ரமாணமில்லாமையாலே சாமுத்திரிகநிபாநா
 வஸ்து விசேஷமே காரியங்களுக்கு யதாலோக ஜன்மமென்று கொள்ள ப்ராத்ம
 இப்படிக்க கொள்ளாதபோது ஜன்மார்த்தமான காரணங்களுக்கு வ்யைத்ய
 வரும்.

காரணங்கள் உத்பத்தியினுடைய உத்பதயாததமாக வருகின்றனவன்று, கார்யத்தினுடைய உத்பத்யர்த்தமாக என்றதுவும் அநுபபந்ம் உத்பத்தியின ஸ்வரூபத்தையாதல் அதிசயததையாதல் விளைக்க மாட்டாதததை உத்பத்யர்த்தமெனகை நிரத்யக் வாட மாத்ரமாம்.

காரியநிபுணர்களின் காரணங்களின் என்னும்போது கண்டதுக்குமேல்
சமவாய்மென்றொரு உற்பத்திகடலே வேண்டுவதில்லை. உற்பத்திக்கு
உற்பத்திகொண்டால் அவ்வளவு வருமென்னும் தர்க்கமும் சாமுத்திரிக
நாடிவாழ்வுபுலமதாலே நிரஸ்த.

நியமான சமவாயததகுகும் விசேஷண விசேஷ்ய ஞாவததை ஜகிப
 பிததுக கொண்டு காரணங்கள் சபலங்களாகின்றனவென்று சில
 ஜரஹைபிகா சொல்லுமதுவம விசேஷண விசேஷ்ய ஞாவ் தன்னுடைய
 ஜன் ஸ்காரண சமவாயாதி ரூபமென்று கொள்ள வேண்டுகையாலே
 தத்தொத்ர அதிகொத்ரங்கள் கண்டுக்கொள்வது.

एकमाय नित्यमान समवायम सर्वसंवन्धिकं सन्धमाय
 निरुक्तिरित्येवमवाक्यं सर्व धर्मिकं सन्धमाय
 सन्धं प्रसन्निकुम् अवबो द्द्वसम्भावतथा ले व्यवस्थे सोल
 लिल समवायं कट्ट वेणो वुत्तिस्स धर्मधर्म्यभयं कट्ट

வாய்வததில் சமவாயமும காய்மெனனும் பக்தததில் சமவாயததுக கவைததோடு பூர்வர சஹோதி விகல்ப டோஷங்கண்டுக்கொளவது.

இவாகள முக்தாதி ட்ரவ்ய விசோபங்களுடைய வ்யாவூதி ப்ரி ப்திககாக

1 ‘நித்ய ட்ரவ்ய வூத்தயோ஽நந்தா விசோப:’

(நிதய திரவய வருததயோ஽நந்தா விசேஷா)

என்று விசோபாக்ய பதார்திரங்கடடினதுவும் அநுபான்ம. சர்வஜ றான முகதருக்கு ஜான ப்ரஹ்மங்களில் அத்யந்த சாம்யமுண்டானாலும் வ்யாபாராதி ப்ரேதங்களாலும் பூர்வோபாதிங்களாலும் வ்யாவூதி வுடி கூடும்

சர்வ வೈசேபிக குணோக்ஷேத் பிறககையாலே முக்தாதிக்கள பாபன கல்பரென்று அநுபாததாலே கட்டுமது வேதாந்த விருத் ப்ரகூத்யாதி விசித் ப்ரஹ்மகாரண வாத்ததில் நித்ய ரூபாய்பரமாணவாதிங்களில்லாமை யாலே அவைததிலும் வேறெரு விசோபங்கடடவேண்டா, பாவாந்தர் ஒழிய அந்யோபாவதைக கட்டுமவனுக்கு வேறெரு விசோப கட்டவேண்டுவதில்லை. சமான ரூபங்களில் அந்யோபாவ வ்யாவூதி ஜனகமாக மாட்டாதென்னில் தாங்கள் கட்டின பூதக்வ குணத்தாலே நிவ்ஹிககலாம பூதக்வங்கள் ஁க ஜாதியோகத்தாலே வ்யாவூதிங்களாக மாட்டாதென்னில் மேல கட்டின விசோபங்களும் ஁கலக்ஷண யோகத் தாலே வ்யாவூதிங்களாக மாட்டாதொழியும். இங்கு ஜாதி சாம்யததுக கும ஁பாதி சாம்யததுகும் வாசி சொல்லவும் ஒண்ணுது.

பராபர பாவேன வ்யவஸ்திதங்களான சாமான்யங்கள் ஜாதி சாமான்யங் களென்று சொன்ன அவைததுக்கு ப்ரிதினியத் வ்ய்ஜக சுவாவங்கொள ளுக்கையாலே அது தன்னாலே ஁கரூப வ்யவறாராதிக்கள வ்ரிககும.

சுத்வாதி வுத்தி வ்யவஹார விஷயமென்று கொள்ளாதபோது கல்பனா கௌரவம்.

வுத்திபூர்வமன்றிகே ஜீவனபூர்வமென்றொரு ப்ரயத்னத்தைக் கட்டினவிடம் அதிமந்ருத்யம்

1 ‘அக்ஷேர்வஜ்வலந் வாயோஸ்திரியக் கமந் அநுமனஸோ
அக்ஷேர்வஜ்வலந் வாயோஸ்திரியக் கமந் அநுமனஸோ

(அகநேருதவ ஜ்வலநம் வாயோஸ்திரியக் கமநம்

அநுமனஸோ ஸ்சாதயம் காமேதயேதா நயதருஷ்டகாரிதாநி)

என்கிறவிவாகங்களுக்கு அஹ்ர விசேஷத்தாலே உத்தவாஸ நி:ஸ்வாஸாதி கள ஘டிகும ப்ரயத்னோ த்யாகஹ்ர விசேஷத்தையுங் கொண்டு இத் தாலே ப்ரயத்னவிசேஷத்தையுங்கட்டினால் அதிகௌரவம்.

சுபுத்தியாதிகளில் ஜீவப்ரயத்ன நிர்பேஷமாக இஸ்வர் சங்கல்பத்தாலே உத்தவாஸ நி:ஸ்வாஸாதிகள் எனனுமிடம் உபநிஷத்யயநாதிகள் பண்ணி னாக்குமறியலாம். ஸ்மৃதி ஹேதுஸ்காரமாவது வேதாந்தமயா டேயாலே ஧்மபூதஜ்ஞானத்துக்கும் ஧்ருத்யத்வம் உண்டானால் வுத்தியவஸ்தா விசேஷம் என்ன அமையும் ஧்மபூதங்களாவன விதிநிவேஷ விஷய வஸ்துகள என்னு மிடம் துலக வேதாவதம்.

ஶ்ரணிகங்களான க்ரமங்களுக்கு காலாந்தர ஶாவி ஫ல ஶ்ரதானத் தைப்பற்ற ட்ரார் பூதமான அஹ்ரமாவது இவர்கள் தாங்களுமிசைந்து ஶ்ருதி ஶித்தங்களுமான தேவதா ஶ்ரீத்யாதிகளே யாகலாம் அஹ்ரவதா த்மஸ யோகத்தாலே

1 ‘அக்ஷேர்வஜ்வல

(அகநேருதவ ஜ்வலநம்)

1. நெருப்பு மேலமுதமாக எரிவது காற்று குறுகுகாக வீசுவது அனுககளுடையவும் மனஸஸினுடையவும் முதல் கரியை இவையெல் லாம் அதிருஷ்டத்தினால் உண்டாகப்பபட்டவை.

இत्याதிகளென்னுமது அஃத். ட்ரஸாமுரியை முன்னிட டலலது காரிய்செய்யாதென்று தாங்கள் சொல்லும் அததத்தோடே விருத்திக்கும். அஃதாபாவததாலே அநுபலங்கூடா நிறக யோநானுபல வியாலே பதார்த்தாபாவநிஷயமும் கூடாதபடியாம் அல்லாதபோது ட்ரஸாமுரி உண்டாயிருக்க ஒருககால காரியாபாவம் கூடாத படியாம்

இஷ்வராதிதேவதா வுத்திவிசேஷமஃதமுமென்னும்வா கருக்கு ஸாஸ்தானு குணமாக யதோபலம் வ்யவஸ்யைகூடும். இக குணாதிக்கருக்கு அஃத்யங் களான ட்ரவ்யங்களை ஒனபதுவகையாக வகுத்ததுவும் உபபத்தி ஸாஸ்திர விருத்த்.

இவைததில் பூத்யியாதிக்களையும் ப்ருத்தி பரிணத்தி விசேஷங் களென்று ஸாஸ்திர சித்தங்களைகையாலே பூத்யியாதிக்கள நாலிலும் கலிபதபரமாணு நியத்வமும் அகாஸநியத்வ விபூத்வங்களும் மன: பரமாணு நியத்வமும் அகமவாதிதங்களாம் இவைததுக்குச் சொல்லும் அநுமானங்களுக்கு விபக்ஷை வாதமுமில்லை. அதிப்ரஸாதிக்களும் வரும் பூத்யியாதி சதுஸ்யததில் சதாதி விசேஷாதிரிக்கமாக அவ்யவிஷத்வாத்ய மாண ட்ரவ்யாந்தரததைக கடடுமது ப்ரத்யக்ஷ ஸூத்யாதி விருத்த் இதுக்கு கல்பனா கௌரவாதிக்கருமுண்டு ஆகையால தாங்களிசைநத அத்யந்த தந்துஸ்யோக பூர்வ கால பத ப்ரதிஸ்யாதிக்களைப் போலே உத்தரகாலத்திலும் வுத்திஸ்த்வாந்தராதிக்கள நிர்வஹிக்கலாம்

தாஸ பஹாஸ தாட்காதி ட்ரஸூயில் வேறெருரு அவ்யவி உத்பன்னமாகா திருக்க தாட்காதி வுத்திஸ்த்வாந்தராதிக்கள நடக்கின்றனவென்று தாங் கருமிசைந்தார்கள இப்படி ஸ்ரப்திபன்னாதிரிக்காவ்யவிஷத்வாதிக்களில் லாமையாலே அவ்யவிபூத்யாதிக்களைப்பற்றும் ப்ரகிரையகருமெல்லாம் அகாஸலிபிக்களாம்.

திக்கெனெருரு நிய விபூத்வத்ததைக கலபிக்கும் அநுமானங் களுக்கு வ்யாப்யாதிக்களில்லை. இப்படிக் கடடுவது வேதாந்தாபிமத மன்று திக் ஸூத்யாதிக்கள் சொல்லுகிற வாக்யங்களும் அந்யபரங்கள

ஜீவீஸ்வர ஸேதமின்னுமான ஆத்மவஸ்துவை ஜடமென்னுமதுவும் அநந்யதா
சித்ர ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வ ஶாஸ்த்ர விருத்தம் இவாகள விபுக்ககௌன்னுமது
அபூத்வ க஠்஠ாத்திபாலும் ஆத்மஸ்வரூபததுக்கே உத்தான்த்யாத்திகள ஸௌலஸ்து
கையாலும் அநுபபன்ன

யௌகிகளுடைய யுபபதனெக ஶரீராதிபுத்தான அ஠ப்தவிசேஷ ஶ஠கூதஜ்ஞான
வ்யாப்தியாலே கூடும். பௌன பௌன விடமெலலாம் ஆத்மௌபலம்புமும்
ஸு஠ டு:ஶாத்யுபவபுமும் ஶரீர விசுப்தாத்மபபனததாலே நிர்வ஠ிக்கலாம்
ஶரீர பபனததையும் ஆத்மபபனததையும் க஠ப்தததால ஶௌர்வ்
வாராதௌ எனனில உபலம்பஸ்வாரஸ்யததாலும் ஶாஸ்த்ரததாலுங்
கௌள்ளுகுறவனுக்கு க஠பநாஶௌர்வ் வாராது. ஁ரு ஜீவனுடைய
அ஠ப்தததாலே டேஸான்தரததில் பௌப்ய பதார்த்தௌப்த்யாதிகளுக்கு ஜீவஸந்நி
பநாபௌப்த்யைலிலை கர்மானுரூப பல்பப்த ஶர்வஜ்ஞ ஶங்கல்ப விசேஷங்ளாலே
ஸர்வபுமுகிடைக்கும்

ஜீவ விபுத்வங் கௌண்டால ஁கூடேஸ வர்திநிபித்தாஸமவாயிக்
ளாலே பிறகுகுற அ஠ப்தததே ஶாஸ்த்ர வ்யாப்தியென்று கௌள்ளவௌண்ணு
து. இபபதிக கௌள்ளப பாககில் [கில்] ஶு஠ டு:ஶாதிகளுக்கு
கும் விபுதாக இசேஸநத ஆகாஸாதிகளில் ஶப்தாதிகளுக்கு ஶாஸ்த்ர
வ்யாப்திவ் ப்ரஸங்கிககும் அ஠ப்த் ஆஸ்த்ரயைக் டேஸவர்தியென்றால் அவ்அ஠ப்தததில்
ஸந்நிபநாப்தில்லாத ஶர்வ்டேஸததிலும் பௌப்ய பதார்த்தௌப்தி கூடாதபத்யாம்

அ஠்வயமான அ஠ப்தததே ஶங்காரியாகக வௌண்ணுது. அ஠ப்த
ஸங்க்ரணவாதம் டானவிசேஷாதிகளாலே அ஠ப்தான்தரௌப்திபரம். ஆத்மையக் டேஸ
வர்தியான அ஠ப்தததாலே ஆத்மாவுக்கு காய க்ரணாதி ஶந்நிபநாப்தமுடைய
ஸர்வ்ப்ரடேஸததிலும் பௌபௌப்திவ்யென்றால் விபுத்வாபிபதாகாஸததில் ஁கூ
டேஸவர்தி விபாப ஶப்தங்ளாலே கூத்ஸநாகாஸததிலும் ஶப்தௌப்தி ப்ரஸங்கிதது
ஸப்தங்ளாந்ம ஶார்வ்ஜிகங்ளாய ஶர்வ்ருககும் ஶர்வ்ஸப்தௌபலம்ப்ரஸங்க்வரும.

஁ஸ்வரனுக்கு ஜ்ஞான சிகிஸி ப்ரயத்நங்ள மூன்றையுமாதல் ஜ்ஞான
ப்த்யயங்ளரணடையுமாதல் கௌண்டு இவறறற நித்யமாககி

जीवाद्यं सहकरित्तपोऽथ इति वा कारणं ब्रह्मणोऽप्यनुभवानुसृत्य
ईश्वरस्वातन्त्र्यं अपहास्यमाणं इच्छाप्रयत्नद्वयं प्रयत्नं नृणां नृणां
गमनादिक्षमं ललातवर्कणां पदेषु ईश्वरं तन्नुल्लसत्
जीवांस्तु सुखं दुःखं कुरु कुरु प्रयासपदं कुरु पदं
मलिनककिण्ठम्

இவாகளில் சர்வாத்ம மோக்ஷம் கொள்ளும்வா களுக்குப் பின்பும்
ईश्वरனுடைய इच्छाप्रयत्नங்கள் நடக்கையாலே कार्य கடைப்பிடி
பக்தத்தில் கर्म நிரபேக்ஷ சંஸாரமாய், கடைப்பிடித்த பக்தத்தில்
संसारिककैककु सन्नद्धेय सर्व लोके दुर्जनानां राक्षसवृत्तकु नित्य
மாக நெஞ்சாரலாம(படும்)படியாம். மற்றிவாகள பாக்ஷ ப்ரகியை
द्वयणुकादि प्रक्रिये द्विपृथक्त्वादि प्रक्रिये विभागज विभागादि प्रक्रिये
எனருப்போலே சொல்லும் परिभाषाप्राय ப்ரகியா ஜாலங்கள் எல்லாத்
துக்கும் உகத ந்யாயங்களாலே உத்தரங்கள் கண்டு கொள்வது.

இவ்வैசேஷிக பக்தத்தை

1 'धर्मं व्याख्यातुं कामस्य षड्पदार्थोपवर्णनम्'।

सागरं गन्तुकामस्य हिमवद्रमनोपमं ॥'

(தாமம வயாகயாதுகாமஸ்ய ஷட்பதார்தோபவாணநம |

ஸாகரம கநதுகாமஸ்ய ஹிமவதகமநோபமம் ||)

என்றும்

1. தாமததை விளக்குகிறேன் என்றவா ஆறு பதார்த்தங்களை
விளக்குவது ஸமுத்திரத்திற்குப் போக விருமபுகிறவா இமயமலைக்குப்
போவது போன்றது.

2. 'कण्वा भक्षयेत्कामं माहिषाणि दधीनिव ।

युक्तियुक्तं तु गृहीतो न तु तद्वावाक्यगौरवात् ॥'

(கணுவா பக்சயேதகாமம் மாஹிஷாணி ததீநிவ ।

யுகதியுகதம் து கருஹணீமோ ந து ததவாகயகௌரவாத॥)

என்றும் உபாலம்பித்தார்கள் வேதாந்த சூகாரரும்

3. 'महद्दीर्घवद्वा ह्रस्व परिमण्डलाभ्यां'

(மஹததீாகவதவா ஹரஸவ பரிமண்டலாபயாம் ॥)

என்று தொடங்கி

4. 'अपरिग्रहाच्चात्यन्तं अनपेक्षा'

(அபரிகரஹாசசாதயநதம் அநபேக்ஷா)

இயந்தங்களான 'சூக'களாலே வஹிகரித்தார்கள்

ஆழவாரும்

2. கணங்களை-நொயயை-தின்று காணாதா என போ பெற்றிருக்கட்டும் எருமைததயிரை அருந்தி மறநெருபெயரை பெற்றிருக்கட்டும் அவா சொஸவது யுகதிக்குப் பொருந்தியிருந்தால் கரணிககின்றேம அவா சொல என்ற மதிப்பால் கரணிககமாட்டோம்

3

4 பெரியோர்கள் அங்கீகரிககாதபடியாலும் மோக்ஷமபெற விரும்புகிறவர்கள் வைசேஷிக தாசனத்தை ஆதரிககக் கூடாது

5 'சமணரும் சாக்கியரும்'

என்கிற நிலையிலே இப்படிக்கொத்தவர்களை,

6 'மலிந்த வந்து செயவீர்களுட'

என்றொரு கோவையாக அருளிச் செய்தாரா

ஆகமத்தை அனுமான மென்கையாலும்

அழியாத மறையழிக்க நினைத்தலாலும் *

போகமற்று ஓர் உபலம போல் கிடக்கைதானே

புண்ணியாக்கு வீடென்று புணாததலாலும் *

மாகமொத்த மணிவண்ணன படியை மாற்றி

மற்றவனாக கொடுபடியை வகுத்தலாலும் *

காகமொத்த காணாதன கண்ணை வாங்கிக்

காக்கைக்கு ஆரென்று அலறறல் காட்டினோமே 31

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினைந்தாவது வைசேஷிக பங்காதிக்காரம்)

[ப-ரை] ஆகமத்தை வேதத்தை, அனுமானம் - ஊகித்தறியும் பரமானம், என்கையாலும் - என்று சொல்லுகையாலும் அழியாத - ஒருநாளும் நாசமடையாத, (அதாவது நிகயமாய இருக்கிற) மறை - வேதத்தை, அழிக்க இலலைன்று சொல்ல, நினைத்தலாலும் - எண்ணுகிறபடியினாலும், போகமற்று - சுக துக்காநுபவம் இல்லாத, ஓர் - ஒரு உபலமபோல - கலைப்போல, கிடக்கைதானே - இருக்கைதானே

புண்ணியாக்கு - நலலகாமங்களை செயதவாகளுக்கு, வீடென்று - மோக்ஷமென்று, புணாததலாலும்- சொலலுகையாலும், மாகமஓதத - ஆகாசத்தைபோல தோஷமில்லாமல இருக்கும், மணிவண்ணன - ரத்தினங்களபோன்ற ஸவபாவத்தைஉடைய பகவானுடைய, படியை, ப்ரகாரத்தை (ஸவபாவாதிகளை) மாற்றி - வேறுவிதமாக சொல்லி, அவனுக்கு - அநதபகவானுக்கு, மற்று - ஸாஸதிரங் கள இசையரத வேறு ஒரு பரகாரத்தை, வகுத்தலாலும் - இருபபதாக சொலலுவதாலும், காகம ஓத்த - காகாஸூரனுக்கு ஸதருசமாக இருக்கும். காணுதன - காணுதருடைய, கண்ணை-கண்களை, வாங்கி - பிடுங்கி, காககைக்கு - ரக்ஷிகைக்கு, ஆ - யாாசகதி உடையவாக் கள, என்று, அலறறல் - கததும்படி, காட்டினோம் - நிரூபித்தோம் அவாக் கள மதத்தை, நிரஸிததுக் காட்டினோம் என்றபடி

ஸ்ரீ பரமதபங்கே ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகார 201

॥ श्री : ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ न्यायविस्तारविरोध निस्ताराधिकार षोडशः ॥

பதினொன்றுவது

ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

[ந்யாயவிஸ்தார விரோதநிஸ்தார பரதிஜ்ஞை—அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம் (1) பதினான்கு வித்யாஸ்தா நங்களில் ஒன்றாக மநவாதிகளினால் கணக்கிடப்பட்டிருக்கை, (2) ஸமாததா எனப்படும அக்ஷபாதரால் பரவாததிகப பட்டிருக்கை (3) வேதாதத ஸங்கரஹத்தில் நிர்ஸிக்கப்பட்டு ருப்பது மற்ற அவாசீன மதங்களைப் பற்றியதாயிருக்கை (4) சீக்ஷாயாம வாணசிக்ஷா எனகிற சுலோகத்தில் ஸதாபிக்கப் பட்ட பராமாணயத்தையுடையதாயிருக்கை என்பவை — தநநிராகரண பரகரணத்தில் அதிலுள்ள தோஷாதிகள மட்டுமே நிர்ஸிக்கப்பட்டிருப்பதினால் வித்யாஸ்தாநம் பாதிக்கப் பட்டவிலை—கௌதமா வைசேஷிகாதிகளைப் பின்பற்றவில்லை — உதயநாதி மதபரவாததநத்திற்குக் காரணம்]

* கோதம நூலகளைக் குற்றமிலாவகை கூட்டலுமாம்
கோது கழித்தொரு கூற்றில் குணங்களைக் கொள்ளவுமாம்
யாதுமிகழந்தொரு நீதியை யாமே வகுககவுமாம்
வேதியா நன்னய விததரமென்பது மெய்யுளதே 32

* [ப - ரை] கோதம நூலகளை — கௌதமருடைய ந்யாய ஸூத்ரங்களை, குற்றம் இலாவகை—வேதவிரோதம் இல்லாதபடி, கூட்டலுமாம் — நிருபணம் செயதலோ, கோது கழித்து — அததகைய தோஷத்தைத் தள்ளி, ஒரு கூற்றில்—ஒரு பாகத்தில், குணங்களை- நல்ல அம்சங்களை, கொள்ளவுமாம்—ஏற்றுக்கொள்வதோ, யாதும் — எல்லாவற்றையும், இகழ்ந்து — தள்ளி விட்டு (உபேக்ஷித்துவிட்டு), ஒரு நீதியை — புதிய ஒரு நீதி கரந்தத்தை, யாமே — நாமே, வகுககவுமாம் — இயற்றுவதோ (செய்யலாம்), வேதியா — வேதவேதாந்தங்களின் பராமாண யத்தில் நம்பிக்கையுடையவா அங்கீகரித்த, நலநய விததரம் என்பது — சிறந்த ந்யாயவிஸ்தரம் என்னும் வித்யாஸ்தாநம் எனகிற ஒன்று, மெய் உளது — உண்மையில் இருக்கிறது

[ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தார ப்ரதிஜ்ஞை]

வீனாசிகாதி மதங்கள் போலே அர்வ வீனாசிகாதி மதமும் அபந்யாயமூலமென்று அறிவித்தோம். இத்தை சமன தந்ரமாக சங்ரஹித்த ந்யாய சித்தாந்திகளை நிரஸிக்கிறோம்

[அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம்]

1 “புராணந்யாயமீமாஸாபர்மஸாஸ்தாஹ்மிஸித்ரிதா: ।

வேதா. ஸ்தானானி விதானாந் பர்மஸ்ய ச சதுர்தஸி ॥” என்றும்,

2 “அஹ்நானி வேதாஸ்த்வாரோ மீமாஸா ந்யாயவிஸ்தர ।

புராண பர்மஸாஸ்த்ரவ் ச விதா ஹ்தாஸ்த்ரதுர்தஸி ॥” என்றும்

மந்வாதி மஹர்பிகளர் பர்மவிதாஸ்தானங்களாகப் பரிராணித்த பதினானிலர் ஒன்றான ந்யாய ஸாஸ்த்ரத்தை நிரஸிக்கலாமோ ? இத்தை நிரஸிக்கில் மற்றுமுள்ள விதாஸ்தானங்களையும் யதாரதி நிரஸிக்கத் தட்டென்ன ?

லாக வேதோபயுக்த வ்யவஹரமான ப்ரமாணாதி ப்ரஸ்தானத்தில் வேத பாஹ்யர் சொல்லும் வழிகள் அநுபஜிவ்யங்களாகையாலே வீதிகோத்தமனாய் மந்வாதி துரயமாக மஹாஸ்தர்க்களிலே ஒருத்தனாகப் பரிபூஹிதனாய் மஹேஸ்வரவாத் பூத்தான்த விஸேஷத்தாலே அஹ்நாபாதினென்று பார்ப்பெற்றுப் பஹ்நிகிற மஹர்ஷி பாஸ்யம் பண்ணும்படி சூத்ரம் சொன்ன ரூதமனாடைய பஹ்நத்தை ப்ரபேஷிக்கப்போமோ ? ஆனபின்பு பூதோதகர வாத்ரபதிப்ரபூதிகள் ப்ரபந்யஸிக்கும் அர்தங்களிலே சில வற்றை உபேக்ஷித்தாலும் சூத்ரபாஸ்யங்களை ஸ்விகரிக்க வேண்டாவோ ? வேதார்த்ரங்ரஹத்திலும்

---

1 யாஜ்ஞ—ஆசார—3. புராணம், ந்யாயம், மீமாமலை, தாமசாஸ்தரம், ஆறு அங்கங்கள இவற்றுடன் கூடிய நானகு வேதங்கள் இவை பதினான்கும் கலவிக்கும் தாமத்துக்கும் ஆதாரங்கள்.

2 வீஷ்ணுபு—3—17—27. அங்கங்கள் ஆறு, வேதங்கள் நானகு, மீமாமலை, ந்யாயம், புராணம், தாமசாஸ்தரம் இவை பதினான்கும் வீத்யங்கள் (சாஸ்தரங்கள்).

1 “चावकशाक्यौलूक्याक्षपादक्षपणककपिलपतञ्जलि -

मतानुसारिणो वेदवाह्या. वेदावलम्बिकुट्टिभिः सह निरस्ताः”

என்று தன்மதானுசாரிகளான அர்வாசீனரையன்றோ நிரஸித்தது ?
இப்படி யுத்திபண்ணியன்றோ அமியுந்ரும்

2 “शिक्षायां वर्णशिक्षा”

என்கிற ஷலோகத்திலே வித்யாஸ்தானங்களோடொக்க ந்யாயத்தையும்
பரமார்த்த ஜ்ஞானோபயுத்த வேதோபகாரகமாக சமர்த்தித்தது என்னில் ?

[வித்யாஸ்தாநம் பாதிக்கப்படவில்லை]

ந்யாய விஸ்தரம் என்கிற வித்யாஸ்தானத்தை நிரஸிக்கின்றோ
மல்லோம். சூர்தமனனுடைய ப்ரமாவத்தை அபஹ்விப்பதும் செய்
யோம். வேதவிருத்தமுள்ளபோது ப்ரஜாபதி ப்ரஹ்மபுரி ப்ரஹ்மபுரி
வாக்யங்களை வேதவிருத்தமாக நிர்வஹிக்கலானவை நிர்வஹிக்கவும்,
ப்ராக்ருயேண சவாத்தமுள்ள ப்ரவந்தங்களில் விருத்தாதிக்கரண ந்யாயத்தாலும்

3 “मन्वर्थविपरीता तु या स्मृतिः सा न शस्यते”

என்று நியமிக்கையாலும் ப்ரதிஶ்டாஸ்தத்தைக் கழிக்கவும்,
ப்ரதான தாத்ரய விருத்தமுள்ளபோது லோகாயத ஶாஸ்த்ரத்தைப்போலே
ப்ரவந்தமாக உபேக்ஷிக்கவும் ப்ராமாணாத்தோலே இங்கும் சர்வ சூத்ரங்
களையும் சமீகீனார்த்த விபரமாக யோஜித்தல், நிர்வஹிக்க அரிய ஶக்தேஷங்
களே உபேக்ஷித்தல், வேதோபகார வஸ்து வ்யவஸ்தையிலே தாத்ரயமென்று

1 சாரவாக பௌத்த வைசேஷிக ந்யாய ஜைந ஶாங்கய
யோகமத அநுஸாரிகளாய வேதத்துக்குப் புறம்பே இருப்பவர்கள்,
வேதத்தை பரமாணமென ஏற்று அதற்கு ஶீபரீதார்த்தம் சொல்லி
அதனால் குத்தருஷ்டிகளென்று வழங்குவவரோடு நிராகரிக்கப்
பட்டனர்

2 ஸ்ரீரங்கராஜஸ—2—18 சீகை எனனும் வேதாங்கத்தில்
அக்ஷரங்களின் உச்சாரண கரமாதிகளுடைய சீகை செய்ப்படு
கிறது

3 மனு கூறிய அத்தத்துக்கு முரண்பட்ட ஶமருதி ஏற்றுக்
கொள்ளப்படுவதில்லை

வர்ணிக்கிறவர் படியாகில் வைசேஷிகன்தன்னைப்போலே
நிசேபமாக உபேக்ஷித்தல் செய்கை உபபன்னம்.

மோक्षத்துக்கு சாஸ்தா அஹம்ல்லாமையாலே த்வயகுணாதி பதார்த்
சிந்தையை உபேக்ஷித்த ஈதமன் வைசேபிகோக்தத்தை உபஜிவித்துப்
போகிறுனென்கைக்கு ஒரு ப்ரமாணமில்லை.

1 “வ்யக்தவாகுதிஜாதயஸு பதார்தா:”

இயாதி சூத்ரங்களிலே ப்ரஸுக்தமான பதார்த்தத்தை லோகவேதானுசாரேண
சிஷ்யர்கள் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைத்தானாக
அமையும்

அராமத்தை அநுமாத வஹிமூதமென்றும் வாயுப்ரஸுக்தவாதிகளையும்
கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வைசேபிகரோடு நிசேப சவாடமில்லை.
விவாதம் பண்ணத் தவிராதபின்பு யதாப்ரமாணம் சர்வ பதார்த் சிந்தையும்
பண்ண அமையும்

[உதயநாதி ப்ரவர்த்தநத்துக்குக் காரணம்]

இப்படிக் கொண்டன்றோ ந்யாயந்தன்னில் பூஷண உதயநாதி
மதமேதப்ரவூத்தி வருகிறது வைசேபிகஞ்ஞாயீயிலே வேதாந்தாவலம் மதாந்தரங்
களில் சொன்ன அர்த்தங்களுள்ளவையும் சுவர்ணச்யாமிகா ந்யாயத்
தாலே ஶோதித்துக்கொள்வது ஆனபின்பு ந்யாய ஶாஸ்த்ரங்களில்
சூதாசாவலம்வன ரமநிகையாதல் விரூதாச பரித்யாஶமாதல் அநுகூல
ப்ரஸுதாந்தர கரணமாதல் பண்ணிச் சதுர்தச வித்யாஸ்தானஸபத்தி கொள்ள
லாம்

இங்ஙனம் கொண்டாலல்லது வித்யாஸ்தான பரிஶணரை பண்ணு
கிற த்ரம்சாஸ்த்ரங்கள்தம்மோடு திரோதம் கழிக்க விரகில்லை ஆன
பின்பு ப்ரமாணுகாரணவாதம் கேவலநிஸித்தேசுவரவாதம் வேதபூரூபேயத்வம் பாஷாண
கல்பமோஶமென்றாற்போலே சொல்லும் விபரிதார்த்தங்களில்
தாத்பர்யம் கொள்ளாத தவிர்த்து தாங்களே தாத்பர்யாந்தரம் கட்டும்
சூத்ராந்தரங்களில் போலே எங்கும் வேதாந்தங்களோடு ஁கரஸமாக
யோஜிக்கை அஶுபத பக்தருக்கு அநுரூபம்.

1. வயகதி - தனித்த உருவம், ஆகருதி - அவயவ அமைப்பு,
ஜாதி - கோதவம் முதலியது. இவை மூன்றும் சொல்லின
பொருள்.

நானமறைக்குதுணையாக நலலோரெண்ணும
 நாலிரண்டிலொன்றான நயநூலதனனில
 கூன மறைத்தல கோதுளது கழித்தல மறறோ
 கோணாத கோதில் வழிவகுத்தலன்றி
 ஊனமறைத்த வழிரொளி போலொத்த தொவவாது
 உயிரிலலாக காணாதமுரைத்த தெலலாம
 வானமறைக்க மடிகோலும் வண்ணமென்றோ
 மறறிதற்காரா மறுமாற்றம் பேசுவாரே.

33

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रसूतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिपु

श्री परमतभङ्गे

न्यायविस्तार विरोध निस्ताराधिकार पौडश ॥

பதினொருவது நயாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

(பதவுரை) — நானமறைக்கு — நானகு வேதங்களுக்கும், துணையாக — ஸஹகாரிகளாக, நலலோரா — ஆபத்தமாகளான பூவாகளாலே, எண்ணும் — எண்ணப்பட்ட, நாலு இரண்டில ஒன்றான (எட்டு) ஆறு பரமாணங்களில் ஒன்றான, நயநூல தனனில — நயாய சாஸ்தரத்தில், கூன — குற்றங்களை, மறைத்தல — மறைத்துவிடுதல, கோதுளது — அஸாரமாக இருக்கும் அம் சததை, கழித்தல - தளளிவிடுதல, மறறோ — வேறென்றான, கோணாத — ருஜுவான, கோதுஇல — அஸாரமல்லாத, வழி — மாகக்கத்தை வகுத்தல நிஷ்காஷித்தல, அன்றி இப்படிப்பட்ட வழிகளில் ஒன்றன்றி ஊன-சரீரத்தாலே மறைத்த-மறைக்கப் பட்டிருக்கும், உயிர-ஜீவனுடைய, ஒளிபோல பரகாசம்போல (தாமபூதஜ்ஞாநம்போல), ஒத்தது - (நயாய சாஸ்தரம் என்று எண்ணப்பட்டதோடு) ஸதருசத்தோடே, ஒவ்வாது - ஸதருசமாகாது, உயிர இல்லா - உயிர இல்லாத, காணாத - காணாத சாஸ்தரத்தாலே, உரைத்தது எல்லாம் - சொல்லப்பட்ட பரமேயங்களெல்லாம் என்றோ - ஏதேனும் ஒருநாள, வான மறைக்க-ஆகாசத்தை மறைக்க, மடிகோலும் வண்ணம் - மடிகட்டுவது போலாகும், மற்று-வேறு, ஆர்-எவாகள, இதற்கு மறு மாற்றம் - வேறு விதமாகக் கூறுவதை, பேசுவாரா - சொல்லுவாரா ?

33

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकार. सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணாதிகாரம்

[நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரண ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்களின்
கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸநமும்]* ஈசனு மறறணங்கு மிலதெனறெழில நானமறையில
பேசிய நலவினையால பெருமபாழுகு நீரிறைக்கும்
நீசரை நீதிகளால் நிகமாந்தததின நூலவழியே
மாசின மனங்கொடுத்தும் மறுமாற்றங்கள் மாற்றுவமே 34வேட்புரிகளான விசாஸ்யானங்கள் பத்தில் வ்யவஹாராதி
மயாதி வ்யவஸாபகமான ப்ரதான ந்யாய விஸதர சாஸ்த்ரத்தில்
புத்தவங்கள் பரிஹரிக்கும்படி சொன்னோம். இத்தாலே ஸாமாந்
யேந ஸிஸ்திங்களான ந்யாயங்களை வேத வாக்யங்களிலே
உதாஹரித்துக்கொண்டு வேதார்த்த விசார்த்தமாக ப்ரவृத்தமான மீமாம்ஸா
சாஸ்த்ரம்* [பதவுரை] ஈசனும் — ஸாவேசவரனாகிய பகவானும், மறற
அணங்கும் - இதர தேவதைகளும், இலது - இல்லை, என்று -
என்று சொல்லிக்கொண்டு, எழில் - பரகாசமுள்ள (அதாவது
ஸவயம்பரமான) நானமறையில் - நான்கு வேதங்களில்,
பேசிய - சொல்லப்பட்ட, நலவினையால் - நல்ல காமங்களால்,
பெருமபாழுகு - சாகுபடி செய்யமுடியாத உபயோகமற்ற
நிலத்திற்கு, நீ இறைக்கும் - தண்ணீர் பாயச்சும, நீசரை -
அறபாகளான மீமாம்ஸகர்களை, நீதிகளால் - ந்யாயங்களின்
உதவியால், நிகமாந்தததின நூல வழியே - வேதாந்த சாஸ்த்
ரத்தின்படியே, மாசில - குற்றமில்லாத, மனம் கொடுத்தும் -
மனத்தைக் கொடுத்தும், மறுமாற்றங்கள் - வேறு விதமாகச்
சொல்லுவதை, மாற்றுவம் - கண்டித்திடுவோம்[குறிப்பு — கீழ அதிகாரங்களில் போலே இந்த அதி
காரத்தில் நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞைக்கு அடுத்து அந்த மதத்தின்
கொள்கைகளை நிரூபித்து அவற்றை மேலே ஒன்றொன்றாய்
நிராகரணம் செய்யவில்லை நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞையானதும்
அவர்கள் கொள்கைகளில் ஒன்றைக் கூறி அதை நிரஸித்து,
அதற்குமேல மறொரு கொள்கையைக் கூறி அதை நிரஸித்து
இப்படியே மேலே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிற வித்தியாசம் கண்டு
கொள்க]

1 “கர்மதேவதாபரஹ்மகோசா சா விதோஹ்மீ சூவகாரத: ||

என்கிறபடியே காண்ட த்ரயரூபமாய் ஂகரூபோபகார விசேஷத்தாலே ஂக வித்யாஸ்தானமாய் ஷட் அஹ்யாதிக்களில் போலே அவாந்தர விஷயாதி ஂதமும், த்ரவந்த்யவிதோதமும் இல்லாதபடி ஂசூவிய நியதகரம விசேஷத்தாலே ஂகத்ரவந்த்யமாய் நிற்க, இதில் கர்ம த்ரஹ்ம ஂகாங்களைப் பரஸபர விருதூ சாஸ்த்ரங்களைக்கிக் கர்ம ஂகா த்ரதிபாதி கர்ம கரண ஂகாதி த்ரவிதோதங்களை ஂகாந்தி த்ரகரஸ்திபதங்களைன்று கழித்து, த்ரிரோ சாஸ்த்ரத்தைத் தத்தவ விஷயமென்று பற்றின த்ரஹ்ம மீமாம்ஸகரை முன்பே நிராகரித்தோம்.

உத்தமாத்ரங்கத்தை உதேபகரித்தக கர்ம ஂகாசாஸ்த்ரத்தைப் பற்றின க்ரவந்த்ர மீமாம்ஸகரை நிராகரிக்கிறோம்.

இவர்கள் ஈச்வர நிராகரணம் பண்ணுமிடத்தில் அநுமாத்ரமும் நிரஸ்தம். நேத்ர: என்றது த்ரதாஹ்மத்யமாகில் அநுமாத்ரிகேத்ரவாதிக்களை நிராகரித்து த்ரவிதாந்த த்ரஸித்ரேத்ரனை விதாரிக்கிற த்ரஹ்மகாண்டத்தோடு த்ரிரோத்யமில்லையாக்கலாம். அகாஸிகாண ஸர்வேச்வரனை த்ரயும், ஂர்வாதின த்ரவத்களையும் பற்ற

2 “வித்ரஹோ ஹ்விராதின த்ரகபத் கர்மஸந்நிதி: ||

த்ரிதி. த்ரலத்ரதின த்ர த்ரவதானா ந வித்யை ||”

என்றும் சோல்லுமது கர்ம த்ராஸ்த்யாஸிஸந்நிதியாலே அதிவாத்ரமாகில் அஸித்ராய த்ரிரோத்யமில்லாமையாலே அநாத்ரியா த்ரொழியலாம். இதுவே ஸித்தாந்தமென்று அஸித்ரேதமாணல் அகாஸி த்ரவிதமான அதிந்த்ரிய விஷயத்தில் இவர்களை அர்ஹ்லோகாத்ரிகரென்று அநாத்ரிகக த்ரஹ்மம்.

1 அநத மீமாமஸை காமததைப் பற்றியது - த்ரேவதையைப் பற்றியது - த்ரஹ்மததைப் பற்றியது எனது முன்று வகையாக முறையே த்ரஹ்மிரி - காசகருதஸநா - த்ராத்ராயணா எனது முன்று ருஷிகளிடமிருந்து உண்டாயிற்று

2 த்ராகவகளில் உததேசத்யாகளான த்ரேவாகளுக்குச் சீரம கிதையாது ஹ்விஸஸை அவாகள் ஏற்பதில்லை, ஒரே காலத்தில் த்ராகம நடககும் பல இடங்களில் அவர்கள வந்து இருப்பதில்லை, த்ரீதி அதைவதில்லை, பலன த்ரவத்யமில்லை.

शब्दाधिकरण अर्थवादाधिकरण देवताधिकरण अपूर्वाधिकरणादிகளிலே वेदान्त विरुद्धமாக இவர்கள் வ்யாககயாநம் பண்ணுமிடங்களுமெல்லாம் वेदान्तानुगुणமாகவே நிர்வஹிக்கலாம். ஜைமிநிக்கு ब्रह्म विषयाभ्युपगमமுண்டென்னுமிடம் பல வேதாந்தஸூத்ரங்களிலே प्रसिद्धம் ஜைமிநி மதமாகச் சில அर्थங்களை எடுத்துக் கழித்ததும் अन्य परोक्तिकளைக் கொண்டு सन्दमतிகள் கலங்காமைக்காமத்தனை. प्रधान अर्थ सवाद भूयस्तैयुண்டானால் स्मृत्याधिकरण न्यायத்தாலே क्वचिन् क्षुद्रविरोधाங்களுண்டாய்க் கழிந்தாலும் प्रबन्धैक्य विरोधம் வாராது.

1 “सहितमेतच्छारीरकं जैमिनीयेन षोडशलक्षणेनेति शास्त्रैकत्वसिद्धिः॥”

என்கிற वृत्ति ग्रन्थத்தின்படியே काण्डव्यமும் एकप्रबन्धமாகக் குறையில்லை मन्त्र अर्थ वादங்களிலும், धर्मसास्त्र-இதி ஹாஸ-புராணங்களிலும் विधिशेषமாகவும், ஸ்வதந்த்ரமாகவும் சொல்லும் அर्थங்களுக்கு प्रत्यक्षादि विरोधமில்லாதபோது सूत ப்ராமாண்ய ந்யாயத்தாலே सत्यत्वம் கொள்ள முடும்.

अन्य पर वाक्यங்களிலும் तात्पर्य अनुगुण स्वार्थसत्यत्वம் லௌகிக வாக்கியங்களிலும் रात्रि सत्ताधिकरणादிகளிலும் सर्वसमतம்

இப்படியால் கூணிக கர்மம் காலान्तर भावि फलத்தைத் தரும்போது நடுவே घटकமாக க்ரியா சக்தியாதல் फलத்தினுடைய உத்பத்தி சக்தியாதல் இரண்டுமொழிய வேறோர் அபூர்வமாதல் கட்டவேண்டுவதில்லை श्रुतिप्रतिपन्न देवता प्रीत्यादிகளை अनादरित்து வேறென்றை द्वारமாகவாதல் प्रधानமாகவாதல் கட்டுமவர்களுக்கு श्रुत हान अश्रुत कल्पनादि दोषம் வரும். शब्द व்யापार विषेஷத்தையாதல், அபூர்வத்தையாதல் विधि प्रत्यय वेद्यमेன்னுமதுக்கு व्युत्पत्त्यादि विरोधம் கண்டுகொள்வது. पर्याय शब्द भेदத்தாலும், विशेषण भेदத்தாலும் देवता भेदம் சொல்லுகிற வித்தால் देवताக்கு मिथ्यात्वமாதல், शब्दादिमात्र रूपत्वमாதல் உண்டாகமாட்டாது. चदेश्याकारभेदம் வரும்ளவேயுள்ளது.

द्रव्य देवता ஸாமான்யத்தில் द्रव्य बलीयस्त्वம் சொல்லுமதும் प्रमाणासक्ति विशेष मात्रमूलம் மற்றிவர்கள் पदार्थचिन्तैகளில் ஜைந வைசேஷிகாதிகளை अनुवर्तिத்து भेदाभेद - अवयवि - परमाणु - ஸமவாயாதிகளை प्रतिपादக்கும் அம்சம் तत्तत्तिसद्धान्त दूषणத்தாலே दत्तोत्तरம் ஸ்வதந்த்ரமாக अनुमानाभासादிகளைக் கொண்டு

தம ப்ருதிகளை விஷயமாகக் கட்டும் அம்சங்களும் ஸாமிச-
ஸ்யாதி விरोधத்தாலே நிரஸ்தமாம்.

ஆனபின்பு வேதாந்தானுபாசக த்வயாத்வயத்தைக் கொண்டு
பதார்த்தவ்யவஸ்தையே நிறுத்தி, ஸர்வாந்தர்யாமி பரமபுருஷ ஸமாரா த்ந
ரூபமாக ஶாஸ்த்ரீய கர்மவர்த்தத்தையும் இசைந்து தத்ததிகாரானுபாச ப்ருதி
நிவृत्ति த்மம்ங்களை விம்சதி லக்ஷண மீமாம்ஸா சாஸ்த்ரத்தைக்
கொண்டு விவேகிக்கை உசிதம்.

பரஸ்பர விருத ஶவர குரு குமாரிதாதி வஹுஜல்ப ஶக்தியாலே பற்றி
னது விடாதே நின்றால்

1 “दृढपूर्वश्रुतो मूर्खो धर्माणामविशारदः ।

वृद्धानपृच्छन् सदेहानन्धः श्रममिव चर्चति ॥”

என்னும்படியாம். இப் ப்ரகாரங்களெல்லாம் ஸேச்வர மீமாம்
ஸாதிகளிலே ஸோபபத்திக சூத்ரஸ்வரஸஸித்ருமாக ப்ரஸிபாதித்தோம்.

களைகடல போலொரு நீராம் துத்திரததைக்

கவந்தனையு மிராகுவையும் போலக் கண்டு

நினைவுடனே நிலைததரும் மிகழந்து நிற்கும்

நீசாநிலை நிலைநாடா வண்ண மெண்ணி

1. பார காண. 72-74 முனனூல அநிந்தததையே உறுதியாக
வுடையவனாய் மூடனாய் தாமங்களின் விஷயத்தில ஐஞாநமில்லாத
வனாய் ஸந்தேஹங்களைப் பெரியோர்களிடம் கேளாதவனாயிருப்ப
வன குருடன பளளத்திலவியுபவதுபோல அநாதத்ததை அடைவான

[பதவுரை] களை கடலபோல - சபதிகும் ஸமுத்திரம்
போல, ஒரு நீராம் - ஒரே ஜல ரூபமாகவிருக்கும், துத்தி
ரததை - மீமாம்ஸா ஸதிதரங்களை, கவந்தனையும் இராகுவை
யும் போலக் கண்டு - கபந்தனையும் ராகுவையும்போல
(அதாவது கபந்த மீமாம்ஸகன, ராஹு மீமாம்ஸகன என்று
இரு பிரிவுகளான மீ ம ம ஸ க க ள ா க), கண்டு,
நினைவுடனே - அறிவுடனே, நிலை - ஸதிர்மாக இருக்கிற
தருமம் - தாமமாகிய ஶசவரனை, இகழந்து - இலலை என்று,
நிற்கும் - நிற்கின்ற, நீசர் நிலை - அலபார்களான மீமாம்ஸகா
களின் மதம், நிலைநாடாவண்ணம் - ஸதிர்மாக இல்லாத
வாறு, எண்ணி - நினைந்து, வினை பரவு - காமங்களைப்

வினை பரவு சைமினியார் வேதநூலை

வேதாந்த நூலுடனே விரகால கோதத

முனையுடைய முழுமதி நமமுனிவா சொன்ன

மொழிவழியே வழியென்று முயன்றிடடோமே. 35

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे निरीश्वर मीमांसक निगाकरणाधिकार. सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாமஸக நிராகரணதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

—

புகழ்க்கின்ற, சைமினியார் வேத நூலை - ஜைமினி ஸூத்ரங்களை, வேதாந்த நூலுடனே - பரஹ்ம ஸூத்ரங்களுடனே, விரகால கோதத - இரண்டும் ஒரே சாஸ்தரம் என்று நிரூபித்த, முனையுடைய-கூாமையுள்ள, முழு-பூரணமான, மதி-ஜ்ஞாந்தத்தை யுடைய, நம் - நம்முடைய, முனிவா - போதாயந, டங்க, தரமிடாதிக்குடைய க்ரந்தங்களைப் பின்பற்றி மனனசீலரான எம்பெருமானா, சொன்ன - வெளியிட்ட, மொழி வழியே - ஸ்ரீஸூகதி மார்க்கமே, வழியென்று - சிறந்த வழியென்று, முயன்றிடடோம் - பரவாததிததோம்.

श्री

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

अथ निरीश्वर साख्य निराकरणाधिकार अष्टादश ॥

பதினெட்டாவது

நிரீச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணாதிகாரம்.

[நிரீச்வர ஸாங்க்ய மத நிரஸந பரதிஜனா—அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸநமும்.]

*முககுணமாய நின்ற மூலப்பிரகிருதிக் கழியா
அக்குணமற்ற அருதுணை மறறதற கீசனிலலை
இக்கணனைப்படி ஐயைநது மெண்ணில முனமுததியென்னும்
பக்கண வீணா பழம்பகடடைப் பழுதாகுவமே 36

परम वैदिकरென்று பேரிட்டுக்கொண்டு ஸர்வ வேதர்
நிருபண ஸங்கல்பத்தைப் பண்ணி ஸர்வ வேத தாத்தர்ய
விஷயமான ஸர்வேச்வரனையும், அவனுக்கு ஶரீர ஶூத்ரான
ஸர்வ தேவதைகளையும் இல்லையென்னும் நிரீச்வர மீமாம்
ஸகனை நிராகரித்தோம். இவனைப்போல் வேதத்தை நித்யமாக
இசைந்து வேதேஶ பரமபுருஷனை இல்லையாக்கி ப்ரக்ருதி புருஷர்
கள் என்ற இரண்டைத் த்ரவ்மென்கிற நிரீச்வர சாங்க்யனை நிரா
கரிக்கிறோம்.

*[ப - ரை] முககுணமாய் நின்ற - ஸததவ ரஜஸ தமோ
ருபமாய நின்ற, மூலப்பிரகிருதிகு - மூலபரக்ருதிகு, அழியா -
அழியாத, அக்குணம் - அநதக குணங்களினாலே, அற்ற -
சூநயமான, அரு - ஸஞ்ஜமமான ஜீவன், துணை - ஸஹாயம்,
அதற்கு - அநத பரக்ருதிகு, மற்று - வேறு, ஈசன் இலை -
ஈசன் இலை, இக கணனைப்படி - இநதக கபிலனால சொல்லப
பட்ட கணக்கின்படி, ஐயைநதும் - இருபத்தைநதும், எண்
ணில - விசாரித்தால, முனமுததி - பூவஸீததமான மோக்ஷம்,
அனறிககே முன - எதிரே நிற்கும், என்னும் - இப்படிச் சொல்லு
மவரான, பக்கண வீணா - சபராலய வாததிகளான வீணாகச
சொல்லுமவாகள், பழம் பகடடை - அநாதியான வயா
மோஹத்தை, பழுதாகுவம் - வ்யாததமாகுகுகின்றோம் 36

இவன் தத்த்வ ஹிதங்களைச் சொல்லும்படி என் ?
என்னில்

1 “மூலபுருஷபிரகாரி: மஹாத்மா: ப்ருதிபுருஷ: சம: |

புருஷ: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ||”

என்று இவனுடைய பஞ்சவிசித தத்வ சங்க்ரஹம். இப்படிப்பட்ட
வ்யக்யவ்யக்ய விஜ்ஞானமே நிய நில்ைபாட்ம கைவல்ய சாபநமென்றும் இவன்
சுக்வ டு:க்வ மோஹாத்மகங்க்ளாய் லாபவ ப்ருகாச சலநோபபூக்ம கௌரவாவரணங்
களைக் கார்யமாகவுடைத்தாய் ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்
களென்று பேரான மூன்று நிய விபுட்ருவ்யங்க்ள ப்ருஸ்பர ந்யூநாதிரைகங்
க்ள ஒன்றுமில்லாத சாம்யாவஸ்தையில் மூலபுருஷபிரகாரி என்றும் சொல்லும்.

இப்படி ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்க்ள மூன்று ப்ருவ்யங்க்ள
என்றது —

2 “சத்வம் ரஜஸ்தம் இதி குணா: ப்ருதிரஸம்பவா: |”

“ப்ருதிரஸம்பவா: ||”

இத்யாதிக்ள இவை மூன்றையும் ஁க ப்ருவ்யகுணங்க்ளாக் சொல்லுகை
யாலே நிரஸ்தம்.

இவை மூன்றையும் தத்வங்க்ளாக எண்ணி இவற்றுக்குப்
ப்ருதிரஸம்பவம் சொல்லும் ஁பந ப்ருவ்யங்க்ளக்கு தத்ருப ப்ருசுர ப்ருதி
ப்ருவ்ய ப்ருதிர விசேஷத்திலே தாத்பர்யம் கௌள்ளலாம்.

நிய விபுக்களென்று கட்டின சத்வாதிர்ருவ்யங்க்ள மூன்றுக்
கும் சாம்யாவஸ்தையும், வைஷ்ணவ்யாவஸ்தையும் கட்ட விரகில்லாமையாலே
சர்க்ள ப்ருதிராதி வ்யவஸ்தா ப்ருஜ்ஞம் வரும். ப்ருதிராதி சர்க்ள ப்ருதிராதி
காட்டுகிறபடியே ப்ருவ்யம் அவஸ்தாந்திராபந்நாய் அவ்யக்ய வ்யக்யாதி சர்க்ள
களை ப்ருஜிக்கிறதென்னுமதொழியச் சுருட்டின சவ்ளியில்
தொழில்க்ள பௌலவ்யம் க்ரும் க்ருபரத்துக்குள்ளே காலும் தலையும்
பௌலவ்யம் மூலகாரணத்துக்குள்ளே மஹாதிக்ளான அநபிவ்யக்யமாய்க்
கிடக்கிறதென்னுமதுவும்,

3 “அப்ருவ்யவஸ்தே ச சலிலே வாஸ்வஸ்தே ச தேஜசி: |”

இத்யாதி ப்ருதிராதி ஁தவிரூபம்

- 4 “ तदेतदक्षयं नित्यं जगद् द्विजबराखिलम् ।
आविर्भावतिरोभावजन्मनाशविकल्पवत् ॥”

இத்யாதிகளுக்கும் ட்ரவ்யான்தரோத்பத்திபகத்தைக் கழித்துப் பூர்வசிद्ध ட்ரவ்யம் தனக்கே உபலம்பாதி யோగ்யாயோக்யாவஸ்தாத்ந்திலே தாத்பர்யம்.

ஆலம் வித்தினுள்ளே ஆலிருக்குமாபோலே என்னும் த்ரவ்யான்தமும், விதையினுள்ளே வ்ருக்ஷமில்லாமையாலே வ்ருக்ஷ மாய்ப் பரிணமிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்ம ட்ரவ்யம் விதையினுள்ளே இருக்கிறதென்கைக்கு உடலாம். சத்கார்யவாத்ரத்யாலே சர்வ நியத்வம் சொல்லுகிற இவனுக்கு அமிவ்யக்தி நியத்வமும் கொள்ள வேண்டுகையாலே கால விசேஷத்திலே அமிவ்யக்தி சொல்ல விரகில்லை. அமிவ்யக்திக்கு அமிவ்யக்தி கொண்டால் அனவஸ்தையாம். அதுக்கொன்றுக்கும் உத்பத்தி கொள்ளப்பார்த்தால் துத்யந்யாத் தாலே சததாபவஸ்தா விசிஷ்டரூபத்தாலே நியத் ட்ரவ்யம் தனக்கே உத்பத்தி சொல்லலாம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது

- 5 “ सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः ।

अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमपासृजत् ॥”

- 6 “ स सिसृक्षुः सहस्रांशदण्डमुत्पादयन्ति ते ।”

இத்யாதி த்ரமாணவ்யாகோபம் வரும்.

உத்பத்தியாதி ஶத்ங்களுக்கும் அமிவ்யக்தி பொருளென்றால் அமி- வ்யக்தி ஶத்ங்களுக்கும் உத்பத்தியே பொருளென்னலாம்

- 7 “ न चेदुत्पत्तिरुत्पत्तेर्नित्यत्वमनवस्थितिः ।

उत्पत्तावित्यतः कार्यं कारणं चानिरूपितम् ॥” என்றும்,

- 8 “ असत्त्वात् नास्ति संबन्धः कारणैः सत्त्वसगिभिः ।

असंबन्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थिति ॥” என்றும்,

- 9 “ कार्यत्वं कारणत्वं च संबन्धः सोऽसतां कुत ।

सच्चेत् कारणवैयर्थ्यमसच्चेदनवस्थितिः ॥” என்றும்,

- 10 “ कुर्वत्कार्यमकुर्वद्वा कारणं तत् कुतो भवेत् ।

कुर्वच्चेदनवस्थानं अकुर्वत्यनवस्थितिः ॥” என்றும்

சார்வாகாதிசம்மதமான குதர்க் வர்ગத்தைக கொண்டு கார்ய காரண ஹாவத் தைக கலக்கப் பார்த்தால் ஸர்வ ப்ரமாண விரோதமும், சுவத்சநாதி விரோதமும் வருமென்று முன்பே சொன்னோம்.

மார்டர்ஷன் தடுபதேக்ஷமனா பஹுவம் ஸ்ரவணாதிக்ஷமனாய் ப்ரவூத்தி சுகதி யுக்தனா அந்நமும் கூடி விவக்ஷித கமனாதி ப்ரவூத்தி பண்ணு மது உபபந்ம். இங்கு ப்ரக்ருதி புருஷ தத்த்வங்கள் இரண் டுகும் ஐதூத்வாதிக்களில்லையென்று தானே சொல்லுகையாலே பரஃபரோபதேசாதிக்களும், பரஃபர ஧ர்மா஧்யாசாதிக்களும் ஃதிட்யா. சநிதி மூலா஧்யாசம சொல்லுமவனுக்கு சநிதி நியத்யையாலே நியா஧்யாசமும் ப்ரஸங்கிகதும்.

புருஷ ஸோகாபவர்ட்யமாக ப்ரக்ருதி ப்ரவூத்தி பண்ணுமென்னு மதுவும் புருஷனை நிய நில்பன் நியமுக்தன் என்கையாலே நிரஸ்தம். ப்ரக்ருதி கார்யங்களில் பூத்ரி லக்ஷணமான மஹாந் புருஃபராகம், விஃயோபராகம், வ்யாபாராவேகம் என்ற அங்ஙவயத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். விஃயோபராக லக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்துக் குப் புருஃபராகத்தோடே சிஃயாஸூதமான ச்வந்ம் உபலந்ம். இம் மஹாந் ஧ர்மாஃபராகாஃயமாபிருக்கும். ஸாத்த்விக மஹாந் அஃயவசாய வூத்தி விசிஷ்டமாயாகையாலே பூத்ரிசங்ஜமாயிருக்கும்.

இதுக்கு ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் ஸ்ரவாதிக்களுடைய அபரோக்ஷாவஸாச ரூபமான அலோசனத்தாலே உபகரிக்கும். மநஸ்ஸு- பரோக்ஷாபரோக்ஷாவஸாச ரூபங்களுமாய் ஸூதி சிந்தா தர்க் சங்ஜாதி ரூபங் களுமான சங்கல்ப ஸ்ரவ வாக்ய வூத்தி விஃயோபங்களுடைய உபகரிக்கும். அஹங்காரம் ஒரு சரீரியைப் பற்ற முன்னே பின்னே, தூரத் திலே ஸமீபத்திலே பார்ச்வத்திலே ஸ்ரவமென்றாற்போலே தேசத்தாலும் புருஷனுடைய வர்தமானத்வ ப்ரதீதியடியாக 'அஸூத் அஸ்தி ஸவிஃயதி' என்று காலத்தாலும் வரும். சவநாவஸாச ரூபமான அஸிமாநத்தாலே உபகரிக்கும் என்றாற்போலச் சொல் லுமவையெல்லாம் பூத்ரி ஸ்ரவ வாக்யமான அசித் த்ருயத்துக்கு வோத்ருத்வ ஸோக்த்ருவாதிக்கள் கூடாமையாலும் இதுக்கு இவை கூடில் வேறு ஆத்மாககளைக் கட்டவேண்டாமையாலும் 'அந்ந கரங் த்ருவிவ்' என்கிற ஸ்ரவதூதனத்தாக்குச் சேராமையாலும் அஸிமா- நாலோசன ரூபஜ்ஞாநங்களும் அஹ்காராஃயசித்ருதர்மங்களாக மாட்டாமையாலும் நிரஸ்தம்.

அஹ்காரத்தை ஸோக்தாவுக்கு அஃபிஜ்ஞானமென்று கருத்கோதிடிலே சொருகி பூத்ரியும் மநஸ்ஸுமாக இரண்டும் அந்ந கரணங் களென்னும் சாங்ஃயைக் தேசிகளுக்கும் பூத்ரிக்கு ஸோக்த்ருத்வம் கொள்ள

விரகில்லை வ்யாசஜ்ஞுத்தியாலே மன கர்பனம் பண்ணுமதுவும் மநுஷ்யனுக்கு ஸ்வபாவசுதையில் வ்யாபாசமிமானத்தைக் கொண்டு அஹ்ருத்ததை சுபுத்தியில் நிவாசாதி ப்ரயநாபாரமாகக் கட்டினதும் அந்யதாசிதம். “ராஜஸ மஹாந் ப்ராணன் என்கிற வாயுவை அபிவித்தித் தேஃ சேஃபிப்பிக்கும். இதுக்குக் கர்மேந்திரியங்களைந்தும் வचनादान गमनानन्द विसर्गங்களாலே உபகரிக்கும்” என்னுமதுவும் இப்படி ப்ரமாணுபபத்திபராஹதம் தாமஸ மஹாந் காலம் இதில பரிணாமங்கள் க்ஷணாதிகள் என்று இவை ஸூத்ரய் ரதாதி களாலே பரிமதிங்களாய்க் கொண்டு நாடி முஹூதி ஸம்ஜ்ஞை யைப் பெறுகின்றனவென்னுமதுவும் காலத்தை அநாத்நந்தம் என்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருதம். இப்படிக் கொண்டால் மஹானுக்கு முன்பு காலமில்லாமையாலே ப்ரளயகாலாதி வ்யவஸுதையில்லையாம்

ப்ரகூதி பரிணதி ப்ரபரா மாத்ந்தாலே அங்குக் கால நியதி யென்னில், பின்பு காலமென்று தனித்தொரு ப்ரக்ருதி பரிணம விசேஷம் கட்டவேண்டுவதில்லை. அத்திபரிணாமமான அந்த; கரணத்துக்கு வோதூதாதினைக் கொண்டு ஆத்மாவுக்கு ஜாதூதாதி கள் கூடாவென்னுமது புருஷனுக்கே வோதூதாதினைச் சொல்லு கிற ப்ரமாண தாதங்களாலே ப்ரதிஃபிதம். ஜானமாவஸுரூபன்-நிர்முண்- நிஃகரியன்-நிர்வ்யாபாரன்-நிர்விக்காரன் என்றூற்போலச் சொல்லும் வாக்யங்களுக்கு அந்ய பரத்வம் ப்ரக்ஞந் வோதூ நிராகரண த்ரூபியேலே சொன்னோம்

அஹ்ருதம் அஹமர்த்மாகமாட்டாது; ஆத்மாவே அஹமர்த் மென்னுமிடமும் ப்ரத்யக்ஷாதிர்களாலே ப்ரதிபாதித்தோம். கூதஸுனாகை யாலே புருஷனுக்குக் கர்ருத்வ மோகூத்வங்களில்லையென்கிறவர் களுக்கு அகர்தாவாய் அமோகூதாவான புருஷனைப் பற்றக் கர்ருத்யா- கர்ருத்யங்களைச் சொல்லுகிற விதிநிபேத சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் நிரர்த்ங்கங்களாம் கர்ருதூதி நிபேத வாக்யங்களுடைய அந்யபரத்வம் ப்ரவதூதிதா சிதம்.

ஸர்வ புருஷ சாபாரணியான ப்ரக்ருதி தானே ஸர்வ கர்மாங் களையும் பண்ணுகிறதென்றால் ஸர்வ புருஷர்களுக்கும் சர்வ மோகங்களும் ப்ரசங்கிக்கும். வதூ முக வ்யவஸுதையில்லையாம். காய- கரண சங்காத ப்ரதிநியமத்தாலே மோக நியமமென்னுமதுவும் காயாதி

களுக்க கு நியாமகத்வமில்லாமையாலே நிரஸ்தம் காந்தாலே
காயாதி நியமமென்னும்போதும் சர்வமாடாரண ப்ருதி கனகர்மத்துக்கு
நியாமகத்வம கூடாமையாலே அநுபபந்ம்.

ஸர்வாத்மாக்களும் சர்வகநரென்னுமவனுக்கு ஶரீராடிகளில்
சநிதி விசேஷத்தாலே ஢ோக நியமமென்னவொண்ணுது அந்
கரண விசேஷத்தோடே புருஷ விசேஷத்துக்கு ஁க்ய ஢்ரமமடி
யாக ஢ோக நியமமென்னில், இப்படி ப்ருதி ஢்ரமகதும்போது
சர்வாத் கரணங்களுக்கும் ஸர்வ புருஷாங்களோடே ஁க்யம்
ப்ரஸகிக்கும் புருஷாங்களுக்குத் தனித்தனியே அந் கரணங்
களோடே ஁க்ய ஢்ரமமென்கைக்கும் வ்யவஸ்தாபகமில்லை.

ஶாத்வ கர்வத்வ ஢ோக்த்வாடிகளில்லாத புருஷனுக்கு ஢்ரமிக்கப்
பாநியுமில்லை. புருஷனுக்கு ஢்ரமாதி விகாரம் கொள்ளில் அப-
சி஢்நாந்மாம். ஆகையாலே சர்வத்வ ஢ோகதர்ஸனத்தாலே ஆத்மா
வுக்கு சர்வகதத்வம் என்றதுவும் அநுபபந்ம். ‘அஹ் கந்ஶாமி’
என்கிற ப்ரதீதி ஸ்வாஸ்யானுஸூனாக சரீர விசேஷத் ஆத்ம கமனத்
தாலே சர்வத்வ ஢ோகங்களும் வடிக்கும். த்ரேஸூய ரஹிதனா புருஷ
னுக்கு கமனக்ரியா கர்வத்வம கூடும்படி என் ? என்னில், ப்ரகிஞ்ஞ
னாபடியாலே கர்மாதிவஸ்த்தாலே இது கூடும். ஆத்மோக்நாந்யாதி
வாக்யங்களையும் அநுஸாநிப்பது. கமன ஸந்தேஹ மாத்ரத்தாலும்
கமனமில்லையென்று அறுதியிடவொண்ணுது.

ஆனாலும் ஢ோகதர்ஸனத்தாலே எங்கும் புருஷ சநிதி கொள்ள
வேண்டினால் ஶரீராஶ்ர஢ாவமாத்ரத்தாலே ஢ோகானுதயம் கூடும்படியா
யிருக்க, புருஷனுடைய அ஢ாவத்தையும் கல்பித்தால் கரீரவம்
உண்டாகையாலே எங்கும் நியசநிதி கொள்ளவேண்
டாவோ ? என்னில், இது கல்பிக்கிறோமல்லாமையாலே
நிராக்ரத்ம். ஶரீராஶ்ர஢ாவ மாத்ரத்தால் ஢ோகா஢ாவமென்றால் ஏதேனு
மொரு ஶரீராதி ச஢்நாவமுள்ள ப்ரதேஸங்களெல்லாவற்றிலும் எல்லா
ஆத்மாக்களுக்கும் ஢ோகமும் ப்ரஸகிக்கும்.

12 “சங்காபரார்த்தவா”

இயாதிகளாலே புருஷனுக்குக் கர்வ மோகாதிகளைச் சொல்லித் தாங்களே புருஷனுக்குக் கர்வாதிகள் இல்லையென்றும்

13 “புருஷஸ்ய தர்ஸனார்த்த”

என்கிற ஆர்யையிலே புருஷனுடைய மோகாபவரங்களுக்காகப் ப்ரக்ருதி ப்ரவர்த்திக்கிறதென்றும் சொல்லி

14 “தஸ்யந் வ்யயதே”

என்கிற ஆர்யையிலே புருஷர்கள் ஒருவருக்கும் வ்யயமோகங்கள் இல்லை; ப்ரக்ருதிதனக்கே வ்யயமோகங்கள் என்றும் இப்படி ப்ரஸ்பர விருத்தமாக வருஷனீ விவாஹ மந்த்ர க்ரமத்தாலே சொல்லும் அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் பற்ற

15 “விப்ரதிபேதாச்சமஸ்யஸம்”

என்று ஸ்தூத்ரகாரர் அருளிச்செய்தார்.

ஆத்மாவுக்குக் கர்வாதிகள் இல்லையென்கிற சித்தாந்தத்தில் ப்ரகூதே: ப்ரணை புருஷனென்று ஒருவனைக் கட்டவேண்டுவ தில்லை. ப்ரயஜாதிகள் எல்லாம் கர்வாதி விசிஷ்டனாக ஆத்மாவைக் காட்டுகையாலே ப்ரகூதாஸ் வாத்தே நிலைநிற்கும். புருஷனை அபௌவாக்கி ப்ரக்ருதியை விசுத்திவிசுத்தியென்று சொல்லுகிற வனுக்கு ப்ரமாதாவாகக்கூடாமையாலே ப்ரமாமில்லையாய் மாஃய-மிக் மாயாவிதி மஃய நிலைமம் உண்டாம்.

* ஈசனிலனென்பதன லென்றும்சீவர்

எங்குமுள்ளிலருணாவை யெனறவததால்

பாசமென்னும்பிரகிருதி தனனலென்றும்

பலமுமில் வீடுமில் யென்னும்பண்பால

* [ப-ரை] ஈசன இலன - பகவான் இல்லை, எனபதனல - என்று சொலவதினலும், சீவர் - ஜீவர்கள், என்றும் - நிதய மாயும், எங்கும் - எல்லாவிடத்திலும், உளர் - இருப்பவர், உணாவை - ஜ்ஞாநத்தை, இலர் - இல்லாதவர், எனறவத தால் - என்று சொல்லுகிறபடியினலும், பாசமென்னும் - பாசம எனபபடுகிற, பிரகிருதி தன்னல-மூலபரகருதியினல, என்றும்- எப்பொழுதும், பலமும இலை - பரயோஜநமும இல்லை, வீடும் - மோக்ஷமும, இலை - இல்லை, என்னும் - என்று சொல்லுகிற, பண்பால - வார்த்தையினலும், காசினி - பூமி, நீர் - ஜலம்

காசிநிநீாமுதலான காரியங்கள்

கச்சபததின காலகைபோல் என்னுங்கததால,
நாசமிலதிலைகாணும் ஞாலததுள்ளீர்

நாமிசையாச்சாங்கியததை நாடுவாக்கே.

37

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

निरीश्वरसांख्य निराकरणाधिकारः अष्टादशः ॥

பதினெட்டாவது நிரீச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணாதிகாரம்

முதலான, காரியங்கள்-வஸதுக்கள் உண்டாவதும் அழிவதும், கச்சபததின - ஆமையின, காலகைபோல் - (நீட்டுவதும் சுருங்குவதுமான) கால கைபோல், என்னும்-எனகிற, கததால-பிதற்றுதலாலும், நாம இசையா - நாம் அங்கீகரிக்க முடியாத, சாங்கியததை - ஸாங்க்ய மதததை, நாடுவார்க்கு - பின்பற்றி யிருப்பவாக்கு, நாசம் இலது - அழிந்துபோவதைவிட வேறு பலன், இலை காணும் - இலையென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள், ஞாலதது உள்ளீர் - உலகத்தில் இருப்பவர்களே! நீங்கள் இதைக் கண்டுகொள்ளுங்கள்.

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதூரப்பல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ योगसिद्धान्त भङ्गाधिकारः एकोनविंशः ॥

பத்தொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

[யோகமத நிரஸன பரதிஜைஞ - அமமதத்தின கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்-பரவாததகருடைய ஏற்றத்தினால் இம் மதத்தின் அங்கீகரண பக்ஷநிரஸனம் - மற்ற கொளகைகளின் அநுவாதமும் அவற்றின் நிரஸனமும்].

*தாவிப்புவனங்கள் தாளிணைத் துடைய தந்தையுந்தீப
பூவிறபிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணாததிடினும்
நாவிலபிரிவினறி நாமங்கைவாழினும் நானமறையில்
பாவித்ததனறியுரைப்பது பாறும் பதாததிரளே

38

*[ப - ரை] புவனங்கள்-எல்லா லோகங்களையும், தாவி-(தரிவிக்காமாவதாரத்தில) அளந்து, தாளிணை துடைய - இரண்டு திருவடிகளையும் சிரஸஸில வைத்து அலங்கரித்த, தந்தை - பிதாவான பகவானுடைய, உந்திப்பூவில - திருநாபிக் கமலத்தில், பிறக்கினும் - பிறந்தவன என்ற பெருமையுடையவனாயினும், பூதங்களெல்லாம் - எல்லாப் பூதங்களையும், புணாததிடினும் - ஸருஷ்டிப்பவனாயிருந்தபோதிலும், [இங்கு சொல்லப்படும ஸருஷ்டி மஹாபரளயத்திற்குப் பிறகு பகவான தானே அண்டங்களை ஸருஷ்டித்து ஒவ்வோர் அண்டத்துக்குள்ளும் ஒரு பரஹ்மாவை உண்டாக்கி அவனிடம் அந்த அண்டத்துக்குள் மேல் ஸருஷ்டியைச் செய் என்று நியமிக்கிறான் என்று சுருதிபரஸித்தமாகையாலே அண்டத்துக்குள் செய்யப்படும் ஸருஷ்டியை மட்டும் குறிக்கிறது என்றபடி] நாவில - நாக்கில், பிரிவினறி - ஒருகாலும் விட்டுப்போகாமல், நாமங்கை - ஸரஸ்வதி, வாழினும்-வசித்துக்கொண்டிருந்தாலும், அதாவது-பரஹ்மா இப்படிப்பட்ட பெருமையுடையவனாயிருந்தபோதிலும், (அவனால் பரவர்த்திக்கப்பட்ட யோகமதம் பரமாணம் ஆகாதோ என்று உண்டாகும் சங்கைக்கு ஸமாதாநம் மேலே அருளிச்செய்யப்படுகிறது) நான மறையில் - நான்கு வேதங்களில், பாவித்ததனறி - சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைத் தவிர, உரைப்பது - வேறு விதமாகச் சொல்வது, பாறும் - அழிந்து போகக்கூடிய, பதாததிரள் - கருக்காயின் கூட்டம்போல ஆனது - அதாவது அபரமாணம் என்றபடி.

38

நிரிசுவர சாங்க்யனை நிராகரித்தோம். அனந்தரம் சேசுவரசாங்க்யம் என்னும்படி நிற்கிற ஹேரண்யர்மசிட்ஹாந்தத்தில் விருத்வாவிருத்வாங்க விபாகம் பண்ணுகிறோம். கபிலாதிக்களைப் போலே ஒரு ருஷிமாத்தர மன்றிகே ஜகத்வாபாராதி விசேபாதிக்கூத த்ரிமூர்த்திகளில் த்ரதமனாய் ஸாவேசுவரனாகுத ஆரஸபுத்ரனாய் அவ்யவஹிதசிஷ்யனாய் சகல வேத த்ரவர்த்தநாதிக்கூதனாய் ருத்வாதிக்கூதகெல்லாம் உத்யவித்ய குருவாய் சர்வ த்ரியாதிஸ்தாபகனாக த்ரவானாலே தத்வரனான ஹேரண்யர்மன் வேதோக்த தத்வாசார் வித்யாஸமாதர் சோன்ன யோகஸ்த்வக்தை அத்ரமாத்ரமென்கை ஸாஹஸமாதையாலும், த்ரகருதி த்ருஷ் ஈசுவர விபாகாதி த்யத்வக்தை இசைகையாலும், த்ரகர்மாத்யதாமூத்ரனாய் த்ரவ த்ரதிபாத்யனாய் சர்வலோக குருவான த்ருஷ்ன் ஈசுவரனென்று யோக சிட்ஹாந்த வித்ய தாத்ஸ்வஸவத்யாங்கிகளிலே த்ரதிபாதிக்கையாலும்

16 “ हिरण्यगर्भो योगस्य वक्ता ”

என்று महाभारत परिगृहीतமான योगशास्त्रம் கृதன்மும் ப்ரமாண
மாக வேண்டாவோ ? என்னில், இதுவும்

17 “बहवः पुरुषा राजन् संख्ययोगविचारिणः”

इत्यादिकणा ७७ दत्तोत्तरम्

கேஷத்ரஜ்ஞான ஹிரண்யர்மனுக்குப் பரம்பருஷ ஸங்கல்பா நுசுணமாக ஞ்மாடிகள் கூடுகையாலும், ப்ரக்ருதி புருஷ சீராக னான பரமாத்மாவுக்கு ஜகுதுபாந்வழும் உபபந்மென்று வேதாந்த ஸ்யபிதார்த்த விரூ஢்மாகக் கேவல நிமித்தேச்வர பக்ஷத்தைப் பரிஸுஹிக்கையாலும், ஈச்வரன்தான் க்ரியாஸக்தி விஷ்வேரஹிதத்யாலே ஸாஸுய புருஷனைப் போலே நிர்வ்யாபாராயம் ஸ்னிஹிமாஸோபகாரகன் என்கையாலும்,

18 “योगी चक्रार प्रतिफलनमिवैश्वर्यमूचे कयाचित्”

என்கிறபடியே ஐச்வர்யம் உபாதிவிசேஷமுந் என்கையாலும், தத்த்வ ஸ்ருஷ்டிகரமங்களிலும் மஹானுக்கு அஹங்காரமும் தந்மாத்ரங்களும் என்று ஆறு விசேஷங்கள், அஹங்காரத் துக்கு ஏகாదशेन्द्रியங்கள் விசேஷங்கள், தந்மாத்ரைகளுக்குப் பञ्चभூதங்கள் விசேஷங்கள் என்றிற்போலே சொல்லுமவை க்கலிஷ்ட நிர்வாஹங்களாகையாலும், மோகோபாயமாக

விதித்த யோகத்திலும் பரமபுரூபாராதனத்வ விவகையற்று ப்ரயுதாஸ்ம
 தர்சனப்ரதானமாக நடத்துகையாலும், ஆத்ம கைவல்ய மாத்ரமே
 மோக்ஷமென்று கொள்ளுகையாலும்

19 “एतेन योगः प्रत्युक्तः”

என்கிறபடியே வேதவிருதா்ரத்தில் யோகதர்சனமும் அனாதரணியம்.
 மஹாபாரதோபாநமாத்ரம் காபிலாதிகளுக்குப் போலே விருதா்ர ஶோதன
 ஸஹம் கபில ஹிரண்யகர்மாடிகளுக்கு வேதவிருதா்ரங்களில் தாத்பர்ய
 மில்லை.

20 “सांख्ययोगविचारिणः”

என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரவர்தகா் வுதாநிர்வஹம் பண்ணினார்கள
 என்னுமவர்களுக்குப் பின்புள்ள ப்ரவர்தக ப்ரத்யங்கள் உபேக்ஷ
 ணியங்கள் என்னுமிடம் நிர்விவாதம்.

* காரணனூயலகளிக்கும் கண்ணனதேசைக்

கண்ணாடிநிழலபோலக் காணகையாலும்

தாரணியின் முடிவான சமாதி தன்னைத்

தனக்கேற்றும் விளககென்று தனிக்கையாலும்

* [ப - ரை] காரணனூய்-ஐகததை ஸ்ருஷ்டிக்கும் எல்லாக்
 காரணனூய், உலகு அளிககும் - லோகததைக் காப்பாற்றுகிற,
 கண்ணன்-பகவானுடைய, தேசை - தேஜஸ முதலியவைகளை,
 கண்ணாடி-கண்ணாடியில் காணப்படும், நிழல போல-உருவத்
 தைப் போல, காணகையாலும் - சொல்லுகிறபடியினாலும்,
 தாரணியின்-தியானத்தின், முடிவான-முடிவு நிலையான, சமாதி
 தன்னை-பகதியோகததை, தனக்கு-ஆதமாவாகிய தனக்கு, ஏற
 றும் - ஏறற்ப்படுகிற, விளககு என்று - தீபம் என்று, தனிககை
 யாலும்-தனிததுச சொல்லுகையாலும், காரணமாம-காரணமா

காரணமாமது தனக்குப் பயனும் சீவன

கைவலிய நிலையென்று கணிககையாலும்

கோரணியின கோலமெனக் குறிக்கலாகும்

கோகனகததயன கூறும் சமயக்கூறே

39

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
योगसिद्धान्तभङ्गाधिकारः एकोनविंशः ॥

பததொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்கா திகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

யிருக்கும், அது தனக்கு - அநதப பக்தியோகமாகிய உபாயத்
துக்கு, சீவன - ஜீவனுடைய, கைவலிய நிலை - தன்னேத தானே
அநுபவித்துக்கொள்கிற கைவலயமே, பயன ஆம் - பய
னாகும், என்று கணிககையாலும் - என்று நினைப்பதனாலும்,
கோகனகதது-பகவானுடைய திருநாபிக்கமலத்தில் உண்டான,
அயன - பரஹ்மா, கூறும் - சொல்லுகிற (வெளியிட்ட), சமயக்
கூறு-யோக மதம், கோரணியின-கோமாளியினுடைய, கோலம்
என - வேஷம் என, குறிக்கலாகும் - குறிப்பிட்டிருக்கூறும்படி
யுள்ளது.

॥ श्री . ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ पाशुपत वहिष्काराधिकारो विशः ॥

இருபதாவது பாசுபத பஹிஸ்காராதிகாரம்

[பாசுபத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை — ஷடதரிமசத தததவபக்ஷ நிரஸனம்—நியதிததவகலபன நிராகரணம்—காலத்தின மாயா காயதவபக்ஷ நிரஸனம் — ஸுகாநுபவாததம் ராககலபன நிரஸனம்—விதயாதததவபக்ஷ நிரஸனம்—கலாதததவபக்ஷ நிரஸனம் — ஜீவன மலமாயாகாமங்களினுல கட்டுபபட்டவன எனகிற பக்ஷ நிரஸனம்—பசுக்களின அனாதிசிவதவபக்ஷ நிரஸனம்—ஸோமஸித்தாநத நிரஸனம் — பாசுபத மதத்தின ஆறு பிரிவுகளின நிரஸனம் — தீக்ஷாதிக்களினுல ஜாதி ஒழியும் எனகிற பக்ஷ நிரஸனம் — பாகவத ஸமயத்தில் ஸாமயம் கூறுவதற்குக் கருதது—ஆகமானுமான கலபன நிரஸனம் — அதாவ சிரோவாகயததுக்குத் தாதபாயம் — மற்றும் சில அநுஷ்டானங்களின நிரஸனம்—நிசவாஸ ஸமஹிதாபரமானாதவ நிரஸனம் - பஹு பராசாயபக்ஷ நிரஸனம் — மஹாபாரத ஸங்கரஹம் பாசுபத மதத்தின பராமானயத்தை ஸாதிககாது — வகதருவைலக்ஷணய ஏற்றத்தின நிரஸனம்—இமமதம் ஸூத்ரகாரரால நிரஸிககபபட்டிருக்கிறது]

* சாதுசனங்களெல்லாம் சச்சையென்னும் சலம்புணாததார கோதமசாபமொன்றற கொடுங்கோலங்கள் கொண்டுகில பூதபதிக்கடியாரென நின்றவன பொய்யுரையால வேதமகற்றிநிற்பா விகற்பங்கள் விலக்குவமே 40

* [ப - ரை] சாது சனங்களெல்லாம் - எல்லா ஸாது ஜநங்களும், சச்சையென்னும் - ஸாரமல்லாதது என்று கழிக்கிற, சலம் - சலம் என்ற தோஷத்தை, புணாததார - அங்கீகரித்தவர்களாயும், கோதம சாபம் ஒன்றால் - கௌதமருடைய சாபத்தால், உலகில - லோகத்தில், கொடும் - பயங்கரமான, கோலங்கள் - வேஷங்களை கொண்டு - தரித்துக்கொண்டு, பூதபதிக்கு - பூதங்களின நாயகனுள் சிவனுக்கு, அடியா - தாஸர்கள், என நின்று, அவன பொய்யுரையால் - அவனுடைய பொய்மொழிகளாகிய பாசுபத நூல்களால், வேதம் - வேதத்தை, அகற்றி - தள்ளிவிட்டு, நிற்பா - நிற்கிற பாசுபத மதத்தினருடைய, விகற்பங்கள் - அநேக விதமாகச் சொல்லப்படும் அாததங்களை, விலக்குவம் - தள்ளிவிடுவோம் சலமென்பது - அயலாருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிநதுகொள்ளாமல் அவமீது பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டுவது.

प्रकृत्यादिकளையும் கொண்டு ஈச்வரனே நிமித்தமாத்ரனாகவும் கொண்ட யோக சிद्धान्तிகளை நிராகரித்தோம். இவ்வம்சத்தில் அவர்களோடு துல்யராய் அந்ரங்களை அந்யதாவாகச் சொல்லும் பாசுபதரை நிராகரிக்கிறோம். சைவ-பாசுபதாதி-பேதத்தாலே சதுர்விதமாகவாதல் ஷட்விதமாகவாதல் விபக்தமான பசுபதிமதத்தில் சைவர்கள் சொல்லுகிற ஷட்விதத் த்ரவங்களில் மஹானுககுகக் காரணமான ப்ரக்ருதியை அவ்யக்தம் - த்ரைகுண்யம் என்று இரண்டாக்கி இக் குணங்களினுடைய சூக்மாவசை அவ்யக்தமென்றும், சூலாவசை த்ரைகுண்யமென்றும் சொன்ன விபாகத்துக்கு சபாவனாமாத்ரமாதல் உக்திவிசேஷமாத்ரமாதல் மூலமென்றால் இசூல சூக்மவிபாகம் மஹாத்ரவங்களிலும் கட்டலாம்.

அவ்யக்தத்தோடொக்க நியதி கால ராக விசா கலைகள் என்று ஐந்து தத்த்வங்கள் புருஷனைப் பற்றி மாயையினின்றும் பிறக்குமென்றதுவும் ஂபாபாகம் யுக்தி விரஹ நிரஸ்தம். சுவதாசுவநரசுதியில் கால சுவாவ நியதி யத்சூாதி ஸதங்களாகக் கொண்டு த்ரவாந்தரங்களைக் கட்டப் பார்க்கில் அதிப்ரஸங்ம் வரும்.

புருஷனுடைய கர்ம ஫ல தேச நியமத்துக்கும் கர்ம ஫லங்களுடைய சங்கரம் வாராமைக்கும் நியதி என்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஸ்வதந்த்ர ஈச்வர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே ஸர்வ நியமங்களும் ஃடியாநிர்க வேறொரு நியாமகம் கட்டவேண்டுவதில்லை. சூட லவாதி லக்ஷணமான கால தத்த்வ ஸ்வரூபம் பூர்வோத்த்ர காலங்களில்லையென்னும் பக்ஷம் சுவவசுந வ்யாஹுதமாகையாலே காலம் மாயாகார்யமென்னவொண்ணது.

சில தந்த்ராத்ரீயர்

21 'காலசூ நியதிசூகஸ்புடதவாதிசு ஸுவுநம்'

என்றதுவும், வேறே சிலர் நியதிக்குக் காலதத்த்வத்திலே அந்ரமாவமென்று சொன்னதுவும் ச்புடதவாசம்பவத்தாலே ஃரடூவாதி வாக்ய துல்யம். து.சுவாவமாத்ரத்திலே சுவப்ரமஹேதுவாகவும் ததர்ய் ப்ரவூதிகளில் புருஷனுக்கு ஸக்தி ஃனகமாகவும் ராகம் என்றொரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், கர்மாநுரூப பரம புருஷ ஸங்கல்ப ஃடித ஸத்த்வாதி குணவிசேஷ விசிஷ்ட மந.

प्रभृति मात्रத்தாலே சுவ ஶ்மாடிகள் ஶ்டிக்கும். புருஷனுடைய ஜானவ்யக்த்யமாக வேஷ விசேஷத்தில் வ்யாபரிப்பதான விஷயென்று ஒரு தத்தவம் வேண்டாவோ? என்னில், ஜ்ஞாநத்தக்குக கர்வ்வகர்மங்களிலும் உபகாரகமாகத் தாங்கள் இசைந்த த்வ ஶ்மத்தில் இந்தியாதி மூல ப்ரஸரண தசையிலே ஸ்வயம்ப்ர காசத்வமுண்டாகையாலே வ்யஜ்ஞகந்தரம் கட்டவேண்டா. காலாந்தரங்களில் ஜானாந்தரத்தாலே ப்ரகாசிக்கும்.

मल सरुद्ध चैतन्य अभिज्वलनार्थமாக மல விதாரண ஹேதுவாய்க் கொண்டு ஜ்ஞாநசக்திகு வ்யஜ்ஞகமாகக் கலையென்று ஒரு தத்த வம் வேண்டாவோ? என்னில், மலவிதாரணம் பண்ணுமது

21A. “तेषामेवानुकम्पार्थम्”

इत्यादिकளின்படியே சர்வேஸ்வர அநுஶ்ரமமாகையாலும் இதுதன்னைத் தாங்களும் இசைகையாலும் அஸ்துத த்வாந்தரம் கல்பிக்க வேண்டா.

ஜ்ஞாநத்தை த்விவிதமாக்கி ஶோசரத்தை அவேதிக்குமது ப்ர மாணம். சுவாதிசையான வேதனை ஶலமென்ற இவ்வளவில் விருதயில்லை. ஶோசரத்தை த்விவிதமாக்கி ஶவ்நாநுரதையாய் சுவ து:ச மோஶ ரூபையான புருஷபுத்தி ஶாக்ஷாந் ஶோசரமென்றும் ஶவ்நாதிசைகள் பர்பரயா ஶோசரமென்றும் ஶொன்னது புருஷ புத்தி வுத்தி தானே ப்ரமாண ரூபஜ்ஞாநமாகையாலே நிரஸ்தம்.

ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸூக்திகள் பூத்யாதிசைக்குப் புந புந. புரகத்வெந உபகரிக்கின்றனவென்றும் காலநியதிகள் புருஷ னுடைய க்ரியாபுத்தி ஹேதுக்களென்றும் ஶொல்லுமது வ்யாகுல வசனம். புத்தி ஶீலத்வ யுக்தியாலே கர்மேந்தியங்களை ராஜஸ் அஹங்கார கார்யங்களாகச் சிலர் ஶொன்னதுவும் அதிபுரஸு- துபிதம்.

ஸர்வசக்தியாய் அணுவான ஜீவாத்மா மல மாயா கர்மங் களென்கிற மூன்று வ்நங்களாலே திரோஹிதனும் என்றும் இந்த வ்நங்கள் மூன்றும் விட்டவாறே ஸர்வஜ்ஞனாய் சர்வகதனாய் ஸர்வசக்தியாய் சிவ துல்ய ஜிவ்வர்யனமென்றும்

22 “सुक्तात्मानोऽपि शिवा किंवेते तत्प्रसादतो मुक्ताः ।
सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेयः पञ्चमन्वतनुः ॥”

இத்யாதிகளாலே மோக்ஷதசையிலே ஈச்வரனோடே விசுவப் பரந்த அயன்த சான்யவானென்றும் சொன்னதுவும் அவனுடைய சமாதிக்க டரித்வ ஶ்ருதியாலும் ஜீவனுடைய நித்ய அனுத்வ நிர்விக்காரத்வ ச்ருதியாலும் நிராக்ரதம்.

மாசா கார்ய ராாதிக்களாலும் கர்மத்தாலுமுள்ள வந்மொழிய மற்றும் அநாதி சலவந்மென்னும் கட்டலாவதொன்று இல்லை பக்க்கருக்கு அநாதி மல திரோஹிதமான அநாதி சிவத்வம் சல- விதாரணமான அநாதி சிவ ப்ராத்தாலே அபிவ்யக்ரமாகிறதென்றும் சொல்லுகிற அர்தம் ஈச்வரனுக்கு அஜ்ஞானாதிக்கைக் கல்பித்த பக்ஷத்தோடு துல்யமாம்.

ஈச்வர விஷயத்திலே ஐந்து தத்த்வங்களைக் கல்பித்து அவற்றில் சிவனாவான் ஜ்ஞா க்ரியா ஶக்தி ப்ரதானனாய் சர்வஜ்ஞா க்ரியா- ஶக்தியுமாயிருக்கும் என்றும் ஜகத்ஸுஶ்டி ஁சுசுவனான அவனுடைய அஃயமான உந்மேஷம் சக்தியென்றும்

23 “चिदचिदनुग्रहहेतोरस्य सिसृक्षोर्य आद्य उन्मेषः ।
तच्छक्तितत्त्वमभिहितमविभागापन्नमस्यैव ॥”

இத்யாதிகளாலே சொல்லுமதுவும் இந்த ஶக்தியை ஸர்வஜ்ஞான ஸர்வகர்த்ரீ என்று சொல்லுமதுவும் த்ரம் த்ரமயீக்ய விர்ரோாதி த்ரிதம்.

24 “ज्ञानक्रियाख्यशक्तयोः अपकर्षोत्कर्षयोरभावेन ।
यः प्रसरस्तं प्राहु सदाशिवाख्यं बुधास्तत्त्वम् ॥”

என்றதுவும் ஜ்ஞானக்ரியாஶ்யஶக்திகளுடைய ப்ரத்யகிவசர்பண ப்ரத்யதசைகள் நிர்வஹிக்க அரிதாக்கையாலும் ஶ்ரூப விகார ஜ்ஞா சகோாதிக்கள் த்ரித்யாமையாலும் அநுபபந்ம்.

25 “न्यक् भवति यत् शक्तिज्ञानाख्योद्विक्तां क्रिया भजते ।
ईश्वरतत्त्वं तदिह प्रोक्तं सर्वार्थकर्तृ सदा ॥”

என்று சொன்னதுவும்

26 “ न्यक् भवति कर्तृशक्तिज्ञानाख्योद्रेकमश्रुते यत्र ।

तत्तत्त्वं विद्याख्यं प्रकाशकज्ञानरूपत्वात् ॥”

என்றதும் ஜ்ஞானாதிசூடைய ந்யமாவாதி நிரூபணானந்தையாலே நிரஸ்தம்.

27 “ नादो बिन्दु सकल. सदाशिवं तत्त्वमाश्रितौ कथितौ ।

विद्येशः पुनरीशे मन्त्राविद्याश्च विद्याख्ये ॥”

என்ற விபாகத்துக்கும் ஒரு வ்யவஸ்தாபகம் இல்லை. இவை மூன்று தத்த்வங்களும் காலானவச்சிஷ்டங்களாகையாலே அகம்மாவிகளென்றும் அவற்றினுடைய வ்யாபாரங்கள் கம்மாவிகளென்றும் சொல்லி இத் தத்த்வங்கள் மூன்றும் சக்தியிலே லயிக்குமென்றும் சக்தி சிவன் பக்கமில்லே லயிக்குமென்றும்

28 “ पञ्चानामप्येषां न हि क्रमोऽस्तीह कालरहितत्वात् ।

व्यापारवशात् तेषां विहिता खलु कल्पना शास्त्रे ॥

तत्त्वं वस्तुत एकं शिवसंज्ञं चित्रशक्तिशतखचितम् ।

शक्तिव्यापृतिभेदात् तस्यैते कल्पनाभेदाः ॥

मायायाः परतोऽश्वा शुद्धः शक्तौ निलीयते सकल ।

परमात्मनि साऽपि शिवे तिष्ठत्यविभागमापन्ना ॥

माया पुरुषः शिव इत्येतत् त्रितयं महार्थसंहारे ।

अवशिष्यते पुनस्तत् प्रवर्तते पूर्ववत् सृष्टौ ॥

तत्त्वानां स्थितिरेषा कथिता सृष्टिक्रमेण सर्वेषाम् ।

प्रतिलोमात् परिणामात् मायायां ता निलीयन्ते ॥”

என்றும், शुद्धவியை சிவனுடைய தேஹேந்த்ரியங்களென்றும், ஈசுவரன் அஹங்காரமென்றும், சதாசிவன் வுத்தி என்றும், சக்தி ப்ருத்தி-ஸ்தானியை என்றும், சிவன் புருஷ ஸ்தானியன் என்றும் சொல்லு மவை பூர்வ அபர விருத்தங்கள்.

சிவாத்விதாதி பக்ஷங்களில் சொல்லும் குதர்க் வாஹ்யம் க்ருத்தி களுக்கெல்லாம் தூஷித விவித சித்தாந்த ந்யாயத்தாலே நிராஸம் கண்டுகொள்வது.

ஸர்வ விகார காரணமூத்யாயம் ப்ரக்ருதி மாயாதி ஸ்ந்வாச்சய யான சூக்ஸ்மதம்சுசக்தி ப்ருத்தி குதே என்று பேராயம் மதுகோசாதிசூதாப

போலே சுபிர புட ஶத சங்குலையாய் அனந்தஸ்தஸ்யாய்க்கொண்டு எங்கும் ப்ரஸூதையாய்க் கிடக்குமென்றும் ஸுஷிரம் தோறும் தனித்தனியே மொக்தாக்களான ருத்ரர்களாலே அபிஷிதே என்றும் இப்ப்ரகாரங்களிலே சோமஸித்வாந்தத்தில் சொல்லுமதுவும் ப்ரமாண உபபத்திசஹம்நு.

அப்படியே “அதாநோ ருத்ரஹத்ய” என்று தொடங்கிச் சொன்ன பாசுபத மதத்தில் பசு பாச விபி யோகங்களென்று பாசுபதம் நாலு வகையாயிருக்குமென்று சொல்லிப் பசுக்களை ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணரென்றும், அரஹ கார்யகாரணரென்றும், வ்யாவ்ரத கார்யகாரணரென்றும், சரஹ கார்யகாரணரென்றும், சமூஹ கார்யகாரணரென்றும், அஹ கார்யகாரணரென்றும் ஆறு வகையாக்கி இவர்களில் ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணராயிருப்பார் சிலர் ப்ரநித தத்வத்தினுடைய மூர்ஷாஸ்திரம் ப்ரநித குஹ்யஸ்திரம் வர்த்திப்பார்கள் என்றும் இவர்கள் தேஹேந்த்ரிய சபஹராயிருக்கச் செய்தே ப்ரஹ்மராகையாலே பசுக்கள் ஆகார்கள் என்றும் தொடங்கிச் சொல்லும் பிரிவுகளும் ட்ராத்ஷ புவந சமூதாயம் ஜால மென்றும் சொல்லி ப்ரநிதக்குக் கீழும் நடுவும் மேலுமாக இப் புவநங்களென்றும் இப் ப்ரகாரங்களில் சொல்லுமவையெல்லாம் சர்வ சமத ஸ்மதி இதிஹாச புராணாதி விரோதத்தாலே உபேக்ஷணீயங்கள்.

இப்படியே

29 “தீக்ஷாப்ரவேசமாந்ரேண ப்ராஹ்மணோ பவதி ப்ரவமூ ।

காபாலம் ப்ரதமாஸ்தாய யதிபவதி மானவ: ॥”

இத்யாதிகளும் அபிபாசம விருத்ரங்களாகையாலே அநாத்ரணீயங்கள்.

பாஹவத சமயத்தில் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமுடையார் எல்லாரும் ‘ஸமா’ என்னுமது ஶச ட்ரமாதி குண ஸாம்யத்தாலும் ஆசார்ய மூல ஜ்ஞாந ஜ்ஞம் ஸாம்யத்தாலும் அபிமத புருஷார்த்த ஸாம்யத்தாலும் ஆமத்தனை.

இப்படியே பாசுபத தந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஜாத்யுத்ராதிக்-வாத்ரம அந்யபரம் என்னில் மற்றும் வேதவிருத்ர அஞ்ஜமெல்லாம்

அந்யபரம் என்னவேண்டும் அது தத்தந்நங்களுக்கும் தந்நிபுர்
களுக்கும் அபிசமதமன்று. எங்ஙனே ? என்னில்.—

இவர்கள் வேதங்களையும் தங்கள் மந்த்ரங்களோடு ஒக்கப்
பெளருஷேயங்களென்றும், வேதங்களில் சிவஜ்ஞாநம் காவிக்
மாகையாலே சுவாசங்களாலே த்வசித்தி என்றும், அநுமானத்
தாலே நிமித்தமாத்ர ஈச்வர கல்பனை பண்ணியும், பராவர
தத்த்வங்களை மாருகக் கட்டியும் மற்றும் வ்யபதேச அநஹ் வேத விருத்த
த்வானுபந பிரகியா ஜாலங்களை ப்ரதிபாதித்துமிதே சிவ சித்தவந்த
ஸ்தாபனம் பண்ணுவது. இப்படியாகையாலேயன்றே

30 “சைவான் பாஸுபதான் ஸ்ருஷ்டா லோகாதிகநாஸ்திகான் ।

விகர்மஸ்தான் த்விகான் ஸூதான் சச்சேலோ ஜலமாவிசேத் ॥”

என்று தர்மஸாஸ்த்ரபவர்தகர் இவர்களை வஹிஸ்கரித்தது

இப்படி பாஸுபத மதம் வேத விக்ரக வஹிஸ்க்ரதம் என்றால் அதர்வ
ஸிரஸஸிரிலே ஸூத்ரோபாஸனத்தை ப்ரஸங்கித்து சமந்வக மஸஸேபநாதிக்கை
யும் சொல்லி இது பாஸ விக்ரகார்த்தமான பாஸபத வ்ரதமென்றும்
சொன்னது நிர்வஹிக்கும்படி என் ? என்னில், அங்கு சொன்
னவை அஸத் கார்ய வாத அநுவாதாதிக்கைப் போலே ப்ரபக்ஷானுவாதமான
மென்று சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். தாமச தர்ம விசேஷ விஷய
மென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

ஸ்ரீமத்யகாரார் ப்ரதேந வித்யாதி ந்யாயத்தாலே இது ஸூத்ரஸிரிக
ப்ரமாத்மோபாஸன விசேஷபரமென்று அருளிச் செய்தார். ஆகை
யால் அதர்வ ஸிரஸஸைக்கொண்டு பாஸுபத தந்நத்தக்கு ஸ்ருதிமூலத்வம்
கொள்ளவொண்ணாது

இப்படியே ஸத்ருத்யாதிக்களும் இஸானவலி சொன்னதுவும்
இஃதேவதா அர்ச்சன ஸ்ருதிக்களும் ப்ராயஸ்சித்த விசேஷத்தில் மஸ்சிஹ்வாதி
வ்ருதங்களும் பாஸுபத அகாமவிதிகளுக்கு மூலகல்பநாலிங்மக
மாட்டா.

இத் தந்த்ரம் இப்படி நிர்மூலமாகில் இதில் சொன்ன
ப்ரக்ரிஸையாலே லோகத்திலே ப்ரதிஸ்தா அர்ச்சனாதிக்கள் நடக்கிறபடி
என் ? என்னில், இதுவும் பூதாதி துல்யமாகையாலே ப்ரமாண
ஸ்தாபகமன்று. வேத விரோத ப்ரகூர சைவதந்ந அகதேஸமான நி:ஸ்யாச

சहितைக்கு ஒரு புராணத்தில் ப்ராணய அப்யநுஜை பண்ணினதுவும்
 ஸ்ருதி க்ஷிபு க்ஷீரந்யாயத்தாலே ஆஸ்வாச ஹேதுவாகாது

லோகப்ரவ்ருத்தி சபவம்

31 “ त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय ।
 दर्शयित्वाऽरूपमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥”

என்று ப்ரகவந்நியுக் ப்ரபுபதி விப்ரலக்ஷ வஹ்வக்ஷாலும் கௌதம ஶாப
 அபிபூத் அப்ரதவாஸிஸ்த் ஶஹஸ்த தாமஸ பூரூப சந்ததி சம்ப்ரதாய பரம்பரையாலும்
 கூடுமென்னுமிடம் நிர்விவாத நானாபுராண சவாதத்தாலே ஶீர்ணயிக்க
 லாம்.

32 “ ऋचो यजूंषि सामानि वेदाध्यात्मं तथैव च ।
 न्यायशिक्षा चिकित्सा च ज्ञानं पाशुपतं तथा ॥”

என்று ஶஹாபாரத ப்ரதிபாஶ்ய சம்ப்ரஹத்திலே பாசுபத ஶ்ஞ்ஞாநத்தை
 எடுப்பானேன் ? என்னில், இது

33 “ वासुदेवस्य माहात्म्यं पाण्डवानां च सत्यताम् ।
 वृत्तं च धार्तराष्ट्राणां उक्तवान् भगवान् ऋषिः ॥”

என்று ஶதூத்த்தோடே அஸதூத்த்தையும் எடுத்தாற்போலே
 ஶ்வபக்ஷ பரபக்ஷ சமபிந்யாஹாரமாமத்தனை. இவ் அர்த்தம்

34 “ पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठासमन्वितः ।”

என்கிற வாக்யான்தரத்தாலே சித்ரம். இம் மஹாபாரதத்தில் ஶப்ரத்ரத
 மென்று சொன்னதுவும் பாசுபத ஆகமமூலமென்கைக்கு ப்ரமாம
 ணம் இல்லை. ஶஹஸ்த ப்ரந்ய சமிதாதி விததாஶ்யாய ரூப ஶபமந்யு ஶபா-
 ஶ்யானம் அநாதம் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஆதாமாகிலும்
 தாமஸ அதிகாரிகளுக்கு அடைத்த தாமஸ தர்ம விசேஷ பரமாகை
 யாலே சாஸ்த்ரிகார்க்கு ஶபாஶ்யமென்று.

35 “ उमापतिः पशुपतिः श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः ।
 उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं पाशुपतं शिवः ॥”

என்று வக்த்ருவைலக்ஷணயம் சொன்னது ப்ரவந்ந ப்ராணயார்த்த
 மன்றோ ? என்னில், இது

36 “सांख्यस्य वक्ता कपिलः”

இயாதிகளுக்கும் துலயமாயிருக்க அவற்றுக்கு விருद्ध வ்யாஸிஸ்ரூ யாலே காஸ்யேன ப்ராமாண்யம் கூடாதாப்போலே இங்கும் நிர்ஷேஷ ப்ராமாண்ய நியாமகமாகமாட்டாது.

निष्ठानिर्णयाध्यायத்திலே

37 “किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ।”

என்ற ப்ரஸ்துத்துக்கு உத்தரமாக

38 “ज्ञानान्येतानि राजर्षे विद्धि नानामतानि वै ।”

என்கையாலே மதபேதங்களைப் பார்த்தால் இவை பிழ்நிஸ்தங்கள் என்று சொல்லிற்றாயிற்று.

39 “सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।

यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः ॥”

என்றதுக்கும் பெளருஷேய அகமங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் கொள்ளும்போது வேத விரோதம் வாராதபடி நிர்வஹிக்க வேண்டு கையாலே ந்யாயானுசூதீத தத்தா஑ம பராமர்ஷம் பண்ணினால் அவ் அகமங்கலையெல்லாம் வேதாந்த வேத விச்வாந்தர்யாமி நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிக்கலாமென்று தாத்பர்யம் 40 “तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदन्ति मनीषिणः ।” என்றதுக்கும் இதுவே நிர்வாஹம்.

இப்படி சாண்யாதிகளில் சொன்ன காரண ஑ோசர ப்ரக்ருதி புருஷ சிவாதி ஶ்஢்஢ங்களை வேதாந்த வ்யுத்தபத்தியாலே விஷேய ஢ூத நாராயண பர்யந்தங்களாக்கி விரோத சமநம் பண்ணினாலும் பாஶுபத அகாரங்களுக்கு வேத விரோதத்தைச் சமீப்பிக்க விரகில்லை. தாமஸ புராணங்களைப் பசுபதி தந்த்ரங்களுக்குத் துணையாகப் பார்க்குமது ஓட்டை ஓடத்தோடே ஓழுகலோடத்தைச் சேர்த்தபடியாம். பஶ்஢வேத ப்ரணேதாவான ஢கவாந் வாத்ராயணன் 41 “पत्युरसामञ्जसात्” இயாதி சூத்ரங்களாலே பாஶுபத ப்ராமாண்ய ப்ரதிஷே஢ம் பண்ணுகையாலே ஢ாரதாதிகளிலும் இதன் ப்ரா மாண்யம் அ஢்யுபரதமன்று என்னுமிடம் அறுநியிடலாம்.

*மாதவனே பரனென்று வையங்காண
மழுவேந்தி மயலதீகக வல்லதேவன
கைதவமொன்று கந்தவரைக் கடியசாபம்
கதுவியதாலதன் பலத்தைக் கருதிப் பணடை
வேதநெறி யணுகாது விலங்கு தாவி
வேறாக விரித்துரைத்தவிகற்பமெல்லாம்
ஒதுவது குத்திரததுக்கு என்று உரைத்தான்
ஓதாதே யோதுவிககு மொருவனதானே

41

*கந்தமலர் மகளமின்னுங் காராமேனிக
கருணை முகில கண்டகண்கள் மயிலாயாலும்

* [பதவுரை] மாதவனே - சரியபதியான நாராயணனே, பரன் என்று - பரத்தவமென்று, வையம் காண - எல்லா லோகமும் அறியும்படி, மழு ஏந்தி - மழுவெனகிற ஆயுதத்தை ஏந்தி, மயல - அஜஞாந்ததை, தீககவல்ல - போகக்கூடிய, தேவன் - தேவனாகிய ருத்ரன், கைதவம் ஒன்று - ஒரு கபடத்தை, உகந்தவரை - சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொண்ட வாகளை, அதாவது - கௌதம ருஷியிடம் பொய்க் குற்றத்தைச் சுமத்தியவாகளை, கடிய - கொடியதான், சாபம் - சாபமானது, கதுவியதால் - பற்றிக்கொண்டதால், அதன் பலத்தை - அந்தச் சாபத்தின் பலத்தை, கருதி - நினைத்து, பணடை - அநாதியான, வேதநெறி - வேதமாகக்கத்தை, அணுகாது - பின்பற்றாமல், விலங்கு தாவி - குறுக்கு வழியாகத் தாண்டி, வேறாக - புதியதாக, விரித்துரைத்த - விஸ்தாரமாகச் சொல்லிய, விகற்பமெல்லாம் - அநேகவிதமான அாததங்களையெல்லாம், ஒதுவது - கற்பது, குத்திரததுக்கு என்று - மிகவும் அற்பமான பலன்களைப் பெறுவதற்காகவே என்று, ஓதாதே - தான் ஒருவரிடமிருந்தும் அதயயநம் செய்யாமல், ஒதுவிக்கும் - மற்றவர்களுக்கு அதய யநம் செய்துவைக்கும், ஒருவன் தானே - பகவானே, உரைத்தான் - சொன்னான் [இங்கு மாமல்லபுரத்தில் காணப்படுகிற, அரஜுநன் தபசு என்று சொல்லப்படுகிற கல்வெட்டு, இப்பாடடில் அப்பிராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட எம்பெருமானுடைய பரதவத்தை ருத்திரன் கையில மழுவேந்தி லோகத்துக்குத் தெரிவித்த விருத்தாந்தத்தைக் குறிக்குமென்பா பெரியோ] 41

* [பதவுரை] கந்த-வாஸனையுள்ள, மலர்-தாமரைப்பூவில் பிறந்த, மகள் - பெண்ணான லக்ஷ்மி, மின்னும் - (திருமாரில்) பிரகாசிக்கும், காராமேனி - கருமையால் நிறைந்த திருமேனியையுடைய, கருணை முகில - கருணையை வாஷிக்கின்ற மேகத்தைப் போன்ற பகவானே, கண்ட கண்கள் - பார்த்த கண்கள், ப-ப-30

அநதமில் பேரினபததிலடியரோடே

அடிமையென்னும் பேரமுத மருநதிவாழத்
தந்தமதி யிழநதரனா சமயம் புகுகுத

தழலவழிபோயத தடுமாறித் தளாந்து வீழ்ந்தீர்
சந்த நெறி நேரறிவா சரணம் சோந்து
சங்கேதத் தவமுனிவீர் தவிமினீரே

42

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्वस्वतन्वस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

पाशुपत बहिष्काराधिकारो विशः ॥

இருபதாவது பாசுபத் பஹிஷ்காராதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

மயிலாய ஆலும் - மயிலபோல நின்று ஆடும் ஸ்தலமாகிற
அநதம் - முடிவு, இல - இல்லாத, போ - பெரியதான, இனபத்
தில் - ஆனந்த ரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், அடியரோடே -
தாஸாகளான நிதயமுகத்தருடன், அடிமையென்னும்-கைங்காய
மெனனும், பேரமுதம் - பெரிய அமுதத்தை, அருநதி - அநுப
வித்து, வாழ - வாழ்வதற்காக, தந்த-கொடுத்த, மதி-புத்தியை,
இழந்து-நழுவவிட்டு, அரனா சமயம் புகுகு-பாசுபத் மதத்தை
பரவேசித்து, தழல - அகநி போன்ற, வழிபோய - மாகக்கத்தில்
சென்று, தடுமாறி - இன்ன இடம் போகிறோம் என்று அறியா
மல் தத்தளித்து, தளாந்து வீழ்ந்தீர்-கஷ்டத்துடன் விழுந்தவா
களே ! சந்தநெறி - வேதாந்தத்தில் கூறப்பட்ட மாகக்கத்தின்,
நோ அறிவா-உண்மையறிந்த ஆசார்யார்களுடைய, சரணம்-
திருவடிகளை, சோந்து-அடைந்து, சங்கேதத்து-(பாசுபத் மதஸ
தர்களுடைய) கட்டுப்பாட்டுக்களான, அவம் - குற்றத்தை
யும், முனிவீர் - வெறுப்பவர்களான, நீர் - நீங்கள், தவிமின -
அநத் மதக் கொள்கைகளை விட்டுவிடுங்கள். [பேரமுதம் எனப்
பதற்குப் போகமுதம் என்று பாடாந்தரம் அநுபவிக்ரமம் அமுதம்
என்று அாதம்]

42

ஸ்ரீ பரமதபங்கே-பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகார 235

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकारः एकविंशः ॥

இருபத்தொன்றாவது

பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகாரம்

[பகவச சாஸ்தர பராமாணயத்தில் ஆகேஷுப நிரஸந பரதிஜைஞ - வகதருவைலக்ஷணய விஷயமான சங்காபரி ஹாரம் - வேத நிநதை காணப்படுவதால் வந்த அபராமாணய சங்காபரிஹாரம் - புராண நிநதை காணப்படுவதால் வந்த அபராமாணயசங்கா நிரஸநம் - தத்தவ நிருபண விஷயத்தில் பேத சங்கா பரிஹாரம் - யாதவ பரகாசோகத சங்கா பரி ஹாரம் - மற்றும் சில சங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் - முகதாக்களுக் குச் சில விசேஷ சகதி கூறியிருப்பதன கருத்து - ஜீவபரஹ மைகய வாதநிரஸநம் - ஸங்காஷ்ணதிகளின் உதபத்தி விஷய மான சங்கா பரிஹாரம் - அநுஷ்டாந விஷயமான சங்கைகளுக் குப் பரிஹாரம் - அஷ்டகால பஞ்சகால விபாகத்தின் கருத்து - பகவதாச்சநா விஷயமான சங்காபரிஹாரம் - பஞ்சராதராகம் விதியால் அாச்சா பரதிஷ்டா நிருபணத்திறகுக் காரணம் - இச சாஸ்தரத்தின் உட பிரிவுகளுக்கக் காரணம் - சூதரனுக்கு அாச்சநாதிகார விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - இதில் விதிக கப்படும் தீக்ஷா விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - எமபெருமா னைச் சிவனாகவும் பிரமனாகவும் சொல்லும் ஆழ்வாா ஸ்ரீஸூகதி யின் கருத்து - நாச்சியாா செயத காமதேவாாச்சநம் தேவ தாநத்ரபஜநமன்று - அது கருஷ்ணரூபாநத்ர விஷயம் - மற்ற ஆகமங்களில் போல இதில் வேதத்துக்கு முரணான அம்சம் இல்லாமை - ஆகம ஸமருதிகளுள் ஆகமமே முக்கிய பரமாண மாதல - இச சாஸ்தரம் நாலு வகையாகப் பிரிதல - வைகாநஸா கமத்துக்கு பராமாணய நிருபணம் - ஸௌமயதவ ஆகநே யதவ நிாததேசங்களுக்குக் கருத்து - வயாஸரால பாஞ்சராதர பராமாணயம் நிாணயிக்கப்பட்டமை]

*யாது மிலாதவனறும் யாவர்க்கும் நனறியெண்ணியநம்
மாதவனா வதனததமுதுணனும் வலம்புரிபோல்
வாதுகளாலழியா மறைமெளலியின வான பொருளே
ஓதிய பஞ்சராததிர முகவாரை யொழுக்குவமே

43

இப்படி நிரஸ்தங்களான சர்வ யோ பாதுபனங்களோடொக்க
மகவந் சாஸ்த்ரமும் விருத வ்யாமிசுரமென்று சொல்லுவார் பக்ஷத்
தைப் ப்ரதிசுபிக்ஷிதேரூம். இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு வேதாந்
ப்ரதான வேத நாராயண வாஸுதேவாதி சந்த வாச்ய நிரூபிக்
ஸர்வஜ்ஞன் வக்தாவாகையாலே ப்ரம ப்ரமாதங்கள் மூலமாகா
அவன் ஸர்வ சக்தியாகையாலே அசுத்திமூல ப்ரபவ சக்தியுமில்லை

42 “ வேதாந்நேபு யதாசாரம் சங்க்ரஹ மகவாந் ஹரி: ।

மக்தானுகம்பயா விதவாந் சங்க்ஷேப யதாஸுசுவம் ॥”

என்று சாஸ்த்ரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ஸந்தக்குமார, நாரத,
சாண்டில்யாதிர்களான அநுக்ரஹ விஷய மஹர்ஷிகளுக்கும்
உபதேசிக்கையாலும், பின்பு ப்ரவர்த்தகர்களும் அவர்களே
யாகையாலும் நிரஹ விஷய தேவாதி மோஹார்த்தங்களான வாக்யாசங்களிற்
போலே விப்ரஸம்ப மூலம்வரும் சங்க்ஷிக்கவொண்ணாது

அப்ரஸித சஹிதையில் அர்வாசீன ப்ரவர்த்தக மூலமாக வரும் அதிசங்க்
தர்மசாஸ்த்ராதிகளிலும் சம்பவிக்கும். இப் ப்ரதிபந்தியாலே மகவாந்
போலே வேருரு விப்ரஸம்பகன் இத் தந்த்ரத்தைப் பண்ணி
னாலோவென்கிற சங்க்ஷியும் கழியும். ஸர்வ வேதங்களிலும்

*[ப .. ரை] யாதுமிலாதவனறும் — ஒன்றும் இல்லாத
அந்தக் காலத்திலும் அதாவது — மஹாபரளய காலத்திலும்,
(ஸ்திரமாய நினறு), யாவர்க்கும் — எல்லா ஜீவாகளுக்கும்,
நனறி எண்ணிய — நனமையை ஸங்கலபித்த, நம் — நம்
முடைய, மாதவனா — சரிய பதியான பகவானுடைய, வத
னதது அமுது உண்ணும் — வதனாபவமாகிய அமுதத்தை
புஜிக்ஷி, வலம்புரி போல — வலம்புரிச சங்கததைப் போல,
வாதுகளால் — யுத்திகளால், அழியா — நசியாத, மறை —
வேதங்களின, மெளலியின — சிரஸஸான வேதாநதங்களின,
வான பொருளே — உததமமான பொருள்களையே, ஓதிய —
வெளியிடுகிற, பஞ்சராததிரம் — ஸ்ரீ பாஞ்சராதர சாஸ்த்ரத்தை,
உகவாரை — அங்கீகரியாதவரை, ஒழுக்குவம் — திருத்து
வோம்

நித்யே பிறவாதபடியாலே சாண்டில்யன் பாஞ்சராத்த்ர சாஸ்த்ரத்தை
அध्यயனம் பண்ணினான் என்கையாலே வேத நிந்தையும் வேதார்த்த
விरोधமும் தோற்றுகையால் இது ப்ரமாணமாய்படி என் ?
என்னில், இந்தச் சோத்யமும் அநுதித ஹோம நிந்தா ந்யாயத்தா
லும் பூமவித்யோபகரம் ந்யாயத்தாலும் நிரஸ்தம் இச் சாஸ்த்ரத்தை
ப்ரதான தம தூதனார்த்த ஸங்கரஹததாலும் அர்த்த வேதாதிசயத்தாலும்
ப்ரசம்ஸிக்கப் ப்ராப்தமிதே.

43 “புராண வேதவேதாந்தம் ததாஸ்யந் சாஸ்த்ரயோஜம |
பஜ்ஜபகாரம் விஜ்ஞானம் யத்ந ராஜ்யாயதேஸ்யஜ |
பலோத்கர்ஷவசேநைவ பஜ்ஜராஜமத: ஸ்மृतம் ||”

என்கிற ஸ்ரீ பெளஷ்கர வசனம் 44 “பலோத்கர்ஷவசேநைவ” என்கை
யாலே புராணாதி நிந்தாபரமன்று என்னுமிடம் ஸுவ்யகத்தம்,
பலோத்கர்ஷம் தானும் வில்வ வ்யவதான ரஹித சபரிகர பகவத்ப்ராபி சாபந
விஷத சப்ராதிக்களடியாக வருகையாலே விரோதமிடில். இச்
சாஸ்த்ரத்திலே

45 “அசேதனா பரார்த்தி ச நியா சததவிக்கிரியா |
த்ரிபுணா கர்மிணா ஷேத்ர ப்ரகூதே ரூபமுச்யதே ||
வ்யாபிரூபேண சபந்த: தஸ்யாஸ்த்ர பூரூபஸ்ய ச |
சஹநாதிர்நந்தாஸ்த்ர பரமார்த்தேந நிஸ்தித: ||”

இத்யாதிக்களாலே ப்ரக்ருதி புருஷ ஈச்வர தத்த்வங்களை யதாஸ்யஸ்திதங்
களாக விவேகிக்கையாலே தத்வவிரோதம் இடில் 46 “வ்யாபி-
ரூபேண சபந்த:” என்கிறது

47 “தாரூபயக்ஷிநியதா தைலம் திலே ததந் புமானபி |
ப்ரதானேஸ்யஸ்திதோ வ்யாபி ||”

இத்யாதி புராண வசன உபவ்யூஹிதமாகையாலே ஜீவ அணுத்வ விருத்
தமன்று.

48 “அகாசேநாவூதோ வாயு அகாசம் மனசா புன: |
மனோ஽பிமானேந ததா பூத்யாஸஹ்கார எவ ச ||
அவூதா மஹதா பூத்ய: அவ்யக்தேந மஹான் ததா |
அவ்யக்த தமசா வ்யாபி ரஜசா தத் தமஸததா ||

ரஜ் சத்வகுணவ்யாபிச் சத்வம் காலாत्मனா புன: ।
 காலோ நியத்யா வ்யாபிஹி சா ச ஶத்த்யாஸ்யவூதா புன: ॥
 பூருஷேணாவூதமிதம் அந்தரம் ச பஹிஸ்ததா ।
 ஹ்ருத்பத்னகரிகான்தஸ்த: பூருஷ: சர்வதோமுக: ॥
 சர்வஜ்ஞ: சர்வக: சர்வ: சர்வமாவூத்ய திஸ்ததி ।
 தஸ்தாந் து பரம் சூக்ஷ்மம் ஆகாஷம் பாதி நிர்மலம் ॥
 ஶுக்லஸ்பதிக சக்ஷாஷம் நிர்வாணம் பரம் பதம் ।
 தத்பதம் ப்ராப்ய தத்வஜ்ஞா முச்யந்தே ச ஶுபாஸுபாத் ॥
 த்விஸரேணுப்ரமாணாஸ்தே ரக்ஷிமகோடிகிபூஷிதா: ।
 பூயஸ்தேநைவ ஜாயந்தே ந லீயந்தே ச தே கசித் ॥
 மதூபதாரி துதிமான் சாயுஜ்யம் ச ச கக்ஷதி ।
 ப்ராப்ய தத் பரம் ஶ்தானம் தீப்யமானோ விராஜதே ॥”

என்று யாதவப்ரகாஸோபாத்த ப்ரகவக்ஷாஸ்த்ர வசநங்களில் ஶக்தி ஶப்த வாக்யே
 யான மூலப்ரக்ருதியினுடைய அவஸ்தா விசேஷங்களில் அதி
 ஸூக்ஷ்ம வைஷம்யமடியாகச் சில ஸம்ஜ்ஞா விசேஷங்
 களும் ந்யூனாதிக்கவமும் சொல்லுமதில் விரோதயில்லை இவ்வள
 வைக கொண்டு அந்த கரணம் சதுர்விதம் என்றும் சதுர்விதத் தத்வங்
 களென்றும் சித்தாந்தமாகக் விரகில்லை

யுக்தி பலத்தாலும் அநாப சாஸ்த்ரங்களாலும் கட்டும்
 தத்வாந்தரங்களை முன்பே கழித்தோம். 49 “பூருஷேணாவூதமிதமந்தரம்
 ச பஹிஸ்ததா” என்றது வாக்ய சேஷவசத்தாலே ஈச்வர விஷயம்.

50 “தஸ்தாந் பரம் சூக்ஷ்மம் ஆகாஷம் பாதி நிர்மலம்”

என்கிறவிடத்தில் தத்வபதம் ஈச்வர வ்யாப்தமாகப் பூர்வ வாக
 யத்தில் ஸர்வ ஶப்தத்தாலே நிர்देशித்த லீலா விபூதியைச் சொல்லு
 கிறதாய்கையாலே விரோதயில்லை. அநந்த்ய ஶக்ஷேயுடைய முத்தரை
 த்விஸரேணு ப்ரமாணென்று சொல்லுகையாலே வத்ர த்ரேயில் அஸ்த்வ
 அப்யுபகமம் கைமுதிக ந்யாய சித்தம். ஆகையாலே 51 “அஸுக்தேர்மத”
 இயாதி வசநங்களுக்கும் கர்மகृत ஜ்ஞா ஶுபாதி வைஷம்ய நிவ்ருத்தி
 ரூப பரம ஸாம்ய மாத்ரத்திலே தாத்பர்யம்.

52 “ஜகத்யாபரவஜ்” என்று வேதாந்த ஸூத்ரம் சொல்லா நிற்க ஆப்த சாஸ்த்ரங்களிலே முக்தருக்கு அடிமத்தான பரவ-
 சுவமும் சர்வத்வரவமும் சர்வசக்திவாதிகளும் சொல்லுவானேன் ?
 என்னில், இதுவும் ப்ரஹ்மாவத்தையும் குணாஃகயோகத்தையும் பரம
 ஸாம்யத்தையும் சொல்லுகிற ஸூதிகளை நிர்வஹிக்கும் க்ரமத்
 திலே சர்வோபாதி நிர்ருத்தியாலே ஜ்ஞான ப்ரோ ஸாம்யமுண்டாகை
 யாலும் இஃதரேஃத்யோடு ஏகரஸையான இஃதேகத வித்யாதிமில்லா
 மையாலும் உபபந்நம்.

ஏகாந்தி ஧ர்ம நிபுணிலே சிலா் ஶக்ர ஹக்ராதிமத வாஸணயி
 னுலே ஜிவந்நிகைய ஹே ஹேதாதிஹேசு ஶோலுமது தந்மூல ஶுதாதி
 கருகதும் இவற்றுகதும் வ்யாக்யாத்தாக்களான ஶுபேந்ர ஹஸ்தி வல தேவ
 சார்ய வரதராஜபண்டிதாதி ஶந்நங்கருகதும் அநுகுணமன்று. குண-
 சமுதாய வசனத்தாலும் குணயுக ஶந்நங்களாலும் விசிஸ்ய வ்யபதேசம்
 பண்ணுவது தந்நுஸாராதி ந்யாயத்தாலே நிர்வஹித்தலாம். சஶ்டுப-
 னாதிஹே ஜிவ மனோஹகாந்நகருளேந்ரதுவம் அஹிஜா ப்ரகரணத்தாலும்
 மோஶ்டு஧ர்ம வசனங்களாலும் தத்தந்மூர்தி விசேஷங்குளிலே அடைப்புண்ட
 தத்வாஹிசான விசேஷமடியாக ஂன்று நிர்ணயிம். ஆகையாலே
 வாஸுதேவன் பக்கலிலே ஸங்கர்ஷண ஸம்ஜ்ஞான ஜீவன்
 பிறந்தானென்றும், இவன் பக்கலிலே ஶ்ருத்யுந்ந சஜ்ஜமான மஹஸு
 பிறக்குமென்றும், அங்குநின்றும் அநிஹத்ய சஜ்ஜமான அஹந்
 காரம் பிறக்குமென்றும் ஶோன்னதுவம் தத்தக்ஷத வாக்ய வ்யஹய
 விஷயமாகையாலே விரு஧யித்தே.

சங்கர்ப்ணாடிகளை ஢கவானுடைய வுத்தி ஢னோ஢்஢்கார஢ாவ்஢ெ஢்பார்க்கு
 சர்வ஢ஹிதாதி விரோத஢் வரும். இ஢் ஢ாஸ்த்ரத்தில் ஜீவ உத்பத்தி
 யு஢் வ்யுத்த்ர஢ ஸ்ருஷ்டியு஢் அ஢ி஢தீயன்று என்னுமிட஢்
 53 “ச ஹ்நாதிர்஢ந்த஢்” இயாதி வா஢்ய ஶத ஢ித்த஢். ஢஢ா஢்யாதி ஢்ரீயில்
 ஜிவபரீ஢்ய ஢ாவ்னை தோற்று஢்துவு஢் வேதாந்தங்களில் அ஢்஢்ஶோபா஢நாதி
 ஢்யாயத்தாலே ஢்வரூபீ஢்ய ஜாபக஢ன்று.

இப்படி தத்தவ விஷயத்தில் விरोधங்களை ஶமிப்பித்தாலும் வேदவिरुद्धமாகவும் பரஸ்பர விரुद्धமாகவும் சொல்லுகிற அநுஸ்தான விरोधத்தைப் பரிஹரிக்கும்படி என்? என்னில், கர்ஷ்ணாதி ப்ரதிஸ்தான

கிரியாகலாபங்களுக்கும் மேலுள்ள சர்யா விசேஷங்களுக்கும் இப் போது இங்கு உபலப்யமானங்களான வேதங்களில் மூலம் காணு தொழிந்தாலும் எதிபேத வாக்யமில்லாமையாலே கல்பசூத்ராதி எதி-
பாதித தர்மவிசேஷங்களுக்குப் போலே மூல கல்பநை பண்ணலாம். இவ் அர்த்தம் 54 “சுதிமூலமிதத் தன்வ் ப்ரமண கல்பசூத்ரவத்” என்று இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலும் எதிபாதிதமாயிற்று.

குஹ்யனுக்கு திவசத்தில் ததன் சொன்ன காலாஃக விபாகமும் பகவத்சூத்ரோக்த அபிபகமநாதி கால பத்ரக விபாகமும் ஒரு விருதமுமற நிர்வஹிககலாம். இதுக்கு தகதேச விருதம் சொல்லுகிற அஃதி களும் 55 “அபிபகமநாத்ய. க்ரியந்தாநாம்” என்று அநுஜ்ஞை பண்ணினார்கள். விசேஷ தர்மங்களுள்ளவை பதிவாதி த்விஃ ஹிம சோமாதி ந்யாயத்தாலே தகபுருஷன் பக்கலிலே யதா காலம் அந் வயிக்கலாம்.

56 “ஸ்வகர்மணா தமப்யதர்ய சித்தி விந்தி தானவ” என்றும்

57 “வரணாசரமாதரவதா புகுபேண பர: புகமந் |

விஷ்ணுராஃயதே பந்தா: நான்யஸ்ததோபகாரக: ||”

என்றும் சொல்லாநிற்க வேதே ஒரு பகவதர்சனம் கூடுமோ ? என்னில், பகவதர்சனம் நித்யமான வரணாசர தர்ம விசேஷமென்னு மிடம்

58 “சூனகோஃஹ் ப்ரவத்யாமி ந்த்ய் விஷ்வர்சனம் பரம் |

ப்ரவ: பான்தமந்ஃசோதீத்யத்யர்சந்ய விதானத. ||”

என்ற சூனகீய வாக்யத்தாலும்

59 “ந விஷ்வாராதநாத் பூந்ய் விததே கர்ம வதிகம் |

தஸமாத் அநாதிமப்யான்த் ந்த்யமாராதயேத்யரிம் ||”

என்கிற வ்யாஸ ஸம்ருத்யாலும்

60 “அராதநாதிகம் கர்ம யந்ர சூக்தம் மயா தவ |

ததஸர்வ ப்ரணவநைவ கர்த்வ்யம் தகரபாணயே ||”

என்கிற யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்மृतியாலும் மற்றும் பல ஸ்மৃति வचனங்களாலும் சுபிரசிद्धம்.

61 “पद्ममध्ये चतुर्बाहुं नारायणमनामयम् ।
पूजयेत् ब्राह्मणो विद्वान् श्रौतस्मार्तपरायणः ॥”

62 “लैकाल्यमर्चनं विष्णोः परमं मुक्तिसाधनम् ।
पलाशैः पद्मकुसुमैः अर्चनं शस्यते हरे ॥”

இத்யாதிகளாலே भगवदर्चनம் अधिकारानुगुणமாக மோக்ஷ பாய்ந்தமு
மாம்

63 “पद्मं पुष्पं फलं तोयं”, “पद्मेषु पुष्पेषु फलेषु तोयेषु”

இத்யாதிகளுக்கும் ஆர்ச்சந விசேஷத்திலே தாத்பாயம்.

ஆனாலும் செளநக போதாயநாதிகள் சொன்ன प्रतिष्ठा-
नादிகள் உண்டாயிருக்க भगवच्छास्त्रத்தில் அபேகை என் ?
என்னில், होतृ शाखोक्त हौत्र परिग्रह न्याययत्तालே இது परिग्राह्यतमம்.

64 “अलाभे वेदमन्त्राणां पञ्चरात्रोदितेन वा ।”

என்பானேன் ? என்னில், இது

65 “वैदिकं तान्त्रिकं चैव तथा वैदिकतान्त्रिकं ।
त्रिविधं कर्म संप्रोक्तं पञ्चरात्रामृतार्णवे ।
वैदिकं ब्राह्मणानां स्यात् राज्ञा वैदिकतान्त्रिकम् ।
तान्त्रिकं वैश्यशूद्राणां सर्वेषां तान्त्रिकं तु वा ॥”

இத்யாदि வசநங்களாலே இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலே वैदिक समाख्ये
யாலே विभजित्त அம்சத்துக்கு प्राधान्यமுண்டென்று தோற்று
கைக்காகவுமாமத்தனை. இந்த वैदिक तान्त्रिक विभागம் श्रौतस्मार्तादि
न्याययत्ताலே अधिकारि विशेष नियमाद्यर्थमाकையாலே अवैदिकांश-
शङ्काहेतुவன்று.

66 “अनुक्तमत्र यत्किञ्चित् गृहीयात् तन्त्रतो बुधः ॥”

இத்யாதிக்களாலே இத் தந்த்ரம் धर्मशास्त्रानुमतமாயிற்று.

குத்ரனுக்கு அர்ச்சநா விசேஷம் சொன்னது ரத்காராதி ந்யாயத்தாலும் ஶூத்ர விஷய ஹிஸ்குத் வஹ்யாஜி ஶந்ந் நிர்வாஹ க்ரமத்தாலும்

67 “भार्यारतिर्भृत्यभर्ता शुचिः श्राद्धक्रियान्वितः ।

नमस्कारेण मन्त्रेण पञ्चयज्ञान् न हापयेत् ॥”

என்று குத்ரனுக்கு மந்த்ர விசேஷ ஸூத்ர பஞ்சமஹா யஜ்ஞா நுஷ்டான ஸ்மரண ந்யாயத்தாலும் யதாபிகாரம் நிர்வாஹ்யம் இவ் வர்த்தம்

68 “ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ।

अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्मसु ॥

सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन यः ।

द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियुगस्य च ॥

वसन्ते दीक्षयेत् विप्रं ग्रीष्मे राजन्यमेव च ।

शरदः समये वैश्यं हेमन्ते शूद्रमेव च ।

स्त्रियं च वर्षकाले तु पञ्चरात्रविधानतः ॥”

இத்யாதி மஹாபாரத வசநங்களாலும் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. இங்குச் சொல்லுகிற டீக்ஷை 69 “दीक्षितं व्रतसपन्नं” இத்யாதிகளிற்போலே வுதிக டீக்ஷா விசேஷமாகையாலும் சைவ பாசுபதாதிகளிற்போலே ஜாத்யந்தராதி ப்ராப்தியாதல் வுதிக மர்யாடா த்யாஹாதல் இல்லா மையாலும் இச் சாஸ்த்ரத்திலே வர்ணாச்ரமாதிகளையும் அவற்றுக்கு அநுருபமாக மன்க்ரியாதி விபாஹம் பண்ணுகையாலும் வர்ணாச்ரமாதி டீக்ஷைஹிஸ்குத் சமாஹதன யோஹ்யதைய நிஷேதிக்கையாலும் தன்தான்தரங்களில் போல் வுதிகவிரோத ஶக்ஷை பண்ணுவொண்ணது.

சப்ரதிபந் குண டீக்ஷை ந்யாயத்தாலே தீக்ஷிதனுக்கு டீவதான்தர வர்ஜனாதி நியமங்களுக்கும் விரோதமில்லை. சில ஸம்ஹிதைகளிலே சந்ந்யோபாசனாதி வைஷ்ணவம் தத் தத் சூத்ராதி ஹேதத்திற்போலே நிர்வாஹ்யம். 70 “ये यजन्ति पितॄन् देवान्” இத்யாதிகளிற்படியே நியத கர்மங்களில் டீவதான்தர விசிஷ்ட பரமாத்ம அநுஸந்தானத்தாலே ஐகான்த்ய விரோதம் வாராது. மஹாபாரதாதி ப்ரசித் த்ர ஐகான்திகளும் ஶ்ரீத் ஶ்மார்த் கர்ம யுக்தராய்ப் போந்தார்கள். ‘ஶன்ருளிருக்க மணை

நீராட்டி' என்றும், 'மற்றொரு தெய்வம் தொழாள்' என்றும், 'மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம் கொண்டாடும் தொண்டர் பெற்ற தாயிருக்க மணைவென்றீர் ஆட்டுதிரோ' என்றும், 'வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது' என்றும் இत्याதிகளாலே தேவதான்தர வர்ஜனம் சொல்லுகையாலே 'கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே என்னும் நான்முகக் கடவுளே என்னும்' இत्याதிகள் விமூதி விசேஷ விசிஷ்ட அனசுதானபரங்களாமத்தனே.

'நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்' என்றும், 'எற்றைக்கும ஏழேழ் பிறவிக்கும் உந்தன்னேடுற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாமாட் செய்வோம்' என்றும் நாச்சியார் கிருஷ்ணனைப் பெறுகைக்காகப் பண்ணின காமதேவ அர்சனம் ஸ்ரீங்ார சமாஹ்நுங்ண க்ருணரூபான்தர விசயம்.

71 "व्यासवाक्यजलौघेन कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥"

என்னுமபடி ஸர்வ ஸம்மோஹ சமநமான மஹாபாரதத்திலே மோக்ஷ தர்மத்திலே

72 "गृहस्थे ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ मिथुक. ।
य इच्छेत् सिद्धिमास्यातुं देवतां कां यजेत सः ॥"

என்று சாமான்யேன ப்ரநம்பண்ண சபரிசராதி வ்ருத்தாந்தத்தை உபகேஷபித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநகாண்டமென்று ப்ரவृத்தமான திருநாராயணீய ப்ரபஞ்சமெல்லாம இப் ப்ரகவக்ஷாஸ்த்ரோக்த பரமேகாந்தி த்ரம் வஈமபவரம்.

அங்குற்ற நாரத ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரகவாணையே பாவ்ரராதிக னென்று ஸ்துதித்து சாஸ்யயோகங்களைப் பலவிடங்களிலும் ப்ரசம் ஸிக்கச் செய்தேயும்

73 "बहवः पुरुषा राजन् सांख्ययोगविचारिण. ।
नैत इच्छन्ति पुरुषं एकं कुरुकुलोद्वह ॥
समासतस्तु यद्व्यास पुरुषैकात्म्यमुक्तवान् ।
तन् तेऽहं सप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजस ॥"

பாரதத்திலே கர்ம காண்டத்திலும் ஆஷ்மேதிகத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஧ர்மசாஸ்த்ரத்திலும் ப்ரமாத் சமாஸந ப்ரமாத்மக உபாத் தமாயிற்று ஸ்ரீஸித் த்யானங்களிலே ப்ரஹ்மமுண்டு. தேஸகால ஸேஷங்களாலே வரும் ஸகோதிகன் வேதப்ரஸ்திகளிலும் துல்யம். அதர்வ வேதம் அதர்வணம் ஆங்கிரஸம் என்று விபக்ரமாத்ரபாலே ப்ரமாத் த்ரம் விஷய சாஸ்த்ரமும் இப்படி த்விவிதமாகக் குறையிலலை இவறறில் அந்யபரங்களாயும் அநாத்ரங்களாயுமுள்ள வகனங்களைக்கொண்டும் யுக்த்யாபாஸங்களைக்கொண்டும் பரஸ்பர விரோதம் சொல்லவொண்ணது.

அஸிதேவ்யமென்னுதல் அஸிப்ரணீதமென்னுதல் உப்ரதேவதா சவ்ந்ய மென்னுதல் சொல்லவொண்ணதிருக்க ப்ரமாத் த்ரம் சாஸ்த்ரத்தை அஸிதேவ்யம் என்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தை சௌஸ்யமென்றும் சொல்லுமது வும் ஸோக்ஷப்ரதானத்வ ப்ரமாத்ரதானத்வங்களாலேயானால் ஒன்றுக்கும் ஒரு வாதகமும் வாராத். இந்த சௌஸ்யத்வ அஸிதேவ்யங்களை மாறாடிச் சொல்லுவார்க்கும் உகித தாத்ரபாயம் கண்டுகொள்வது

77 “ வ்யாஸவாக்யஜலौघेण कुतर्कतरुहारिणा ।

वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥”

என்னும்படி ஆப்ததமனான ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான் தர்க்பாதத் திலே பரபக்ஷங்கையெல்லாம ஸ்திபேதிகத்து ஸ்ரீ பாஞ்சராத்த்ரத் துக்குப் பரபக்ஷத்வ சங்கையைப் பரிஹரித்தானாகையாலே இது வேதவிருதமென்னும் பரஸதம் பக்ஷஜனியம். அாஸப்ரமாத்யாதி களிலே விஸதரம் கண்டுகொள்வது. 78 “ வேதே கர்வாத்ரபாவாத்” என்கிற ச்லோகத்தை இங்கே பதிப்பது.

¹ பூவலரும் திருவுநதிப புனிதன வையம்

பொன்னடியாலளந திருவா போற்ற நினற

* [பதவுரை] பூ அலரும் — தாமரைப புஷ்பம் விகஸிககிற, திருவுநதி — அழகிய நாபியையுடைய, புனிதன — தூயமையையுடையனும், வையம் — லோகத்தை, பொன்னடியால — ஸவாணம்போல ஸபருஹணீயமான திருவடிகளால, (தரிவிக ரம் ரூபியாய) அளநது (அககாலத்தில்), இருவா — பரஹ்ம ருதராகள, போற்ற — துதிசெய்யும்படி, நினற — (வீறுடன)

நாவலரும் கலைகளெல்லாம் தனனை நாட

நாடாத நன்னிதியா நணுகு நாதன

கோவலனாய நிரையளித்த நிரைபோல வேதம்

கோவாகக கோமானாயதன பால சோததுக

காவலிது நல்லுயிருக்கென்று காட்டும

காாததயுகக கதிகண்டோம கரை கண்டோமே

44

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकार एकविंश ॥

இருபத்தொன்றாவது பகவச்சாஸ்தர விரோத பங்காதிக்காரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

நின்றவனும், நாவலரும் கலைகள் எல்லாம் — நாககிலிருந்து வரும் சாஸ்திரங்களெல்லாம், தனனை — தன் ஸ்வரூபாதிக்களைத் தெரிந்துகொள்ள, நாட — தேடி நிறக, நாடாத — நாடப்படாத, நல நிதியா — நல்ல நிதியையுடையவாகளால், நணுகும் — அணுகப்படுகிற, நாதன — ஸாவ ஸவாமியான பகவான், கோவலனாய — கிருஷ்ணனாய அவதரித்து, நிரை — பசுக்கூட்டங்களை, அளித்த — காப்பாற்றின, நிரை போல — பங்கதி போல, வேதம் — வேதங்கள், கோவாக — பசுவாய நிறக, கோமானாய — அவற்றைக் கற்க்கும் இடையனாகி, அதன்பால் சோதது — அந்த வேதங்களிலிருந்து கற்க்கப்பட்ட பாலைப் போன்ற ஸாரமான அாதத்ததை, சோதது — ஒன்றாககி, இது — இந்த ஸாரமானது, நல்லுயிருக்கு — பகவத சேஷ தவதையுடைய ஆதமாககளுக்கு,காவல — ரக்ஷகம், என்று, காட்டும — உபதேசிக்கிற, காாததயுககதி — கிருதயுக தாமங்களைச் சொல்லுகிற பாஞ்சராதர சாஸ்தரத்தை, கண்டோம, கரை கண்டோம — ஸமஸாரமாகிய ஸமுதரத்தின் எல்லையை, கண்டோம அதாவது ஸமஸாரத்தைக் கடந்து மோக்ஷமடையும் மாககத்தைக் கண்டோம என்றபடி

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परोक्तोपाय भङ्गाधिकार द्वाविशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோகதோபாய பங்காதிகாரம்)

[பரோகதோபாய பங்கபரதிஜைஞ-லோகாயகமதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிருபிககமுடியாது - மாதயமிகள மோக்ஷோபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது - யோகாசார ஸௌதராதிக வைபாஷிகாதிகளும் நிருபிகக முடியாது - பரசசனனபௌததாகளும் நிருபிகக வழியிலலை - அஹதன உபாயம் கூறவழியிலலை - வையாகரணனும் மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிககமுடியாது-வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிருபிகக முடியாது-நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகிலலை-நிரீச்வரமீமாமஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது-ஸாங்கயனுகும் மோக்ஷோபாயத்தை கூறவிரகிலலை - யோகமதஸதாகளும் உபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது - பாசபத மதஸதாகளும் மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிககமுடியாது-மோக்ஷோபாய நிருபணத்தில் பரமதஸதாகளுக்கு உள்ள ஸமுதாயதோஷநிருபணம் அவதாரரஹஸ்யாதிகளமோக்ஷோபாயம் எனபதற்குககருதது-நயாஸவிதயா நிருபணம்-சரமசலோகாதத விஷயமான அதத பேதங்களுக்கு கருதது]

நமக்கு ஆ துணையென நாம் என்றருளதரு நாரணனா *
உமக்கு ஆறு இவை என்றடியிணை காட்டவுணாந்தடையும் *
எமக்கு ஓ பரமினியிலலாது இருவினை மாற்றுதலில் *
தமக்கே பரமென்று தாமுயருமதரகு சாற்றுவமே

45

[ப-ரை] * நமக்கு, ஆ - யார, துணை - ஸஹாயர, என - என்று சொல்லவே, நாம் - நானதான (துணை) என்று, அருளதரும - கருபையை கொடுக்கும்வனான நாரணனா - நாராயணன், இவை - இந்ததிருவடிகளே, உமக்கு - சோகிககும்உங்களுக்கு, ஆறு - உபாயம், என்று, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், காட்ட - காண்பிகக(உபதேசிகக,) உணாநது-அதைவிசவஸிதது, அடையும் - சரணமடைகிற ஸமஸாரிகளுக்கு,ஓபரம-ஒருகஷ்டமும் இல்லாது-இல்லாத ப-ப-32

(பரோகதோபாய பங்க பரதிஜை)

वाह्यकुदृष्टि मूल परमतங்களெல்லாம் कुतर्कादि மூலங்களாய்
प्रत्यक्षादि विरुद्धங்களானபடி சொன்னேனும். இவை யெல்லாததி
லும் प्रवृत्ति निवृत्तिरूप हितोपदेशादிகள் घटियाதென்னுமிடம் சொல்லு
கிறோம்.

[லோகாயத மதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிருபிக்க முடியாது]

लोकாயत मतத்தில் कार्य कारण भावमिलலை யென்கையாலும்
பரதயக்ஷமொழிய பரமாணமில்லை யென்கையாலும் शास्त्र
निर्माणोपदेश श्रवण वाद जल्पादिकளும் स्वाभिमतार्थ (காம)सिद्धिकका
நீதிநிர்மாண प्रयोगங்களும் ஒரு சாத்ததை சாத்திகமடாடாது.

1 “ तेभ्यः चैतन्यं ”

(தேபய: சைதநயம்)

என்று भूतसमुदाय விசேஷத்தாலே चैतन्यமென்ற स्वप्नமும்
'किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत्' என்றதருஷ்டாநதமும் 'यावज्जीवं सुखं
जीवेत्' இत्याதிகளான உபதேசங்களும் अप्रत्यक्ष भविष्यत् सुखादि
सिद्ध्यर्थं प्रवृत्ति निवृत्तिकளும் கூடாது.

(மாதயமிகன் மோக்ஷோபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது)

ஸாவ சூநயவாதிககு स्वसिद्धान्त स्थापकशक्त्यादிகளுடைய
शून्यत्व ஜூநாநாஜூநங்களிரண்டிலும் शून्यवाद साधनமும்

படி, இனி-சரணமடைந்த பிறகு, இருவினை-புணயபாப ரூபங்களாய்
இருக்கும் காமங்களை, மாற்றுதலில்-போக்குகையிலே, தமக்கே-ஸ்ர்வ
லோக சரணயனான தனக்கே, பரம என்று, தாம்-அநதநாராயணன
உயருமதரம் - உயாநதுவிளங்கும் பரகாரத்தை, சாற்றுவம் - உத
கோஷிக்கிறோம்.

भोजनादिकं च घट्टियात्तु सावज्जஞாநங்களுக்கும் स्वस्वरूपातिरिक्तमा
யிருப்பதொரு ஸத்யம் வேடிமெனகிறவனுக்கு स्वसन्तानத்தில்
ஒன்றிலே வரக்கடவதான स्वर्ग अपवर्ग பூஞ்சாந்தி லங்களும இவற
றுக்கு घट्टकमाय்ககொண்டு நடுவே நடக்கிற வாஸநாதி शब्दवाच्य
க்ஷணஸந்தாநமும் விஷயமல்லாமையாலே तदर्थं प्रवृत्ति संभव
மில்லை.

[யோகாசாரஸௌதராநதிக வைபாவிக்காதிக்களும் நிருபிக்கமுடியாது]

க்ஷணபஹும சொல்லுகிற மூன்று வௌ்களுக்கும் सर्वोपाय
லங்களும ஁காஹ்யம் அல்லாமையாலும் அந்யன அநயஸுலா஁ர்த்
மாக பரவாததிக்கை கூடாமையாலும் உததரஜஞாநததோடே
தனனை ஁கமாக ஁மிககைக்கு பூவ ஜஞாநததுக்கு ஐதர்யம் இல
லாமையாலும் இபபடித தெளிந்த சௌகாக்கு அந்யர்த் प्रवृत्ति संभा
வனை இல்லாமையாலும் संतान स्वभावததாலே ஸாவமும் வருகிற
தெனால

1 “ उदासीनानामपि चैवं सिद्धिः ”

(உதாஸீநாநாமபி ச ஁வம் ஸித்தி.)

எனகிறபடியே शास्त्रोपदेशादि नैऋत्यं प्रसङ्गिककையாலும் ஒன்றாக
கும் ஓர் உபாய விசேஷ परिग्रहம் பண்ணவேண்டா.

[பரசசனனபௌததாகளும் அது நிருபிக்க வழியில்லை]

प्रच्छन्नं बौद्ध पक्षतथीलும் ब्रह्मव्यतिरिक्त मिथ्यात्वம் அறியாத
வனுக்கு ஸமஸார வா஁கஜ்ஞாந சंपादनादிகள கூடா(து) இது அறிந்
தவனுக்கு வேறொரு வா஁க ஜஞாநம் தேட வேண்டுவதில்லை
वाधितानुवृत्ति शमनार्थமாக ஜ்ஞாநாந்ரம தேடுகிறுன எனனில இது
இவாகளுக்கு सिद्धान्तமன்று चक्रभमादिन्यायததாலே தானே

கழிநதுவிடுமதுககு சன்யாச யோகாதி புடபாக டு:வானு஢வம் பண்ண வேண்டா. இவாகள சொல்லும் ஸஃத்யந்ய ஸ்யக்ஷ நிஷ்பபக்ஷீகரண நியோகாடிகள நிஷ்பரமாணங்களாகையாலே இவை ஢ோக்ஷ ஸாதனங்களாகா(து.)

டி஑ஸ்வர் பக்ஷத்தில

1 “தர்மாஸ்யைதததர்மாஸ்ய”

(தாமாய ஏதத அதாமாய)

இயாடிகளினபடியே தர்மாதர்மாடி சர்வ விஷயானேகான்தவா஢ம் நடகக வேண்டுகையாலே ஢ோ஑஢ோக்ஷார்த் ஸ்வஸிஃத்யந்த தர்ம் நியமங்களைப பற்ற அஃத்யுபதேஸாடிகள அநர்த்ங்களாம் ஸ்ஞ்ஞந் ஜைந பக்ஷங்களிலும் இப ஸ்ஸங் வரும். இவாகள சொல்லுகிற ஜ்ஞாந காம ஑ோவர் ஸம விஷமஸமுசஸய பக்ஷங்களும் காமஜ்ஞாந ஸாஃத்ய வித்யா விசேஷங்களாலே ஢ோக்ஷமென்று வேத்யந்த நிர்ணீத மாகையாலே நிரஸ்தம்

[வையா கரணனும் ஢ோக்ஷோ பாயததை நிருபிகக முடியாது]

ஸஃத்ய விவர்த் ஸ்ரிணா஢ வா஢ங்களிலும் ஸ்வோக்தஃத்யுபித விவர்த் ஸ்ரிணா஢ வா஢ங்களிற்஢ோலே தத்வஜ்ஞானாஜ்ஞானதஸூகளில ஢ோக்ஷாஃத்ய் ஸ்திநியத ஸ்ருத்ய ஸுபபத்தி கணடுகொளவது

[வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிருபிகக முடியாது]

வைசேஷிக பக்ஷத்தில் வேதபராமாண்யம் இசைநதிருக கசசெயதேயதாவேதம் அஃத்யாஸவர் ஸ்ரீத்யாடிரூபமென்று கொள்ளாமை யாலும் உபாஸநாடிஜநித ஢஑வத்ஸா஢ததாலே ஢ோக்ஷமென்று கொள்ளாதே ஸசவர் ஸ்ரிணா஢ததைப ஸ்ரி஑ர் கோடியிலே வைதது ஆத

மாவலோகநத்தை ஸ்ரீமானமாகி அது தானுமத்தர வந்த கர்மானுதான
நிவ்ருத்தி மாத்ரம்மென்கையாலே இந்த விபரீத உபாய நிஷ்காஷம்
மோக்ஷோபயோகியாகாது.

[நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகிலலை]

இப பரகாரத்தை அநுவாததிதத நையாயிகனுகும்
இவ அநுபாயத்வம் வரும்

[நீர்ச்வர மீமாம்ஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது]

நீர்ச்வர மீமாம்ஸகபக்ஷத்தில் கர்மாப்யதேவதா தத்ப்ராசாதி
களைக கழிக்கையாலும் வேதாந்த விஹித பரவ்ஹோபாஸநத்தை அபவ்ர்த்தாய
மென்று அங்கீகரியாமையாலும் பண்ணுகிற ஸாஸ்த்ரங்களை
லாம் பாழுகு நீரிறைத்தபடியாம்.

[ஸாங்க்யனுகும் மோக்ஷோபாயத்தைக் கூறவிரகிலலை]

ஸாங்க்யபக்ஷத்தில் புருஷனுக்கு ஜாத்ரவ் கர்த்ரவங்கள் இல்லை
என்கையாலும் இவனுக்கு ஸ்வபோகபவ்ர்த்தம் ப்ரவ்ருத்திகள் கூடாமையா
லும் ஸர்வஸாதாரண ப்ரக்ருதி விகாரகதங்களாக த்ரபிதம் தத்ப்ரவங்களை
சொல்லுகையாலும் ஜாத்ரவமில்லாத புருஷனையாதல பரகருதி
யை யாதல இரணடையுமாதல பற்ற ஸாஸ்த்ரவி ப்ரவ்ருத்தி வ்ரதியாது.

[யோகமதஸ்தாகளும் உபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது]

யோகர்ஷநததிலும் ஈசவ்ரணே இசைநது வைதது அவ்ஹாத்மக
ஸாத்ம டர்ஷநஸ்ரீமானாகசசொல்லுகிற யோகம் ஔபநிஷத் யோகவ்ரஹ்மாகை
யாலே அநுபாயமாம்.

[பாசுபத மதஸ்தாசளும் மோக்ஷ உபாயத்தை நிருபிக்க முடியாது]

சைவாதி பக்ஷதிலும்

1 “ அஸ்தாஸ்தே சமஸ்தாஸ்து ”

(அசுததாஸதே ஸமஸதாஸது)

என்னுமபடி நிறகிற கர்மவஸ்ய ஸிஸுவை ஸாவேசவரனாகுகையாலும் அவனுடைய உபாஸநத்துக்கு வேதவிரஹாசார ஸஸ்காரங்களை இதிகர்தவ்யதையாகுகையாலும் இது ஸ்வர்பிவர்பு பூரூபார்பாயமா கமாட டாது.

[மோஷோபாய நிருபணத்தில் பரமதஸதாஸகனாகுகு
உள்ள ஸமுதாய தோஷ நிருபணம்]

இஸ ஸிஸுதாஸ்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் சித் அசித் ஈஸ்வர த்வ விவெகம் அந்யதாவாய நிற்கையாலே இதடியாகவரும் உபாயங்க ளெல்லாம் நிஃபலங்களென்று இவற்றுககுசாஹரண தூஷணம்.

இபபடிபரவாடிகள் ஸொல்லும் உபாயங்களெல்லாம்

2 “ யயா ஧ர்மஸதம் ச; அதர்ம ஧ர்மஸிதி யா ”

(யயா தாமம் அதாமம் ச அதாமம் தாமமிதி யா)

இத்யாடிகளிறபடியே ராஜஸ தாமஸ வுடி ஸிஹங்களாகையாலே ஸாவாஸதாயாமியான பரமபுருஷனுடைய ஸமாரா஧ன ரூபமாக வேத வேதிகஸாஸ்த்ர விஹித யா஧நாஸாஸநாசுநுஷாணமே யதாஹிகாரம் த்ரிவர்பாபவர்பு ஸா஧னமாகக்கடவது. கா஡ஜஞாந யோகங்களை மோக்ஷ ஸா஧னமென்னுமது பர்பரயா ஸா஧னத்வததாலே ஸபந்நம்.

[அவதார ரஹஸ்யாதிகள் மோஷோபாயம் எனபதறகுகருதது]

இபபடியே அத்வேஸாஸிஸுரஸ்யாடிமாஸ்தம் — அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம்—புருஷோததமவிதயை—ஸ஡பநதஜ்ஞாநமா தரம்—அஸ்யவ

1. அவாகள எல்லாரும் அசுததாஸகளை.

2. எநதபுத்தியினுல தாமததையும் அதாமததையும் உள்ளபடியல லாமல வேறுவிதமாக அறிகிறுனே எநதபுத்தியினுல அதாமததை தாம்மென்று அறிகிறுனே.

சாயமாத்ரம்—சஹீதீநமாத்ரம்—உக்திமாத்ரம் — பரார்த்தநாமாத்ரம்—
விஷயவாஸாதிமாத்ரம் — ஸவபரவருததிநிவருததி—வைஷ்ண
வாபிமாநம்—आचार्यपरिग्रह—புருஷகாரவிசேஷம்—ராவர ஸவா
தநதர்யம் க்ரூப,நிஹீதுக விபயிகாராடிகள ஂனறுஇவறறைத தனித
தனியே மோக்ஷோபாய மெனனும் பாசுரங்களெலலாம் நயாஸ
உபாஸநருப வித்யாவிதிகளுக்கு விரோதம் வாராதபடி நிராவஹிததுக
கொளவது.

உபாஸநரூப விதிகளொழிய தனிதது ந்யாஸரூபையாய இருபப
தொரு விதீஉணடோ? ஂனனில

1 “ भजस्व मां ”

(பஜஸ்வ மாம)

ஂனறு விதிததாறபோலே

2 “ मामेकं शरणं ब्रज ”

(மாம ஏகம் சரணம் வ்ரஜ)

ஂனறு விதிககையாலே இதுகருவேறுபாடுண்டு. ஆகிலும்
भाष्यानुसारतதாலே இதுமக்தியொததுகருஉறுபபாமததனையனறே?
ஂனனில

3 “ तावदासिस्तथा वाञ्छा ”

(தாவதாாததிஸததா வாஞ்சா)

1. பகவத கீதை 18-66 ஂனனீ சரணமாக அடை.

2. ஂனனீ ஒருவனையே சரணமாகபற்று

3. அதுவரையிலதான வருததம் ஆசை. ”

१ “ यद्येन काम कामेन ”

(யத்யேந காம காமேந)

2 “ प्रपत्ते कचिदप्येवं ”

(பரபததே: கவசிதபயேவம்)

इत्यादिकर्णिलपद्धये यथाधिकारं इति स्वतन्त्रमायुधं फलसाधनमायुधं.

சர்வ் தர்மங்களும் மோக்ஷவிரூபங்களாகையாலே அவற்றை
 स्वरूपेणவிட்டு சர்வ் விசேஷ ஶூன்ய் ब्रह्மான உனக்கும் எனக்கும்
 ऐक्यज्ञानத்தை ஸம்பாதித்தது அந்த ஜ்ஞான விசேஷத்
 தாலே முகதனாயப் போவது என்று चरम ஶ்லोक தாத்யர்யம்மாககி
 இததைக கொண்டு विहित निषिद्ध त्यागம் பண்ணிநிறைவு விதி
 निषेध`अतिलङ्घनம் பண்ணுதல் செய்வார்க்கு प्रत्यक्षादि प्रमाणங்க
 ளும் சர்வ் ஶாஸ்த்ரங்களும் இஶ் ஶ்லோகத்தில் पद वाक्यங்களும் இவ்வுப
 தேசாதி प्रवृत्तियும் அதின் पूर्वापरங்களுமெல்லாம் विरोधिक்கும்

சவிசேஷ ஜீவப்ரஹ்மீக்ய ஜ்ஞானவிதிக்யம் சுவாभावிகபரமார்த்த மெத் து சமர்த்ந
ததாலே டிஸ்டிங்க்டியல்யம் பூர்ணாஹுதி கலாதிகளில் போலே தர்மத்தாகத்தில்
தாதபாயம்றறு யதாந்தான்யபி கர்மாணி பரிஹாஸ்ய த்விரஜோத்தம அத்ம ஜ்ஞானே ஶ்மே ந
ஸ்யாத் வேடாஶ்யாஸேந யத்னவான் அஹத்வா஽பி மஹாயஜ்ஞான் அநிஸ்ருவாபி பிஸ்ருஸ்வதாம்
கூண்மஶ்யர்ச்சயேஶ்க்யா நைவ வோமரணம் தபேதுஶ்யாதிகளிற்படி யேசவீதர்மங்களை
யும் விட்டாகிலும் தேவஸாரணாகதியையப்பண்ணென்னு ப்ரஐவத்யஸ்தி
ப்ரஸ்சாமாத்ரத்திலே தாதபாய மென்பார்ககு நிரகாண்ட்ஷநிவாஹம் சம்பாவித
மாயிருக்க அபிஸந்தாஶ்யாஹாஸம் பண்ணுகையும் ப்ரயோஜனாந்தரம் கொள்ள
லாயிருக்க ப்ரஸ்சாமாத்ரபரமென்கையும் உசிதமன்று. பரமேகாந்தித்வ
விருஶ்டங்களான தேவதாந்தர ச஢்கீர்ண தர்மங்களை பரித்யஜித்து பரமேகாந்தி

धर्मத்தைப் பற்றி என்று விசிககிறது என்பார்க்கும் இதில் ஸ்ந்
स्वार्थहानियும் पुनरुक्त्यமுண்டாம்.

1 'त्रैवर्गिकांस्यजेद्धमन्'.

(தரைவாகிகாந தயஜேத தர்மாந)

என்கிறபடியே **त्रिगर्था**ங்களான **धर्म**ங்களைவிட்டு **पूर्व** ஷ்லோகத்தின் படியே **मोक्षार्थ**மாக எண்ணப்பற்று என்கிறதென்பார்க்கு **स्वार्थ** ஹானி **पुनरुक्त्या**யாதி **दोष** வரும் **पूर्वोक्त** **कर्म** யோகாதி **सर्व** **धर्म**ங்களில் **अनधिकारि**களான **स्त्रीशूद्रा**திகளுக்கு **पाप** **अर्थ**மாக **भगवच्छ्रणा** **गति**யை **विधिक**கிற தென்பார்க்கும் **यत्किञ्चिद्वर्मानधिकृता** ஒருவரும் இல்லாமையாலும் **स्त्रीशूद्रा**திகள் ஒருவருமன்றிகே **कर्मण्येवाधि** **कारस्ते** **इत्यादि**களாலே **कर्मयोगाद्यधि** **कारि**யாக முன்பு சொல்லப்பட்ட **आर्जुन**னதனைக் குறித்து **विधिक**கிறதாகையாலும் இ ஷ்லோகம் **अनन्विता**ர்மம்

2 ' पलण्डुं ग्रजनञ्चैव भुक्त्वा चान्द्रायणश्चरेत् '

(பலண்டும் கருசனம் சைவ புகதவா சாந்தராயணம் சரேத |)

ஶ்ரணாபரதம் பரித்யஜ்யவேதம் விபூஷ்ய ச ட்வஜ:। சர்வத்சரம் நிராஹரஸ்தத்பாபமவசேததி
 இதுநாதிக்காபபோலே இது நரித்சதிசரேபததே அநுவதிதது நேரித்சிதிக
 விசேபததே விதிக் கிறதெனனும் பகஷமும் காம்ய கர்ம த்யா஑் பாபமல
 லாமையாலே ஶ்ராயஸ்திதம் விதிகக வேண்டாமையாலும் ஑லோகிதிவி
 ருத்யமா க கேவல நேரித்சிதிகத்வ சூகாரம் கூடாமையாலும் நியத்ய ஑ர்ம த்யா஑்
 மும் சுவநேரித்சிதிகாவிருத்யமா கையாலும் அவறரேரூடேவிகலமிதது ப்ர
 பததித்யை விதிககிறதெனரூல ஑த்யந்தரமுளளவிடத்தில அஷ்டாஷ்டபு

விகல்பம் அங்காரிய மல்லாமையாலும் அநுபபந்நம். இங்கு எனிமித்த திலே நைமித்திகத்யம் விதிககிறதனறிககேசர்வனிமித்தததையும் பற்ற எனைமித்திகம் விதிககிறதென்ன வேண்டுக்கையாலே சாமான்ய விதி தததுக்கும விசேஷ விதிதங்களுக்கும் விகல்பம் கூடாது.

இப்படியானால் உபஹிமங்களுக்கு அந்நயாதி விசேஷங்களுடே சமூக்யமானாற்போலே இங்கும் சமூக்யமாவதென்பாக்கும் கத்ய ந்தர சத்பாவததாலும் ப்ரபத்திககு நைரபேத்ய த்ரஹாஸ்வந்யாயங்களைச்சொல்லு கிற வவநவலததாலும் ப்ரதிபேதமுண்டாம் வ்யகித ஸத்யங்கள் விசேஷிதது சந்நிஹிதவ்யகித விசேஷவித்யங்களுென்று அந்நயாதிக்கரணத்திலே நிராண யிததாாகள. அப்படியே இங்கு த்ரம் ஸத்யமும் ஸ்வரூபமாதல த்யாகமா தல ப்ரஸக்தமனறிககே (நிறகிற) ந்த்ய த்ரம் ஸாத்ரததைச சொல்லுகிற தென்கை நிபுண கத்யமன்று.

அர்ஜுன இப்போது ந்த்யவிதிநிபேதாதிக்கமம் பிறந்து ப்ராயஸ்சித்தார்தியாய நிறகிறவன் அன்று அப்ரஸக்த நிமித்தனுக்கு ப்ராயஸ்சி ததத்தை விதிததால் அதிப்ரஸக்தம் வரும். நைமித்திக த்யாகததில அதிகாரானுபாயததாலே வேறென்னறையிட்டு வையுத்யம் ப்ரஹ்ஸ்யமா காது இப்போது த்யாகததை விதிதது அதுதனக்கே ப்ராயஸ்சித்த ததையும் இங்கே விதிககிறதென்பாக்கும் ஸாஸ்வான்ர ஸ்வவநி ப்ரபத்தி விரோதம் வரும்.

ஸக்தியோகததில அர்ஜுன இதுக்கு முனபு ப்ரவூத்தந்ய அத னுடைய அங்கங்களையும் அநுபிககப்பபுக்குவிட்டவன்ல்லாமையாலே ஸக்த்யத்ய த்ரம்ங்களினுடைய த்யாகததை நிமித்தமாக அநுவதிக்கிற தென்றதுவுமொண்ணது 'யஜ்நதானதப: கர்ம ந த்யாஜ்ய் கார்த்யமேவ தத்' யஜ்ந தான தபசுதீவ பாவநானி ஸநிபிணாம் இத்யாதிக்களாலே ஸக்தி ப்ரிக்ரங்க ளாக ப்ரஸக்த த்ரம்ங்களுக்குமேல த்யாகம் வர சம்பாவிதமன்று அநா஑தாபேக்ஷ ந்யாததாலே ப்ராயஸ்சித்தததை விதிககிறதானாலோ? எனனில அப்போது அங்கஸாத்ரததிலே த்ரம் ஸத்யததை சங்கோசிககை ககு நியாமகமில்லை ப்ரதிபதிகநானாபாயாஸித்தங்களும் உண்டாயி

ருககையாலே **பாஸுக்஑ோமும** வரும். இங்கு **ஸர்வபாப** ஸ்஑த் தாலே **நிஸித்தம்** தோற்றூநிற்஑ வேறு **நிஸித்தம்** ஑ோலலவேண்ணுவு திலலை **‘ஸர்வ பாப’** ஸ்஑த்தைத ஑ர்ஸ த்யாஸரூப விஸேஸத்திலே ஑ஹூவிதம் ஆ஑ு஑ு஑ையும ஑பபந்நமனறு

ஆனபின்பு **பாஸித்தவிதி** எனபா஑ு஑ **஑க்தியோஸம்** தனணைப போலே **யதா஑ிகாரம்** அநா஑ி **஑ால ஑த்வித ஑ர்வ** பாபத்து஑ு஑ுமிது **பாஸித்தம்**மென்னப ப்ராஸ்தம்.

1 ‘**மாஸு஑:**’

(**மாஸு஑ஸ**)

எனகிற வா஑யமும அபபோது **பூர்ண ப்ராஸு஑னமாம்** இஸு஑லோ஑ம் **஑ர்த்வ்ய விதிபர்மா** ஑ாலன்றூ **நிஸித்தா஑ி விஸர்ஸம்** பண்ணவேண்ணுவுது. இது **ஸி஑்஑ோபாஸ ஑ரூப மாத்ர பர்மனனூ** வென்னும ப஑்஑மும **ஏ஑்யவோ஑ன மாத்ர ப஑்஑போலே ப஑் வா஑்ய ப்ராஸா஑ி வே஑ிகள** ஓருவரு஑ு஑ும் **வூ஑்யாரூ஑ மா஑ாது**

ஆத்மாவு஑ு஑ ஑ர்த்வா஑ிகளிலலாமையாலே இவ விதி஑ூடா தென்னும ப஑்஑ம் **ஸார்வ்யா஑ி நிராஸத்தாலே ஑த்஑ுத்தர்மம்**. ஑ரூப ப்ராதிபத்தி **மாத்ர வி஑ேயம்**மென்னும ப஑்஑மும **஑ரூப பர் வா஑்யத்தாலே ஑ி஑்஑மாந தற்஑ு வி஑ேயத்வம்** ஑ூடாமையாலே அநுபபந்நம்

2 ‘**ஸரே஑்஑ா விணுஸவ்யயம்**’

(**ஸம்ரேதவா விஷ்ணுஸவ்யயம்**)

இத்யா஑ிகளிறப஑்யே **஑ஸவ஑்஑ரூப ப்ராதிபத்தியுடையவன** தன஑஑ே **த஑்ரிஸ்ய ஑ரூப ப்ராதிபத்யந்நரத்தை** விதி஑ககிறதென்றூல் **஑ர்த்வ்யாந்நர விதி**யை஑ ஑ழிக஑விர்கிலலை.

ஸாத்வா ஸுஜீத எனகிற ந்யாயததாலே சிஹோபாய ப்ரதிபத்தி யுடையவனுக்கு சர்வ ஧ர்ம ஸ்ரூப த்யா஑ மாத்ரததை விதிககிற தென னும பக்ஷம் இவவாகய சகதியால சொல்ல வொண்ணுது. இப பதிக கலபிககவேணடுமபடி இங்கு சொல்லலாவதொரு அநுபபத்தி யுமிலலை. இபபக்ஷத்துக்கு ப்ரபன்னைப பற்ற ப்ரவூத்நங்களான மனிஷி பீதிகாசார் மனஸா஽பின ல்஑யேத் இத்யாதி வசனங்களும பூர்வானுஸ்தான சப்ர டாயங்களும் ஸ்வாஸிமத ஂசார்ய வந்நாதிங்களும் வி்ரோதிககும் இத தாலே சர்வ ஧ர்ம ஸ்ரூப த்யா஑ விசிஸ்ட ப்ரபத்தி விதி பக்ஷமும் விதி நிஷே ஑ாதி லங்஑னம் அங்஑ம் எனனும் பக்ஷமும் ஂ஑்஑ானுபாலனம் பணணவ்மாம தவிரமாம எனனும் பக்ஷமும் நிரஸதம்

சில ஧ர்மங்களுக்கு ஸ்ரூபத்யா஑மும் சில ஧ர்மங்களுக்கு வுதித்வி்ரேஷ த்யா஑மும் ஒரு ப்ரயோ஑ம் தனனூலே விதிககபபடுகிறதெனருல விதி வீபஸ்யத்ரோபம் வரும் தீக்ஷித த்ரூயில ஧ர்மா ந்தர த்யா஑மபோலே தத்கால மாத்ரததில் சர்வ ஧ர்ம ஸ்ரூப த்யா஑ம் விதிககபபடுகிறதெனனும் பக்ஷத திலும் பூர்வோக்ஷிஸ்தானுஸ்தானாதி வி்ரோதம் துஸ்பரிஹ்ரம்.

ப்ரஸ்துத ஸக்தி யோ஑ாதிக்கள அநுபாயங்களாகையாலே ஸுக்்திகா ரஜத த்யா஑ விதி ந்யாயததாலே அவற்றின ஸ்ரூப த்யா஑ம் விதிக்கப படுகிறதெனபாாககு ஸ஑வத்யாிதா ப்ரயந்த சர்வஸாஸ்த்ரவ்யாகுலதையுண டாம

1 ‘ சர்வ ஧ர்மாந் பரித்யஜ்ய ’

(ஸாவ தாமான பரித்யசசய)

எனகிற நிதீ்ஸமும் விவக்ஷித வி்ரஹ்மாம அ஑ர்மமாயிருக்க அர்ஜுந வுதி யாலே ஧ர்மமென்று தோற்றினவற்றை அவன நினைவாலே ஧ர்ம மென்று அநுவதிக்கிறதானூலோ வெனனில ஂர்ஜுனன இப

போது **சுவோஷததாலே சில அர்ச்சவங்களை** **தர்மங்களாக** **அமிததமை**
யிலலை **இப்படியிருக்கிறவனை** **கருதித்து** **கர்ம யோகா** **திகளை** **ததானே**
சுவர **தர்மங்களாக** **பரக** **உபதேசித்து** **அவன** **தனனையே** **குறித்து**
உபசஹரத்திலே **இவற்றை** **எல்லாவற்றையும்** **ஏகாக்ஷெஸத்தில்**
காக்கா **மாத்ததாலே** **அதர்மங்களாக** **காட்டுகிற** **எனனரு** **இப**
பக்தம் **பூவபக்தம்** **எனனவும்** **பற்றுது** **கூணபக்தமுமாகாது.**

இத்தாலே இச இலாகத்தில் விதிககப்படுகிற ப்ரபத்தினையும

१ ' सर्व धर्मान् परित्यज्य '

(சாவ தாமான பரிதயஜ்ய)

என்கிற இததாலேயாதல एक शब्दतதாலேயாதல अत्यन्त अनुपाय
மாககநினைப்பா பக்ஷங்களும அதிவாத் சாமாஜ்ய விஷயமா
மிததனை.

[illegible]

லோகசிவ ரத்ன வாணிஜ்ய க்ஷயாதி விகல்பமும் அதிகாரி ஸேத
நியதம் பூர்வோக்த சாத்விக த்யாகததையும் பூர்வோக்தாங் ப்ரபத்தியையும் இங்கே
நிர்மிககிறதெனருல க்ருதகர்மாய மந் ப்ரயோஜனமுமாம். இப்போது
விசேபிதது

1 ' மாஸூச: '

(மாஷூசச:)

எனகிற இதுக்கும் அநுஙுணம் ஆகாது சர்வ் தர்ம சஷ்ட்ரமும் ஔபசாரிக
மாம் இததாலே சாத்விக த்யாக விசிஸ்ட் தர்மங்களை அங்ங்களாக
வுடைய ஸ்ரணாங்தியை விதிககிறதெனனும் பக்ஷமும் நிரஸ்தம். இது
ப்ரபத்தியினுடைய தர்மான்தர் நேரபேத்யாதி வசன விரூபமுமாம்

இப்படி நிஷ்ரமாணமாக அங் அங் ங்ாவததை பாராட்டினாலும்
அபிமத ப்ரயோஜனம் சித்தியாது காம்யங்களில் அங்ங்களுக்கும் சகலா
நுஸ்தானம் வேணடியிறே இருப்பது ப்ரபன்ன வர்ணாசிரமாதிர்களில் நிலைகுலை
யாதே நிறகிறதுவும் சுவதந்நாங்நாநிவந்நயம் அநுகூல்ய சங்ங்லாதிமாந்ரமே
அங்மாக சவ்ரகரண சித்தம். தத்காலததில் அங்ந்ரலி ப்ரணாமாதி கூடுமவை
யும் அநுகூல்ய சவ்ரலாதி பரிவாஹரூப வ்யவசக விசேபங்களாமததனை.

இப்படி த்யாக மாந்ராத்வதர்நிங்நத்வ பக்ஷங்கள் போலே நிரங்நப்பக்ஷமும்
விஸ்வாசாதி ஁கதேசாங்ந்வபக்ஷமும் நிரஸ்தமாயிறு ப்ரபத்தியோடு துவக
கற்ற தர்மங்களிலே ஁ல சங்நாதி த்யாகததையும் ப்ரபத்தியையுமிங்கே
விதிககிறதென்பார்கு இது ப்ரஸ்பராசங்நத்வ வசனமாம் ப்ரபத்திபண்ணு
கிறவனுடைய ப்ரபத்தியுமல்லாத தத் கால உத்தரகாலகூல்யங்களிலே
இது உபயுக்தமாகாதோ எனனில் உபாய விதி வாக்யததில் உபாயோபயுக்தா

ரீம கொள்ளவாயிருக்க உபாயா஽னுபயுக்மாய உபாயவானுக்கு
 ஸபயுக்மான அரீம சொல்லுகையில் ஔசீத்யம் (போதாது) ஸரணாஸதீ
 வரூத ஧ரீங்களைவிட்டு ஸரணாஸதீயை ஸனுஸ்தீரீனறு வரீதீகரீற தென
 றூல உபாய ஸபயுக்மான ஸனனும் பகூததீலும் ஓனறை வரீதீகரூம்
 போது தரீரூததை வரீடுகை ஸோமான்யேன அரீஸரீதீமாகையாலே வரீதீ
 கரூப் பரீயோனாஸதீயம் இலகை ஆனபரீனபு பரீபஸ்தீ பரீகரணாஸ்தரீகளை
 ஸனுஸஸ்தீததுக்கொண்டு நரீரீபேதீயாடீ வரீஸரீதீ வரீதீரீனனறுதல அரீகாரீ
 வரீஸே ஸனுவாடீபூவீக யதா஽வஸ்தீன பரீபஸ்தீவரீதீரீனனறுதல சொல்லும் பகூ
 ங்களுக்கு பரீமானாஸ்தரீ பூவரீபரீ ஸவாக்ய வரீரோதீங்கல வாராது இபபரீ
 பததீயை பகூதானுஸாரததாலே பகூயோகாரீம் வரீரோதீ பாயபயாஸ்தீமாக
 ஸரீகீதா பாயததீல அருளரீசசெயததரீகு இஸதீஹ ஸுரண பகாவகூலா
 யனுஸாரததாலே ஸாஸ்தாஸ்தீ மோகஸாஸநமாக கயங்கலில் அருளரீசசெயத
 துக்கு வரீரோதீமுணடாக ரீனீதது ஓனறை உபேகூதது ஓன
 றைப்பறறுவார பகூங்கல ஸகல ஸல ஸாஸநமான பரீபஸ்தீததீ
 னுடைய ஸடாஹரண டீய வரீபய வரீவகூ ஸனாலோசனததாலே வரீதலை

1 ' நேஹஸி கரீமானாஸோஸ்தீ '

(நேஹாபரீகரம் நாஸோஸதீ)

ஸனகரீற ந்யாய் ஸதீயஸ்த அகரீஸ்தன வரீபயததீல கீமுஸதீகந்யாயஸரீதீ

2 ' ஸரீவாஸேன ஸபாஸ்தீ '

(ஸரீதரபாவேன ஸமபராபதம்)

இதீயாடீகலரீலுஸரீது கண்டுகொளவது. மறும் இச சரீம ஸலோகரீத
 தைப்பறறுவரூம் வரீபஸ்தீபஸ்தீகளுக்கு பரீஹாரமு ஸதீல பட வரீய

வिवक्षितங்களுமெல்லாம் **प्रवन्धान्तरங்களிலே** பரககச சொன
னோம். இங்கு பரமதங்களுடைய **उपाय अनुपायत्वமும்** சுவமத உபாய
स्वयंமும் उदाहरितதோம்.

*பலத்திலொரு துவக்கற்ற பதவிகாட்டிப்

பல்லுயிருநதடுமாறப் பண்ணுகின்ற*

கலித்திறளின கடுங்கழுதை கததுமாற்றிக்

கண்ணுடையா கண்டுரைத்தகதியைச் சொனனோம்*

வலத்திலரு மருவொன்றால் மறுவொன்றிலலா

மாமணியாய மலாமாதா ஒளியாம்* அநநல

நலத்திலொரு நிகரிலலா நாதனபாதம்

நலவழியாம் அல வழக்கா நடத்துவாரே

46

[ப-ரை] * பலத்திலொருதுவக்கற்ற-அடையும் பரயோஜனத்தில் ஒருவிதஸம்பந்தமும் இல்லாதபடி அதாவது வயாததமான பதவிக்கு உபாயத்தை, காட்டி - வெளியிட்டு, பல - அநேகங்களான, உயிரும் - ஜீவாதமாககளும், தடுமாறப்பண்ணுகின்ற, கலித்திறளின - பாபராசியுடைய, கடும - க்ரூரங்களான, கழுதை - கழுதைகளின, கதது - ஆரவாரிப்பை, அன்றிகே மற்றமதஸ்தாகளான கலிபுருஷன போன்ற கூட்டத்தின கடுங்கழுதைக்கத்து என்றபடி ஆகவுமாம், மாற்றி - போக்கி, கண்ணுடையா - நல்ல ஜ்ஞானத்தையுடைய நம்பூரவாசாயாகள, கண்டு - சாஸ்தரத்தைக்கொண்டு, அறிந்து, உரைத்த (நமக்குச்) சொன்ன, கதியை - உபாயத்தை, சொனனோம் - வெளியிட்டோம், (அந்த உபாயமாவது எது எனினில்) வலத்து (தன்னுடையதிருமார்பின்) வலப்பக்கத்தில், இலகும் - பரகாசிககும், மருவொன்றால் - ஸ்ரீவதஸ்மென்கிற மருவினோடு, மறுவுஒன்று இல்லா - வேறொருகுற்றமில்லாத, மாமணியாய-பெரிய இரத்தினமாய, மலாமாதா-தாமரைப்புஷ்பத்தில் அவதரித்த பிராட்டிக்கு, ஒளியாம்-ஒளிபோன்று இருப்பவனும், அநநல - அந்த உத்கருஷ்டமான, நலத்தில் - ஆனந்தத்தில், ஒருநிகரிலலா - சமமான வஸது இல்லாதவனுமான, நாதன் - ஸவாமியினுடைய, பாதம் - திருவடியே, நலவழியாம் - நல்ல உபாயமாகும், அலவழிக்கு - இவ்விஷயத்தில் யுகதமல்லாத ஆக்ஷேபங்களை, ஆர் நடத்துவாரா - யாரா செய்ய முடியும்? அதாவது இப்படி தமமால் நிருபிக்கப்பட்ட உபாய விஷயத்தில் யுத்திவாதிகள் ஒருவரும் செய்ய முடியாது என்றபடி.

* எல்லாக்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும்

இனியுரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும்

சொல்லாக்கு மளவாலும் அமைதலாலும்

துணிவரிதாயத துணைதுறக்கும் சுகரத்தாலும்

கல்லாக்கும் கற்றா சொல் கவாதலாலும்

கண்ணுரை முடிசூடி முடித்தலாலும்

நல்லாக்கும் தீயாக்கும் இதுவே நன்றும்

நாரணாககே யடைக்கலமாய நன்னு(ல)குவீரே 47

इति श्रीकविताकिंकिर्हिंस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री प र म त भ ङ्गे

॥ परोक्तोपाय भङ्गाधिकारः द्वाविंशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோகதோபாய பங்காதிகாரம்)

* [ப-ரை]எல்லாக்கும் - ஜீவாத்மாககள் எல்லாருக்கும், எளிதான - சுலபமாக அனுஷ்டிக்கும்படி இருக்கையாகிய, ஏற்றத்தாலும் - பெருமையாலும், இனி - ஒரு தரம் அனுஷ்டித்ததின், உரைக்கை - மறும்படியும் (அதேபலத்துக்காக) சொல்லுதல், மிகையான அதிகம் எனனும்படி இருக்கிற, இரக்கத்தாலும் - பகவானுடைய கருபயினாலும், சொல் - மந்தரம், ஆக்கும் அளவாலும் - பூணமாய சொல்லப்படுவது மாததிரம், அமைதலாலும் - (பலன் கொடுக்க) பாயாபதமாக இருக்கையாலும், துணிவரிதாய - மஹாவிஸ்வாஸம் ஆகிற அங்கம் கடினமானாலும், துணை துறக்கும் மற்றும் இன்னும் கடினமான ஜ்ஞான யோகாதிகளான அங்கங்களை விட்டு விடுவதாகிய, சுகரத்தாலும் - சுலபமாயிருப்பதினாலும், கல்லாக்கும் - ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களுக்கும், கற்றாசொல்-நல்ல ஜ்ஞானமுடைய ஆசாரயாக்களுடைய வாககியம், கவாதலாலும் - பலனைக் கொண்டிருந்தலாலும், கண்ண - ஸாவலோக உஜாததமாக அவதரித்த கண்ணனுடைய, உரை -

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூம்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परोक्त प्रयोजन भङ्गाधिकारः त्रयोविंगः ॥

(இருபத்திமூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிக்காரம்)

(பரமதஸதாக்கள் சொல்லும்-விஜயாதிகள், சூனயாபத்தி, க்ஷணிக நிகுண ஐஞான ஸந்தானம், நிதய நிகுண சைதன்யமாதரம், அவித யாஸவ ரூபத்தின் நிவருத்யாதிகள், ஸாவம் அனேகாந்தம், பரமஹஸவ ரூபையம் பாஷாணகலபம், ஸவாதமானந்த அனுபவம், கைவல யானந்த அனுபவம், அஷ்டைஸவாயாதிகள், பசுபதி ஸாரூபயம் - இவைகள் மோக்ஷம் எனபது உசிதமல்ல-விபவாதி லோகானுபவம் மோக்ஷம் எனபதற்குக்கருத்து—ஸாக்ஷாத மோக்ஷபல நிருபணம்)

பண்டை மறைக்குப் பகையென நின்ற பரமதங்கள்
கொண்டவா கொள்ளும் பயனென்றிலதெனும் கூர்மதியால்
வண்துவரைக்கரசான நம் மாயனை வானுலகில்
கண்டு களிப்பதெனும் காதலொன்றைக் கருதுவமே. 48

ஸ்ரீகீதோபநிஷததில், முடிசூடி - இறுதிபாகமாக அதாவது உத்தம மான அத்தமாக முடிததலாலும் - முடித்திருப்பதினாலும் அதாவது தனக்குச்சரேயஸஸுககு உபாயத்தைச் சொல்லும்படி கேட்ட அா ஜுனனுக்கு ஒன்பதாவது அத்யாயத்தின் இறுதியில் உபதேசிக்கப்பட்ட பக்தியோகத்தையே பதினெட்டாம் அத்யாயம் 65ஆம் சுலோகத்தில் மறுபடியும் உபதேசிக்க அததால் திருபதியடையாத அாஜுன னுடைய சோவைக்கண்டு கருணையினால் தூண்டப்பட்டவனைய பர பத்தியாகிற உபாயத்தை உபதேசித்து கீதாசாஸ்திரத்தைத் தலைக் கட்டுகையாலும் நல்லாக்கும் - புணயங்களை யுடைய வாகளுக்கும், தீயாக்கும்-பாவங்களை யுடையவாகளுக்கும், இதுவே- இப்பரபதியே நன்றும்-நல்ல உபாயமாகும், (என்று அறிந்தது) நாரணற்கே - ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கே அடைக்கலமாய - ரக்ஷயவஸதுவாக, நணுகுவீர் - கிட்டுங்கள், ஆசரயங்கோள் என்றபடி நல்குவீரே என்று பாடாந்த றம் பரிதராகுங்கள் அதாவது பரீதியுடன் மஹாவிஸவாஸத்துடன் அவனை ஆசரயங்களென்றபடி 47

* [ப-ரை] * பண்டைமறைக்கு-அநாதியான வேதங்களுக்கு பகையென-விரோதிகளென்னும்படி, நின்ற - நிற்குமவையான, பர

(பரமதஸ்தாகள சொல்லும் விஜயாதிகள முதலியவை
மோக்ஷம் எனபது உசிதமல்ல)

இப்படி ப்ரமாணோபபத்தி விரூத தத்வஹித விஷயங்களான ப்ரமதங்
களில் ஒரு அநுகூல ஫லமுமில்லை எனனும் அர்த்தம்

1 'सर्वज्ञाः निष्फलाः प्रेत्य'

(ஸாவாஸதா; நிஷ்பலா; பரேதய)

என்று சகல துரித ஸேஷ சுவாக்யமநுத்சனசித்தம். ஹேது஫ல ஹாவம்
இல்லை என்றும் ப்ரத்யக்ஷமொழிய ப்ரமாணம் இல்லை என்றும் சொல்லு
மவாகளுக்கும் சுவாக்ஷததாலே ஜ்ஞான ரூ஫லம் பிறக்கையும் கயா
விசேஷங்களாலே விஜயாதி ஫லம் உண்டாகையும் சுக் சந்தன ஹோஜ
நாடிகளால் இஷ்டபாதி அநிஷ்ட நிவृத்திகளை அஹிசந்யி பண்ணுகையும்
கூடாதபடியாம். ஶூன்யாபத்தியே ஹோக்ஷமெனனும்வனுக்கு நிய
சித்த ஶூன்யத்வம் காரணஸாபேக்ஷமல்லாமையாலே மஹ்யமாஶம் நிர்மாண ஶ்ர
வாதி வஹ்யமுண்டாம் ஆத்மாவை க்ஷணிக நிர்ஶுண ஜ்ஞானஸந்தானமென
பார்க்கும் நியநிர்ஶுண சேதந்ய மாத்ர மென்பார்க்கும் சுகூத஫ல ஹோகா
ருஹ்வன இல்லாமையாலே சர்வ ஶாக்ஷ நஹ்யம் வரும்.

அவித்யா சுவரூப தந்நிவூத்யாதிக்களைத்தாங்களே சித்யாஹூதங்
கெனகையாலே சுவாக்யததாலும் சுவாஹிமத ப்ரயோஜன ஹஜ்ஜம் சித்திக்கும்.
சர்வம் அநேகாந்மம் எனபார்க்கு சுகூதது:சுக வந்ந மோக்ஷாதி வ்யவஸ்யை கூடா

மதங்கள - பரமதங்களை, கொண்டவா - அங்கீகரித்த வாதிக்களாலே,
கொள்ளும் - அங்கீகரிக்கப்படுமதான, பயன - பரயோஜனமானது,
ஒன்றிலது - ஒன்றுமில்லை, எனனுகூாமதியால் - எனகிறகூாமையான
புத்தியினாலே, வண-வில்லக்ஷணமான, துவரைக்கு-துவாரகா நகருக்கு,
அரசான-அரசனான, நமமாயனை-நமக்கு ஸ்வாமியாய ஆசாயசேஷி
தனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை, வானுலகில் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், கண்டு
அனுபவித்தது, களிப்பது-சந்தோஷிப்பது, எனும் காதல் ஒன்றை - என
கிற ஆசை ஒன்றையே, கருதுவமே - எண்ணுவோமே

மையாலே ட்டுடறுபுசர்வ் பயோன ஸ்ஹோமணடாம் இதஹோம ஹாஸ்க
ரா஢ி பஹ்஢ததிலும் துலயம. ஹஹ ஸ்ஹுபஹ்யா஢ிகள ஸோலஹும்தில
ஸாம்ய ஸ்ஹ்யா஢ி விரஹ் தனனேறறம.

பாஷாணகல்ப மோக்ஷம் சொல்லுகிற वैशेषிக ப்ராமாகராதி பக்ஷங்
களுக்கு சுபுத்தி அவஸ்தையில் மோக்யப்ரதிஷேதம் பண்ணி குணாடிக விசிஷ்ட
மோக்ஷாவஸ்தையக காட்டுகிற ப்ராபாதிவாக்யம் முதலான பல உபபதிஷ்ட
துககளும் ப்ரதிகூலவூத்திகளாம்.

நாய நூஷண குமாரிலாடிகளா சொன்னஸ்வாட்மானந்தமாட்ர அநுபவ பக்ஷமும சர்வோபநிஷத்ஸரித்ர சமஸ்த குண வி஡ூதி விசித்ர பர ப்ரஹ்மானுபவரஸத்ர தைப பற்ற பரித்ரிந்ந பூரூயா்மாதகயாலே பரம ப்ரயோஜனாந்விதமனறு ந்திய சரித்ர ஸ்வாத்ம கைவல்ய மாட்ர மோக்ஷ ஂளகிற சார்வ்யாடி பக்ஷத்திலிது சா஡்யமாக மாட்டாதமயாலே ப்ரயோஜனமாகாது அஶ்ரேஸ்வர்யாடி மாட்ர தை மோக்ஷமென்பாா பக்ஷமும ஁பார்வாத்மாதத்தணே ப்ரஶுபதிரசாரூப்யாடி களும் ஁ந்த்ரசாரூப்யாடிகளா போலே பந்த்விசேஷமாம.

[விபவாதி லோகானுபவம் மோக்ஷம் எனபதற்குக் கருத்து]

விभवव्यूहलोक मात्रத்தில் भगवत्प्राप्तियும் मोक्षासत्तियाளே
मोक्षமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(ஸாக்ஷாத் மோக்ஷ பல நிபுபணம்)

ஆகையால் **शरीरक निर्णीतमान** படியே **परमात्माधीन** **तत्त्व**
तदनुभव **महानन्द**மே **परम प्रयोजनम्**

* கலநதிகுடும் போகநகர கண்டு வெளகிக
காரியமும காரணமும கடநது நாம்போயக *

குலநதிகுடும் குருககர அடி சூடிமனனும்
குறேவலடியவாதம் குழாநகர கூடி *

ப-ரை) கலந்திகழும்-கலந்து பிரகாசிக்கிற, போகங்க-போகங்களை, கண்டு-பாத்து, வெளகி-வெடகப்பட்டு, காரியமும்-காரியங்களையும், காரணமும் - காரணங்களையும், கடந்து - தாண்டி நாமபோய், குலம் - கூட்டமாக, திகழும் - விளங்குகிற, குருக்கள் - ஆசாரியர்

வலநதிகமும் திருமகளும் மறறிடததே
மன்னிய மணமகளாரும் நீளையாரும்*

நலநதிகழ வீற்றிருநத நாதன பாதம
நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே.

49

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्त प्रयोजन भंगाधिकारः त्रयोविंशः ॥

(இருபத்திமூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிகாரம்)

களுடைய, அடி - திருவடிகளை, குடி - சிரஸாவணிதது, மன்னும் -
திடமான, குறறேவல் - கைங்காயத்தையுடையவரான, அடியவாதம்
- பகவத தாஸாகளுடைய, குழாங்களை - கூட்டங்களோடு, கூடி -
கலந்து வலம் - வலது பக்கத்திலே, திகமும் - விளங்குகிற, திரு
மகளும் - பெரிய பிராட்டியாரோடும், மறறிடததே - இடது பக்கத்
திலே, மன்னிய - ஸ்திரமாகயிருக்கிற, மணமகளாரும் - பூமி பிராட்டி
யாரோடும், நீளையாரும் - நீளாப் பிராட்டியாரோடும் கூடி, நலம் -
ஆனந்தமானது, திகழ - விசேஷமாக பரகாசிகுமபடி, வீற்றிருநத -
வீறு தோன்றும்படி இருநதவனான, நாதன -
ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, நமக்கு - தாஸ
பூதராண நமக்கு, இதுவே - இநதத் திருவடிகளை, முடி - சிரோ
பூஷணம், என்ன - என்னும்படி, நண்ணினோம் - அடைந்தோம். 49

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

निगमनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(இருபத்திநாலாவது நிகமனாதிகாரம்)

(லோகாயாதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம் — மாதயமிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஸௌதராதிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வைபாஸிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பரசசனன பௌதத மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஜைந மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாஸகர மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வையாகரண மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — நையாயிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — நிர்வாமிமாம ஸக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஸாங்கய பக்ஷ நிரஸன ஸங்கரஹம் — யோகஸித்தாநத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாசுபத மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாஞ்சராதர டராமாணய நிருபண ஸங்கரஹம் — இனி உண்டாகக் கூடிய மத நிரஸன அங்கீகார கரம் நிருபணம்)

மானங்களினறி வகுத்துரைக்கின்ற மதங்களெல்லாம்

தானங்களன்று தருமநெறிகளென்று சாற்றியபின்*

வானங்கவாநது மறைமுடி சூடிய மாதவதேதார*

ஞானங்களொன்ற நடக்கின்ற நலவழி நாடுவமே

50

* [ப-ரை] மானங்கள் - பரமானங்கள், இனறி - இல்லாமல், வகுத்து தங்கள் இஷ்ட பரகாரம் கட்டி, உரைக்கின்ற-சொல்லுகின்ற, மதங்கள் எல்லாம் - எல்லா மதங்களும், தரும நெறிகளுக்கு தாம் மாகக்கதிற்கு, தானங்கள் அன்று - இடமல்ல என்று, சாற்றியபின் - கூறிய பிறகு, வானம் - ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை, கவாநது - ஆசைப்படட்டு, மறைமுடி - வேதாநதத்தை, சூடிய - சிரஸாதரித்த, மாதவதேதார - பெரிய தவதையுடையவர்கள் அதாவது பரபத்தியை அனுஷ்டித்தவர்கள், ஞானங்கள் ஒன்ற - சாஸ்திரங்களுக்கு மாறு பாடில்லாமல் ஒரே விதமாயிருக்கும்படி, நடக்கின்ற, நலவழி - நல்ல மாகக்கத்தை நாடுவம்

50

[லோகாயதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

1 ' तमो निष्ठाहि ते स्मृताः '

(தமோ நிஷ்டாஹி தே ஸம்ருதா)

என்று மரு சொன்ன வாஹுகுஃபி ரூப பரமதங்களில் ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாண மென்கிற லோகாயதமதம் ப்ரத்யக்ஷம் போலே அநுமான அகமங்கனம் ப்ரதீதீயை ஜனிப்பிககக் காண்கையாலும் இவற்றிறகு வாஹுகம் காணாமையாலும் சார்விகன தானும் அநுமானங்களையும் அசுவாகயங் களையும் கொண்டு நிஷ்டாஹி ப்ரவூத்திகள டணணக் காண்கையாலும் ந்தீயமான வேதாஹததில் காரண தோஷம் சொல்ல விரகில்லாமை யாலும் அதீந்திரியாஹங்களில் ப்ரத்யக்ஷ வாஹ் சொல்லவொண்ணாமை யாலும் நிரஸதமாய்தது

[மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

சதவீதமான பௌத சித்தான்ததில் சர்வ ஶூந்யதம் சொல்லுகிற மாத்யமிக பக்ஷம் சுவக்ஷஸ்தாபக ப்ரமாண பாரமாத்யம் கொள்ளா மையாலும் தான உபாதிதத அஹ்தனனையும்தானே ஶூந்யமென்கையாலும் இதுதனனாலே பரபக்ஷம் ப்ரதிநிதமாக்கையாலும் ப்ரதிஷ்தமாயிற்று.

[யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

ஜானம் ஒன்றுமேயுள்ளது ஜாத ஜீயங்கள ஜானததிலே கஸ்பிதா காரங்களென்கிற யோகாசாரபக்ஷம் இஃமஹ் ஜானாமி என்று ஃக ஜானத் தாலே ப்ரகாசிககிற வஸ்து த்ரயததில் குருக் தாதததைக கொண்டு இரண்டைக கழிககப்பாராததால் மாத்யமிக தக்ததாலே ஜானததை யும் அபஹ்விக்கப ப்ரஸஜிக்கையாலும் உபலக்ஷன வலததாலே ஜானததை இசையில் அபபடியே ஜாத ஜீயங்களையும் கொள்ளவேண்டுகையா லும் நிராகூதமாய்தது.

[ஸௌதராந்திக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

ஜாதாவை கழித்தது ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களிரண்டையும் கொண்டு ஜ்ஞேயத்தை ஜ்ஞானாகரத்தாலே அனுமேயமென்கிற சௌத்ரந்திக பக்ஷம் ஜ்ஞானா காவ்யதிரிபுக்மாக நீலபீநாபர்த்தாகர் சர்வ லோகோபலம்ப சித்தமாகையாலும் இத்ததை உபபதி விசேஷங்களாலே ஜ்ஞானாகாரம் என்று பாராத தால இத்ததைகொண்டு அர்த்தாகாரம் அநுமிக்க வொண்ணாமை யாலும் நீல ஜ்ஞான சந்தானத்தில் பீதஜ்ஞானோதயம் அர்த்த விசேஷ நிரபேக்ஷமாக சுவாதி ந்யாயத்தாலே யோகாசாரன சொல்லுகிறபடியே அநாதி வாசனா வசத்தாலே இவனுக்கு நாவஹிக்க ப்ராசமாகையாலும் நிர்லேபித மாயிற்று

[வைபாஸிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இவனைப்போலே ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்கள் இரண்டையும் கொண்டு ஜ்ஞேயத்தை ப்ரத்யக்ஷமென்கிற வைபாஸிக பக்ஷமும் ஸவிகல்பமெல்லாம் பரமாணமன்று என்கையாலும் விகல்பசித்த சூலதத்வங்களை மித்யா பூதங்களென்கையாலும் இவற்றைகொண்டு பரமாணவருமானமே பண்ணிக்கொள்ள விரகில்லாமையாலும் முடிவில் யோகாசாரன சொல்லுகிறபடியே அர்த்தபலாபமே ப்ராசங்கையாலும் இம் மூன்று வௌடாகளும் சுவாப்யுபகத வஸதுககளுக்கெல்லாம் லக்ஷணிகத்வம் கொள்ளுகையாலே ஜகதில் ஒரு ச்ருதி ப்ரத்யக்ஷிகளுமின்றிக் கே யொழிய ப்ராசங்கையாலும் அந்ர சூகதாதிபலங்களுக்கும் அந்ரன ப்ரோகாவாய முடிகையாலும் அவதூதமாயிற்று.

[பாச்சனன பௌத்த மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

வௌடாகளில் யோகாசாரனைப்போலே ஜ்ஞானவ்யதிரிபுக்மெல்லாம் மித்யா பூதமென்று கொண்டு ஜ்ஞானத்துக்கு ஁கத்வ நியத்வங்களைக் கொண்ட ப்ரஞ்ஞன வௌடந் பக்ஷமும் யோகாசாரன சொன்ன வஹ்ந் லக்ஷணிகத்வங்களைப்போலே இவன்தான் சொல்லுகிற ஁கத்ர நியத்வ ஧்ரமங்க ளும் மித்யா பூதங்களென்கையாலும் வௌடாநாதிபலங்களைப்போலே

தான ப்ரமாணமாக உதாஹரிககிற வேத் தானும் ஞான்தி சித் த்ரமாணமென கையாலும் ஁தநிராகரணம் பண்ணுகையாலே ஁பக்ஷ பரபக்ஷ விபாகம் ஁சாலல விரகிலலாமையாலும் ந்த்ய நிர்விசேஷ ஁பகார த்ரஹ்ததுககு அநிர்வ்னீய அவித்யாதிர்ஸாநாதிதள ஁சாலலுகை அநுபபந்நமாகை யாலும் நிர்விசேஷ ஁த்ராவததுககும் ப்ரபக்ஷ ஁த்யாவாதிதளககும் ப்ரமாணு பபந்நிகளிலலாமையாலும் தாதக ப்ரமாணுபபந்நிகளாணடாகையாலும் நிர்மூலமாயிற்று.

[஁ஜந மத நிரஸன ஁ங்கர஁஁ம்]

஁ப ப்ரக்ஷந்ந ப்ரகத் துத்ராகளீபபுலே வேத் ப்ரமாணதததயிசை யாதே ஁ர்வத்ரகை ஁ருவ்ணை ஁மிதது அவன வாக்கயதததைப ப்ரமாண மாகக கௌண்ட ஁ஜன சித்ரான்தமும ஁ுராத ஁ர்வத்ர ப்ரதிவந்நித்ய நிஸ்தரிகக வௌண்ணுமையாலும் ப்ரத்யக்ஷாதி விரத்டமாக ஁தபங்யாதி களீச ஁சாலலுகையாலும் வேத் விரத்டாசாராதி பரித்ர஁஁ம் பண்ணுகை யாலும் த஁஁க்ருதமாயிற்று.

[பாஸகர மத நிரஸன ஁ங்கர஁஁ம்]

அநைகான்தவாதிதளான ஁ஜநரைபபுலே குண குணி தாதி வ்ய த்யாதிதளகககு ஁தா஁தம கௌளளுகிற தாஸ்கராதி பக்ஷங்களும் பரஸ்பர விரத்டர்த் ப்ரலாபவத்டுலம் ஁கையாலும் ந்த்ய நிர்விசேஷ நிரவயவ த்ரஹ்த தத்வத துககு ஁ுபாதித்காஸங்களிலையாதல ஁தாதிவாதித்காஸங்களிலையாதல அநந்த துஷங்களை அங்கீகாரிககையாலும் அர்த் துனபக்ஷங்களென்று அநாத்நங்களாயதது.

[வையரகரண மத நிரஸன ஁ங்கர஁஁ம்]

துத்ர தங்தி வேதான்திகள துத்ரதாத்ர விவர்த் ப்ரபக்ஷம் எனறு ஁சாலலு மாபபுலவம் துனாத்நி வேதான்திகள பரத்ரஹ்த பரிணாமம் ப்ரபக்ஷமென்று ஁சாலலுமாபபுலவம் ஁த்ரத்ரஹ்த விவர்த் பரிணாமங்களைககௌளளுவார பக்ஷமும பூவ்னக் க்ரமததாலே தூஷிதமாகையாலும் ஁஁ுதமென்று ஁ரு ததவம் கட்டினது ப்ரமாண உபபந்நி தூந்யமாகையாலும் வ்ரணஸங்஁ாத விசேஷ

மான பதததிலும் பத சங்ாத விசேபமான வாகயததிலும் சோனன
வோதக்தவானுபபதி ஸ்போட பகூம் தனனிலும் வருகையாலும் ஸ்குடிகுத
தோபமாயிறு.

[வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

சாவிக வோத அஹ்தாககோபபோலே வேதங்ககோப பௌசேயங்க
ளாககி அகமம தனனையும் அனுமான பகூததிலே அனுபவசிப்பிதத
வோசேபிக வாதமும நிபுண நிரூபணததில ஸ்வாசிமத வேத ப்ராமாண்ய விரூத
மாகையாலும் வேதோக ப்ரகூதி மஹ்தாதி தத்வங்ககோக கழிககையாலும்
ப்ரமாண விரூத அவயவ்யாதிக்கோ அங்ககீகரிககையாலும் அநுமான அமா
ஸங்ககோக் கோணடு கடடும் அர்த்ங்ககளெல்லாம் அபாத்மாத்ர ரமணிய
மாக நிறகையாலும் அர்த் வோநாசிகபகூதமென்று அபிஷிஸ்தமாயிறு

[நையாயிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

இநத வோசேபிகா சோலலுமாததங்ககோச சுருககமொழிய
ஸூகரிதத நையாயிக த்ரூனமும வோசேபிக நிராகரணம தனனலே தத்தோத்ர
மாகையாலும் வேத்பரிகரங்ககளான த்ரூம் வித்யாஸ்தானங்ககள பததில ஒன
ருன ந்யாய விஸ்தர ஸாஸ்த்ரததை வேதானுபுணமாக எங்கும் யோஜியாமை
யாலும் நிராகார்யபகூததிலே நிஷிஸ்தமாயிறு

[நிரீச்வரமீமாமஸக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

வேத பரிகரமான ந்யாய ஸாஸ்த்ரததிலே வேத விரூத அர்த்ங்ககோ
நிவோசிப்பித்த வோசேபிக ஸக்தாககோபபோலே விஸாதிலக்ஷண மீமாஸா
ஸாஸ்த்ரததில் கர்ம ஸாத்ரததைப்பறறின கவந்த மீமாஸகாரில கோமாரி
லா ஜோனோக ஸேதாஸேதாதிக்கோ ஸூகரிககையாலும் ப்ராமாகரா வோசேபிகோக
பாபாண கல்ப மோக்ஷாதிக்கோப பரிஸ்ரஹிககையாலும் இவரும அவயவிவா
தாதிக்கோ அஜ்ஜிகரிககையாலும் அப்ராமாணிக அபூர்வ தத்யாத்வாதிக்கோக
கலபிதது அகம ஸிதத தேவதா விஸ்ரஹாதி நிராகரண பணணுகையாலும்
இவாகள பகூம் அர்த்லோகாயதம் என்று அவதாரிதமாயிறு.

[ஸாங்கய பகஷ் நிரஸன் ஸங்கரஹம்]

இங் நிர்விஸ்வ மீமாंसகரைப் போலே ந்த்ய-வெத் தாமாண்யத்தை இசைநது வெதொகொனா சவரணே அபஹ்விக்கிற சார்வ்ய பக்ஷமும் ப்ருத்தியை குணத்ரய சமூதாயமெனகையாலும் குணங்கள் தனணே த்ருவ்யங்கள் எனகையாலும் த்ருவ்யாதி விருத் அமீவ்யக்திவாதம் பண்ணுகையாலும் அத்மாவுக்குத் தாங்கள் சொன்ன ஜாத்ரவ் கத்ரவ் பந்த்மொக்ஷங்களைக் கழித்ததுத் தாங்களே ப்ருத்திக்கு இவற்றைச் சொல்லுகையாலும், மற்றும் த்ருத்ருவ் விருத் அனேகார்த் த்ருபாததாலும் இத்ருவரப்ஹ்ரூபத்ருதானத்ருதொதாலும் விபசித்ருதான்த்ருபோலே த்ருபீவ்யசத்ருதாவ் உணடாபீருக்க உதேக்திதமாபீற்று.

[யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்கரஹம்]

சார்வ்யா சொல்லும் தத்வ ப்ரக்ரீயையிலே நின்று இஷ்வரன என
 றொரு பुरुஷ விநோபததையும் கடமின யோக சித்தாந்தமும பாசவரீன
 நிமித்தமாத்ரமெனகையாலும் இவனுடைய ऐश्वर्यத்தை ப்ரதிபலன
 க்ரஹம் எனகையாலும் யமநியமாதிக்களை யதாஶ்ரம் வகுத்துச சொல்லச
 செயதே அபவரீ தத்ஸாபந ஸ்ரூபங்களிை அந்யதாவாக நிாவஹிர்க்கையா
 லும் லக்ஷ்ய வேதாந்ஹீ டானுக் வலிதமபோலே அபஹஸிதமாயிற்று

[பாசுபத மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந்த யோக சிद्धान் தம போலே ப்ருக்தி புருஷ ஈஸ்வராக்ஷாப பற்றி வ்ருக்தத பாஸுபத மதமும் ஈஸ்வரனுடைய உபாடான க்ருமத்தையறியாதே ராஜராஜ் பாத்ரு ந்யாயத்தைக் கொள்ளுகையாலும் பராவர் தத்வ வ்யத்யயம் பண்ணுகையாலும் அநபேக்ஷித தத்வான்தரங்களைக் கட்டி பஃத்ரு த்ரிசத்ரு தத்வங்களென நு சங்ரஹிக்கையாலும் வேத விருதாசார பூயித்ருமாகையாலும்

1 'शैवान् पाशुपतान् स्पृष्ट्वा'

(சைவநாடு பாசுபதாந சம்பருஷ்டவா)

1. சைவர்களையும் பாசுபதர்களையும் தொட்டால்,

இயாதிகளிறபடியே தந்நிஷ்டரை ஸ்பரிததால சவேலஸ்தானம் பண்ண வேண்டுமபடி டூரபரிக்யக்மாயிறு.

[பாஞ்சராதரபராமாணய நிருபண ஸங்க்ரகம்]

இஸ ஸாங்கய யோக பாசுபதங்களோடு ஒரு கோவையாக எண்ணின ஸ்ரீ பாஞ்சராதரத்தை இவை போலே விரூத வ்யாமித்ரமென்று சிலா சொல்லுமதும் மதாந்தர சமஸிவ்யாஹர மாத்ரத்தைக்கொண்டு ஸாஹிககில வேதாந்தம் தனனிலும் அதிஷ்டை பண்ண ஸ்ரீஸங்கிககையாலும் இச்சாஸ்தரத்தில் வேதநிந்தை பண்ணித்தாக ஸ்ரீ மாகசிககுமிடம் அநுதித ஹோம நிஷ்டாதி நயாயததாலே அநய பரமாயகையாலும் இதில ஜீவோத்பத்யாதி வாதி ஜீவாஹிமாமானி ஸஹ்ரணாதி வ்யூஹ விஷயமாகையாலும் அநுதான விஷேஷங்களும் கர்பஸூத்ர குணதர்மஸேத நயாயததாலே நிஷ்யூதமாகையாலும் இதுமஹா மார்தாதி பரிஹீத ஸாமாஸ்யாதி ஸ்யததையு முடைத்தாகையாலும் ஔபநிஷத பரமபுரூஷ ததுபாஸந தத்பாஸ்யாதிக்களை இச்சாஸ்தரத்தில் ப்ரதானமாக ஸ்ரீபாதிக்கையாலும் இதற்கு விரூத வ்யாமித்ரவாரோபமாத்ரமே என்று வ்யாஜிதமாயிறு.

[இனி உணடாகக கூடிய மத நிரஸன / அங்கீகார கரம நிருபணம்]

இப்படி லோகாயதிக மாஹ்யஸிக யோகாஸார ஸௌதராத்ரிக வைபாஷிக மாயாவாதி ஜைன மாஸ்கரீய யாதிவ ப்ரகாஸீய வையாகரண வைஷேஷிக நையாயிக கௌமாரில ப்ராமகர் காபில ஹைரணய காப பாசுபதரூப பரிஷத்யபான பரமத (பரமத) ங்களை பரதிஷேபித்தாலும் தேச காலாந்தரங்களிலே அஸ்தவதிதித ஸித்ரா ஸ்தங்களை உணடாகககூடுமென்னும் அதிஷ்டைக்குப் பரிஹாரம் என? என்னில, அவற்றிலும் நிரஸ்த துல்யமான மாஹம் தததொத்தரம்

ஸித்ரான்த துல்யமான மாஹம் தூஷிகக வேண்டுவிதிலையாகையாலே ப்ரமாண தர்மாஸ மூலங்களான மூத் மவத் மாவிபரமதங்களெல்லாம பதநபர்யந்தங்களாமென்று பரமாஸிதது மெத்யூதிகளாலே சித் அசித் ஈசவரததவங்களை விவேகிதது வடக ஸூதி ஸித்ர சவ்நத விஷேததாலே அமெத ஸூதிகளை விஷிஷேக்ய விஷயத்திலே முஸ்யஸூதி

களாககி நிலை நிறுத்தி ஸ்யயோபாடேய விசேஷநிக்ஷததாலே முமுக்ஷு
வானவனுக்கு ஸ்யக் நயாய அநுக்ரஹீத சோப வூஹண வேதன விசேஷ விधि
வாக்யஸிद्धமாய வேதிகாஸேசர மனுபராசர பராஸர்த்த ஸுக் ஸூனக் நாத யாமுந
ஸ்ரீமத்ராமானுஜாதி முநிவர ஸாஸ்சஸ்சார சமீகூத ஸந்மார்யமே பரித்ராஹ்ம

1 ' தர்க்கோ஽பிதி: '

(தாகோ஽பாதிஷ்டித)

எனகிற ஸ்லோகத்திலும் கேவல தர்க்கங்கள் அர்த்த நிர்ணய காரணமல்லாமை
யாலும் அஃப ஸ்தூதாக்ககு ஸர்வவிரூ஢ ஸம்யக்ர்த்த நிதிரிண ஸாமர்ய்யமில்லா
மையாலும் ஸ்கல துரித ரோக ஸேபஜ ஸ்வாக்ய ஸந்வாதி மஹத்ரஜந மஹாபயத்
தாலே ஸந்நவ்யமென்று நிர்ணயிதமாயிற்று.

*தனனடிககீழுல கேழையும வைத்த தனித்திருமால்
பொன்னடிக கேற்கின்ற புண்ணியா கேணமின* புகலறிவா
முன்னடிபாத்தது முயலுதலாலவா சாயையெபை*
பின்னடிபாத்தது நடநது பெருமபதமேறுவமே

51

*[ப-ரை] தனனடிக கீழ் - ஸுன்னுடைய திருவடியின கீழே, உல
கேழையும வைத்த - ஏழு ஸ்லோகத்தையும் வைத்த அதாவது அவை
களை ஆளுமவனான, தனி - அதவிதீயமான, திருமால் - சீரிய ப
தியான பகவான, பொன்னடிககு - ஸ்பருஹணீயமான திருவடிகளை
அனுபவிக்க, ஏற்கின்ற - உரிமையுள்ள, புண்ணியா - புண்ணியசாலி
களே, கேணமின - கேளுங்கள் புகல - உபாயத்தின ஸவருபத்தை,
அறிவா - அறிந்த நமஸூவாசாயாகன, முன் அடி பார்த்தது - (அவா
கள்) பெரியோர்கள் நடந்த வழியைப் பின்பற்றி, முயலுதலால் -
அதன்படியே நடக்கிற படியினால், அவா - அவருடைய, பின்சாயை -
நிழல், என - என்னுமபடி, அடி பார்த்தது - நடந்த வழியைப் பார்த்தது,
நடநது, பெருமபதம் - உயர்ந்த பதமான பரமபதத்தை, ஏறுவம் -
அடைவோம்

51

ஈவையமெல்லாமிருள நீக்கும் மணிவிளக்காய்
மன்னிய நானமறை மௌலியே கொண்டு*
மெய்யலது விளம்பாத வியாசன காட்டும
விலக்கிலலா நலவழியே விரைநதுசெலவீ*
ஐயமறஅறுசமயக்குறும்பறுததோம்
அணியரங்கா அடியவாககே அடிமைசெயதோம்*
மையகடல் வட்டத்துள மற்றும் தோற்றும்
வாதிபாதம் வாயப்பகடடை மாற்றினோமே.

52

**கோதவமொன்றிலலாத தகவேகொண்ட
கொண்ட லென வந்துலகில் ஐவாககன்று* ஓர்
தூதுவனாய் ஒருகோடி மறைகளெல்லாம்
தொடாநதோடத தனியோடி ததுயரந்தீராத

*[ப-ரை] ஐயம் - ஸந்தேஹம், அற - இல்லாமல், அறுசமய -
ஆறு மதங்களின், குறும்பு - வலிமையை, அறுததோம் - போக்கடித்
தோம், அணியரங்கா - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, அடியவாககே - தாஸ்
பூதாககே, அடிமை செயதோம் - கைங்கர்யம் செயதோம், மைய
கடல் வட்டத்துள - மைபோன்ற கருவாணமுடைய ஸமுத்திரத்தால
சூழப்பட்ட பூமியில், மற்றும், தோற்றும்-காணப்படும், மற்ற வாதிபா
தம் - பரமதஸ்தாகளின், வாயப் பகடடை - வீண ஆடம்பர வாத
தையை, மாற்றினோமே - அடக்கி விட்டோம், வையம் எல்லாம் -
எல்லா லோகங்களிலும், இருள - இருட்டை [அஜ்ஞானத்தை]
நீக்கும் - போக்கும், மணிவிளக்காய் - ரதன தீபமாய், மன்னிய,
பொருந்திய, நான மறை மௌலி - வேதங்களின் சிரோபாக
மான உபநிஷத்தின், மதியே - ஜ்ஞானத்தையே, கொண்டு - ஆதார
மாகக் கொண்டு, மெய் - உண்மை, அலது - இல்லாததை, விளம்பாத
- கூறாத, வியாசன் - வயாஸ் மஹாஷி, காட்டும் - பரமம் ஸூத்திரங்
களின் மூலமாய் தெரிவிக்கிற, விலக்கு இல்லா - விரோதம் இல்லாத,
நலவழியே - நல்ல மாககத்தில், விரைநது செலவீர் வேகமாய்ச்
செல்லுங்கள், இதைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கள்

52

**[ப-ரை] கோது-அஸாரம், அவம்-தோஷம், ஒன்று இல்லாத
- ஒன்றும் இல்லாத, தகவே - கருபையை, கொண்ட - ஸவீகரித்த
தான், கொண்டல் என - காமேகம் போலே, உலகில் - இந்நப
பூலோகத்தில், வந்து - அவதரித்து, ஐவாக்கு - பஞ்ச பாண்டவாக்கு
அன்று - அந்த பாரகயுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, ஓர் ஒப்பற்ற,
தூதுவனாய் - தூதனாய், ஒரு கோடி - எண்ணிறந்த, மறைகளெல்லாம்

மாதவனா* வடகொ[க]ங்கில வானியாற்றின
வண்ணிகை நன்னடங் கண்டு மகிழ்நது வாழும்
போது* இவைநாம பொன்னயிந்தை நகரில் முன்னுள்
புணராதபரமதபபோ பூரித்தோமே.

53

- வேதங்களுல்லாம், தொடர்ந்து ஓட - பின்னால் ஓடிவர, தனி - வேறொரு உதவியின்றி, ஓடி - விரைவாக நடந்து சென்று துயரம் - துக்கத்தை, தீர்த்த - போக்கடித்தவரான, மாதவனா - ஸ்ரீய பதியான பகவான், பொன் - ஸபருஹண்யமான, அயிந்தை நகரில் - ஓரு வஹீந்திர புரத்தில், வடகொங்கில - உத்தர பாசசுவத்தில், வானி - பரவஹிககிற, ஆற்றின் - நகியினுடைய, [கருட நதியினுடைய], வண்ணிகை - வருணிககத் தகுந்த, நன்னடம் - நல்ல நடனத்தை, அதாவது நல்ல நாட்டியம் போலே ஏறிககுத்தித்துப் பரவஹிப்பதை கண்டு - பார்த்து, மகிழ்நது - சந்தோஷத்துடன், வாழும்போது - வஸிக்கும்போது, நாம - பகவதனுபவத்தில் ஆழங்காலப்பட்ட நாம அனறிககே பரதிவாதிகளை நிரஸிகக வேண்டிய ஞான சகதியாதிகளை யுடைய நாம, முன் நான் - இதற்கு முன்பு, புணராத - செய்யப்படாத தான், இவை - இந்த, பரமதபபோ - பரதிவாதி நிரஸனமாகிற யுத்தங்களை, பூரித்தோம் - பூர்த்தி செய்தோம்

53

இங்கு கோது அவம் என்றது தன்னுடைய பரயோஜனத்தை எதி பாரப்பது கோது, அவமாவது அங்கீகரித்தபிறகு தோஷங்களைக் கண்டு, விட்டுவிடுதல்

ஓர் தூதுவரைய - பகவான் அவதரித்தது ஸாது பரிதராணத்திற காக செய்த காரியங்கள் பல. அவற்றிற்கெல்லாம் சிகரமாய் நிற்பது இரண்டு காரியங்கள் அவை தூதரையச் சென்றதும், தோ ஓட்டியதும் ஆகும் இவை இரண்டிலும் தூதரையச் சென்றதே சிறந்தது என்பது ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் சந்தமிகு தமிழ் மறையிலும் இன்னா தூதன் என நின்றான் எவவுள் கிடந்தானே என்று ஓதப்பட்டது ஸ்வாமி தாழும் “செஞ்சொல்லன் பாசினதை கொண்டு தீதிலாத தூதரைய”

என்று அடியவாக்கு மெய்யன் விஷயமாக நவமணி மாலையில் அருளிச் செய்தார், ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத்திலும் திருவடிகைய அனுபவிக்கும் பரகரணத்தில்

‘दूत्ये’ என்று

தூத கருதயத்தையே முதலில் அருளிச் செய்திருக்கிறார். “அடிய வாமெய்யாமலாப பதங்களே” என்றும், “விடலரிய பெரிய பெருமான மெய்ப பதங்களே” என்றும் பகவானுடைய திருவடிகளின் பல வேறு

கருதயங்களை நிரூபிக்கும் இடத்தில்

‘தருமன விடு தூதுக்குகந்தன’

‘தருமன இரந்தது இசைந்து சென்றன’

என்று இத ஸ்ரீ கருத்யம் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

உவாகளும் இந்தப் பெருமையை

‘பஞ்சவாகுத தூது நடந்தானே’

என்று சிலப்பதிகாரத்தில் கூறினார்கள்.

ஒரு கோடி மறைகள் பின் தொடர - எம்பெருமான செலவும் இடங்களில் எல்லாம் வேதங்கள் அவன் பெருமையை உத்கோஷித்துக் கொண்டு செல்லா நிற்கும் எனபது ஓர் மரபு

‘மறையும் உரலும் பின் தொடர்’

என்றா விலிபுத்தூரார்

‘வேதத்தின் முன செலக’

என்றான் கம்பனும்

‘படர்ந்து ஆரணமுழங்க’

என்று இளங்கோவடிகளாலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸாவேஸவரன் பக்கலிலே ஸாவராததகரஹ்ணம் பண்ணின கலியனும் அறிவு தரும் பெரிய திருமொழியில்

‘நான் மறைகள் தேடியோடும் செலவன்’ என்றும்

‘நான் மறைகள் தேடியோடி என்றும் காணமாட்டாச் செலவன்’

என்றும் உத்கோஷித்து இருக்கிறார், ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய பால் சேஷ்டிதங்களை வாணிகரும் ஸ்ரீகோபால் விமசுதியிலும்,

‘निगमान्तै रघुनापि मृग्यमाणं’

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் பாரத யுத்த ஸமயத் தில் தூதனாய் சென்ற கருஷ்ணனைப் பின்பற்றி வேதங்கள் சென்றன என்பது எப்படிப் பொருநதுமென சிலருக்கு சந்தேஹம் உதிகலராம. கருஷ்ணன் தூதனாய் எழுந்தருளப் போகிறான் என்று கேள்விப்பட்ட தும் ஹஸ்தினபுரத்திலுள்ள பாகவதோத்தமர்கள் கருஷ்ணனை எதிர் கொண்டு அழைக்கச் சென்று அவனுடைய பெருமையை,

‘सर्वविनाशः’

[எல்லா விதத்திலும் குருடன் என்று] ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரால் கீதா பாஷ்யத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட தருதராஷ்டரனுக்கும் அவனுடைய குமாரர்களான தூயோதனாதிகளான நூற்றுவாக்கும் ஒரு புத்திமதி கூறுவதற்காக பகவான் நடந்து சென்ற ஸமயத்திலும் அவன் பின் வேத பாராயணம் செய்து கொண்டு போனார்கள் என்பது ஸஞ்சிபிக்கப்பட்டதாகிறது. ஒரு கோடி என்றது எண்ணிறந்தவைகள் என்றபடி வேத புருஷனதானும் பகவானுடைய குணங்களை கணக்கிடுகிறேன் என்று முதலில் கம்பீரமாக பரதிஜைஞ் செய்து ஒரு குணத்தையே முற்றிலும் வருணிக்க முடியாமல் திருமபி விட்டான்,

‘यदेकैक குணப் பராந்தே சராந்தா நிகமவந்திந:’

எனப்பபட்டதிறே தரமிடோபநிஷத்திலும் வேதங்கள் பகவானை அறிந்ததாகக் கொள்வோம் என்பது,

‘அறிந்தன வேத அருமபொருள் நூல்கள் அறிந்தனகொள்க’

என்று உத்கோஷிக்கப் பட்டிருக்கிறது

மாதவனா என்றதினால் நமக்கு உபாய தசையிலும் பராய தசையிலும் ஸ்ரீய பதியான எம்பெருமானே உத்தேசயம் என்று காட்டப் பட்டது அபியுகதார்களும் பரபரமஹம் யா என்று நிரணயிப்பதற்கு வவனுடைய திருமரபில் சந்தனக்குழம்பால் பிராட்டியின் திருவடிகள் அடையாளமாகக் காணப்படுகிறதோ அவனதான் பரததவம் என்று நிரணயிப்பதற்கு பரமாணமாகக் காட்டினார்கள் இந்த ஸ்ரீய பதிதவ ஏற்றத்தை ஸவாமி தேசிகனைப்போலே வேறு ஒருவரும் தமமுடைய கரந்தங்களில் பலவற்றில் எடுத்துக்காட்டவில்லை தரமிடோபநிஷத்தில் பரதிபாதிக்கப் பட்டிருக்கும் ஆதத விசேஷத்தை நிரூபிக்கும் பிரகரணத்தில்

280 ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்திகள்—ரஹஸ்யங்கள்

‘தேவ ஸ்ரீமான ஸவஸித்தே; கரணம்’

என்றும்

ஸ்ரீ ஹமஸ ஸந்தேசத்தில்,

‘தேவ ஸ்ரீமான ஜனக தனயானவேஷணே ஜாகருக ’

என்றும்

தசாவதார ஸதோத்திரத்தில்,

‘தேவஸ ஸஹைவ ஸரியாயா ’

என்றும், ஸ்ரீதேஹீச ஸதுதியில் பரமமசாரி வேஷத்தோடு யாசகம் செய்யச் சென்ற போதும்,

‘कुणाजिनं यवनिकां कृतवान् प्रियाया: ’

என்று அருளிச் செய்து இருக்கிறபடியே திருமார்பில் இருக்கும் பிராட்டியை விட்டுப் பிரிய முடியாமையினால் அவளை மறைப்பதற்காக யக்ஞோபவீதத்தில் கிருஷ்ணஜினத்தினால் மறைத்துக் கொண்டு சென்றான் என்றா, நியாயஸித்தாஞ்சனத்தில் முதலில் நாராயணன் பரதேவதை என்று கூறி அததால் திருபதிபெருமல் அதிலேயே மேலே ஸ்ரீய பதியான நாராயணன் பரதேவதை என்றா, தருசய காவயம் என்னப்படும் நாடகமான ஸ்ரீஸங்கலபஸ-ஞாயோதயத்திலும் தேவ ஸ்ரீமான நிரவதிதயாலிநது ‘என்றும் ஸ்ரீமான அஸ்து மே என்றும் இப்படியே மற்றும் ஸ்ரீததவ முகதாகலாபம், கீதாபாஷ்யதாதபாய சந்திரிகை முதலியவைகளிலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ கீதாத்த ஸங்கிரஹப் பாட்டிலும்

‘தீதற்ற நற்குணப் பாற்கடல் தாமரைச்
செம்மலாமேல் மாதூற்றமாயன் மருவ ’

என்றும், பிரதிதினம் அனுஸந்திக்க வேண்டும் என்று ஸவாமிதானே அருளிச்செய்த ஸ்ரீபிரபந்தஸாரத்தில் சேமமதாம் திருமால்தன் கருணையாலே என்றும் கூறியுள்ளார் பரதேவதா பாரமார்த்தபாதிகாரத்தில்

(ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரததில்) இநத ஸ்ரீய பதிதவஹறம் நனகு நிரு பிககபபட்டிருக்கிறது மறறபூவாசாயாகளின கரநதங்களில் சிற சில இடங்களில் தவிர இநத அமசம ஸபஷ்டமாக நிருபிககபபட் விலலை அததால்தான 'எமபெருமானை சொன்ன இடமெல்லாம் பிராட்டியையும் சொல்லிறறும் என்று அததம் சொல்லிக்கொள்ள வேணும் என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது ஆகையினால்தான் நம பூ வாசாயாகளின கிரநதங்களை விபஜிக்கபபுககால் உககிகள், ஸுககி கள், ஸ்ரீஸுககிகள் என்று பிரிப்பாக்கள் அதில் ஸ்ரீய பதிதவததை பிரதிபாதிக்கும் ஸுககிகளே ஸ்ரீஸுககிகளாகும்.

வடகொங்கு வானியாற்றில் எனறது வடக்கு முகமாக பிரவஹிக கும் ஆற்றில் அதாவது கருடநதியில் என்று பூவாகளின நிரவாஹம் உததரவாஹினியான நதிகளுக்கு ஓர்ஹறம் உண்டு கருடநதியானது அயிநதை பிரவேசிக்கும்வரையில் கிழக்குமுகமாக ஓடிவநது அயிந தை அடைந்தபொழுது வடக்கு முகமாகததிரும்பி பிரவஹிதது அவ லூ எல்லை தாண்டியதும் மறுபடியும் கிழக்கு முகமாகத திரும்பி ஓடி ஸமுததிரததை அடைகிறது. வடக்குஎன்பதில் 'க' என்பது தொக்கி வடகு என்று இங்கு இருக்கிறது ஓங்கி எனறது பிரவஹிக்கிறது என றும் 'வானி' எனறது கருடநதி என்றும் அததம் கொள்ளலாம் வானில் வசிப்பவர்கள் வானி என்னப்படுவார்கள் அவர்களில் சிரேஷ்டனான கருடன இங்கு அபபதத்தால் சொல்லப்படுகிறான வானி என்னும்பதம் பவானியாற்றைச் சொல்லும் என்று செனனைசாவ கலாசாலைப் பதிப் பான தமிழ் அகராதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதறகுஒரு பிரயோகமும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது அதறகுமேல மறறொரு பிரமாணமாக இப்பாட்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளது வடகொங்கு என்றால் கொங்குதேசம் என்று சொல்லி அங்கு ப்ரவஹிக்கிற பவானிஆறு என்று சிலா சொல்லுகிறார்கள் இப்பாட்டில் பொன்னயிந்தை நகரில் என்று ஸபஷ்டமாக திருவஹிநதிரபுரம் கூறப்பட்டிருப்பதினால் வடகொங்கு தேசத்திற்கோ, பவானி ஆறுக்கோ பரஸக்தியே இல்லை.

வாழும்போது எனபதை மாதவனா எனபதுடன் அநவயிதது அததம் கூறப்பட்டது வாழும்போது என்னும் பதத்தை ஆகாஷித்து நாமஎனபதுடன் அநவயிதது கூறினாலுமஒக்கும் அப்பொழுது ஸவாமியினுடைய சரித்திர ஸங்கிரஹமான ஆசாய சம்புவிஸ் ந்யவஸத அதி ஸுகம் பணீநதிரபுரயாம் நிகமகீர்ட விசார நீதகாஷ. என்னப்பட்டது அனுஸந்தேயமாகும்.

முன்னா புணராத பரமதப்போபூரித்தோமே — முன்னா கீழே நிருபித படியே ஸூதரகாரா ஸ்ரீமந்நாக ஸ்ரீமதயாமுன ஸ்ரீமத ராமா நுஜமுனிகள் பரமத நிரஸனம் செயதிருநத போதிலும் அவாகளைப் பின்பற்றியே இந்த கிரந்தம் அருளிச்செய்யப் பட்டிருநதபோதிலும் அவர்கள் இந்த கிரந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிற படியே பரமதப்போபூரித்தார்களல்லா. அவர்கள் கிரந்தத்திலே மட்டும் இந்த நிரஸனத்தைச் செய்தார்கள் ஸ்வாமியும் முதலாவிருந்தி ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளி அத்வைதிகளை வாதத்தில் ஐயித்தாரா மற்ற மதஸ்தர்கள் அங்கு நிரஸிக்கப்படவில்லை ஸ்ரீரங்கத்தில் சிலகாலம் வாசஞ்செய்து எம்பெருமானாலும் பிராட்டியாலும் போற்றப்பட்டு ஸம்பிரதாய பிரவசனம் செய்தருளி மறுபடியும் முநதை மறைமொய்யவழி மொழி நீ என்று அருள்தந்த முருநதனும் வைராகய சிரோமணியான ஸ்வாமி தம்மையும் தம்முடைய அதயாசாயமான பரதயங்க பூண ஸூஷ்மாவினாலே மோஹிப்பித்து தனனைப் பாததாவாகச் காமுறுமபடி செய்தருளியவனும் அடியவாகக் மெய்யனுமான தேவநாதனை ஸேவிப்பதற்காக மீண்டும் அயிந்தை எழுந்தருளி அங்கே கீழ்கூறியபடியே வேதாந்தவிசாரத்தைச் செய்து கொண்டும் ஸ்ரீ அசுபுத்தகம் ஸ்ரீஹய கிரீவ ஸதோத்ரம், மஹாவீர வைபவம், கருடதண்டகம், கருடபஞ்சாசுத முதலிய கரந்தங்களை அருளிச்செய்தும் தம்காலத்தை கழித்துக் கொண்டிருந்தாரா அப்பொழுது முன்பு திருவரங்கத்தில் தோற்ற அத்வைதிகள் நாம் ஒருவராய்ச்சென்று அவரிடம் தோற்றோம் மற்ற மதஸ்தர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு பலராய்ச்சென்றால் எல்லோரையும் அவாநிரஸிக்க முடியாது நாம் அவரை ஐயித்து விடலாம் என்று மனோரத்தித்துக் கொண்டு பரமதஸ்தர்கள் எல்லோரையும் கூட்டிக் கொண்டு அயிந்தையை அடைந்து ஸ்வாமியை வாதத்திற்கு அழைத்தார்கள். அப்பொழுதும் ஸ்வாமி சற்றும் தயங்காமலும், பின்வாங்காமலும் அவர்களை நிரஸிக்க முன்வந்து அவர்களை நீங்கள் ஒவ்வொருவராக வந்து உங்கள் மதக்கொள்கைகளை உங்களிஷ்டப்படி சொல்லுங்கள் அவற்றைநாம் பரமாண உபததிகளுடனும் ஸூதரகாரின் அபிராயத்திற்கு அநுருணமாகவும் நிராகரிப்போம் என்று ஏற்பாடுசெய்து கொண்டு அவர்கள் எல்லோரா மதங்களிலுமுள்ள வேத விதோதம் முதலான பொதுவான தோஷங்களை ஒரு அதிகாரத்தில் எடுத்துக்காட்டி அதற்கு பிரதிவாதிகள் சொல்லும் ஆஷேபங்களைக் கண்டித்து முதலில் கூறப்பட்ட ஸமுதாய தோஷத்தை நினைநிறுத்தி மேலே கிரமமாக அநதந்த மதஸ்தர்களுடன் வாதஞ்செய்து அவர்களை நிரஸித்தருளினாராயிற்று இந்த கரந்தத்தில்

ஸங்கிரஹிககப் பட்டிருக்கிறது இப்படியே ஸ்ரீ ஸங்கல்ப சூரியோதயத்திலும் பரதிவாதிகளை ஒவ்வொருவராக வந்து வாதிகுமபடி சேனாபதியை ராஜா உததரவிட்டதாக அருளிச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது ஸஞ்சகாரருடைய அபிபராயமாக எம்பெருமானால் நிருபிக்கப்பட்ட அநதநத மதநிரஸன பிரகரணத்தில் கூறப்பட்ட அம்சங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அவா கண்டரவேண கூருமல் திருவுள்ளத்தில் வைத்திருந்த அதத விசேஷங்களையும் இதில் ஸவாமி நிருபித்திருப்பதினால் ‘முன்னுள் புணராத பரமதப்போ புரிந்தோமே’ என்றா உதாரணமாக யோக பரத யுகத்தி அதிகரணத்தில் எம்பெருமானால் சொல்லப்பட்ட பிரம்மாவுக்கு குறைவான கேஷத்திரிபாவம், பரமாத்ரி ஸம்பவம் முதலிய காரணங்களை அதிகரண ஸாராவளி ச்லோகத்தில் எடுத்துக்காட்டி அதற்குமேல் அவன ஸரஸவதீ வல்லபன் ஆயினும் பகவானுடைய சிருஷ்ணி தாமரைப்பூவில் அவதரித்தவரைய இருந்தபோதிலும் வேதங்களை ஸதா உச்சரித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் வேதத்திற்கு புறம்பாகச் சொன்னால் கீழில்போல் யோகமதத்திற்கும் சொல்லுவோம் என்று கூறியுள்ளா இப்பரமதபங்கத்தில் நாவிற பிரிவின்றி நாமங்கை வாழினும், தந்தையுநதிப் பூவில் பிறக்கினும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டதே அதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டது

பூவவந நிரவஹாம் என்று ஸங்கிரஹமாக கூறினா இந்த அம்சம் இக்கிரந்தத்தில் நானமறையில் பாவித்ததனறி உரைப்பது பாறும் பதாததிரனே’ என்று கூறப்பட்டது இப்படி மேலே பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டி ஒரு தனிப் புத்தகமாக வெளியிடப்படுகிறது

‘பூரித்தோமே’ என்றதற்கு பூணம் செய்தோம் என்று பொருள் ஆதலினால் முன்னுள் நம் பூவாசாராயாளினால் துவக்கப்பட்ட பரமத பங்கமானது சரோதவய சேஷமில்லாமல் பரமாண உபபத்தி பூவக மாக மிகவும் விரிவாக இதற்கு மேல் ஒருவரும் புதுகோடிகள் சொல்ல முடியாதபடி மதங்களை நிரஸித்து அவாகளது திருவுள்ளக்கருத்தை நிறைவேற்றினோம் என்றதாய்ற்று

இப்படி இப்பாட்டிற்கு அததம் கூறுவதுதான் உசிதம் என்று ஸ்ரீ தேசிக பித்தா என்று அவருடைய தேசிக பகதியை புகழ்ந்து பலர் சொல்லும்படி நின்ற திருவஹீநதிப்புரம் மஹாமஹோபாததியாய் சேட்டலூர் ஸவாமி ஓர் உருவில் நிரவஹிக்குமபடி இருந்தது ஆகை

யால் இதுதான் தேசிக பகதார்களுக்கு உகந்ததாயிருக்கும் எனபதில் ஸந்தேஹமிலலை.

இப்படி கீழே நிரூபித்தது ததவாததமாக இருக்க பிற பட்ட சிலா இது விஷயமாக வேறு விதமாக அர்த்தங்களைக் கூறியும் இப்பாட்டுக்கு கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் சில குறைகள் இருப்பதாக பிரமித்தது அவற்றிற்கு ஒருவித சமாதானமும் கூறாமல் விட்டுவிட்டிருக்கிறபடியினால் அவை ஸாமானயர்களான தேசிக பகதார்களின் மனதைக்கலக்குமபடியாய் இருக்கிறது. ஆகையினால் இவ்விஷயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் அம்சங்களை அவர்களின் வாதத்தைக்களைக் கொண்டே எடுத்துக்காட்டி அவைகள் அவிசாரிதரமணியங்களேயன்றி விமாசனத்தை பொறுக்காது என்று நிரூபிக்க வேண்டிய கடமை ஏற்பட்டு விட்டது.

இதில் முற்பட கொங்குமண்டல சதகத்தில் 71 ஆம் பாட்டில் காஞ்சியில் இருந்துவந்த வேதாந்த தேசிகன் ஸதயாகால (சத்திய மங்கல)த்தில் பரமதபங்கம் எனனும் கரந்தத்தை அருளிச் செய்ததாக கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த க்ரந்தம் செய்தவா ஒரு ஜைனர் ஆகையினால் விஷயங்களை நன்றாக தெரிந்து கொள்ளாமல் தவறாக எழுதி இருக்கிறா என்று ஏற்படுகிறது ஏனெனில் இதிலிருந்து இவா இந்த கரந்தத்தைப் பார்த்ததாக ஏற்படவில்லை. பார்த்திருந்தால் அதில் முதல் ஸலோகத்தில் 'அஹந்திர நகரே' என்றும் இப்பாட்டில் 'பொன்னயிந்தை நகரில்' என்றும் அருளிச் செய்திருப்பதை உபேக்ஷித்திருக்க முடியாது. இக் கிரந்தத்தை சிஷ்யார்களுக்கு ஸவாமி தேசிகன் அங்கு ஸதய மங்கலத்தில் கொஞ்ச காலம் எழுந்தருளியிருந்தபோது காலஷேபம் சாதித்திருக்கலாம் அதைக் கொண்டு இது அந்த ஊரில் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லி இருக்க வேண்டும் அதைக் காண பரமபரையாகக் கேட்ட இவா இப்படிச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆகையினால்.

அப்படியே ஸவாமி ஸதயமங்கலம் எழுந்தருளியது காஞ்சீபுரத்திலிருந்து அல்ல ஸ்ரீரங்கத்தில் துலுக்காக்களினால் உண்டான கலாபத்தினால் அரங்கத்தை விட்டுச்சென்ற ஸவாமி சத்தியாகாலம் சென்று அங்கு ஸவலபகாலம் எழுந்தருளியிருந்து அரங்கத்திலிருந்து தப்பிவந்த தமமுடைய சிஷ்யர்களை சோதனாகொண்டு திருநாராயணபுரம் சென்று அங்கேயே சிரகாலம் எழுந்தருளி இருந்து ஸம்பரதாய பரவசனம் செய்து வந்தார் என்றும் கலாபம் நிவிருத்தியாகி ஸ்ரீரங்கத்தில் திருபரதிஷ்டை செய்தபோது ஸவாமி அங்கு எழுந்தருளினார் என்றும் பரமாணங்கள் கூறுகின்றன

இவ்விஷயத்தில் தேசிக ப்ரபந்த உரையிட்டவர் எழுதியிருப்பது—

இப்பாசுரத்தின் பிற்பகுதிக்குப் பொருள் கொள்வதில் சில இடங்கள் உள். கொங்கு என்னுஞ் சொல் பக்கம் என்ற பொருளைத் தருவதாகக் தமிழ் நிகண்டுள்ளிலோ இலக்கிய நூல்களிலோ, காணப்படவில்லை. மேலும் 'வானி' என்னுஞ் சொல் பவானிநதியையோ அமராவதி நதியையோ கூறுமேயன்றிப் 'பெருகுற' என்னும் பொருளைத் தருமா வென்பா தமிழா 'வண்ணிகை' என்னுஞ் சொல் 'வாணிககத்தகுந்த' என்ற பொருளைக் கொடுப்பதும் ஆராய வேண்டியதாகும் இங்ஙனம் இடங்கள் உள்வாதலின் பிற்பகுதிக்குப் பின்வருமாறு பொருள் கொள்ளுதல் சிறகு மென்பா பலா—

என்று இந்த ஆசைப்பங்களை எழுப்பிய இந்த ஆசாரியரின்கருத்து என்னவென்று புலப்படவில்லை. இந்த ஆசைப்பங்கள் சரியென்று கருதுகிறாரா அல்லது உசிதமல்ல என்று கருதுகிறாரா? இதன் இறுதியில் புதியதாக ஒரு அாதம் எழுதியிருப்பதினால் கீழ் தமமால் எழுப்பப்பட்ட சந்தேஹங்கள் அவ்வளவு சரியில்லை. அவைகளிலும் குறைகள் இருக்கின்றன என்று கருதியிருக்கிறா அப்படியிருக்க இந்த ஆசைப்பங்களை ஏன் எழுப்பினார் என்பது

புலப்படவில்லை இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீ தேசிக பக்தர்கள் கலங்காமல் இருப்பதற்காக அந்த ஆக்ஷேபங்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து அவற்றில் ஒன்றுகூட விமாசனத்தைப் பொறுக்காது என்று மேலே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

‘கொங்கு’ என்னும் பதம் பகதம் என்னும் பொருளைத் தருவதாக தமிழ் நிகண்டுகளில் காணப்படவில்லை என்று கூறியிருப்பதை விசாரிப்போம். தேசிக பரபந்த பாட்டுக்களுக்கு வயாக்யாணம் எழுத முன்வந்த ஸ்ரீவகுளாபரண ஸ்வாமிகளு தமிழில் நல்ல ஜ்ஞானம் இல்லை என்று சொல்ல ஒருவராலும் முடியாது அவர்காலத்தில் அப்பத்திற்கு அப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் தமிழில் முன் பழக்கத்திலிருந்த பல பதங்கள் மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன உதாரணமாக ‘ஆகலின்’ என்னும் பதம் இப்போது ஆதலின் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே ‘என்னப்பட்டதிறே’ ‘என்றிறே’ இதயாதி பரயோங்கள் இப்பொழுது காணப்படவில்லை ஆகையினால் இக்காலத்திய நிகண்டுகளில் இல்லையென்பதினால் அப்பதங்கள் ஸுஷ்டி அல்ல என்ன முடியாது அன்றிகே வடகொங்கில் எனப்பதற்கு பதிலாக ‘வடகங்கில்’ என்று பாடம் இருந்திருக்கலாம் ‘கங்கு’ என்றால் கரை கீழ் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறபடியே வேறு அாததங்களும் உண்டு ‘வானி’ என்னும் பதம் பரவஹிகிற என்கிற அாததத்தைக் கூறுது என்கிற ஆக்ஷேபமும் உசிதமல்ல வாஹினி என்னும் ஸமஸகருத பதம் பரவஹிகிற என்கிற அாததத்தைக் கூறுகிறது என்பதை ஒருவரும் ஆக்ஷேபிக்கமுடியாது ஸமஸகருதத்திலுள்ள பல பதங்கள்—‘வேதம், ஏகம், அவதாரம், பகவன்’ முதலிய பதங்கள் தமிழிலும் இருக்கின்றன பிறபட்ட நிகண்டு காரர்கள் அப்பதங்களை நீக்கிவிட முயலுகிறார்கள் ‘கைத்து’ என்னும் பதம் தமிழ் அகராதிகளில் காணப்படவில்லை ஆகையினால் தமிழ் அகராதி சரியாகப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை என்று ஏற்படுகிறது ஆகையினால் அதை பூர்ணப்பிரமாணமாக அங்கீகரிக்க முடியாது சந்தமிழ் தமிழ் மறையும் தேசிக பரபந்தமும் தமிழ் இலக்கிய கரந்தங்கள் ஆகையினால் அவற்றில் பர

யோகிககப்படடிருக்கும் பதங்களை அங்கீகரிக்க வேண்டுமே யன்றி நிகண்டுவிட இலலை என்ற காரணத்தினால் அவற்றைத் தள்ள முடியாது கீழ் கூறிய இரண்டு கரந்தங்களும காலக்ஷேப கரந்தங்களுக்க வைக்கப்படடிருந்தமையால் அவற்றை கேவலம் தமிழாக்க பரிசயம் செய்ய அவகாசம் ஏற்படவில்லை.

‘ யாமே ஒரு நீதியை வகக்கவுமாம் ’

என்று ஸவாமி தேசிகன் அருளிச செய்திருக்கும் நயாயத தைப பின்பற்றி நாமே ஒருதமிழ் நிகண்டுவகுப்பதே ருஜுவான் மாகக்கமாரும் ‘வானி எனனுஞ்சொல் பவானி நதியையோ அமராவதி நதியையோ சொல்லும் என்று தமிழா கூறுவதில் நமக்கு ஒருவித ஆக்ஷேபமும்இலலை ஆனால் அப்பதம் ‘பெருகும்’ என்ற அதத்ததைச சொல்லாது என்று ஒரு தமிழனும் சொல்ல முடியாது. அப்படி வந்தால் அவன் தமிழ் மொழியை அறிந்தவன் அல்ல என்று சொல்ல வேண்டி வரும். ஸவாமி தாமும் ‘ஸதேம்’ முதலிய சில வட சொற்கள் ஸுஷ்டு, அதாவது வயாகரணத்தை அனுசரித்து, அல்ல என்கிற ஆக்ஷேபத் திற்கு தாம் ‘அவாக்கை சாப்திகாக்களாகக் கருதவில்லை’ என்று அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு கைக்கொள்ளப்படுகிறது மேலும் எந்தத் தமிழன் இப்படி ஆக்ஷேபித்திருக்கிறான் எனபது இந்த உரையிலிருந்து ஏற்படவில்லை தமிழா என்னும் பதம் ஆழ் வாரையோ ஸ்ரீ தேசிகனையோதான் ப்ரதானமாகக் குறிகும். ஆழ்வா தாமே ‘பாலேய தமிழா—பரவும் என்கிறபடியே திரு வாய் மொழிசிறந்த இலக்கிய க்ரந்த மாகையினால் தமிழரால் அது பரவப்பட்டு நிற்கிறது என்று அருளிச செய்து இருக்கிறார். அப்படியே ஸவாமியும் ‘சந்தமிழ் தமிழ் மறையோன்’ என்று தமமை தரமிட சாகாதயாய் என்று நிரூபித்துக்கொண்டு இருக்கிறார். ஸமஸகருத் பாஷையில் வேதாந்தாசாயராயும் கவிதாக்கிக ஸிமஹமாயும் விளங்கிபுப்போலே தமிழ் பாஷை யிலும் ஸவாமியின் ஞானம் அநயாதருசமானது. ஆகையினால்

ஸவாமியின் பதபரயோகங்களுக்கு பரகரணனு குணமாக அாத தங்களை நிகண்டுகளில் சோததுக்கொள்ள வேண்டும்

வாஹினி (பெருகிற) என்னும் ஸமஸ்க்ருதபதம் இங்கு குறுகி வானி என்று அதே அாததத்தைச் சொல்லுவதாக ஸ்ரீ வகுளாபரணஸவாமியினால் வயாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அதை குறை கூறுவது உசிதமாகாது. வண்ணிகை என்னும் பதம் வருணிக்கத் தகுந்த என்ற பொருளைக் கொடுப்பதும் ஆராயவேண்டியதாகும் என்று எழுதி இருப்பதும் உசிதமல்ல. தமிழ் நிகண்டுவிட வண்ணிகை—எழுது பவன வண்ணிகை வாணிகை— என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அப்பதத்திற்கு பிராசீன வியாககியானதில் கூறப்பட்ட அாததத்திற்கு ஆசேஷம் ஒருவராலும் சொல்ல முடியாது சென்னை ஸர்வ கலா சாலையாரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நிகண்டு பதிப்பாளரும் இவவுரையாசிரியரும் இப்பாட்டில் பொன்னியந்தை நகரில் என்று ஸபஷ்டமாக இக்கிரந்தம் திருவயிநதிரபுரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று நிரூபித்திருப்பதுடன் முரண்படுமபடி வடகொங்கு எனபதற்கு ‘கொங்கு தேசத்தில்’ என்று அாததம் கொண்டது தவறே அன்றி வகுளாபரணம் ஸவாமி அருளிச்செய்த ‘வடக்குப்பக்கத்தில்’ என்று அாததம் கூறியிருப்பது தவறு அல்ல அது பரமாணத்தை அனுசரித்தே இருக்கிறது எனபது ஸபஷ்டமாக நிரூபிக்கப்பட்டதாகிறது. சென்னை ஸாவகலாசாலையினரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் அகராதியில் பலதவறுகள் இருக்கிறபடியினால் அதை பரமாணமாகக் கொண்டு மறறவா பேரில் குறை சொல்லுவதை பராமாணிகைகள் அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள் கீழே எடுத்துக்காட்டியபடி ‘கைத்து, வண்ணிகா, வண்ணிகை, கொங்கு’ முதலிய பதங்கள் அதில் காணப்படவில்லை. இதைப் பற்றி ஸாவகலாசாலையாருடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் பிழைத்திருந்ததம் வெளியிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மேலும் பரமத பங்கம திருவயிந்திரபுத்திலேயே ஆரம்பிக
கப்படடிருந்தும் நடுவில் கலாபம் முதலிய இடையூறுகளால்
பூர்த்தி செய்யப் பெறாமலிருந்து ஸ்ரீதேசிகன கொங்கு நாட்டில்
எழுந்தருளி இருக்க நேரிட்டு அப்பொழுது பூர்த்தி செய்யப்பட்ட
ருக்கும் என்றும் சிலா கருத்து உரைப்பா என்றும் அநுப்பந
நம் கலாப உபத்திரவம் திருவரங்கத்தில் ஏற்பட்டதேயன்றி திரு
வயிந்திரபுரத்தில் ஏற்பட்டது என்பதற்கு ஈஷத்தம் பிரமாணம்
கிடையாது அப்படிக்கூறும் இவா யா? எங்கு அவ்வாறு கூறி
யிருக்கிறார்கள என்பதும் விளக்கப் படவில்லை. வைபவப் பிரகா
சிகாதி சுரநதங்களில் பரமதபங்கம் திருவயிந்திர புரத்தில்
அருளிச் செய்யப்பட்டது எனறே கூறப்பட்டிருக்கிறது ஆகை
யினால் பிராமணமில்லாத ஒரு அாதத்ததைக் கூற முனவந்தது
யுகதமாகாது

இவ்வுரையாசிரியா தாமே சத்திய மங்கலத்தில் இந்த கரந
தம் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று ஏற்படவில்லை என்பதை
ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறா. கொங்கு என்னும் பதம் பாசுவத்
தைச் சொல்லாது என்று கொண்ட இவா பரசரணத்துக்கு அநு
குணமாக கங்கு என்று பாடபேதம் கூறியிருக்கவேண்டுமேயன்றி
ஸவாமி ஸ்ரீ ஸூகதிகு விரோதமாக கொங்கு தேசத்தில் பவானி
ஆற்றங்கரையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது எனகிற அாத
தத்தை அபயுகமம் செய்திருப்பது பெரிய தவறாகும்

நன்னடங்கண்டு மகிழ்ந்து வாழும்போது எனகிற இடத்தில்
நன்னடங்கண்டு என்றது எம்பெருமான தன் பகதாக்களை அனுகரணிப்
பதற்காக திருவீதியை அலங்கரிக்கும்போது கருட நதியை கடாக்கித்
துக் கொண்டு பிறகு திருவீதி செல்லும் கரமம் அனுஸந்திக்கப்பட்ட
தாயிற்று. பகவான கிழக்கு முகமாய இததிவய தேசத்தில் ஸேவை
ஸாதிககிறபடியினால் ஸநந்திகு மேற்கு பகதத்தில் பரவணிகு
நதியைக் கண்டு மகிழ் முடியாதல்லவா? எம்பெருமானுடைய தாஹ
சாந்திகென்று பெரிய திருவடியால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த
கருட நதியானது கீழ் கூறிய காலங்களில் பகவானுடைய திவய
கடாக்கத்தை பெற்ற ஸமயங்களில் தன் பரவாஹத்தி
னால் நன் நடனம் செய்து காட்டிற்று என்றபடி. இங்கு பொன்

அயிநதை நகரில் என்னும் பதத்தை வடகொங்கில இதயாதிக்கு விசேஷணமாககி இப்பாட்டுக்கு வயாகயானமிட்ட வகுளா பரண ஸவாமி நிருபித்திருக்கிறா

இந்த யோஜனைக்கு தூராநவயம் எனகிற குறைகூறக்கூடுமாகி லும் வாததமான ஸதிதியை குறிககிறபடியினால் உசிதமாயிற்று. பதக கரமத்திலே அந்வயிததால் இந்த திருவயிநதிர புரத்தில பரமதப்போ பூரிததோம என்றபடியாகும்.

உரையாசிரியா தாமே தம்மால் எழுப்பப்பட்ட சந தேஹங்களை நிலை நிறுத்த முடியாது என்று மேலே தாமே எழு தியுள்ளாரா அப்படி இருக்க இந்த ஆக்ஷேபங்கள் எதற்காக எழுப்பப்பட்டன என்று புரியவில்லை.

இவ்வாக்ஷேபங்களை யெல்லாம் ஒரு வாறு நிவாததி செயது விடலாம் என்று ஒரு புதுஅாததம் கலபித்து இருக்கிறா அதில் இவா கீழே கொங்கு எனபது 'பாச வததை என்னும் அாததத் தைச சொல்லாது எனகிற ஆக்ஷேபத்தைத் தாமேமீறி வட கொங்கு எனபதற்கு வடக்குப் பக்கம் என்று அாததம் சொல்லி யிருக்கிறா. கிருஷ்ணவதார சேஷடிதங்களை அடியவாககு மெய யன இவாக்குக் கூட்டியருளினா எனகிற அாததத்தில் ஒரு ஆக்ஷேபணயிலையே ஆகிலும் எந்த சந்தாபத்தில் எதற்காக அவா கிருஷ்ணவதார சேஷடிதங்களை அயிநதை யில் செயது காட்டினா எனபதை நிருபிக்கவில்லை அதுவும் வானியாற்றின நன்னடங்கண்டு என்றிருபபதுடன் சேராது ஏனென்றால் இவாகூறும் உரையில் கிருஷ்ணனுடைய நடனங்கள் அபிப ராயத்தில் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. மூலப் பாட்டிலோ 'ஆற்றின் நன்னடம் கண்டு' என்றிருக்கிறபடியினால். இப்படி பிரகரணத்திற்கு அநுகுணமான அாததங்களை எடுத்துக் காட் டாமல் புதிதாகச்சில அாததங்களை கலபித்து இக்காலத்திய பண்டிதாகள் நிருபிக்கிறார்கள இதுவும் உசிதமல்ல உதாரண மாக ஸவாமி 'தோராத தனிவீரன்' என்றும் 'தோரா விசய னுக்கு' என்றும் அருளிச செயதிருபபது உசிதமல்ல என்று கொண்டு 'தோலாத' என்று இருக்கவேண்டும் என்று கூறி

யிருக்கிறார்கள். ‘ரலயோரபேத:’ என்கிற நியாயத்தினால் தோலாத என்கிற ஆததத்தை ‘தோராத’ எனனும் பதம் சொல்லும் என்று உணர்ந்து நிகண்டுவிட தோரா, எனனும் பதம் ‘தோலா’ எனனும் பதத்தின் ஆததத்தைச் சொல்லும் என்று சோததுக கொள்ள வேண்டு மேயன்றி பாடத் தை மாற்ற முன்வருவது பண்டித கிருத ய மல்ல.

இப்படியே நவமணி மாலையில் ஸவாமி தேசிகள்

“ பணிய இசைவில் திசை முகனதன முடிகள் பத்து அறுததனை ”

என்று அனுஸந்தித்து இருப்பதிலுள்ள ஸவாரஸ்யமான ஆததங்களை அறிந்து கொள்ளாமல் திசைமுகன எனனும் பாடம் தவறு. தச முகன என்றே இருக்கவேண்டும் என்று திருத்திவிட்டார்கள் இப்படி திருத்தினால் ஒரே வரியில் ஒரே பதமே இரண்டு முறை பரயோகிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற தோஷம் வரும் திசைமுகன என்கிறபதம் ராவணனைக் குறிக்கும் குறிக்காதா என்பதே இங்கு விசாரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்

“ திசைகள் பதூய ”

என்றிறே பாலேய தமிழா பாவும் திருவாயமொழியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது இதைப் பின்பற்றி ஸவாமி தேசிகனும்

‘ திசாஸு த்ஸு ’ என்று

பரயோகித்து இருக்கிறா நான்கு திசைகள்தான் பரயோக பராசுர்யத்தில் காணப்படுகிறது எனபதைக் கொண்டு திசைகள் பத்து எனபது தவறு என்று சொல்லமுடியுமா? ஸவாமி உபயபாஷா கவியாகையினால் தசரதன என்கிறவிடத்தில் ‘தச’ எனபது திக்குகளுக்கு உபலக்ஷணம் இங்கு ஸவாமி ‘திசை’ (திக்கு) என்று கூறி இததால் பத்து உபலக்ஷிக்கப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி இருக்கிறா ஆகையினால் திசைமுகன எனனும் பதம் இராவணனைக் குறிக்கும் என்று கூறியது தவறு என்பதே தவறு திசை முகன எனனும் பதத்தை இங்கு பரயோ

கித்திருப்பதற்கு இரண்டு பரயோஜனம் உண்டு முதலாவது பணிய இசைவில திசைமுகன என்று ப்ராஸ அனுபராஸம் கூறப்பட்டது. இரண்டாவதுதான் பரதான பரயோஜனம் அதாவது ராவண்ணுடைய பதது முகங்களும் பததுத திக்குகளையும் பாததுககொண்டிருந்தன என்கிற விசேஷாததததை இப்படி வெளியிட்டு அருளினா. ஆகையினால் இப்பொழுது நாடகாதிகளில் காட்டப்படுகிற ராவண்ணுடைய பதது முகங்களும் ஒரே திசையை பாககும்படி காட்டிக்கொண்டு வருவது உசிதமில்லை என்று ஏற்படுகிறது. இங்கு திசை முகன என்னும் பதம் பரயோகிககப் பட்டிருப்பதினால், தரிமுக, சதுரமுக, ஷண்முகாக்களுக்கு, மூன்று, நான்கு, ஆறுதிக்குகளையும் நோக்கிக் கொண்டே முகங்கள் இருக்கின்றன ஒரே திக்கை நோக்கி இல்லை. இதுவே ராவண்ணின் விஷயத்திலும் என்று ஸ்வாமி வெளியிட்டாராயிறது.

இதற்கு முன்பு பரயோகம் இல்லாமையினால் திசை முகன் என்கிற பதம் ராவண்ணைக் குறிக்காது என்று ஒரு ஆக்ஷேபம் சொல்லப்படுகிறது பரயோகம் என்றால் எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இந்த ஆக்ஷேபம் எழுப்பப்படுகிறது வாலமீகி உபயோகித்திருக்கும் பதங்களுக்கு முற்பட்ட பரயோகம் எது? ஸரஸ்வதியின் கட்டாக்கூத்தரால் பெற்ற பெருமையினால் வாலமீகிக்கு ஆதி கவி என்று பெயர் உண்டாயிறது. அவரைப் போய் ஸ்வாமியுடன் எப்படிச் சீர்தூக்கிப் பாகக முடியும்? இவா விதயா தேவதையினுடைய அனுகரஹத்தினால் பெற்ற ஜ்ஞானததையுடையவராகையினால் இவருடைய பரயோகங்களுக்கு முன்பு பரயோகம் எப்படி இருக்க முடியும்? சில விசேஷ பதங்களை ஸ்வாமி பரயோகித்திருக்கிறார் அதைப் போல திசைமுகன என்னும் பதமும் ஸ்வாமியினால் புதிதாகக் கூறப்பட்டிருந்தாலும் அது ஸுஷ்ருவான பதமே அதை ஆக்ஷேபித்தல் முற்றிலும் தவறு நமமுடைய ஸ்வலப ஜ்ஞானததைக் கொண்டு ஸாவ ஜ்ஞான ஸ்வாமியின் பரயோகத்தை ஆக்ஷேபிப்பதைவிட பெரிய அபசாரம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது.

*திகிரிமழுவயா குநதநதண்டங்ருசமபொறி
 சிதறு சதமுக வங்கி வாள்வேலமாநததும்*
 தெளி பணில சிலைகண்ணி சீரங்க செவவிடி
 செழிய கதை முசலம் திரிகுலம் திகழநததும்*
 அகில வலகுகள் கண்டையாய ஓரலங்கலில
 அடைய அடைவில இலங்க வாசினறி நின்றதும்*
 அடியும் அருகணையுமரவாமென்ன நின்ற அடி
 யடையும் அடியரை யன்பினாலஞ்ச லென்பதும்*
 மகிழும் அமரா கணங்கள் வானங்கவாநதிட
 மலியுமசுரா கொணாந்தமாயம் துறநததும்*
 வளரணிகள் மணிமின்ன வானந்திகொண்டிட
 மறைமுறை முறைவணங்க மாறினறிவென்றதும்*
 சிகியிரவி மதியுமிழு தேசுநத வெண்டிசைத்
 திணிமருள செகவுகநது சேமங்கள் செய்ததும்*
 திகழ அரவணையரங்கா தேசென்ன மன்னிய
 திரிசுதரிசனா செய்ய ரெண்புயங்களே...

54

*[ப-ரை] திகழ - விளங்குகிற, அரவணை - ஆதிசேஷனாகிய
 படுககையையுடைய, அரங்கா - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, தேசு என்ன -
 தேஜஸஸு என்று சொல்லுமபடியாக, மன்னிய - பொருந்திய, திரி
 சுதாசனா - ஸ்ரீ சுதாசனமூவாருடைய, செய்ய - சிவநதவைகளான,
 அனறிககே - ருஜுககளான, ராஎண் - பதினாறுகளான, புயங்களே -
 புஜங்களே, திகிரி - சக்கரம், மழு - பரசு, உயா - உயாநததான,
 குநதம் - குநதம், தண்டு - தண்டம், அங்குசம் - அங்குசம், பொறி -
 பொறிகள், சிதறு - வெளிக்கிளம்புகிற, சதமுகம்-நூறு முகமுடைய,
 அங்கி - அகநி, வாள் - கத்தி, வேல் - வேலாயுதம், அமாநததும் -
 இவைகளை அமரும்படி தரித்ததும், தெளி - நிராமலமான, பணில,
 சங்கம், சிலை - தநுஸஸு, கண்ணி - பாசம், சீர அங்கம் - கலப்பை
 செவவிடி - சிவநத இடி, செழிய - பிரகாசிக்கிற, கதை - கதை,
 முசலம் - முஸலம், திரிகுலம் - திரிகுலம், திகழநததும் - பிரகாசித்
 ததும், அகில - எல்லா, உலகுகள் - லோகங்களும், ஓர் அலங்க
 கலில - ஒரு மாலையில, கண்டையாய - மணிகளாய, அடைய - முழு
 வதும், அடைவில - வரிசையாக, இலங்க - விளங்குமபடி, ஆசு
 இனறி - குற்றமில்லாமல், நின்றதும் - நின்ற இடமும், அடியும் - திரு

வடி நிலைகளாயும், பாதுகைகளாகவும், அருகணையும்-தலையணையாகவும், ஆம் - ஆகின்ற அரவு என நின்று - ஸ்ரீ ஆதிசேஷன் போல அதாவது ஆதிசேஷனைப்போல கைங்காயத்தில் ஈடுபட்டவா எனனும் படி, அடி அடையும் - திருவடிகளை ஆஸரயித்த, அடியவா - தாஸபூதாகளை, அன்பினால் - பரீதியால், அஞ்சல எனபதும் - பயப்படாதே என்று அபயம் கொடுப்பதும், மகிழ் - மகிழ்கிற, அமரா கணங்கள் தேவர்களின் கூட்டங்கள், வானம் - சுவாககததை, கவாந்திட - அடைவதற்காக, மலியும் - கூட்டமாக நிற்கும், அஸுரா - அஸுரர்களாலே, கொணாந்த - உண்டாக்கின், மாயம் துறந்ததும் - மாயைச் செய்கைகளைப் போக்கினதும், வளா - வளாந்து கொண்டிருக்கிற அதாவது நிறைந்திருக்கிற, அணி - திருவாபரணங்களுடைய, மணிமின்ன - இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்க, (அத்தால்) வான - ஆகாசமானது, அந்தி - ஸந்தியா காலத்தை, கொண்டிட - (அதாவது சந்தியா காலம்போல ஜவலிக்க), மறை - வேதங்கள், முறை முறை வணங்க - முறை முறையாக ஸேவிக், மாறினறி வென்றதும் - திருமபாதபடி, (இவர்கள்) உமிழ் - உமிழ்கிற அதாவது வெளியிடுகிற, தேசு - ஸ்தலஸங்களை, உந்த - வீசுகிற, திணி - தருமான, மருள் - அஞ்ஞானம், செக - நசிக்கும்படி, உகந்து - பரீதியுடன், சேமங்கள் - சேமங்களை, செயததும் - பண்ணினதும், இந்த கரியாபதங்களுக்கு ஈரெண்புயங்களை எனபதுடன் அநவயம் அதாவது இந்தக் காயங்களைச் செய்தது பதினாறு ஆயுதங்களை தரித்திருக்கிற திருக்கைகள் எனற்படி.

இப்பிரபந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் 'எண்டள அம்புயத்துள்' என ருரம்பிக்கும் பாட்டில் ஸ்ரீ சுதாசனமுவான எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறா என்று கூறப்பட்டது இப்பாட்டில் அவரே பதினாறு ஆயுதங்கள் தரித்து ஸேவை ஸாதிக்கிறா என்று அவருக்கு இரண்டு ரூபம் உண்டென்று அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று பகவான் தன்னுடைய பிரதிவாதிகளை நிரஸிப்பது சக்கராயுதத்தினால்லவா? அதைப்போல அவன குருவரராய அவதரித்த காலத்தில் அசுதாசனமுவானைக் கொண்டே வாதத்திற்கு வந்த பிரதிவாதிகளை நிரஸித்தாராயிற்று

இங்கு திகிரி என்று ஆரம்பிக்கும் பாட்டில் கூறப்பட்ட பதினாறு ஆயுதங்களையும் ஷோடசாயுத ஸதோத்திரம் எனனும் ஸதோத்திரத்தில் ஒவ்வொரு ஆயுதத்திற்கும் ஒரு ஸலோகமாக ஸதோத்திரம் செய்திருக்கிறா ஷோடசாயுத ஸதோத்திரத்தில் அனுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கும் பதினாறு ஆயுதங்கள் சக்கரம், மழு, குந்தம்'

इति यतिवर संप्रदायविद्वयः श्रुतमवधार्य विमृश्य वेङ्कटेशः ।
प्रमितिपरिषदा समेतमेतं परमतभङ्गमभ्युर् व्यधत् ॥

இதி யதிவர ஸம்பரதாய விதபய:

சருதம் அவதாராய விமருசய வேங்கடேச |

பரமிதிபரிஷதா ஸமேதமேதம்

பரமதபங்கம் அபங்குரம் வயததத ||

தண்டம், அங்குசம், அகலி, வாள், வேல், பாஞ்சஜனயம், சாங்கம், பாசம், கலப்பை, வஜ்ரம், கதை, உலககை, திரிசூலம் எனப்பவை இவைகளே இப்பாட்டிலும் அதே கரமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இப் பரபந்தத்தில் சாரீரகாதத கரமத்தைப் பின்பற்றி காரணதவம், அபாதயதவம், உபாயதவம், உபேயதா என்கிற நாலு அாததங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும். அதாவது நாலதிகாரங் கொண்ட முதல் பாகத்தில் பகவானுடைய காரணதவம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அதை ஒருவராலும் மறுக்கமுடியாது என்பதை மேல் 17 அதிகாரங்களில் அதை அபலாபம் செய்யும் பரமதஸ்தாகளை நிரஸித்தாராயிற்று. மேல் இருபத்திரண்டாவது அதிகாரத்தில் அவனுடைய உபாயதவமும், இருபத்து மூன்றாவது அதிகாரத்தில் அவனே உபேயம் என்றும் அதாவது அவனே அடையும்பயன் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது 24-வது அதிகாரத்தில் கரந்தநிகமனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது

* [ப-ரை] இதி - இப்படி, யதிவர ஸம்பரதாய விதபய - யதிகளில் சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ பாஷ்ய காரருடைய ஸம்பரதாயததை தெரிந்தவர்களிடம் இருந்து, சருதம் - கேட்டதை, அவதாராய - மனதில் நன்றாகத் தரித்துக் கொண்டு, விம்ருசய - நன்றாக விசாரித்து, வேங்கடேச - ஸ்ரீவேங்கடேசன் என்னும் திருநாமம் உடையவா, ப்ரமிதி பரிஷதா ஸமேதம் - ததவ ஜஞாநம் நிரம்பிய மஹான்களின் பரிஷததுக்கு அங்கீகரிக்கத்தக்கதான் ஏதம் - இந்த, பரமதபங்கம் என்னும் க்ரந்தத்தை அபங்குரம் ஒருவாரலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடி, வயததத - அருளிச் செய்ததா,

இந்த சலோகத்தில் இப்படி தமமால் இந்த கரந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது எல்லாம் எம் பெருமானுடைய ஸம்பரதாயததை

மூற்றிலும் பின்பற்றியிருக்குமென்று இந்த கரந்தத்தின் உபாதேயதவத்
தைவெளியிடுகிறா ஸம்பரதாயவிதபய என்கிற பஹு வசனத்தினால்
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா தமக்குப்பிறகு இந்த ஸம்பரதாயத்தை பரவசனம்
செய்வதற்காக நியமித்த

ஸ்ரீ பாஷ்யம்	ஸ்ரீ பாஷ்யம்	ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸ்ரீ கீதா
ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம்	ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம்	பாஷ்யம் ரஹஸ்யம்
ஸ்ரீ பகவத விஷயம்	ஸிமஹாஸனாதிபதி	ஸிமஹாஸனாதிபதி
ஆகிய உபய		
வேதாந்த		
ஸிமஹாஸனாதிபதி		

திருக்குகைப் பிரான	நடாதூர் ஆழ்வான	கிடாமபி ஆச்சான
பிள்ளான	பரமபரையாக	
	நடாதூர் அம்மாள்	கிடாமபி ராமானுஜா
எங்களாழ்வான		
(விஷ்ணு சித்தா)		கிடாமபி ரங்கராஜா
நடாதூர் அம்மாள்		

கிடாமபி ராமானுசப் பிள்ளான என்னப்பட்ட பரமபரையாக கிடைத்த
அாததங்களை உபதேசிக்கப் பெற்றதென்றபடி

இங்கு,

“ஸ்ரீமதபயாம் ஸயாதஸாவித்யநுபதி வரதாசாராய
ராமானுஜாபயாம் ஸமயக தருஷ்டேன”

“யதீஸ்வர மஹாநஸ ஸம்பரதாயம்”

“வேதாந்தோதயந ஸம்பரதாய ஸுதாம்”

*यतीश्वर सरस्वती सुरभिताशयाना सतां
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।
तदन्यमत दुर्मद ज्वलित चेतसा वादिना
शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥

யதீஸ்வர ஸரஸ்வதீ ஸுரபிதாஸ்யாநாம ஸதாம்
வஹாமி சரணுமபுஜம் பரணதிசாலிநா மௌளிநா ।
ததந்யமத தூமத ஜவலித சேதஸாம் வாதிநாம
ஸிரஸஸு நிஹிதம் மயா பதமதக்ஷிணம் லக்ஷ்யதாம் ॥

“ இததம் ஸதஸம்ப்ரதாயகரம்
ஸமதிகதாசேஷ வாணாஹவேத
ஸரததாஸுததாஸ்யாநாம ”
“ கீதாவிஷ்ணுபதீ யதீஸ்வரவசஸ தீரததைரவாகாஹயத ”
“ யதி பதி ஹருதயாருட... ..
வாதி ஹம்ஸாம்பு வாஹை: ”

என்று ஸ்வாமி தமமாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸங்
தேயங்களாகும் இப்படி இநதகரநதம் எமபெருமானுருடைய ஸம்ப்
ரதாயாத தங்களை நனகு அறிந்த ஆசாயாகளினால் உபதேசிக்கப்
பட்ட அததங்களின ஸங்கரஹம், ஆகையினால் இதன் உபாதேயத
மதவம் நிருபிக்கப்பட்டதாயிற்று.

* [ப-ரை] யதீஸ்வர - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, ஸரஸ்வதீ - ஸ்ரீ
ஸூகதிகளினால், ஸுரபித-பரமளிதத ஆசயாநாம - மனதையுடைய,
ஸதாம் - ஸததுக்களுடைய, சரணுமபுஜம் - திருவடிததாமரைகளை,
பரணதிசாலிநா - வணக்கமுடைய, சிரஸா-சிரஸஸினால் (தலையினால்)
வஹாமி-தரித்துக் கொளனாகிறேன், ததநய - அதைவிட வேறுபட்ட,
மத - மதங்களில், தூமத - கர்வததினால், ஜவலித - பற்றியெறிகிற,
சேதஸாம் - மனமுடைய, வாதிமம் - வாதிக்களுடைய, சிரஸஸு -
தலையினமேல, மயா - எனனால், அதக்ஷிணம் பதம் - இடதுகால்,
நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டது, லக்ஷ்யதாம் - பார்க்கப்பட்டும்.

இந்த சலோகமும் மேல சலோகமும் ஸ்ரீ யதிராஜ ஸபததியிலும் ஸ்ரீ ஸங்கலப ஸலாக்யோதயத்திலும் உசித பரகரணத்தில் ஸவாமி தம மாலேயே சோககப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் இரண்டு அாததங்கள் நமக்கு உபதேசிக்கப்படுகின்றன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பரதாயத்திற்கு அஸாதாரணமான திருவெட்டுமுத தின அாதததை அதன ப்ரதிபாதய தேவதையான ஸாவேஸவரன பககலிலே கரஹித்தருளிய கலியன அதன அாததமாக இந்த ஸலோகத்தில் உபபாதிக்கப்பட்ட இரண்டு அம்சங்களையும்

‘மற்றுமோர் தெயவம் உளதென்று, இருப்பாரோடு
உற்றிலேன்* உறறதும் உன்னடியார்க்கடிமை*
மற்றெல்லாம் பேசிலும் நின் திருவெட்டுமுததும்
கற்று நான்* கண்ணப்பரததுறையமமானே’’

என்று நமக்கு உபதேசித்து அருளிஞா அதுவே இங்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமியால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் புருஷாதத காஷ்டாதிகாரத்தில் பாகவத தாஸயத்தின பராகாஷ்டையில் நின்றிருந்த ஸவாமி அந்த புருஷாததத்தை எம் பெருமானிடமும் யாசிக்கமாட்டோம் பாகவதாகனே அதை தமக்கு அருளபுரியவேண்டும் என்று “நாதே ந:” என்கிற ஸலோகத்தில் அருளிச்செய்து இருக்கிறார்.

ததனயமத இத்யாதி மேல பாதிஸலோகத்தின் அாததமாக இந்த கரணத்தில் நாலாவது அதிகாரத்தின் இறுதியில்

“தரயயந்தத தராணமேதத’’

என்கிற சலோக விவரணத்தில் விவரித்து கூறப்பட்டிருப்பதை சோதது படித்துக் கொள்ளவும்.

“யதீஸவர ஸரஸவதீ ஸுரபிகாசயாநாம ஸதாம்” என்றது ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரத்தில் ஸவாமி தமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீபாஷ்யம், ஸாரம், தீபம் வேதாதத ஸங்கரஹம், ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம் பெரிய கதயம், சிறிய கதயம், ஸ்ரீ வைகுண்ட கதயம், நித்யம் என்கிற ஒன்பது ஸ்ரீ ஸலுகதிகளாகும் இவற்றில் முதல நான்கும் ஸமஸகருத வேதங்களின் அாததங்களை விளக்கிக் கூற நிறகும வேதங்களைப் போலவே பகவானுடைய திருவாக்கிலிருந்து கிளம்பிய உபநிஷத

தாகிற கீதையின் அாத்தததை விளககும் ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம். ஆக இநத ஐநது கரந்தங்ககும் உபய வேதாநதங்ககில் ஒரு பாகமாந ஸமஸகருத ச்ருதிககிள அாததததைக கூரு நிறகும்.

கதயங்கக ழுநறும் தரமிடசருதிககிள அாத்தததை பரதிபரதிக் கும பரபநநனுக்கு உபாயாநுஷ்டாநததிறகுபபிறகு வேருள றும் செயயவேண்டியது இஸையே யாகிலும் இஸஸமஸாரத் தில் இருககும் வரையில் சாஸதரங்ககில் விதிககப்பட்ட நிதயகாமா நுஷ்டாநதங்ககிள பரபநநனும் ஸாதவிகதயாக பூாவகமாக பகவதாராத னம் ஂன்று ககாண்டு செயயவேண்டும ஂன்பதை நியமிககிறது நிதய மெனனும் கரநதம் இவவாதததை ஸவாமி தாமே உததர கருத்யாதி காரததில்

‘ஸநதோஷாததம் விமருஸதி
முஹு: ஸதபி: அதயாதம் விதயாம
நிதயம் பருதே நிசமயதி ச ஸ்வாது
ஸுவயாஹருதாநி
அங்கீகூாவந அநகலளிதாம் வருததிம்
ஆதேஹ பாதாத தருஷ்டாதருஷ்ட
ஸவபரவிகமே ததத தருஷ்டி பரபநந: |

ஂன்று அருளிசசெயதிறுககிறா,

ஆக இநத சலோகததால பகவதாராதந ரூபமாக நிதயகாமா னுஷ்டாநதங்ககிள செயது ககாண்டும உபய வேதாநத கரநதங்ககிள ப்ர வசனம் செயதுககாண்டும தங்கக காலங்ககிளககழிககும் பாகவதோத தமாகளே நமமால் ஸேவிககததககவாகக. அதற்குப புறம்பாந மறற வாகக ஂல்லோரும் தூர தளளபபட வேண்டியவாகக ஂன்று உபதேசிக கப பட்டதாயிறறு

இபபடி ஓர் உருவில் அஸமத ஸவாமி குருபரம்பராஸாரத்திந வாககியததிறகு விவரணம் அருளிச் செயயும்படியாய இருநதது.

மறரோர் உருவில் மாறந மறையும் இராமானுசந பாஷ்யகும் தேறுமபடி உரைககும் சீருடைய ஸவாமி தேசிகக திருவுள்ளப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா ஸ்ரீஸககதிககௌலலாம் மாறந மறையைப பிநபறறிய தாய இருககும் ஆகையால் இங்கு

*इदं प्रथमसंभवकुमतिजालकूलङ्कषा
 मृषामत विपानल ज्वलित जीव जीवातव ।
 क्षरन्त्यमृतमक्षरं यनिपुरन्दरस्योक्तयः
 चिरन्तन सरस्वती चिकुरबन्धसैरन्ध्रिकाः ॥

இதம் ப்ரதமஸம்பவதகுமதி ஜாலகூலங்கூஷா
 மருஷாமத விஷாநல ஜவலித ஜீவ ஜீவாதவ: ॥
 க்ஷரநத்யமருதமக்ஷரம் யநி புரநதரஸயோகதய:
 சிரந்தன ஸரஸவதீ சிகுரபநத ஸைரந்தரிகா: ॥

इति श्री कवितार्किक सिहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य
 कृतिषु श्री परमतभङ्गे निगमनाधिकारश्चतुर्विधः
 இருபத்திநாலாவது நிகமனாதிக்காரம்

इति उपेय निरूपणः चतुर्थो भागः

श्री परमत भङ्गः संपूर्णः

कवितार्किक सिहाय कल्याण गुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नमः ॥

वादिद्विप शिरोभङ्ग पञ्चाननपराक्रमः ।
 श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः चिर विजयता भुवि ॥
 ॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

“ யதீசவர் ஸரஸவதீ ஸுரபிதாச யாநாம ” எனறது

பின்னருளால பெரும பூதூாவந்த வளளல
பெரிய நம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால நம்பி

நன்னெறியை அவாககுரைத்த உயயக கொண்டார்
நாத முனி சடகோபன

என்னப்பட்ட ஸ்ரீமதயாமுந, ஸ்ரீமந்நாத, ஸ்ரீ சடகோபாகய ஆசாயாக
ளுடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளையும் உபலக்ஷிக்கிறது என்று—நிாவஹிகும
படியாய இருந்தது யதிபதி, யதீசவர் முதலிய பதங்கள பராதாந
யேன எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளை குறிககுமேயாகிலும்
அவைகள் யெளகிக வயுதபத தியினுல மன்ன சீலாகளான ஸ்ரீசடகோப
ஸ்ரீமந்நாத’ ஸ்ரீமதயாமுனாகளையும் குறிககிறது அததால அவாகள
ஸ்ரீ ஸுகதிகளும் இங்குவிவக்ஷிதம் ஆகின்றன

*[ப-ரை]இதம்-இத, பாதம் ஸம்பவதபுதிதுபுதிதாகக்கிளம்புகிற
கும்பி - கும்பிகளுடைய, ஜால - கூட்டங்களை, கூலங்கஷா - போக
கடிக்கிறதும், மருஷாமத - மாயாமதமாகிற (அதவைதமாகிற) விஷா
நல - விஷம்போன்ற நெருப்பினுலே, ஜவலித - ஜவலிக்கிற, ஜீவ -
ஜீவாகளுக்கு, ஜீவாதவ - ஜீவித்திருப்பதற்கு மருநதாயிருப்பதும்,
சிரந்தன ஸரஸவதீ - வேதவாணியினுடைய, சிகுர பந்த-கேசபாசத
தைப்பரிஷ்கரிக்கிற, ஸைரந்தரிகா - தாதிகளாக இருக்கிறதுமான,
யதிபுரந்தரஸய - யதிகளுள சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய,
உகதய - ஸ்ரீ ஸுகதிகள், அக்ஷரம் - நாசமில்லாததான, அமருதம் -
அமிரதத்தை, அதாவது மோக்ஷத்தை, க்ஷரந்தி-பெருக்குகின்றன.

கீழ சலோகத்தில் எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளுக்கு
உண்டான பெருமையை இரண்டு விதமாக எடுத்துக் கூறினா அதா
வது பாகவத பகதியை உண்டாகுவதும் பரதிவாதிகளை விரட்டியடிப்
பதும் ஆகும். இந்த ச்லோகத்தில் அந்த ஸ்ரீ ஸுகதிகள் ஸமஸாரத
தில் அமுநதிகொண்டிருக்கும் ஜீவாதமாககளுக்கு நிதயமான அம
ருதமாக நின்று மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் எனகிற மறனெரு ஆகா
ரம் நிரூபிக்கப்படுகிறது

பரமதபங்கம் முற்றும்

U—U—39

பரமாணங்களின் அகராதி

उपासा	60	किमेतान्येक	88	तथा हेय गुण	16
उमापतिः	271	कुर्वत्कार्य	213	तदाकाश	50
ऋ		ग		तदेतदक्षय	213
ऋचो यजूषि	231	गतानु गति	83	तद्भाव	182
ए		गुरु त्वकृत्य	73	तपमा	77
एकं पादं	30	गृहस्थे	243	तम शूद्रे	26
एकादशं	36	गृहाद्धर्गि	103	तमस	30
एकाश्रय क्रिया	46	ग्राह्य	130	तमोनिष्ठाहि	266
एतान्यपि	86	घ		तर्कोऽप्रतिष्ठ	88
एतेन योगः	222	घटध्वसे	180	तस्माद्य	143
क		च		तस्मात्तु	238
कणान्वा	200-4	चार्वाक	203	तस्मान्न	16
करिष्यति	164	चिदचिदनु	227	तावदात्ति.	253
कर्ता शास्त्रार्थ	17	ज		तेन माया	31
कर्मदेवता	207	जगत् सर्व	63	तेन वंचयते	57
कर्मभिः	111	जगद् व्यापार	18	तेभ्यश्चै	104
कलामुहू	48	जन्माद्यस्य	53	तेषा त्ववयवान्	38
कस्यदोषः	100	जायमानं	24	तेषामेव	226
काणाद	81	ड		त्रयात्मक	42
कालश्च	225	डम्भिहैतुक	84	त्रैकाल्यमर्चनं	241
कार्यत्व	213	त		त्रैवर्गिकान्	255
कालं स पचते	46	तत्र सत्वं	24	त्वत्पक्षे	128
		तत्वाध्यवसाय	72	त्वमव्ययः	82
				त्वंहिरुद्र	231

பரமாணங்களின் அகராதி

द		न सनासन्न	116	पद्मसंमीलन	96
दारुण्याग्निः	237	नसोऽस्ते	189	परमज्योति	188
दिव्यस्थान	48	नादोबिन्दुः	228	परात्तु	17
दीक्षाप्रवेश	229	नान्यदृष्ट	104	परिव्राट	132
दीक्षितव्रत	242	नाभाव	134	परीक्षा च	158
देवता	188	नाभुक्त	111	पुरुषश्चाप्यु	13
देवमायेव	31	नाम रूपच	75	पलण्डुं	255
दृढपूर्व	209	नाय लोको	71	पाषण्डिनो	84
		नारायणः	82	पिण्डः	104
ध		नासतो	140	प्रत्यक्षा	98
धर्मस्य परि	82	नित्यद्रव्य	198	पुराण न्याय	202
धर्म संस्थापना	82	नित्य.	11	पुराण वेद	237
धर्म त्राणाय	82	नित्यसिद्धे	50	पुरुषस्य	218
धर्माविरुद्धो	99	नित्या सतत	27	पूर्वपक्षोक्ति	231
धर्मियैतत्	250	नित्यं नित्या	50	प्रकृतिर्या	28
धर्मिकल्प	195	नित्यं सत्व	146	प्रकृतिः पुरुष	47
धर्म व्याख्या	200-3	नित्यं हि	47	प्रकृतिः कारणं	31
ध्यातव्यो	50	नेहाभि क्रम	261	प्रकृति	29
		नैकस्मिन्	171	प्रतिमन्वं	78
न		न्यकूभवति	227	प्रपचः	23
न कालस्तत्र	48			प्रदीप	12
नचेदुत्पत्ति.	213			प्रसह्य वित्ता	99
न तदस्ति	26	प			
न विगृह्य	72	पत्रं पुष्प	241	पचाना	228
नविष्ण्वाराध	240	पद्ममध्ये	241	पंचरात्रस्य	244

பரமாணங்களின் அகராதி

फ	मामेकं शरण	253	ल	
फलं तत्रैव	145	माशुचः	257	लोकायतिक 97
व		मित्रभावेन	261	व
बहवः पुरुषा	89	मुक्तात्मनो	227	वर्णाश्रम 240
बहुधा	87	सूखाः पूजित	83	वाङ्मनसि 173
बुद्ध्या	116	मूल प्रकृति	212	वादेन ब्राह्म 73
ब्रह्माद्याः	25	मोहयित्वा	58	वाव्यवस्थे च 41
ब्रह्मयस्त्वननु	5	य		वासासि 110
ब्राह्मणैः	242	यथागम	90	वासुदेवस्य 231
भ		यथाशक्ति	71	वासुदेवे 13
भजस्वमां	253	यथा सर्व	62	विकल्पेवस्तु 143
भविष्यति	90	यद्येनकाम	254	विग्रहो हवि 207
भार्यारतिः	242	ययाधर्म	252	विचित्रा 58
भिन्न काल	139	यस्मिन्नेव हि	129	विद्याचोरो 71
भृशंभवति	58	यस्मिन्नेव हि	145	विप्रतिषे 218
भोगमात्र	181	या वेदबाह्या	62	विभेदे 182
म		ये यजन्ति	242	वेदान्ते 236
मनः षष्ठानी	35	योगी चकार	221	वेदे कर्त्राद्य 245
मनुरप्याह	29	यंपश्येत्	59	वैदिकं 241
मन्वर्थ	203	र		वैधर्म्याच्च 134
मम साधर्म्य	17	रजः प्रवर्तकं	34	वैशेष्यात्तु 42
महदीर्घ	200-4	राम सुग्रीव	181	व्यत्तयाकृति 204
महान्वै	33	रूपान्तरं	47	व्यावृत्तमिव 143
				व्यासवाक्य 243

பரமாணங்கரின அகராதி

வ்யோமோர்ध	42	सर्वत्र वसति	8	संचष्टेनेश्वरं	214
श		सर्वथानु	124	संसार	164
शरीरमेतौ	5	सर्व धर्मान्	258	संहितं	208
शब्दब्रह्मै	187	सर्वास्ताः	264	स्मरेद्वा	257
शास्त्रफलं	184	सर्वेषातु	75	स्यादस्ति	168
शास्त्र हि	165	सर्वेषुच	87	स्यान्नागर	27
शिक्षाया	203	सर्व अनैका	169	स्वभावमजहत्	65
शुद्धोदन	80	सर्व समा	61	स्युः शक्ति	189
शैवान्	230	ससिसृक्षुः	213	स्वकर्मणा	240
शौनकोऽहं	240	ससंशयान्	71	स्वल्पस्संकरः	164
श्रीवत्स	62	सहोपलंभ	128		
श्रुतिमूलमिद	276	सात्त्विकेषु	23		
		सात्त्विको	33	ह	
स		साख्यस्यवक्ता	87	हस्तादयस्तु	177
		साख्य योग	222	हिरण्यगर्भः	221
स एवतु	109	साख्यं योगः	86		
सत्वात्स	26	सिसृक्षुः	213	क्ष	
सत्वोपादेय	25	सूक्ष्मैः	190	क्षीरादिदं तत	45
सत्त्व रजस्तम	23	सृष्टि ततः	66	ज्ञ	
सदाहि	50	सोऽभिध्याय	30	ज्ञानक्रिया	227
समुदाय	149	संघातपरार्थ	218	ज्ञानान्येतानि	232

ப்ரமாண ஸ்லோகங்களுக்கு பொழிப்புரை

1 மூலபரகிருதி விகிருதி அல்லாதது மகத்து முதலானவை ஏழு தன காரியங்களுக்கு பரகருதியாயும் மூலப பிரகருதிககு விகருதியாயும் இருப்பவை. இந்திரியங்கள் 11, தன மாததரைகள் ஐந்து இந்த பதினாறும் விகருதியே ஆகும் புருஷன் பிரகிருதியும் ஆகான, விகருதியும் ஆகான. (ஸாங்கய காரிகை—3)

2 23ஆம் பக்கம் பாகக.

3. 40ஆம் பக்கம் பாகக.

4. விஷ்ணுபுராணம் 1—22—60

5 பலவிதமான பிரஜைகளை சிருஷ்டிக்க விரும்பி முதலில் ஜலத்தையே சிருஷ்டித்தாரா அதில் வீரயத்தை விட்டாரா

6. அவா சிருஷ்டிக்க விரும்பினா 1000த்தில் ஒரு பங்கி லிருந்து அவை அண்டத்தை உண்டாக்குகின்றன.

7. உத்பத்திககு உத்பத்தி இலலையயாகில் அது நித்தியமாகும் உறபத்தி உண்டாகில் அநவஸத்தை வரும் அதனால் காரியம் இன்ன தென்றும் காரணம் இன்னதென்றும் நிருபிக்கப்படவில்லை.

8 காரணம் இல்லாததனால் இருக்கும் காரணங்களேரடு அதற்கு சம்பந்தமில்லை, சம்பந்தம் இல்லாததற்கு உறபத்தி சொன னால் இன்னகாரியம்தான் உண்டாகும் என்கிற வயவஸத்தை இருக்காது

9. காரியத்துவம் எனபதும் காரணத்துவம் எனபதும் ஒரு சம பந்தம் இல்லாதவற்றிற்கு அது ஏது? இருக்குமேயானால் காரணம் காரியாததம் இல்லாததானால் அநவஸத்தை

10 காரணம், காரணமாவது காரியத்தை உண்டாக்கியா? உண்டாக்காமலா? இரண்டு விதமாகவும் அது காரணமாகமாட்டாது உண்டாகக் காரணங்களானால் அநவஸத்தை. உண்டாக்காமல் காரணமானால் இந்த காரியம்தான் உண்டாகும் என்ற அவஸதை இராது.

11. சாங்கியன் ஒன்றையும் புருஷ கோஷ்டியில் வைத்து அல்லது வேறு கருத்தினால் ஈஸ்வரனாக கூறவில்லை. யோகியும்,

12 ஐந்து பூதங்களின் கூட்டம் பிறா பொருட்டே ஆகின்ற படியால் (ஸாங்கய காரிகை—17)

13 புருஷனைக் காண்பதற்காக. (ஸாங்கய காரிகை—21)

14 16ஆம் பக்கம் பாராகக .

15 சாரீரக—ஸஹதரம் 2-2-9 ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக இருப்பதினாலும், அஸமஞ்சஸம் (சாங்கயாகளின ஸித்தநாதம்) பொருத்தமுடையதல்ல

16 ஹிரண்யகாபா யோக சாஸ்திரத்தை சொன்னவர்.

17 116ஆம் பக்கம் பாராகக

18 யோகி பிரதிபிம்பமபோல ஆக்கினான் ஒருகால ஈஸ்வரத் தன்மையை சொன்னான்

19 சாரீர—ஸஹதரம் 2-1-31 இதனால் அதாவது கீழ்க்கூறிய காரணத்தினால் யோகமதமும நிஷேதிகப்பபட்டது.

20 86ஆம் பக்கம் பாராகக.

21 காலமும நியதியும் ஒரு ஸம்புடமாய் இருக்கையாலே ஒரு வஸ்து

21-A கீதை—10-11. அவாகளுக்கு அனுகரஹம் செய்வதற்காக (காமத்தினால் உண்டான இருட்டை நாசம் செய்கிறேன்)

22 முக்தாகளான ஆதமாககளும் சிவன்களே. ஆனால் இவாகள அவனுடைய அனுககிரகத்தால் முகதரானவாகள பஞ்சாக்ஷரமந்தரத்தை உடம்பாக உடையஅவன் ஒருவனே அநாதிமுகதன்.

23 சேதனம் அசேதனம் இவற்றின் அனுககிரகத்திற்காக சிருஷ்டி செய்ய விரும்பிய இவனுடைய முதல எழுச்சியே சகதித்தவம் எனப்படுகிறது இது இவனோடு பிரிவற்றது

24 ஞானசகதி. கிரியாசக்தி இரண்டுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத விரிவுயாதொன்று உண்டோ அதை அறிவாளிகள் சதா சிவன என்றபெயருள்ளதத்துவம் என்கிறார்கள்

25 ஞானசகதி தாழ்நது க்ரியாசகதி ஒங்கினினுல இது ஈஸ்வரத்தத்துவம் எனப்படுகிறது, இது எப்பொழுதும் சாவகாரியங்களையும் செய்கிறது

26 கிரியாசகதி தாழ்நது ஞானசகதிஒங்கி நின்றபோது அது வித்யை என்கிற தத்துவமாகிறது பிரகாசப்படுத்தும் ஞானஸவரூபம் ஆகையாலே

27 நாதம் பிநது என்ற இவ்விரண்டும் முற்றிலும் சதா சிவன என்கிற தத்துவத்தைப் பற்றி இருப்பவை வித்யாதிபதிகள் ஈஸ்வர தத்துவத்தைப் பற்றி இருப்பவாகள, மந்தரங்களும் வித்யைகளும் வித்யை என்ற தத்துவத்தில் இருப்பவை

28 காலமில்லாதபடியினாலே இந்தஐந்துக்கும் ஒருகிரமம் இலலை வியாபாரத்தை அனுசரித்து இவற்றிற்குக் கலப்பையன்றோ சாஸத்திரத்தில் செய்யப்பட்டது. உண்மையில் நூற்றுக்கணக்கான பலவித சக்தி நிறைந்தசிவன் என்ற பேருள்ளத்ததுவம் ஒன்றே சக்தியின் வியாபார வேற்றுமையால் அதற்கு இந்த பலவிதகற்பனைகள் மாயைக்கு அப்பால் சுத்தமான சகலவழியும் சக்தியிலயம் அடைகிறது, அநதமாயையும் பரமாதமாவாகிற சிவனிடத்தில் பிரிவுஅற்று நிலைபெறுகிறது, மாயை, புருஷன், சிவன் என்ற இம்மூன்றும் பிரளயகாலத்தில் மிகுந்தது நிற்கிறது மறுபடியும் முனபோலவே சிருஷ்டி செய்ய பிரவாததிககிறது சிருஷ்டி கிரமமாக இப்படி எல்லாதத்துவங்களுடையவும் நிலைசொல்லப்பட்டது அவை எல்லாம் பிரதிலோமபரிணாமத்தாலே மாயையில் லயம் அடைகின்றன

29 தீக்ஷை பண்ணிக்கொள்வது மாதத்திரத்தினால் மனிதன் நிச சயமாக பிராம்மணன் ஆகிருன் கபாலவிரத்தத்தை அனுஷ்டித்தால் யதி ஆகிருன் (சைவாகமம்)

30 271ஆம் பக்கம் பாகக (ஆதிதய புராணம்)

31 80ஆம் பக்கம் பாகக

32 ரிக வேதம் யஜுர் வேதம் சாம வேதம் உபநிஷத்து நயாய சாஸ்திரம் வைத்திய சாஸ்திரம் பாசுபதம், இதெல்லாம் ஞானம் (பார—ஆதி, 1-91-92)

33 பகவானுடைய மாஹாத்மியத்தையும் பாண்டவர்களுடைய சத்தியத்தையும் தூயோதனத்தியருடைய நடத்தையையும் வேத வியாஸ பகவான் சொன்னான் (பார—ஆதி, 1-76)

34 பூவபக்ஷம், சித்தாந்த நிரணயம் இவற்றுடன் கூடியது (பாரதே ருத்ரகீதா)

35 உமாபதியும், பசுபதியும், ஸ்ரீ கண்டனும் பிரமம் புத்திரனு மான சிவனும் இந்த பாசுபத ஞானத்தை அமைதியாய் இருந்து சொன்னான் (பாரதம்)

36 87ஆம் பக்கம் பாகக

37 86ஆம் பக்கம் பாகக.

38 ஓ ராஜரிஷியே இவை எல்லாம் வெவ்வேறு மதங்களைக் கொண்ட ஞானங்கள் என்று அறி.

39 87ஆம் பக்கம் பாகக.

40 சாஸ்திரங்களை இயற்றிய அறிவாளிகள் அவரையே சொல்லுகிறார்கள்.

41 பசுபதியினுடைய ஆகமம் பிரமாணம் அன்று வேத விருத்தமான விஷயங்களைக் கூறுவதால்

42 சாவகஞான பகவான பகதாகளிதத்திலுள்ள கருணையினாலே வேதாந்தங்களிலுள்ள ஸாரங்களைக் கிரகித்து எளிதாகக் கருக்கிச் சொன்னான் (பாஞ்சராதரம்)

43-44 புராணம், வேதம், வேதாந்தம், அப்படியே ஸாங்க்யம் யோகம் என்று இப்படி ஐந்து விதமாக உள்ள ஞானமானது எதைப் பாராக்குமோது ஒ பிரமமாவே ராததிரி (பௌஷ்கரஸம்ஹிதை)

அது போதிக் கும பலன உயாந்ததாய இருப்பதினாலேயே

45 பரம ஸம்ஹிதை-ஞானமில்லாதது, அயலாருடைய பிரயோஜனத்தையே பரயோஜனமாக உடையது நித்தியமானது, எப்பொழுதும் பரிணாமத்தை உடையது ஸதவ ரஜஸத்தமோ குணங்களை உடையது புணய பாப கருமங்களைச் செய்வதாக அது பலன்களாகிய ஸுக துக்கங்கள் உண்டாகுமிடம் என்று பரகருதியின் ரூபம் சொல்லப்படுகிறது

46 அகனி அரணிககடடையில் எப்படியோ எண்ணெய் எள்ளில் எப்படியோ அப்படி புருஷன் பிரதானத்தில் இருக்கிறான் வியாபதியினாலே சம்பந்தம்

47 மரத்தில் நெருப்பும், எள்ளில் எண்ணெயும் எப்படியோ அதைப்போல ஜீவாத்மாவும் பரகருதியில் வயாபித்துக் கொண்டு ஐஞான ஸ்வரூபனாகவும் ஸ்வயம் பரகாசனாகவும் இருக்கிறான்.

48 வாயு ஆகாசத்தினாலே சூழப்பட்டிருக்கிறது, ஆகாசம் மனத்தினால், மனசு அபிமானத்தினால், அபிமானமென்கிற அகங்காரம் புத்தியினால், புத்தி மஹத்தினால், மஹத்து அவயகத்தினால், அவயகம் தம்ஸஸினால், அநத் தம்ஸ் ரஜஸஸினால், ரஜஸ் ஸதவ குணத்தால், ஸதவம் காலத்தினால், காலம் நியதியினால், நியதி சகதியினால், இது உள்ளேயும் வெளியிலேயும் புருஷனால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. புருஷன் இதய கமலத்தின் காண்கையுள்ளே இருப்பவன் சாவதோ முகன் சாவஹ்ஞன் எங்குமுள்ளவன் எல்லாம் ஆகிறவன் எல்லாவற்றிலும் சூழ்ந்து நிற்பவன் அவனைக் காட்டிலும் பரம சூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நிராமலமாக விளங்குகின்றது அது சுத்த ஸ்படிகம் போல ஐந்து ஸுக ரூபமானது பரமம் பதம் எனப்படுகிறது உண்மையை அறிந்தவர்கள் அநத் ஸதானத்தை அடைந்து சுபாசுபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறார்கள் திஸ்ரேணு என்கிற அணுவின் பிரமாணமுள்ள அவர்கள் கோடிக் கணக்கான ஒளிகளால் விளங்குகிறவர்கள் மறுபடியும்

அவர்கள் எங்கும் பிறப்பதில்லை இறப்பதில்லை எனது ரூபத்தை பெற்று விளங்குகின்ற அவன் சாயுஜ்யம் அடைகிறான் உததமமான அந்த ஸ்தானத்தை அடைந்து பிரகாசித்து விளங்குகிறான்

49 இதுஉள்ளும் புறமும் புருஷனாலே சூழப்பெற்றது

50 அதைக்காட்டிலும் வெகு சூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நிரமலமாக விளங்குகின்றது

51 182ஆம் பக்கம் பாராக

52 சாரீ-ஸூத்ர 4--4--17 லோகங்களின் ஸருஷ்டி முதலான வியாபாரங்கள் நீங்கலாக பரமாத்மாவோடு முகத நித்யாக்களுக்கு ஸமமாயிருத்தல் ஏற்படுகிறது

53 அவன் ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்

54 வேதத்தை மூலமாக உடைய இந்த சாஸ்திரம் கலப சூத்திரம் போல பிரமாணம் (வாமன் ஸமஹிதை-ஜ்ஞானபாத)

55 அபிகமநம் முதலானவை நன்கு அனுஷ்டிக்கப்படடும்

56 பகவத கீதை 18--46 தனக்குரிய காமததினால் அவனை ஆதரித்து மனிதன் சித்திபெறுகிறான்

57 விஷ்ணு புராணம் 3--8--9 வாணஸரமங்களுக்குரிய அனுஷ்டானமுள்ள புருஷனால் பரம்புருஷனான விஷ்ணு ஆராதிக்கப்படுகிறான் வேறு வழி அவனுக்கு சந்தோஷத்தை உண்டாக்காது

58 செளனகா என்கிற நான் நிச்சயம் செய்யவேண்டியதாய் மிகவும் உயர்ந்ததான் விஷ்ணு பூஜையை பரவ பாரதம் என்கிற அரைருக்கின் விதியின்படி சொல்லுகிறேன் (சௌன ஸூத்ரம்)

59 விஷ்ணு ஆராதனத்தைக் காட்டிலும் புண்ணியமான வைதீகிரியை கிடையாது ஆகையால் ஆதி, மத்தியம் முடிவு இல்லாத பகவானை நித்தியம் ஆராதிக்கவேண்டும் (வ்யாஸ ஸமருதி)

60 ஆராதனம் முதலான எந்த காமாவை நான் உனக்குபூணமாக சொல்லவில்லையோ அதை எல்லாம் பகவானுக்கு பிரணவத்தினால் செய்ய வேண்டும்

61 ஸருதி, ஸமிருதி இவற்றில் விதிகப்பட்ட கருமங்களில் நோக்கு உள்ள விதவானான பிராமமணன் சதுர்புஜனாய மாச அற்றவனான நாராயணனை தாமரைப்பூவின நடுவில் பூஜிக்க வேண்டும்

62 விஷ்ணுவை முன்றுகாலமும பூஜிப்பது உததமமான மோக்ஷ சாதனம், பலாசங்களாலேயும் தாமரைப்பூக்களாலேயும் பகவானை அர்ச்சிப்பது ச்லாககியம்

63 பகவத கீதை 9—26 இலையாவது பூவையாவது பழத்தை யாவது ஜலத்தையாவது கருடபுராணம் பூாவகணடம் 219-34-விலை க்கு வாங்காமல கிடைக்கக்கூடிய இலைகள் பூக்கள் பழங்கள் ஜலங் கள் எப்பொழுதும் இருக்கும் பொழுது

64 வேதமந்தரங்கள் கிடைக்காதபோது பஞ்சராததிரத்தில் சொல்லப்பட்டதினாவது

65 நாரதீயம் -வைதிகம் என்றும் தாந்தரீகம் என்றும் அப்படியே வைதிக தாந்தரீகம் என்றும் முன்று விதமாக காமம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பிராமமணாகளுக்குவைதிககாமமுமராஜாக்களுக்கு வைதிக தாந்தரிகமும வைஸயாகளுக்கும் சூத்திராக்களுக்கும் தாந்தரிகமும (பிராமமணாகளைத் தவிர மற்றவா எல்லாருக்கும் தாந்தரிகமும)

66 இங்கு சொல்லப்பட்டாததை விதவான பஞ்ச ராததிரத்திலிருந்து கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

67

68 பாரதம்—பீஷ்மபாவம் 66-39-14 செய்யப்பட்ட சங்க சக ராதி அங்கநங்களை யுடையவாகளாயும், தங்கள் தங்கள் வாணசரம் தாமங்களில் எப்பொழுதும் இருக்கிறவாளுமான பிராமமணாகளினாலும், க்ஷத்திரியார்களினாலும் வைஸயார்களினாலும், ஸூத்ரர்களினாலும், எந்த (ஸாதவத சாஸ்தர) தவாபர யுகத்தினுடைய முடிவிலும் கலியுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் ஸங்காஷ்ணனால் சொல்லப்பட்டதும் (அப்படிப்பட்ட) பாஞ்சாராதர சாஸ்ததிரத்தில சொல்லப்பட்ட விதியை அடைந்து பூஜை செய்யத் தருந்தவா, ஸேவிககத்த தருந்தவா

69 தீக்ஷிதனையும் வரதாநுஷ்டானம் உள்ளவனையும்

(ராமாய—அயோ 16-33)

70 எவார்களிதருக்களையும் தேவார்களையும் ஆராதிக் கின்றார்களோ?

பகம் 242—243

திருவாசிரியம் 6

திருவாய்மொழி 4— 6— 10

பரியதிருமொழி 11— 6— 6

முதலதிருவந்தரதி-11

திருவாயமொழி 3—4—8

திருப்பாவை 1, 29

71 வேதமாகிற மலையினின்று உண்டானதும் குதாக்கமாகிற மதங்களை அடித்துக் கொண்டு போகிறதுமான வியாஸ வாககியங்களாகிற ஜலப்பிரவாஹத்திலு ளுமியானது அழுகுகற்றதாகச் செய்யப் பட்டது (பாரதம் சாந்தி 342—1)

72 கிரகஸ்தனோ, பிரமமசாரியோ, வாநப பிரஸுனோ, சநியாசியோ, எவன சித்தியடைய விரும்புகிறனோ அவன அந்த தேவதையை ஆராதிக்கவேண்டும்

73 89ஆம் பக்கம் பாகக.

ஓ அரசனே, பல புருஷர்கள் சங்கிய சாஸ்திரம் யோக சாஸ்திரம் இவற்றை விசாரிக்கின்றனர் இவர்கள் புருஷன் ஒருவனை அங்கீகரிக்கவில்லை வியாஸா புருஷன் ஒருவனை ஆத்மா என்று எதைச் சொன்னாரோ அதை உனக்கு நான் மிகுந்த பெருமை வாய்ந்த வரான அவருடைய அனுகிரகத்தால் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்

74 இது மிகவும் நலஸ்து புண்ணியமானது. இது உததமமான ஹிதம் இந்த சாஸ்திரமே பிரமாணமாகும் இது பெரும் உபநிஷத்து நான்கு வேதங்களோடு கூடியது சாங்கயயோக சித்தாந்தத்தோடு கூடியது, பஞ்சராதிரம் என்ற பெயருடையது இது லக்ஷ்கிரந்தங்கள் உடையதாய் விரிவான மஹாபாரதத்திலிருந்து புத்தியாகிற மததை இட்டு கடைநது தயிரிலிருந்து நெய்போல எடுக்கப்பட்டது.

75 பாரதம் ஸாந்தபாவம் 369-68 ஈலலா பஞ்சராதிர சாஸ்திரத்திற்கும் நாராயணனே உபதேசம் செய்தவா

76 சுக்கராச்சாரியரும் பிருகஸ்பதியும் உண்டாகும்போது சுவாயம்புவமனு இதிலிருந்து உபதேசிக்கப்போகிறார்.

77 ஆம் பக்கம் பார்க்க

78 (ரங்கராஜ ஸதவம் 2—13)